

PREFACE

ON the occasion of the celebration of the Centenary of Dr Annie Besant, along with which the Adyar Library is conducting the celebration of its Diamond Jubilee, it is a matter of great joy to me to present this volume of the Descriptive Catalogue of the Adyar Library. This volume, being No VI in the scheme, deals with Grammar, Prosody and Lexicography. Prosody is intimately related to grammar and is treated as an integral part of grammar. Lexicography also has an intimate relation with grammar. For these two subjects, the number of manuscripts is too small to have separate volumes allotted to them, so they are taken up in the same volume with the grammar to which they are related.

The plan followed is more or less what had been adopted in the Vedic Volume. Full indices are given for the works, authors and also for other proper names appearing in the description.

Pandit V. Krishnamacharya was entertained in the Adyar Library towards the close of 1943, for the special purpose of assisting the Library in the preparation of the Descriptive Catalogue. He is an eminent scholar especially in Vyākaraṇa. He had many years' experience in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras and he was closely associated with the publication of the descriptive catalogues of that Library. He thus came to the Library with learning and experience. He has examined all the manuscripts noticed in this volume, himself. He has given ample information about the works and their authors, besides giving relevant extracts. The catalogue is the result of scholarly examination and patient investigation of manuscripts. I am deeply indebted to him for the way in which he has prepared the catalogue and seen it through the press. Sri K. Ramachandra Sarma has been helping in the preparation of the volume and my sincere thanks are also due to him. The whole work has been carried on under the very able supervision of my esteemed colleague Dr C. Kunhan Raja, Curator of the Library, whose scholarly service to the Library, it is impossible to overestimate.

A few manuscripts that came to notice only after the printing of the main portion are added as a supplement

The Vasanta Press has spared no pains to finish the printing expeditiously and with their usual neatness I take this opportunity to record my appreciation of their work and also my thanks for the beautiful way in which the book has been printed and got up

Adyar Library

1ST OCTOBER, 1947

G S M.

Hon Director

TABLE OF CONTENTS

	PAGE
Preface by the Director	v
Introduction by Dr C Kunhan Raja	ix
 I Grammar	
(a) Paninian	1
(b) Non Paninian	252
(c) Prākṛta	285
(d) Miscellaneous	297
 II Prosody	301
III Lexicography	326
IV Supplement	414
 APPENDIX	
I Index of works noticed	419
II Index of authors	424
III General Index	427

INTRODUCTION

THE first volume of the descriptive catalogue of Sanskrit manuscripts in the Adyar Library was issued towards the end of 1942. The next volume to be taken up was the sixth containing the *Vyākaraṇa*, *Chandas* and *Kośa* manuscripts. The whole scheme has been given in the Introduction to the first volume. The volume for the *Kātyas*, *Nātakas* and *Alankārās* is also ready and the printing has just started. Work has already been taken up on further volumes also and they will appear in due course. It is not proposed to take up the publication in the order of the volumes as given in the scheme, we propose to issue such volumes as are got ready, and in the matter of the order in which the volumes are taken up for preparation and issue, there are various factors to be considered.

This volume containing the manuscripts on *Vyākaraṇa*, *Chandas* and *Kośa* was got ready by the eminent Pandit Śrī V. Krishnamacharya of the Library staff. The volume contains 1037 manuscripts, with 746 for *Vyākaraṇa*, 48 for *Chandas* (Nos 747 to 794) and 243 for *Kośas* (Nos 795 to 1037). Out of the 746 manuscripts on *Vyākaraṇa*, the majority belong to what is called the Pāṇinian school of Sanskrit grammar, i.e. 659 of them. Then there are 62 manuscripts belonging to the non-Pāṇinian school (Nos 660 to 721), and 21 manuscripts belong to the *Prākṛta Vyākaraṇa*. There are three works on the Grammar of the Telugu language, written in Sanskrit (Nos 743-45). Then ten more manuscripts relating to Pāṇinian Grammar are given in the Supplement (Nos 102 to 37).

There are 16 manuscripts of Pāṇini's work on Sanskrit grammar in eight chapters, called the *Aṣṭadhyaṣṭī*, for that reason. The last two of them contain the *Vārtikas* of Kātyāyana. There is still great uncertainty about the date of Pāṇini and of Kātyāyana. The exact nature of the original work of Kātyāyana is also not known to us now. Pāṇini is accepted as belonging to the 5th century B.C. Pāṇini had a large number of predecessors in the field of grammar and Pāṇini cites a large number of them. Many

of them may be authors of *Prātisakhyas* and *Niruktas* for the Vedas. Sākalya who is cited by Pāṇini is the author of the *Pada* text of the *Rgveda*. Thus, it does not mean that since Pāṇini cites a large number of previous authorities on grammatical problems, there were also a large number of works on grammar in Sanskrit earlier than Pāṇini. The *Aṣṭadhyāyī* of Pāṇini is the earliest grammar work in Sanskrit available to us. Although many independent grammar works have been written in latter times, the work of Pāṇini has not been superseded, the later works are only adaptations and imitations of the great work of Pāṇini. These later works are conveniently termed non-Pāṇinian. It does not mean that they go against Pāṇini or that they do not accept Pāṇini. Non-Pāṇinian simply means other than Pāṇini's.

Pāṇini's grammar, as has already been said, is divided into eight chapters, each chapter being divided into four *Pādas*. The current text contains, according to Bohtlingk's edition, 3983 *Sūtras* distributed among the chapters and *Pādas* as follows

CHAPTERS	PĀDAS				
	I	II	III	IV	Total
I	75	73	93	110	= 351
II	72	38	73	85	= 268
III	150	188	176	117	= 631
IV	178	145	168	144	= 635
V	136	140	119	160	= 555
VI	223	199	139	175	= 736
VII	103	118	120	97	= 438
VIII	74	106	119	68	= 367
	—	—	—	—	—
Total					3983
	—	—	—	—	—

This text has some appendices, being various lists that are alluded to in the text, like the *Gāṇa Pāṭha* and the *Dhātu Pāṭha*. They form integral parts of the work of Pāṇini. *Upādi Sūtras*, alluded to in the *Sūtra*, *Upādāyo bahulam* (III iii 1) give the derivations of a large number of words from roots. As such they are all *Kṛt* formations and the appendix chapters containing the *Upādīs* are commented on along with the *Kṛt Sūtras* by later

commentators There is much controversy regarding the authorship of the *Unādi Sūtras*, some holding that they are by Pāṇini and that they form an integral part of the work of Pāṇini (including the appendices) and others holding the view that they were an earlier set of *Sūtras* which Pāṇini accepted in his grammar In spite of all the arguments that have been advanced in favour of the view that they form a part of the work of Pāṇini, one still feels that there is no reason for Pāṇini keeping them as a separate set instead of including them in the regular grammatical work, if they were the *Sūtras* of Pāṇini himself Their intimate relation to the work of Pāṇini cannot be questioned, what is questioned is only Pāṇini's authorship of the *Sūtras*

A grammar usually contains Phonology, Morphology and Syntax as the main divisions Pāṇini also keeps on to this scheme, but when a certain point arises, Pāṇini deals with related points in the same context, although such points may legitimately belong to another section Thus this division is not very strictly adhered to in the work of Pāṇini This admixture has been resorted to for the sake of compactness and brevity, and this has been taken advantage of by later commentators for starting a theory that Pāṇini had the same delight in being able to save a syllable as he would have if he had a son

Pāṇini re arranged the alphabet for the sake of scientific treatment of the sounds in the language Thus, in treating the subject matter in a grammar work, it is not the sounds of the same class as gutturals and palatals that have to be grouped together, phonological features are common among the groups as the first letters of the classes second letters of the classes and so on, more than among the letters of the classes taken together The re arrangement is for his scientific treatment of the sounds in the most compact and briefest way After re arranging the sounds, he groups them also into fourteen sets and each set is indicated by a final consonant Any sound in the alphabet taken along with a later final consonant indicates the whole set between This device also helps him to make his work very brief Some scholars in recent times have questioned the advantage of such re arrangement and grouping Some scholars have even suggested that the re arrangement is clumsy and unscientific This is not the place for explaining the point All that I can say is that I have analysed the entire re arrangement and grouping, and I have found that it

is supremely scientific and helps considerably in reducing the size of the treatise. The choice of particular consonants at the end for these fourteen groups and their exact position too have a great scientific value. The name "it" itself is very significant. It was not a mere chance that Pāṇini took a vowel "i" and a consonant "t" at random, he had a purpose in selecting these two letters to designate the term.

The great merit of the work of Pāṇini lies in its system. It cannot be said that it is perfect, even if it had been perfect at the time it was written, the perfection has necessarily to fade away in course of time on account of the change in language. His command of the philological principles, his control over the subject as evidenced by the generalisations as opposed to listing the individual case, his grasp of the structure of language and the development of language—these are simply wonderful.

Pāṇini's work is usually accepted as one of the six *Vedāṅgas*. But from the work itself, it is certain that Pāṇini undertook only a grammar of the *Bhāṣa* and not a grammar of the *Vedas*, the *Vedas* he brought in only as exceptions to the general rules of the grammar of the spoken language of his day. Owing partly to the incompleteness of the grammar of Pāṇini and mainly to the change that the language had undergone in course of time, the grammar stood in need of amplification and revision. This was done by a later grammarian named Kātyāyana. He is accepted as belonging to the close of the fourth century before Christ. The available text of Kātyāyana is called *Vārtikas* on Pāṇini's *Sūtras*. According to Indian tradition, a *Vārtika* is an elaborate and critical commentary on an original text, Kātyāyana's text, as it is now available, is certainly not that. They are only certain parallel *Sūtras* in the form of amplifications. These passages are preserved in the work of Patañjali, called the *Mahābhāṣya*. It may be that Patañjali had an elaborate and critical work of Kātyāyana and that Patañjali took only select passages from it which had the form of amplifications on the *Sūtras* of Pāṇini, for his critical examination. It is only such passages as have been noticed by Patañjali that are preserved to us, the work itself is lost to us at present. It is quite possible that the elaborate treatment of the subject in Patañjali's *Mahābhāṣya* have reference to the detailed work of Kātyāyana. Such a surmise becomes probable in so far as the tradition of *Vārtika* being an elaborate and critical study on an original work has continued in India in later times, as

is evidenced by the *Vārtikas* of Kumārila on Śabara's *Bhāṣya* in *Mīmāṃsā* and other similar works

From the work of Patañjali, it may be presumed that what Kātyāyana attempted was to amplify the text of Pāṇini and to justify such amplifications. What Patañjali tried was to retain the text of Pāṇini as such and to interpret the text in such a way as to yield the same results which Kātyāyana wanted. In starting on such an interpretation, Patañjali inaugurated a large number of rules of interpretation. Besides the work of Patañjali is a mine of information on a variety of subjects. For close analysis, for critical insight, for *impartially weighing the pros and cons in complicated contexts*, in drawing logical conclusions, in the lucidity of presentations, in the wealth of arguments, in style and in various other matters, the work of Patañjali is without a parallel in Sanskrit, nay, even in any literature of the world.

It was again Patañjali who for the first time, so far as our knowledge goes as based on literature available, raised the question what it is that we call a language. This point has been discussed in detail by later writers. Thus Patañjali took up the subject of grammar not merely as an investigation into the correct mode of expressing ideas through words, but also as the basis of a very profound system of philosophy. Patañjali's work, the *Mahābhāṣya*, is important for yielding a sound system of interpretation and as forming the basis for a very interesting and important system of philosophy in India.

Patañjali has not written any elaborate commentary on a large number of the *Sūtras* of Pāṇini. They are left without any remark. It cannot be said that these rules needed no explanation, that they were too plain to need an explanation. It cannot be said either that such *Sūtras* as were not commented upon by Patañjali did not exist at his time and that such *Sūtras* do not belong to the original work of Pāṇini, i.e., that such *Sūtras* were later additions to the genuine work of Pāṇini. There are *Sūtras* that are not commented on by Patañjali but that are necessary to understand the commentary of Patañjali that are presupposed by the commentary of Patañjali. It is certain that side by side with the *Sūtras* there must have been, even from the time of Pāṇini himself, a system of explanation, since without such explanation the *Sūtras* are not intelligible. Kātyāyana might have systematised this explanation and interpretation with necessary amplifications and revisions to suit the needs of the language which had undergone

great changes from the time of Pāṇini Patañjali must have accepted such explanations, but those explanations are not now available

The first complete explanation of the *Sūtras* of Pāṇini is found in the *Kaśikā* of Vāmana Vāmana speaks of a *Vṛtti* that was available to him besides the *Mahabhāṣya* of Patañjali Commentators give different interpretations for this term *Vṛtti* There are commentaries on the *Kaśikā* Haradatta's *Padamañjarī* and Jinendrabhūti's *Pañcīkā* are well known and available in print, commentaries by one Rāma and by Vidyāsāgara called *Pradīpa* and *Prakriyāmañjarī* respectively, are available in manuscripts

The *Mahabhāṣya* with its commentaries, especially the *Pradīpa* of Kaiyata with its own commentary, the *Udyota* of Nāgeśa, and the *Kaśikā* with its commentaries, formed the basic work in grammar for a long time It was Dharmakīrti who for the first time analysed the *Astādhyāyī* of Pāṇini and re arranged the *Sūtras* strictly according to subject matter that is proper in a grammar work But he did not comment on all the *Sūtras*, it takes notice of only a small number of the *Sūtras* of Pāṇini Rāmacandrācārya also wrote a commentary called the *Prakriyākaumudī* on the *Sūtras* of Pāṇini after re arranging them according to subject matter He too omitted a large number of the *Sūtras* It was in Bhattoji Dikṣita's *Siddhāntakaumudī* that we find the re-arrangement of the *Sūtras* according to the subject matter and the commentary for the entire work of Pāṇini, the same feature is found in the *Prakriyāsarvasva* of Nārāyaṇa Bhatta

Bhattoji was a very faithful follower of Patañjali, while the author of *Prakriyākaumudī* took liberties in interpreting the *Sūtras* of Pāṇini In defence of the method of interpretation that he followed, rejecting the interpretations put on the *Sūtras* by earlier commentators, especially in the *Prakriyākaumudī* and its commentary, the *Prasāda* of Viṭṭhala, Bhattoji wrote an elaborate and critical commentary on his own *Siddhāntakaumudī*, called the *Praudhamānoramā* This *Praudhamānoramā* was further commented on by his grandson Hari Dikṣita, and the commentary is known as *Sabdaratna* Hari Dikṣita's disciple Nāgeśa wrote another elaborate commentary on the *Siddhāntakaumudī* called *Sabdendusekhara* Hari Dikṣita and Nāgeśa were not so very orthodox in their interpretations as Bhattoji, they belonged to what may be called the liberal school of Pāṇinian interpretation

The philosophy of grammar and certain general matters connected with the science of grammar were dealt with by Bhartrhari in his *Vākya-padīya*. Bhartrhari had also written a commentary on the *Mahabhāṣya*. Only a small fragment of this work is now available (No. 110). When Bhattoji wrote his work called *Varṣakarānamatonmajjana* (No. 575) explaining the philosophy of grammar and also his *Sabdakaustubha* which is a commentary on the *Astādhyāyī* (No. 120 ff) following the *Mahabhāṣya*, he was perhaps following the path of Bhartrhari.

Bhartrhari's *Vākya-padīya* is one of the most important works in grammar. It must originally have been in the form of *Kārikās* and prose elaborations on the lines of works like the *Nyāyakusumāñjali* of Udayana. Till recently only the *Kārikās* were known, divided into three *Kāṇḍas*. For the first two, the commentary of Punyārāja and for the last the commentary of Helarāja were known. Now it is found that what has been given as *Punyārāja's* commentary on the first *Kāṇḍa* in the edition of the work in the Benares Sanskrit Series is only a shorter recension of Bhartrhari's own prose portion of the *Vākya-padīya*, the colophon at the end of the chapter even in the printed edition ascribes the commentary to Harivṛsabha. A longer recension of this prose portion for the first *Kāṇḍa* and for parts of the second *Kāṇḍa* is now available, and further commentary on this by *Vṛṣabhadeva* for a part thereof, *i.e.*, for the first *Kāṇḍa*, is also available (Nos. 547 ff).

It has been generally accepted that Bhartrhari lived in the seventh century A.D., on the authority of I-tsing. But there are reasons to conclude that he must have been much earlier. I have discussed the whole problem in a paper that I contributed to the Dr. S. Krishnaswami Aiyangar Volume, Madras about 12 years ago. Prof. Brune Liebig suggests that he may be put to the fourth century A.D.

Besides the work called *Vākya-padīya* in three *Kāṇḍas* containing *Kārikās* and prose elaborations by Bhartrhari, the *Kārikās* have been independently commented upon by Punyārāja and Helarāja. For the former only the portion for the second *Kāṇḍa* and for the latter only the portion for the third *Kāṇḍa*, are at present available.

The philosophy of grammar has been dealt with in a very elaborate and masterly way by Nāgeśa Bhaṭṭa in his *Mañjuṣā* (No. 544). This is one of the most important works in grammar that has been produced in Sanskrit.

The Pāṇinian school developed through three periods (1) the *Muntraya* period with the *Sūtra*, *Vārtika* and *Mahabhāṣya*, (2) the *Kasika* period with the *Kasika* and its commentaries and (3) the *Kaumudī* period with the text of Pāṇini re arranged and interpreted in the *Prakriyākaumudī* and *Siddhāntakaumudī* and their commentaries. While Pāṇini is the originator of the school, certainly it is Patañjali who gave it shape and form and who fixed the rules and regulations. The date of Patañjali is accepted to be about 150 B.C. He mentions the siege of Sāketa by Yavanas as a contemporary event, he also speaks of the Yāga performed by Pusyamitra. We have yet to ascertain whether he gave the example *arunad yavanah saketam* (III iv 111) as a contemporary event, as his own sentence or whether he took it from any record that was contemporaneous with the event. While for *lun*, he gives this example, he gives the example for *lit* as *jaghāna hamsam kila vāsudevah* (III ii 111) which certainly is a quotation. In so far as *Kasika* gives another example, for the *lun* in the place of *arunad yavanah saketam* given by Patañjali, it is probable that, for this verbal form, the commentators gave their own sentence dealing with a contemporary event. Anyway it is certain that Patañjali cannot be earlier than Pusyamitra and the siege of Sāketa by the Yavanas. In the case of the sentence *iha pusyamitram yajayāmah* (III 2 123) it may be that by the time of Patañjali, it had become a sort of proverb meaning "an undertaking that will never end", and as such it is not absolutely necessary to assume, on the basis of this example, that Patañjali was actually present at the Yāga of Pusyamitra.

Patañjali's *Mahabhāṣya* held the field until the *Kasika* was written. The work is ascribed to Vāmana and Jayāditya as joint authors. And Jayāditya is supposed to be a king of Kashmir. Whether separate portions were written by the two authors (and in this case what such distinct portions are) or whether Jayāditya was only the patron, is also a question that has yet to be settled. The work is cited usually as "*iti vāmanah*". There is room for doubt regarding the date assigned to the work, namely, the middle of the seventh century A.D. When we come to the third period, the authors of the *Prakriyākaumudī* and of the *Siddhāntakaumudī*, their dates are known to us rather definitely.

Coming to the form of the works on grammar, here also we have three divisions. The *Mahabhāṣya* and the *Kasika* follow the order of the *Sūtras* as it is in the *Astādhyāyī*. In the *Kaumudī* we have interpretations

of the *Sūtras* but re arranged in a new order. Then we have works like Bhartrhari's *Vakṣapadīya* and Nāgoji's *Mañjūsā* where we do not have an interpretation of the *Sūtras* but only an interpretation of certain doctrines connected with grammar.

As a grammar of the Sanskrit language, perhaps the *Astadhyāyī* may not have the same value to the modern student which it had at some earlier time. There are many modern works from which one can get the facts of Sanskrit grammar, and so far as a student or a beginner is concerned, such modern presentations may be of far greater advantage. At present the great value of the Pāṇinian system lies in its interpretation side and in its philosophical side. Sanskrit grammar has developed its own system of textual interpretation, and there are very complicated rules for interpreting a text. Such rules can be applied to the interpretation of any text or any statute. Thus the study of the Pāṇinian system has a value as a discipline of the mind and also as a system of text interpretation. At present, this aspect of the study of grammar, namely, its value as a mental discipline and as a system of text interpretation is far more important than the aspect of being a guide to decide the correctness in usage in Sanskrit language.

A statute can never keep pace with the actual situation which the statute is supposed to define. Conditions change and the statutes cannot be changed correspondingly at all times. Further, the framers of a statute may have overlooked a large number of cases that should have been covered by the statute. Thus, in actual practice, what defines a situation is not the letter of the statute but the statute as interpreted. And those who operate the statute are not those who had framed the statute, the former cannot always understand what the latter had in mind when the statute was framed. So they have to interpret the statute as it stands and as it gives a consistent sense according to their notions of consistency. In this way it will be found that a statute always operates in a situation that is far different from the situation which the statute was meant to define, and interpretation attempts to remove inconsistency. Such interpretation gives a training to the mind.

Similar is the case with the grammar of a language. No grammarian can bring in all the facts of a language into his grammar. Further, when the language changes in course of time, the grammar would be found to lag far behind the language. Either the grammar has to be revised or the

old grammar has to be interpreted to fit in which the language in its later condition. In India, it is this latter path that was followed, and this is the path which Patañjali introduced as against the path of revision started by Patañjali's predecessor, Kātyāyana. It is this method of approach to grammar that has necessitated an intricate system of interpretation for the grammar. Thus grammar holds more or less the same relation to a language which a statute bears to a situation in civic life. The study of grammar, in this sense, gives a training to the mind, acts as a discipline to the mind. Further, these rules of interpretation, originally devised for the interpretation of the rules of grammar, can be applied to the interpretation of any text or statute.

Apart from this value as a mental training and discipline, and as supplying a set of rules of interpretation of a text and a statute, Sanskrit grammar has also provided a system of philosophy. This aspect of philosophy in grammar is of no lesser importance than the aspects of mental discipline and system of interpretation. Language is a means of communication between individuals. Sound is the instrument utilised for this communication. Pictures and charts, gestures and scripts are also used for such communication of ideas between individuals. It may be that such symbols are associated and correlated to sounds. But they are not sounds. Language where sound is the vehicle for the communication of ideas, is the subject matter for grammar. Grammar deals with a system of sounds, not with a mere system of symbols for communication of ideas.

Sound is a familiar phenomenon in our daily life. Yet it has been one of the deepest mysteries for philosophers. When Patañjali started writing his *Mahābhāṣya*, he made the first intimation that he was writing a treatise on sounds (*śabdānuśāsana*), it was not really a treatise on sound as an abstract principle in this Universe, but as constituting the words in the *Vedas* and in the spoken language of the country at his time (*Āśam śabda nām? laukikanām vaidikanām ca*). Then he gives examples for the two sets of words and asks the question about the first of them according to his enumeration, namely, the word *gauḥ*, given for the language in common usage at his time. Now in the example *gauḥ* (cow), what is it that is called the sound (*śabda*)? When we hear the word *gauḥ*, there are three constituent sounds in this word, namely, *g*, *au* and *h*. We are so much accustomed to the language that when we hear a word, we are not really aware of the separate

sounds that constitute the words, but we are aware of certain objects, a cow when we hear the word *gauh*. So Patañjali asks whether what is called sound, *śabda*, is the object, a mass having dew lap, tail, hunch, hoofs, horns etc. Or is it any activity in that mass like bodily movements for the expression of ideas, movement of the limbs, or closing the eyes etc? Or is it its colour like white or black or brown? Or is it again some configuration that is common to the different individuals, that continues even when the individual perishes? He says that what is called sound (*śabda*) is not any one of them, they are respectively, a substance (*dravya*), action (*kriyā*), quality (*guṇa*) and form (*akṛti*). Then what is it that is to be called the sound (*śabda*)? That which when uttered (or made manifest) gives the concept of a mass having dew lap, tail, hunch, hoofs and horns, is sound.

This small passage in the *Mahābhāṣya* is the basis for the entire philosophy of grammar developed by later authors. There is no doubt about the fact that what forms the language is the uttered sound (*dhvani*). But the philosophical inquiry comes when the nature of this uttered sound and its relation with certain other factors in this Universe are taken into consideration.

There is the *Nada* that is accepted as the foundation of, and the only ultimate reality in, this Universe. It is called *Nadābrahma*. In the Sāṅkhya system there is described a course of evolution from the *Prakṛti* as *Mahat* or *Buddhi* and thence *Ahankāra*. After this, there is a twofold line of evolution, namely, the mind and the ten sense organs along one line and the five *Tanmātras* and the five *Bhūtas* along another line. *Śabda* is the first *Tanmātra* and *Ākāśa* evolves from it. In the Nyāya system, there is a quality called *śabda* that is produced in *Ākāśa*, which is an indivisible, infinite continuum of substance pervading the Universe. The quality in it, namely, *śabda*, is momentary. They are produced and destroyed. *Mīmāṃsā* accepts *śabda* as a substance which under certain conditions comes within the sphere of cognition, it is eternal. What is momentary is its cognition and not itself. A jar may be always there, but it may be cognised only sometimes, under certain conditions, and not always. So is *śabda* too.

When grammarians start a consideration of the problem of language which is a system of sounds (*śabda*) they cannot ignore this multitude of doctrines about *śabda* that was current in India at that time. They must accept one or other of these various doctrines or they must evolve their own doctrine. They cannot keep silent over such an important point. They

cannot say that they are not concerned with the metaphysical aspects of sound and the psychological processes involved in a certain definite concept being produced in a person when certain definite sounds are uttered, they cannot remain satisfied with the position that they are concerned only with the sounds that produce such a concept in a person, that they are interested only in defining what sounds, according to convention, produce what concept

Sanskrit grammar developed in a certain peculiar environment. Logic, metaphysics and psychology made their presence felt everywhere. It is the particular environment of Indian civilization which produced a philosophy as a part of grammar, instead of leaving grammar as a mere system of defining the correctness in usage in language, according to certain accepted conventions. Music had its own metaphysics, medicine had its own metaphysics. Grammar could not escape

Grammar accepted the doctrine of *Nāḍabrahma*, which is the ultimate reality in, and the primary cause of, the Universe. The *Nāḍabrahma* evolved through the stages of *Parā*, *Pasyanti*, *Madhyamā* etc. According to grammar, what is called language is the *Nāḍabrahma* in the stage of *Madhyamā*. They called it the *Sphota*, that which bursts out as the audible sound or that which breaks out the meaning. Thus corresponding to every individual sound there is a *Sphota*. A word, which apparently is a combination of sounds, has a distinct *Sphota*, which is not a combination of the individual *Sphotas*. Here, this doctrine of *pada Sphota* has some relation to and affinity with the *Nyāya* theory of the relation of parts and the whole. According to the *Nyāya*, the whole is not a mere combination of the parts, it is a new, distinct object, different from the parts. Just as a word is the manifestation of a *Sphota*, distinct from the *Sphotas* corresponding to the separate sounds constituting the word, similarly a sentence too has a distinct *Sphota* of which it is the manifestation. Thus, according to the doctrine of the grammarians, a word is a distinct unit, not a combination of sounds and a sentence too is a distinct, individual unit, and not a combination of a number of words. The division of sentences into words, and of words into their parts as stem and affix, is purely arbitrary and artificial. Thus, strictly speaking, in a combination, "a Government Official" (*rāja puruṣa*), the element "Government" (*rāja*) has no greater power of expressing a part of an idea than the part "gov" in "government" has to express a part of that idea. So every expressive sentence is the physical manifestation of a metaphysical

entity called a *Sphoṭa*. A word never gives us a complete thought ; only a sentence can give a complete thought. So language as we have it in the form of audible sounds consists of a large number of *vākya-Sphoṭas*, which are indivisible into parts like words and stems and suffixes.

Here, one must understand that in a literary work, there is only one sentence. What are usually accepted as a series of sentences in a book have to be glued into a single sentence, if the work is to have a unity and consistency. This is what is called *ekavākya*. Thus, in a *Sāstra*, one has to explain the *saṅgati* for a later sentence after finishing the explanation of a previous sentence. In interpreting a text, one has to interpret the whole text as a single *vākya* or sentence, and the whole text is the manifestation of a *Sphoṭa* that is unitary and indivisible.

According to the philosophy of grammar, it is the *Sabdabrahma* itself that manifests as language which expresses objects, and also as the objects expressed by the language. There is a profound philosophy associated with grammar, which is closely related to the philosophy that has been developed in the *Tāntric* system, and that is also accepted in the science of Music.

I was persuaded to undertake this rambling survey of the field of grammar for a certain definite purpose. One may wonder why we should preserve such an immense literature on grammar when the purpose of grammar is only to define the accuracy in usage in language. I remember a Professor exclaiming, when a certain new book on Sanskrit grammar was published, that Pāṇini has been superceded and that we can now manage without Pāṇini. If Pāṇini's *Aṣṭadhyāyī* had only such a simple practical value, to define the accuracy in usage in Sanskrit language, the work would not have been preserved for such a long time in the world. The work was not written to meet any immediate need ; it had a far higher purpose, namely, to make grammar a system. However much the language may have changed, whatever be the number of works on grammar written after that, the work of Pāṇini along with the *Vārtikas* (as known only from the *Mahābhāṣya*) and the *Mahābhāṣya* itself, would ever remain with their values undiminished even to the slightest extent.

One may wonder why a Library should preserve so many manuscripts of works on the grammar of a language, why such a list with detailed descriptions should be prepared and why it should be issued as such a big

volume. It is to explain that position that I have tried to show the real value of the works on grammar in Sanskrit.

I have touched only on the important works and the chief aspects of grammar. There are many works that come within this brief survey, but that are not specifically mentioned here. Such for example are the commentary on the *Aṣṭādhyāyī* by Nārāyaṇa (No. 17), the commentry on Haradatta's *Padamañjari* by Raṅganātha (No. 40), the commentaries on the commentary called *Pradīpa* by Kaiyaṭa on the *Mahābhāṣya*, one by Annambhaṭṭa (Nos. 101 ff.), another by Pravartakopādhyāya (No. 106) and still another by Sarveśvara (Nos. 107 ff.). Similarly there is another commentary on the *Mahābhāṣya* by Sivarāṁendrasarasvatī (No. 111). The *Sabda-kaustubha* of Bhaṭṭoji Dīkṣita has been commented upon by Kṛṣṇamīśra (Nos. 113 ff.), and there is an anonymous commentary (No. 137). The *Aṣṭādhyāyī* has been further independently commented upon by Gopālakṛṣṇa Sāstrin (Nos. 138 f.) and Viśveśvara (No. 140). The *Prakriyākaumudī* of Ramachandra has besides its well known commentary called *Prasāda*, the commentary by Kṛṣṇa called *Prakāśa* (Nos. 155 f.) and another by Mādhava-sarasvatī called *Sudhā* (No. 157). The *Madhyasiddhāntakaumudī* and *Laghu-siddhāntakaumudī* of Varadarājā are well-known as elementary text books for beginners. The *Rūpavatara* of Dharmakīrti has been commented upon by Nṛsiṃha (No. 169). One Śokkanātha has written a *Sabdakaumudī* and it is commented upon by Vaidyanātha Dīkṣita (No. 177). The *Siddhāntakaumudī* of Bhaṭṭoji has an abridgement by an unknown author (No. 242). The *Siddhāntakaumudī* has also been commented upon by Jñānendrasarasvatī, the well-known *Tattvabodhinī* (Nos. 282 ff.), by Jayakṛṣṇa, the *Subodhinī* (No. 320 f.), by Lakṣmīnṛsiṃha, the *Vilāsa* (No. 353), by Tirumalayajvan, the *Sumanoramā* (No. 355), by Rāmakṛṣṇabhaṭṭa, the *Siddhāntaratnākara* (Nos. 356 ff.), by Vāsudeva Dīkṣita, the *Bāmanoramā* (Nos. 363 ff.), by Nīlakanṭha Vājapeyin, *Sukhabodhinī* (Nos. 368 f.), by two anonymous authors, *Mitavādini* (No. 270), and *Pañcīprakāśa* (No. 374) and by Kṛṣṇa Sāstrin *Sudhākara* (Nos. 371 ff.). One Vedāntacārya has abridged the *Siddhāntakaumudī* (No. 376). From this, it would be noticed that after Bhaṭṭoji Dīkṣita wrote his *Siddhāntakaumudī*, it became the most popular work on grammar and there have been innumerable commentaries and a few abridgements, indicating the importance which the work acquired. For the students, the *Siddhāntakaumudī* became the

standard text, for higher discussions the same text became the basis, along with its great commentaries, the *Praudhamanoramā* and the *Sekhara*

The *Unādi Sūtras* are available in different recensions and they too have been extensively commented on (Nos 376 to 383) *Madhaviyadhātuvṛtti* of Sāyana-Mādhava is one of the most important works in Sanskrit grammar, its primary aim is to define the formations of words from roots, both finite verbal forms and also participles, gerunds, infinitives etc. But in this connection he discusses various problems, introduces various *Sūtras* and considers various rules of interpretation. Then there are various works dealing with the gender of nouns (*Lingānuśasana*), *Phit Sūtra* dealing with accents, and other supplements to Pāṇini.

A very interesting set of works on grammar included in this volume consists of detailed examinations of certain individual *Sūtras* in Pāṇini. I would draw the attention of the readers to Nos 419, 422 to 428 and 429 to 433, 450 to 452, 456, 465 and 466. Then Nos 546 ff also belongs to this group of interesting works dealing with a detailed discussion on a certain definite point in the interpretation of a *Sūtra*. The various works on *Taddhita* etc. are also of great interest. Works like *Tarkacandrikā* (No 457), *Taravali* (No 458) and *Pāṇinīyavādanakṣatramālā* (No 525) also deserve particular attention.

The works represented by these and similar manuscripts show to what heights the intellect of man could elevate itself. To some it may appear as waste of intellectual energy by entering into such hair splitting arguments which have no practical value. I am sorry that in this Introduction I am not able to give a specimen of the discussions on certain points found in works on grammar. All that I can say at this stage is that they form some of the most interesting works dealing with grammatical texts in Sanskrit, from the point of view of intellect. After all intellect is intellect, and if intellect does not tackle problems in an intellectual way, it ceases to do its function properly. The writers on grammar were not interested merely in fixing the correctness in usage in a language, they had also to specify the authority for such standards in correctness of language. The only authority is in the form of works on grammar and usage by recognised authors. When there is defect in the grammar works and when there is discrepancy between usage and works on grammar, there comes in an occasion to discuss the point. When one starts a discussion, he cannot confine himself to any narrow

field, the discussion takes note of other *Sāstras* also. The result is that although in the stage of text books (*Prakaranas*), there is some difference in subject matter and method between one *Sāstra* and another *Sāstra*, when it comes to the discussion stage (*Vādas* and *Krodapatras*), the distinction vanishes, and all the *Sāstras* appear in the same form and at the same time, whatever be the field from which the original point for discussion arose.

It is from this further expansion of the subject of grammar at the stage of critical investigation that there has arisen the metaphysical aspect of grammar and also the text interpretation aspect of grammar. Take the Sūtra *iko yan aci*. Are the sounds *i, u, r, l* represented by *ik* in the Sūtra the same for Pāṇini and also for us? Did Pāṇini mean the rule only for the sounds he has pronounced? If they apply to the sounds produced by later people also, what is the relation of the sounds produced by Pāṇini with the sounds produced by later people? Are they the same, manifesting and disappearing, or are they of the same class? Did Pāṇini give the rule for an individual case or for a class?

Again, in a word of three sound elements like *g au h* what is it that expresses the meaning? Is it each one of the sounds or all together? If it is the former, why should there be the other two? If it is the latter, all the three sounds are not pronounced or heard simultaneously, and as such they as a group cannot give expression to an idea.

There arises scope for the discussion of metaphysics and psychology in this connection. It is in this way that a vast literature has arisen around the grammar of Pāṇini. Side by side with this development in the grammar of Pāṇini, there developed another school of grammarians who desired to keep grammar within the domain of grammar without allowing it to stray into regions of metaphysics, psychology and science of interpretation of texts and statutes. Their view was that the purpose of grammar was only to define the correctness in usage in a language. If the rules of Pāṇini were not enough, one must add new rules or rewrite the grammar and have a new text. There were many rules in Pāṇini that had no practical interest at a later age, from the point of view of the grammar of the language of that age. They could easily be eliminated.

As a result of the development of such an attitude towards grammar there arose different systems of Sanskrit grammar. None of them came to the eminence of Pāṇini's grammar, but many of them were

really popular and did command respect and public acceptance. There was a strong reaction in the Pāṇinian school itself as a result of this side development in Sanskrit grammar, and we see that reaction in the liberal school of Pāṇinian interpretation represented by *Prakriyakaumudī*, *Sabdaratna* and *Sabdendusekhara*. The other systems of Sanskrit grammar are included in this catalogue under the heading : " non pāṇiya " from Nos. 660 to 721.

From the number of works available, it would be found that the orthodox school which held Pāṇini as the sole authority for Sanskrit grammar and Patañjali as the sole authority for Pāṇinian interpretation held the ground, in spite of the popularity and public acceptance accorded to the other systems. There was always a controversy whether Pāṇini's work had the authority of an eternal statute in the field of Sanskrit language or whether language has to be taken as correct in different periods of the growth of language, according to standards set by recognised authors. The position of the former school is that if a later author of recognised authority made a use that cannot be explained through Pāṇini, either we must try to squeeze out an interpretation of the *Sūtras* of Pāṇini that will comprehend that usage also, or we must regard it as a wrong use by a great author. The position of the latter school is that Pāṇini has given only rules for testing the correctness in usage in language and if a great author has made a use in language that is not warranted by Pāṇini, then we must accept that also as correct use, usage by great authors is the final test for correctness in language. The point is clearly presented in the *Prakriyāsarvasva* of Nārāyaṇa Bhatta a follows

विश्रामस्यापशब्दत्वं वृत्त्युक्तं नाद्रियामहे ।

सुरारिभवभृत्यादीनप्रमाणीकरोति क ॥

and

पाणिन्युक्तं प्रमाणं न तु पुनरपरं चन्द्रभोजादिशालं

केऽप्याहुस्तल्लघिष्ठं न खलु बहुविदामस्ति निर्मूलवाक्यम् ।

बह्वह्निकारमेदो भवति गुणवशात् पाणिने प्राक् कथं वा

पूर्वोक्तं पाणिनिश्चाप्यनुवदति शिरोषेऽपि कल्प्यो विकल्प ॥

The following two verses from the *Tattvatīka* of Śrī Vedāntadeśika are also equally emphatic on the point

नानाव्याकरणाभिज्ञवहुविद्वत्परिग्रहे ।

शब्दासाधुत्वमाहुर्धे शाब्दिकास्तान् न मन्महे ॥

विशिष्टोक्त्यनुसारेण व्युत्पत्तिः स्मर्यते बुधैः ।

अविगीतप्रयोगे तु विगानं नैव साम्प्रतम् ॥

Of the non-Pāṇinian grammar works in Sanskrit, the *Kaṭantra* and the *Sarasvatā* are the most popular, with many commentaries for them. There are seventeen manuscripts for the *Sarasvatavyākaraṇa* with the commentary of Anubhūtiśvarūpācārya called *Sarasvataprakṛyā* which is one of the most important commentaries on the work (Nos 669 to 676). Then there is the commentary on this commentary called *Maṇḍanabhāṣya*, the author's name is not known (No 677). The *Dhātupāṭha* and the *Sūtrapāṭha* of this school form the next two numbers (Nos 678 and 679). The first of them is by Harsakīrti. The *Siddhāntacandrikā* of Rāmacandraśrama is another important commentary on the *Sarasvatāsūtras*, and is represented by Nos 680 to 682.

According to tradition, Sarasvatī revealed the *Sūtras* to Anubhūtiśvarūpācārya, and so the *Sūtras* are called *Sarasvatāsūtras*. Evidently this school of grammarians represents one of the attempts to simplify the grammar of Pāṇini. A divine revelation is only a guarantee on the part of the author that the new work contains all that is wanted for correctly understanding the Sanskrit grammar.

The other important school of non-Pāṇinian grammar is the *Kaṭantra*. It is also called *Kaumāra* and *Kalāpa* grammar. The author is Sarvavarman, to whom the grammar, according to tradition, was revealed by Kumāra or Subrahmanya. There is also another tradition that it was revealed by Kumāra to Kātyāyana. According to the former tradition, it was written for Sāhityāhana. Sarvavarman belonged to *Kalāpa Sakha*. There is another story about the name *Kalāpa*. When Sarvavarman approached Kumāra for instruction in grammar, he had a peacock feather in his hand (*Kalāpa*) and Kumāra suggested the name *Kalāpa* to the grammar on this account. There are two manuscripts for this (Nos 683 and 684).

There is a commentary on this by Durgasimha and on this commentary there is another commentary by Karmadhara (No 685) Another commentary on *Kātantra* is by an unknown author, the commentary being called *Prakriyāsāra* (Nos 686 and 687) Vardhamāna is known to have written a work on the *Kātantra* grammar and there is an abridgement of it by Kṛṣṇamīśra, called *Vardhamānasangraha* (No 688)

Sakātāyanavyākaraṇa is another important non Pāṇinian grammar of Sanskrit There is a pre-Pāṇini *Sakātāyana* But this work is a later one (No 689) It has a commentary called the *Amoghavṛtti* by an unknown author There is an opinion that this is also by the author of the *Sūtras* (No 690) The *Prakriyāsaṅgraha* of Abhayacandrasūri is a recast of the *Sakātāyanavyākaraṇa* (No 691) *Sabdacandrikā* is a commentary on the *Sakātāyanavyākaraṇa* by Meghavijaya (No 693) There is a work called *Upasargavṛtti* by a Jain author All these *Sakātāyanavyākaraṇa* works belong to Jain authors, and so this too is added to this group (No 692)

Vopadeva's *Mugdhabodha* is another attempt to simplify Pāṇini's grammar There are two manuscripts (Nos 694 and 695) *Kūṛakollāsa* of Bharatasena (No 696) is placed along with *Mugdhabodha* since there is evidence to show that the author was a follower of the *Mugdhabodha* school Though not so well known and though manuscripts are rare, the *Sarasvatī-kanthābharana* of Bhoja is the most outstanding work, having regard to its thoroughness and range among the non Pāṇinian grammar works (No 697) It has a commentary by Dandanātha (No 698) Bhoja's *Alāṅkāra* work of the same name is a better known one

The *Saṅkṣiptasāra*, with *Vṛtti* by Kramadīśvara (Nos 699 to 707) is another, less known, work on grammar This is in the form of *Sūtras* and *Vṛtti* There is a commentary on this by Goyicandra (Nos 708 to 713). *Kaumudī* of Abhirāmavidyālankāra is a commentary on this commentary (Nos 714) *Sārāthadīpikā* is another commentary by Gopālacakravartī (No 715 and 716) There is an *Unādi* portion for this, which, as in Pāṇini, is also a *Parīśista* (Nos 717 and 718), by Kramadīśvara himself, with his own *Vṛtti* There is another commentary on this *Unādi* part by Sivadāśaśakravartī (No 719) *Jumārakaumudī* by Yadunandana (No 720) and *Prakriyādīpa* by Pradyumnācārya (No 721) are two other works belonging to this school

I have given this brief description of the works on non-Pāṇinian grammar to enable readers to have an idea of the contents. For details one may refer to the body of the work, where fuller descriptions are given.

Although we designate a language by a single term, all of us know that what is denoted by that term is not a uniform specimen, what is denoted by the term is a group of languages, with some affinity among themselves. There is the language of poetry and of prose, there is the language of the various sciences, there is also the language of the people at large, even here different groups speak languages slightly different from each other. This is the case in all languages.

It is generally assumed that what is called Sanskrit is only the language of books and that the corresponding language spoken by the people at large must have been slightly different from this and that the Prakrit language represents the spoken language. There must have been a Prakrit language even in the Vedic times. But what we have now as Prakrit is again only an adaptation of the spoken language for representation in books, as such it is as artificial and conventional as the Sanskrit language of the books. What the natural, spoken language of the early times was, we do not know.

The Prakrit language we have at present is preserved in dramas (as spoken by what are called inferior characters) and in some poems. There is a grammar for this language also, in so far as it is a language to be used by authors in writing literary works. So far as the language as available now goes, it is an adaptation from classical Sanskrit according to certain phonological and morphological rules of conversion. But for a few words, the entire vocabulary is Sanskrit, properly adapted. The grammar too is only a simplification of the Sanskrit grammar. The grammar works on Prakrit are given from Nos. 722 to 742. Four works on grammar that could not be brought under any of the above subdivisions are given after this as miscellaneous, being Nos. 743 to 746.

Regarding the Prakrit languages, there is yet much material to be considered and decided. It is generally held by students of the development of the language that it had existed as a separate language as a parallel even to the Vedic language. According to this school of thought, there were two languages running parallel to each other from even the earliest times in India, the language of the learned men and the language of the common people.

But one has to consider the question whether such an aspect of the language could be called a distinct and a parallel language or whether it was only the "slang", the unpolished use of the same language. If we have to accept the Prakrit as a separate language, as having developed even from the earliest times in the history of India, the result would be that we would have to accept Sanskrit as never having been a really spoken language, but as a language used only by the learned people.

The question has also to be considered whether the Prakrit found in the dramas represented the language of the common people of the time or whether it was only a "slang" form of the current language, which language, certainly, has to be Sanskrit. Was it only a peculiarity in pronunciation, with some simplification of grammar and a few "slang" words? I have felt that in the earlier stages, there was only a difference in pronunciation with slightly more simplified grammar and a few words not found in the polished language, such a feature is found in all languages in all their stages. In literature, when certain types of the common people are brought in, they speak such a language, or rather a literary imitation of such a language.

At a later stage in the history of India, there has been a sort of cultural disintegration. The cultural unity of India was slowly broken up. This resulted in the pronunciation and other varieties in the speech of the common people getting solidified, and soon there came about the development of distinct dialects in the country. In this development of the dialects, and their getting farther and farther from the common Sanskrit origin, the Dravidian languages have played a great part. I note that Sanskrit language has undergone greater changes through its impact with the Dravidian languages than the Dravidian literatures have changed through contact with the Sanskrit literature.

Vararuci, whose *Prākṛtaprakāśa* is perhaps the earliest of the available works on Prakrit grammar, deals with only one form of the Prakrit language. This is in eight chapters, according to Bhāmaha's commentary, or in nine according to other commentaries. In this section there is dealt with only the grammar of the *Mahārāṣṭrī* Prakrit. Three other varieties of Prakrit, namely, the *Pāṣaṭī*, *Magadhī* and *Saurasenī* are dealt with in the succeeding chapters, which are supposed to be later additions, in so far as they are not commented upon. And, certainly, *Mahārāṣṭrī* is not the type of spoken Prakrit. *Mahārāṣṭrī* is the form found in Prakrit poetry, and the

prose Prakrit is represented by the other three forms. Thus, when one examines the *Prākṛtāprakāśa* of Vararuci, one feels that he was writing the grammar of an artificial language, which is perhaps a literary adaptation of the common peoples' use of the current Sanskrit, rather, what Vararuci does is to give the rules of conversion to make the correct Sanskrit into the "slang" Prakrit, which is a phase of the ordinary man's way of speaking Sanskrit.

The *Prākṛtāprakāśa* is represented by one manuscript (No 722). It has a few commentaries. Bhāmaha's commentary is represented by two manuscripts (Nos 723 and 724) and Rāmapānīvāda's commentary by one manuscript (No 725), the *Prākṛtamañjarī* by an unknown author, which is a commentary in metrical form, has four manuscripts (Nos 726 to 729). Another commentary by an unknown author is represented by a single fragmentary manuscript (No 730).

Another set of *Prākṛtāsūtras* is attributed to Vālmīki (Nos 732 to 734), and its commentary by Trivikrama has four manuscripts (Nos 735 to 738). *Prākṛtarnāvatara* is an adaptation of Vālmīki's *Sūtras* (No 731).

Hemacandracārya has written his *Sabdanusāsana*, and the 8th chapter of it deals with Prakrit (No 739). Lakṣmidhara has written the well known *Ṣaḍbhaṣācandrika* (Nos 740 and 741). The *Ṣaḍbhaṣāvivaraṇa* of Bālasarasvatī is another Prakrit grammar of this type and is based on the work of Vālmīki (No 742).

It would be noted that the later works, namely, the works other than that of Vararuci, clearly take note of the various kinds of Prakrits. There is a ground for a reasonable presumption that at the time when the *Prākṛtāprakāśa* was written, Prakrit was not a separate language, but only a literary adaptation of the common people's mode of speaking Sanskrit. If I may draw attention to a parallel, what is now the Urdu was only the Hindi language spoken in the military camps. It later developed into a distinct language, and now it has also a rich literature. Similarly, perhaps what was originally the Prakrit, was the Dravidians' Sanskrit, just as the Urdu was originally the Persian Soldiers' Hindi. By the time the other works on Prakrit grammar were written, Prakrit had acquired a distinct individuality and had also split up into various distinct forms, usually spoken of as six in number, and for this reason, there is the title *Ṣaḍbhaṣācandrika*.

This volume contains mainly the manuscripts dealing with grammar. But there are two more subjects added to this at the end, namely, Prosody

and Lexicography The number of manuscripts is not sufficiently large in either section to justify the inclusion of them in a separate volume And further they have an intimate relation with grammar Prosody is accepted as an integral part of the grammar in all languages, and no special pleading is needed to explain its inclusion in this volume In Sanskrit, Lexicography is something more than a list of words with their meanings It is not a mere glossary, it gives information about gender and other matters relating to grammar, just as any modern lexicon of any language, worked out scientifically, does As a matter of fact, the standard lexicography in Sanskrit, the *Amarakoṣa*, is called *Namalingānusaṣana*, i.e., a treatise dealing with the gender of nouns

Sanskrit metre is one of the most complicated systems of metres that can be found in any language And there are possibilities of multiplying metres On account of the existence of a large number of obsolete words in Sanskrit and on account of the variety of meanings which many words have in the language, there is a greater need for a lexicography in Sanskrit than in any other language These two subjects, Prosody and Lexicography, have been developed in a very comprehensive and analytical way in the language Since grammar is the real subject in this volume, I do not propose to deal with these two subjects in any further detail

Although there are a large number of manuscript Libraries in India, many of them having more than ten thousand volumes, the full value of such manuscripts have not yet been properly realised, and their position in the life of the nation has not been duly recognised There are still many valuable manuscripts confined to private homes where they are not properly taken care of On account of the various scripts current in different parts of the country, there are manuscripts in certain libraries in scripts not known in that locality and, as such, not capable of being adequately used in that locality Now, the manuscripts collections are taken advantage of only by a small number of special lists The nation at large ignores them

Outside India also, there are many rich collections of Oriental manuscripts Their value for the study of the ancient civilization of man has been recognised by specialists in those countries, but their value as a constituent of the modern civilization of man has not been appreciated They should have formed an integral part of man's modern civilization, in that case many of racial and religious rivalries that stain human life at present

could have been avoided. At least we have a duty to see that they form the basis, along with the other important literatures, for the future common civilization of humanity. If the Romans had, after they conquered the eastern territories, ignored the Greek Literature as the language of a conquered people, or if, when Christianity spread in the northern parts of Europe, those nations had ignored Greek and Latin as the literatures of southern Europe, what would have been the state of man's modern civilization? We must bear this in mind, in planning for the build up of the future civilization of man.

The manuscripts preserved in this and in the other libraries of India and abroad form perhaps the richest heritage which Indians, and humanity as a whole, have received from the ancient world. At a time when there were not the modern facilities of fountain pens and type-writers and printing process, our ancients had the patience to write on paper or inscribe on palm leaves the vast literature they had produced, with considerable labour. We shall be ungrateful to our forefathers if we do not take proper care of this great wealth. Col. Olcott took the first step in India to collect and preserve the rich manuscript material of the country. The Central and the Provincial Governments of India and many of the States and some private Institutions took up the work later, and we have now a large number of well organised manuscripts Libraries in the country. These libraries take our thoughts backwards through many-millenniums, and during these long periods, the country had developed and maintained a high standard of civilization in an unbroken way. This is a feature that is unique for the Indian nation, in the whole world. May these libraries, which are the fond care of a few specialists in the present generation, be the pride of the future generations, and let them form the strong pedestals for the erection of a lasting civilization in India in the eternal years of glory yet to come to the country and to humanity.

C KUSHAN RAJA

Complete in 8 adhyayas

Date of copying—S'aka 1756   Visvā
vasu year

Name of the scribe—Ananta son of
Paṭṭavardhana Mahādeva who lived on the
bank of the river Narmadā

4 19 E 32

अष्टाध्यायी—पाणिनिकृता

Palm leaf 31 Foll 16 $\frac{1}{2}$ X 1 $\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Telugu script Very
old Injured Legible writing

Contains the adhyāyas 3 to 7 (incomplete) with Kātyāyana's Vārtikas written here and there

Leaves 1 to 5 and 27 are much broken

5 22 D 23

अष्टाध्यायी—पाणिनिकृता

Palm leaf 39 Foll 16½ X 1¼ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good and clear writing

Complete in 8 adhyāyas

The last leaf gives the number of sūtras contained in each pāda of each adhyāya.

अध्याय १ पाद १ - ७१   अध्याय ३ पाद १-१५०

॥ २-७३ ॥ ॥ २-१८८ ॥

॥ ३ - ९३ ॥ ॥ ३ - १७६ ॥

„ 8 110 „ 8 116

२ १-७२ ४ १-१७८

" 2-36 " 2-289

॥ ३ - ७३ ॥

8-69 8 1222

512

1233

अध्याय ६ पाद १ १३६   अध्याय ७ पाद १ १०३

„ २१४० „ २-११८

„ ३-११९ „ ३-१२०

„ ४१६० „ ४-९७

६ १२२२ / १-१४

2.100 2.101

3 13/

11 9126 11 9110
12 9126 12 9110

” 8 109   ” 8 96

1349

609

Total 3964

6 23 E 21

अष्टाध्यायी—पाणिनिकृता

Palm leaf 32 Foll 17 X 1 inches
7 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Complete in 8 adhyāyas, but with a small lacuna in the 4th adhyāya

7 23 1 2

अष्टाध्यायी—पाणिनिरुक्ता

Palm leaf 40 Foll 16 x 1 1/4 inches
8 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing Wooden boards
are added to both sides

Complete in 8 adhyāyas

The fly leaf contains a certain horoscope in Telugu as given below

బయటపర్వం భక్తబాహు. క 4. ౧౦ (౧)
 ౫౦=కాథనం ౫౦ బ ౩౦ ది ౧౦ ౨ శ్రీ ౧౧౯
 ౨౩ భ ౩ బురు క౧౦౦? రా . . . . .
 యా క ౧౧-మంతు రాగి క౧౦=మనవల ౨౦౦౦౦.

మండు కుమారజననం. సింహులగ్నలో ఘడియలు. పుబ్బ
అద్యంతపుడి . . . . . పాదప్రమాణం ఘడియలు
౧౬ మూడపాదలో ఘడియలు ౩వం ఘడియలు 3 ॥
సూర్య . . . . . తామ్రలగ్నహ సుపత్తి.
శ్రవణే పుష్పమే పాదే మెషనవాంశే రవి. పుబ్బ
త్రితీయే కులానవాంశే చంద్ర. బుబ్బచతుర్థే. .
. . . . . వాంశే కుజ. పుత్తరామధా పుష్పమే
ధనునవాంశే బుధ. భరణీ తృతీయే కులానవాంశే
రుద్రగరు. శ్రవణే ద్వితీయే నవాంశే . . . . .
ద్వితీయే వృషభనవాంశే శని. పుబ్బ ద్వితీయే కన్యాన
వాంశే రాహు. శతభిషక్చతుర్థే నవాంశే శేతు.
ఎవం రవాన్యసి నవగ్రహస్థితి ॥

8. 24. B. 25.

అగ్రాధ్యాయీ—పాణినికృతా

Palm leaf. 72 Foll $8\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches.
10 lines in a page Grantha script. Old.
Injured. Clear writing.

Breaks off in the 3rd pāda of the 8th
adhyāya.

9 25. N 20.

అగ్రాధ్యాయీ—పాణినికృతా

Palm leaf 37 Foll 14×1 inches
6 lines in a page Grantha script. Old.
Slightly injured Good writing

Breaks off in the 3rd pāda of the 4th
adhyāya

10 28 O 13.

అగ్రాధ్యాయీ—పాణినికృతా

Palm leaf 16 Foll. $14\frac{1}{2} \times \frac{3}{4}$ inches.
5 lines in a page. Grantha script Old
Slightly injured Good writing

Contains the adhyāyas 1 and 2

The fly leaf contains the following slokas.

- (a) “సదీపం సోదకుమ్మం చ దేవార్హమిదమద్భుతమ్ ।
సోపఘనం సశయన తాళవృంతేన సయుతమ్ ॥ 1 ॥
వజ్రేణ సహితం ద్వివ్యం మజ్జం వే దక్షిణాన్వితమ్ ।
నరాణామసుఖనిద్రార్థమతః శాన్తిం ప్రయచ్ఛ మే ॥ 2 ॥
- (b) वेदविद्याविहीनस्य विद्याजालं निरर्थकम् ।
फटिवल्लविहीनायाः कामिन्या भूषणं यथा ॥
सिद्धार्थ्यन्द्रे चापमासि भौमवारे शुभे दिने ।
कृष्णपक्षे चतुर्दश्या शेषाम्वागाद्धरेः पदम् ॥”

11. 29. B 2

అగ్రాధ్యాయీ—పాణినికృతా

Palm-leaf. 16 Foll $16\frac{1}{2} \times 1$ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Injured. Legible writing

Breaks off in the 1st pāda of the 5th
adhyāya

12 29 K 6

అగ్రాధ్యాయీ—పాణినికృతా

Palm-leaf. 35 Foll $18\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured. Legible writing

Complete in 8 adhyāyas.

The last leaf gives the total No of
Sutras of the work as 3984

The fly leaf contains a letter addressed
to one Nagesasastri as given below .

“శ్రీమదరవిందనందనపూర్వరచంద్రియప్రముఖనిఖిలబృ-
ందారకవృందమకుటకోటితటిసమాధికితప్రవర్తనగుణనిర్వృ-
ణియేతప్రభారారజ్యమానచరణసరసీరహకృణ్డోపరికృణ్డీరవసే-

16. 25. B. 17.

अष्टाध्यायी—पाणिनिहृता, कात्यायनीय-

वार्तिकसंहिता

Palm-leaf. 43 Foll. 15½ X 1 inches.
6 lines in a page. Telugu script. Slightly
injured. Good writing.

Complete.

The fly leaf added at the end contains
some miscellaneous passages taken from
Pāṇicarātrasamhitās as given below :

पाचरात्रे . . . गण्डे . . . संहितायाम्—

प्रयोजनान्तरामक्ताविधया . . . . . ।

. . . . . तस्या वपनं तु निषिध्ये ॥

अनन्ताश्वसंहितायाम्—

प्रपन्ना भर्तृहृता नामी दुरुपदेशतः ।

न धा(रयति) वा केशान् पाति सा नरकं ध्रुवम् ॥

न कार्यं केशवपनं वैष्णव्या भर्तृहीनया ।

यदशनात्करोत्येषा तन्मुग्नं नाजलोक्तपेत् ॥

मुमुक्षुः पवित्रीना वा सा नारीकेशधारिणी ।

तस्यास्तु केशधारिण्या दोषो नाम्नीति मे मतिः ॥

जपसंहितायाम्—

आगमार्थं तु देवानां गमनार्थं तु रक्षसाम् ।

कुरु घण्टारवं तत्र देवताहानलक्षणम् ॥

. . . . . न तु शङ्खं घण्टारवं त्यजेत् ।

पञ्चमंस्कारयुक्तानां वैष्णवानां विशेषतः ॥

घण्टानादं तथा वाचं नृत्तगीतादिकानपि ।

गृहार्चने यः कुर्यान् रौखं नरकं व्रजेत् ॥

नियाराध्यं चतुर्थीप्रमुमुनिधिषु स्याज्जपः

सप्तमी स्यात्

सप्तत्रिंशच्च तच्च प्रतिपदि च तथा षट्सुत्रं त्रिंशदेव ।

एवं पर्येद्वेदपि . . . वष्टयुग्मिहंती स्यात्

एवं शिष्यादिकालेष्ट्यग्निमुनि . . . मेयं न काल्पे ॥

गोरुर्गाकृतिवत्कृत्वा भाषमग्नं जत्रं पिबेत् ।

तन्मूत्रमविकं पीत्वा मुरापानमनं भवेत् ॥

. . . ददयुग्मिना तोयं गृहीत्वा पाणिनादितः ।

मुक्त्वाह्मगुप्त्रनिष्ठे तु शिष्टस्याचमनं स्मृतम् ॥

वामपार्श्वे स्थितं तोयं ततोऽयं रश्मिं भवेत् ।

दक्षिणे तु स्थितं तोयं ततोऽपमृष्टं भवेत् ॥

17. 25. B. 52.

अष्टाध्यायीमर्दापः शुद्धभूषणम्—नारायण-

कृतम्

of the Des. Cat. of Sans MSS Vol X) This Narāyana is also the author of the Śābdamañjarī a copy of which is available in the Tanjore Palace Library (Vide No. 5858 of the Des. Cat of Sans MSS Vol X).

Contains the 2nd adhyaya without the beginning and end, the 7th adhyāya whole and the 8th adhyāya incomplete.

Beginning

समर्थः पदविधिः । पदसंबन्धी विधिः समर्था
श्रितो बोध्यः । सामर्थ्यं चेह एकार्थीभावः । प्रक्रिया-
दशाया पृथगर्थत्वेन प्रथमगृहीतस्य विशिष्टकार्य-
त्वत्त . . . . . औपगवः । मुवामन्त्रिते
पराङ्गवत्त्वे । मुवन्तमामन्त्रिते परे परस्याङ्गवत्स्वरे
कर्तव्ये । यत्ते दिवो दुहितर्मतमोजनम् । दिवःशब्दस्य
परशा . . . . . अत्र षाष्टिकामन्त्रितागुदात्त-
त्वम् । षष्ठ्यामन्त्रितकारकवचनम् । षष्ठ्यन्तमामन्त्रितं
प्रति यत्कारक तद्वाचकं चेति परिगणनीयमित्यर्थः । नेह ।
अय . . . . . ख्य . आमनन्तरत्वात् । तीक्ष्णया
सूच्या सीव्यन् । परमपि छन्दसि पूर्वस्याङ्गवत् । आ ते
पितर्मरुताम् । अव्ययाना न । उच्चैरधीयान । अव्ययी-
भावस्य . . . . . मासः । कडारा कर्मधारय
इत्यतः प्राक् ममास इत्यधिक्रियते ॥

End

व्यपीदत् । अभ्यष्टौत् । पक्षे व्यपीददित्यादि ।

Colephon

इति सप्तार्त्तिकाष्टाध्यायीप्रदीपे शब्दभूषणे अष्टम-
स्यायामस्य तृतीय. पाठः ।

. . . . . ग्वाभ्या नो णः समानपदे ॥ . . . . .

. . . . .

. . . अनुस्वारस्य ययि परसवर्णः । अङ्कितः ।
अङ्कितः । कुण्ठितः । शान्तः । गुम्फितः । वा
पदान्तस्य । पदान्तस्यानुस्वारस्य ययि परे परसवर्णो
वा स्यात् । त्व करोपि, त्वङ्करोपि । सयन्ता । सय्यन्ता ।
तोर्लि । परसवर्णः स्यात् । तल्लयः । विद्वल्लिखति ।
उदः स्थस्तम्भोः पूर्वस्य ॥ उद. परयोः स्थास्तम्भोः
. . . . . अवोषस्य महाप्राणस्य सस्य तादृश
एव यः । स्कन्देश्चछन्दसि । दूरमुत्कन्दः ॥

18

24. A. 19.

काशिकावृत्तिः—जयादित्यवामनकृता

Palm-leaf (Śrītāla). 260 Foli 14 × 2 inches. 10 lines in a page. Malayālam Script. Old Injured. Illegible writing.

This is the well known Commentary on the Aṣṭādhyāyī of Pāṇini. As regards the authorship of the work there are different opinions among the scholars. Some say that the first four adhyāyas were written by Jayāditya *probably* *alias* Jayāpīḍa, a Kashmirian King, and the rest by Vāmana, *probably* his minister. The printed edition brought out by Pandit Bāla Śāstrin of Benares in 1876 supports this view. While others say that the adhyāyas 1, 2, 5 and 6 were written by Jayāditya and the rest by Vāmana Haridikṣita, the author of the Śābdaratna asserts this view (Vide प्रथम-
द्वितीयपञ्चमपट्टा जयादित्यकृतवृत्तयः । इतरे दामनकृत
वृत्तयः स्यभियुक्ताः 5 4-42). Therefore it is safe
to accept that the Kāśikā is the joint work
of Jayāditya and Vāmana. This work is
assigned to about 650 A. D. The colephons
of the adhyāyas 1 to 4 found in this MS

do not mention the author's name while that of the adhyāya 5 attributes the authorship to Jayāditya.

Contains the adhyāyas 1 to 5 only.

Beginning.

वृत्तौ भाष्ये तथा धातुनामपारायणादिषु ।
विप्रकीर्णस्य तन्त्रस्य क्रियते सारसंग्रहः ॥
इष्टयुपसख्यानवती शुद्धगुणा विवृतगूढसूत्रार्था ।
व्युत्पन्नरूपसिद्धिर्वृत्तिरियं काशिका नाम ॥
व्याकरणस्य शरीरि परिनिष्ठितशास्त्रकार्यमेतावत् ।
शिष्टं परिकरबन्धः क्रियतेऽस्य ग्रन्थकारेण ॥

अथ शब्दानुशासनम् । केषा शब्दानाम् ? वैदिकानां
लौकिकानां च । कथमनुशासनम् ? प्रकृत्यादिविभाग-
कल्पनया सामान्यविशेषवता लक्षणेन । अथ किमर्थो
वर्णानामुपदेशः ? प्रत्याहारार्थः । प्रत्याहारो लाघवेन
शास्त्रप्रवृत्त्यर्थः ।

अइउण् ।

अ इ उ इत्यनेन क्रमेण वर्णा उपदिश्यन्ते । णकार-
मितं करोति प्रत्याहारार्थम् । तस्य ग्रहणं भवत्येकेन
उरण् रपर इत्यकारेण । ह्रस्वमवर्णं प्रयोगे सवृतम् ।
दीर्घप्लुतयोस्तु विवृतत्वम् । तेषां सावर्ण्यप्रसिद्धयर्थ-
मकार इह शास्त्रे विवृतः प्रतिज्ञायते । तस्य प्रयोगार्थां
अ अ इति शास्त्रान्ते प्रत्यापत्तिः करिष्यते ॥

Colophon

इति काशिकाया वृत्तौ प्रथमस्याध्यायस्य चतुर्थः
पादः ॥

End

निप्रवाणिध । नदीलक्षणस्य कप. प्रतिषेधो
निपायते । प्रोषतेऽस्यामिति प्रवागीति नन्तुवायश-
लाका भण्यते । निर्गता प्रवाणी अस्य निप्रवाणि.

कम्बलः । अपनीतशलाक. परिसमाप्तवानः प्रत्यक्षो
भवकः तत्राचिरादपहृत इत्यर्थः ॥

Colophon

इति जयादित्यविरचिताया वृत्तौ पञ्चमोऽध्यायः
समाप्तः ॥

योगेन चित्तस्य पदेन वाचा मलं शरीरस्य तु वैद्यकेन ।
योऽपाकरोतं प्रवरं मुनीनां पतञ्जलिं प्राञ्जलिरानतोऽस्मि ॥

19.

24. A. 27.

काशिकावृत्तिः—जयादित्यवामनकृता

Palm-leaf (Śrītāla) 161 Foll 18 × 2
inches Malayālam script. Old Good.
Good writing.

Contains the adhyāyas 6 to 8 complete.
Author's name is not mentioned in the
Colophons

Beginning

एकाचो द्वे प्रथमस्य । एकाच इति च द्वे इति च
प्रथमस्येति चेतत् त्रयमविकृतं वेदितव्यम् । इत उत्तर
यद्व्यासः प्राक्सप्तसारणविधानात् तत्रैकाचः प्रथमस्य
द्वे भवत इत्येव तद्वेदितव्यम् । वक्ष्यति लिटि धातोरन-
भ्यासस्येति । तत्रानभ्यासस्य धातोरवयवस्य प्रथमस्यै-
काचो द्वितीयस्य वा यथायोगं द्वे भवतः । जजागार
पपाच इत्यादि आर । एकाच इति बहुव्रीहिनिर्देशः ।
एकः अच् यम्य सोऽयमेकाच् इति । तत्रावयवेन
विग्रहः । समुदायः समासार्थः । अभ्यन्तरध समुदाये
अवयवो भवतीति साचरुम्यैय द्विर्चनं भवति ।

Colophon :

इति काशिकाया वृत्तौ षष्ठस्य चतुर्थः पादः ॥

Colophon

इति काशिकाया वृत्तौ सप्तमस्य चतुर्थः पादः ॥

End

अ अ । एको विवृतः । अपरः सवृतः । विवृत-
स्य सवृतः क्रियते । अकारो विवृतः सवृतो भवति ।
वृक्षः पृक्षः । इह शास्त्रे सर्वार्थमकारो विवृतः प्रति-
ज्ञातः । तस्य तथाभूतस्य प्रयोगो मा भूदिति सवृतता-
प्रत्यापत्तिरियं क्रियते । दीर्घप्लुतयोश्च विवृतेनानेनाकारेण
ग्रहणं नेष्यते । सवृतेन च सर्वगुणस्य मात्रिकस्य
ग्रहणमिष्यते । तेन सर्वगुणः प्रत्यापद्यते ॥

Colophon

इति काशिकाया वृत्तौ अष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थ
पादः । समाप्त्य काशिकावृत्तिः ।

The scribe adds

कोलम्बाब्दे कटपयन्यावाहोस्तसमिति ।
व्यलिखत्काशिकावृत्तिं कश्चिदीश्वरसमुत्तमः ॥

(Kollam 723=1547 A D)

20 19 F 39

काशिकावृत्ति — जयादित्यवामनकृता

Palm leaf 94 Foll (265 to 366)
14 X 1½ inches 9 lines in a page Grantha
script Old Injured Clear writing

Contains the 4th adhyāya only without
the beginning

The authorship is attributed to Jaya
ditya in the colophon

Leaves bearing the serial numbers 292 to
299 are wanting

21 20 C 76

काशिकावृत्ति — जयादित्यवामनकृता

Palm leaf 11 Foll 17½ X 1½ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

A fragment containing the 3rd pada of
the 7th adhyāya

22 22 J 23

काशिकावृत्ति:—जयादित्यवामनकृता

Palm leaf 162 Foll 15½ X 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Good Good writing

Breaks off in the 2nd pāda of the 4th
adhyāya

All the colophons found at the end of
the adhyāyas 1, 2 3 and the 1st pada of
the adhyāya 4 attribute the authorship
to Jayaditya

23 22 J 24

काशिकावृत्ति:—जयादित्यवामनकृता

Palm leaf 103 Foll 16½ X 1½ inches
10 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Contains from the 4th pada of the 6th
adhyāya to the end of the 8th adhyāya

The colophons found at the end of the
adhyāyas 7 and 8 attribute the authorship
to Vamana while the colophon at the
end of the adhyāya 6 does not contain
the author's name

24 22 J 25

काशिकावृत्ति:—जयादित्यवामनकृता

Palm leaf 103 Foll 18½ X 1½ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Contains the adhyāyas 1 to 3 without
the beginning and the end Colophons

do not mention the author's name. The leaves are in disorder.

25. 22. J. 30.

काशिकाट्टि:—जयादित्यवामनकृता

Palm-leaf. 191 Foll. $15 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 10 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured Good writing

Breaks off in the 4th pāda of the 4th adhyāya. The Colophons attribute the authorship to Jayāditya for the adhyāyas 1 to 4.

26. 22. J. 31.

काशिकाट्टि:—जयादित्यवामनकृता

Palm-leaf. 136 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 10 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Clear writing.

Begins in the course of the 1st pāda of the 1st adhyāya and breaks off in the 4th pāda of the 2nd adhyāya Then begins in the course of the 1st pāda of the 6th adhyāya and breaks off in the 2nd pāda of the same adhyāya. Leaves bearing the serial Nos 1 to 9 and 93 to 103 are missing

The Colophons do not contain the author's name

27. 22 J. 32.

काशिकाट्टि:—जयादित्यवामनकृता

Palm leaf 222 Foll $16 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 7 lines in a page. Telugu script. Old. Much injured. Illegible writing

Breaks off in the 1st pāda of the 4th adhyāya The Colophons attribute the authorship to Jayāditya for the adhyāyas 1 to 4.

28. 23. C. 34.

काशिकाट्टि:—जयादित्यवामनकृता

Palm-leaf. 46 Foll. $21\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the 8th adhyāya only.

The last leaf contains the following stanza :

“स जयति कृष्णाचार्यस्तन्त्रेषु चतुर्षु संलसत्प्रमया ।
वेशन्तमध्यवर्त्या दीपिकया ज्ञेहपूर्णया मत्या ॥”

29. 23. E 8.

काशिकाट्टि:—जयादित्यवामनकृता

Palm-leaf. 220 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1$ inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Very much injured Clear writing

Contains from the 3rd pāda of the 4th adhyāya to the 1st pāda of the 8th adhyāya.

Author's name is not mentioned in the Colophons. Leaves are in disorder.

30. 24. G 1.

काशिकाट्टि:—जयादित्यवामनकृता

Palm-leaf. 77 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 9 lines in a page. Telugu script. Old. Much injured. Illegible writing

Contains fragments of the adhyāyas 1 and 5. The Leaves are in disorder

Author's name is not mentioned in the colophons.

31. 24. B. 6.

काशिकाट्टचिन्त्याख्या पदमञ्जरी—हरदत्तकृता

Palm-leaf. 226 foll. $15 \times 2\frac{1}{2}$ inches. 14 lines in a page. Grantha and Malayalam scripts Old Good Good writing.

This is a commentary on the Kāśikāvṛtti of Jayāditya and Vāmana. The author of the commentary is Haradatta son of Śrī and Rudrakumāra. He was younger brother of Agnikumāra and pupil of Aparājita. The author is assigned to the 12th Century A. D.

Contains the 1st adhyāya complete, 4 leaves in the beginning of the 2nd adhyāya and 87 Sūtras in the 1st pāda of the 3rd adhyāya.

Beginning.

व्यक्तप्रधानपुरुषात्मकमस्वतन्त्र

मेतत्समस्तमधितिष्ठति यः स्वतन्त्रः ।

तस्मै शिवाय परमाय दशाव्ययाय

साम्बाय सादरमयं विहितः प्रणामः ॥ १ ॥

स्वं स्वं मनोरथमवाप्नुमिषेतिर्ग

यस्य प्रसादमनवाप्य न शक्नुवन्ति ।

पञ्चासनप्रभृतयः प्रथमेऽपि देवा-

स्तद्वस्तु हस्तिमुखमस्तु मयि प्रसन्नम् ॥ २ ॥

तातं हृदकुमारार्थं प्रणम्याम्बा श्रियं तथा ।

ज्येष्ठं चाग्निवृत्तार्यमाचार्यमपराजितम् ॥ ३ ॥

यथिराय हरदत्तसत्तया विश्रुतो दशसु दिक्षु दक्षिणः ।

उज्जहार पदमञ्जरीमसौ शब्दशास्त्रसहकारपादपात् ॥

तामिषानुपधेन चेतसा भावयन्तु युधि मन्त्रयुद्धयः ।

कः खलु प्रणयिनि प्रियंवदे मत्सरी भवति मद्विधे जने ॥

अविचारितरमणीयं कामं व्याख्याशतं वृत्तेः ।

हृदयंगमा भविष्यति गुणगृह्णाणामियं व्याख्या ॥ ६ ॥

इष्टदेवनमस्कारः कार्यः सश्रेह किं कृतः ।

वृत्तौ सूत्रे तथा भाष्ये वार्तिके च तदुच्यते ॥ ७ ॥

मनसा वचसा च कर्मणा कृत एवायमिहानिवेशितः ।

न हि दर्भपवित्रपाणिताद्यपरं मङ्गलमत्र कीर्त्यते ॥ ८ ॥

वृत्त्यन्तरेष्वसन्त गुण वदन् वृत्तिकृत्रिणे प्रन्ये ।

प्रेक्षावता प्रवृत्त्यै क्रियमाण वस्तु निर्दिशति ॥ ९ ॥

वृत्तौ भाष्य इति ।

वस्तुनि निर्दिष्टे सति तेनार्थनार्थिनः प्रवर्तन्ते ।

इतरे नेत्युपयुक्तो ग्रन्थादौ वस्तुनिर्देशः ॥ १० ॥

वृत्त्यन्तरेष्वसंभविगुणकथनं तु प्रवृत्तिनियमार्थम् ।

कथनपरया प्रवृत्तिर्विहाय वृत्त्यन्तराण्यस्याम् ॥ ११ ॥

Colophon.

इति हरदत्तमित्रविरचितया पदमञ्जरी प्रथमाऽ-
ध्यायः ॥

End.

अनेकार्था घातवः । समुदायेषु च प्रवृत्ताः शब्दा
अवयवेष्वपि वर्तन्ते । तदेव कर्मव्यवहारमात्रवाचिदु
भिदादिषु कार्यत्वमेव काष्ठदीनाम्, न तु कर्मव्यवहारो
ऽप्यस्ति । घातवश्चेति प्रयोगोऽस्मिन्नकर्मकाः । यथा
विक्रियति द्विधा भवतीति । कथं तर्हि कर्मणा तुल्य-
क्रियः . . .

32. 23. C. 41.

काशिकाट्टचिन्त्याख्या पदमञ्जरी—हरदत्तकृता

Palm leaf 112 Foll $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page Grantha script. Old.
Injured. Legible writing.

Contains the 4th adhyāya without the beginning

Beginning :

यूनि लुक् । अत्रापि यद्यचीति परसप्तमी स्यात् प्रत्ययस्य यथेष्टप्रसङ्गः । युवप्रत्यये श्रूयमाणे यः प्राप्नोति स तावत् कर्तव्यः । तत्र कृते युवप्रत्ययलुकि तस्य श्रवणं प्राप्नोति । विषयसप्तम्यां तु अजादौ विषयभूत एव युवप्रत्यये लुप्ते यो यतः प्राप्नोति स ततो भवतीति सिद्धमिष्टम् । एतच्चोदाहरणेषु व्यक्तीकरिष्यते ।

Colophon .

इति हरदत्तमिश्रविरचितायां पदमञ्जर्यां चतुर्थस्याध्यायस्य प्रथमः पादः ।

End :

शिवशमरिष्टस्य करे । करोतीति कर इति पचायच् । सामर्थ्येऽभ्या पष्टी समर्थविभक्तिरिति । सा पुनः कृयोगलक्षणा कर्मणि । भाषाया शिवतातिप्रभृतीना साधुत्वं चिन्त्यम् ।

Colophon :

इति श्रीहरदत्तमिश्रविरचिताया पदमञ्जर्यां चतुर्थस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः । चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ।

33

24 B 14.

काशिकावृत्तिव्याख्या पदमञ्जरी—हरदत्तकृता

Palm leaf. 122 Foll. 12 × 1½ inches. 13 lines in a page Malayālam script. Old. Slightly injured Good writing

Contains the 7th adhyāya Complete and the 8th adhyāya breaking off in the 50th Sūtra of the 3rd Pāda.

Beginning

युवोरनाक्तौ । शास्त्रस्य लावणार्थं युव प्रत्ययावुप दिष्टे । तयोरनाक्तावदेशी विधीयते । तत्र तत्रानाक्त योरवोपदेशो शास्त्रस्य गौरवं स्यात् । इह कन्मात्र

भवति ? यु मिश्रणे, युतः युतवान् । उदितोः युवोरिदं ग्रहणम् । कथम् ? ल्युडादिपूकारोऽनुनासिक इत्संज्ञकः । एवमपि द्यूत्वा द्यूतः द्यूतवान् अत्रापि प्राप्नोति । ऊठस्त्वनुदित अवकाशः । अथार्थवतो युवुशब्दस्य घृष्टणम् । अनर्थकश्चागम् । तेन धात्वन्तस्य न भवति । भुज्युः भृत्युः कंयुः शंयुः ऊर्णाधुरित्यादावुकारस्यानित्संज्ञकत्वाददिशाभावः ।

Colophon :

इति हरदत्तमिश्रविरचितायां पदमञ्जर्यां सप्तमस्याध्यायस्य प्रथमः पादः ।

End :

कः कर्त् । कर्ति । कृजो लुङ् । मन्त्रे घसेत्यादिना च्लेर्लुक् । तिप्, गुणः, तिपो हल्ङ्यादिलोपः । बहुल छन्दस्यमाङ्गयोगेऽपीयडागमाभावः । कर्दिति ; कृञ एव लुङ् । कृमृदृहृभ्यश्छन्दसीत्यङ् । कर्तीति ; लट्, व्यययेन शप् । कृवीति, कृजो लोट् । सेर्हिः । बहुलं छन्दसीति शपो लुक् । शृशृणु पृकृभ्यश्छन्दसीति हेर्धिरादेशः । कृतमिति ; कृञ एव क्तः । सकार आदेश इति । पत्वस्याप्युपलक्षणमेतत् । तथाचानतिप्रतिषेधः । विश्वतस्करिति । अक्षयत्वादसमासत्वाद्वा अतः कृरुमीत्यप्रसङ्गः । इतरेषु त्वसमासत्वादप्रसङ्गः ।

34.

22. J. 24.

काशिकावृत्तिव्याख्या पदमञ्जरी—हरदत्तकृता

Palm-leaf. 17 Foll 14 × 1½ inches 9 lines in a page Grantha script. Old. Injured. Clear writing.

Contains the 4th Pāda of the 7th adhyāya.

The following stanza is found at the end.

तर्कस्तनीं सरसकाव्यकलाधरोष्ठीं

त्रय्यन्तकुन्तलभराभितहासहासाम् ।

पाणीभवत्प्रबलपाणिनिसूत्रमालां

वार्षां भजे निगमबाह्यमनःकृपाणीम् ॥

35.

24. B. 15.

काशिकाट्टितिव्याख्या पदमञ्जरी—हरदत्तकृता

Palm-leaf. 127 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 12 lines in a page. Malayālam script. Old. Good. Good writing.

Contains the Pādas 1 to 3 in the 6th adhyāya. The colophons are noteworthy here.

Beginning :

एकाचो द्वे प्रथमस्य । इह यद्यपि स्वार्थत्वे संभवति पारार्थ्यमयुक्तम् ; विधेयकार्यगोनिर्देशात् संभवति च स्वार्थत्वम् ; तथापि लिटि धातोरित्यादौ विधेयानिर्देशेन वैयर्थ्यप्रसङ्गात् नायम् अणुकुटिलिकाया इत्यादिवत् केवलो विधिः । नापि शेष इत्यादिवद्दृष्टान्तम् अधिकारश्च ।

Colophon of the 1st pāda :

इति मतितिमिर(हर)हरदत्तमिश्रविरचिताया व्याकरणतरुलक्ष्म्यां बुधमधुकरमण्डितायां पदमञ्जर्या षष्ठस्याध्यायस्य प्रथमः पादः ।

End :

संप्रसारणस्य । अकृत एवेत्यादि । कारीपगन्धिपुत्र इति स्थिते ह्रस्वत्वं च प्राप्नोति ; अनेन दीर्घत्वं च । तस्यावकाशः ग्रामणि कुलम् । ह्रस्वाभावक्षेपकृतार्थं दीर्घत्वम्, तथापि परत्वात् ह्रस्वो बाध्यते । अथेदानीं दीर्घत्वे कृते पुनःप्रसङ्गविज्ञानात् ह्रस्वत्वं कस्मान्न भवति ! तत्राह—पुनःप्रसङ्गविज्ञानं चेति ।

Colophon of the 2nd pāda :

इति मतितिमिर(हर)हरदत्तमिश्रविरचितायां व्याकरणतरुलक्ष्म्यां बुधमधुकरमण्डितायां पदमञ्जर्या षष्ठस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः ।

Colophon of the 3rd pāda :

इति मतितिमिरहरहरदत्तमिश्रविरचितायां व्याकरणतरुलक्ष्म्यां बुधमधुकरमण्डितायां पदमञ्जर्या षष्ठस्याध्यायस्य तृतीयः पादः ।

The last leaf contains some miscellaneous lines on grammar unconnected with the previous leaves.

36.

24. C. 9.

काशिकाट्टितिव्याख्या पदमञ्जरी—हरदत्तकृता

Palm-leaf. 227 Foll. 20×2 inches. 10 lines in a page. Malayālam script. Old. Good. Good writing.

Contains the adhyāyas 2 and 3 Complete.

Beginning :

समर्थः पदविधिः । परिभाषेयमिति ; नाधिकारः, पदविधिग्रहणात् । अन्यथा वक्ष्यमाणानां पराङ्गवद्भावादीनां पदविधित्वाव्यभिचारानर्थकं तत्स्यात् । परितः सर्वत्र पूर्वत्र परत्र व्यवहिते अनन्तरे च भाष्यते कार्यमनया इति करणे गुरोश्च हल इत्यकारप्रत्ययः । भावसाधन एव वा अभेदोपचारात्सूत्रे प्रयुज्यते । इदंशब्दस्य सूत्रे प्रयुक्तस्यापि विधेयपरिभाषारूपसामानाधिकरव्यात्स्वीलिङ्गता । स सर्व इति । ननु यः कथिदित्यनेन परिभाषाधर्ममृता व्यातिरक्ता ; किं सर्वग्रहणेन ? नैतदस्ति । यः कथित् ग्रहण आनीयतामित्युक्ते क्षतित्रयादिनिवृत्तिः प्रतीयते, न व्याप्तिः ।

Colophon :

इति हरदत्तमिश्रविरचिताया पदमञ्जरी द्वितीयस्या-
ध्यायस्य प्रथमः पादः ।

End :

छन्दस्युभयथा । सर्वमेव प्रकरणमिति । तिङ्शि-
त्सार्वाधातुक्रमन्यारभ्य चतुःसूत्री प्रकरणम् । भूभावो
न भवतीति । तदानीमेवाधधातुकत्वात् श्रसोरल्लोप
इत्यस्याभावः ।

Colophon :

इति हरदत्तमिश्रविरचितायां पदमञ्जर्यां तृतीयस्या-
ध्यायस्य चतुर्थः पादः । तृतीयोऽध्यायः समाप्तः ॥

37. 24. D. 1.

काशिकाट्टित्तिव्याख्या पदमञ्जरी—हरदत्तकृता

Palm-leaf. 85 Foll. $9\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
7 lines in a page. Malayālam script. Old
Injured. Good writing.

Contains the 3rd and 4th Pādas of the
8th adhyāya. The last line in the 4th
Pāda is wanting.

Beginning

मनुवसो रु संयुद्धौ छन्दसि । युवोरनाकावितिषत्
मनुवसोरिति निर्देशः । अनुवन्धपरित्यागेन वा सका-
रान्तस्य वसोऽग्रहणम् । निपातनाद्याल्पाचूत्रस्य
परनिपातः । रु इयविभक्तिको निर्देशः ।

Colophon

इति हरदत्तमिश्रविरचिताया पदमञ्जर्याभ्युपगमस्याध्याय-
स्य तृतीयः पादः ।

End .

एरुशोपनिर्देशो वाय द्रष्टव्यः । तत्र षण्मात्रिका
अकाराः स्थानिनो निर्दिश्यन्ते । आदेशा अपि षडेव ।
तत उभयत्रैकशे.

38. 28. F. 32.

काशिकाट्टित्तिव्याख्या पदमञ्जरी—हरदत्तकृता

Palm-leaf. 130 Foll. $17\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
7 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Legible writing.

Contains from the 4th pāda of the 6th
adhyāya to the 3rd pāda of the 7th
adhyāya.

39. 41. A. 38.

काशिकाट्टित्तिव्याख्या पदमञ्जरी—हरदत्तकृता

Paper. 94 Foll. $10 \times 4\frac{1}{2}$ inches. 15
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Good. Good writing.

Contains the adhyāya 2 complete.

Date of the MSS.—Sam. 1660.

Former owner of the MS.—Gopinātha.

40. 24. B. 13.

पदमञ्जरीव्याख्या मञ्जरीमकरन्दः—रङ्गनाथ-
दीक्षितकृतः

Palm-leaf. 121 Foll. 9×2 inches.
8 lines in a page. Malayālam script. Old.
Injured. Good writing.

This is a Commentary on Haradatta's
Padamañjarī which itself is a Commentary
on the Kāśikavṛtti of Vāmana and Jayā-
ditya. The author Ranganāthadīkṣita was
the son of Nārāyanadīkṣita, grandson of
Nallādīkṣita and great grandson of Nārā-
yanadīkṣita. The author states that his
uncle and grandfather on the maternal
side were well-versed in Vyākaraṇa, He
salutes one Caturvedadīkṣita, the paternal
uncle of his father. His daughter's son

was Peddadiksita * He is assigned to the 17th century A.D. The commentary is called Parimāla in the margin of the 1st leaf.

Breaks off in the 52nd Sūtra of the 1st pāda of the 1st adhyaya

Beginning

श्रीरामचन्द्र जनकात्मजापति

सलक्ष्मणं गक्षसमोक्षकारणम् ।

नमामि वाचा मनसा च मूर्ध्ना

निर्विघ्नसिद्धये कुलदैवत नः ॥

यो नारायणदीक्षितस्य नता

नृदादीक्षितसूरिणस्तु पौत्र ।

श्रीनारायणदीक्षितेन्द्रपुत्रो

व्याख्याम्येष हि रङ्गनाथपञ्चा ॥

मातामहो यस्य च शब्दपारगो

भाष्यार्थवेत्ता खलु यस्य मातुल ।

अपास्तलज्जेन हि तेन केनचित्

प्रकाश्यतेऽनी पदमञ्जरी वरा ॥

श्रीचोलेदेशे सुधियो बृहस्पते-

स्तुत्यास्त्रयः पत्र गृहे गृहे बुधाः ।

वसन्ति तेषां धुरि मत्कृतिस्ताथा

विभाति कीदो रविमनिषी यथा ॥

पाठेनैः किल न कश्चन भारः

स्पर्धिविचहरण च विनोदः ।

लेखनं भवति साहसमेत-

दम्प्यह भुवि विनिर्जितञ्जः ॥

जगन्मयडलविन्यासो यश्चतुर्दशीक्षितः ।

अस्मत्पितृपुत्रस्य वन्दे ताराणाम्बुजम् ॥

अन्य शोक्तमपि स्यादेदं बुद्ध्यामोहत क्वचित् ।

क्षन्ताय परिदृष्टेनानि पश्य नास्ति मतिभ्रमः ॥

अथ निर्वाणपत्रस्याधिकेन परिभाष्यर्थे शिष्टा-

पारपरिभाष्यार्थेन नान्यत्रागमो नो निष्ठा ॥

* See the San Series No. 24311

व्यक्तप्रधानपुरुषात्मकमिति । व्यक्तं परिदृश्यमान कार्यं, प्रधानं प्रकृतिः व्यक्तोपादानकारणवतीन्द्रियं पदार्थः, पुरुषो जीवः । व्यक्तं च प्रधानं च पुरुषश्च व्यक्तप्रधान-पुरुषाः । तदात्मकं व्यक्तप्रधानपुरुषात्मकम् । जगत्-धृतद्विशेषणम् । अस्वतन्त्रम् ; इदमपि जगतो विशेषणम् । परिदृश्यमानकार्यमुत्पत्तिस्थितिविलयेव्यस्यतन्त्रम् । प्रधानमपि जीवाश्च विशेषेण परमेश्वरेक्षितमेव कार्योत्पादने समर्थं सदस्वतन्त्रम् । पुरुषोऽपि सुखदुःखादाजीश्वरेति एव प्रवर्तत इति सोऽप्यस्वतन्त्रः ॥

End

सामान्यवचने पञ्चीस्थाने योगेयधिकारात् स्थान-पञ्चीनिर्दिष्टेति वेदितव्यम् । अन्यथा ; पञ्चीमात्रस्याधिकारे । यस्य पञ्चीनिर्दिष्टस्य यत्कार्यं यथाभूतमुच्यते आदेशरूपमागमरूपं वा तत्तथाभूत . . . . .

65 blank leaves are added at the end of the MS

The MS is incomplete and does not contain any colophon A MS available in the Tanjore Palace Library gives the following colophon

रङ्गनाथमहाविद्वत्पाण्डुरङ्गनेन सा ।

मञ्जरीमकरन्देन आनते पदमञ्जरी ॥

इति चतुर्दशेदाङ्गउपर्वक-वर्णितः पौत्रेण नागायण-दीक्षितामित्रिचन्द्रादशाहयाजिननयेन रङ्गनाथदीक्षितेन विरचिते मञ्जरीमकरन्दे प्रथमस्याध्यायस्य प्रथमं पादः ।

(Wide 5466 of the Vol X, Descriptive Catalogue, Tanjore Palace Library)

41

8 I 2

पराभाष्यम् — पतञ्जलिचन्द्रम्

Paper 644 Foll 10½ X 8 inches 19 lines in a page Telugu script Old Good Good writing

Bound in four volumes

This is the well known Commentary by Patañjali on Kātyāyana's Vārttikas in Panini's grammar. This is said to be a direct commentary on Kātyāyana's Vārttikas (Vide Panyaraja's Commentary on the Vākyapadiya II 485 "भगवता पतञ्जलिना वार्तिक्याख्यानपुर सर महाभाष्यनिबन्धनमुपर चितम्.") Yet it explains also the Sutras of Panini in some cases. So it is brought under the commentaries on the Astadhyaya.

Complete in 8 adhyayas

Beginning

अथ शब्दानुशासनम् । अथेयय शब्दोऽविकार्यः प्रयुज्यते । शब्दानुशासनं नाम शास्त्रमधिकृतं वेदितं यम् । केपा शब्दानाम् ? लौकिकानां वैदिकानां च । तत्र लौकिकास्तावत्—गौरश्च पुरुषो हन्ती शकुनिर्मृगो ब्राह्मण इति । वैदिका खल्वपि—श नो देवीरभिटये । इषे त्वोर्जे त्वा । अग्निमीळे पुरोहितम् । अन्न आयाहि वीतये इति ।

Colophon

इति श्रीभगवत्पतञ्जलिविरचिते महाभाष्ये प्रथमस्याध्यायस्य प्रथमे पादे प्रथममाह्निकम् ।

End

सिद्धं तु तपरनिर्देशात् । सिद्धमेतत् । कथम् ? तपरनिर्देशात् । तपरनिर्देशं कर्तव्यं अददिति । एकशेषनिर्देशाद्वा स्वराणुनासिकभिन्नानां भगवत् पाणिनेराचार्यस्य सिद्धम् । एकशेषनिर्देशाद्वा भगवत् पाणिनेराचार्यस्य सिद्धम् । एकशेषनिर्देशोऽयम्—अथ इति ।

Colophon

इत्याचार्यश्रीभगवत्पतञ्जलिविरचिते व्याकरणमहाभाष्ये अष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थे पादे प्रथममाह्निकम् । पादश्च समाप्तोऽध्यायश्च ।

42

8 H 28

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Paper 288 Foll 16 X 7 inches 24 lines in a page Devanāgarī script Old Good Good writing

Bound in 2 volumes

Contains the adhyāyas 1 to 3 only

The MS Contains also Kaiyata's Pradīpa for this portion

43

8 H 29

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Paper 189 Foll 13 X 6 inches 18 lines in a page Telugu script Old Good Clear writing

Contains the padas 3 and 4 of the 1st adhyaya and the whole of the 3rd adhyaya

The MS Contains also Kaiyata's Pradīpa for this portion

44

8 H 30

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Paper 134 Foll 14½ X 7 inches 19 lines in a page Telugu and Devanagari scripts Old Good Good writing

Contains the 5th adhyaya complete and the 6th adhyaya incomplete

The MS Contains also Kaiyata's Pradīpa for this portion

45

8 I 4

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Paper 142 Foll 11 X 9 inches 27 lines in a page Grantha script Old Good Good writing

Breaks off in the 4th pāda of the 1st
adhyāya.

49. 10. D. 22.

46. 9. D. 30.

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Paper. 64 Foll. 10 X 6 inches. 11
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Good. Good writing.

Contains the 8th adhyāya only complete.

47. 9. H. 80.

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Paper. 13 Foll. 12½ X 4½ inches. 19
lines in a page. Telugu script. Old.
Good. Good writing.

Contains the 1st pāda complete and
2nd pāda incomplete of the 7th adhyāya.

48. 10. D. 9.

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Paper. 805 Foll. 13 X 8 inches. 18
lines in a page. Devanāgarī script. Good.
Good writing.

Contains the following portions:

adhyāya pāda āhnika (when incomplete)

1	1	1 to 9 (except 3)
..	3	complete.
5	1 and 2	complete.
6	1	1 (incomplete) and 2 to 6 complete.
..	2 to 4	complete.
7	1	1.
8	1 to 4	complete.

The MS. contains also Kaiyaṣa's Pradīpa
and Nāgeśa's Uddyōta for these portions.

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Paper. 389 Foll. 11½ X 4½ inches.
10 lines in a page. Devanāgarī script.
Old. Good. Good writing.

Contains the adhyāyas 2 and 3 complete.

Date of copying—Saka 1713. Virodhi-
kṛt year.

The MS. contains also Kaiyaṣa's Pra-
dīpa for this portion.

50. 23. D. 35.

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Palm-leaf. 51 Foll. 15 X ¾ inches.
6 lines in a page. Grantha script. Old.
Much injured. Legible writing.

Breaks off in the 2nd āhnika of the 1st
pāda of the 1st adhyāya.

51. 23. E. 33.

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Palm-leaf. 65 Foll. 16 X 1½ inches.
8 lines in a page. Grantha script. Old.
Much injured. Clear writing.

Breaks off in the 5th āhnika of the 1st
pāda of the 1st adhyāya.

The following Stanza is found in the
beginning.

“योगेन चित्तस्य पदेन वाचां

मयं शरीरस्य च वेद्येन ।

योऽन्नादग्रेष्ठं प्रथमं मुनीनां

पतञ्जलिं प्राश्नान्निगोऽस्मि ॥”

52

24. A 3

56

27 D 8

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 64 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
10 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Begins in the course of the 2nd pada
of the 1st adhyāya and breaks off in the
4th pada of the same adhyāya

53

24 A 17.

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 79 Foll $18\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
11 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Small but clear writing
Contains the 1st adhyāya only complete

54

24 A 27.

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 15 Foll 18×2 inches 11
lines in a page Malayālam script Old
Good Good writing

Contains the 7th adhyāya only which
breaks off in the 96th Sutra of the 1st
pāda

The MS contains also Kāyāta's Pra-
dīpa for this portion

55

26 A 16

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 98 Foll $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches.
9 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Breaks off in the 2nd pāda of the 1st
adhyāya

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 33 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Injured Clear writing

Foll bearing Nos 10 and 11 are missing
Contains the first 2 ahnikas of the 1st
pada of the 1st adhyāya

The MS contains also Kāyāta's Pra-
dīpa for this portion

57

27 F 1

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 358 Foll $16 \times 2\frac{1}{2}$ inches.
14 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Contains from the beginning of the work
up to the end of the 3rd pada of the 1st
adhyāya and then begins in the course of
the 1st pada of the 4th adhyāya and goes
on up to the end of the 8th adhyāya

The Stanza “योगेन चित्तस्य पदेन वाचा”
etc is found at the end

58

27 F 2

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 202 Foll 14×1 inches
10 lines in a page Telugu script Old
Injured Clear writing

Contains the adhyāyas 5 to 8 complete
The last 3 leaves contain a small portion
of the पस्पशादिक of the work

59

27 F 3

महाभाष्यम् — पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 66 Foll 15½ × 2½ inches
25 lines in a page Grantha script Old
Good Good writing

Contains the āhnikas 1 and 2 of the 1st
pada of the 1st adhyāya and adhyayas
4 to 6 (the sixth breaking off in the 3rd
pada)

60

27 F 6

महाभाष्यम् — पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 69 Foll 16½ × 1½ inches
11 lines in a page Grantha script Old
Good Good writing

Contains the 3rd adhyāya complete

The scribe adds

“पातञ्जले महाभाष्ये तृतीयाध्यायमपसरा ।
दक्षिणामूर्तिनामाय व्यग्रिमादिदृष्टा मुद ॥
नीयेत्पल्लवच्छायाभिच्छया वायमाश्रितम् ।
सीतया सहित धाम निर्माय कामयेऽनिशम् ॥”

61

27 I 7

महाभाष्यम् — पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 55 Foll 18 × 1 inches
6 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Lepile writing

Contains the 2nd adhyāya complete

62

27 I 6

महाभाष्यम् — पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 52 Foll 15 × 1½ inches
5 lines in a page Grantha script Old
Injured Lepile writing

Breaks off in the 8th āhnikā of the 1st
pada of the 1st adhyāya

The last 3 leaves contain a small portion
of the 2nd pāda of the 1st adhyāya of the
work

63

27 F 3b

महाभाष्यम् — पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 216 Foll 16½ × 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Injured
Illegible writing

Begins in the 3rd pāda of the 1st
adhyāya and breaks off in the 1st pāda of
the 3rd adhyāya

64

27 N 8

महाभाष्यम् — पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 189 Foll 17½ × 1 inches
6 lines in a page Grantha script Old
Much injured Good writing

Begins towards the end of the 2nd
pāda of the 3rd adhyāya and breaks off in
the 4th pāda of the 5th adhyāya

65

27 N 38

महाभाष्यम् — पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 153 Foll 15 × 1 inches
9 lines in a page Grantha script Old
Much injured Lepile writing

Contains the 1st adhyāya complete

66

27 O 9

महाभाष्यम् — पतञ्जलिकृतम्

Palm leaf 107 Foll 12½ × 1½ inches

14 lines in a page. Grantha script. Old. Good writing.

Contains the 1st pāda of the 1st adhyāya complete.

67. 36. E. 13.

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Paper. 159 Foli. 15 × 5½ inches. 16 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Good. Good writing.

Contains the 1st pāda of the 1st adhyāya only.

The MS. contains also Kaiyaṭa's Pradīpa and Nāgesa's Uddyota for this portion.

68. 40. E. 28.

महाभाष्यम्—पतञ्जलिकृतम्

Paper. 20 Foli. 12 × 5½ inches. 16 lines in a page. Telugu script. Old. Good. Good writing.

Contains the 8th adhyāya only which breaks off in the 2nd pāda

The MS. contains also Kaiyaṭa's Pradīpa for this portion.

69. 8. H. 28

महाभाष्यव्याख्या मदीपः—कैयटकृतः

Paper. 288 Foli. 16 × 7 inches 24 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Good. Good writing Bound in 2 volumes

A commentary on Patañjali's Mahābhāṣya, by Kaiyaṭa son of Jayata and pupil of Mahesvara He is assigned to the 11th century A. D.

Contains the adhyāyas 1 to 3 only.

The MS. contains also the text of the Mahābhāṣya for this portion.

Beginning :

सर्वाकारं निराकारं विश्वाध्यक्षमतीन्द्रियम् ।
सदसद्रूपतातीतमदृश्यं माययातृते ॥ १ ॥
ज्ञानलोचनसंलक्ष्यं नारायणमजं विभुम् ।
प्रणम्य परमात्मानं सर्वविद्याविधायिनम् ॥ २ ॥
पुरुषाः प्रतिपद्यन्ते देवत्वं यदनुग्रहात् ।
सरस्वतीं च तां तन्वा सर्वविद्याधिदेवताम् ॥ ३ ॥
पदवाक्यप्रमाणानां पारं यातस्य धीमतः ।
गुरोर्महेश्वरस्यापि कृत्वा चरणवन्दनम् ॥ ४ ॥
महाभाष्यार्णवावारपारीणं विवृतिपूर्वम् ।
यथागमं विद्यास्येऽहं कैयटो ज्ञेयटात्मजः ॥ ५ ॥
भाष्याद्विधः क्वातिगम्भीरः काहं नन्दमतिस्ततः ।
छात्राणामपहास्यत्वं यास्यामि पिशुनात्मनाम् ॥ ६ ॥
तथापि हरिवक्षेन सारेण प्रन्थसेतुना ।
क्रममाणः शनैः पारं तस्य प्राप्तास्मि पङ्गुवत् ॥ ७ ॥

महाभाष्यकारो विवरणकारत्वाद्भाष्यकरणस्य साक्षात्प्रयोजनमाह—अथ शब्दानुशासनमिति । प्रयोजन-प्रयोजनानि तु रक्षोहादीनि पश्चाद्वक्ष्यन्ते । स्ववाक्यव्याख्यातुं तदवयवमथशब्दं तावद्भाष्ये—अथेत्ययमिति । इतिशब्दोऽथशब्दस्य स्वरूपेऽवस्थापनाय प्रयुक्तः ।

Colophon :

इत्युपाध्यायजैयटपुत्रकैयटकृते भाष्यप्रदीपे प्रथमाध्यायस्य प्रथमे पादे प्रथममाह्वकम् ।

End :

तुल्यजातीयस्येति । सिञ्जलुकं विना आतःसिचिधानन्तरो क्षिर्न भवतीति सिञ्जलुगन्तस्याकारान्तस्येह प्रहणमिति नियमेन सिञ्जलुगन्तमेव निवर्त्यते ।

उत्तरार्थमिति । अन्ययैकसंज्ञाधिकारादन्यत्र संज्ञासमा-
वेशस्य दृष्टत्वाल्लिङादेशानां सार्धधातुकसंज्ञापि स्यात् ।
ततस्तन्निमित्तविकरणप्रसङ्गः । आर्धधातुकसंज्ञा चेडा-
द्यर्था स्यात् । आर्ध ॥ अनुक्रान्तापेक्षमिति । अनु-
क्रान्ता ये प्रत्ययाः तिङ्शिद्धिर्जिताः त आर्धधातुक-
संज्ञा भवन्ति । न तु अनुक्रंस्यमाना इत्यर्थः ।
धातोरिति । धातोरित्येवं धातुशब्दं समुच्चार्य ये
विहिता इत्यर्थः ।

Colophon :

इत्युपाध्यायजैयटपुत्रकैयटकृत महाभाष्यप्रदीपे तृतीय-
स्याध्यायस्य चतुर्थपादे प्रथममाहिकम् । पादश्चतुर्थः
समाप्तः । अध्यापश्च तृतीयः समाप्तः ॥

70. 8. H. 29.

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Paper. 189 Foll. 13 × 6 inches. 18
lines in a page. Telugu script. Old.
Good. Good writing.

Contains the 3rd and 4th pādas of the
1st adhyāya and the whole of the 3rd
adhyāya.

The MS. contains also the text of the
Mahābhāṣya for this portion.

71. 8. H. 30.

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Paper. 134 Foll. 14½ × 7 inches.
19 lines in a page. Telugu and Devanā-
garī scripts. Old. Good. Good writing.

Contains the 5th adhyāya complete
and the 6th adhyāya incomplete.

The MS. contains also the text of the
Mahābhāṣya for this portion.

72.

8. I. 3.

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Paper. 676 Foll. 10 × 8 inches. 22
lines in a page. Telugu script. Old.
Good. Good writing.

Contains the adhyāyas 1 to 8 complete.

End :

एकशेषनिर्देशादिति । षण्मात्रिका अकाराः स्थानिनो
निर्दिश्यन्ते । एवमादेशा अपि षडेव । ततश्चैकशेषः ।
तत्र षण्णां स्थानिनां निर्देशसामर्थ्यात् भिन्नकार्त्तौ
दीर्घप्लुतौ स्थानिभिर्न गृह्येते । तत्र यथासंख्यं षण्णां
विवृतानां स्थाने षडादेशाः संवृता भवन्तीति सिद्ध-
मिष्टम् ।

Colophon :

इत्युपाध्यायजैयटपुत्रकैयटविरचिते व्याकरणमहाभा-
ष्यप्रदीपे अष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थपादे प्रथममाहिकम् ।
पादश्च समाप्तोऽध्यायश्च । -

73.

9. D. 7.

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Paper. 566 Foll. 10½ × 6 inches. 12
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Good. Good writing.

Bound in four volumes.

Contains the following portions :

1st adhyāya complete (except the first
2 āhnikas in the 1st pāda) ; 2nd adhyāya
complete ; from the 4th pāda of the 6th
adhyāya to the end of the 2nd pāda of
the 7th adhyāya ; Pādas 2 to 4 of the
8th adhyāya.

The following stanza is found at the
end.

श्रुत्वा शास्त्राणि विद्वद्भ्यो यथाप्रज्ञ यथागमम् ।
भाष्यदीप व्यवत्तेम कैयटो जैयटात्मजः ॥

74 10 D 9

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Paper 805 Foll 13 × 8 inches 18
lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

Contains the following portions

adhyaya pada ahnikas (when incomplete)

1	1	1—9 (except 3rd ahnika)
„	3	Complete
5	1 & 2	complete
6	1	1 (incomplete) and 2 to 6 complete
„	2 to 4	Complete
7	1	1
8	1 to 4	Complete

The MS Contains also the text of the Mahabhasya and Nagesa's Uddyota for these portions

75 10 D 22

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Paper 389 Foll 11½ × 4¾ inches
10 lines in a page Devanagari script,
Old Good Clear writing

Contains the adhyayas 2 and 3 complete

Date of copying—saka 1713 Virodhikrt year

The MS contains also the text of the Mahābhasya for this portion

76 24 A 3

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Palm leaf 134 Foll 14½ × 1½ inches
10 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Legible writing

Breaks off in the 1st ahnika of the 2nd pada of the 1st adhyaya

77 24 A 27

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Palm leaf 19 Foll 18 × 2 inches
11 lines in a page Grantha script Old
Good Good writing

Contains the 1st pada incomplete of the 7th adhyaya

The MS contains also the text of the Mahabhasya for this portion

78 24 B 23

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Palm leaf 87 Foll 18½ × 1¾ inches
10 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Legible writing

Breaks off in the 2nd pada of the 1st adhyaya

79 24 C 23

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Palm leaf 102 Foll 10½ × 2½ inches
11 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Legible writing

Contains the padas 1 to 3 in the 3rd adhyaya

Foll 103 to 110 contain a small portion of the 3rd adhyāya of the Mahabhasya

80 26 L 7

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Palm leaf 34 Foll 18 × 1½ inches 10 lines in a page Grantha script Old Much injured Good writing

Contains the 1st pada complete and the 2nd pada incomplete of the 3rd adhyāya

81 27 D 8

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Palm leaf 29 Foll 15½ × 1½ inches 8 lines in a page Grantha script Old Injured Clear writing

Contains the first two ahnikas of the 1st pada of the 1st adhyāya

The following stanza is found at the end of the 1st ahnikā

“कठिन कैयटभाव कामरिपुर्वेति कामजनको वा ।

अथ वा कज्जभवो वा कज्जानगरस्थनारणमहो वा ॥”

The MS Contains also the text of the Mahabhasya for this portion

82 27 D 12

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Palm leaf 45 Foll 19 × 1½ inches 7 lines in a page Telugu script Old Much injured Clumsy writing

Contains the ahnikas 1 to 3 of the 1st pada of the 2nd adhyāya

83 27 D 13

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Palm leaf 34 Foll 18 × 1½ inches 5 lines in a page Telugu script Old Injured Good writing

Contains the 3rd pada of the 1st adhyāya

84 27 D 14

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Palm leaf 193 Foll 15½ × 2½ inches 17 lines in a page Grantha script Old Injured Good writing

Begins in the middle of the 1st pada of the 4th adhyāya and ends in the 8th adhyāya

The scribe adds

“श्रीमज्जैयटपुत्रकैयटकृत भाष्यप्रदीप महा।

ग्रन्थ लेखितवान् पयोधितनयावासस्य दासाग्रणी ।

आत्रेयान्वयभूषणस्य वरदाचार्यस्य पुत्र स्वयं

श्रीराम प्रियकारणाय विदुषा मोक्षाय सञ्चेतसाम् ॥”

85 27 D 15

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Palm leaf 139 Foll 18½ × 1½ inches 10 lines in a page Telugu script Old Slightly injured Legible writing

Breaks off in the 2nd ahnikā of the 4th pada of the 1st adhyāya

86 27 D 17

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Palm leaf 76 Foll 14½ × 1½ inches

7 lines in a page. Telugu script. Old. Slightly injured. Illegible writing.

Leaves bearing Nos. 3, 12 to 14 and 49 are missing.

Breaks off in the 2nd āhnika of the 1st pāda of the 1st adhyāya.

87. 36. E. 13.

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Paper. 159 Foll. 15 × 5½ inches. 16 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Good. Good writing.

Contains the 1st pāda of the 1st adhyāya complete.

The MS. Contains also the text of the Mahābhāṣya and Nāgeśa's Uddyota for this portion written in each page.

88 40. E. 28.

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Paper. 20 Foll. 12 × 5½ inches. 16 lines in a page. Telugu script. Old. Good Good writing

Contains the 8th adhyāya only which breaks off in the 2nd pāda

89. 10. D. 9

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्द्योतः—नागेशकृतः

Paper. 805 Foll. 13 × 8 inches. 18 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Good Good writing

This is a commentary on Kaiyaṭa's Pradīpa which itself is a commentary on Patañjali's Mahābhāṣya. The author Nāgeśa alias Nāgojibhaṭṭa was the son

of Satī and S'ivabhaṭṭa with the surname "Kāla". His patron was one Rāmavarman King of S'rngabera-pura. Nāgeśa was the expounder of the new school of thought in Pāṇini's grammar. He was the pupil of Haridiksita grandson of Bhattojīdiksita. Nāgeśa is assigned to the later part of the 17th century A.D.

The MS. contains the following portions :

adhyāya	pāda	āhnikas (when incomplete)
1	1	1 to 9 (except the 3rd āhnika)
"	3	complete
5	1 and 2	complete
6	1	1 (incomplete), 2 to 6 complete
"	2 to 4	complete
7	1	1
8	1 to 4	complete

The MS. contains also the Mahābhāṣya and Pradīpa corresponding to the portions mentioned above.

Beginning :

नत्वा साम्बशिवं देवीं वागधिष्ठात्रिका गुरुन् ।
पाणिन्यादिमुनीन् वन्द्यान् पितरी च सतीशिवौ ॥
नागेशभट्टो नागेशमाधितार्थविचक्षणः ।
हरिदीक्षितपादाब्जसेवनावाप्तसन्मतिः ॥
याचकाना कल्पतरोररिकक्षुद्रताशनात् ।
शृङ्गवेरपुराधीशाद्रामतो लब्धजीविकः ॥
नाविस्तीर्णं न विस्तीर्णं मध्यानामपि बोधकृत ।
भाष्यप्रदीपव्याख्यानं कुर्वेऽहं तु यथामति ॥

भाष्यं व्याचिकीर्षुः शिष्टाचारप्राप्तं मङ्गल शिष्य-
शिक्षायै निवर्णाति—सर्वेति । क्त्वान्तानां पञ्चम-

श्लोकोत्तरार्धेनान्वयः । सर्वाकारत्वं सर्वोपादानकारण-
त्वान्मुदादिवत् । कार्यातिरिक्तदृश्यस्वरूपाभावाज्जि-
कारत्वम् । कर्तृत्वाद्विधाध्यक्षत्वम्, 'स ऐक्षत' इति
श्रुतेः । अतीन्द्रियत्वं विगतेन्द्रियत्वेन, 'पश्यसचक्षुः'
इत्यादिश्रुतेः । सर्वप्रत्यक्षीकरणं तु स्वरूपचैतन्येनैव ।
इन्द्रियाविषयत्वेन वातीन्द्रियत्वम् । सदसद्रूपता प्रपञ्च-
धर्मः । एतच्च स्त्रियामिति सूत्रे वक्ष्यते । तामतीतं
तद्वहितमित्यर्थः । एवं च सदेवेति भावः । नन्वीदृश-
मस्माभिः कुतो न गृह्यत इत्यत आह—अदृश्यमित्यादि ।
माययावृत्तिरित्यस्य कृत्यमाह—ज्ञानेति ।

Colophon :

इति शिवभट्टसुतसतीगर्भसंभवनानागोजिमट्टेन कृते भाष्यप्र-
दीपोद्घोते प्रथमस्याध्यायस्य प्रथमे पादे प्रथममाहिकम् ।

End :

अनेन व्याकरणाध्ययनप्रवचनाभ्यां सकलपुरुषार्थ-
सिद्धिं दर्शयति । अन्ते मङ्गलाचरणं च कृतं भवति ।
एवं सूत्रकारेणापि विष्णुवाचकाकारस्य दिव्यव्याख्यायां
विष्णुस्मरणरूपं मङ्गलाचरितम् । किं च 'अकारो
वे सर्वा वाक् सैषा स्पशोमभिर्यज्यमाना बह्वी . .
रूपा भवति' इति श्रुतेरकारस्य सर्वेशब्दप्रकृतित्वात्
अ इति ब्रह्मेति शब्दब्रह्मरूपत्वप्रवणान्च महामङ्गलार्थ-
ता । वार्तिककृतापि भगवतः पाणिनेः सिद्धमिति सिद्ध-
शब्दोच्चारणेन कृतं मङ्गलम् । भगवत्पतञ्जलिनापि एक-
शेषनिर्देशोऽयम् अ अ इयन्ते वदता कृतं मङ्गलम् ।
एवं च तदध्यायिनां प्रवक्तॄणां च सकलपुण्यसिद्धिर्-
दिता । यथोक्तम्—

“इदमायं पदस्थानं सिद्धिसौपानपवेणम् ।

इयं सा मोक्षमाणासामजिह्वा राजपदतिः ॥”

इति सर्वेष्टसिद्धिः ॥

* भाष्याद्यैः तत्रप्रदीपस्य भगवत्कृपया मया ।
यथामति कृत्वा व्याख्या प्रीयतां मयास्तथा ॥

गङ्गा शिवश्च शेषश्च रक्षस्त्वेनां तु सर्वशः ।

सतां हृदयपद्मे प्रसिद्धिं प्रापयन्तु च ॥

Colophon :

इति कालोपनामकशिवभट्टसुतसतीगर्भजनानागोजिमट्ट-
विरचिते भाष्यप्रदीपोद्घोतेऽष्टमाध्यायस्य चतुर्थपादे
प्रथममाहिकम् । ग्रन्थश्च समाप्तः ॥

90.

9. E. 87.

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतः—नागेशकृतः

Paper. 26 Foll. 10 × 4½ inches. 10
lines in a page. Devanāgarī script. Old
Good. Clear writing.

2 Leaves bearing the Nos. 6 and 7 are
missing.

Contains the Paspasāhnika incomplete.

91.

9. H. 80.

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतः—नागेशकृतः

Paper. 8 Foll. 12½ × 4½ inches. 19
lines in a page. Telugu script. Old.
Good. Good writing.

A fragment containing portions of the
6th and 7th āhnikas of the 1st pāda of
the 1st adhyāya.

92.

24. A. 18.

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतः—नागेशकृतः

Palm-leaf. 259 Foll. 13½ × 2 inches.
11 lines in a page. Malayālam and grantha
scripts. Old. Good. Good writing.

Begins in the 3rd āhnika of the 1st
pāda of the 1st adhyāya and goes on up to
the end of the 4th pāda of the 2nd

adhyāya; but wants 12 Sūtras in the middle, viz. 1—1—56 to 1—1—67.

93. 27. D. 16.

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतः—नागेशकृतः

Palm leaf 112 Foll. $18\frac{1}{2} \times 1$ inches. 6 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Illegible writing.

Breaks off in the 3rd āhnika of the 1st pāda of the 1st adhyāya.

94. 27. D. 18.

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतः—नागेशकृतः

Palm-leaf. 57 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1$ inches. 8 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Clumsy writing.

Breaks off in the 4th āhnika of the 1st pāda of the 1st adhyāya.

95. 27. D. 22.

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतः—नागेशकृतः

Palm-leaf 131 Foll. $14\frac{1}{2} \times 2$ inches. 14 lines in a page. Grantha and Malayālam scripts. Old. Slightly injured. Good writing.

Begins in the 3rd āhnika of the 1st pāda and runs up to the end of the 2nd pāda of the 1st adhyāya.

The following stanza is found in Fol 102 at the end of the 1st pāda

“हरिदीक्षितपादाब्जसेनपावसुदिना ।
भट्टनगेशविदुषा कृतोऽयं समस्तो मुदा ॥”

96. 27. D. 26.

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतः—नागेशकृतः

Palm-leaf. 189 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1$ inches. 4 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains for the Sūtras from 1—1—62 to 1—3—10.

97. 27. O. 10.

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतः—नागेशकृतः

Palm-leaf. 62 Foll. $12\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 13 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the first 4 āhnikas in the 1st pāda of the 1st adhyāya.

98. 30. F. 17.

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतः—नागेशकृतः

Palm leaf. 242 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 9 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured. Clear writing.

Contains the adhyāyas 2 and 3 complete and 4 incomplete breaking off in the 1st pāda.

99. 36 E. 13

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतः—नागेशकृतः

Paper. 159 foll. $15 \times 5\frac{1}{2}$ inches. 15 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Good writing.

Contains the 1st pāda of the 1st adhyāya wanting the last leaf.

The MS. Contains also the text of the Mahābhāṣya and the Pradīpa for this portion.

100. 40. A. 104.

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतः—नागेशकृतः

Paper. 44 Foll. 12 × 4½ inches 13 lines in a page Telugu script. Old Good Legible writing.

Contains the 4th pāda of the 1st adhyāya only.

101. 27. D 23.

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतनम्—

अन्नंभट्टकृतम्

Palm-leaf. 229 Foll. 17 × 1½ inches 6 lines in a page Telugu script Old Injured Good writing

This also is a commentary on Kaiyaṭa's Mahābhāṣyapradīpa by Annambhaṭṭa, the author of the Tarkasāgraha. Annambhaṭṭa was the son of Tirumalācārya of Rāghava-somayāji family. He is also the author of Rānakojjvanī in Mīmāṃsā, Ālokaśi-dhāṇjana and Dīdhīvyākhyā in Nyāya and Brahmasūtravṛtti Mitākṣarā in Vedānta.

Contains the 1st adhyāya (wanting the āhnikas 2 to 6 in the 1st pāda) and the 1st pāda of the 8th adhyāya incomplete.

Beginning.

विषयोः शाश्वतैस्त्वं तनोतु शुभसन्ततिम् ।

निदर्शयितुमर्हसि भजतामिह सगतम् ॥

श्रीशेषसिन्धुपण्डितेन्द्र शोपायितं शेषवचोविशेषे ।

सर्वेषु तन्त्रेषु च कर्तुं तुल्यं वन्दे महाभाष्यगुरुं ममाप्यम् ॥

महाभाष्यप्रदीपस्य कृत्स्नस्योद्घोतनं मया ।

क्रियते पदवाक्यार्थतारपयस्य विवेचनात् ॥

सर्वाकारमिति । सर्वस्वरूप, सर्वोपादानमिति यावत् ; प्रपञ्चस्योपादानम्यतिरिक्ताबाधितरूपाभावात् । अनाकार वास्तवाकारान्तररहितम् । विश्वाध्यक्ष विश्वमध्यक्षं यस्य, विश्वासक्षिणमिति यावत् । अनाकारत्वादतीन्द्रियम् । सत् पृथिव्यादि त्रयम् । असत् वाय्वाकाशौ । पञ्च-भूतविलक्षणम् । निष्प्रपञ्चस्वरूपमिति यावत् । सर्वा-कारं विश्वाध्यक्षमित्यभिनिमित्तोपादानत्वं तदस्थ-लक्षणमुक्तम् । तेन सत्यज्ञानानन्ददिवस्वरूपलक्षणं सूचितम् । तादृशस्वरूपस्यावृत्तत्वादिदानीं न भासत इत्याह—अदृश्यमिति । तद्गानहेतुमाह—ज्ञानेति । तत्त्व-मस्यादिवाक्यजन्याखण्डसच्चिदानन्दब्रह्माकारवृत्तिज्ञानं ; तदेव लोचनम् ।

Colophon

इति श्रीमहामहोपाध्यायद्वैतविद्याचार्यराघवसोमयाजि-कुलावतंसश्रीमतिरुमलाचार्यवर्यसूनीरन्नभट्टस्य कृत्वा महा-भाष्यप्रदीपोद्घोतने प्रथमस्याध्यायस्य प्रथमे पादे प्रथममाहिकम् ॥

End.

तिडिचो । वक्ष्यमाणाभिप्रायमाह—या क्रियेति । अनुपदमेवेतत् विवरिष्यते । अन्यासिरिति ।

कर्तव्यारपयक्षे तु नाभ्यासिग्याह—यदा त्विति । विषा-रूपाय प्रत्येय गतिस्त्रा, न शब्द प्रतीयर्थः । तर्हि गतिशब्दोपस्थितस्यार्थस्य कथमुदात्तवतीति विशेषणम् ? अर्थस्य परत्वात्संभवात् कथं वा तस्मिन् गतेर्निगता ? अत आह—तत्रार्थ इति । तथापि कथं प्रत्ययोदात्तव-निवातत्वसंभवाः ? क्रियाप्रतिपादकत्वाभा . . .

102

27 D 24.

महाभाष्यप्रदीपव्याख्या उद्घोतनम्—

अन्नंभट्टकृतम्

Palm leaf 120 Foll 18 × 1½ inches

GRAMMAR

6 lines in a page Telugu script. Old	Vol	Pages	Portions
Injured Left's writing	I	1 to 544	1 to 5 āhnikas in the 1st pāda of the 1st adhyāya
Contains the pādas 1 and 2 in the 3rd adhyāya	II	545 to 1042	6 to 9 āhnikas in the 1st pāda of the 1st adhyāya
103 27 D 25	III	1043 to 1436	2nd & 3rd pādas of the 1st adhyāya
महाभाष्यवर्दीपक्याख्या उद्योतनम् — अक्षभट्टकृतम्	IV	1437 to 1745	4th pāda of the 1st adhyāya
Palm leaf 177 fols 16 X 1 inches	V	1749 to 2326	2nd adhyāya complete
7 lines in a page Telugu script Old	VI	2327 to 2438	3rd adhyāya complete
Injured Good writing	VII	2439 to 3233	4th adhyāya complete
Contains the 2nd adhyāya complete	VIII	3234 to 3522	5th adhyāya (1st pāda complete, 2nd pāda incomplete)
104 40 A 103	IX	3523 to 4034	From the 2nd āhnikā of the 1st pāda up to the end of the 4th pāda of the 6th adhyāya (wanting portions in the 4th pāda)
महाभाष्यवर्दीपक्याख्या उद्योतनम् — अक्षभट्टकृतम्	X	4035 to 4616	7th adhyāya (wanting 1 leaf in the beginning)
Paper 215 fols 12 X 6 inches 12	XI	4617 to 5084	8th adhyāya complete
lines in a page Telugu script Old			End of the 11th Vol
Good Good writing			ननु आदेशस्य भाष्यमानत्वेन सर्वणोप्राहकत्वाभावेऽपि स्थानिनो ग्राहकत्वात् दीप्यन्तुतथैवपि सर्वत्र
Contains the pādas 1 to 3 in the 1st adhyāya and the pāda 1 in the 2nd adhyāya			
105 54 A 19			
महाभाष्यवर्दीपक्याख्या उद्योतनम् — अक्षभट्टकृतम्			
Paper 2542 fols 8 X 6½ inches 14			
lines in a page Devanāgarī script New			
Good Good writing			
Bound in 11 volumes			
The following are the number of pages in each vol and the portions contained therein			

हृत्वादेशप्रसङ्गः तपरत्वाभावे निवारयितुं न शक्यते,
अत आह—तत्र षण्णामिति । जातिपक्षे स्थानिन्येक-
शेषाभावेऽपि आन्तरतन्मादेव षण्णामादेशानां षट् स्था-
निनोऽप्यवस्थया भविष्यन्तीति स्थान्येकशेषो भिन्न-
कालनिवृत्त्यर्थ एवेति भावः ॥

Colophon :

इति श्रीमहामहोपाध्यायद्वितविद्याचार्यश्रीमद्राव-
सोमयाजिनृत्यावतंसश्रीतिरमलाचार्यवर्यस्य सूनोरंभट्टस्य
कृता श्रीमन्महाभाष्यप्रदीपोद्घोतने अष्टमस्याध्यायस्य
चतुर्थपदे प्रथममाह्निकम् ॥ पादश्च समाप्तोऽध्यायश्च ॥

The scribe of the original palm-leaf MS.

“मुक्तामलान्वयाज्जातो लक्ष्मीपतिबुधः स्फुटम् ।
प्रदीपोद्घोतनं सम्पन्नं लिखेत् विदुषां मुदे ॥”

106. 24. A. 13.

महाभाष्यप्रदीपप्रकाशः—प्रवर्तकोपाध्यायकृतः

Palm-leaf. 158 Foll. 13½ X 2 inches.
11 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured Legible writing.

Another commentary on Kanyasulk's Mahā-
bhāṣyapradīpa by Pratartakopādhyāya.

Contains 1 to 9 āhnikas in the 1st pāda
of the 1st adhīyāya.

Fol. 75 is left blank with a small gap in
the 5th āhnika.

Beginning :

प्रारिष्टितस्य मन्थस्याविनश्यतिप्रपद्यमानाभ्या
शिशुभारपतिपात्राव न विदितेऽद्वैतनाप्रमाणानुरागं
विशिष्टवर्तुं दर्शयन् प्रतिजानीते—सर्वाद्यानिमादिना ।
परमात्मनोऽन्तर्गतं वैतन्त्र्याय विदितं विद्यास्य
इति संबन्धः । परमात्मनोऽन्तर्गतं वैतन्त्र्याय विदितं
आत्मनश्च परमात्मनोऽन्तर्गतं प्रत्यक्षं चानुवर्तते, परम-

शब्देनानाश्रयितात्कार्यासंसृष्टमानन्दैकारसं तत्त्वंपद-
लक्ष्यं ब्रह्मोच्यते । तत्त्वंपदलक्ष्यं प्रत्यगानन्दैकारसं परं
ब्रह्म परमात्मेत्यर्थः । . . . . संन्यासतत्त्वोपादान-
त्वेन सर्वकारमित्यर्थः । परमात्मनः प्रपद्यसंन्यास-
नाद्यनिर्वचनीयाविद्याकृतत्वाच्चिदेकरसत्वाभिराकारो नि-
ष्प्रपद्य इत्यर्थः । निमित्तकारणमपि स एवेत्याह—
विधाव्यक्षमिति । आकाशादेः प्रपद्यस्याधिष्ठाता भित्तं
कारणमिति यावत् । ‘प्रकृतिश्च प्रतिज्ञादृष्टान्तानुपपत्त्या-
त्’ इति । तस्य शास्त्रैकसमधिगम्यत्वाभिप्रायेण माना-
न्तरागोचरत्वमाह—अतीन्द्रियमिति ।

Colophon :

इति प्रवर्तकोपाध्यायभाष्यप्रदीपप्रकाशे द्वितीयमा-
ह्निकम् ॥

End :

आदिप्रहणसामर्थ्यान्मध्यमापेक्षया न भविष्यती-
त्याशङ्क्याह—आदिप्रहणमिति । अनाकृतिः . . .
. . . शिष्टजातेराश्रयणात् इत्याकृतित्याहृत्यान्तर्गतम-
कप्रातिपदिके असिद्धिमाशङ्क्य व्याचष्टे—उभयस्यपत्य
इति । . . . .
. . . . अभिप्रायं दर्शयति—भाष्यकार इति ।
व्यत्यस्थितविभाषया नित्यं भवति इत्यर्थः ।

Colophon :

इति प्रवर्तकोपाध्यायविनिमित्ते भाष्य . . . .
नानमाह्निकम् ॥

107. 27. D. 9

महाभाष्यप्रदीपप्रकाशः—सर्वेश्वरकृतः

Palm-leaf. 35 Foll. 15 X 1 inches. 6
lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Illegible writing.

This also is a commentary on Kaiyaṣa's Mahabhāṣyapradīpa by Sarveśvara. The author was the son of Venkaṭayajan and was cherished by Ādenṇa of Rāvinuṭṭa family and the son of Bhavāni and Kesava.

Contains the aṅnikas 2 and 3 of the 4th pada of the 6th adhyāya.

Beginning

भर्क्षष्ट अमष्ट इति न स्यात् । भृक्षष्ट अमष्ट इत्यादि स्यात्, लिङ्सिच्चावात्मनेपदेति क्त्वात् । तत्राच भृज्जेर्गो अवर्भर्जत् इति न स्यात् । . . . . . अतो लोपः । उपदेश इति वर्तते । तच्चाधधातुकेन सन्ध्यते । आर्धधातुकोपदेशकाले यदकारान्तमङ्ग तस्य लोपः स्यात् । चिकीर्षिता, चिकीर्षितुम् ।

Colophon

इति श्रीनन्दनन्दनचरणारविन्दद्वन्द्वमकरन्दविन्दुस दोहास्वादनसानन्दतुन्दिलेन्दिन्दिरायमाणान्त करणेन सहस्रकन्यागोदानमुप्रसादितगोपालकृष्णान्त करणेन भगानीपतिकेशवार्थमुकृतपरिपाकेन राविनूतलकुलतिल केन आदेनभूमृगशिरोमणिना परिपालितस्य षड्दर्शन कुलवतसश्रीवेङ्कटातिरात्रासार्यामयजितनूभस्य श्रीसर्वेश्वरसामिचियातिरात्रसर्वतोमुखयाजिन कृतौ भाष्यप्रदीपस्फूर्ता षष्ठ्याध्यायस्य चतुर्थपादे द्वितीयमाहिकम् ॥

End

तथाच पञ्चमे छन्दसीवनिपाविति वार्तिकन्याख्या नावसरे कैयट —मत्रा बहुलमित्येतन्न स्तत्र्य भवति । श्वन्नुक्षत्रिति निपातनात् मघशब्दान्मतुपा च मापाया मपि शब्दद्वयस्य सिद्धेरिति । अत एव न कैयटस्य पूर्वापर-प्रन्धविरोधः । अर्वन्शब्दस्य तु वार्तिकभाष्यकाराद्य

नुक्तत्वात्के प्रयोगोऽप्रामाणिकः । एवच नान्ततान्तया सर्वत्र प्रयोगे प्राप्ते व्यवस्थार्थमवगच्छसामिति सूत्र तुज्वत्कोष्ठोरिति त्रिसूत्रीयदिति मनोरमा चिन्त्या ।

Colophon

इति श्रीनन्दनन्दनचरणारविन्दद्वन्द्वमकरन्दविन्दुस दोहास्वादनसानन्दतुन्दिलेन्दिन्दिरायमाणान्त करणेन सहस्रकन्यागोदानमुप्रसादितगोपालकृष्णान्त करणेन भगानीपतिकेशवार्थमुकृतपरिपाकेन राविनूतलकुलतिल केनाग्रितचिन्तामणिना आदेनभूमृगशिरोमणिना परिपालितस्य षड्दर्शनकुलवतसवेङ्कटातिरात्रासार्यामयाजितनूभवस्य श्रीसर्वेश्वरसामिचियातिरात्रयाजिन कृतौ भाष्यप्रदीपस्फूर्ता षष्ठाध्यायस्य चतुर्थपादे तृतीयमाहिकम् ॥

108

27 D 10

महाभाष्यमदीपस्फूर्तिः—सर्वेश्वरकृता

Palm leaf 81 Foll 18½ × 1½ inches
9 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Contains the padas 1 to 3 of the 7th adhyaya (wanting a leaf in the beginning of the 1st pada) with an incomplete colophon of the 3rd pāda

Beginning

सवन्धस्वारङ्गत्वादङ्गस्य निमित्तयौ युवौ तयोरना कौ । अङ्गस्य निमित्त युवौ प्रत्ययावेवेति तस्माद्युत इत्यत्र न दोष इति चेत्, एवमपि अहङ्गमयोर्युस् अहङ्गुरित्या दावतिप्रसङ्गात् । न च सिस्करणे सिति चेति पदत्वे सति हलि षोऽनुस्वार इत्यनुस्वारार्थमिति हलादित्वा भावप्रसङ्गादादेशो नेति वाच्यम्, अवग्रहार्थं तदा पक्षे । ऊर्णाया युस् ऊर्णायुरित्यत्र दोषाच्च ॥

Colophon

इति सप्तमाध्यायस्य प्रथमपादे स्कृतो प्रथम-
माह्निकम् ॥

End

अडो नास्त्रियाम् । आडिति टासज्ञा प्राचाम् । चेह
त्तरस्य टा इत्यस्य ना स्यात् अस्त्रियाम् । हरिणा,
वारिणा । अस्त्रिया किम्? मया । ननु आडो ना
पुसीत्येवास्तु । न चैव वारिणा त्रुणा इति न सिध्ये
दिति वाच्यम्, इकोऽचीति नुमापि सिद्धे । न
चैवमपि अमुना ब्राह्मणकुलेनेति न स्यात्, सुभावस्या-
सिद्धत्वेनैकान्तत्वाभावात् नुमोऽप्राप्तेरिति वाच्यम् । न
मुन इति सुभावस्य सिद्धत्वेन नुम सभवात् । न च तेन
नादेशे सुभासिद्धत्वमुच्यते, न तु नुमीति वाच्यम् ।
न इत्यनेन नकारादौ कर्तव्ये सुभावस्य सिद्धत्व
विधानादिति चेदुच्यते । यदि नकारमात्रे सुभावस्य
सिद्धत्व स्यात् अमुन्मै ब्राह्मणकुलयेत्यत्र स्मायादेशो न
स्यात् । सुभावसिद्धत्वेन नुमेव स्यात् । तस्मान्नानाम
एव तेन सुभावस्य सिद्धत्वरूपनेन अमुना ब्राह्मणकुले-
नेति न सिध्येदिति अस्त्रिया नामादौ विधेयः । तन्म
तस्मिन् नुभावस्य सिद्धत्वात् अमुना कुलेनेति सिध्यति ।
समर्थः—

आडो ना पुति किं नोक्तं नुमा सिध्यति वारिणा ।
नकारे सुत्वमिदं तत्रामुन्मै न सिध्यति ॥

Colophon

इति भानन्दनन्दनारणारिन्दनन्दनन्दनन्दविन्दु-
मदोः . . . . .

109 27 D 11

महाभाष्यवरीपरवृत्तिः— सर्वेभारकृता

Palm leaf 160 Foll 17½ X 1 inches

6 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

Contains padis 1 to 3 in the 7th
adhyaya (wanting a small portion in the
beginning and the last portion of the last
colophon)

This MS seems to be a copy of the
MS described under last No

110 39 G 17

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपिका—भर्तृहरिकृता

Paper 437 Foll 6½ X 8 inches 14
lines in a page Devanāgarī script New
Good Good writing

Transcribed from a photographic copy
available in the Govt Oriental MSS
Library, Madras

A commentary on Patañjali's Mahā
bhāṣya by Bhartṛhari the famous author of
the Vākya-padīśa This commentary is
quoted by Kṛṣṇa in the beginning of his
Pradīpa

Beginning

पदार्थं वैदिकानां वृथमुपाशङ्कतम् । प्रागन्यस्यापि
हि सामान्येऽप्यन्तर्भूतस्य वृथमुपशङ्को दृश्यते—
प्रज्ञाया अपायाः, वसिष्ठेऽप्युपाय इति । प्रज्ञा
लौकिकानां हि तेषामुक्तं लौकिकमन्त्रमन्त्रादिभिः
प्रतिपक्षेण भाषाशब्दानामेवैवमुपाशङ्कनं न वैदिकानां,
यस्मात् ते हि नियन्त्रितेऽपि प्रतिपक्षेण भाषाशब्दानां
दृष्टानुचितत्वात् तेषामपि । अत उक्तं एव तस्य—
वैदिकानां लौकिकानां चेति । ननु धीरान् . . . एव
कृते मणि नोपेयम् मा वैदिकानां हि य मणि
प्रतिपक्षेण भाषाशब्दानां दृष्टानुचितत्वात् तेषामपि

इदमनुशासनम् । तथा तैत्तिरीयाः कृतमग्निशब्द-
मुच्चारयन्ति ।

Colophon :

इति भर्तृहरिटीकायां प्रथमस्याध्यायस्य प्रथम-
माह्निकम् ।

End :

अनेकाल्शित्सर्वस्य । नैतदस्ति शित्करणादेव सर्वा
देशो भविष्यतीति । अनेकाल्त्वादिष्वर्थः । ननु च
शकारस्य श्रवणं प्राप्नोति । नैष दोषः । एवं . . व बाहिका-
न्यायो लोप इति । तत्र शकारस्येदं प्रयोजनम् . . .
निवर्तयितव्य इति । समुदाये च . . . न . . . कार्य
. . . उपात्तो निवर्तय्यते । इदं तर्हि अष्टाभ्य
औशिनि पूर्वत्राहोऽन्यस्येति दर्शितम् । इदानीम्
आदेः परस्येति इतिः प्रदर्शयते इत्येवमर्थं चोपादानम् ।
अथवादाहरणसंभवः प्रतिपाद्यते । विरा . . अन्यः
कारस्य प्रयोजनमिति सप्रदिशार्थं न भविष्यति ।
तस्यायं स्थाने भवतीति . . . . .

इयं संबन्धघटी । नपुंसकादिति च विहितविशेषणम् ।

111. 40. C. 41.

महाभाष्यव्याख्या सिद्धान्तरत्नमालाः—

शिवरामेन्द्रसरस्वतीकृतः

Paper. 66 Foll 11 X 4 inches. 11
lines in the page Devanāgarī script. Old.
Fair. Good writing.

A commentary on the Mahābhāṣya
of Patañjali by Śivarāmeन्द्रसरasvatī
pupil of Hariharendra. The commentary
is called Siddhāntaratnaprakāśa

Begins in the course of the 1st āhnikā
of the 1st pāda of the 2nd adhyāya and

breaks off in the 3rd āhnikā of the 3rd
pāda of the 2nd adhyāya.

Beginning : . . . . न्यसाम्यात् किं ? दृढे
अन्यदपि बाध्यतामित्युक्तम् । उक्तं च योगवासिष्ठे-
ऽपि—युक्तिर्युक्तमुपादेयं वचनं बालकादपि । अन्य-
तृणमिव त्याज्यमप्युक्तं पद्मयोनिना ॥ इति ॥ प्रकृतमनु
सरामः । तत्स्यैव गुणैरिति । तस्मिन् द्रव्ये तिष्ठन्तीति
तत्स्था ये गुणाः तद्वाचकैरित्यर्थः । तेन नीलो घटः
शुद्धो घट इत्यादौ द्रव्याभिन्ने विशेषणे वर्तमाननील-
रूपादिवाचकनैल्यादिशब्दानां निरासः । रूपवर्णगन्ध-
घोषादयश्च शब्दाः कदापि गुणविशिष्टद्रव्यवाचका न
भवन्तीति तत्स्था एव ये गुणाः तद्वाचका भवन्तीति
तैः समासो भवति । एतेन तच्छब्देन सनिधानात्
गुणा एव परामृश्यन्ते । तेनायमर्थः । स्वात्मनि ये
गुणा अवस्थिताः तैः सह समासः । न च स्वात्म-
न्ययस्थानं गुणानां संभवति, भेदनिबन्धनत्वात्
मुल्याधाराधेयभावस्य ।

Colophon :

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यहृरेन्द्रमगव-
त्पूज्यपादशिष्यश्रीशिवरामेन्द्रसरस्वतीविरचिते महा-
भाष्यसिद्धान्तरत्नप्रकाशे द्वितीयस्याध्यायस्य द्वितीयपादे
प्रथमाह्निकम् ॥

रुजार्थानाम् ॥ चौरं संतापयतीति । एतेनात्र
कृदन्तमेव प्रत्युदाहरणमिति वदन्तः प्रत्युक्ताः,
कर्मण्येवात्र षष्ठ्या विधीयमानत्वेन तिङन्तघटितप्रत्यु-
दाहरणेऽपि बाधकामायात् । भाववचना एवेति । धातु-
मात्रस्य भाववाचकता भूयादिसूत्रे निर्दिशता । भाव-
कर्तृकादिति । ल्यब्लोपे कर्मणी . . . . .

112. 10. D. 16.

शब्दकौस्तुभः—भट्टोजिदीक्षितकृतः

Paper. 230 Foll. 11½ X 5½ inches. 10

lines in page Devanagari script Old Good Good writing

This is a treatise on Panini's grammar by Bhattojidiksita explaining the Sūtras of Astadhyayī embodying the views of Patanjali, Kariyāta etc. This work closely follows the Mahabhasya in the division of ahnikas of each pada. The author is identical with that of the Siddhantakaumudī.

Contains 1 to 9 ahnikas in the 1st pada of the 1st adhyāya

Beginning

विश्वेश सच्चिदानन्द वन्देऽहं योऽखिल जगत् ।
चरीकर्ति बरीमर्ति सजरीहर्ति लीलया ॥
नमस्तुर्वै जगद्वन्द्य पाणिन्यादिमुनित्रयम् ।
श्रीभर्तृहरिमुख्याश्च सिद्धान्तस्थापकान्बुधान् ॥
नत्वा लक्ष्मीधर तात सुमनोऽनन्दवन्दितम् ।
फणिमापितभाग्याब्धे शब्दकौस्तुभमुदरे ॥
परिभाष्य बहून् ग्रन्थान् योऽर्थं क्लेशेन लभ्यते ।
तमशेषमनायासादितो गृहीत सज्जनः ॥
समर्प्य लक्ष्मीरमणे भक्त्या श्रीशब्दकौस्तुभम् ।
भट्टोजिभट्टा जनुष साफल्य लब्धुमीहते ॥

प्रेक्षावत्प्रवृत्तये व्याकरणस्य विषय भगवान् भाष्यकार प्रादक्षिण्यत् — अथ शब्दानुशासनमिति । अथ शब्द प्रारम्भस्य द्योतरु, न तु वाचक, निपातत्वात् उपसर्गवत् । न च तेऽपि वाचका एवेति वाच्यम्, उपास्यते गुरु, अनुभूयते सुप्रमियादौ धाता सक्रमे क्रियापरत्वं विना कर्मणि लकाराद्येन वाचकत्वे स्थित उपसर्गाणां द्योतकत्वस्यैव युक्तत्वात् । ननुक्तं युक्त्यास्तूपमगोणा द्योतकता, निपातान्तरं तु वाचकमेवेति चेन्न । साक्षात्क्रियते, समस्क्रियते, अन्वित्यते, उदाक्रियते इत्यादौ कर्मणि लकारेण कर्मभूतस्य गुणा

देरभिधानसिद्धये धात्वर्थं प्रति कर्मत्वस्य वाच्यत्वात् । उपसर्गत्वापेक्षया निपातत्वस्याधिकवृत्तितयातदवच्छेदे-
नैव द्योतकताकल्पनाच्च, सामान्ये प्रमाणानां पक्षपातात् ॥

Colophon

इति श्रीशब्दकौस्तुभे प्रथमस्याध्यायस्य प्रथमे पादे प्रथममाह्निकम् ।

End

वहिरुक्थ बहीरुक्थ विपाशाया पिशाचकौ ।

तयोरपत्य बाहोका नैषा सृष्टि प्रजापते ॥ इति ॥

एतच्च विवेचन बाहीकप्रामेभ्यश्चेत्यादाद्युपयोक्ष्यत इति सर्वं सुस्थम् ॥

Colophon

इति श्रीविद्वन्मकुटगतस्य लक्ष्मीधरसूरे सुनुना भट्टोजिभट्टेन कृते शब्दकौस्तुभे प्रथमस्याध्यायस्य प्रथमपादे नवममाह्निकम् ॥ पादश्चाय समाप्त । ग्रन्थ सख्या सहस्रसपादसप्त—७२५० ।

113

9 E 61

शब्दकौस्तुभ — भट्टोजिदीक्षितकृत

Paper 46 Foll 11 X 4 inches 10 lines in a page Telugu script Old Slightly injured Good writing

Contains the 1st āhnika complete and the 2nd āhnika incomplete in the 1st pāda of the 1st adhyāya

114

10 E 18

शब्दकौस्तुभ — भट्टोजिदीक्षितकृत

Paper 33 Foll 11 X 5½ inches 9 lines in a page Devanagari script Old Good Good writing

Contains the 1st āhnika only of the 1st pāda of the 1st adhyāya

115 20 J 16

शब्दकौस्तुभ — भट्टोजिदीक्षितकृत.

Palm leaf 220 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
12 lines in a page Grantha script Old
Injured Clear writing

Contains the 1st adhyaya complete

116 20 J 30

शब्दकौस्तुभ — भट्टोजिदीक्षितकृत

Palm leaf 136 Foll $15 \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page Telugu script Old
Injured Legible writing

Contains the ahnikas 1 to 9 in the 1st
pada of the 1st adhyaya The following
additional stanza is written in the
beginning

“ वन्देऽहं वन्दनीयानां वन्द्या वाचामधीश्वरीम् ।
कामिताशेषकल्याणकलनाकल्पवल्हिकाम् ॥ ”

117 20 J 31

शब्दकौस्तुभ — भट्टोजिदीक्षितकृत

Palm leaf 131 Foll $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Injured Illegible writing

Wants the beginning in the 5th ahnika
and breaks off in the 7th ahnika of the
1st pada of the 1st adhyaya

118 20 K 1

शब्दकौस्तुभ — भट्टोजिदीक्षितकृत

Palm leaf 120 Foll $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
9 lines in a page Telugu script Old
Injured Illegible writing

Begins in the 2nd ahnika and breaks
off in the 5th ahnika (wanting the end of
the 3rd and the beginning of the 4th)
of the 1st pada of the 1st adhyaya

119 20 K 2

शब्दकौस्तुभ — भट्टोजिदीक्षितकृत

Palm leaf 106 Foll $15\frac{1}{2} \times 1$ inches
7 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

Contains from 4 1 45 to the end of the
4th adhyaya

End

शिवशमरिप्स्य करे । करातीति कर । पचायच् ।
कृयोगलक्षणा कर्मणि पठिह समर्थविभक्ति । शिव
कराताति शिवताति । याभिश्चन्तातिभवथो दशानुप
अथो अरिष्टतातये । मापाया शिवतातिप्रभृतीनां प्रयोग
श्चिन्त्य । भावे च । शिवस्य भाव शिवताति ,
शताति , अरिष्टताति । यताऽधिकार समाप्त ।

Colophon

इति पदवाक्यप्रमाणपारावारपारीणस्य विद्वन्मनु-
रक्तस्य लक्ष्मीधरसूरे सूनुना भट्टजिदीक्षितेन कृते
शब्दकौस्तुभे चतुर्थाध्यायस्य चतुर्थे पादे प्रथममाह्विम् ।
पादश्च समाप्तोऽध्यायश्च ।

120 20 K 3

शब्दकौस्तुभ — भट्टोजिदीक्षितकृत

Palm leaf 105 Foll $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

Breaks off in the 72nd Sūtra of the
9th ahnika of the 1st pāda of the 1st
adhyāya

121. 20. K. 4.

The scribe adds :

शब्दकौस्तुभः—भट्टोजिदीक्षितकृतः

Palm leaf. 39 Foll. $18\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches.
5 lines in a page. Telugu script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Contains the 2nd pāda of the 1st
adhyāya breaking off in the 3rd āhnika.

122 20. K. 5.

शब्दकौस्तुभः—भट्टोजिदीक्षितकृतः

Palm leaf, 115 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
9 lines in a page Grantha script. Old
Injured. Good writing.

Wants the beginning in the 2nd āhnika
and breaks off in the 7th āhnika of the
1st pāda of the 1st adhyāya.

123 20. K. 24.

शब्दकौस्तुभः—भट्टोजिदीक्षितकृतः

Palm leaf. 86 Foll. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page Telugu script. Old
Much injured. Illegible writing

Begins in the 2nd āhnika and breaks
off in the 5th āhnika of the 1st pāda of
the 1st adhyāya.

124. 20. K. 52

शब्दकौस्तुभः—भट्टोजिदीक्षितकृतः

Palm leaf. 164 Foll. $18 \times 1\frac{1}{2}$ inches.
7 lines in a page. Telugu script. Old.
Much injured Illegible writing.

Contains the pādas 2 to 4 of the 1st
adhyāya.

व्ययनामसंवत्सरश्रावणबहुल २४ बुधवासरे शैव-
कुलाब्धौ जातेन चन्द्रसदृशेन नरसिंहमृगपौत्रेण विश्व-
पतिपुत्रेण लक्ष्मीपतिशास्त्रिणा स्वहस्तेन लिखितः ।

125. 20. L. 2.

शब्दकौस्तुभः—भट्टोजिदीक्षितकृतः

Palm leaf. 56 Foll. $18 \times 1\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page. Telugu script Old.
Injured. Clumsy writing.

Wants the beginning in the 8th āhnika
and ends in the 9th āhnika of the 1st
pāda of the 1st adhyāya.

126. 24. B. 16.

शब्दकौस्तुभः—भट्टोजिदीक्षितकृतः

Palm leaf. 86 Foll. $19\frac{1}{2} \times 2\frac{1}{2}$ inches.
10 lines in a page. Grantha script. Old.
Good. Good writing.

Contains the 4th adhyāya complete
The scribe adds .

“प्रीतये वालरामस्य गङ्गाधरमुधीमणिः ।

अध्यायस्य चतुर्थस्य व्यलेखीच्छब्दकौस्तुभम् ॥”

Four extra leaves added at the end of
the MS. contain some loose stanzas from
the Sundarākāṇḍa of the Vālmiki Rāmā-
yana

127. 24. B. 26.

शब्दकौस्तुभः—भट्टोजिदीक्षितकृतः

Palm leaf. 229 Foll. $13\frac{1}{2} \times 2\frac{1}{2}$ inches.
13 lines in a page. Grantha script. Old.
Good Good writing.

Contains the pādas 1 and 2 of the 1st adhyāya.

The scribe adds at the end of the 1st pāda :

“ रामनाथपुरे सिद्धरामनाम्ना मया शुभम् ।
कौस्तुभे प्रथमेऽध्याये त्रिगुणं पादमादिमम् ॥
श्रीवातरामादिषुः पुस्तके शब्दकौस्तुभे ।
अध्याये प्रथमे पादो त्रिगुणः प्रथमः स्पष्टम् ॥ ”

128. 26. N. 28.

शब्दकौस्तुभः—भट्टोजिदीक्षितकृतः

Palm leaf. 77 Foll. $12\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{4}$ inches.
14 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

Contains the śhnikas 7 and 8 complete
and 9 incomplete in the 1st pāda of the
1st adhyāya.

129. 26 O 1.

शब्दकौस्तुभः—भट्टोजिदीक्षितकृतः

Palm leaf. 146 Foll. $14 \times 1\frac{1}{2}$ inches.
5 lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Contains the śhnikas 1 to 6 in the 1st
pāda of the 1st adhyāya.

131. 28. G. 19.

शब्दकौस्तुभः—भट्टोजिदीक्षितकृतः

Palm leaf. 45 Foll. $19 \times 1\frac{1}{4}$ inches.
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Illegible writing.

Contains from 2-3 65 to the end of the
2nd adhyāya.

132. 40. C. 17.

शब्दकौस्तुभः—भट्टोजिदीक्षितकृतः

Paper. 87 Foll. $10\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ inches.
12 lines in a page. Devanāgarī script.
Old. Slightly injured. Good writing.

Contains the 4th adhyāya complete.

133. 10 D. 16

शब्दकौस्तुभदीक्षा भागवतार्थः—कृष्णमिश्रकृतः

Paper. 137 Foll. $11\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$ inches.
10 lines in a page. Devanāgarī script.
Old. Good writing.

The Foll. bear the Nos. 231 to 367

A commentary on Bhattacharya's
Śāldakauṣṭubha by Kṛṣṇamishra with sur-
name Bhattachārya of Lakṣmaṇapāra son
of Rāmasaṅka and grandson of Devadatta.

Contains the śhnikas 1 to 9 (wanting
the ends of the 4 and 6) of the 1st pāda
of the 1st adhyāya.

तथाच श्रुतिः—नित्यं विज्ञानमानन्द ब्रह्मेति; सत्यं ज्ञानमनन्त ब्रह्मेति च । अनन्तत्वं च देशतः काल तश्चापरिच्छिन्नत्वम् । सच्चिदानन्दमित्यनेनाखण्डैकरसस्य ब्रह्मणो मुख्यत्व दर्शितम् । समुणोपासन तु चित्तैकाग्र्यद्वारा निष्कलसाक्षात्कारे कारणम् । तार्किकस्तु—नित्यौ ज्ञानानन्दौ यस्यैत्यर्थमाहुः । नन्वेतत्सत्त्वे मानाभाव इत्यत आह—योऽखिलमिति । एतैरेव तदनुमानमिति भावः । चरीकर्ति विवर्तरूपतया विमर्शयति । ननु तस्य किं सृष्ट्यादिकरणेनेत्यत आह—लीलयेति । लीलैव प्रयोजनमित्यर्थः । तथाच व्याससूत्रम्—लोकवत्तु लीलाकैवल्यमिति । वस्तुतस्तु इत्यमवतारणीयम्—ननु अद्वितीयस्य ब्रह्मणो निर्गुणत्वात्कथं कर्तृत्वादीत्यत आह—लीलयेति । मायापरपर्याया लीलायाः कर्तृत्वात् तदधिष्ठानस्य ब्रह्मणोऽपि कर्तृत्वारोप इति भावः । सप्रदायशुद्धिसूचनाय पाणिन्यादीन्मस्करोति—नमस्कृत्येति । भर्तृहरिमुख्यो येषां, मुखमिव मुख्य प्रधानम्; शाखादित्वाद्यः । बुधानित्यनेन सिद्धान्तस्थापनशक्तत्वं सूचितम् । गुरुणामपि देवतारूपतयैवानुसंधेयत्वात् देवतानयनन्तरं प्रकृतैष्टिद्वये गुरुनपि नमस्करोति—नन्वेति । सुमनसो विद्वांसो देवाश्चेति श्लेषः । देवगणवन्दित हरिं प्रणम्येव हि क्षीराब्धेरपि कौस्तुभ उद्भूतः । परिभाष्येति । तदुक्तीः परिभाष्येति मूलस्य प्राचामुक्तीस्तिरस्कृत्येति व्याख्यानं त्वत्रत्यप्रयोगविरुद्धमिति बोध्यम् । समर्प्येति; यत्करोपि यदशासीति भगवद्भुक्ते । प्रेक्षावदिति; प्रेक्षा सदसद्विवेचनी बुद्धिः, बुद्धिमता च नास्ते प्रवृत्तिर्भवेति । व्याकरणस्य त्रिषयमिति—व्याकरणजन्यज्ञानविषयमित्यर्थः । ज्ञानेच्छादीनामेव सविषयकत्वात् त्रिषये यथिते प्रयोजनमिति ऋष्यशक्त चिन्त्यमित्याहुः । भाष्यते सूत्रार्थोऽनेनेति भाष्यम् ।

सूत्रस्य पदमादाय वाक्यैः सूत्रानुकारिभिः । स्वपदानि च वर्णयन्ते भाष्य भाष्यविदो विदुः ॥ शब्दानुशासनमितीति । एवञ्च तज्ज्ञासुरवि- कारीति सूचितम् ।

Colophon

इति श्रीमहाचार्यकृष्णमिश्रकृते भावप्रदीपे प्रथममाह्निकम् ।

End

अभ्युपगमादिति । उदीच्यग्रामाच्च बहुचोऽन्तो- दात्तात् इत्यत्र बाधित्वा बाहोक्ग्रामेभ्यश्चेति ठञ्छिटौ भवतः, शाकलिका इति तदुक्ते ।

अयोध्यादक्षिणे कोणे दशगव्यूतिसमितः ।

ग्रामोऽस्ति लक्ष्मणपुरं वसस्तत्रारोदिनाम् ॥

Colophon

इति श्रीमद्देवीदत्तात्मजग्रामसेवकतन्त्रवाचार्यकृष्णमिश्रकृते कौस्तुभव्याख्याने भावप्रदीपे नवममाह्निकम् ॥

134

9 D 17

शब्दकौस्तुभदीक्षा भावप्रदीपः—कृष्णमिश्रकृतः

Bound in 3 Volumes

Vol 1.

Paper 8 Foll 10 X 5 inches 18 lines in a page Telugu script Old Good Good writing

Contains the 2nd āhnika of the 1st pāda of the 1st adhyāya

Vols 2 and 3

Paper 129 Foll 9½ X 4½ inches 10 lines in a page Devanāgarī script Old Good Good writing

Contain the āhnikas 3, 4, 7, 8 and 9 in the 1st Pāda of the 1st adhyāya

135. 9. D. 18.

शब्दकौस्तुभटीका भावप्रदीपः—कृष्णमिश्रकृतः

Paper. 12 Foll. $9\frac{1}{2} \times 6$ inches 16 lines in a page Telugu script. Old. Good Good writing.

Contains the 1st āhnika of the 1st pāda of the 1st adhyāya. The fly leaf gives the name Durbali to this commentary; but it is the same as Bhāvapradīpa by Kṛṣṇamīśra described above.

136. 54. A. 50.

शब्दकौस्तुभटीका भावप्रदीपः—कृष्णमिश्रकृतः

Paper. 276 Foll. $8 \times 6\frac{1}{2}$ inches 14 lines in a page. Devanāgarī script. New. Good Good writing.

This is a transcript made from the MS described in No last but one; hence this contains the same portions as mentioned in that No.

137. 11. B. 36

शब्दकौस्तुभटीका—विषयी

Paper 17 Foll. $10\frac{1}{2} \times 3$ inches 8 lines in a page Devanāgarī script. Old Good Good writing

A gloss on the S'abdakaustubha of Bhaṭṭojidikṣita. The author's name is not given in the MS. The work is the same as that described under R. No. 1316 of the Triennial Catalogue of Sanskrit MSS in the Madras Govt. Oriental MSS Library.

Breaks off in the 4th āhnika of the 1st Pāda of the 1st adhyāya.

Beginning.

विषयमिति । विषये कथिते तत्प्रतिपत्तिरूपप्रयो जनमप्युक्तप्रायम् । प्रयोजनमाहेति कैयटोक्तं चिन्त्यम्, विषयाकथनेन न्यूनत्वात् । द्योतक इति । इदं न साध्यम्, अनर्थकनिपातानामपि दर्शनात् । किंतु वाचकत्वाभावः । तदाह—न त्विति । प्रकृते च शब्दानुशासनपदस्य लक्षणा, प्रादिसमभिव्याहारे जिघातोः प्रकृत्ययादाविव । केवलाप्रयोगस्तु प्रादिवदेषामपि । एतेन वाचकपदसमभिव्याहाराभावादशब्दस्य न द्योतकतेति परास्तम् । यद्वा शब्दानुशासनमित्युक्ते वाक्यार्थसमाप्तये क्रियाध्याहार आवश्यकः । तत्रानियतक्रियाध्याहारे प्रमत्ते अधशब्देन क्रियान्तरं व्यवच्छिद्य प्रारम्भरूपैवात्र क्रिया विवक्ष्यते । इदमेव चाशब्दस्य द्योतकत्वं नामेति । सामान्येति । व्याप्यधर्मोपस्थितौ व्याप्यधर्मोपस्थितेरावश्यकत्वादिति भावः ।

Colophon .

इति कौस्तुभविषयमभ्याख्याया प्रथमाध्यायस्य प्रथमे पादे प्रथमाह्निकम् ॥

End

अङ्गदशेति । प्रतिपदोक्तपरिभाषणलाघादङ्गदशेत्यर्थः । श्रूयमाणेति । प्रकृते च श्रूयमाणात्वाभावात् श्रूय इति भावः । श्राप्यतेति । यत्र श्राप्यतेत्यत्र विप्रक्षयकाचत्वे लब्धे एकप्रदणस्य प्रयोजनं यथा एकाच उपदेशे इत्यत्र वधादेशान्या ।

A commentary on the S'abdakaustubha called विषयप्रदी by Nāgesa has been mentioned in the Catalogue Catalogorum, (Vide page 632) It is not certain whether the commentary under description is the same or different.

138.

8. K. 3

शाब्दिकचिन्तामणिः—गोपालकृष्णशास्त्रिकृतः

Paper. 1836 Foll 8½ × 4½ inches. 14 lines in a page. Devanāgarī and Grantha scripts. Old Good. Good writing.

Bound in 7 Volumes, Vols. 1 to 5 are written in Devanāgarī and Vols 6 and 7 in Grantha

This is a commentary on the Astādhyāyī of Pāṇini by Gopālakṛṣṇasāstrin son of Vaidyanāthasūri of Sri-Vatsagotra and pupil of Rāmabhadraḍḍharin He was patronized by Vijayaraghunāthabhaḍḍpāla of Tanjore His work extends only up to the end of the 1st Sūtra of the 3rd pāda of the 1st adhyāya viz. भूवादयो धातवः । Then his son and pupil Anantanārāyaṇasāstrin continued the work up to the end of the 1st Āhnika of the 4th pāda of the 1st adhyāya viz. विप्रतिषेधे परं कार्यम्. Anantanārāyaṇa says that he also was patronized by Vijayaraghunāthabhaḍḍpāla of Tanjore and completed also his father's other works—namely Siddhāntakaumḍīyākhyā Lalitā, Rāmāyanavyākhyā Vidvanmanoharā He further states that his father's intention was to write the commentary up to the Sūtra समर्थ, पदविधिः. 2-1-1.

Vols. 1 to 5 contain from the 2nd āhnika of the 1st pāda to the 1st āhnika of the 2nd pāda of the 1st adhyāya

Vols 6 and 7 contain the 1st āhnika of the 1st pāda, pādas 2, (except the 1st āhnika), 3 and the 1st āhnika of 4 of the 1st adhyāya.

Beginning of the work in the 6th Vol

वन्दे सर्वेश्वरं सर्वशक्तिं सर्वार्थदायिनम् ।

सर्वज्ञं ज्ञानवपुषं त्रिभुजं सर्वार्थसिद्धये ॥

पाणिन्यादिमुनीन्द्राणां समष्टिं लोकविश्रुतम् ।

श्रीरामचन्द्रमखिनं वन्दे वाग्वद्वये गुरुम् ॥

प्रणम्य परमात्मानं पाणिन्यादीन् गुरुनपि ।

चिन्तामणिं शाब्दिकानां कलये विदुषा मुदे ॥

विद्वत्प्रियेण विजयवपुनाथमहीभृता ।

पोषितः सर्वसत्कारैः पूर्णभक्तिप्रचोदितैः ॥

गोपालकृष्णशर्महमिष्टसर्वार्थदायिनीम् ।

गुरुभक्तिं पुरस्कृत्य ग्रन्थान् कर्तुं समुत्सहे ॥

अथ यत् प्रयोजनं तदेव प्रेक्षावदुपादेयम् ।
व्याकरणं तु न तथेति नारम्भणीयम् । अविहितत्वाच्च
न विश्वजिज्ञासेन कल्पनं स्यात् । उच्यते—प्रयोज-
नानावेऽप्यवश्याभ्येयं व्याकरणम्, ब्राह्मणेन निष्का-
रणो धर्मः षडङ्गो वेदोऽध्येयो ज्ञेयश्चेत्यागमात् ।
कार्यते प्रवर्त्यते पुरुषोऽन्नेनेति कारणं प्रयोजनम् ।
निष्कारणः दृष्टप्रयोजनानपेक्षः नित्य इति यावत् ।
ब्राह्मणेन षडङ्गो वेदोऽध्येयो ज्ञेयश्चेति योऽयं धर्मः
साङ्ख्यवेदाध्ययनतदर्थज्ञानरूपः स सन्ध्योपासनादिव-
दवश्यं कर्तव्य इत्यर्थः । आगमः खल्वपीति भाष्यादियं
श्रुतिरिति हरदत्तादयः ।

Colophon

इति श्रीवत्सकुलतिलकवैद्यनाथमुनिसूतोः वैया-
करणाचार्यसर्वगौमश्रीगद्गामभद्राध्वरिगुरुवरणक्षयितम-
तिकौशलस्य श्रीगोपालकृष्णशास्त्रिणः कृतो शाब्दिक-
चिन्तामणौ प्रथमस्याध्यायस्य प्रथमे पादे प्रथमनाह्निकम् ।

End in the 7th Vol., page 3074.

तदेवं पूर्वोक्तरीत्या भूमादिशब्दवोरकशेषाप्रपणात्
भूश् वाध भूवाविति पक्षाप्रपणाद्वा क्रियावाचिनो
गणपठिताश्च ये भूप्रभृतयः शब्दास्तेषामेव धातुसंज्ञेति
सूत्रार्थलाभात् सर्वार्थसिद्धेः सुप्रसिद्धमननयम् ।

Gopālakṛṣṇa's work ends here.

Beginning of the supplement by his son and pupil Anantanārayana, page 3074

प्रत्य्यूहन्मूहनिर्भेदप्रकटीकृतविक्रमः ।
 प्रमन्नदनां देवः प्रयच्छतु मदीप्सितम् ॥
 महादेवीमहासेनमहागणपतिश्रितः ।
 महाप्रभुर्महादेवो महार्थं मे प्रयच्छतु ॥
 श्रीभूमिशोभितस्तनुः श्रीवत्साद्वितस्तनुरुः ।
 श्रिताभीष्टप्रदोऽस्मभ्यं श्रियो विष्णुः प्रयच्छतु ॥
 शारदाम्बुजपीठापि शारदा वारिवर्धना ।
 शारदास्मन्मुक्ताम्भोजे शारदं वरपं वसेत् (१) ॥
 श्रीमद्रूपालकृष्णालम्ब्यमहागुरुपदाम्बुजम् ।
 नामनाम् पुत्रतास्यै कुर्यं तत्कृतिपूरणम् ॥
 पित्राश्वस्य सूर्या तदृणात् पुत्रो निमुच्यते ॥
 त्राणं च पुण्यलोकसिप्रतिवन्धरुपातकात् ।
 आरब्धस्यान्तगमनाभावमूलात् प्रचक्षते ॥
 बृहदारण्यकेऽध्याये तृतीयेऽन्ते समीरितम् ।
 स ययनेनेति वाक्यमत्र मानं विशृण्वताम् ॥
 तथाच भगवत्पादानुसारि श्रुतिवार्तिकम् ।
 नाकारि कार्यं यत् पित्रा स्वाशक्त्यादिप्रमादतः ।
 तत्पूरणात् पितृरूणात् पुत्र इत्यभिधीयते ॥
 इत्यादि तेनात्र यते प्रत्यवायापनुचये ।
 सिद्धान्तकौमुदीयाख्या ललिता तत्कृतिर्यथा ॥
 पूर्णा रामायणाख्या तथा विद्वन्मोहय ।
 एव चिन्तामणिरपि तदशशेन पूरिता ।
 भाष्यकैयटवृत्त्यादिग्रन्थजात पृथक् पृथक् ।
 ये बुधा द्रष्टुमलसस्तेषां चिन्तामणिं कृत ॥
 धान्यावर्धि(१)विजयगुह्याथमहीभूजा ।
 तन्नामतत्तद्वाजस्य नियोगाम्बुजस्यो मम ॥
 श्रीमद्रूपालकृष्णायचिन्तामणिधरा नरा ।
 सर्वोत्तमाः प्रकाशन्ते कौस्तुभायनपेक्षिणः ॥
 समर्थसूत्रपर्यन्तो ग्रन्थोऽयं तै प्रतिश्रुत ।

तत्परिभ्रजं मा हि प्रवर्तयति कान्तवत् ॥
 श्रीमद्रूपालकृष्णार्पेस्मृतयः कामधेनवः ।
 यावत्सकलजीवातुभूता अद्भुता अपि ॥
 सू — उपदेशोऽजनुनासिक इत् ।

अत्रानुक्रियमाणरूपविकाराभावाय भसन्नाश्रयेण कु-
 त्वमकृत्वा पदसन्नाश्रय जज्ञत्वमेव कृतमित्याश्रयणात्
 अजनुनासिक इति निर्देशोपपत्तिः । छन्दोवत्सूत्राणि
 भवन्ति । उभयसन्नाश्रयपि छन्दांसि दृश्यन्त इति हि
 भाष्यम् ।

Colophon found on page 3239

इति श्रीवत्सकुलतिलकवैद्यनाथमुनिसूनुः वैया-
 करणाचार्यसार्वभौमश्रीरामभद्राश्वरिगुरुचरणध्यातमति-
 तिकौशलस्य श्रीगोपालकृष्णशास्त्रिणः कृतो तन्महा-
 गुरुश्रीमदनन्तर्वैश्वरामश्रीमदनन्तनारायणशास्त्रि-
 परिपूरिते शास्त्रिकचिन्तामणौ प्रथमस्याध्यायस्य तृतीय-
 पादे प्रथममाहिकम् ।

End of the supplement by Anantanāra-
 yana

अत्र वार्तिकम्—लोपयणयवायावैकादेशेभ्यो लुक्
 बलीयानिति वक्तव्यम् । एतच्चान्तरङ्गानपि त्रिधीन्
 बहिरङ्गो लुक् बाधत इति प्रत्ययोत्तरपदयोश्चेत्यत्र
 आपनात् सिद्धम् ।

Colophon

इति श्रीवत्सकुलतिलकवैद्यनाथमुनिसूनुः वैयाकर-
 णाचार्यसार्वभौमश्रीरामभद्राश्वरिगुरुचरणध्यातमति-
 तिकौशलस्य श्रीमद्रूपालकृष्णशास्त्रिणः कृतो तन्महा-
 गुरुकानन्तर्वैश्वरामश्रीमदनन्तनारायणशास्त्रिपरि-
 पूरिते शास्त्रिकचिन्तामणौ प्रथमस्याध्यायस्य चतुर्थे
 पादे प्रथममाहिकम् ॥

आकडाराहिकस्यान्तगमनेन महेश्वरः ।
 प्रीयता गुरुरूपो मे सद्बिद्वानन्दलक्षणः ॥

139

26 L 6

शाब्दिकचिन्तामणिः—गोपालकृष्णशास्त्रिकृतः

Palm leaf 44 Foll 19 X 1½ inches
7 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Contains 'the 3rd ahnikā only in the
1st pāda of the 1st adhyāya

140

9 H 34

सिद्धान्तसुधानिधिः—विश्वेश्वरकृतः

Paper 280 Foll 12 X 5½ 12 lines
in a page Devanāgarī script Old Good
Good writing

This is a commentary on the Aṣṭā
dhyāyī of Pāṇini. The author herein
embodies the views of Patanjali Vamana,
Haradatta, Madhava etc. The author is
Viśveśvara pupil of Lakṣmīdhara

Contains padas 2 to 4 in the 1st
adhyāya and the whole of the 3rd adhyāya
only

Beginning

गाङ्गकुटादिभ्योऽङ्गिन्ङित् ॥ गाङ्ग्यादेशप्रहणम्,
हकारस्यानन्यार्थत्वादिति द्वितीये वक्ष्यामि । तस्मा
त्कुटादिभ्यश्च परे ङिङ्ङिना प्रयायाः डिङ्ङित्सु । अत्र
कुटादित्थं कुटोच्चारणोत्तरमुच्चारितत्वम् । तच्च कुटा-
दित्वेय । तथापि सङ्गुणनङ्गुवीहिणा कुटन्त्वेन रूपेण
कुटस्यापि बोधः । न चोभयसाधारणेनैकज्ञानविषय
त्वादिना रूपेण कुटस्य तदादीना च बोधोऽस्तिवति
वाच्यम् । अतः सङ्गुणनङ्गुविज्ञानत्वे सङ्गुवीहिघटकपदार्थ
व्यावृत्तारूपेणैव बोधस्य वाच्यत्वात् तस्मात्तद्व्यावृत्त-
मत्रापि तथा वक्ष्यमाणा, उभयत्रापि अन्यपदार्थस्यैक-

रूपेण प्रतीतेः, वर्तिपदार्थस्योपलक्षणत्वविश्लेषण-
त्वान्वामेव बहुव्रीहिद्विविध्यात् ।

Colophon

इति श्रीसिद्धान्तसुधानिधौ प्रथमस्याध्यायस्य चतुर्थे
पादे चतुर्थमाहिकम् । पादोऽध्यायश्चाय समाप्तः ।

सद्विद्वत्पदवाक्ययमाननिगमाकूपारपारगत

श्रीलक्ष्मीधरलक्ष्मणबोधजनुया विश्वेश्वरेणोरिते ।

श्रीसिद्धान्तसुधानिधौ सुविषयैरध्यायमध्यायत

ध्याय ध्यायमिहाभिधेयमधुना शाधाय धीर्धायताम् ॥

End

लिङाशिपि । आशिपि यो लिङ् तदादेशस्तिङ्
एतत्सञ्ज्ञ । भूयात् । छन्दस्युभयथा ॥ सञ्ज्ञाद्वय स्यात् ।
वर्धन्तु त्वा सुष्ठु तप । आर्धधातुकत्वाणिङोप ।
विश्वृण्विरे । सार्वधातुकत्वात् शुभ्रमावौ । हुन्तुः
सार्वधातुक इति यण् ॥

Colophon

इति श्रीसिद्धान्तसुधानिधौ तृतीयस्य चतुर्थे पादे
प्रथममाहिकम् । पादोऽध्यायश्चाय समाप्तः ॥

141

19 H 5

गूढप्रकाशः—अप्पादीक्षितकृतः

Palm leaf 155 Foll 16 X 1½ inches
14 lines in a page Grantha script Old
Injured Illegible writing

This is a commentary on Pāṇini's Aṣṭā
dhyāyī by Appādikṣita the eighth des-
cendant of famous Appayadikṣita. The
genealogy of the author is mentioned in
the colophon at the end of the first
Pāriccheda. The famous Appayadikṣita

had a grandson (son's son) called Sim happaya Venkatasubrahmanya was great grand son (son's grand son) of Sim happaya Venkatasubrahmanya's son was Dharmaraja Venkaṭeśvaradīksita Our author Appādīksita was the son of Viśālaksī and Dharmarāja Venkaṭeśvaradīksita The genealogical table may be drawn thus

(1) Appayadīksita, the famous	
Grand son of 1	— Simhappaya (2)
Great grandson of 2	— Venkaṭasubrah-
	manya (3)
son of 3	— Dharmaraja Venka
	tesvaradīksita (4)
son of 4	— Appādīksita (our
	author) his
	mother was
	Viśālaksī

The author states that Gopalakṛṣṇa sastrin—probably the author of the sāmāntakācintāmaṇi—was his teacher on Vyākaraṇa and Viśveśvaradīksita on Nyāya and Mīmāṃsā

The colophons variously read the name of the work viz सूत्रप्रकाश, पाणिनिसूत्रप्रकाश, वैयाकरणतत्त्वप्रकाश and पातञ्जलसूत्रप्रकाश. But many of these colophons read सूत्रप्रकाश. The work is divided into 4 Paricchedas. The first Pariccheda ends in the 2nd adhyāya. The end of the 2nd Pariccheda is not specified in the MS. The 3rd Pariccheda ends in the 8th adhyāya. The fourth Pariccheda begins in the Prakriyāpariccheda

Beginning

नत्वा साम्बसदाशिवं वमुक्त्वा वा . . . . . ।
आरच्यते पत . . . सितसूत्रप्रकाश . . . . . ॥

. . . . .

अइउण् + हल् । इति माहेश्वराणि सूत्राणि ।
एतान्याश्रित्यैव इदं शास्त्रं व्याक्रियते । अनुस्वार-
विसर्ग + शर्पु च पाठं कर्तव्यम् । एतेनैषा
तत्तत्प्रत्याहारेषु ग्रहणम् । वृद्धिरादैच् ॥ आकार एकार
औकारश्च वृद्धिसंज्ञः स्यात् । पपाच । अभैत्सीत् ।
यीति ॥ अदेङ् गुणः ॥ अकार एकार ओकारश्च गुण-
संज्ञः स्यात् । पचन्ति । कृष्णधिः । रमेशः ।
गङ्गादेकम् ॥ इको गुणवृद्धी ॥ गुणवृद्धिशब्दाभ्यां यत्र
गुणवृद्धी विधीयते तत्र इक इति षष्ठ्यन्तं पदमुप-
तिष्ठते । कर्ता । चेता । मोदते । कारकः । अकार्षीत् ।
अचैषीत् । अस्तौषीत् । मेयति । माँष्टि । गुणवृद्धि-
शब्दाभ्यामिति किम् ? यौ ॥ न धातुलोप आर्ध-
धातुके ॥ धात्वश्लोपनिमित्ते आर्धधातुके परे इको
गुणवृद्धी न स्तः । लोलुवः । पोषुवः । मरीचुजः ॥
न्डिति च ॥ कित्ङितिमित्ते इङ्लक्षणे गुणवृद्धी न
स्तः । चितम् । स्तुतम् । भिन्नम् । चिनुम् । इङ्लक्षण
इति किम् ? कामयते ।

Colophon

इति सूत्रप्रकाशे प्रथमस्याध्यायस्य प्रथमः पादः ॥

Colophon of the 1st Pariccheda

इति सूत्रप्रकाशे द्वितीयस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः ।
अध्यायश्च समाप्तः ॥

इति श्रीमद्भारद्वाजमुल्लङ्घयित्रीकण्ठमतप्रतिष्ठापना
चार्यश्रीरुण्डावतारश्रीमदप्पयदीक्षितवश्यस्य तत्पौत्र-
श्रीमत्सिंहप्पयदीक्षितनप्तृभूतश्रीवेङ्कटमुन्नययदीक्षित-
पौत्रस्य श्रीचमैराजवेङ्कटेश्वरदीक्षितपुत्रस्य विशालाक्षी-

गर्भसम्भवस्य श्रीमदप्पादीक्षितस्य श्रीमन्महादेवानुग्रह-
पात्रस्य श्रीगोपालकृष्णामिधविद्वन्मकुटाधीतपातञ्जल-
महातन्त्रस्य श्रीविश्वेश्वरसामिचिन्त्यातिरात्रयाजिनो लब्ध-
वाक्यप्रमाणतात्पर्यस्य कृतौ पाणिनिसूत्रप्रकाशे संज्ञा-
समासकारकविभक्त्यादिविधान नाम प्रथमः परिच्छेदः ।

Colophon of the 8th adhyāya apparently the 3rd Pariccheda ,

इति सूत्रप्रकाशे अष्टमस्य चतुर्थः पादः । प्रकाशश्च
संपूर्णः ।

संपूर्णस्य प्रकाशस्य स्फुरता हि स्वभावतः ।

विद्याविनयसंपन्ने सा विशेषात्प्रसीदति ॥

अप्पादीक्षितरचिता वृत्तिः सूत्रस्य पाणिनीयस्य ।

बालानां सुखदात्री भूयादेषा युषेपु कृततोषा ॥

इति श्रीमद्भारद्वाजकुलजलधिः श्रीमदप्पयदीक्षितानां
साक्षादष्टमेनाप्पादीक्षितेन दीक्षितानां कृपावीक्षितेन
निर्मिते पाणिनिसूत्रप्रकाशे अष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थः
पादः संपूर्णः ।

Immediately after this colophon the
fourth Pariccheda begins thus अथ प्रक्रिया-
परिच्छेदश्चतुर्थः सिद्धान्तकौतुहयनुसारेणाभिधीयते । सु
धी उपास्य इति स्थिते ।

End .

कण्डूदेस्तुलीयस्येति वाच्यम् ॥ कण्डूयिष्यति ।
क्वजन्तात्सन् । स्येष्ट नामधेयुः । पुपुरीयिषति ।
पुतिरीयिषति । पुरीयिषति । अल्पीयिषति ।
अल्पीयिषति । अजादेस्तवायेतरस्योदित्वम् । नदराणां
सयुक्तानामचः परस्परं द्वित्वनिषेधः । इन्द्रीयतेः सन् ।
द्रिशन्द्रियशब्दयोरन्यपरस्य द्वित्वम् । इन्द्रिीयिषति ।
इन्द्रीयिषति । चिचन्द्रीयिषति । चन्द्रिीयिषति ।
चन्द्रीयिषति । प्रियमाख्यानुमाचक्ष्ण प्रेषितु या
इच्छति विद्रावयिषति । प्रापयिषति । प्रापयिषति ।

उरुं विवारयिषति वारिरयिषति । वारयिषयिषि । वाद
सिंसाधयिषतीत्यादि रूपत्रयम् । पत्व तु नास्तीत्युक्तम् ।
यङ् सन्, ण्यन्तात्सन्, बोभूयिषयिषति । यङ्
णिच् सन् ततो णिच्, बोभूययिषति इत्यादि । इति
प्रत्ययमाला ॥

Colophon

इति प्रक्रियापरिच्छेदः संपूर्णः ।

एवं परिच्छेदचतुष्टयेन संज्ञादिभिः प्रत्ययमालया च ।

आङ्गादिभिः प्रक्रियया युतेन . . . रूपः ॥

इति श्रीअप्पादीक्षितविरचितः पातञ्जलसूत्रप्रकाशः
संपूर्णः ।

इति सूत्रप्रकाशोऽयं कृतो बालसुरवास्ये ।

प्रीयता तेन भगवानम्बिकारमणः शिशुः ॥

अष्टाध्यायीपाठो ह्यनुवृत्तिस्तत्र तत्र सूत्रेषु ।

अर्थोदाहरणैः प्रकरणसर्वस्वमन्यदपि किञ्चित् ॥

वार्तिकविशेषप्रोधः समूह्य प्रक्रियाकथनम् ।

सत्यज्य धातुपाठं सर्वमिहः स्माभिराख्यातम् ॥

142

41. A 75

प्रक्रियाकौमुदी—रामचन्द्राचार्यकृता

Paper. 167 Foll 10½ X 5½ inches
12 lines in page Devanāgarī script. Old.
Injured Good writing

This is a work on Pāṇini's grammar
explaining the sūtras of Aṣṭādhyāyī
after rearranging them so as to facilitate
the beginners. The author Rāmacandra
was the son of Kṛṣṇācārya, grand-son of
Nṛsiṃhācārya and great grand son of
Anantācārya of Śeṣa family. From the
commentary Prāsāda written by Viṭṭhala,
the author's grand-son, the following infor-

mation is gathered : Rāmacandra belonged to the Āndhradesa. His gotra was Kaundinya. He was a R̥gvedin. He was the author of two other works, viz. Kālanirṇayadīpikā and Vaisnavasiddhāntadīpikā. His son Nrsimha wrote a commentary on the Kālanirṇayadīpikā (copy of which is available in this Library). Rāmacandra's preceptor was Gopāla.

He is assigned to the earlier part of the 14th century A. D. Traditionally the work is supposed to have been the model for Bhattoji's Siddhāntakaumudī. Like the Siddhāntakaumudī this work also is divided into two parts, namely Pūrvārdha and Uttarārdha. The Pūrvārdha deals with संज्ञा, संधि, शब्दाधिकार, स्त्रीप्रत्यय, कारक, समास, तद्धित and द्विरुक्ति. The Uttarārdha deals with तिङन्त, कृदन्त, and वैदिकप्रक्रिया. But herein the Unādi is very briefly dealt with and Svaraprakriyā is completely omitted.

The MS. is almost complete breaking off in the Vaidikaprakriyā of the Uttarārdha.

Beginning

श्रीमद्विष्णुमानम्य पाणिन्यादिमुनीन् गुरुन् ।
प्रक्रियाकौमुदीं कुर्मः पाणिनीयानुसारिणीम् ॥

अइण् ऋलृक् एओइ ऐऔच् हयवरट् ण्
जमङणनम् क्षमञ् घडधप् जवगडदग् खफल्लथचट-
तन् कपय् शपस्त् हल् इति प्रत्याहारसूत्राणि । हकारा-
दिष्वकार उच्चारणार्थः । लण्मध्ये त्वित्सञ्ज्ञकः ।

हकारो द्विरुपात्तोऽयमटि शल्यपि वाञ्छता ।
भर्हणाधुशदित्यत्र द्वयं सिद्धं भविष्यति ॥

उपदेशे ऽनुनासिक इत् । उपदेशे ऽनुनासिकोऽच
इत्संज्ञः स्यात् । प्रतिज्ञानुनासिक्याः पाणिनीयाः ।

धातुसूत्रगणोणादिवाक्यलिङ्गानुशासनम् ।
आगमप्रत्ययादेशा उपदेशाः प्रकीर्तिताः ॥

तस्य लोपः । तस्येतो लोपः स्यात् । णादयः
प्रत्याहारार्थाः ।

हलन्त्यम् । उपदेशेऽन्त्यं हलित्स्यात् । सूत्रेष्वष्ट
पदं सूत्रान्तरादनुवर्तनीयं सर्वत्र ।

* * * *

स्थानिवदादेशोऽनलिवधौ ॥ धात्वङ्गकृतद्विताम्य-
यसुप्तिङ्पदादेशाः स्थानिवत्स्युः, न त्वल्विधौ ।

Colophon :

इति संध्युपयोगिसंज्ञाप्रकरणम् ।

End

उच्चैःकृत्य, उच्चैः कृत्वा, उच्चैःकारं वा अप्रियं ब्रूते ।
नीचैःकृत्य, नीचैः कृत्वा, नीचैःकारं वा प्रियं ब्रूते
इत्यादयः कृतो ज्ञेयाः । दिङ्मात्रमिदमुक्तम् ।

Colophon .

इति कृदन्तप्रक्रिया ।

वैदिके शब्देऽप्येवं प्रक्रिया, य एव लौकिकास्त एव
वैदिका इति न्यायात् ।

* * * *

यजध्वैनमिति च । एनमि ध्वमोऽन्तलोपः । वकारस्य
च यकारः । यजाध्वेन प्रियमेवाः ॥ तस्य तात् ॥
छोणमध्यमबहुवचनस्य तस्य तात् स्यात् । गमय-
तात् ।

The former owner of the MS.—
Govindadasaputra.

143. 20. C. 57.

प्रक्रियाकौमुदी—रामचन्द्राचार्यकृता

Palm-leaf. 60 Foll. 16 × 1 inches.
8 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Illegible writing.

Contains the Pūrvārdha (without the beginning) and a small portion of the Uttarārdha.

144. 28. H. 49.

प्रक्रियाकौमुदी—रामचन्द्राचार्यकृता

Palm-leaf. 65 Foll. 16½ × 1 inches.
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured Good writing.

Breaks off in the Samāsaprakaraṇa of the Pūrvārdha.

145. 30. J. 30.

प्रक्रियाकौमुदी—रामचन्द्राचार्यकृता

Palm-leaf. 37 Foll. 15½ × 1 inches
8 lines in a page. Telugu script. Old.
Much injured. Good writing

Breaks off in the Kāraṇaprakaraṇa of the Pūrvārdha and contains the first 4 leaves of the Uttarārdha.

146. 41. A. 74.

प्रक्रियाकौमुदी—रामचन्द्राचार्यकृता

Paper 86 Foll. 10½ × 5½ inches. 12
lines in page Devanāgarī script Old
Injured Good writing.

The colophon herein says that Kṛṣṇa-
cārya the father of Rāmacandracārya was
the pupil of Gopāla

Contains the Uttarārdha complete
End of the Uttarārdha.

आनन्त्यात् सर्वशः शब्दा न शक्यन्तेऽनुशासितुम् ।
बालव्युत्पत्तयेऽस्माभिः संक्षिप्योक्ता यथामति ॥
प्रक्रियाकौमुदी सेय रामचन्द्रप्रकाशिता ।
असद्वचस्तमो वध्यात् सच्चकोरप्रिया चिरम् ॥
जपति सुभगमूर्तिर्मुग्धहासावलोक-
प्रशमितजनतापो विह्वलः स्वात्मदीपः ।
सचकितमित्र लक्ष्मीः सेवते यत्पदाब्जं
ललिततरकरान्या साधु संवाहयन्ती ॥

Colophon :

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यसरस्वतसदागमा-
चार्यश्रीगोपालगुरुद्वयपादशिष्यकृष्णाचार्यमुत्तरीराम-
चन्द्राचार्यविरचिता प्रक्रियाकौमुदी समाप्ता ॥

The scribe adds :

शके बाणसेविन्दु (१९६९) मितेऽब्दे चैत्रभानुके ।
इषे पूर्णतिथिवर्कं पुनरुत्पत्तने सुधीः ॥
गणेशो विद्वज्जुतः प्रक्रियाकौमुदीं शुभात् ।
दशपुत्रोपनामेना कौमुदीं समग्रीलिपत् ॥

147. 41. B. 28.

प्रक्रियाकौमुदी—रामचन्द्राचार्यकृता

Paper 98 Foll. 10½ × 5 inches 11
lines in a page. Devanāgarī script Old.
Injured Good writing

Contains the Pūrvārdha complete

148 10 H. 1

प्रक्रियाकौमुदीव्याख्या प्रसादः—विद्वज्जुतः

Paper. 480 Foll. 9 × 7 inches 16
lines in a page. Devanāgarī script New.
Good Good writing

Bound in 2 Volumes

A Commentary on the Prakriyākaumudī of Rāmacandrācārya. The author Viṭṭhala was the son of Nṛsiṃha and Grandson of Rāmacandrācārya, the author of the Prakriyākaumudī. The author's mother was Mānikkāmbā. He salutes one Rāga-vendrasarasvatī, teacher in all the 14 branches of the learning and one Jagannāthā srama who also is said to be an ascetic and expert in Vedānta philosophy. (Vide the stanza

“जगन्नाथाश्रम वन्दे यति वेदान्तकोविदम् ।
पदवाक्यप्रमाणज्ञं स्वधर्मनिरत सदा ॥”

Page 798 Prakriyākaumudī, Bombay Sanskrit Series, No 82, part 2)

Form the Kālanirṇayadīpikāvivarāṇa it is known that Viṭṭhala's father Nṛsiṃha was a pupil of Kṛsnācārya, son of Nṛsiṃhācārya, who was elder brother of Rāmacandrācārya the author of the Prakriyākaumudī

From the concluding verses of the Kālanirṇayadīpikāvivarāṇa of Nṛsiṃhācārya and of the Prasāda of Viṭṭhalācārya the following genealogy is known

- 1 Avimuktācārya.
- 2 Anantācārya (pupil of Rāmasvāmī or Raghupati).
- 3 Nṛsiṃhācārya
- 4 Kṛsnācārya (he had many brothers of whom Gopālācārya

was the eldest).

- 5 Nṛsiṃhācārya
6. Rāmacandrācārya or Rāmacārya (the author of Prakriyākaumudī and pupil of Gopālācārya).
7. Kṛsnācārya.
8. Nṛsiṃhācārya (the author of Kālanirṇayadīpikāvivarāṇa and pupil of Kṛsnācārya, No 7)
- 9 Viṭṭhalācārya (the author of Prasāda and pupil of Rāghavendrasarasvatī and Jagannāthā srama).

Breaks off in the Taddhītaprakaraṇa of the Pūrvardha

Beginning

श्रीमद्ब्रह्ममेकमव्ययमजं शब्दात्मकं ब्रह्म यः
स्वेन उता जगद्ब्रह्मस्थितिलये हेतुः स्वमायागुणः ।
यच्छासः श्रुतिसततित्यवहतिस्तं पुण्डरीकाश्रमे
भक्तानुग्रहहेतुतः स्तितमहं वन्दे मुदे संविदे ॥१॥
श्रीशं पाणिनिं श्रीवररुचिमथ वाक्संस्कृतौ दीक्षित श्री-
शेषं तद्वाग्व्यहार्दप्रकटनपदुगीः पण्डितान्मर्तुमुख्यान् ।
वृत्तिन्यासादिकर्तुन् स्वमतपरमतख्यापकान्भोजदुर्ग-
क्षीरस्वामिप्रमुख्यान्प्रगुणमतिभजे तन्मतिज्ञसिद्धितोः ॥
किं शेषः पाणिनिर्वां वररुचिरथवा सर्वविद्याप्रणेता
शंभुर्मावभूद्भुसुरकुलतिलको ह्यन्यदेरोऽप्यर्शो ।

ऋग्वेदी सर्वशास्त्रप्रकटनपटुगीः कृष्णजो रामचन्द्रो-
नन्ताचार्यप्रपौत्रो दिशतु कृतमति मे स कौण्डिन्यगोत्रः॥

वन्दे तं यतिवृन्दवन्दितपदं श्रीराघवेन्द्रादिय

ज्ञामाभाति सरस्वतीपरपदं वादीन्द्रविद्वावकम् ।

यो विद्याः समदाचतुर्दश मुदा श्रेष्ठेयमाध्यादिकाः

शिष्येभ्यो मयि यत्कृपास्ति सततं सच्छास्त्रसंवित्तये ॥

लोकस्मिन्पुत्रकर्म वरिवृत्तीत्यौदार्यलोकज्ञता

विद्वत्तपोकृतिः धृमा मुज्जता वेदोक्तधर्मदरः ।

आचार्य कृतकालनिर्णयमहाग्रन्थार्थसंदीपिका-

दीपं तं नरसिंहमात्मजनकं वन्दे विदा संततम् ॥५॥

गम्भीरार्थो मितोक्त्या कलितसकलसच्छब्दरत्नाकरां श्री-

शेषोक्तन्यायगर्भां स्वपरमतयुताप्रक्रियाकौमुदीं ताम् ।

व्याकुर्वन् बुद्धिहीनो यदपि तदपि तत्पुत्रजो रामचन्द्रा-

चार्योक्तेः पाठरक्षाकरणगुणतया सज्जनैर्नोपहास्यः ॥

तथाच पण्डितमन्यैः प्रद्विष्टमिहलोककृता ।

प्रक्रियाकौमुदी तस्याः प्रसादः क्रियते मया ॥ ७ ॥

स्पष्टस्वास्समुपेक्षितानि कतिनिष्ठाख्यातकल्पस्त्वतो

रामाचार्यवैरमूनि विशदं व्याख्यामि सूत्राण्यहम् ।

ग्रन्थेऽस्मिन्स्वरसाधनं कतिपयानौणादिकाश्च ब्रुवे

स्थाने ताश्च गणान्यथामति तथा न्यायान्पदैः सूचितान् ॥

टीकेयं विपुलेति येन विदुषा सक्षिप्यते तस्य नो

लाभः किन्तु समीहिताः पुनरपि सर्वे विशेषा हताः ।

येनास्माभिरनेकसूरिरचितग्रन्थार्थमाश्लेष्ठा त-

त्सारं मूलगतं विशेषविदुषा प्रीत्यै प्रकाशकृतम् ॥

सत्र तावत् प्रक्रियाकौमुदीं चितोर्षवः श्रीरामचन्द्रा-

चार्यस्तत्समातिप्रचयमज्ञाभ्यां शिष्टाचारपरिपालनाय

विशिष्टदेवताप्रणामलक्षणं शिष्यशिक्षार्थं मनस्तुपनिबन्ध-

न्तो विषयप्रयोजनाधिकारिसंयन्धाश्च सूचयन्तः प्रति-

ज्ञानते— श्रीमद्विठ्ठलमित्रादिना ।

Colophon :

श्रीरामाचार्यसुतुर्हरिहरमज्जैन्नामधौः श्रीवृत्तिहा-
चार्यो यं माणिकाव्याप्यजनयदतुलं विठ्ठलाचार्यमायैम् ।

तस्य श्रीपाणिनीयाश्नुगुणसगुणे प्रक्रियाकौमुदीय-
व्याख्यानेऽस्मिन् प्रसादे निरगमदमलः संधिसंज्ञाप्रसङ्गः॥

End :

राजाचार्याभ्यां नित्यं भोगोत्तराभ्यामेव प्राक्क्रीतीयः

प्रत्यय इव्यते । राजभोगीणः । आचार्यादणत्वं च ।

आचार्यभोगीणः ।

Colophon :

इति प्राक्क्रीतीयाः ।

Kṛṣṇācārya No. 4 in the above table is also known to have lived in the Court of King Rāma and written a Vrttr on Grammar.

149. 28. H. 50

प्रक्रियाकौमुदीव्याख्या प्रसादः—विट्ठलकृतः

Palm leaf. 91 Foll. 16½ X 1½ inches
10 lines in a page. Telugu script. Old
Slightly injured. Good writing.

Contains up to the end of the Strīpratyayaprakaraṇa in the Pūrvārdha.

150. 28 H. 51.

प्रक्रियाकौमुदीव्याख्या प्रसादः—विट्ठलकृतः

Palm-leaf 138 Foll. 14 X 1½ inches.
7 lines in a page. Telugu script Old
Injured. Good writing.

Breaks off in the तत्पुरुषसमासप्रकरणे of the Pūrvārdha.

The following stanza is found in the beginning :

सर्वज्ञं सकलगुणैरुपास्यमानं

विशेषं विमलविद्या विभावयन्तम् ।

संसारे पतितजनान् पथित्रयन्तं

यन्दे तं हरिहरभारतीवतीन्द्रम् ॥

8 lines in a page Telugu script Old
Much injured Good writing

Begins in the last portion of the Tat
purusasamāsa and goes on up to the end of
the Samāsaprakaraṇa in the Pūrvardha

The fly leaf gives the following name of
the former owner of the MS

Vavilola Venkatasiva Śāstri

154

30 K 5

प्रक्रियाकौमुदीव्याख्या प्रसादः—विद्वत्कृतः

Palm leaf 258 Foli 14 × $\frac{3}{4}$ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Much injured Illegible and clumsy writing

Contains from the Śabdadhikara (want
ing the beginning) to the end of the
Apatyadhikara

155

41 B 30

प्रक्रियाकौमुदीव्याख्या प्रकाशः—कृष्णकृतः

Paper 102 foli 10½ × 4½ inches 14
lines in a page Devanāgarī script Old
Slightly injured Good writing

This is a commentary on Ramacandra
carya's Prakriyakaumudī by Śeṣa Kṛṣṇa
son of Śeṣa Narasimhasūri. The name
of the commentary viz Gūḍharthabhava
vīrti seems to be appropriate from the
last stanza of each prakaraṇa. But
Jagannāthapandita and others mention
this commentary by the name of Prakriyā
prakāśa or simply Prakāśa probably by
the reason that the word Prakāśa is found
associated with the names of various
Prakarinas viz सशप्रकाश etc. The com

mentary is said to have been written for
the benefit of one Kalyāṇa at the request
of his father Viravara. In the introduc-
tion of the commentary which extends to
46 stanzas the author gives the following
pedigree of his patron Viravara

In the land of Udumbarahara spread
out between the Ganges and the Yamuna
there is a village called Patrapunja
Rupadhara a brahmana by caste was its
chief. His son was Narayana Nārāyaṇa
had a son called Gangadāsa Gangadāsa
had by his wife Anabha a son named
Viravara Kalyāṇa was Viravara's son
Kalyāṇa was taught in Vyākaraṇa by
Śeṣa Kṛṣṇa the author of the commen-
tary under description. This Śeṣa Kṛṣṇa
has also written the Prakṛtacandrika and
Kamsavadha (Vide I O Library Cata-
logue page 267 Vol I and Kavyamālā
No 6 respectively) He is also said to be
the author of Pīḍacandrika Sphoṭatattva
nirūpana Pārijataharanacampū Murā-
rivijaya Yanjugantasīromani Kṛtyāgo-
panakāvyā Dharmaślokaçaturdaśī Sat-
yabhamaparimāya Usaharānacampū Sat-
yabhamavilāsa and Sūdrāçarasīromani
(Vide the introduction of Ślokaçatur-
daśī Sarasvatī Bhavan Texts No 22)
Śeṣa Kṛṣṇa's son was Vireśvara whose
pupil was Jagannātha paṇḍita. If we
rely upon the introduction of the Śloka-
caturdaśī referred to above it must be
admitted that our author Śeṣa Kṛṣṇa
was patronized by the prince Virottama of
Kāśī and Govardhanādharin son of Todā-
ramalla a minister of Emperor Akbar

He is assigned to the 16th Century A. D. He should not be confounded with his name-sake *re*, another Kṛṣṇa, nephew of Rāmacandra of the 14th century A. D. Breaks off in the Ś'abdhadhikāra of the Pūrṣārdha.

Beginning

अलिकुलमण्डितगण्डं प्रत्यूह्यूहतिमिरमार्तण्डम् ।
 सिन्दूरारुणशुण्डं देव वेतण्डनुण्डमवलम्बे ॥ १ ॥
 वृन्दारण्यमहीपु वंशनिनदामन्दामृतात्वादना-
 निःस्पन्दानि दुधुक्षयेव मुरभीवृन्दानि संनादयन् ।
 मन्दारद्रुमवीथिकामु विहरन्वन्दारुवृन्दारक
 द्वन्द्वस्तुभिनन्दितोऽस्तु जगदानन्दाय नन्दात्मजः॥
 शैवालश्रेणिशोभा दधति हरजटावल्लयो हन्त यस्या-
 स्तद्रासोऽस्यसगलद्वयशरफरतुला यत्र धत्ते कलावान् ।
 उन्मीलद्भोगिभोगावल्लिभुगमसिताम्भोजसंभाविताम्भा
 गङ्गानङ्गारिसङ्गा मम महति विधौ मङ्गलान्यातनोतु॥
 स्फटिकोपलगौरमिन्दुलेखा
 तिलकं लोचनपेपमम्बिकायाः ।
 विपदो विनिहन्तु मे विशाला
 निजमालानलदीप्तमायमोजः ॥ ४ ॥
 कलितरुमलपुस्तान्यस्तहस्ताप्रमुदा
 दिशन् लिखनशुद्धि शारदा सारदा नः ।
 प्रतिपदनसरोजं वा कवीना नवीना
 वितरति मधुघाग भापूरीणा धुरीणाम् ॥ ५ ॥
 भास्वद्वृमीवल्लयतिष्ठके धर्मरुमेप्रसूता-
 वार्यायते मुचरितकृताचार्यके विश्वरन्ध्रे ।
 अन्तर्दिर्नयति यमुनाजहनुजाय्याजभाजो-
 बाह्योर्मन्ध्रे हरिगिरिशयोः स्पष्टउद्मेव वशः ॥ ६ ॥
 तत्रोद्गम्यहार इयमिषया जागर्ति नीवृद्धरः
 स्वयोरुप्रतिनिम्बन्मन्वरचरैः साशङ्कमल्लोन्नि ।

यस्मिन्नल्पितकल्पशास्त्रिविभवाः शाखाशतोद्भासिताः
 सेव्यन्ते तत्त्वोऽथ वेदगुर्वः प्रत्याग्यातैर्द्विजैः ॥ ७ ॥
 ब्रह्मावर्तं नाम तत्रास्ति तीर्थं
 सार्धं पुण्यं पूर्यपुण्यैरगण्यैः ।
 यत्संसेव्यं प्राप वल्मीकजन्मा
 सन्मानार्हा काथ्यावाचा समृद्धिम् ॥ ८ ॥
 आस्ते तस्मिन्नमरनगरीगर्वसर्वस्वहारी
 हारीभूतामलमुरसरित्पत्रपञ्चाभिवानः ।
 प्रामः स्व स्त्रीजनविनिमयीभूतरामाभिरामः
 कामक्रीडाभजनमवनौ कश्चिदध्वरूपः ॥ ९ ॥
 यत्केन्द्रीभवनोदरेऽम्बरमणिस्पधामुपह्वारा
 रत्नाना प्रकरा निशास्वपि दिनाद्वितं समातन्वते ।
 लज्जालोददशा विज्ञासगलभीयातायनप्रस्थितै-
 र्दृग्भङ्गिभरणीभरत्यतिरुरैरयापि नीलं नभ ॥ १० ॥
 साप्रयेऽपि किञ्च जीतउशीला
 विश्रुता अपि बहुश्रुतान्तः ।
 पण्डिता अपि जडाः परिवादे
 श्रोत्रिया इह सदा निवसन्ति ॥ ११ ॥
 सद्धर्मरुमेपरिकर्मणमर्मविज्ञा
 विज्ञातवेदविषया विषयानपेक्षाः ।
 साक्षादिवार विषयो निषयो गुणाना
 जानु द्विजा न हि निजाद्विचलन्ति मार्गान् ॥ १२ ॥
 तत्र ब्राह्मणमण्डलेऽतिनिपुळे सत्कर्मभिर्मिमे
 बन्धोविप्रतिवेशवामवशतो विज्ञातमर्मममे ।
 आसीदुपधरः परः स्मरहरः सच्छ्रोत्रियाणा वरः
 शीर्षादर्थविवेकैर्यनिष्ठयो भूपालभूपाम्नि ॥ १३ ॥
 शिरः कपाटी मवरापि गोत्रभि
 चन्द्रः कलङ्की तपनो विस्मर्तनः ।
 शेषोऽपि चाशीविपश्यनशम्भ
 स्तन्वेन लोकेऽयमिदोपनीयताम् ॥ १४ ॥
 प्रत्यक्षितियाउवाउनिशमीमन्तमिन्दुगिफा-
 लुग्याकः प्रकटप्रतापवपन्येऽमिताशामुगः ।

त्रैलोक्यानन्तरकर्मनिर्मितपरिप्राप्तप्रतिष्ठस्ततः-

संभूतः कल्किलकलमषपरीहारार्थं नारायणः ॥१५॥

यः सिंहासनमास्थितोऽपि सहजं पद्मासनं सेवते

यो मालाः परिवर्तयत्यविरतं शाला विशालाः श्रिताः ।

योगं यः श्रयति क्षितिक्षिदुचिताचारे नियोगं चर-

न्वेदेहं जनकं व्यजेष्ट न परं लोकानशेषानपि ॥१६॥

तस्मादाविरभूत्प्रभूतविभवो गाङ्गेयमेवोजितो

गङ्गादास इति प्रसिद्धमहिमा गङ्गां समाराध्य यः ।

स्वामिखयामकृतार्थयज्जगदलंक्रेऽन्यचक्रेक्षारा-

नक्रेऽदजयज्यैकनिलयः शक्रेऽप्यवज्ञापरः ॥१७॥

हरिहरपदपद्मद्वन्द्वनिर्द्वन्द्वमर्कः

स्फुरदुरुदुरितोघोलघञ्ज्वालकीर्तिः ।

प्रतिदिवसविवर्तीर्णस्वर्णसंप्रीणितायि-

व्रजविहितसुभाशीः शीलितारोषकामः ॥१८॥

नानाजन्मशतार्जितेन तपसा गङ्गाधराधवे-

र्यः श्रीमाननभामिधानसुभगे पातिव्रते ज्योतिषि ।

लेभे वीरवरं सुतं द्विजवरं प्रह्लादनीम्नाञ्जुन-

प्राया भागवता न यं तुल्यितुं ब्रह्मर्षयो वा क्षमाः ॥

तदंशे भूवर्तसे समजनि रजनीजानिलज्वानिदान-

स्फूर्जद्दानावदानप्रयितपृथुयशोघोरणीघौतविश्वः ।

सर्वोर्वीशकचक्राक्रमनमितशिरःकोटिकोटारकोटि-

प्रोदश्चन्द्रनरोचिःपरिचरितंलसत्पादपङ्केरुक्षीः ॥

कामो वामदश निमिनैयजुषां कालानलो विद्विषां

स्वःशाखी विदुषां गुरुगुणवता पाथो धनुर्धारिणाम् ।

लीलावासगृहं कलाकुलसुवां कर्णः सुवर्णाशिनं

श्रीमान्वीरवरः क्षितीधरयो वर्वर्ति सर्वोपरि ॥२१॥

यस्य प्रौढतरः प्रतापतल्लग्नः प्रश्रुतिपृथ्वीभृतां

कीर्तिं सर्वगुणाग्रयामुदवहत्संयोजितां वेधता ।

लज्जा मेरुहिरण्यरेतसि हुताः क्षमामण्डलस्थण्डिले

यस्मादुत्पतिताः स्फुरन्ति परितस्तारामिषादूरिदाः ॥

सर्पी सा यत्कृपाणी गुरुभुजेभुज्जासङ्गतः सङ्गरादौ

सद्यः कृत्तारिकण्ठच्युतरुधिररजोयोगमभ्यावहन्ती ।

दृप्यद्दानाम्बुपूरोत्कर्कटिघटागण्डशैलेषु लग्ना

सूते सद्यः किलाण्डान्यतिविमलंगलद्वूरिमुक्ताच्छलेन ॥

गङ्गादासात्मजन्मक्षितिरमणमणेः कीर्तिगङ्गानुषङ्गाः

श्वेतान्तेस्फूर्तिफेनस्तवकसमरुचो हारिदन्धाः किलाधाः ।

द्राग्वीक्ष्यामून्निबडौजाः पृथुपुलकभरः पार्थमाशङ्कमानो

विश्वग्राधपायनाणान्यनुब्रूहति मुदा लोचनानां शतानि ॥

यद्वाणीं वांणिनीनामधरमधुरसद्रोहिणीं रौहिणेयः

श्रुत्वा हालवहेलां रचयति सुचिरं सन्मदाकृणिताक्षम् ।

किंच द्राक्षासदृक्षाक्षरैरसनकरसस्तर्द्राक्षमालः

सोत्कण्ठं नीलकण्ठोऽप्यनुपठति शिरस्ताण्डवाडम्बोरण ॥

मौलौ मन्दारदामभ्रमदलिपटलीकां कर्ली श्रोणिष्विवे

कूजत्काञ्चीकलापं चरणकमलयोर्मञ्जु मञ्जीरशिङ्गम् ।

उत्सङ्गे कीरगातं स्तनमुपि मसृणं वल्लुप्तीपद्मं वा

यत्काव्ये दत्तकर्णां शिव शिव मनुते भारती भारमेव ॥

इन्दुं निन्दति चन्दनं न सहते विद्वेष्टि पङ्केरुहं

हारं भारवैति नैव कुर्वते कर्दूरुपूरे मनः ।

स्वर्गङ्गामवगाहते हिमगिरिं गाढं सपालम्बते

यत्कीर्तिर्विरहातुरेव न मनागेकत्र विश्राम्यति ॥ २७ ॥

माघदेतण्डण्डस्थलचहलगलदानवारिप्रवाह-

वैरिस्त्रीबाष्पवर्षयः प्रतिदिनविहितविप्रदानोद्वेक्ष ।

सिक्तापातालालूळं किमपि वसुमती यस्य नित्यं प्रसूते

भूरि स्वर्गपवर्गप्रभृतिफलभृताः कीर्तिश्रीमरोहान् ॥

बालाकौदरोदराद्विभक्तिस्पर्शरसीमन्तनी-

सीमन्तेषु समर्थयन्त्रितं सिन्दूरपूरश्रियम् ।

सर्वांशः परिपूरयन्निजपशः कर्पूरपूरिधिं

श्रीमान् वीरवरो जगन्पुत्रमग्रीः केन वा वर्णयताम् ॥

सोऽयं काव्यकलाविद्यासम्भवं श्रीपारसीक्ष-
प्राणानामधिदैवतं गुरुगुणभ्रेगीमणीरौहणः ।

विद्याना निकषोपलः कुलगृहं केलीकुरङ्गीदृशा
शश्वत्पण्डितमण्डलीपरिवृतो विद्याविनोदं व्यधात् ॥

तस्यास्ति सर्वजनलोचनलोभनीय-

सौन्दर्यसारसविलासनिवासभूमिः ।

विद्याविनोदपरिमोदितभूरिसूरिः

कल्याण इत्यभिधया तनयो नयज्ञः ॥ ३१ ॥

यस्यापाङ्गतरङ्गिते सुरगवी वक्त्रे च वाक्चातुरी

कण्ठे चापि सरस्वती हृदि हरेर्भक्तिश्च शक्तिर्भुजे ।

आस्ते पाणितले सदा वितरणश्रीः पादमग्रे नृपे-

श्रेणीमौलिमणिप्रभा वत् कथं ह्येनः कुमारोऽप्यसौ ॥

सर्वविद्याविदोऽप्यस्य कल्याणगुणशालिनः ।

अभिन्यविशतातीव तीक्ष्णा व्याकरणे मतिः ॥ ३३ ॥

रसालंकारसारापि वाणी व्याकरणोज्जिता ।

धित्रोपहतगात्रेव न रञ्जयति सज्जान् ॥ ३४ ॥

कल्याणस्य तन्मूर्ध्वस्य नृपतिः कल्याणमूर्तेस्ततः

कल्याणी मतिमाकलय्य विषमप्रत्ययार्थसंवित्तये ।

कृष्णं शेषनृसिंहसूरितनयं श्रीप्रक्रियाकौमुदी-

टीका कर्तुमसौ विशेषविदुषा प्रीत्यै समाजिज्ञपत् ॥ ३५ ॥

अस्पृष्टभावा प्रस्पृष्टदोषाभिहितापसिद्धान्ता ।

असमर्थकपदबन्धानैषापरथा विभावयत्यर्थम् ॥ ३६ ॥

तस्माद्रीवरान्महीशमुकुटालकारचूडामणेः

प्राप्याज्ञा सुचिरं विभाव्य च हृदि ज्योतिर्नृसिंहाभिधम् ।

मन्तोषाय विशिष्य भाष्यविदुषा बोधाय दुर्मेघसा

व्याख्याप्याकारसाक्षिकं सुविशदं ता प्रक्रियाकौमुदीम् ॥

केचित्पूर्वनिवद्धसिद्धवचनोपन्यासदक्षाः परे

पौर्वापर्यविरोधबोधविधुरा दृष्टाक्षरप्राहिणः ।

किं तैर्वकृभिरत्र यः स्वविभक्तैरुद्धृत्य पूर्व परा-

नुक्तं वक्ति परिच्छिनत्ति विषमं व्याख्यायसौ दुर्लभः ॥

प्राचा सूचितसूचितार्थगहने वाचा प्रपञ्चेऽय न-

क्षेतश्चलताविमोहविधुरं चिन्ता चिरं चुम्बति ।

कामं किंतु निरस्तविस्तरमिह प्रस्तुत्य मूलं शिशु-

त्रासान्यासि मया मितं हितमिहानुक्तं विविकं च यत् ॥

दुस्तरकैर्कशविद्या विदुषा मितोक्तया

निःशेषदोषपण्डितोपमृते न तोषः ।

हन्ताभिनन्दति न मन्दमतिर्वहूक्तौ

तत्केन वाणि करवाणि जनानुवृत्तिम् ॥ ४० ॥

कतिचिदुद्धतनिर्भरमत्सराः

कतिचिदात्मवचःस्तुतिशालिनः ।

अहह केऽपि निरक्षरकुक्षये

स्तदिह संप्रति कं प्रति मे धमः ॥ ४१ ॥

अबुधा मुधा वत् सुधासरसीसरसीभवद्वचनवीचिचये ।

मयि साधुसाधनपरे भवता भवताचिराय खलता खलता ॥

मात्सर्यमुत्सार्य तथापि चार्थ-

रुचार्थहृद् सुजनैर्विचार्य ।

फणिप्रयुक्ता मणितीर्विचिन्त्य

चिरं मनुक्तिः परिभावनीया ॥ ४३ ॥

भाष्यादिषु न्यायसिद्धमर्थमाश्रित्य सिद्धवत् ।

व्याख्यास्ये कौमुदीन्यायाननुसंदध्वमाकरात् ॥ ४४ ॥

वह्नी सुवर्णमिव यत्परिशोध्य शब्दा-

ल्लकारनामनि मया निहितं निबन्धे ।

उद्धृत्य सारमिदमीयमिहोपबद्ध

सिद्धान्तशुद्धिविबुधमुत्सृज्यानुरोधात् ॥ ४५ ॥

हंवाकीभावादह चदेहयुदोषं मृषा पश्यति निस्तुषेऽपि ।

किं तत्र कुर्मो मृदुलं दुर्कूलं चेन्मृषको दूषयति द्विपाणः ॥

विप्रविघाताय क्लृप्तं मङ्गलमादौ निवध्नन् शिष्या-

धानाय चिकीर्षितं प्रतिजानीते—श्रीमदिति । वय

प्रक्रियाकौमुदीं कुर्म इत्यन्वयः । कुर्म इति संवन्धात्

वयमिति कर्ता लभ्यते, अस्मभ्युत्तम इत्युक्तेः ।

अस्मदो द्वयोश्चेत्येकत्वेऽपि बहुवचनम् । यतीमानमाभीष्ये

वर्तमानवेदेति भविष्यत्यपि लट् । न तु वर्तमाने;

मङ्गलानुबन्धप्रतिज्ञोपनिबन्धस्यास्य श्लोकस्य प्रक्रिया-
पदवाच्ये शब्दान्वाख्यानेऽनन्तर्भावात्, प्रतिज्ञातस्य
चाद्याप्यनारब्धत्वात् । इष्टदेवताप्रणामे प्राप्ते गुरुतमगुरु-
तरगुरुक्रमेण देवताप्रणामः कर्तव्य इति शिक्षयन् विष्णुं
तावन्नमस्यति—श्रीमद्विदुलमानम्येति ।

Colophon :

दुस्तर्ककेशधिया विदुषा मितोक्तया

नि शेषदोषपरिशोधयते न तोषः ।

हन्ताभिनन्दति न मन्दमतिर्बहुक्तौ

तत्केन वाणि करवाणि जनानुवृत्तिम् ॥

पृथ्वीमण्डलमौलिमण्डनमणिः शेषवंशमलो-

त्तंसः श्रीनरसिंहसूरिरभवत्प्रत्यक्षवाचस्पतिः ।

तत्सूनोः कृतगूढभावविवृतौ सत्प्रक्रियाव्याकृतौ

श्रीकृष्णस्य कृतौ समाप्तिमगमत्संज्ञाप्रकाशोऽग्रिमः ॥

End :

लाववाच्छसादाविति वाच्ये प्रभृतिप्रहणं प्रकारार्थम्,
न विभक्तिमात्रपरमित्याह—प्रभृतिप्रहणादिति । तद्धित
इत्युपलक्षणम् । तेन औडः श्यामपि दोषन् भवति
दोषणी इति । नस्य, नस्तः, नःक्षुद्र इत्यादौ नच्
सिध्यति । तत्र पाददन्तमासपूष्णा पुंस्त्वादिहोदाहरणं
दर्शितम् । अन्येषां तु यथालिङ्गमुदाहरिष्यति ।
माभ्यामिति । भ्यामि स्त्वे भोगो इति यत्त्वे हलि-
सर्वेषामिति यलोपः । सुड ॥ सुडिति प्रत्याहार इति ।
कृत्रिमत्वात् नागमः, असङ्गशब्देति निषेधात् ।

156.

41. B. 11.

प्रक्रियाकौमुदीव्याख्या प्रकाशः—कृष्णकृतः

Paper 92 Foll. 9 × 3½ inches. 13
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Contains the Tīnanta only incomplete.

Beginning :

सिद्धे शब्दार्थसंबन्ध इति वार्तिककारेणार्थे प्रयुक्तानां
शब्दानामिदमनुशासनमित्युक्तम् । प्रयोगश्च पदस्यैव,
अपदं न प्रयुज्यतेति निषेधात् । पदं च द्विविधम्,
सुतिङन्तं पदमिति वचनात् । तत्र श्रुतक्रमानुरोधेन
सुवन्तानि व्युत्पाद्य तिङन्तानि व्युत्पादयिष्यन् प्र-
करणादौ मङ्गलमाचरति—प्रकृतिरित्यादिना । सा
प्रसिद्धा वैयाकरणाभिमत आद्या आदौ प्रत्ययाद्युत्पत्तेः
पूर्वा पूर्वकालेनावस्थिता सर्वप्रयोगमूलभूता वा प्रकृतिः
प्रकर्षेण नियमेन क्रियते प्रत्ययोऽनया अन्तरङ्गप्रत्यया-
न्वयेति यावत् । सा जयति सर्वोत्कर्षेण वर्तते । यत्तु
प्रत्ययात्पूर्वमुपादीयमानः शब्दः प्रकृतिरिति आद्या
प्रत्ययापेक्षया पूर्वावधिभूतेति च प्राचा व्याख्यातम्;
तदमत, रुणाद्धि पचतकि बहुपटुरिति भ्रमकच्प्रकृति-
व्यव्यापनात् ।

Colophon on Fol. 65 :

पृथ्वीमण्डलमौलिमण्डनमणिः श्रीशेषवंशमलो

त्तंसः श्रीनरसिंहसूरिरभवत्प्रत्यक्षवाचस्पतिः ।

तत्सूनोः कृतगूढभावविवृतौ सत्प्रक्रियाव्याकृतौ

श्रीकृष्णस्य कृतौ समाप्तिमगमत्संज्ञाख्या परस्मैपदे ॥

End.

सिद्धरूपनिर्देशान्निपातनमिदम् । तत्र निपात्य
दर्शयति—वेतेरित्यादि । विद ज्ञान इत्यस्य । अन्येषां
तु विकरणाभागे निपात्यः स्यादिति गौरवप्रसङ्ग इति
भावः । लोट्येति । अनुप्रयोगानुसारम् स एवोन्नीयत
इति भावः । गुणाभाव इति । आम्निमित्तस्योपधागुण-
स्याप्रवृत्तिः । लोटो लुगिति । आम् इति लेर्निहितो
लोटो न प्राप्नोति । लोटन्तकरोत्यनुप्रयो . . . . .

157. 54 A 22

प्रक्रियाकौमुदीव्याख्या प्रक्रियासुधा—माधव-
सरस्वतीकृता

Paper 416 Foll 8½ X 7¼ inches 14
lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

Bound in 2 Vols

This is another Commentary called Prakriyasūdhā on Ramacandrācārya's Prakriyakaumudī by Madhavasarasvatī, pupil of Vidyendravana. The author is identical with that of the Sarvadarsanakaumudī (vide No 135, Trivandrum Sanskrit Series). Madhavasarasvatī is assigned to the 15th century A D. The following passages are found after the last colophon of the Sarvadarsanakaumudī

“मयूखमाला चिन्तामणिटीका, मितभाषिणी नाम
सप्तपदार्थटीका, मन्दानुकम्पिनी नाम कुसुमाञ्जलि-
टीका, वासिष्ठपञ्चिका नाम वासिष्ठव्याख्या, अभिनव-
सप्तपदार्थी, सर्वदर्शनकौमुदी ।

आभिस्तु षड्भिः कृतिभिरीश्वरः प्रीयता सदा ।

अरसेन्द्रमहीपालपालिते सोमदापुरे ।

स्थितो माधवकर्मन्दी व्यधाच्छास्त्राणि तत्पर ॥”

The above passages clearly show that Madhavasarasvatī was the author of 6 works mentioned in the list which does not include the Prakriyasudhā. But the fact that the Prakriyasudhā now under description was written by the same author as that of the Sarvadarsanakaumudī is unquestionable because both are mentioned as the pupils of Vidyendravana

Therefore, the assertion made in the verse आभिस्तु षड्भिः etc., requires a justification which may be in two ways viz (1) The assertion was not made by Madhavasarasvatī himself, but was made by somebody else who did not know the existence of his 7th work viz, Prakriyāsudhā, or (2) Madhavasarasvatī first wrote the 6 works mentioned in the list and immediately dedicated them to the God and then wrote the Prakriyasudhā his 7th work

(For further particulars about the author see the Manuscripts Notés by K Madhava Krishna Sarma in the Adyar Library Bulletin, Vol V, part 4, 1941)

He quotes herein the Mugdhabodha and Pāṇinimatadarpana in p 442. The Pāṇinimatadarpana is also quoted by Viṭṭhala in his Prakriyakaumudivyākhyā Prasāda

Beginning

अत्र ग्रन्थपातः . . . . . सूचितः ।

प्रभावमात्रं तु धातुनैवात्मम् । पाणिनि . . . . .

. . . . . पाणिन्यादिमुनयः, तान् गुरुं चान्मयं वयं

कुर्म इति सबद्धः । किमिष्याकाङ्क्षायामाह—प्रक्रिया

कौमुदीमिति । . . . . न प्रक्रिया

तस्या कौमुदीव कौमुदी, प्रक्रियाप्रकाशिकेत्यर्थः ।

तां कुर्म । प्रक्रियेत्यनेन व्याकरणमित्यवगन्तव्यम् ।

व्याकरणानि च बहूनि सन्ति इन्द्रचन्द्रऋकला

पादिभिर्निर्मितानि । कुत्रेदमन्तर्भूयते इत्यत्राह—पाणिनी-

येति । पाणिनिना प्रोक्तं पाणिनीयं शास्त्रम् । तदनु

सर्तुं शीलमस्या अस्तीति पाणिनीयानुसारीणी । अनेन

शास्त्रीयप्रकरणस्य तदीयमेव विषयमनुबन्धचतुष्टयं

सूचितम् । प्रकरणत्वं चास्य शास्त्रैरुद्देशसम्बन्धम् ।

तदुक्तम्—

शास्त्रकदेशसंबन्धं शास्त्रकार्यन्तरे स्थितम् ।
आहुः प्रकरणं नाम ग्रन्थभेदं विपश्चितः ॥

इति । विचाराज्ञं विहाय साधुत्वप्रक्रियामात्रप्रतिपाद-
नादस्य तदेकदेशत्वम् । कार्यान्तरं बालप्रबोधनम् ।
शब्दशास्त्रस्य साधुशब्द एव विषयः । प्रयोगार्हसाधु-
शब्दज्ञानं च प्रयोजनम् । तत्कामोऽधिकारी । ग्रन्थ-
विषययोः प्रतिपाद्यप्रतिपादकभावः संबन्धः । ग्रन्थ-
साधुशब्दज्ञानयोः साध्यसाधनभावः । विषयप्रयोजनयो-
र्विषयविषयिभावश्चेति संबन्धचतुष्टयम् । तदेव प्रक-
रणस्याप्यनुबन्धचतुष्टयम् । अवान्तरप्रयोजनं तु बाल-
प्रबोधनम् । बालश्चावान्तराधिकारीत्यनुबन्धचतुष्टयस-
द्भावादारम्भः प्रकरणस्य प्रतिपादितः । संप्रति ग्रन्थ-
मारम्भाजः परमेश्वरेण पाणिनये उपदिष्टानि वर्णक्रम-
प्रदर्शकानि चतुर्दशसूत्राण्यह—अइउणि ।

Colophon :

इति माधवसरस्वतीविरचिताया प्रक्रियाकौमुदीदीपि-
काया सुधाया संज्ञाप्रकरणम् ।

Colophon at the end of अजन्तनपुंसकलिङ्ग,
(Page 166)

श्रीविश्वेन्द्रवनारयस्य गुरोः पादावनुस्मरन् ।

अकरोन्माधवपतिरजन्तप्रक्रियामुधाम् ॥

Colophon at the end of स्त्रीप्रत्यय—

इति श्रीमत्परमहंसपरिजाजकार्यश्रीविश्वेन्द्रवन-
शिष्यश्रीमाधवसरस्वतीविरचिताया प्रक्रियामुधाया स्त्री-
प्रत्ययव्याख्या समाप्ता ।

End :

अत्रेति । परस्परमित्यत्र इत्येतरमिति द्वितीयान्तस्य
द्विवचने कृते समासवद्भावेन मुच्युक् । समासस्वरों-
ऽन्तोदात्तत्वम् आत्रेडितस्वरपवादः । समासत्वादेव
प्रातिपदिकत्वात् द्वितीर्यवचनादि । स्त्रीनपुंसकयो-

रिति । स्त्रीनपुंसकयोरेव सर्वनाम कर्मव्यतीहारे वर्तते
तस्योत्तरपदस्य या विभक्तिस्तस्याः स्थाने अम्भावो
वक्तव्य इत्यर्थः । अन्योन्यं परस्परमिति । द्विवचनं
विभक्तेरम् भावः । पूर्वपदस्य सुः । पक्षे अन्योन्य-
मित्यादीति । स्त्रिया समासवद्भावात् सर्वनामो
श्रुतिमात्रे पुंवद्भाव इति ङीपो निवृत्तिः ॥ इति
द्विवक्तिप्रक्रिया ॥

Colophon .

इति प्रक्रियाव्याख्यानसंग्रहे सुबन्तः समाप्तः ॥

इति प्रक्रियामुधाया पूर्वार्धं समाप्तम् ।

158.

21. Q. 3.

प्रक्रियासर्वस्वम्—नारायणभट्टकृतम्

Palm-leaf. 209 foll. 19 X 3 inches 12
lines in a page. Malayālam script. Old.
Good Good writing.

This is a recast of Pāṇini's Aṣṭādhyāyī
arranging and explaining the sūtras so
as to suit the requirements of beginners
in the formation of words. The author
Nārāyaṇabhaṭṭa is the same as the author
of Nārāyaṇīyam, a poem in praise of Lord
Śrī-Kṛṣṇa worshipped at Guruvāyūr in
Malabar Dt. His patron was the King
Devanārāyaṇa of Ambalapuzha in Travan-
core State. His preceptor was Acyuta.
He was the son of Brahmadatta. He is
assigned to the later part of the 16th
Century and the earlier part of the 17th
century A. D.

The work is divided into 20 Khandas,
namely : (1) संज्ञा (2) परिभाषा (3) सन्धि (4)
कृन् (5) तद्धित (6) समास (7) स्त्रीप्रत्यय (8) मुपय
(9) मुश्विधि, (10) आत्मनेपद, (11) तिङ्,

(12) लार्थ, (13) सनन्त, (14) यङन्त (15) यङ्लुगन्त, (16) मुञ्चातु, (17) न्याय, (18) घातु, (19) उणाडि and (20) वैदिक

Contains Khandas 1 to 19

Beginning

रासविलासविलोल स्मरत मुरारेर्मनारम रूपम् ।
प्रकृतिपु यत्प्रययवत्प्रत्येक गोपिकामु समिलितम् ॥
तिप्रत्येवानिलोऽपि प्रचरति गिरिरप्याज्ञया यस्य राज्ये
शत्रो सर्वाभिसारे सति रचयति यस्तस्य सर्वापहारम् ।
सोऽय नि शेषशास्त्रश्रुतिनिवहकलानाटकेयद्वितीयो
भाति श्रीदेवनारायणधरणिपतिर्मप्रचेता मुकुन्दे ॥ १ ॥
यो वृन्दावनवासिना निपमिन साक्षात्कृताघोक्षज्ञाद्
दुःप्राप खलु नारदाद् ध्रुव इव प्रापापदेश परम् ।
यस्यापास्तसमस्तवस्तुकुतुक कृष्णावलोकोत्सव
क्रीडाकौतुकि मानस विजयते साऽय महात्मानुप ॥
सोऽय कदाचन राजा स्वगुणैराकृत्य सनिधि नीतम् ।
श्रीमातृदत्तसुनु नारायणसज्जनशिवद्वनिमुग्ध ॥
वृत्तौ चारु न रूपसिद्धिक्थना रूपावतारे पुन
कौमुद्यादिषु चात्र सूत्रमखिल नास्त्येव तस्मात्स्वया ।
रूपानीतिसमस्तसूत्रसहित स्पष्ट मित प्रक्रिया
सर्वस्वाभिहित निबन्धनमिद सार्थं मदुक्ताध्वना ॥
इह सज्ञा परिभाषा सधि कृतक्षिता समासाश्च ।
स्त्रीप्रत्यय सुबर्था सुपा विविधात्मनेपदविभागा ॥
तिङ्गि च लार्थविशेषा सनन्तयङ्यङ्लुक्कथ सुञ्चातु ।
न्यायो घातुरुणादिद्वन्द्वसमिति सन्तु विशति खण्डा ॥
इतिरिता भूपतिना पुन पुन
क्षणे क्षणे शिक्षितरीतिकौशल ।
असाध्यवस्तुन्यपि सप्रवृत्तवान्
महाणवे पात इवानिलाश्रयात् ॥
अयमच्युतगुरुकृपया पाणिनिकात्यायनादिकाख्यात् ।
यत्न फलप्रसू स्यात्कृतारगरसाऽय शब्दमार्गेनुपाम् ॥

इहादौ प्रत्याहारोक्त्यै तत्सूत्राण्युच्यन्ते—

अइण् । ऋलृक् । एओङ् । ऐऔच् । हयवरट् ।
लण् । अमङणनम् । शभञ् । घढधप् । जवगडदश् ।
खकळ्ठचटतव् । कपप् । शपसर् । हल् । इति ।

इहागमादेशघातुगणपाठप्रत्ययप्रत्याहारसूत्राण्युपदे-
शा । ' उपदेशोऽनुनासिक इत् ' इत्यधिकारे
हलन्त्यम् ।

End

वन रक्षन् ॥ सङ्गोति वर्णान्तिर व्याप्नोति वा
बलश्चा धनञ् । लाक्षाद्वाक्षादिभिरादय ॥ लान्त्येनाम् ।
द्वयति मधु अस्मात् द्राक्षा । आमिक्षा हविर्भेद ।
आयुक्त पोथ्या वृक्ष । इति भाजाका ॥

नान्त प्रापदुणादिशास्त्रमिषता शब्दाननुक्तानता
घातुप्रत्ययरूपत प्रविमजेत्कायात्किदादीन्वदेत् ।
रूढा साधव एव ते च शकटापस्यादिभिर्घातुजा
सर्वेऽपीत्युदित ततोऽपि बहुलमित्यूचे स्वय पाणिनि ॥
उणाडिद्वितित्रितय दण्डनाथकृति तथा ।
दृष्टैतत्कृतमस्माभिर्देवनारायणाज्ञया ॥

Colophon

इति श्रामत्केरलभूवल्लयभूषणदेवनारायणधरणिपति
करुणाशरणेन नारायणचरणपरायणेन नारायणकविना
विरचिते प्रक्रियासर्वस्वे उणाडिखण्ड समाप्त ।

The scribe adds—

कौलम् २०५ मत्त तुलामासम् १०२ बुधनाच्च
तिरुवाणु पूर्वपक्षचु अष्टमियु कुम्भराशियु वृद्धियसमये
१८८३

159

24 C 1

प्रक्रियासर्वस्वम् — नारायणभट्टकृतम्

Palm leaf 138 Foll 11½ X 2 inches

12 lines in a page. Malayālam script. Old.
Slightly injured. Good writing.
Breaks off in the Tadditaprakarana.

160. 24. C. 3.

प्रक्रियासर्वस्वम् — नारायणभट्टकृतम्

Palm-leaf. 78 Foll. 19 × 2½ inches.
14 lines in a page. Malayālam script.
Old. Injured. Good writing.

Begins in the course of the Tadditaprakarana and breaks off in the Lakārāthaprakarana.

161. 35. C. 5

मध्यसिद्धान्तकौमुदी — वरदराजकृता

Paper. 105 Foll. 10 × 5½. 15 lines
in a page. Devanagari script. Old. Good.
Clear writing.

An abridgement of Bhattojīdīksita's Siddhāntakaumudī by Varadarāja, who is said to have been the pupil of Bhattojīdīksita. He is assigned to the 17th Century, A D.

The work is composed in the following order.

(1) संज्ञाप्रकरणम्, (2) संधिप्रकरणम्, (3) शब्दाधिकारः (4) अव्ययप्रकरणम्, (5) तिङन्तप्रक्रिया, (6) कृदन्तप्रक्रिया, (7) कारकम्, (8) समासः (9) तद्धिताः (10) स्त्रीपत्त्ययाः (11) वैदिकप्रक्रिया (12) स्वरप्रक्रिया.

Complete in above-mentioned 12 Sections.

Beginning.

नत्वा वरदराजः श्रीगुरुन् भट्टोदीक्षितान् ।
करोति पाणिनीयानां मध्यसिद्धान्तकौमुदीम् ॥

अइण् । अलृक् । एओङ् । ऐऔघ् । हयवस्त् ।
लण् । अमङ्गणम् । ज्ञामञ् । घटघप् । जवगङ्दञ् ।
खमृळठथचटतव् । कपय् । शषस् । हल् । इति
माहेश्वराणि प्रत्याहारसूत्राण्यणादिसंज्ञार्थानि । एषाम
न्त्या इतः । हकारादिश्वकार उच्चारणार्थः । लणमध्ये
त्वितसंज्ञकः ।

हकारो द्विरुपात्तोऽयमटि शल्पपि वाञ्छता ।

अर्हेणाधुक्षदित्यत्र द्वय सिद्ध भविष्यति ॥

हलन्त्यम् । उपदेशोऽन्त्य हलित्स्यात् । उपदेश
व्याधोच्चारणम् । सूत्रेष्वदृष्टं पदं सूत्रान्तगतदनुवर्तनीयं
सर्वत्र ।

End :

पुंसः कर्मणि ॥ ब्राह्मणादित्वात् ध्वञ् । मुते दधि-
ध्वनध्वनः ॥ चयतेरमुन् ॥ चापेरन्ते हस्वश्चेति
चकारादमुनो लुङागमः । खिति ॥ प्रत्ययात्पूर्वमुदासं
स्यात् ॥ चिकीर्षकः । अत्र ईकारस्योदात्तता ।
इत्यादिप्रयोगमनुसृत्यान्वाख्यातव्यम् ।

Colophon

इति स्वरप्रक्रिया ।

एषा वरदराजेन बाळानामुपकारिका ।

अकारि पाणिनीयानां मध्यसिद्धान्तकौमुदी ॥

कृतिवरदराजस्य मध्यसिद्धान्तकौमुदी ।

तस्याः संख्या तु विज्ञेया खवाणकरवह्निभिः ॥

इति श्रीचविकण्ठिवरदराजभट्टकृता मध्यसिद्धान्त-
कौमुदी समाप्ता ।

The scribe adds—

सवत् १८२१ वर्षे भावणवह्नुपक्षमीदिने अयं
मोहनलिखितम् ।

162 10 E 19

मध्यसिद्धान्तकौमुदी—वरदराजकृता

Paper 102 Foll $9\frac{1}{2} \times 4$ inches 9 lines
in a page Devanagari script Old Good
Good writing

Breaks off in the Krdantaprakarana

163 10 E 23

मध्यसिद्धान्तकौमुदी—वरदराजकृता

Paper 25 Foll $11\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4}$ inches 10
lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

Contains the Karaka Stripratyaya,
Vaidika and Svava prakaranas

Date of copying Saka 1746 Tarana
year Sam 1880

164 11 B 44

मध्यसिद्धान्तकौमुदी—वरदराजकृता

Paper 67 Foll $8 \times 3\frac{1}{2}$ inches 10 lines
in a page Devanagari script Old Good
Good writing

Contains the Tinantaprakarana only

Date of copying—Saka 1692 Khara
year

Name of the scribe—Sitarama

165 11 C 24

मध्यसिद्धान्तकौमुदी—वरदराजकृता

Paper 191 Foll $9\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{4}$ inches 8 lines
in a page Devanagari script Old Injured
Clear writing

Breaks off in the Samasaprakarana

166 11 D 143

मध्यसिद्धान्तकौमुदी—वरदराजकृता

Paper 19 Foll $9\frac{1}{2} \times 4$ inches 9 lines
in a page Devanagari script Old Good
Good writing

Wants the beginning in the Krtpra
karana and breaks off in the Karakapra
karana

167 35 B 2

मध्यसिद्धान्तकौमुदी—वरदराजकृता

Paper 40 Foll $11\frac{1}{4} \times 5\frac{1}{2}$ inches 14
lines in a page Devanagari script Old
Good Illegible writing

Contains the Tinantaprakarana

Date of copying Sam 1888 Saka
1754

168 22 Q 19

रुपावतारः—धर्मकीर्तिकृतः

Palm leaf 247 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

Foll 187b and 188a are left blank

Wooden boards are added to both sides
This is a work on Panini's grammar by
Dharmakirti. The Sutras of the Asta
dhyayi are dealt with in different order so
as to give facilities for beginners. The MS
contains the 2nd part or the Uttardardha of
the work dealing with the roots. Hence
the part is designated as Dhatupratyaya
paddhati and Tinantapramani in this MS.
However the MSS available in the Madras
Govt. Oriental MSS Library and the
Tanjore Palace Library designate it as

Dhātupratyayaṇīkā and Tīnantasiromani (Vide D. Nos. 1334 to 1336 of the Madras Des. Catalogue and 5819 of the Tanjore Des. Catalogue). Prof. M. Rangacharya in his printed edition of the work, suggests that the author may be placed somewhere between the 9th and 13th Centuries A.D.

Beginning :

प्रणम्य शिरसा देवीं बालानां हितकारिणीम् ।

यथासारं प्रवक्ष्यामि धातुप्रत्ययपद्धतिम् ॥

तत्र धातुषु प्रत्ययेषु च किमर्थमनुबन्ध उच्यत इत्या-
शङ्क्यह—धातुनामकारादयः सर्वेऽनुबन्धाः कार्याः ।
आत्मनेपदिनामकारः अनुदात्तश्चित् आत्मनेपदम् इत्या-
त्मनेपदार्थः । परस्मैपदिनामकार उच्चारणार्थः । उभय-
पदिनां अकारः स्वरितञितः कर्त्रभिप्राये क्रियाफले
इति विशेषणार्थः । आकार आदितश्चेति विशेष-
णार्थः । इकारः इदितो नुम् धातोरिति विशेषणार्थः ।
ईकारः श्रितितो निष्ठावामिति विशेषणार्थः । ऊकारः
स्वतिसूतिसूयतिषूयदितो वेति विशेषणार्थः । ऋकारो
नाम्नोपिशास्त्रदितामिति विशेषणार्थः । लकारः पुषादि-
युतायुल्लदितः परस्मैपदेषु इति विशेषणार्थः । एकारो
हृष्यन्तक्षणाश्वसजागृणिश्येदितामिति विशेषणार्थः । ओ-
कारः ओदितश्चेति विशेषणार्थः । ओहागिति ककारश्च
हृथ ब्रीहिकारयोरिति विशेषणार्थः ।

End :

शकृषृपञ्जागलावटरभलभ्रमसहाहस्वर्धेषु तुमुन् ॥

शकादिप्रपदेषु अस्वर्धेषु च धातुमात्रातुमुन् प्रत्य-
यो भवति । अक्रियाधोपपदाधोऽयमारम्भः । शक्नोति
भोक्तुम् । शृणाति भोक्तुम् । घटते भोक्तुम् । आरभते
भोक्तुम् । लभते भोक्तुम् । प्रक्रमते भोक्तुम् । उत्स-
हते भोक्तुम् । अर्हति भोक्तुम् । अस्वर्धेषु अस्ति
भोक्तुम् । विद्यते भोक्तुम् ॥ पर्याप्तवचनेष्वलमर्थेषु ॥

पर्याप्तिरन्यूनता । पर्याप्तवचनेष्वलमर्थेषूपपदेषु धातो-
स्तुमुन् प्रत्ययो भवति । पर्याप्तो भोक्तुम् । अलं भोक्तुम् ।
पर्याप्तवचनेष्विति किम् । अलं कृत्वा । अलं भुक्त्वा
इत्यादयः सर्वत्रावगन्तव्याः ॥

Colophon :

इति तिङन्तशिरोमणौ कृदन्तोऽष्टमः परिच्छेदः ।
परितमातश्चायं तिङन्तशिरोमणिः ।

The fly-leaf 1 contains the following
stanzas :

श्रीमान् महागणपतिः श्रियमातनोतु

निर्विघ्नमाकलयतामनिशं प्रसादम् ।

मञ्चितवारिरुहि साकमुमापतिभ्या-

मानन्दपूर्णद्वयध्वनिपीडितास्तः ॥

महागणेशः सष्टुणः प्रसन्नो महाप्रदो मर्दितविघ्नसङ्घः ।

ससोमसोमामरसिन्धुमौलिः सदा हृदन्मोहं मे निपयात ॥

अष्टादशभुजां देवीमनेकामरणोज्ज्वलाम् ।

प्रतिगर्भस्थितां दुर्गां परसंहारिणीं भजे ॥

जीर्णपादुकदानेन ब्राह्मणाय महात्मने ।

अश्वत्थं मम प्राप्तं यन्नर्धं तन्न दीयते ॥

या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या शुभ्रवस्त्रावृता

या वीणापरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना ।

या ब्रह्माच्युतशंकरप्रभृतिभिर्देवैः सदा पूजिता

सा मा पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाय्यापहा ॥

साम्ना पुनातु भवभूतिपवित्रिताङ्गा

गङ्गाजलं च हृदयं च कुचौ च पादौ ।

वन्नत्रं च वीक्ष्य यन्नेन विदममाना

हरे हरे हिमकरे मकरे फरे च ॥

The fly-leaves 2 and 3 give the contents
of the work as given below :

तिङन्तशिरोमणिष्वष्टशतकारिगणप्रयत्नानां शा-
पकपरिशिष्टिकाः—

लट्परिच्छेदारम्भः, लङ्परिच्छेदः, लिट्परिच्छेदः, आशिषि लिट्परिच्छेदः, भावे लङ्गः, कर्मणि लङ्गः, लिट्परिच्छेदः, लुङ्परिच्छेदः, लोट्परिच्छेदः, लुङ्परिच्छेदः, लट्परिच्छेदः, लङ्परिच्छेदः, लोट्परिच्छेदः, भावकर्मणोर्लिङादिविचारः, भावकर्मणोर्लुङ्, भावकर्मणोर्लोट्, सनादिप्रत्ययारम्भः, यङ्परिच्छेदः, यङ्लुगन्तविचारः, णिजन्तपरिच्छेदः, सनन्ताणिजन्तविचारः, लुङ्प्रभृतिलङ्कारार्थः, कृतप्रत्ययारम्भः, लटि लकारे शब्विकरणम्, लटि-लुग्विकरणम्, लटि श्लुग्विकरणम्, लटि श्यन्विकरणम्, लटि श्नुविकरणम्, लटि शविकरणम्, लटि श्रम्विकरणम्, लटि उविकरणम्, लटि आविकरणम्, लटि चुरादिणिज्विकरणम् । विकरणम् (१०) । लङि लकारे शब्विकरणम्, लङि लुग्विकरणम्, लङि श्लुग्विकरणम्, लङि श्यन्विकरणम्, लङि शविकरणम्, लङि श्रम्विकरणम्, लङि उविकरणम्, लङि आविकरणम्, लङि चुरादिणिज्विकरणम्, लोट्लकारे शब्विकरणम्, लोट्लकारे लुग्विकरणम्, लोट्लकारे श्लुग्विकरणम्, लोट्लकारे श्यन्विकरणम्, लोट्लकारे शविकरणम्, लोट्लकारे श्रम्विकरणम्, लोट्लकारे उविकरणम्, चुरादिश्च । लिङ्लकारे शब्विकरणम्, लिङ्लकारे लुग्विकरणम्, लिङ्लकारे श्लुग्विकरणम्, लिङ्लकारे श्यन्विकरणम्, लिङ्लकारे शविकरणम्, लिङ्लकारे श्रम्विकरणम्, लिङ्लकारे उविकरणम्, लिङ्लकारे आविकरणम् चुरादिश्च । आशिषि लिङि शब्विकरणम्, अनिट्कारिकाः, तासामर्पश्च । आशिपिलिङि लुग्विकरणम्, आशिपिलिङि श्नुविकरणम्, आशिपिलिङि श्यन्विकरणम्, आशिपिलिङि श्रम्विकरणम्, आशिपिलिङि चुरादिश्च । उणादिप्रत्ययारम्भाः, क्त्वाप्रत्ययारम्भः, ल्यप्प्रत्ययारम्भः,

खमुञ्जमुलादिप्रत्ययारम्भः, तुमुन्प्रत्ययारम्भः, तिङन्तशिरोमणिरीत्या धातुमाला ।

तिङन्तशिरोमणिस्यदशलकाराणां ज्ञापकपत्रिकाविवेकः संपूर्णः ।

The Last Leaf contains the following stanzas .

“ शारदा वरदा माता शारदाञ्जलसन्मुखा ।
सादरा वदनाम्भोजे सीदता मासके सदा ॥
साधरणाख्यके वपें भानौ कट्फलस्यते ।
शुक्लपक्षे च सप्तम्या भौमवारे शुभे दिने ॥
श्रीवत्सगोत्रजातेन वेङ्कटेशेन धीमता ।
प्रत्यङ्गिराकट्यासप्तविधेन लिखितः स्वयम् ॥
तिङन्तकाण्डविशदस्तिङन्ताख्यशिरोमणिः ।
शब्दशास्त्राम्बुधेर्जातस्तिङन्ताख्यलसन्मणिः ॥ ”

169. 9. I 20.

रूपावतारव्याख्या प्रक्रियाकल्पवल्ली—
वृत्तिहकृता

Paper. 157 Foll 8 X 6 inches 16 lines
in a page Devanāgarī script Old Good
Good writing

A commentary on Dharmakīrti's Rūpāvatāra by Nrsimha son of Annadātsūri of Kaleyā family, who is said proficient in all the six darsanas The commentary is called Prakriyākālpavallī.

Wants the beginning in the Taddhita and breaks off in the Kṛtprakaraṇa.

Beginning .

अपत्यमिति । पृथस्य तु वाक्येनापि अभिवानं प्राप्नोति । न हि तत्पितृवचनः प्रत्ययान्तोऽस्ति येन विगृह्येत । तदेवमुत्पादयितैवापत्येन पुत्र्येन इति पक्षे

in a page Telugu script Old Good Illegible writing

Wants the beginning in the Sandhi prakarana and ends in the Tiddhita prakarana

172 20 C 71

लघुसिद्धान्तकौमुदी—वरदराजकृता

Palm leaf 44 Foll 15½ × 1 inches 7 lines in a page Grantha script Old Injured Good writing

Breaks off in the Tinantaparakarana

The first stanza नत्वा सरस्वती etc, is omitted here

173 20 C 74

लघुसिद्धान्तकौमुदी—वरदराजकृता

Palm leaf 31 Foll 17½ × 2 inches 12 lines in a page Telugu script Old Injured Illegible writing

Wooden boards are added to both sides Complete

The following additional stanzas are found in the beginning

शुक्रान्वरधर निष्णु शशिवर्ण चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नयदन ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥
येनाक्षरसमाप्तायमधिगम्य गृहेधरात् ।
कृत्वा व्याकरणं प्राक्त तस्मै पाणिनये नम ॥
येन धौता गिर पुता विमर्द्धे अद्भ्यवारिभि ।
तमधाज्ञानज भिन्न तस्मै पाणिनये नम ॥
वाक्यकार वररुचि भाष्यकार पतञ्जलिम् ।
पाणिनि सूत्रकार च प्रणताऽस्मि मुनिव्रजम् ॥

The Colophon reads thus

इति श्रीविद्वन्मुत्तरतस्य लक्ष्मीधरसूतो भगजि
दीक्षितस्य शिष्येण पुटिदण्डि वरदराजभट्टेन कृता लघु-
सिद्धान्तकौमुदी समाप्ता ।

The scribe adds

शुक्रयत्सरोजसितपक्षे ।

174 26 C 25

लघुसिद्धान्तकौमुदी—वरदराजकृता

Palm leaf 142 Foll 13 × ¾ inches 4 lines in a page Grantha script Old Injured Good writing

Contains up to the end of the Samasa prakarana

The fly leaf gives the following stanza from the Haridinatilaka of Śrī Vedanta desika

आसिधेताभिमुक्त स्मृतिषु त्रिविधलाच्छास्त्रमन्यनिविद्ध
प्राक्सामान्यापवादाद्गतुगतिनियति सततस्थापनार्था ।
एकैकायन्तवृत्त्या त्विह तु नृप चतुर्भुक्तिवर्जं त्विहाक्त
श्रेय सिद्धयै स्वत श्रीहरिदिनतिलक वेङ्कटेशेन पुसाम् ॥

13 blank leaves are added at the end of the MS

175 26 E 24

लघुसिद्धान्तकौमुदी—वरदराजकृता

Palm leaf 24 Foll 18 × 1½ inches 7 lines in a page, Grantha script Old Injured Good writing

Wants the beginning in the Tinanta prakarana and breaks off in the Samasa prakarana

The fly leaf attached at the end of the MS gives the names of certain gurus of Sri Vaisnavas as given below :

திருவேங்கடராமாநுஜஜீயர், சடகோபராமாநுஜஜீயர், ஏகசாடிபரங்குசாராமாநுஜஜீயர், வேதாந்தராமாநுஜஜீயர், அப்பன்ராமாநுஜஜீயர், திருவேங்கடராமாநுஜஜீயர், அயோத்யாராமாநுஜஜீயர், கம்பிள்ளைஜீயர், தொண்டாடிப்பொடிராமாநுஜஜீயர், சுத்தஸத்வம் ராமாநுஜஜீயர், பெரியபெருமாள்ஜீயர், திருவேங்கடராமாநுஜஜீயர், அழகியமணவாளஜீயர், அகத்தாழ்வார், யதிந்தரப்ரவணஜீயர், திருநாராயணபுரம்ஜீயர், பக்திஸாராராமாநுஜஜீயர், அப்பன் ராமாநுஜஜீயர், அண்ணன் ராமாநுஜஜீயர், எம்பெருமானார்ஜீயர், ஸ்ரீசிவாஸாராமாநுஜஜீயர், ஸாலக்ராமஜீயர், எம்பெருமானார்ஜீயர், சுத்தஸத்வம் ராமாநுஜஜீயர், அப்பன் பரங்குசாராமாநுஜஜீயர், சித்யாராமாநுஜஜீயர்.

176 29. D 11

लघुसिद्धान्तकौमुदी—वरदराजकृता

Palm-leaf. 46 Foll. 17 X 1½ inches. 7 lines in a page. Telugu script. Old. Slightly injured. Good writing

Complete

The fly-leaf found in the beginning contains a few lines from the स्वादिसन्धि of the Siddhāntakaumudī.

177. 20. I 1.

शब्दकौमुदीव्याख्या—वैयनाथदीक्षितकृता

Palm-leaf. 81 Foll. 15½ X 2 inches 16 lines in a page. Grantha script. Old. Good Clear writing.

A commentary on Śokkanāthamakhin's Śābdakaumudī by Vaidyanāthadiksita son of Ratnagīrīdiksita. This Vaidyanāthadiksita is the same as the author of the Paribhasārthasāgraha wherein he mentions Rāmabhadradiksita as his maternal uncle. Again Rāmabhadradiksita mentions Śokkanāthamakhin as his preceptor in his Paribhasārvṛttivyākhyā and as his father-in-law in the jānakīparṇaya Śokkanāthamakhin in his Dhāturatnāvalī speaks of himself as the son of Nārāyaṇadiksita who bore the titles 'Moving Bhāṣya' and 'Dvādasāhayājñ.' Vide Tanjore Dist. No 5697.

Wants the beginning in the Śābdadhikāra and ends in stripatyaya

Beginning

.... पूर्वादीना गणसूत्रसमानुपूर्वीकाणि जसि विकल्पेन सर्वनामसंज्ञाविधिसूत्राणि पठति—पूर्वपरावरेति । पूर्वादिसप्त व्यवस्थाया गम्यमानाया विषये जसि परे विकल्पेन सर्वनामसंज्ञानि भवन्तीति सूत्राक्षरार्थः । तत्र कथितमाह—एवमियादि । गणपाठादित्यादिना इयं प्रासविभापेति दर्शयति । एवं निश्चिष्टानामेव गणे पाठात् । एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यम् । व्यवस्थास्वरूपमाह—स्वामिधेयेति । अपेक्ष्यत इत्यपेक्षा, कर्मणि घञ् । स्वेषा पूर्वादिशब्दानां योऽभिधेयोऽयं दिव्यदेशकाळादिः तेनापेक्ष्यमाणस्यापेक्षो नियमः स इत्यर्थो भवति । पूर्वं इत्युक्ते कस्मात्पूर्वं इति पूर्वशब्दस्य नियमेनावध्यासाद्भास्ति । स चावविराकाङ्क्षापूर्णाया कचित् प्रयुज्यते । यथा ग्रामात् पूर्वस्मिन्नुत्तरस्मिन् ग्रामादिति । कचित्तु प्रसिद्धत्वात्प्रयोगः । यथा अस्त्युत्तरस्या दिशीति कुमारसमये । दिशः सप्तरी भवदक्षिणस्या इति रघुवंशे च । न च संज्ञात्वादत्र

निषेधः स्यादिति वाच्यम् । आधुनिकसंकेतस्यैव पयुंदा-
सात्, दिक्षु चानादिव्यवहारात् । अत्र चार्धे अस्तातिप्र-
करणे कैयटादिव्याख्यातृवचनमेव प्रमाणम् ।

End :

यूनः ॥ अनुपसर्जनादित्येव । अतियूनीति ङीवेव ।
तद्धितसंज्ञ इति । तद्धिता इति पूर्वमधिकारसूत्रमधि-
कृतमिति भावः । अयमधिकारः टापः प्राङ् न कृत्तः ।
यस्येति चेन्न ईतीत्यस्य औङः श्यामिति वार्तिकस्य
प्राचां ष्फ तद्धित इति तद्धितप्रहणस्य चार्कृत्यत्वेन
लाववेऽपि पट्वीयत्रोगुणापत्तेः । यद्यपि तद्धितसंज्ञायाः
तिप्रत्यये प्रयोजनं नास्ति तथापि उत्तरार्थमधिकारः ।
तदेतदाह—लिङ्गविशिष्टपरिभाषयेति । युवतिरिति ।
प्रत्यये स्वादिश्रिति पदत्वान्नकारलोपः । शत्रन्तादिति ।
पत्ये यौति मिथीकरोति इति यु मिथ्रण इति घातोऽङ्गः
शतरि उगित्वात् प्रत्ययेदि कारादिति ङीपि वा युव-
तीकनिर्मितमिति प्रयोग इति भावः । त्यन्तान्ङीपि
ति पठ्यते । तत्र यूनः स्त्रीप्रत्ययान्तादि-त्यर्थः । स्त्री-
त्वानेकशतकस्य प्रयोगानुसारेणाङ्गीकारादिति भावः ।
इदं तु ध्येयम् । शत्रन्तात् समूहार्थेऽङ्गि भस्याऽ इति
पुंवद्भावे यौतमिति भवति । त्यन्तात्तु यौनमिति पुंवद्भा-
वेन युवनशब्देऽनिति प्रकृतिमावात् नटिलोपः । न च
भिक्षादिषु युवतिशब्दपाठस्य पुंवद्भावार्यर्थं वृत्तिक्रानो-
क्तमिति वाच्यम् । भाष्ये प्रत्याख्यानेन तत्फलस्यायुक्त-
त्वादिति सिद्धम् ।

Colophon .

इति श्रीमद्रत्नगिरिदीक्षितपुत्रवैद्यनाथशास्त्रिणः कृतिषु
शब्दकौमुदीव्याख्याने स्त्रीप्रत्ययः समाप्तः । हरिः ओम् ॥

स्वादिसूत्रेण ङयप् प्रातिपदिकादनिषमेन सुपः
प्रसङ्गेन नियमार्थमिदं प्रकरणमारभ्यते । प्रातिपदि-
कार्थलिङ्गपरिमाणवचनभावे प्रथमेति । नन्विदं सूत्रं
व्यर्थं, स्वादिवाक्येन कर्मणि द्वितीयेत्यादीनां च एक-

वाक्यत्वे स्वादिसूत्रेण प्रथमाया भिन्नवाक्यतया
अवश्यं विधेयतया द्वितीयायविषये प्रथमासिद्धेः । न च
स्वादिसूत्रेण . . . . . ॥

178.

11. E. 39.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Paper. 344 Foll. 10½ × 5½ inches. 13
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Slightly injured. Good writing.

The leaves are arranged into three
groups each group containing separate
pagination. The first group has 180 leaves,
the second 103 and the third 61.

The well known work on Pāṇini's
grammar explaining the Sūtras of the
Aṣṭadhyāyī with illustrations. The Sūtras
are herein dealt with after recasting
so as to suit the context and to facilitate
the readers in the formation of words.
The author Bhaṭṭojidīkṣita was the son of
Lakṣmidhara and the brother of Rangoji-
bhatta whose son was Kondubhaṭṭa, the
author of the Varyākaraṇābhūṣaṇa and
Sāra thereof. It is said that Bhaṭṭoji
was the pupil of Śeṣa Kṛṣṇa the author
of the Prakṛyāprakāśa, a commentary on
the Prakṛyākaumudī. He is assigned to
the 17th Century A.D.

Contains up to the end of Kṛtprakarana
Beginning :

मुनित्रयं नमस्कृत्य तदुक्तीः परिभाष्य च ।

वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदीयं विरचयते ॥

अङ्गण् । ऋलृक् । एओङ् । ऐऔच् । हयवरट् ।

लण् । जमङ्गणम् । झभञ् । घदधप् । जमङ्गदश्

खफल्लथचटतव् । कपय् । शषसर् । हल् । इति
माहेश्वराणि सूत्राण्यणादिसंज्ञार्थानि । एषामन्या इतः ।
लणसूत्रे अकारश्च । हकारादिष्वकार उच्चारणार्थः ।
हलन्त्यम् । हलिति सूत्रे अन्यमित्यात् ।

End :

अन्वच्यानुलोम्ये । अन्वक्शब्दे उपपदे सुवः
पत्तदाणमुलौ स्तः । आनुकूले गम्यमाने । अन्वग्भूया-
स्ते । अन्वग्भूत्वा । अप्रतः पार्श्वतः पृष्ठतो वानुकूलो
भूत्वा आस्त इत्यर्थः । आनुलोम्ये किम् ? अन्वग्भूत्वा
तिष्ठति, पृष्ठतो भूत्वेत्यर्थः ।

इत्थं लौकिकशब्दानां दिङ्मात्रमिह दर्शितम् ।
विस्तरस्तु यथाशास्त्रं दर्शितः शब्दकौस्तुभे ॥
भट्टोजिदीक्षितकृतिः सैषा सिद्धान्तकौमुदी ।
प्रीत्यै भूयाद्भगवतोऽर्चनाविश्वनाथयोः ॥

Colophon

इति श्रीभट्टोजिदीक्षितविरचितायां सिद्धान्तकौमुद्या-
मुत्तरार्धं समाप्तम् ॥

संवत् १८९८ आषाढादि ९९ शके १७ प्रवर्तमाने
पौषशुद्ध १२ भानुवासरे लिखितम् । दलपतिरामेण
आत्मराम आत्मपठनार्थं परोपकारार्थम् ।

The front page of the first leaf contains
a few passages from Unādi portion of the
work and the following stanzas :

“अतिथिविवुधमैत्री राजसेवाग्निहोत्रं
प्रहणरणरोमांलोकवर्तेन्द्रियाणि ।
अहेरिव घनाद्भितो मिथानादूरल्लदिव ।
राक्षसीभ्य इव स्त्रीभ्यः स विश्रामधिगच्छति ॥
आलस्यं मन्त्रबुद्धिं तु खितो व्याधिपीडितः ।
निद्रालुः कामुकश्चैव पठेते शास्त्रचातकाः ॥”

179. 8. H. 15

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Paper. 150 Foll. 12½ × 7½ inches.
22 lines in a page Grantha scripts. Old
Good writing

Breaks off in the Taddhitaparakarana.

At the beginning the following stanzas
are written.

येनाक्षरसमान्नायमधिगम्य महेश्वरात् ।
कृत्स्नं व्याकरणं प्रोक्त तस्मै पाणिनये नमः ॥
येन धौता गिरः पुसा विमलैः शब्दवारिभिः ।
तमश्वाङ्गानजं भिन्नं तस्मै पाणिनये नमः ॥
योगेन चित्तस्य पदेन वाचा
मलं शरीरस्य च वैद्यकेन ।

योऽपाकरोत् प्रवर मुनीनां

पतञ्जलिं प्राञ्जलिरानतोऽस्मि ॥

वाणीं पाणिनिमाचार्यं कात्यायनमुनिं तथा ।

कृताञ्जलिर्नमस्यामि भगवन्तं पतञ्जलिम् ॥

वाक्यकारं वररुचिं भाष्यकारं पतञ्जलिम् ।

पाणिनिं सूत्रकारं च प्रणतोऽस्मि मुनित्रयम् ॥

The name of the former owner of the
M.S.—Sundara Ayyar of Mandakolattur.

180. 9. D. 24.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Paper. 55 Foll. 9½ × 5 inches 12 lines
in a page. Devanāgarī scripts Old
Injured. Good writing.

Begins in the Vaidikaprakarṇa and goes
on up to the end of Lingānusāsana.

Beginning :

छन्दसि पुनर्वस्योरेकरचनम् । द्वयोरेकरचनं वा
स्यात् । पुनर्वसु नक्षत्रम् । पुनर्वसू वा । लोके तु

दिवचनमेव । विशाखयोध । प्राग्वत् । विशाखा नञ्-
त्रम् । विशाखे वा ॥ पठ्युक्तश्छन्दसि वा । पठ्यन्तेन
युक्तः पतिशब्दः छन्दसि विमंज्ञो वा स्यात् । क्षेत्रस्य
पतिना वयम् । इह वेति योगं विभज्य छन्दसीयनुरर्तते ।
तेन सर्वे विधयः छन्दसि वैकल्पिकाः । बहुलं
छन्दसीयादिरस्यैव प्रपञ्चः । यच्च भम् । नमोऽङ्गिरो-
मनुषा वेत्युपसंख्यानम् । नमसा तुल्य नमस्त्वत् ।
भत्वादुत्वाभावः । अङ्गिरस्वदङ्गिरः । मनुष्वदङ्गे ।

End :

अव्यय कतियुष्मदस्मदः । ण्यन्ता सख्या ।
शिष्टा परवत् । एक. पुरुषः । एका स्त्री । एकं कुम् ।
गुणवचनं च । शुक्ल पठः । शुक्ल पटी । शुक्ल वस्त्रम् ।
कृयाध । करणाधिकरणयोर्लुप् च । सर्वाङ्गिणि सर्ग-
नामानि । स्वपार्थेयं त्रिसृती ।

Colophon :

इति श्रीभट्टोजिदीक्षितविरचिताया सिद्धान्तकौमुद्या-
मुत्तारं पाणिनीयवृद्धानुशासनसूत्रवृत्तिः समाप्तिम
गमत् ।

The former owner of the MS -

अहोत्रयाध्वरिमुत्तवृत्तिहसोमयाजिनाम् ।

181 9. E 65.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Paper 9 Foll 17½ × 4 inches 15 lines
in a page. Telugu script Old Injured.
Good writing

Contains a fragment of Taddhitapra-
karana.

182 9 E. 72.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Paper. 5b Foll. 17½ × 4 inches. 15

lines in a page. Telugu script. Old Good.
Good writing.

Contains from the S'abdādhikāra to
Samāsaprakaraṇa and a very small portion
in the beginning of the Uttarārdha.

183. 19. F. 8.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 193 Foll. 10½ × 1½ inches.
16 lines in a page. Telugu script. Old.
Slightly injured Good writing Wooden
boards are added to both sides

Contains up to the end of Samā-
prakaraṇa.

At the end of Pūrvārdha the following
stray stanzas are written .

“नूनं पुरा परिचचार महेश भूयो

येनाधुना परिचरामि भयन्तमेव ।

भाविन्यसौ परिचरेय जनुन्यवदथं

भायत्कमत्तिरसिक्तस्य भगो हि भक्तिः ॥

ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि कृतं यत्प्रेरणान्मया ।

तत्तत्प्रीत्यै मदा भूयात्तेन तुष्टः स मायतु ॥

यज्ञेशाच्युत गोविन्द माधवानन्त केशव ।

कृष्ण विष्णो हृषीकेश वामुदेव नमोऽस्तु ते ॥

यस्य स्मरणमात्रेण जन्मममाराब्धन्वनात् ।

विमुच्यते नमस्तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥”

The fly leaf at the end contains the
following stray stanzas -

“त्यजेश्वरमधर्मस्थमप्रियं चान्यत्र त्यजेत् ।

त्यजेद्वारानन्ददृष्टान्त्विति मोषट्वा त्यजेत् ॥

त्यजेत्कुरुगगजानं मायायन्धु परित्यजेत् ।

त्यजेद्वृत्तिरा भूमि वृत्ति मोषट्वा त्यजेत् ॥

निर्दयराजा व्याघ्रसमानो निर्दयनारी मृत्युसमाना ।
निजलभूमिरण्यसमाना निर्धनपुरुष शपसमान ॥

नैवाकृति फलति नैव कुल न शील
विद्यापि नव न च यत्नकृतापि सेवा ।

भाग्यानि पूर्वतपसा खलु सचितानि
काले फलन्ति पुरुषस्य यथैव वृक्षा ॥

महेश्वरे वा जगतामवीश्वरे
जनार्दने वा जगदन्तरात्मानि ।

न वस्तुभेदप्रतिपत्तिरस्ति मे
तत्रापि भक्तिस्तर्कग्रेन्दुशेखरे ॥

क्षुद्रा सन्ति सहस्रज स्वभरणव्यापारपूर्वोदरा
स्वार्थो यस्य परार्थ एव स पुनानेक सतामग्रणी ।

दुःपूरोदरपूर्णास्य पिबति श्रोतं पति बाहवा
जीमूतस्तु निदाघसद्वत्तजगत्सतापविच्छिन्नये ॥”

184 19 F 10

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 140 Foll 17 × 1½ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Contains the Purvārdha complete
The following stanza is added at the end

‘ श्रीरामचन्द्रपदपङ्कजदर्शनेन
सरम्भबुद्धिसहिता प्रभवन्ति सन्त ।
अन्यान् विधीनपरिगणय्य शिव सदास्म
तीर्थस्य पादभजनात् मुधियो लभन्ते ॥”

185 19 F 11

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 183 Foll 12½ × 1½ inches

10 lines in a page Grantha script Old
Much injured Illegible writing

Contains the Uttarārdha almost complete

186 19 F 12

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 104 Foll 16 × 1 inches
7 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Contains the Uttarārdha only breaking off in the Curadiprakaraṇa

The former owners of the MS—Mudumbar Raghavacharya Arunasvami and Vangipuram Gopāladesikan

187 19 F 14

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 94 Foll 13 × 1 inches
10 lines in a page Grantha script Old
Much injured Good writing

Contains a fragment of the Uttarārdha
The former owner of the MS—Srirangaraja of Cheyyur

188 19 F 15

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 85 Foll 13½ × 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Begins in the Kārakaprakaraṇa and goes on up to the end of Pūrvārdha

- 189 19 F 16 8 lines in a page Grantha script Old
Injured Legible writing
Contains the Taddhitaprakarana and
Dviruktiprakarana incomplete
- सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता
Palm leaf 72 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
10 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing
Breaks off in the Samasaprakarana
- 190 19 F 17 Palm leaf 43 Foll $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Much injured Good writing
Contains the karaka and Samasa
prakaranas
- सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता
Palm leaf 104 Foll $16\frac{1}{2} \times 1$ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Clear writing
Breaks off in the Taddhitaprakarana
- 191 19 F 18 8 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing
Begins in the Taddhita and goes on
up to the end of Pūrvardha
- सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता
Palm leaf 144 Foll $14 \times 1\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Injured Illegible writing
The leaves are in disorder
Breaks off in the Samāsaprakaraṇa
- 192 19 F 19 6 lines in a page Telugu script Injured
Clear writing
Contains up to the end of karaka
prakaraṇa
- सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता
Palm leaf 142 Foll $16 \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing
Breaks off in the Taddhitaprakarana
- 193 19 F 20 8 lines in a page Grantha script Old
Injured Legible writing
Contains up to the end of karaka
prakaraṇa
- सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता
Palm leaf 59 Foll $15 \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Telugu script Injured
Clear writing
Foll 64 to 68 contain a small portion
of Sabdādhikāra (in duplicate) and of
Tinantaprakarana of the work
Foll 69 and 70 contain the following
stanzas from the karmavipākā
- 194 19 F 21 8 lines in a page Grantha script Old
Injured Legible writing
Contains the Taddhitaprakarana and
Dviruktiprakarana incomplete
- सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता
Palm leaf 43 Foll $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Much injured Good writing
Contains the karaka and Samasa
prakaranas
- 195 19 F 22 8 lines in a page Grantha script Old
Injured Legible writing
Contains the Taddhitaprakarana and
Dviruktiprakarana incomplete
- सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता
Palm leaf 69 Foll 15×1 inches
6 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing
Begins in the Taddhita and goes on
up to the end of Pūrvardha
- सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता
Palm leaf 63 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Telugu script Injured
Clear writing
Contains up to the end of karaka
prakaraṇa
- 196 19 I 23 8 lines in a page Grantha script Old
Injured Legible writing
Contains the Taddhitaprakarana and
Dviruktiprakarana incomplete
- सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता
Palm leaf 63 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Telugu script Injured
Clear writing
Contains up to the end of karaka
prakaraṇa
- 197 19 I 24 8 lines in a page Grantha script Old
Injured Legible writing
Contains the Taddhitaprakarana and
Dviruktiprakarana incomplete
- सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता
Palm leaf 63 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Telugu script Injured
Clear writing
Contains up to the end of karaka
prakaraṇa

“कर्मविपाके मूत्रकृच्छ्रहरपद्मदानम् । तत्र निदान
वायुपुराणे—सुरापो मूत्रकृच्छ्री स्यात् । तन्निष्कृति-
माह बोधायन —

सौवर्ण कारयेत्पत्र पलेनार्धपलेन वा ।
यथास्वशक्ति मतिमान् दृढमष्टपल शुभम् ॥
वित्तशाठ्ये न कुर्वीत भवेन्नित्यफलमन्यथा ।
तिलद्रोणाधिति केनापि . ताम्र तिलान्वितम् ॥

निदधीतेति शेष । तिलराशौ जलधूरित ताम्रपात्र
निदधीतेत्यर्थ ।

पात्रमध्ये तु तत्पात्र विदध्यात्कुङ्कुमान्वितम् ।
ब्राह्मण श्रुतसपन्न दरिद्र चाग्निहोत्रिणम् ॥
आहूय गन्धमाल्याद्यैर्विधिना चातिभक्तित् ।

अर्चयेदिति शेष । एव ब्राह्मणमभ्यर्च्य नव भास्कर
पद्ममध्ये पूजयित्वाग्निं प्रतिष्ठाप्य तत्पत्र ब्राह्मणाय
वक्ष्यमाणप्रसारेण दद्यात् । तत्राच बोधायनप्रोक्ते—

पत्रे चावाहयेदेव भास्कर ग्रहनायकम् ।
एषोहि भगवन् देव पत्रेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु ॥
त्रयीतनो द्वादशात्मन् सहस्रैर्हतिभिर्वृत ।

इत्यानाहनमन्त्र ।

आवाह्य तस्मिन् देवेश पूजयेदक्षचन्दनं ।
पुष्पैश्च रक्षैरपरैः कुङ्कुमागहचन्दनैः ॥
नैवेद्य पायस दद्यादलामे क्षीरमेव वा ।
आज्यहोमस्तिष्ठेहोम पायैश्चाष्टोत्तर शतम् ॥
मन्त्रत्र्याष्टतिभिर्द्वैत्वा होमशाय सदापयेत् ।
ततः स्वर्णमेव पत्र दद्यान्मन्त्रेण संयुतम् ॥

दानमन्त्र —

रत्न रूपा पत्रद्रोऽमो द्वादशात्मना त्रयीतनु ।
पत्रेनानेन दत्तेन ग्रीवस्तारिणिस्तु मे ॥
दत्तेनानेन मनुजो मूत्रकृच्छ्रहरप्रमुच्यते ।

मूत्रकृच्छ्रातुरस्तस्मादेतत्कुर्व्यात्प्रपन्नत ॥
ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात्फलभक्ष्यादिसंयुतम् ।

पद्मदानप्रकार च आदित्येऽहनि कारयेत् । इत्याह
भगवान् बोधायन । ’

Fol 71 contains the following stanzas

“श्रीमद्भोजधरामरेन्द्र सुगुणालकार दृग्धोरणी
य ते द्रागनुरागिणी श्रयति सासूयेव तत्सगता ।
त सत्यज्य दरिद्रता गुरुकलत्रासक्तिमन्त्र त्रिता
योधिन्यध्वमसौ कुचेल्सहित जाय न किं वाचरेत् ॥
सन्मार्गे निविरीसशार्परगर्णीर्नीरन्ध्रता प्रापिते
त्वं वेगादवतीर्थ लब्धशरण पाता नु रक्त सदा ।
त्वन्नामस्मरणाद्भवन्त्यनिमिया सर्वे भवानादिमो
नान्त्यो मत्पुत्र तुल्य एव हरिणा श्रीयास एकोऽस्ति चेत् ॥

Foll 72 to 78 contain Vyākaraṇakroḍha
patra

Foll 79 to 86 are left blank

197

19 F 24

सिद्धान्तसौमुद्री—पट्टोजिटीसितकृता

Palm leaf 52 Foll* 15½ X 1¼ inches
7 lines in a page Telugu and Grantha
scripts Old Slightly injured Good
writing

Contains the Uttarārādhā up to the
end of Cūrādhā

The fly leaf contains the following
stanzas

“गुरोर्गोप्यगदितस्य पापार्तापेनमाना ।
उत्पद्य प्रतिपन्नस्य न्यायो दण्डो विधीयते ॥
मिन्द्रात्मनिरिन्द्रा त्रिपदानां मारिष्यन्तेऽपिभ्यु-
सागतापरशेगये मित्रागुर्गोपीनरशेग्याम् ।

पाणिभ्यामलिपूर्णरत्न (चषकं) रक्तोत्पल विभ्रतीं
 सौम्या रत्नचटस्यरक्तचरणा ध्यायेत्परामन्विकाम् ।
 श्रीविद्या शिवयामभागनिलया ह्रींकार . . . .
 श्रीचक्रान्तरविन्दुमध्यमशिखा श्रीमत्सभानायिकाम् ।
 श्रीमत्पण्मुखविप्रराजजननी श्रीमन्मग्नोहिनीं
 . . . परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरीम् ॥”

198. 19 F. 25.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 82 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1$ inches
 6 lines in a page Grantha script. Old.
 Injured. Illegible writing.

Contains fragments of the S'abdādhi-
 kāra, Strīpratyaya, Samāsa and Tīnanta
 prakaranas.

Seven extra leaves added at the end
 contain a small portion of the Tribhāsyā-
 ratna.

199 19 F. 26.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf 71 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
 13 lines in a page Grantha script Old.
 Injured Good writing.

Contains a fragment of the Kṛtpra-
 karaṇa and whole of the Vaidika and
 Svāra prakaraṇas

200 19. F. 30.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 8 Foll. $12\frac{1}{2} \times 1$ inches.
 8 lines in a page. Grantha script Old.
 Much injured. Clear writing.

Contains the Paribhāṣā and Sandhi
 prakaranas.

201. 19. F. 31.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 41 Foll. 17×1 inches.
 6 lines in a page Grantha script. Old.
 Injured. Good writing.

Begins in the Taddhita and goes on up
 to the end of Pūrvārdha.

202. 19. F. 32.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 27 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
 10 lines in a page. Grantha script. Old.
 Much injured. Good writing.

Breaks off in the S'abdādhikāra.

203. 19. F. 34.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf. 42 Foll. $15 \times 1\frac{1}{2}$ inches.
 8 lines in a page Grantha script. Old.
 Much injured. Clear writing

Breaks off in the S'abdādhikāra.

204. 19. F. 35.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf. 12 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1$ inches.
 7 lines in a page. Grantha script. Old.
 Much injured. Clear writing.

Contains a fragment of the Tīnanta-
 prakaraṇa.

205 19 F 36

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 15 Foll $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches
9 lines in a page Grantha script Old
Much injured Good writing

Contains a fragment of the Taddhita
prakaranas

206 19 F 37

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 39 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches
7 lines in a page Grantha script Old
Very much injured Illegible writing

Contains fragments of the Samasa and
Kat prakaranas

207 19 F 38

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 50 Foll 15×1 inches
2 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Clear writing

Breaks off in the S'abdadhikara

208 19 F 41

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 56 Foll $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Very much injured Good writing

Contains a fragment of the Pārvārdha
The leaves are in disorder

209 22 C 56

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 71 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches

6 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

Contains fragments of the Sandhi
S'abdadhikara, haraka and Taddhita
prakaranas

210 22 M 67

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 36 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Much injured Legible writing

A fragment containing some stray leaves
relating to the Sandhi, S'abdadhikāra and
Samasa prakaranas

211 23 B 31

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 12 Foll $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Good Good writing

Contains up to the end of the Sandhi
prakaranas

212 23 E 1

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 146 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches
6 lines in a page Grantha script Old
Injured Clear writing

Contains the Uttarārdha which breaks
off in the Uṇādi prakaranas

The former owner of the MS Candamā
rutam Venkatarangāchārya son of Hasti
pinātha of Sundarapura

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf. 56 Foll 17½ × 1 inches.
6 lines in a page. Grantha script. Old.
Much injured Good writing.

Begins in the S'abdādadhikāra and breaks
off in the Kāraṅkaprakaraṇa

Three extra leaves added at the end
contain the following stanzas :

“बाह्यैर्वर्णाडम्बरैर्मां भ्रमन्तु
छित्त्वा गर्भान्तरं शोधयन्तु ।
निर्णेतारो नीरसत्वेन को वा
डिण्डीराणां डिण्डिमाना च भेदः ॥
प्राज्ञानामेव राडा सदसि न सहते जल्पमल्पनेरेषा
क्षुद्रेष्वाक्षेपमुद्रा न खलु गणयते डिण्डिमः सार्जमौम ।
भाकुर्नद्वेकवुक्षिभरिषु भयभराक्रान्तमोगीन्द्रमुभू
भ्रूणभ्रंशी किमम्म फणिषु पतगराट् सभमी बम्भमीति ॥
स्पधन्ता सहजातिकुञ्जरतया दिक्कुञ्जरैः कुञ्जरा
बाह्या वा वनवासिनो मदजलप्रस्विन्नगण्डस्थलाः ।
आः कालस्य विपर्ययः किमु सखे प्राचीनपालीमत्र
स्वादस्निग्धकपोलभित्तिरधमः कोलोऽपि सस्पधन्ते ॥
द्विचतुर्पदपरिवर्तनपरिगर्वितरुविशम्भगण्डभेस्ण्ड ।
खण्डनखण्डनरुविरेह डिण्डिमगण्डडिण्डिमो जयति ॥
घोटीघाटीरुटोस्फुटविस्फुटरुभाटोपवाचाटकोटी-
कोटीराघाटपेटीपुटघटितमणी सङ्घर्षघटिताङ्घ्रि ।
खर्गिर्कुर्वन् सगर्वा जयति कथितति सर्वतन्त्रस्वतन्त्रो
वेदान्ताचार्यधर्मो विघटितजडधीमरुतो वेंकटेश ॥
स्वर्गाद् गोपाल कुत्र व्रजसि मुरमुने भूतल कामधेनो-
वेत्सस्यानेनुक्तामन्त्रणचयमधुना मुख दुर्धन न तस्या ।
श्रुत्वा श्रीभोजराजप्रथिवितरण व्रीडशुक्रस्तनी मा
व्यर्धस्ताई प्रयासस्तदपि तदरिभिधर्वितं संमुन्यां ॥

कीर्तिस्ते धनिका धन मधुरिमा तस्याधमर्णा सुधा
शीताशुः प्रतिभूस्तदर्थनकृते सैषा दिव वावति ।
नूनं मा तव वाचि भोजनपृते चन्द्रो निरङ्घ्रिध्वनिः
शङ्कातङ्कभृदशुकावृततनुनक्तं परिभ्राम्यति ॥
अलालक्षोणिपाल रवदहितनगरे संचरन्ती किराती
कीर्णान्यादाय रत्नान्युरुतरखदिराङ्गारशङ्काकुलाङ्गी ।
क्षित्वा श्रीगण्डखण्ड तदुपरि मुकुलीभूतनेत्रं धमन्ती
श्लासामोदानुयातर्मधुरपरपटलैर्मशङ्का करोति ॥
युक्तं किं तव शर्मगीशमुख . . . . .
स्थायामहत्कथं तव कुचदन्तं मदीयं मनः ।
व्ययस्तं कुरूपे विधिं जहि जहि प्राणेश युक्तं वदन्
. . . . . कर्पणोद्यतकरं कृष्णं स पुण्यातु नः ॥
पीठे पीठनिषण्णवालङ्गले तिष्ठन् स गोपालको
यन्त्रा . . भाण्डमपकृषाच्छाद्य घण्टारवम् ।
वक्त्रोपान्तकृताञ्जलिः कृतशिरःकम्प पितृन् पयः
पायादागतगोपिका . . गण्डूषफूत्कारकृन् ॥
. . . . .
मात. किं यदुनाथ + कृष्णः स पुण्यातु नः ॥
कस्त्व वालक + कृष्णः स पुण्यातु नः ॥
अन्तर्गृहे कृष्णमवेक्ष्य + स्तिमिता बभूव ॥
के वा न सन्ति मुनि वारिरुहावतसाः
हसाप्रलिप्रणयिनो जलसनिवेशाः ।
किं चातक फल्मवेक्ष्य सत्रजपाता
पीरन्दर्गं कलयते नवरागधाराम् ॥
अङ्गुल्या कं कवच + पातु मा पद्मनाभः ।
कस्त्य शूरी प्रविश भिषजा वेदम वेदं न जाने
स्थानुगले न वदति तक्ष्णीलक्ष्मणः प्रमुखे ।
कैरामेका वद त्वं पशुपतिगले नैव द्ये निषाणे
इत्येव शैटकन्याप्रतिपचनजडः पातु वः पार्वतीश ॥
वाग्व्यवशुक्षता यमुमनी मन्त्रेभ्य मूढाङ्गरी
मेरीमाकृतिचञ्चलेन पदमा वाग विधिः मिथि ।

भगवद्भक्तिरैराभ्यनिधये गुणसिन्धवे ।
 शान्ताय श्रीश्रीनिवास + परम + मङ्गलम् ॥
 तन्त्रेषु सम्यङ् निष्ठायादिगर्वापहारिणे ।
 दान्ताय श्रीश्रीनिवास + मङ्गलम् ।
 ब्रह्मन्तगुरुसिद्धान्तस्थापनैकोत्सुकाय न ।
 निधये श्रीश्रीनिवास + मङ्गलम् ॥
 ज्ञानभक्तिरच सपत् . . . . . ।
 . . . . . श्रीवास + पर + मङ्गलम् ॥ ,
 सार्पइवमयसरूपवात्सल्यादिगुणव्यये ।
 . . . . . श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥
 यत्पादपङ्कज प्राप्य निर्भरा निर्भयोऽम्भ्यहम् ।
 . . . . . ॥
 अनागो नागानस्मि यत्कारुण्यो . . . .
 . . . . . श्रीनिवासाय मङ्गलम् ।
 मङ्गलाशासन श्रीमत्परकालयुगे पदे ।
 समर्पित पठ्यस्तु स भवेन्मङ्गलाश्रय ॥

217 23 G 37

सिद्धान्तसौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 63 Foll 18½ × 1½ inches
 9 lines in a page Grantha script Old
 Injured Good writing

Wants beginning in the Acsandhi and
 breaks off in the Tadditaparakarāṇa

218 24 A 7

सिद्धान्तसौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 89 Foll 14½ × 2 inches
 12 lines in a page Grantha script Old
 Slightly injured Good writing

Begins in the Adādi and goes on up
 to the end of Kṛtprakaraṇa

The fly leaf contains the Anuṣṭupikāṇas
 as found in the Siddhāntakaumudī

219 24 A 24

सिद्धान्तसौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 165 Foll 13½ × 2 inches
 9 lines in a page Malayalam script Old
 Good Good writing

Contains the Purvārḍha complete

220 24 B 17

सिद्धान्तसौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 159 Foll 13½ × 1½ inches
 11 lines in a page Grantha script Old
 Injured Good writing

Breaks off in the Bhvadi in Uttarārḍha

221 24 C 13

सिद्धान्तसौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 102 Foll 14½ × 2½ inches
 11 lines in a page Malayalam script Old
 Good Good writing

Wants 12 leaves in the beginning of
 Bhvadi and goes on up to the end of
 Kṛtprakaraṇa

The fly leaf at the end adds the
 following stanzas

अष्टाध्याय्या सूत्रसंख्या—

“कमल प्रथमेऽध्याये द्वितीये दन्तुर् पुन ।
 तृतीये तु गति सख्या चतुर्थे लग्नाति च ।
 पञ्चमे शिशुमान् सख्या षष्ठे मगम्य इत्यपि ।
 सप्तमे जटभू सख्या तानमीदृशमेऽपि च ॥
 श्री साधुना तु सर्वथा सद्भि सख्या प्रसीदया ॥

351 268, 631, 633, 555, 737, 438 366
 आहत्य 3 979

222. 24. F. 8.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 58 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 8 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Clear writing.

Contains the Kṛtprakarapa only complete.

Date of copying—प्रमोदसंवत्सराश्वयुजकृष्ण-त्रयोदशी सौम्यवासरः ।

223. 24. O. 10.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 63 Foll. $16\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 8 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Good writing.

Begins in the Samāsaprakarapa and goes on up to end of the Pūrvārdha.

Date of copying : दुन्दुभिर्मागशिरबहुलद्वादशी.

Name of the scribe—Sūryanārāyaṇa-sāstri son of Śeṣāvadhāni.

224. 25. A. 2.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 18 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Clear writing.

Breaks off in the Svādisandhi.

225. 25. D. 16.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 77 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured. Good writing.

Wants beginning in the Śabdādhikāra and breaks off in the Taddhitapra-
karapa.

The fly leaf added at the beginning of the MS. reads the following stanzas :

विते चतुर्धा दायदा धर्माश्रितपतस्कराः ।
ज्येष्ठपुत्रावमानेन त्रयः कुप्यन्ति सौदराः ॥
लक्ष्मीर्लक्षणहीने तु कुलहीने सरस्वती ।
अपात्रे लभ्यते नारी मेघो वर्षति पर्वते ॥

अलिनुसरति परिमलं लक्ष्मीनुसरति नयगुणसमृद्धिम् ।

निम्नमनुसरति सलिलं विधिविहितं बुद्धिनुसरति ॥

सत्यानुसारिणी लक्ष्मीः कीर्तिस्स्यागानुसारिणी ।

श्रद्धानुसारिणी विद्या बुद्धिः कर्मानुसारिणी ॥

पक्षद्वन्द्वविराजितोऽहममलो मीनप्रसेवी सदा

पृथाङ्गः सकला दिशः परिततश्चन्द्रः समः किं नु मे ।

सर्वेस्थायुशिरोगतोऽहमिति तं चन्द्रं बको हासते

मात्सर्येण दुरात्मकोऽपि सुजनं दृष्ट्वा तथा हासते ॥

वृत्तिच्छेदविधौ दिजातिभरणे वृत्तिप्रहे गोप्रहे

साधूनां व्यसने कलत्रहरणे मित्रापदां वारणे ।

ये शक्ताः पुरुषाः पराङ्मुखतया कुर्वन्त्युदामीनतां

तानालोक्य निरीक्षितुं मृगयते . . . . . ॥

Three extra leaves added at the end contain a small portion of the Aṣṭādhyāyī.

The former owner of the MS.—Śrinivāsārāghavāchārya.

226. 25. E. 18.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 6 Foll. $13\frac{1}{2} \times 2$ inches. 10 lines in a page. Malayālam script. Old. Good. Good writing.

Contains a fragment of the Vaidika-
prakriyā.

227. 25. G. 14.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf. 151 Foll. $13 \times 1\frac{1}{4}$ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the Uttarārdha up to the end of Lakārārthaprakriyā with the following colophon.

इति भट्टोजिदीक्षितकृताया सिद्धान्तकौमुद्यामुत्तरार्धे तिङन्तकाण्डः ।

Four leaves added at the beginning contain the following :

சகல வருஷம் ஆர்ப்பிசி மீர் சகல சதூர்த்தி
கின்னப்பெண்பிள்ளை ஜாதகம். நச்சுதரம்
கேட்டை . . . . . பாதம். நச்சுதரம்
விசாகம் நாலர்ப்பாதம். ஸர்வஜித் வருஷம்
ஆடி மீர் சக்லாஷ்டமி.

श्रुत्वा यस्याह्नासध्वनिमुपितवतः कन्दरान्तः प्रकामं
दानाम्भसिक्तगण्डाः करटिविततयो दिक्षुधावन्मयार्ताः ।
सोऽयं संप्राप्य सत्त्वक्षयमतिजरसा खिन्नगात्रो मृगेन्द्रो
जम्बूकाना सकाशाद्भजति परिभ्रंस्वल्पसत्त्वादिदानीम् ॥
मज्जदीर्घाणकान्ताजनकुचरुलशोभोगाशरीरवास
स्यानाम्भःस्वर्गगङ्गाकनकमयसरोजालिके शीरसज्ञः ।
हसो हा हन्त कोप्याम्भसि बरुनिवहै, पल्वलेऽस्मिन्नास
नीतो देवेन तेषा स गृहमिहति सासहीति प्रकामम् ॥
स्वयूयादायात सह वसति काक. पिंरुल्लै-

रभिन्श्चूतौ निमृत्तमिह हा हन्त वसतु ।
वसन्ते संप्राप्ते मधुरगिरमेषु प्रसुर-
दृणत्स्वेषा मध्ये निमिह काकः कटयतु ॥ ३ ॥
मह्यं वल्लिमतह्यं सुचिरपरिचितामप्यपेतप्रसूने-
त्युसुन्यान्वयत्र याति भ्रमर ननु भवान् याहि याहि त्वमय ।

अथ श्रो वा परथः कतिपयदिवसर्वा यथापूर्वमेषा
पुण्यैर्भजिष्यतेऽस्याः सविद्यमुत्रि तदायास्यसि त्वं कथं वा ॥

228. 25. M. 1.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf. 242 Foll. $15 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 9 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains up to the end of Uttarakrt-prakarana.

229. 26. H. 29.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 66 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. 8 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Good writing.

Contains the Vaidika and Svāra prakriyas.

230. 29. B. 2.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 18 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1$ inches. 7 lines in a page. Telugu script. Old. Slightly injured. Good writing.

Wants beginning in the Samāsaprakarana and breaks off in the Taddhita-prakarana.

231. 29. F. 13.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 12 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. 9 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

Contains the Sandhuprakarana only.

232. 29. J. 28.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 15 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches.
7 lines in a page. Grantha script. Old.
Good. Good writing.

Contains the Tinantaparakarana breaking
off in the Divādi.

233. 29. K. 6.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 52 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1$ inches.
6 lines in a page. Telugu script. Old
Slightly injured. Good writing.

Contains up to the end of S'abdādhikāra.

234. 29. L. 25.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 93 Foll. 16×1 inches
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Clumsy writing.

Breaks off in the Samāsaprakaraṇa.

The former owner of the MS.—Vāṇila
Venkaṭāvadhāni.

235. 29. M 7.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 38 Foll. 17×1 inches.
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Good writing

Contains the Svaraprakriyā

The former owner of the MS.—Vāṇila
Venkaṭāvadhāni.

236. 30. H. 34.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 86 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{8}$ inches.
8 lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly Injured Good writing.

Contains the Krt and Vaidika praka-
ranas.

237. 30 J. 15.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf. 85 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1$ inches.
5 lines in a page. Telugu script. Old.
Slightly injured. Clear writing.

Wants the beginning in Samāsapraka-
rana and goes on up to the end of
Pūrvārdha.

The former owner of the MS.—Vāṇila
Venkaṭāvadhāni.

238. 30. J 20.

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 65 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page Telugu script. Old.
Injured Good writing

Contains the Krt and Vaidika praka-
ranas.

239. 30. L 23

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf 38 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches.
5 lines in a page. Telugu script. Old
Injured. Clear writing.

Wants beginning in the Sandhipraka-
rana and breaks off in the S'abdādhikāra.

240 35 C 149

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Paper 102 Foll 6½ × 4 inches 11 lines
in a page Devanagari script Good
Good writing

Contains the Vaidika and Svvara prakara-
ranas with slightly different readings

241 41 B 29

सिद्धान्तकौमुदी—भट्टोजिदीक्षितकृता

Paper 67 Foll 10 × 4½ inches 9 lines
in a page Devanagari script Old Good
Good writing

Contains the Uttarardha from Divadi-
to Lakarthaparakriya

Date of copying Sam 1704 Sarvajit
year

Name of the scribe Gapesa son of
Dasaputra Vitthala

The last leaf contains the following
stanzas

यन्निमित्तमुपादाय पुंसि शब्द प्रवर्तते ।
तेनैव यदि चेत् क्लीब तद्रुक्पुस्कमुच्यते ॥
लिङ्गसख्याविभेदेऽपि चापमानापमेयता ।
विभक्ति पुनरेकैव चापमानापमेयता ॥

Three extra leaves at the end contain a
few lines of the Siddhantakaumudī copied
again

242 19 F 33

सिद्धान्तकौमुदीसमग्रः—अज्ञातकर्तृकः

Palm leaf 37 Foll 14 × 1½ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

This is an abridgement of the Siddhanta-
kaumudī of Bhaṭṭojidīkṣita The author

whose name is not known retains those
passages of the Siddh antakaumudī which
give the mere meaning of the Sūtras and
omits those which give illustrations and
enter into controversial discussions Thus
he makes the work as simple as possible
for beginners

Breaks off in the Tadditaprakarana

Beginning

हल्न्त्यम् । हलिति सूत्रे अन्त्यमित् स्यात् । आदि
रन्त्यन सहेता । अन्त्येनेता सहित आदिमध्यगाना
स्वस्य च सज्ञा स्यात् । हल्न्त्यम् । उपदेशोऽन्त्य
हलित्तस्यात् । उपदेशोऽजनुनासिक इत् । उपदेशोऽनु
नासिकाऽजित्सज्ञ स्यात् । ऊकालाऽज्ज्ञवदार्धप्लुत ।
उथ ऊथ ऊथ (प्लु) व । वा काल इन काला यस्य
साऽच् क्रमात् ह्रस्वदीर्घप्लुतसज्ञ स्यात् । उच्चैरुदात्त ।
तालवादिषु सभागेषु स्थानेष्वर्धभागे निपन्नाऽनुदात्त
सज्ञ स्यात् । नीचैरनुदात्त ।

End

नडादिभ्य फक् । गोत्रे । हरितादिभ्याञ्ज ।
एभ्याञ्जन्तेभ्यो यूनि फक् । यजिञाश्च । गोत्रे यौ
यजिञौ तदन्तात् यूनि फक् स्यात् ।

Three extra leaves are added at the end
The first leaf reads the first 7 stanzas from
the Ratnatrayaparikṣa of Appayadikṣita
The second leaf (a) reads

अशाभवाश्च चाराश्च पुलकमाश्च समा स्मृता ।
तता न ते दानपात्रमपात्रमिति निश्चय ॥
अशाभवाय दत्तानि मेरुतुल्यधनान्यपि ।
अपानि तानि सत्राणि चारणीतममानि हि ॥
शत्रौ शार्कर्ग्यवश्च सौरमाणपनैरपि ।
इष्टं स्पृष्टं हविष्यादि स्मार्तहाम न युज्यत ॥
शत्रवैर्यत्रशक्तेभ्यः सौरमाणपनाय च ।
न दद्यात्स्मार्तस्मार्तदत्त चेन्नित्यं भवेत् ॥

शैववैष्णवशाक्तेश्च सौराणपतेरेपि ।
 न वुर्यात्सह भुक्ति च भुक्त चैत्पल्लै समम् ॥
 लिङ्गस्य धारणाच्चैव शैवाना दोषसम्भव ।
 चक्राङ्कनाद्वैष्णवाना शक्ताना मयपान्त ॥
 कापालिकाना रक्तस्य सौराणा नासम्भक्षणात् ।
 उच्छिष्टाद्दण्डभक्ताना न युक्त स्मार्त्तकर्म च ॥
 शैववैष्णवशाक्ताश्च सौराणपता अपि ।
 कापालिकाश्च सन्यासे तत्रानर्हा स्तः ॥
 इति यतिवर्मप्रकाशिकायचनम् ॥

The second leaf (b) contains an index of some sutras of the Astādhyāyī

The third leaf (a) reads

ஆரூரீ கலிதரணைதஞ்சிககக கலைகளா
 யிரம வேணுமே

மலஹரி மாயாமோபகிசுர ஹே நாயயாஸிஸுமய
 மாம் ।

மோஹநம கருணைசெயவாரெனது தாம்
 ஸமா கருஷ்ண கழலிருகை கொழுது

ஸ்ரீராகம் ஸாமி நீ தய உகஸா மகமே

நீலகாமபோதி — ஸாவேரி ருக்மதஜ
 பஞ்சவரண ககினியே, பாகயமலலவே, கல

ராமருமு திருசெல்வக காகநிமித்தகாயே
 மாகிட வடிவெடுகது, மனகதுடன் பொய

தாமரைமயம்

The third leaf (b) contains a list of MSS probably owned by the owner of this MS

243

33 J 7

सिद्धान्तसोपुदीव्याख्या प्रोद्धमनोरमा—भट्टोनि
 दीक्षितकृता

Palm leaf 264 I oll 16 X 1½ inches
 6 lines in a page Grantha script Old
 Injured Good writing

This is a commentary written by Bhaṭṭo-
 ni on his Siddhantikaumudī The
 Prakriyakaumudī of Ramacandra and com-
 mentaries thereon are often criticized
 The author invariably follows Kaiyata
 Madhava and Haradatta He gives good
 credit to Kaśikavṛtti of Jayaditya Vama-
 na But whenever he finds therein devi-
 ation from Patanjali quotes Kaśikavṛtti
 by name The name Prauḍhamanorama
 attached to the commentary is significant
 in meaning that the work is capable of
 pleasing the learned readers (Vide Sab-
 daratna—प्रीदाना मना रमयसीति) Dr S K
 Belvalkar writes that Bhaṭṭoṇi is also the
 author of another work Bāhmanorama
 (Vide— Bhaṭṭoṇi himself wrote a com-
 mentary on his Siddhantikaumudī called
 Prauḍhamanorama to distinguish it from
 an abridgement of the same called Bāh-
 manorama also by the same author Page
 47 Systems of Sanskrit Grammar)
 This statement seems to have been based
 on mere conjecture which is not only un-
 founded and superfluous but also mis-
 leading

Breaks off in the Divakṣiprakaraṇa of
 Pūrṇārḍha

Beginning

ध्याय ध्याय पर ब्रह्म स्मास् स्मास् गुगर्गिर ।

सिद्धान्तसोपुदीव्याख्या कुर्म प्रौढनामाम् ॥

द्ययान् । हापदश अद्भुतशब्दशब्दोद्भास-
 नाय । अर्हण, अद्भुतापदवाणि णत्वम् । दा
 हन्ति, भाग्या इति य वम् । दा हन्ति, हा
 चेत्युपम् । जिहिद्विज जिहिद्वि, मिमाप् इति

वा ढः । हल । इदं सूत्रं वल्ल्ञ्जल्शल् हस्य प्रह-
णार्थम् । रुदिहि स्वपिहि ; रुदादिभ्य इति वलादि-
लक्षण इदं । स्तुडित्वा स्तोहित्वा ; रलो व्युपधादिति
वा क्तिवम् । अदागधाम् ; झलो झल्लीति सलोपः ।
अलिक्षत् ; शल इगुपधादिति वसः ।

End :

सुपः सुर्वक्तव्य इति । अत्र केचित् — द्वितीयादीना-
मेवेदं स्वादेशविधानम् । अत एवोत्तरदलेऽपि द्वितीया-
दय एव, न तु प्रथमा । तत्राप्येकवचनमेव, न तु
वचनान्तरम् । एतच्च दुर्गपरिशिष्टकण्ठाभरणाद्यर्वाचीन-
ग्रन्थेषु स्पष्टम् । तदुक्तं प्राचा — द्वितीयैकवचनान्तरत्व
परपदस्येति । एतच्च सर्वमपाणिनीयम्, भाष्यादाय-
नुक्तत्वात् । तदेतत् ध्वनयन् वच

244. 10. C. 35.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा — भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Paper 93 Foll 10 X 4½ inches 12 lines
in a page Devanāgarī script Old Good
Good writing

Contains up to the end of Lakārartha-
prakriyā

Beginning

ग्रन्थमध्ये कृत मङ्गल शिष्यशिक्षार्थमुपनिब्रूयति —
श्रोत्रेति । हायनान्तयुवादिभ्योऽणिङि सूत्रे श्रोत्रियस्य
यलोपश्चेति वार्तिकत्वात् श्रोत्रं श्रोत्रियत्वम् । आहन्ती
योग्यता, गुणरचनब्राह्मणादिभ्यः कर्मेणि चेति सूत्रे
अहंतो नुम् चेत्युक्ते । ताम्बा त्रिचे । किंच गुण्यः
गुणवद्भिः । रूपादाहतप्रशमयोर्येति सूत्रे अन्येभ्योऽपि
दृश्यते इत्युक्त्वा गुण्या ब्राह्मणा इत्यस्य भाष्यदाबुदा-
हनत्वात् । तोष्टृयमान इति । स्तौतेर्यङन्तात्कर्मणि
शानच् । अपिशब्देनापाततो विगोच ध्वनयति । वस्तु-

तस्तु न विरोधः, स्तुतिप्रयोजकीभूतानामनन्तकल्याण-
गुणानां श्रुतिसिद्धत्वेऽपि त्रियदादिवत् व्यावहारिकत्वा-
त्तदभावस्य पारमार्थिकत्वात् । एतत्तूत्तर्गमीमांसाया
निरूढमेव ।

End :

भ्रम एवेति । पुरुषाशो वचनाशो चेति भावः ।
एव च पुरीमवस्कन्देत्यादौ तिङन्तत्वं यथायथं परस्मै-
पदात्मनेपदान्तत्वं च सिद्धान्ते स्थितम् । पुरुषवचन-
संज्ञे तु न स्त एवेति सर्वेष्टसिद्धिः ।

Colophon :

इति लकारार्थप्रक्रिया ।

इति भट्टोजिदीक्षितविरचिताया सिद्धान्तकौमुदी-
व्याख्याया प्रौढमनोरमाया तिङन्तकाण्ड समाप्ति-
मगमत् ॥

The former owner of the MS . भट्ट आ-
धारस्येदं पुस्तकम् ।

245 10 E 68

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा — भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Paper 28 Foll. 10 X 4 inches 12 lines
in a page Devanāgarī script Old In-
jured. Illegible writing.

The leaf bearing the serial No 21 is
missing

Contains the Vaidika and Svāra pra-
kriyās complete

The date of copying and the name of
the scribe

सन् १८९६ वर्षे कार्तिकमासे कृष्णपक्षे षष्ठ्या
सोमवासरे देहालीम्यभट्टोपनामकदेवभग्नमन्त्रेण शिष्य-
शक्राख्येन लिखितेय प्रौढमनोरमा ।

शैववैष्णवशाक्तैश्च सौराणपतैरपि ।
न कुर्यात्सह सुक्तिं च भुक्तं चेत्पठलैः समम् ॥
लिङ्गस्य धारणाच्चैव शैवानां दोषसंभवः ।
चक्राङ्कनाद्वैष्णवानां शाक्तानां मयपानतः ॥
कापालिकानां रक्तस्य सौराणां मासमक्षणात् ।
उच्छिष्टाह्णभक्तानां न युक्तं स्मार्तिकं च ॥
शैववैष्णवशाक्ताश्च सौराणपता अपि ।
कापालिकाश्च संन्यासे तत्रानर्हा . . स्तथा ॥

इति यतिधर्मपकाशिकावचनम् ॥

The second leaf (b) contains an index of some sūtras of the Astādhyāyī

The third leaf (a) reads

ஆரூரீ கலிதாணை ததரிசிக்க கண் களா
யிரம் வேணுமே.

வேணுரி மாயாஹிசுரி ஹே மாயாசிலசுமய
மாம் ।

மோஹநம் * கருணைசெய்வாநெனது தாம
ஸமா க்ருஷ்ண கழலிருகை தொழுது.

பூராகம் ஸாமி கீ தய உதஸா மகமே.

நீலகாம்போதி — ஸாவேரி குதாநதஜ
பஞ்சவண்ணக்கிளியே, பாக்கம்ல்லவே, கல
ரழகுமு திருநெல்லை காகதிமதிததாயே
மாளிட வடிவெடுகது, மனத்துடன் பெய
தாமரையும்.

The third leaf (b) contains a list of MSS.
probably owned by the owner of this MS

243

33 J. 7

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोनि-
दीक्षितकृता

Palm-leaf. 264 Foll. 16 X 1½ inches
6 lines in a page Grantha script Old.
Injured. Good writing.

This is a commentary written by Bhaṭṭo-
ji on his Siddhāntakaumudī The
Prakriyakaumudī of Rāmacandra and com-
mentaries thereon are often criticized.
The author invariably follows Kaiyaṭa,
Madhava and Haradatta He gives good
credit to Kāśikāvṛtti of Jayāditya-Vāma-
na. But whenever he finds therein devia-
tion from Patañjali, quotes Kāśikāvṛtti
by name The name Praudhamanoramā
attached to the commentary is significant
in meaning that the work is capable of
pleasing the learned readers. (Vide Ś'ab-
daratna—प्रौढानां मनो रमयतीति.) Dr. S. K.
Belvalkar writes that Bhaṭṭoji is also the
author of another work Bāla-manoramā
(Vide—"Bhaṭṭoji himself wrote a com-
mentary on his Siddhāntakaumudī called
Praudhamanoramā to distinguish it from
an abridgement of the same called Bāla-
manoramā also by the same author." Page
47 Systems of Sanskrit Grammar).
This statement seems to have been based
on mere conjecture which is not only un-
founded and superfluous but also mis-
leading.

Break off in the Darukiprakaraṇa of
Pūrvārḍha.

Beginning

ध्यायं ध्याय परं ब्रह्म स्मार् स्मार् गुणोर्गिरः ।

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या कुर्मः प्रौढमनोरमाम् ॥

ह्यपरत् । होपदेशः अद्वयगृह्यण्यह्येणु हकारप्र-
णयः । अहंणः । अद्वयसापेक्षोक्तिः ज्ञत्वम् । देवा
हसन्ति ; भोगो इति यत्त्वम् । देवो हसति ; इति
चेत्सुत्वम् । त्रिहिहिदे त्रिहिहिदे ; विभाषेतः इति

वा ढ । हल । इद सूत्र वल्लङ्कृतश्लेष इत्य प्रह
णार्थम् । रुदिहि स्वदिहि, रुदादिभ्य इति वलादि
लक्षण इद । स्तुदित्वा स्नादित्वा, रला व्युपधादिति
वा क्तिप्रम् । अदाग्याम्, क्षया क्षालति सलाप ।
अलिक्षत्, शल इगुपधादिति वस ।

End

मुप सुर्वक्त्य इति । अत्र कचित्—द्वितीयादीना
मेवेद स्वादेशविधानम् । अत एवात्तरदलेऽपि द्वितीया
दय एव, न तु प्रथमा । तत्राप्येकत्रचनमेव, न तु
वचनान्तरम् । एतच्च दुगपरिशिष्टकण्ठाभरणाद्यन्तरीचन
ग्रन्थेषु स्पष्टम् । तदुक्त प्राचा—द्वितीयैकत्रचनान्तरत्व
परपदस्येति । एतच्च सप्तमपाणिनीयम्, भाष्यादाय
नुक्तत्वात् । तदतत् ध्वनयन् वच

244 10 C 35

सिद्धान्तसौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि
दीक्षितकृता

Paper 93 Foll 10 X 4½ inches 12 lines
in a page Devanāgarī script Old Good
Good writing

Contains up to the end of Lakārārtha
prakriyā

Beginning

ग्रन्थस्य कृत मङ्गलं शिष्यशिष्यामुपनिषदाति—
श्रीरेति । हायनान्तयुगादिभ्याऽङिति सूत्रे आत्रियस्य
यत्रपधेति यातिरात् श्रीर आत्रियवम् । आहन्ती
योग्यता, गुणयनब्रह्ममात्रिभ्य कमणि चति सूत्र
अहता नुर चयुक्ते । ताम्या पिते । त्रिगुण्य
गुणयि । त्रिगुण्यहतागमययति सूत्रे अन्धम्याऽपि
हताग इत्युक्त्या गुणया म क्रमा इत्यस्य भाष्यादुक्त
हतागत् । तदुपमान इति । स्तौताङन्तत्कमणि
यत्रच । अत्रिगुण्यहतागत्रिगुण्यहताग । वस्तु

तस्तु न विराध, स्तुतिप्रथाज्ज्ञाभूतानामनन्तरुल्याण
गुणानां श्रुतिसिद्धत्वोऽपि त्रिगुणाविवत् व्यापहारिकत्वा
त्तदभासस्य पारमार्थिकत्वात् । एतत्तत्तन्मीमाताया
निरुद्धमेव ।

End

अत्र एवेति । पुरपाशो वचनाशो चेति भाव ।
एत्र च पुरीमवस्कन्देत्यागौ तिङन्तत्वं यत्राय परस्मै
पदस्मनेपदान्तत्वं च सिद्धान्तस्थितम् । पुरुषत्रचन
संज्ञे तु न स्त एवेति सर्वथसिद्धि ।

Colophon

इति लकारार्थप्रक्रिया ।

इति भट्टनिर्दिशितत्रिचिताया सिद्धान्तसौमुदी
व्याख्याया प्रौढमनोरमाया तिङन्तकण्ठ समाप्ति
मगम् ॥

The former owner of the MS भट्ट आ
धारस्यद पुस्तकम् ।

245 10 E 68

सिद्धान्तसौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि
दीक्षितकृता

Paper 28 Foll 10 X 4 inches 12 lines
in a page Devanāgarī script Old In
jured Illegible writing

The leaf bearing the serial No 21 is
missing

Contains the Vā d ka and Svā ra pra
kriyās complete

The date of copying and the name of
the scribe

मन् १८९६ यां कार्त्तिकमास कृष्णपक्ष त्रयो
दशम्यां नर दशम्यां भट्टानन्दनरदकाद मन् १९
१९९७ नर त्रिंशत्वा प्रौढमनोरमा ।

Beginning :

अथ वैदिकशब्देषु विशेषमाह—षष्ठीयुक्त इति ।
वृषणिति । कनिन्युवपीति कनिनन्तस्य वृषन्शब्दस्य
भत्वमुपसंख्यायते । तत्फलं तु नलोपस्य णत्वनिषेधस्य
चाभावः । लोके तु वृषयसुः इषाश्च । उभयसंज्ञा-
नीति । अयस्मयादिषु ऋकतेत्यादयः समुदाया एव
बोध्याः । तेन जश्त्वमस्तु कुत्व मा भूदिति वैपरीत्यं
न प्रसज्यत इति बोध्यम् ।

End :

एवं रत्नवातमम् । अललं भवन्तीत्यादीनां क्रमकाले
इतिशब्दोत्तरभागे प्रच्यो न प्रवर्तते ।

परिग्रहे त्वनार्पन्तात्तेन चैकाक्षरीकृतात् ।

परेषा न्यासमाचारं व्यालिस्तौ चेत्स्वरी परौ ॥

इति वचनात् । इत्यमन्यत्रापि मुनिप्रवचासि तत्त-
त्प्राप्तिशास्त्रानि तद्व्याख्यातुमिहो निरुक्तादिग्रन्थाश्च
पर्यालोच्य तत्त्वं निर्णयम् । तदाह—यथाशास्त्रमुन्नेय-
मिति ।

अखण्डमपि परसर्वं कृताद्वितपरं परम् ।

अशेषशास्त्रसवेद्यमक्षरं तदुपास्महे ॥

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सेवं प्रौढमनोरमा ।

भट्टोजिदीक्षितकृतितर्भूषाद्विधेशनुष्टुपे ॥

Colophon :

इति श्रीपदवाक्यप्रमाणज्ञात्रीलक्ष्मीधरसूरेः सनुता
भट्टोजिदीक्षितेन कृताया प्रौढमनोरमापामुत्तार्थं समाप्तम् ॥

Date of copying : Sam. 1856.

संत् १८९६ वर्षे कार्तिकमासे कृष्णपक्षे षष्ठ्या
सोमवासरे देहालीस्थभट्टोपनामकदेवभट्टात्मजेन शिष्य-
शंकराख्येन लिखितं प्रौढमनोरमा ।

246

9. D. 8.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Paper. 62 Foll. 9½ X 4½ inches 16 lines
in a page. Telugu script. Old. Good
writing.

The MS is divided into two parts.
The first part contains 19 Foll and the
second 43 Foll. The first part contains
the Tadditaprakaraṇa without the begin-
ning and end, while the second part the
same portion complete but wanting one
leaf in the beginning.

247.

9 D. 9.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Paper. 27 Foll. 10½ X 4½ inches 14 lines
in a page. Telugu script. Old. Good.
Good writing.

Contains the Kṛtiprakaraṇa complete
Reads the following colophon :

इति श्रीवेदान्तप्रतिपादितान्तसिद्धान्तस्थापनाचार्य-
लक्ष्मीधरपुत्रभट्टोजिदीक्षितरिचिताया सिद्धान्तकौमुदी-
व्याख्याया प्रौढमनोरमाया कृदन्तप्रक्रिया समाप्ता ॥

248.

9. G. 25

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Paper. 40 Foll. 12 X 5½ inches 10 lines
in a page. Telugu script. Old. Slightly
injured. Good writing.

Contains the Uttarārḍha breaking off in
the अदादिप्रकरण.

249

9 G 28

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि
दीक्षितकृता

Paper 55 Foll $12 \times 4\frac{1}{2}$ inches 14 lines
in a page Telugu script Old Slightly
injured Good writing

Contains up to the end of Samasapra-
karaṇa in Purvardha

250

10 B 27

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि
दीक्षितकृता

Paper 151 Foll $11\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ inches
10 lines in a page Devanagari script
Old Good Good writing

Begins in the course of Samasapra-
karaṇa and goes on up to the end of
Purvardha

End

मूकृता पुनर्वापस्यास्पृष्टत्वात् तदग्रन्थस्याज्ञस्येनेव
व्याख्यातत्वाच्चेति दिक् । मथायथमिति । न लाकेति
पथीनिषेधः, ज्ञातेत्यस्य तुल्यतत्वात् ।

Colophon

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या येय प्रौढमनारमा ।

समाप्त तत्र पूर्वार्धे तेन तुल्यतः शकारः ॥

इति पूर्वार्धम् ॥

The MS contains also the Laghusabda
ratna for the portion mentioned above

Then 13 leaves contain a fragment of
the Uttarardha of the Siddhantakaumudī
containing the Namadhatu and Ātmanē
padaprakriyas

Name of the scribe Bhīmasarma

251.

10 D 13.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि
दीक्षितकृता

Paper 236 Foll $11\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ inches
10 lines in a page Devanagari script
Old Good Good writing

Contains the Uttarardha up to the end
of Kṛtprakaraṇa

The MS contains also the Laghusabda
ratna for this portion

252

10 E 22

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि
दीक्षितकृता

Paper 27 Foll 12×5 inches 10 lines
in a page Devanagari script Old Good
Clear writing

Contains the Taddhita and Dvirukti
prakriyas complete

Date of copying Sam 1880 Saka 1746
Tarana year

253

10 E 42

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि
दीक्षितकृता

Paper 107 Foll $9\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ inches 11 lines
in a page Devanagari script Old Good
Good writing

Breaks off in the Karakaparakaraṇa in
the Purvardha

The former owner of the MS — Martanda
cintamani

254 11 E 34

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Paper 109 Foll 12 X 4 $\frac{3}{4}$ inches 11 lines
in a page Devanagari script Old Injured
Clear writing

Breaks off in the S'abdadhikara

The MS contains also the Laghusabda-
ratna for this portion

255 19 D 82

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Palm leaf 33 Foll 12 $\frac{3}{4}$ X 1 $\frac{1}{4}$ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Good Good writing

Begins in Tatpurasasamasaprakarana
and breaks off in the Taddhitapralarana

Five extra leaves are added at the end
The first leaf contains passages relating to
Samagana The remaining leaves contain
a small portion of the Sabdakaustubha of
the वृद्धशब्दिक

256 21 G 21

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Palm leaf 70 Foll 14 $\frac{1}{2}$ X 1 $\frac{1}{4}$ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Injured Legible writing

Begins in the course of the Uttarakrt
and breaks off in the Svaraprakarana

257 24 B 4

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Palm leaf 25 Foll 18 X 1 $\frac{3}{4}$ inches
11 lines in a page Grantha script Old
Injured Clear writing

Breaks off in the S'abdadhikara

258 24 B 20

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Palm leaf 97 Foll 6 $\frac{3}{4}$ X 1 $\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page Grantha script Old
Good Good writing

Contains the Vaidika and Starapraka-
ranas

The former owner of the MS—Bala-
rāma S'astri

259 26 N 23

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Palm leaf 139 Foll 12 $\frac{1}{2}$ X 1 $\frac{1}{4}$ inches
10 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

Contains up to the end of the Samāsa-
prakarana

260 26 O 9

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Palm leaf 113 Foll 12 $\frac{1}{2}$ X 1 $\frac{1}{4}$ inches

14 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

Foll bearing Nos 85 to 138 are missing
Contains the Purvardha with a gap in
the middle due to missing of the Foll 85
to 138 as said above

261 27 N 34

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या श्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Palm leaf 47 Foll $12\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches
15 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Begins in the 4th pada of the Unadi
and goes on up to the end of Svarapra
kriya

The Scribe adds at the end

“स्वार्थ परार्थ लिखिता मनोरमा

सदाजवेनात्तसदाशिवेन ।

द्वदञ्जने ध्यातमहाशिवेन

ससेवया हर्षसदाशिवेन ॥

आद्यन्तयो प्रतीकस्य गैरिकाचूर्णलेपनम् ।

मनारमाया पद्यस्य यथेच्छ वार्तिकस्य च ॥

इति पद्यवार्तिकसमुच्चयार्थक ।”

Date of copying Kāṭaka month in
Krodhana year

262 28 J 36

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या श्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Palm leaf 104 Foll $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Injured Clear writing

Contains up to the end of Avyaya
prakarana in Purvardha

263 28 J 37

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या श्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Palm leaf 128 Foll $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{8}$ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Breaks off in the Aluksamasaparakarana
in the Purvārdha

Four extra leaves are found at the end

Leaves 1 and 2 contain a few verses
from the III kanda of the Vakyapadiya
Leaves 3 and 4 contain the following
stanzas

“अहिभूषा भक्ष्य गरलमपि चान्नमत्तकुमुम

श्रवाभूषा वास कुत्रापि पिशाचा सहचरा ।

जटी भिक्षुर्यश्चाखिलमुन्नमग्यप्रदवर

क्रियासिद्धि सत्त्वे वसति महता नापकरणे ॥

भो भोजराज त्वदरातिवेशमभित्यग्मपातेन विसादितान्ता

मेरी व्यकूजद् गृहती विशाला दद दद दद दद दद ॥

दृष्ट्वा मञ्जुलकुण्डमलानि विलसन्मन्त्रीलतातृजे

सक्तेहादिरसभ्रम प्रतिदिन सन्धिय तस्यान्तिकम् ।

* * * * *

काले बहौ गतवति व्यथमानचेता

दैव विचिन्त्य बहु शोचति चञ्चरीक ॥

कौसल्यान्मनीयगर्भजलपौ मारीचनीचाम्बुदे

सीतामानसमारसे च सतत वृन्दे मुनान्द्रद्विषाम् ।

सुग्रीवाप्रजयारावणमनाशोध्यारमानु प्रसु

पायात्त्वा मुरराज यो हरिरिव श्रीमान् रघूना पति ॥

अन्यत्र भाष्माद् गाङ्गेयादन्यत्र च हनुमन् ।

हरिणीगुप्तामेतरेण चर्मणा माहित जगत् ॥

एष वन्ध्यामुतो याति खपुष्पकृतशेखरः ।
मृगतृष्णाम्भसि स्नातः शशशृङ्गधनुर्धरः ॥”

Then the last page reads the following explanations on some of the technical terms used in Sanskrit Grammar.

‘नित्यविध्युद्देश्यतावच्छेदकानाकान्तत्वं परिनिश्चितम् ।
निमित्तवत्पदभिन्नपदावृत्तित्वमेकपदस्थत्वम् ॥’

264. 28. J. 41.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Palm-leaf. 100 Foll. 16 × 1½ inches.
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Contains the Uttarārdha up to the end
of Lakārārthaprakriyā.

265. 28. J. 44.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Palm-leaf. 18 Foll. 11½ × 1½ inches.
14 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

Breaks off in the Śandhiprakaraṇa.

Three extra leaves added to the begin-
ning contain a small portion of the *Ṣaṇṭi*:
of the *Siddhāntakaumodī*.

8 lines in a page. Telugu script. Old. In-
jured. Legible writing.

* Breaks off in the *Stripratyayaprakaraṇa*.

267. 28. N. 23.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रौढमनोरमा—भट्टोजि-
दीक्षितकृता

Palm-leaf. 166 Foll. 16 × 1½ inches.
9 lines in a page. Grantha script. Old.
Much injured. Illegible writing. Bamboo
boards are added to both sides.

Contains the Uttarārdha complete.

268. 11. C. 6.

प्रौढमनोरमाव्याख्यानम्, लघुनन्दरत्नम्—हरि-
दीक्षितकृतम्

Paper. 110 Foll. 11½ × 5 inches. 13
lines in a page. Devanāgarī Script. Old.
Good. Good writing.

by the new school But whenever he finds it impossible to do so he expresses his own views by the words beginning with परे तु

Contains up to the end of Samasāśraya vidhi and a few lines in the beginning of the Taddhitaparakarana

Beginning

शेषनिभूषणमाडे शपाशपाथलाभाय ।
दातु सकलममीष्ट फलमाष्टे यत्कृपादष्टि ॥

ध्यायमिति । ध्या वा ध्यात्वेत्यर्थ । णमुलन्त मेतत् । परम्, सर्वजगदुपादानम् । कार्यब्रह्महिरण्य-गमन्यावृत्तय इदम् । ध्यान चिन्तापरपयाय स्मृत्यनु-वृत्त्यापारूपम् । स्मरण तु तज्जन्यमिति विशेष । गुरारित्येकचकनेन सर्वविद्यायाम् एकस्मादेव गुरारिति सूचितम् । प्रौढानां मना रमयताम्यर्पिका मनारमाम् । प्रौढत्वं सकलदर्शनार्थज्ञानद्वारुमहाभाष्यगूढार्थज्ञानरत्नम् । इण्प्रहणेऽपि ।

Colophon

इति दीक्षितभग्नजिपौत्रदीक्षितहरिकृते लघुशब्दरत्ने मनारमाख्यायाने पञ्चसधिवकरणम् ।

End

दितिशब्दादिति । किञ्जन्तादिति शेष । एवम् अदितेरपि । ङीपि कृते इति । किञ्जन्ताभ्यामिति शेष । न पदान्तेति । पूर्वत्रासिद्धे नेति निषेधाऽप्यत्र बाध्य । निर्गच्छ इति । व्यञ्जित्वेऽप्यत्रादिपाठादिति भाव । स्त्रीत्व तु ङिङ्गमशिश्य लोकाश्रयत्वादिति न्यायेन बाध्यम् । वस्तुतस्तु एषाऽपि प्रागुपपादितह्रस्वादि रीत्या प्रमाद एवेति तत्त्वम् । याम्या शसन्तीति वैदिक प्रयागनिवा ।

269

10 B 27

प्रौढमनोरमाख्यायानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि
दीक्षितकृतम्

Paper 151 Foll 11½ × 4¾ inches 10
lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

The author mentions here n his other
work Sabdaratna apparently Brhacchabda
ratna and Nāgesa's Sabdendusekhara and
Manjusā

Wants the beginning in the Samasa
prakarana and goes on up to the end of
Pūrvardha

End

अस्पृष्टत्वादिति । पुत्रद्वयमिति हि तनाक्तमिति भाव ।
आङ्गस्येनेति । अत्र केचिदित्यादिना मदुक्तया मूर्ख्य
रीत्येति भाव । विस्तरस्त्वस्मत्कृते शब्दरत्ने मदन्ते
वासिष्ठतशब्देन्दुशेखरमञ्जुषयाश्च द्रष्टव्य ।

Colophon

इति श्रीमदीक्षितभग्नजिपौत्रदीक्षितहरिविरचित प्रौढ
मनारमाख्यायाने लघुशब्दरत्ने सुवन्त समाप्तिमगमत् ॥

The MS contains also the text of
Praudhamanorama for this portion
Name of the scribe—Bhūmasarma

270

9 D 31

प्रौढमनोरमाख्यायानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि
दीक्षितकृतम्

Paper 160 Foll 10 × 4¾ inches 10
lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

The colophon clearly shows that Har
dīkṣita was the son of Vreśvara son of

Bhattojūdikṣita This Viresvara was also called Bhānujī and Ramastama

Contains from the Samasasrayaviṇi to the end of Vaidikaprakaraṇa

End

कथं समच्छत इति । एवं च ते चिन्त्या इति भावः । चिन्त्यमिति । चिन्तायीज तु हृथ व्रीहिकाळ-योरित्यत्र सामान्यग्रहणार्थं क्त्वमिति । प्राचीनग्रन्थै-रिति । दीर्घोऽकित इति सूत्रस्थभाष्यादिग्रन्थैरित्यर्थः । व्यवस्थिततयेति । छन्दसि सर्वविधीना वैकल्पिकत्वा-दिति भावः । विकल्पव्यवस्थयेति । व्यवस्थितविकल्पे नेति यावत् । इत्यष्टमः ।

Colophon

इति श्रीमदीक्षितभट्टोजिपौत्रदीक्षितनीरश्वरपुत्रदीक्षित हरिविरचिते लघुशब्दरत्ने वैदिकी समाप्ता ॥

271. 10 D 13

प्रौढमनोरमाव्याख्यानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि-
दीक्षितकृतम्

Paper 236 Foll 11½ X 4½ inches 10 lines in a page Devanāgarī script Old Good Good writing

The leaves are arranged into 2 groups
The 1st group contains 151 Foll and the 2nd 85 foll

Contains the Uttaraṛdha up to the end of Kṛiprakaraṇa

Beginning

प्रथममध्ये कृतमिति । मङ्गलादीनि मङ्गलमध्यानि मङ्गलान्तानि च शास्त्राणि प्रथन्ते वीरपुष्पकर्णाय्यादि-भाष्योक्तपङ्क्त्योद्देशेनेत्यर्थः । ताभ्यां विरचितेति । तेन दित इति चणप्र । वेदाध्ययनकर्तृत्वेन तदुक्तानुष्ठानकर्तृत्वेन

च प्रसिद्धिरित्यर्थः । श्रुतिसिद्धत्वेऽपीति । एष आत्मा-पहतपाप्येत्यादिश्रुतिसिद्धत्वेऽपीत्यर्थः । परमार्थिकत्वा-दिति । नेह नानास्ति किंचनेति श्रुतेरिति भावः । निरुद्धं प्रसिद्धम् ।

End

मूढहणमिति । अत एव ज्यर्थ इति नानुवर्तत इति भावः । इति प्रागेवेति । सौत्रो निर्देश इति भाष्यम् । इत एव प्रकृतिवदित्यतिदेशोऽनिय इति तद्व्यापः । किं तु पत्तयेति । उपपदसमाप्तोऽपि नेति बोध्यमिति शियम् । विस्तारस्तु बृहच्छब्दरत्ने मन्दन्तेवासिकुल-बृहच्छब्देन्दुशेखरादौ च दृश्यः ॥

Colophon

इति श्रीमदीक्षितभट्टोजिपौत्रदीक्षितहरिविरचिते लघु शब्दरत्ने कृदन्तं सङ्गर्णम् ॥

The MS contains also the text of the Praudhamanorama for this portion

272 9 E 62

प्रौढमनोरमाव्याख्यानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि-
दीक्षितकृतम्

Paper 46 Foll 12 X 4 inches, 9 lines in a page Devanāgarī script Old Slightly injured Good writing

Writs beginning in the Samyāṅpra-
karaṇa and breaks off in the Śabdādhar-
kāra

273. 9 E 64

प्रौढमनोरमाव्याख्यानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि-
दीक्षितकृतम्

Paper. 89 Foll 12 X 3½ inches 13

lines in a page. Telugu script. Old. much injured. Clear writing.

Wants beginning in the Samjñāprakaraṇa and breaks off in the Kāraṇaparakaraṇa.

274. 10. C. 23.

प्रौढमनोरमाव्याख्यानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि-
दीक्षितकृतम्

Paper. 95 Foll. 11 × 4 inches. 12 lines in a page. Devanāgarī script Old. Good. Good writing.

Contains up to the end of Aṣṭayāyībhāsa-samāsa in Pūrvārdha.

Two extra leaves added at the end contain a portion of the Strīpratyaya of the work recopied.

275. 11. E. 34.

प्रौढमनोरमाव्याख्यानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि-
दीक्षितकृतम्

Paper. 109 Foll. 12 × 4½ inches. 11 lines in a page Devanāgarī script Old. Injured. Clear writing

Breaks off in the S'abdādhikāra.

The MS. contains also the text of the Prauḍhamanoramā for this portion.

276. 20. K. 11.

प्रौढमनोरमाव्याख्यानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि-
दीक्षितकृतम्

Palm-leaf. 108 Foll. 13 × 1½ inches 14 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

Contains up to the end of S'abdādhikāra.

277. 20. K. 51.

प्रौढमनोरमाव्याख्यानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि-
दीक्षितकृतम्

Palm-leaf. 5 Foll. 18½ × 2 inches. 14 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Good writing.

A fragment containing a portion of the Sandhīprakaraṇa.

278. 23. B. 5.

प्रौढमनोरमाव्याख्यानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि-
दीक्षितकृतम्

Palm-leaf. 96 Foll. 15½ × 1½ inches 6 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Legible writing.

Breaks off in the S'abdādhikāra.

279. 24. B. 7

प्रौढमनोरमाव्याख्यानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि-
दीक्षितकृतम्

Palm-leaf. 89 Foll. 11½ × 1½ inches 10 lines in a page. Malayālam script. Old. Slightly injured. Good writing.

Breaks off in the S'abdādhikāra

280 30 F. 18.

प्रौढमनोरमाव्याख्यानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि-
दीक्षितकृतम्

Palm-leaf. 177 Foll. 15½ × 1½ inches 8 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Breaks off in the Samāsasrayavidhi.

281. 33. L. 26.

प्रौढमनोरमाव्याख्यानम्, लघुशब्दरत्नम्—हरि-
दीक्षितकृतम्

Palm-leaf. 25 Foll. 18 × 1½ inches.
11 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured Illegible writing.

Wants the beginning in Samyāṇāpra-
karana and breaks off in Sandhiprakana.

282. 9. E. 63.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Paper. 141 Foll. 13½ × 3½ inches
15 lines in a page. Telugu script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Foll. Nos. 113 and 133 are missing

This is another commentary on the Sid-
dhāntakaumudī of Bhaṭṭojidiksita. The
author Jñānendrasarasvatī was the pupil
of Vāmanendrasvāmī. The commentary
is called Tattvabodhinī and closely follows
the Praudhamanoramā of Bhaṭṭojidiksita.
This commentary is believed to have been
written only up to the end of Kṛtipra-
karana, omitting the Vaidika and Svara-
prakaranas. Jayakṛṣṇa son of Raghu-
nāthabhaṭṭa and grandson of Govardhana-
bhaṭṭa of the Maun family completed the
work commenting on the Vaidika and
Svaraprakaranas and designated his com-
mentary Subodhinī. Jñānendrasarasvatī
and Jayakṛṣṇa are assigned to the 18th
century A D.

Breaks off in the beginning of the
Samāsaparakarana in the Pūrārdha.

Beginning :

नत्वा विधेभरं साम्बं कृत्वा च गुरुवन्दनम् ।
सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या क्रियते तत्त्वबोधिनी ॥

विघ्नविघाताय कृतं मङ्गलं शिक्षाशिक्षायै निबन्धनि-
धीषितं प्रतिजानीते—मुनित्रयमियादिना । त्रयोऽवयवा
कथं तत् त्रयम् । संख्याया अवयवे तत् । द्वित्रिम्या
तत्स्यायञ्चैत्यच् । नन्तरो वेदशास्त्रतत्त्वावगन्तारो
मुनयः । मनेरुह्येत्यौणादिकसूत्रेण मनेरत उकारः, मनेः
पर इन्प्रत्ययश्च । गुणस्तु नेह भवति, किदित्यनुवर्तनात्
तत्परकरणाद्वा । तेषा पाणिनिकाव्यायनपतञ्जलीना
त्रयम् ।

End :

सुप इति प्रत्याहास्य ग्रहणम्, पञ्चम्याः स्तोका
दिभ्य इत्याशुलुप्तमासविधानात् ज्ञापकात् । निर्देशा-
दिति । अन्यथा हि प्रथमा.

283. 19. I. 54.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 200 Foll 15 × 1½ inches
9 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured Good writing.

Begins in the Śabdādhiḥkāra and goes on
up to the end of Pūrārdha.

End :

अन्यत्रापीति । इन्द्रं सुद्ध प्रवर्तते । इह वीक्षाया
द्विवचनम् । इषोद्विषोद्विषमियर्थः । इन्द्रं सहते । शीत-
मुष्णमेकं इन्द्रम् । सुखदुःखे चापरम् । क्षुत्तृष्णे चा-
परम् । इह स्वार्थे द्विवचम् । एकवद्भावादि पूर्ववत् ।
बह्वचं स्वैकदेशपञ्चमात् ।

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या या कृता तत्त्वबोधिनी ।
समाप्तं तत्र पूर्वार्धं तेन तुल्यतु शंकरः ॥

Colophon :

इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यवामनेन्द्रस्वामिचर-
णारविन्दसेवकज्ञानेन्द्रसरस्वतीकृतौ सिद्धान्तकौमुदी-
व्याख्याया तत्त्वबोधिनीव्याख्याया पूर्वार्धं समाप्तम् ।

Date of copying :

क्रोधिसंवत्सरे मासि मीने शस्ताकवासरे ।

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या लिखिता तत्त्वबोधिनी ॥

284. 10. D. 7

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Paper. 224 Foll. 13 × 7 inches. 15
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Good Good writing

The leaves are arranged into 5 groups
and in each group they are given a separate
pagination as given below .

1st Group Foll 1—75 (Foll. 53 and
54 missing)

2nd	..	1—16
3rd	..	1—82
4th	..	1—29
5th	..	1—24

Contains upto the end of Lakārārtha-
prakīrṇā, but wants the end of the Tad-
dhitaparakarana.

End .

अम एवेति ; पुरुषाशे वचनाशे च । लोडशे तु
प्रमवेति भावः । एवमुक्तोदाहरणेषु हिवान्तेषु तिङन्त-
त्वं यथायथ परस्मैपदात्मनेपदान्तत्वं च सिद्धम् । पुरुष-

वचनसंज्ञे तु विधानसामर्थ्यात् हिस्वयोर्न स्त इत्युक्त-
मिति सर्वेष्टसिद्धिः ।

Colophon :

इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीवामनेन्द्रस्वामि-
चरणारविन्दसेवकज्ञानेन्द्रसरस्वतीकृतौ सिद्धान्तकौमु-
दीव्याख्यायां तत्त्वबोधिनीव्याख्याया तिङन्तप्रकरणं
समाप्तम् ॥

Date of copying. Groups 1 to 4 S'aka
1708. Parābhava year. 5th—Sam 1880.
Jaya year.

The following stanza is found at the
end of the 4th group.

“तैलाद्रक्षेजलाद्रक्षेक्षेच्छियिलवन्धनात् ।
मूर्खहस्ते न दातव्यमेवं वदति पुस्तकम् ॥
भग्नपृष्ठकटिप्रीवं स्तब्धदृष्टिर्धोमुखम् ।
कटेन लिखितं ग्रन्थं यत्नेन परिपालयेत् ॥”

Name of the scribe · Bhīmaśarmā.

Name of the former owner—Gangādhara
son of Patavardhana Kṛṣṇa

285. 9. E. 59.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Paper 47 Foll. 11½ × 3½ inches. 12
lines in a page. Telugu script. Old. Good.
Clear writing

Contains the Taddhitaparakarana only
complete.

286. 9. E. 93.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Paper. 45 Foll. 11½ × 4½ inches. 11

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS

lines in 1 page Devanāgarī script Old
Good Good writing

Contains the Kṛtiprakarana without the
beginning and end

287 9 G 23

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Paper 61 Foll 12 × 4½ inches 17
lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

Contains the Taddhitaparakarana and
Dviruktiparakarana in the Purvārḍha

The last page contains the following
stanzas

ख्यात शक्रो भगङ्गा विधुरपि मलिनो माधवो नन्दजातो
वैद्यापुत्रा वसिष्ठो लवणजलनिधि पाण्डवो जारजात ।
व्यासो मत्स्यादरीजा रतिपतिरतनु सर्वभक्षा हुताशो
रुद्र प्रेतास्थिधारी त्रिसुवनविषये कस्य दाघो न वास्ति॥
मान्धाता स महीपति क्रतुयुगालकारभूता मत
सेतुर्येन महोदधौ विरचित कासौ दशास्यान्तर ।
अन्ये चापि युधिष्ठिरप्रसूतयो याता दिव भूपते
नैकेनापि सम गता वसुमती नून त्वया यास्यसि ॥
ये पद्माद्रिपय समुद्रमलया हसाक्षताक्षर्यध्वजा
हेमाविह्वमनीरदनिभा वाक्कल्लचक्रायुधा ।
लोकात्पत्तिविषयतिगुहितेषा सावित्र्युमाश्रीधरा
स्ते ब्रह्मेश्वरविष्णवा विदधता व कीर्तिदीप्तिश्रिय ॥

288 10 D 15

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Paper 336 Foll 10 × 5½ inches 13

lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

Wants the beginning in the Śābdadhī-
kāra and breaks off in the Dviruktipra-
kriya

289 10 E 17

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Paper 122 Foll 10½ × 5 inches 10
lines in a page Devanagari script Old
Good Legible writing

Contains the Uttarārḍha breaking off in
the निजन्तप्रकरण

290 19 F 13

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf 129 Foll 14½ × 1½ inches
7 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Wooden boards are added to both sides
Contains the Taddhitaparakarana only
without the beginning

291 19 F 40

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf 18 Foll 15 × 1½ inches
11 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

Contains the Stripratyaya only

292 20 K 42

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf 119 Foll 16 × 1 inches 6
lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Bamboo boards are added to both sides

The readings are slightly different from
those contained in the printed edition and
the other MSS described here

Wants the beginning and end in the
Taddhitaprakarana

293 21 G 13

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf 73 Foll 14½ × 1½ inches
6 lines in a page Grantha script Old
Injured Clear writing

Contains the Samasaprakarana incom-
plete

294 21 G 15

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf 175 Foll 16 × 1½ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Begins in the Samasaprakarana and
goes on up to the end of Purvardha

Eight extra leaves are added at the end
and they contain a small portion of Tad-
dhitaprakarana of this work copied again

295 21 G 16

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf 118 Foll 16 × 1½ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

Contains up to the end of Avyayapra-
karana

Two extra leaves are added at the end
The first leaf contains a portion of the
Vyupattivada of Gadadhara dealing with
सञ्चोधनविभक्त्यधर्निर्णय The second leaf con-
tains a few lines of Siddhantakaumudī in
हलन्तपुलिङ्गप्रकरण

296 21 G 17

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf 135 Foll 16½ × 1½ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Injured Legible writing

Contains Tinantakanda in the Uta-
rardha

297 21 G 20

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf 88 Foll 17 × 1½ inches 7
lines in a page Grantha script Old
Much injured Good writing

Begins in the Sandhiprakarana and
goes on up to the end of Karakaprakarana

298. 21. G. 21.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 156 Foll. $15 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Illegible writing.

Wooden and bamboo boards are added to the beginning and end of the MS. respectively.

Contains the Kṛtprakarāṇa up to the end of Unāḍiprakarāṇa.

299. 21. G. 22.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 62 Foll. $14\frac{1}{2} \times 2$ inches. 16 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the Tinantaprakarāṇa without the beginning and end.

Date of copying. 25th day of the Āni month of the year S'ubhakṛt.

Name of the scribe: Śrīnivāsa.

300. 21. G. 24.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 85 Foll. $12\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 7 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Legible writing.

Contains from तुदादि to लकारावप्रक्रिया in Uttarārdha.

Name of the scribe: Padmanābhudu.

301. 21. G. 25.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 40 Foll. $17\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. 6 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured. Clear writing.

Breaks off in the Sandhiprakarāṇa.

302. 22. L. 31.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 55 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1$ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured. Good writing.

Contains the Sandhiprakarāṇa complete.

303. 22. M. 49.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 66 Foll. $9 \times 1\frac{1}{4}$ inches. 9 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the Kārakaprakarāṇa only incomplete

304. 23. D. 6.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 81 Foll. $17 \times 1\frac{1}{4}$ inches. 9 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Clear writing.

Contains the Tinantaprakarāṇa up to the end of Curāḍi.

The former owner of the MS: Arasāni-pālai Kandāḍai Rāmānujāchārya.

305. 23. D. 18.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 125 Foll. 16 × 1½ inches. 9 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the Uttarārdha up to the end of Lakārārthaprakriyā.

The former owner of the MS: Hastigirinātha.

306. 23. D. 31.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 130 Foll. 17 × 1½ inches. 6 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Clear writing.

Wants the beginning in the Śabdādhi-kāra and breaks off in the Srtipratyaya

307. 24 A. 28.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 146 Foll. 11½ × 1 inches. 11 lines in a page. Malayalam script. Old. Slightly injured. Good writing.

Contains up to the end of Avyayaprakaraṇa in Pūrvārdha

Former owner of the MS: Balarāma-sāstri.

308. 25. C. 16.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 87 Foll. 17½ × 1½ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured. Good writing.

Wants one leaf in the beginning of Taddhitaprakaraṇa and goes on up to the end of Pūrvārdha.

Two extra leaves are added in the beginning. The first leaf contains a few lines of Anumānakhaṇḍa in the Siddhāntamuktāvali of Viśvanātha. The second leaf reads a few conjugational forms of the root भू-भक्ति, भवतः, भवन्ति etc.

309. 25. D. 36

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 36 Foll. 12½ × 1 inches 7 lines in a page. Grantha script Old Slightly injured Good writing.

Breaks off in the Sandhīprakaraṇa.

Name of the scribe. Nārāyaṇa.

Former owner of the MS.—Venkaṭa-kṛṣṇa.

310. 25. I. 35.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 19 Foll. 16½ × 1½ inches. 6 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Legible writing.

Contains a fragment of the *Strīpratyaya-prakarana*

311. 26. K. 25.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 98 Foll. $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 9 lines in a page. Grantha script. Old. Much injured. Good writing

Fol. 94b is left blank.

Wants the beginning in *Apatyādhikāra* and goes on up to the end of *Pūrvārdha*.

312. 26. N. 22.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf. 162 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 10 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured. Good writing.

Contains up to the end of *Strīpratyaya* in *Pūrvārdha*.

The fly leaf in the beginning contains the following :

“केदारगौळम्—

वेणुगान्तेल्लुनिगा

वेगनुलगाऽनु

अलिवेणुल्लेऽदष्टि

लुट्टिवेचुनुण्डग

विःसितपद्मजयदनुनि

विविधगुल्लनाऽका

ओकरिकोकरका मुःनिडि

ओःगनुऽज्जगा

मुःकरायमुऽऽनतल्लुदुरी

वेणु०

वेणु०

सोगमुगानुवाडगा

सरुलुसुरुलुन्यागरीज

मुःलुनिवेडगावल्लु

वेणु०

(6) अभिव्यक्तपदार्थो ये स्वतन्त्रा लोकाविश्रुताः ।
शास्त्रार्थस्तेषु कर्तव्यः शब्देषु न तदुक्तिः ॥”

313. 29. A. 34.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 21 Foll. 16×1 inches. 10 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Clear writing.

Contains a fragment of the *Sandhiprakarana*.

Former owner of the MS—*Cakravartī Kavītarārikasamha Srinivāśācāryalu*.

314. 29. B. 9.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 70 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 7 lines in a page. Telugu script. Old. Slightly injured. Good writing.

Contains the *Samāsaprakaraṇa* only complete.

315. 29. G. 16.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm-leaf. 13 Foll. $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured. Good writing.

Wants the beginning in Karakapra karana and breaks off in the Samasapra karana

316 29 M 28

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf 187 Foll $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Contains the Uttarardha breaking off
in Unadiprakarana

317 30 E 21

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf 39 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches 9
lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Contains the Avyaya and Stripratyaya
prakaranas in Purvardha

Former owner of the MS Raghava

318 33 H 14

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf 102 Foll $22\frac{1}{2} \times 1$ inches
7 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Begins in the Sabdadhikāra and breaks
off in the Kārakaparakarana

319 33 H 15

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तत्त्वबोधिनी—ज्ञानेन्द्र-
सरस्वतीकृता

Palm leaf 106 Foll $19 \times 1\frac{1}{2}$ inches 8
lines in a page Grantha script Old
Injured Clear writing

Wants the beginning in Karakapra
karana and goes on up to the end of
Purvadha

The scribe adds

“क्रोधनरुद्धशितदलरवितिविशानिदिवसोऽतीतश्चे ।
श्रीराघवार्पितनयो देशिकदासो व्यटालिष्वतदिदम्॥”

320 19 G 41

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सुबोधिनी—जय-
कृष्णकृता

Palm leaf 69 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

A commentary on Bhaṭṭajñānīdīkṣita's
Siddhantakaumudī for the Vaidika and
Svata prakaranas by Jayakṛṣṇabhaṭṭa son
of Raghunāthabhaṭṭa and grandson of
Govardhanabhaṭṭa of the Mouni family
From the introductory verses given below
it is known that Raghunāthabhaṭṭa had
four sons viz 1 Mahadeva 2 Rama
kṛṣṇa 3 Jayakṛṣṇa (our author) and
4 Śrīkṛṣṇa The reading श्रीकृष्णाप्राप्तसूत्रव्य
found in verse 5 is read wrongly in the
printed editions of the work The Nirṇaya
sagar Press edition reads this as श्रीकृष्णा
यास्तु सूत्रव्य This reading not only ignores the
correct meaning, but also misleads the

readers to err in believing that Jayakṛṣṇa's mother was Śrīkṛṣṇā and that Maunī Śrīkṛṣṇa was not his younger brother as the latter mentions Jānakī as his mother in his works. The Telugu edition of the work reads this as श्रीकृष्णप्राप्तसूत्रः. This also is not the correct reading as Jayakṛṣṇa was the son of Raghunātha and not of Śrīkṛṣṇa. Again a paper MS described under No 180 of the Des Cat of the Bhandarkar Oriental Research Institute, Poona, reads this as श्रीकृष्णप्राप्तसूत्रः. This reading has no any sensible meaning at all. In the last instance the letter स in Devanāgarī script might have been wrongly read as स. This sort of mistakes is very common in MSS. In conclusion the correct reading is श्रीकृष्णप्राप्तसूत्र which means श्रीकृष्णस्याग्रे आतः सूत्रं, येन सः । This Śrīkṛṣṇa the fourth son of Raghunātha and younger brother of Jayakṛṣṇabhāṭṭa is identical with Maunī Śrīkṛṣṇabhāṭṭa the author of *Tārakanāṭṭikā*, *Sphoṭacandrikā* etc, wherein he speaks of himself as the son of Jānakī and Raghunātha and grandson of Govardhana bhāṭṭa of the Maunī family.

Contains the *Vardika* and *Svarāprakarana* complete

Beginning

सिन्दूरेण विराजितं त्रिनयनं दिक्संलप्यशंभुर्मुक्तं
भक्तानुग्रहकारकं प्रमददाक्षिणं सदानन्दनम् ।
अष्टाविंशतिर्गुरुं सततं ये चिन्तयन्ते जना-
स्तं देवं गणपं स्मरामि सततं चन्द्रकंचूड विभुम् ॥
यस्तस्मादिदमस्तत्तन्मन्त्रं ब्राह्मणैः प्रसादं देवि
प्रयक्ष्यति परः किरणरामन्वयगोवर्धन ।

माद्यत्पण्डितमण्डलद्वयद्विन्दुनन्दामणीः

श्रीरामाङ्घ्रिनिपेयकः समञ्जसः श्रीमौनिगोवर्धनः ॥
रघुनाथपादारविन्दसेवावशतस्तस्य बभूव नन्दनः ।
रघुनाथ इतीव्यमानगम्यो रघुनाथाङ्घ्रिनिपेयकः सुधीः ॥
बभूवुस्तस्य चत्वारस्तनयाः सुनयाः पुत्राः ।
महादेवाभिधः शिष्टो महाभाष्यानुभाषकः ॥
रामकृष्णो द्वितीयोऽसौ रामकृष्णाङ्घ्रिसेवकः ।
तृतीयो जयकृष्णोऽस्मि श्रीकृष्णप्राप्तसूत्रः ॥
श्रीमद्विद्वान्तकौमुद्याः स्वरवैदिकखण्डयोः ।
नरवा मुनित्रय इत्या टीका कुर्वे सुबोधिनीम् ॥
सुशब्दब्राह्मणश्रीकृष्णमुद्रनविधोतनकरी
सदा सद्युत्पत्तिप्रसरणपरानन्दनकरी ।
कुशब्दध्वान्तस्य प्रसन्नमभिधिवसनकरी
कृतिभूपादेया सुवर्जनमनःप्राङ्गणचरी ॥

इयत्ता प्रवन्देन लौकिकेऽपि शब्देऽप्यन्वाख्यातोऽपि
वेदिकान्वाख्यानमवशिष्यते । न चेदमप्रयोजनम् । रक्षो
हामगच्छन्तदेहा प्रयोजनमिति वदता भाष्यकारेण
वेदरक्षाया व्याकरणारम्भप्रयोजनत्वेन मुख्यतया विधा-
नात् । ब्राह्मणेन निष्कारणः पञ्चङ्गा वेदोऽध्येयो
ज्ञेयश्चेति वेदार्थज्ञानोपायतया वेदाङ्गत्वेनैव व्याकरणा-
ध्ययनविधानाच्च ।

End

स्वरितत्वमिति । स्वरितो वासुशत इत्यनेन । ऋत्विगिति ।
ऋतावुपपदे यजे. किन्तु ऋत्विगित्यनेन । वचिस्वपीति
संप्रसाणम् । नद्विपयस्येति । इत्यन्तर्जितस्य नित्य-
नपुंसकस्यादिस्तात् इति सूत्रार्थः ॥

Colophon

इति श्रीमौनिपुत्रश्रितः कापमानधीगोवर्धनमहम्म
जगुनाथाङ्गजेन जयकृष्णेन कृपाया भिद्वान्तकौमुदी-
व्याख्याया मुनीन्द्रिया स्वरवैदिकप्रकरण समाप्तम् ॥

The scribe adds :

कल्याणं वितनोतु कौरुपट्टरीचेतःप्रमोदाकर-
स्थेमाङ्कमुधारसोक्षणनिजप्रादुर्भवेः स्वेः करेः ।
प्रातः पङ्कजकोरकस्य दलनं कृत्वा दयाना क्रमा-
दक्षामेव पतिस्ततः स्ववशयन्नम्भोजिनीनां श्रियम् ॥

321

9. G. 18.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सुयोधिनी—जय-
कृष्णकृता

Paper. 16 Foll. 11½ × 5½ inches. 20
lines in a page. Telugu script. Old.
Injured Illegible writing.

• Contains the स्वरप्रकरण only incomplete.

322.

20. K. 25.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या बृहच्छन्देन्दुशेखरः—
नागेशकृतः

Palm-leaf. 79 Foll. 17½ × 1 inches.
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Legible writing.

This is a commentary on Bhaṭṭoji-
diksita's Siddhāntakaumudī by Nāgesa
alias Nāgoji son of Sati and Śivabhaṭṭa.
Nāgesa was the pupil of Haridiksita the
author of Laghusabdaratna Like Hari-
diksita, Nāgesa also represents the new
school of grammarians Nāgesa is also the
author of following works on grammar—
Laghusabdendusekhara, an abridgement
of this work, Mahābhāṣyapradīpavyākhyā
Uddyōta, Paribhāṣendusekhara; La-
ghumañjūsā and Paramalaghumañjūsā

Breaks off in the Paribhāṣāprakaraṇa.
Beginning :

नागेशमष्टो नागेशमापितार्थविचक्षणः ।
शिवभट्टमुतो धीमानुपाध्यायोपनामकः ॥
याचकानां कल्पनरो रिपुकक्षुद्रताशनात् ।
शृङ्गिवेपुराणीशगमतो लब्धवीरिणः ॥
नत्वा कणीशमीशानं कौमुद्यर्थप्रकाशकम् ।
मनोगोमार्गदेहं तन्वे शब्देन्दुशेखरम् ॥

ममातिप्रन्धप्रचारादिप्रतिगन्धकविप्रविघाताय समुचित-
कपित्रणमन्त्राग्रूपं मङ्गलमाचरन् शिष्यशिक्षार्थं व्या-
ख्यातृश्रोतृणामनुपङ्गतो मङ्गलाय च निनम्राति—मुनि-
त्रयमिति । कारकविभक्तेर्वैयर्थ्यस्त्वात् द्वितीया । परि-
भाष्येति । तच्छब्दस्य बुद्धिस्थपरामर्शकत्वात् प्राचा-
मुक्तीस्तिरस्कृत्येव्यर्थः । मुनित्रयोक्तीर्विचार्येयर्थो वा ।
न चात्र पक्षे परीभास्तिरस्क्रियेति कोशविरोधः,
कोशस्य नामलिङ्गानुशासनत्वात् धातोस्तिरस्क्रिया-
माशयोविरोधकत्वात् ।

End :

यथा अयजे इन्द्रमियादौ अन्तरङ्गेण गुणेन सर्वण-
दीर्घं सनानाश्रये चरितार्थयोर्यण्गुणयोरपवादोऽपि
वाच्यत इति बोध्यम् ।

Name of the scribe and former owner
of the MS.

“श्रीमन्नृसिंहविदुषा पुत्रेण गुरुमूर्तिना ।
प्रथमाध्यायसंज्ञाना प्रकरणं च समाप्यते ।
गुरुमूर्तिनामोऽस्य पुस्तकं शेखरान्वितम् ॥”

323.

8. H. 17.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—
नागेशकृतः

Paper. 487 Foll. 11½ × 9 inches 18

Colophon

इति श्रीमदुपाध्यायोपनामरश्मिश्रभट्टसतीगर्भज
नागेशभट्टरचिते लघुशब्देन्दुशेखराख्ये सिद्धान्तकौमुदी-
व्याख्याने उत्तरार्धे समाप्तम् ॥

The scribe adds

“दस्यवो मयि कृपादुतयैन
त्पुस्तकं मिलितं बहुपत्रात् ।
कर्म मां कुरुत तन्मुपिज्ञातो-
वो नमोऽस्तु शिगसा बट्टकृन्व ॥

त्रिन्दुदृष्टिपिप्रसंगीचिन्नाश्वरूपहृत्किपदभेददूषणम् ।
हस्तवेगजमनुद्धिपूर्वकं क्षन्तुमर्हथ समीक्ष्य सज्जना ॥”

Date of Copying

“युवनामसप्तत्तर मादपदशुद्धितीया ।”

Name of the scribe Paluvayi Rangayya,
copied for the use of Bahusrutam Venka
ṭaramas astrulu

324 9 G 14

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—
नागेशकृतः

Paper 162 Foll 12 × 4½ inches 18
lines in a page Telugu script Old Slight
ly injured Clear writing

Breaks off in the Apatyadhikara of the
Taddhitaprakarana

325 9 G 16

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—
नागेशकृतः

Paper 120 Foll 12 × 4½ inches 18
lines in a page Telugu script Old In
jured Clear writing

Contains the Uttarārdha complete
Date of Copying

“क्षययेपं आश्वयुजे चतुर्थ्यां गुप्तवासरे ।
निशाया पूर्णपक्षे च उत्तरार्धे समाप्तम् ॥”

Name of the scribe

“करोपनामरसरसिंहभट्टनृप्रतिपतिपौत्रलक्ष्मी
पतिपुत्रनरसिंहन लिखितम् ।”

326 9 G 21

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—
नागेशकृतः

Paper 31 Foll 12½ × 5½ inches 20
lines in a page Devanāgarī script Old
Injured Illegible writing
Contains the Śvaraprakarana only
Date of Copying Śaka 1653

“विगेयिवत्सरे मासे कार्तिक शुक्लपक्षके ।
दशम्या भागवे ग्रन्थे वैकटेन समापित ॥”

327 10 B 26

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—
नागेशकृतः

Paper 257 Foll 12 × 4½ inches 10
lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

Wants beginning in the Samjnapra
karana and breaks off in the Samasasra
yavidhi, then contains 2 leaves relating to
the Taddhita and 36 leaves to the Svara
prakarana

328. 10. C. 22.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—

नागेशकृतः

Paper. 165 Foll. $10\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ inches. 12 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Good. Good writing.

Begins in the Halantapumlingaparakarana and breaks off in the Taddhita-prakarana.

329. 10. C. 25.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—

नागेशकृतः

Paper. 131 Foll. $11\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ inches. 11 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Good. Good writing.

The leaves are arranged into three groups. The first group contains a portion of the Taddhitaparakarana; the second a portion of the Kīdantaparakarana and the third the whole of the Svaraparakarana. Each group has the leaves with separate pagination.

330. 10. E. 25.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—

नागेशकृतः

Paper. 111 Foll. $11\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ inches 11 lines in a page. Devanāgarī script Old Good. Good writing.

The leaves are arranged into three groups with separate pagination.

The first group contains a portion of the S'abdādīkārā and Avyaya, the second

a portion of the Kārakaparakarana and the third a portion of the Samāsaparakarana.

331. 20 K. 12.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—

नागेशकृतः

Palm-leaf. 22 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1$ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the Strīpratyaṣa only.

Date of copying and the name of the scribe.

“वर्षे व्यये दिनकरे हरिमासयुक्ते

पट्टीतिथौ गिरिशमे दिवसेशवारे ।

हस्तदिनाथगुरुर्वर्षकुलोद्भवेन

शब्देन्दुशेखरमलिख्यत सन्मुदेऽदः ॥

श्रीचण्डमास्तगुरुर्वर्षाम्बुधिसुधानिधेः ।

श्रीमद्वेङ्कटरङ्गायगुरोः पुत्रोऽलिखित्विदम् ॥”

The former owner of the MS. Alasūr Hastigiri Muḍumbai Candamārutam Tiru-venkaṭācārya.

- 332. 20. K. 13.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—

नागेशकृतः

Palm-leaf. 112 Foll. $11\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches 15 lines in a page Grantha and Malayālam scripts. Old Slightly injured Good writing

Contains the Uttarārdha complete

3 extra leaves attached at the end contain a few passages from the Siddhānta-ratnākara of Rāmakiṣṇabhaṭṭa beginning

with the Sutra दिव्यदिव्यादिव्य etc in the
Taddhitaprakarana

333 20 K 14

सिद्धान्तकोमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखर —
नागेशकृतः

Palm leaf 128 Foll 17 × 1½ inches
8 lines in a page Telugu script Old
injured Good writing

Contains the Uttarardha up to the end
of Svaraprakarana

Leaves Nos 38 to 93 are missing and
consequently the portion of the अदादि to
नमःशतुप्रक्रिया is wanting

334 20 K 22

सिद्धान्तकोमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—
नागेशकृतः

Palm leaf 77 Foll 14½ × 1 inches
8 lines in a page Telugu script Old
injured Good writing

Contains the Vaidika and Svara pra-
karana

335 20 K 26

सिद्धान्तकोमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—
नागेशकृतः

Palm leaf 46 Foll 7 × 2 inches 16
lines in a page Grantha script Old
Good Good writing

Contains the karakaprakarana only

336 20 K 25

सिद्धान्तकोमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—
नागेशकृतः

Palm leaf 27 Foll 17 × 1½ inches
9 lines in a page Grantha script Old
Much injured Good writing

Contains the Samjna and Paribhasa
prakaranas

337 25 M 7

सिद्धान्तकोमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—
नागेशकृतः

Palm leaf 149 Foll 11 × 2 inches
16 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

Wooden boards are added to both sides
Breaks off in the karakaprakarana

4 extra leaves added at the end contain
the verses 24 to 41 of the 2nd Sarga of the
Sisupalavadha with the commentary of
Mallinatha

338 25 N 3

सिद्धान्तकोमुदीव्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—
नागेशकृतः

Palm leaf 60 Foll 12½ × 1½ inches
12 lines in a page Grantha script Old
Much injured Good writing

Wooden boards are added to both sides
Breaks off in the Svadisandhiprakarana
The fly leaf contains the following
passages being the footnotes on the work

“यत्तु शब्देन्दुशेखरे हलन्यसूत्रे— अत्र पदद्वयस
मासऽन्यशब्दस्य पूर्वनिपातापत्ते, कर्मधारयपदप्रज्ञाना

समासामावस्य सूत्रकारशैलीसिद्धत्वावेत्युक्तम्; तद्व्याख्यातृभिः जातेरस्त्रीविषयादयोपधादिति ज्ञापकादित्युक्तम् । अत्र विचारयामः—शेखरकृतस्तात्पर्यं न सर्वत्र । यदि सर्वत्रेष्टं स्यात्तर्हि निपात एकाजनाङ् इति सूत्रे अपृक्तसूत्रे च कर्मधारयाभावेन प्रेरमित्यत्र प्रगृह्यसंज्ञाय पृष्ठतप्रगृह्या अचि नियम् इति प्रकृतिभावः स्यात् । किं च निस्सुसादीनां प्रकृतिभावे रत्वं च न स्यात् । तस्मात्तत्र सूत्रे कर्मधारय एव युक्तः । अत्र च ज्ञापकं व्याहरति मृग इति निर्देशः । अत्र कर्मधारयेऽपि न क्षतिः । न च कर्मधारयसमासे अन्यशब्दस्य अरुपाच्युत्तरमित्ययापवादभूतत्वेन अजायदन्तमिति सूत्रेण पूर्वनिपातापत्तिः स्वादिति वाच्यम् । इको गुणद्वी, समुद्राभ्राद् घः इत्यादिनिर्देशेन पूर्वेनिपातस्यानित्यवशापनात् । जातेरिति सूत्रं तु सौत्रवाद्बोध्यम् । लक्ष्ये लक्षणेति न्यायः कचित्संज्ञाविषये न प्रवर्तते । संज्ञाशास्त्राणां कार्यार्थत्वान् पुनः पृष्ठौ कार्यमेव याञ्जमिति अणोऽप्रगृह्यत्वेति सूत्रे शब्देन्दुशेखरे अङ्गीकृतम् ॥

पातञ्जले महाभाष्ये इत्यत्र पातञ्जलपदेनैव पतञ्जलिप्रोक्तार्थस्य सिद्धत्वात् महाभाष्यप्रदं किमर्थमुच्यते । शेखरदिभाष्याणामप्रदं यथा स्यात्तदर्थं महाभाष्यप्रदम् । महाभाष्य इत्युक्तेऽपि शाकरभाष्यस्य प्रदं न स्यात् ; सृष्ट्योगमवर्त्ततीति न्यायेन व्याकरणभाष्यस्यैव रुद्धत्वात् कथमन्यस्य प्रदमिति चेन्न । यद्यस्यैव प्रदं स्यात्तर्हि पातञ्जल इत्येव मिदं तदर्थं स्पष्टमेव, तस्मादत्र वीगिक एव । महाभाष्यो भाष्यममहाभाष्यः ; पूर्य इत्यर्थः । पतञ्जलिप्रोक्ते चान्यदिग्भाष्यमन्तित्यर्थः ॥

339. 29. L. 36.

सिद्धान्तर्कोमुदीन्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—

नागेशकृतः

Palm-leaf. 41 Foll. 15½ X 1½ inches

7 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Good writing.

Contains the Vaidikaprakaraṇa complete and Svāraprakaraṇa incomplete.

340. 34. G. 3.

सिद्धान्तर्कोमुदीन्याख्या लघुशब्देन्दुशेखरः—
नागेशकृतः

Palm-leaf. 311 Foll. 16 X 1½ inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Wants beginning in the Śabdādhi-kāra and goes on up to the end of Pārvārdha.

341. 9. H. 90.

लघुशब्देन्दुशेखरटीका ज्योत्स्ना—उदयकरकृता

Paper. 22 Foll. 12 X 4 inches. 17 lines in a page. Telugu script. Old. Good. Illegible writing.

Beginning :

वादेवी मानसे कृत्वा गङ्गामाध्याय मङ्गलाम् ।

शब्देन्दुशेखरज्योत्स्नामतनोत्पदंकरः ॥

पातञ्जल इति । अत्र महामाध्य इत्येतावदुक्तौ शारीरकसूत्रभाष्यादावतिथ्यासिः । अतः पातञ्जल इति । पातञ्जल इत्युक्तावपि पातञ्जलसूत्राणा भाष्ये वेदव्यासकृतेऽतिथ्यासिः । अतो महत्पदम् । कृत-भूरिपरिश्रम इति भूरिपदोपदानं तन्त्रान्तरीयपरिश्रमा-सङ्गावाभावसूचनार्थम् । सर्ती दीव्यति पातिव्रत्येन जिगीषतीति मतीदेवी । कर्मण्यण् । यथाश्रुते तु पुंवद्भावप्रसङ्गः । न च संज्ञात्वान्निषेधः, कर्मधारये तत्प्राप्तिसत्त्वात् । अरिक्शब्दद्विताशनादिति । अरिषु कक्षत्वारोपमूल्यशो राशिं द्वाताशनत्वारोव इति परप-रितरूपकमलंकारः ।

End

तत्किमेकैकस्य वर्णस्यार्थप्रतीतिजनकत्वम् ? समुदा-यस्य वा ? नायः, द्वितीयादिवर्णोच्चारणानर्थक्यप्रसङ्गात् । द्वितीयेऽपि उत्पद्यमानाना समुदायाभिव्यज्यमानाना वा । अत्रापि आद्ये त्रमेणोत्पत्तिः ? युगपदा ? नायः, आशु-पिनाशिनामुत्पन्न-स्तत्त्वेन समुदायामावात् । नान्तः, युगपदनेक . . . . ।

342

10 D 20

लघुशब्देन्दुशेखरटीका ज्योत्स्ना—उदयंररकृता

. Paper 38 Foll 10½ X 4½ inches. 13 lines in a page Devanāgarī script Old Good Good writing

Wants the beginning in the Śābdādhi-kāra and breaks off in the Striprativāva Beginning.

सुद्धिधान्तवर्वातिदेशस्य प्रयोजनाभावेऽपि तुल्य

न्यायात् स्यादादिविधौ अन्तवद्भावस्यैव वक्तव्यतया तत्रावन्तत्वातिदेशस्यास्ति प्रयोजनमिति शङ्कते—न च वमिति । उत्तरापदस्य गुणराचकत्वादिति । उत्तराव-प्रकारकज्ञानविशेष्यस्य लक्षणावृत्त्या बोधकत्वादित्यर्थः । पूर्वापदे तु न तथा, तच्छब्दसामानाधिकरण्येन विधेय-बोधकत्वात् 'न विधौ परः शब्दार्थः' इति न्यायेन तत्र लक्षणाया अयोगात् ।

End

सूत्रातीत्येष्टम्येति । चिन्त्यमेतत् ; अत्रुचि चरितार्थस्य पादोऽन्यतरस्यामिति ङीप् ङीन्भावयक्षे चरितार्थेन टावृचीयनेन परत्वाद्भावनात् । ऋचि ङीन्तप्रयोगस्य सूत्रमते खपुष्पकल्पत्वात् तदेकवाक्यतासंपादनार्थ-मृचि पादन्तस्यानभिधानमिति भाष्याशयस्यादर्शं वक्त-व्यत्वात् । एवं सूत्रकृता टावृचीयारम्भात् पादशब्द-समानार्थपदशब्दानङ्गीकारात् । तदङ्गीकर्तुं भाष्यकृन्मते हि पदेत्यमृचि टाप् प्राप्नोति । अनभिधानादेव वारणीया । टानृङीपोरपवाद इति प्राचा ग्रन्थे अपवादशब्दो व्यवहृत इति न कस्याप्यसंगतिरित्याहुः । अन उप-धात्रेपिनोऽन्यतरस्याम् ।

The scribe adds

“लिविनोऽयं ग्रन्थो यज्ञेश्वरेण खान्दोलुनाथम् ।”

343

11. B 29.

लघुशब्देन्दुशेखरटीका ज्योत्स्ना—उदयंररकृता

Paper 82 Foll 9½ X 4 inches 9 lines in a page Devanāgarī script. Old. Good Good writing

Wants the beginning in the Sindhī prakaraṇa and breaks off in the Śābdā-dhikāra.

344 23 D 1

लघुशब्देन्दुशेखरीका ज्योत्स्ना—उदयंकरकृता

Palm leaf 43 Foll 14 × 1½ inches 7
lines in a page Grantha script Old
Injured Clear writing
Breaks off in the Sabdadhikara

345 29 A 34

लघुशब्देन्दुशेखरीका ज्योत्स्ना—उदयंकरकृता

Palm leaf 13 Foll 14 × 1½ inches 7
lines in a page Telugu script Old In
jured Clear writing
Contains the Samjnaprakarana incom
plete

346 11 B 10.

लघुशब्देन्दुशेखरीका—मनुदेवकृता

Paper 64 Foll 10½ × 4½ inches 12
lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

This also is a brief commentary on Na
gesa's Laghusabdendusekhara by Mannu
deva also spelt as Manjudeva. He was the
son of Durga and Sambhu and younger
brother of Kṛṣṇadeva. He speaks of him
self as a pupil of Paṇḍugunda Balakṛṣṇa.
This Balakṛṣṇa is said to be the son of
Pāṇḍugunda Vṛṇḍyanatha the direct dis
ciple of Nagesa (Vide p 51 of the Intro
duction to the Mīṭāksara, No 204 of the
Chowkhamba Sanskrit Series) According
to Aufrecht's Catalogus Catalogorum the
author Mannudeva was also called Go
pāladeva (See Gopāladeva p 162, Vol I)
The author criticizes Udayanaka's com

mentary described in previous numbers
Therefore, he must be later than Udayan
aka who belonged to the middle of the
19th century A D as said before

Contains up to the end of Svarasandhi
prakarana

Beginning

नमस्कृत्य गणाधीश प्रत्यह्व्यूहनाशकम् ।
तात शंभु प्रसू दुर्गा कृष्णदेव तत्राप्रजम् ॥
शास्त्रप्रवर्तकाचार्यान् पाणिनिप्रभृतीन् मुनीन् ।
बालकृष्णाभिध पायगुण्डोपाख्य पर गुरुम् ।
दोषा ये पण्डितमन्यैर्दत्ता शब्देन्दुशेखरे ।
तान् समुद्धर्तुमेवात्र मनुदेवेन चिन्त्यते ॥

पातञ्जले महाभाष्य इति । पातञ्जले योगसूत्रादौ
महाभाष्ये चेत्यर्थः । गामधर्मितिभूतं विनापि च समुच्चय
इति गुरुचरणा । महाभाष्यशब्दस्य पाणिनिसूत्रभाष्ये
योगरूढत्वमिति तेषामाशयः । यत्स्वत्र—महाभाष्य
इत्येतावदुक्ते शारीरकसूत्रभाष्यादायतिव्याप्तिः । अतः
पातञ्जल इति । पातञ्जले भाष्ये इत्युक्तापि पात
ञ्जलसूत्राणां भाष्ये वेदव्यासकृते अतिव्याप्तिः । अतो
महत्पदोपदानमिति; तच्चिन्त्यम् । वेदव्यासकृते पात
ञ्जलसूत्रभाष्येऽतिव्याप्तिरारणाय दत्तेन महत्पदवैयर्थ्यात् । शारीरकसूत्रभाष्यादावप्यतिव्याप्तिरारणेन पातञ्जल इति
विशेषणवैयर्थ्यानुद्धारात् । सम्यगीति न्यायेन वैयर्थि
करणान्वयाभावेन पातञ्जले भाष्ये इत्युक्त्यापि वेद
व्यासकृते भाष्येऽतिव्याप्त्यभावेन महत्पदवैयर्थ्यात् । न
च गुरुचरणोक्तौ पातञ्जल इत्यनेन महाभाष्यस्यापि
क्रोडीकारसमवे महाभाष्य इति धर्ममिति वाच्यम्,
व्याकरणे तस्य प्राधान्यसूचनार्थं तदुपादानात् ।

End

केचिदिति । तत्पदसूचितारविवाजं तु—एवमपि
“आद्यं च तदसहते” इत्यादी बुद्ध्यनुवृत्त्यशोभाभावात्

सौत्रत्वादेरेवापश्यन्त्वेन तेनैव वार्तिकदिप्रयोगाणा-
मप्युपपत्तौ एवमुक्तेरसाधारणकलाभाव इति । अच्
सन्धिरित्यादौ तु प्रत्याहारान्तरसंदेहापत्ते “हृद्यो
ऽनन्तरा ” इति सूत्रोक्तरीत्या सज्ञात्वमङ्गापत्तेश्च न
वृत्त्वश्चुत्वे इति बोध्यम् ॥

Colophon

इति स्वरसंधि ।

347

9 H 90

लघुशब्देन्दुशेखरटीका—शंकरभट्टकृता

Paper 27 Foll 12 X 4 inches 16 lines
in a page Telugu script Old Good
Illegible writing

This is another running Commentary on
Nagesa's Laghusabdendusekhara. The
MS does not contain the author's
name. However the MS available in the
Madras Govt MSS Library helps in
attributing the authorship to Sankara
bhattacharya (Vide R No 357 of the Triennial
Catalogue of Sanskrit MSS in the Madras
Govt MSS Library). The MS R No 357
referred to above reads the following
colophon इति शंकरभट्टकृते शेखरव्याख्याने
सज्ञाप्रकरणम्. Both the commentaries—now
under description and described under
R No 357 said above—are one and the
same. The commentary is also available
in print up to the end of Paribhasapra-
karana.

Contains up to the end of Paribhasa
prakarana and two lines in the beginning
of the Sandhiprakarana.

Beginning

पातञ्जल इति । समुच्चयार्कचकारमध्याहृत्य पात
ञ्जलनाम्नि योगशास्त्रे महाभाष्ये चेति व्याख्येयम् ।
सामानाधिकरण्येनान्ये तु महाभाष्यपदेनैवेतरभाष्य-
स्यावृत्त्या पातञ्जलपदप्रयोगवैयर्थ्यम् । न हीतरभाष्येषु
महाभाष्यमिति व्यवहरन्त्यभियुक्ता । पातञ्जलाख्ययोग
शास्त्रपरिश्रमस्य प्रकृतोपयोगस्तु “शास्त्रज्ञानानुपाती
वस्तुगून्या विकल्प ” इति तच्छास्त्रसमतपदार्थनिरू-
पणस्यैतद्वन्त्ये करिष्यमाणस्य स्वकीयाध्ययनभाजना
मूलकत्वप्रदर्शनमिति बोध्यम् । सतीदेत्या इति ।
सज्ञाशास्त्रस्यापि योगार्थमादाय भाषितपुस्तकत्वात् कर्म
भाष्ये प्रतिप्रमवसत्त्वेन सज्ञात्वनिमित्तकनिर्देशाप्रवृत्तेश्च
सतीशास्त्रस्य पुनर्वाच्यं प्राप्नोऽपि पतिव्रतावाचिसती
शब्दे उपपदे विजिगाषार्थकदिव्धातो कर्मण्यणि
रूपमङ्गीक्रय सामानाधिकरण्याभावात् पुनर्वाच्यो न
भवतीति परिकल्प्य पतिव्रतामपि वा जेतुमिच्छति
तस्या गर्भज इत्यने इति केचित् । सज्ञास्वरूपमङ्ग-
मिया पुनर्वाच्यो न कृत इत्यन्ये । रामत इति ।
“अपादान चाहीरो ” इति तसि ।

End

यद्यपि शकारोच्चारणसामर्थ्येनेयमाशङ्का परिहर्तुं श-
क्यते, तथापि एतादृशाशङ्कोत्थानमपि मा भूदित्येता
वन्मात्रेण शिष्टपदस्य ज्ञापिते तस्मिन्चातिार्थ्यमुपपाद्य
मिति बोध्यम् ।

Colophon

इति परिभाषाप्रकरणम् ।

ननु शास्त्रानां नित्यत्वेन तत्र यकारादे स्थाव एव
सत्त्वेन तदुद्दिश्य साधुत्वस्यैव नित्यतापक्षे वक्तव्यतया
यण् साधुर्भवतीति वक्तव्ये यण् स्यादिति

348. 10. D. 19.

लघुशब्देन्दुशेखरव्याख्या चन्द्रकला—भैरव-
मिश्रकृता

Paper. 56 Foll. $10\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{2}$ inches 13 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Injured. Good writing.

This is an exhaustive and very useful commentary on Nāgesa's *Laghushabdendusekhara* by Bhairavamisra son of Bhavadavamisra of Agastya family. The author writes the following verses at the end of the *Pūrvārdha* as found in the printed book.

“शब्देन्दुशेखरव्याख्या तद्वितान्तस्य या कृता ।
सा वै शम्भुतिथौ वर्षे खाद्यभूतीन्दुसंमिते ॥
आश्विनस्यासिते पक्षे भैरवेण सगापिता ।
अस्ति दौलतायाख्यो राजराजोऽपरः कृती ॥
तद्व्यजीविकेनैषावन्तिकायाः प्रमुहना ।
यस्य प्रतापसिद्धेन निरस्ताः शत्रुवाराणाः ॥”

Again at the end of the *Uttarārdha* he writes :

“शश्वशसिद्धिचन्द्राख्ये मन्मथे शुभरत्नसरे ।
माघे मास्यसिते पक्षे मूले कामतिथौ शुभा ॥
पूर्णा वारे दिनमणेरिय चन्द्रकलाभिवा ।
शब्देन्दुशेखरव्याख्या भैरवेण यथामति ॥”

From the above-mentioned verses it is clear that Bhairavamisra wrote the commentary on the *Pūrvārdha* of the *Laghushabdendusekhara* in Sam. 1880-1823 A.D. and the *Uttarārdha* in Sam. 1881-1824 A.D. and that one Druhtaraya, Chief of Avantī was his patron. M. M. Pandit Vāsudeva Abhyānkara S'āstrī of Poona assigns Bhairava-

misra to 1780 A.D. (Vide page 531 of his edition of the *Sarvadarsanasangraha*.) It is not known how he arrived to this conclusion while the above-mentioned records show clearly that the author wrote his work in 1823. and 1824 A.D. Bhairavamisra has also written commentaries on the *Paribhāsendusekhara* of Nāgesa, on the *S'abdaratna* of Haridikṣita and on the *Vaiyākaranabhūṣanasāra* of Kondubhaṭṭa.

Contains the *Kāraṅkaprakaraṇa* only. Beginning.

अथ स्त्रीप्रत्ययानां प्रातिपदिकप्रकृतिरुक्त्वात्स्वादी-
नामनि तथात्वात्तेषामपि निरूपणमात्रस्यकमिति प्रसङ्ग-
संगत्या तदर्थान् निरूपयति—स्योऽसौडिति ।
प्रथमाया न कारकविभक्तिवमिति वादिमतं दूषयितु-
मुपक्रमते—इदमपीति । क्रियायोगश्च न साक्षात्-
कारकत्वे प्रयोजकः । किन्तु साक्षात्परसाधारणः ।
साक्षाद्यथा कर्मदीनाय । परपरया यथा अविकरण-
कारकस्य । एवं प्रथमान्तस्यापि । सा च क्रिया यत्र
क्रियावाचकं पदं प्रयुज्यते तत्र चैत्रः पचतीत्यादौ
तदर्पभूतव । यत्र तु न प्रयुज्यते घटः पट इत्यादौ
तत्रापि अस्तिभवंतीपरोऽप्रयुज्यमानोऽप्यस्तीति न्या-
येन सम्पन्नान्तिक्रियायामेवान्वयः । स च प्रत्ययार्थ-
कर्तृकर्मादिद्वयः ।

End :

सर्वेष्टमिदमिति । सर्वेषामिष्टानां निषादनराग्नरूपं
प्रवर्तनीयमज्ञानान्योदात्तपराग्नरूपानामित्यर्थः । मङ्ग-
लान्तर्नीति भाष्योक्तः मङ्गलम्याददददददमिष्टापेक्ष-
मिदमिष्टोपादानम् । गुह्येऽपि “अग्निर्वाधे” इति
सूत्रात् ईश इति विनाश कर्त्तुं निगुह्ये अनुवर्ते ।
अतस्तज्ज्ञानेनेष्टमज्ञानरूपं मङ्गल सर्वेषां भाग्य-

समिप्रायेणान्तेऽस्य सुप्रस्योपन्यास इति शिवम् ॥ इति
सप्तमाध्यायः ।

Colophon

इति श्रीऽनन्तरङ्गनाथमङ्गुणनिःशानातिरूपिण्डित
सार्धमौमभूषण्डलप्रसारिणिमउतगनप्रसयश पारिणपी
यूपभान्वगम्यकुलशावतसप्रोभप्रदेऽमिश्रात्मजभाषमि
श्रुताया चन्द्रकाया कारकान्तशब्दमुद्रेश्वर्या
व्यान समाप्तम् ॥

The scribe adds

रसखान्दान्जमित(१९०६)माम इपे शुभप्रश्न
पञ्चम्याम् ।

यज्ञेश्वरेण लिखिता मिश्ररुता कारक्याख्या ॥

349 11 B 28

लघुशब्देन्दुशेखरव्याख्या चन्द्ररत्ना—भरव-
मिश्रकृता

Paper 48 Foll 9 X 4 inches 11 lines
in a page Devanagari script Old Good
Good writing

Contains the karakaprakaraṇa only

350 10 I 34

लघुशब्देन्दुशेखरव्याख्या भावसोधिनी—
सेतुमाधवाचार्यकृता

Paper 571 Foll 8 X 6 inches 14 lines
in a page Devanagari script New Good
Good writing

This also is an exhaustive and useful
commentary on Nagesa's Laghusabdendu
sekhara by Setumadhavacārya with surna
me Naditiram He was the pupil of M M
Subbarajācārya The author Setumādha

vacārya was the Principal of Sanskrit
College, Trivadi Tanjore Dt some 50
years ago

Contains up to the end of स्त्रीप्रत्ययप्रकरण.

Beginning

नृसिंहचरणौ नत्वा म्भूत्वा मुनिप्रचाङ्गितम् ।

शब्दन्दुशेखरव्याख्या लिखिते भावसाधिनी ॥

स्वस्य पाणिङित्य स्वप्रत्यये शिप्रसादस्य स्वकुल
शुद्धि च दर्शयन् निप्रविशताय कृत् मङ्गल शिष्यशि-
क्षार्थं निप्रज्ञाति—पातचल इत्यादिना । अत्र चशब्द
मध्यस्थ पातचलनाम्नि यापशस्त्रे महाभाष्ये चति
याव्येयम्, सामानाधिकरण्ये तु महाभाष्यपदेनैवता
भाष्यव्याख्या तद्व्याख्यात् । न च योगेनेतरभाष्यप्रहणम्,
रुद्रेर्वादीयस्त्वात् । न हीनभाष्य महाभाष्यमिति
व्यवहरन्त्यभियुक्ता । न च तस्य प्रकृतानुपयोग,
शब्दज्ञानानुपातीयादिना तच्छास्त्रसमतपदार्थनिरूपण
स्यैतदप्रत्य करिष्यमाणतया तज्ज्ञत्वस्यापि वक्तव्य-
त्वात् । कचित्तु पात जले महाभाष्ये अकृत
इति उक्त्वा जले महाभाष्ये पात मज्जन भूरिपरिग्रह
सन् य अत्र स नागेश इति योजयन्ति । कुतेति
सापेक्षत्वंऽपि गमकत्वात्समास । तस्य च निग्रह
वाक्यचारासजातीयनाथप्रयोजकत्वमित्यन्यत्र विस्तर ।

End

तदनित्यत्वेति । लिङ्गविशिष्टपरिभाषानित्यत्वेत्यर्थः ।
तत्फलं तु सखीमतिक्रान्तोऽतिसखिरित्यत्र न टक् ।
केचिदिति । घटघटीप्रहणात् तदनित्यत्व सिद्धमित्य-
रुचिरिति ॥

Colophon

इति श्रीशब्देन्दुशेखरव्याख्यायाया भावसाधिनीया
स्त्रीप्रत्ययप्रकरणम् ॥

लघुशब्देन्दुशेखरटिप्पणम्

Paper 15 Foll 9½ X 5 inches 12 lines in a page Telugu script Old Good Illegible writing

This is an anonymous commentary on Nāgesa's Laghusabdendusekhara

Contains the Samyaparakarana incomplete

Beginning

पातञ्जल इत्यनेनैव महामाध्यस्यापि लाभे तदुपादानं ब्राह्मणवसिष्ठन्यायेन । ननु गोबलीवर्दन्यायेनेति यत्रोच्यते प्राचीनस्तत्र ब्राह्मणवसिष्ठन्यायेनेति वक्तुर्नवीनस्य क आशय इति चेत् ; शृणु—यदादीनि सर्वे नियमिति सूत्रे माध्ये अयमपि योग शक्योऽवक्तुमित्यादिना प्रत्याख्येय, इदं तर्हि प्रयोजनम् सामान्यविशेषवाचिनोर्द्वन्द्वभावात् सिद्धम् । सामान्यविशेषवाचिनोर्द्वन्द्वो न भवतीति वक्तव्यम् । यदि सामान्यविशेषवाचिनोर्द्वन्द्वो न भवतीत्युच्यते शृङ्गाभीर गोबलीवर्दं तृणोलपमिति न सिध्यति । नैष दोषः । इह तावच्छृङ्गाभीरमिति आभीरा जायन्तराणीति न दोष इत्युक्त्वा गोबलीवर्दमित्यत्रापि गोशृङ्गबलीवर्देशब्दयो स्त्रीत्वसमानाधिकरणगोत्वपुस्त्वसमानाधिकरणगोत्वयोः प्रवृत्तिनिमित्तयोर्द्वयोर्भेद उक्तः । एव च सामान्यविशेषभावानापन्नत्वात् द्वन्द्वोपपत्तिरिति तदाशय इति गोबलीवर्दन्यायेनेति प्राचीनप्रवादो भाष्यविरुद्ध इति ।

End

अत एवेत्यस्य शास्त्रासिद्धत्वासाधकेतादृशार्थनिर्द्धारकारादेवेत्यर्थः । अत एव शब्दरत्ने कार्यासिद्धत्वे एतस्य वैयर्थ्यमापादितम् ।

लघुशब्देन्दुशेखरटीका

Paper 11 Foll 10½ X 2½ inches 11 lines in a page Devanāgarī script Old Good Good writing

An anonymous commentary on Nagesa's Laghusabdendusekhara

Contains a small portion in the Uttarārḍha

Beginning

सीताराम नमस्कृत्य गणेश च सरस्वतीम् ।
शब्देन्दुशेखरव्याख्या द्वितीयार्धे विरच्यते ॥

विन्नविवाताद्यर्थमिति । आदिपदेन तद्भारकसमाप्तिप्रथमप्रचारसप्रहः । तद्विहितेति । वेदविहितेत्यर्थः । सर्वनाम्नामित्रोत्सर्गपदस्वारस्येन कचिदप्रधानस्यापि पदमर्शसत्त्वादिति भावः । कीदृशेत्यस्य जायत इत्यनेन सामसे प्रातिपदिकत्वात्तत् इति प्रकारनिरास सूचयन्नाह—वीति भिन्न पदमित्यादि । निरासे बीजमाह—तिङन्तोत्तरेति । लिङ्गसर्वनामनपुसकत्वसङ्गावेन विजयत इत्यत्र ह्रस्वत्वापत्तिरिति तत्प्रकारनिरासबीजं तु न युक्तम् । नपुसके यत्तस्यैवेति सिद्धे प्रादिपदिकग्रहणसत्त्वप्रधानप्रातिपदिकस्यैव ह्रस्वत्वं यथा स्यादित्येव मर्थमित्यर्थस्य भाष्ये स्पष्टमुक्ते प्रकृते तदप्रसक्तिरिति बोध्यम् ।

End

धारुपा इतीति । रेफस्त्वाकारागमः, न दा इत्यप्येति । ननु अवयवावयव समुदायावयवो भवतीति वचनेन समुदायावयवत्वमक्षतमिति चेन्न, आशयानवबोधात् । तत्र हि—अयं हि न्यायो यत्रावयवावयवोऽवयविनि दृष्टस्तत्र प्रवर्तते ; न तु सर्वत्र । अत एव पठिता विद्या इत्यादौ दृष्टित्त्वादाय ङीप् न । अवयवस्य

इकारस्यावयवा यष्टकारस्तस्यावयविनि समुदायेऽदश
नात्, अनुबन्धविनिर्मुक्तस्यैवोपस्थिते । एषेतेत्यादौ
मुट सकारस्यावयविनि समुदाये दृष्टतया तत्र लापो
भवत्येव । एव हि निवेशे ट्युन्मुलोष्टित्वमपि चरि
तार्थम् । अन्यथा तुट्टित्वमादायेव प्रातस्तनीत्यादौ
ढीप्सिद्धे ट्युट्टुलोष्टित्व ञ्यथमेव स्यादिति मुष्ठी
भिराकलनीयम् ।

353

24 B 4

सिद्धान्तकोमुर्दान्वारया विलासः—लक्ष्मी-
वृत्तिहृतः

Palm leaf 171 Foll 18 X 1½ inches
10 lines in a page Grantha script Old
Injured Illegible writing

This is a commentary on Bhaṭṭoji
dīksita's Siddhantakaumudī. The com-
mentary is called Vilasa. The manuscript
is a fragment and does not contain any
colophon supplying the names of the au-
thor and the commentary. However on
comparison of a portion of this commen-
tary with the corresponding portion of the
commentary described under D No 1448
of the Des Cat of the Govt Oriental
MSS Library Madras both the com-
mentaries are found identical and the
author is known to be Lakṣmīrasiṃha
son of Koṇḍubī aṭṭamahopādhyaya of the
Mahidara family and pupil of Narayana-
dra. Again on further comparison with
the commentary described under D No
1446 of the Des Cat of the same Library
and with that described under No 562
of the Des Cat of the Curator's office

Trivandrum the name of the commentary
is known as Vilasa. From the colophon
and the introductory stanzas of the com-
mentary as quoted in the above mentioned
Catalogues it is also known that the author
Lakṣmīrasiṃha was the son of Ramambā
and pupil of Ramabhadra who is extolled
as an incarnation of the famous Patañjali.
This Ramabhadra may be probably same as
the famous Ramabhadradīksita. It is also
known from the above mentioned references
that Ramambā was the author's mother.
This author Lakṣmīrasiṃha is identical
with the authors of Tarakadīpikā and
Ābhoga the commentary on Amalananda's
Kalpataru.

It is an accepted fact that Koṇḍubhāṭṭa
the author of Vaiyakaranābhusana and
Sara thereof was the nephew of Bhaṭṭoji
dīksita. If our author's father Koṇḍu-
bhāṭṭa is taken identical with Bhaṭṭoji's
nephew as stated in No 6271 and 7090
of the Tanjore Des catalogue the work
may be assigned to the 17th Century
A D. But evidences for such identifica-
tion are needed.

The leaves bearing numbers 47—49
52—53 and 57—61 are missing.

Contains from the Śābdadhikāra to the
Samasasavavidhi (incomplete)

Beginning

उपजीत्यसधिनिरूपणानन्तरं शब्दाभिरूपयितुकाम
शिष्यमुद्दिशौकर्यायादौ मुबन्तान्निरूपयितुमाह—अर्थ
वदिति । प्रत्यय प्रत्ययान्तं चेति । प्रत्यय इति
प्रत्ययग्रहणेन तदन्तस्य ग्रहणे प्रत्ययान्तस्यैव व्यपदे
शिवद्भावेन प्रत्ययस्यापि ग्रहणमिति भावः । न च

सज्ञाविधित्वान्न तदन्तप्रहणम्, सुप्तिङन्त पदमित्य-
न्तप्रहणेन सज्ञाविधौ प्रत्ययप्रहणे तदन्तप्रहण ना-
स्तीति ज्ञापनादिति वाच्यम् ; अप्रत्यय इति प्रति
षेधविधिरिति कथंटादौ स्थितत्वात् । एव च वर्ज-
यित्वेति फलितार्थकथनमिति बोध्यम् । अर्थप्रदिति
नपुसकत्वानुगुणं विशोभ्यमाह—शब्दस्वरूपमिति ।
वनं धनमित्यादौ वन् धन् इत्यशस्य प्रातिपदिकत्वे ततः
परस्य सोरेकवचनमुत्सर्गत् । कथयित इति भाष्यकार-
वचनप्राप्तस्य हल्ङ्यादिलेपे सति न लोपो मा भूदित्य-
र्थवदित्युक्तम् । वृत्रमहन् काण्डे कुण्डे इत्यादौ न
लोपह्रस्वादिव्युदासार्थमधातुरित्यादिकमिति बोध्यम् ।
कृत्तद्विज्ञानात् इति । इहासुवृत्त्यर्थवत्पदस्य प्राशस्त्ये-
नार्थवत्परत्वात् कृत्तद्विज्ञान्तयोरेव च पर्यवसिताभि-
धेयत्वेन तथात्वादर्थवत्पदम् . . . . . ग्रहणमिति
भावः ।

End

तदाह—किञ्चन्तेति । उपानदिति । उप नह्यत
इति विप्रहे सपदादित्वात्कर्मणि किप्ति नहो ध इति
धत्वे दीर्घे च रूपम् । नीहृदादौ कर्तरि किप् निवर्तते इति
नीहृत् । प्रवर्पतीति प्रावृत् । मर्माणि विध्यतीति विप्रहे
व्यधे ग्रहिज्येत्यादिना सप्रसारणे ममावित् । नितरा
रोचत इति नीरुह् । तस्यैवोदाहरणान्तरं केषुचित्कोशेषु
दृश्यते अभीरुगिति । अभीतो रोचत इत्यर्थः । ऋति
सहत् इति विप्रहे पूर्वपदादिति पत्वे ऋतोप । परि
तनोतीति परीतत् । गम वावित्यत्र गमादीनामिति
वचनान्तनोतेऽप्यनुनासिकशेषे तुकिरूपम् । गतिकारक-
योरेवेति । दीर्घ इत्यर्थः । पदुरुगिति । पद्री रूपस्येति
बहुव्रीहिः । रुक् च कान्ति । वनगिर्योगिति ।
आदिशब्दस्य प्रत्येक सप्तन्धः, धनगिर्योरित्यनेन
यथा .

सिद्धान्तकौमुदीग्याख्या सुमनोरमा—तिरुमल-
यज्वकृता

Paper 119 Foll 11½ X 4 inches 14
lines in a page Telugu script Old
Injured Illegible writing

This is a commentary on the Siddhanta
Kaumudī of Bhaṭṭajidiksita. The commen-
tary is called Sumanoramā. The author
Tirumalayajvan was the son of Venkaṭa
yajvan belonging to the family known as
Sāḍarsana. The title Sāḍarsana of the
family is said to have sprung from a guru
called Upendra Sarasvatī. The author
Tirumalayajvan had two brothers namely
Sarvesvarayajvan and Abbannayajvan of
whom the former was his preceptor. This
Sarvesvarayajvan is identical with the
author of Mahābhāṣyapradīpaphuṭī (des-
cribed under No. 107 herein before) as our
author quotes herein the work under the
authorship of his preceptor (Vide—अधिक
त्वस्मद्गुरुकृतभाष्यप्रदीपस्फूर्ती द्रष्टव्यम्.)

Contains the Uttarārḍha up to the end
of Curādīprakaraṇa

Beginning

यद्वस्त्राभिमुखं मखेष्टु मन्त्रिभिर्मन्त्रानुपूर्वं हवि-
र्दत्तं दैत्यवराभिपाय विबुधाः सर्वे सदा युञ्जते ।
यद्वयानात्प्रमग्नन्ति निर्मग्नयिष के वा मदापातम्
. . . . . तन्मिपुस्य वन्दामहे मानम् ॥
वन्दे देव्या सरस्वत्या वन्दनीयं पदाम्बुजे ।
पदन्दनेन मन्दोऽपि विन्देद् गुस्तमानयाम् ॥
यो वेदगर्भमनोद्विधिमात्मसूय
यः पञ्चवर्षमग्नेदधुमासायाम् ।

सोऽयं समस्तजगता सुहृदन्तरात्मा

वाचः प्रसारयतु मे बुधसमंतार्थाः ॥

अष्टाध्यायीं दर्शयन्तीव साक्षा-

द्वयाख्यामुद्रा राजते यस्य हस्ते ।

भूयो भूयस्तारकान् शेषयन्ती

साक्षादीक्षे दक्षिणामूर्तिदेवम् ॥

बृहोपेन्द्रयतीन्द्रतान्द्रकशणासंबृद्धपद्दर्शन-

श्रीषड्दर्शनवेङ्कटाध्वरिलसद्गर्भाब्धिचन्दोदयम् ।

सौजन्याचितसर्वलोकविनुतप्रख्यातकीर्तिश्रियं

श्रीसर्वेश्वरसर्वतोमुखगुरुं सर्वेश्वरांशं भजे ॥

श्रीषड्दर्शनवेङ्कटाध्वरिमुतः षड्दर्शिनीवल्लभ-

श्रीसर्वेश्वरसर्वतोमुखगुरोर्विद्यानिधेः सोदरः ।

विग्न्याताद्यनपौण्डगीकसहजः सिद्धान्तकौमुद्यनु-

व्याख्यामातनुते सुधीस्तिरुमल श्रीद्वादशाहाध्वरी ॥

स्वचिकीर्षितस्य ग्रन्थस्य निर्विघ्नेन परिसमाप्तये कृतं
मङ्गलं शिष्यशिक्षायै ग्रन्थतो निवृत्ताति—श्रीत्रेति ।
श्रीत्रिपत्यस्य भावः श्रीत्रम् । हायनान्तयुवादिभ्योऽण्
इति सूत्रे पठितात् श्रीत्रिपत्यस्य यलोपथेति वार्तिकात्
अण्यलोपो । पठ्येति चेति इकारलोपः । अर्हतो भावः
आर्हन्ती । वर्णदृष्टादिभ्यः व्यञ्ज इत्यव अर्हतो नुम्
चेति वार्तिकात् व्यञ्जनूमी । पित्वात् ङीप् हलस्त-
द्वित्येति यलोपः । ताम्या वित्ताः श्रीगर्हन्तीचणाः ।
तेन विच्छेदति सूत्रेण चणप्प्रत्ययः ॥

End :

पुच्छादिविति । सूत्रप्रत्याख्याने आत्मनेपदं न
स्यादित्यत आह—गिजन्तादिति । बहुलउचनात् ।
बहुलमेतन्नितदर्शनमित्यत्र । ग्रन्थान्ते धानुपाठान्ते ।

Colophon :

इति चुरादिगिज्वकरणः ॥

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सुमनोरमा—तिरुवल-
यज्वकृता

Palm-leaf. 81 Foll. 17 × 1½ inches,
8 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Clear writing

The stanza which is given below says
that the author's father Venkatesa was
the son of Sarasvatimakhin of the
Saddarsana family.

Wants beginning in the Stripratyaya
and breaks off in the Samāsaprakaraṇa.

As—the first three leaves are much
broken the beginning is given from the
4th leaf.

Beginning :

अयज्ञसंयोगार्थमारम्भः । पूर्वेषु सहितः सपूर्वं इति ।
समाप्ते विद्यमानपूर्वस्तेष्वभिप्रेत्याह । . . . विशेष-
णाह्वयते । गृहस्य पतिरिति विग्रहः । अत्र पतिशब्दः
स्वामिर्पर्यायः । अनुपसर्जनाधिकारात् दृढपत्नीत्यादौ
न . . . नित्यं सपत्न्यादिव्येतदर्थम् । अन्यथा विरु-
द्धाप्राप्त्या तदपवादस्य तत्सूत्रस्यायोगादित्यर्थः ।
बहुव्रीहावपीत्युपलक्षणम् । पति . . . संयोगाभावादित्यर्थः ।
उपमानादिति । अग्निसाक्षिरुपाणिप्रदण्ताव-
भ्यादिति भावः । आचारेति । पत्नीवाचगतीत्यर्थः ।

Colophon :

बृहोपेन्द्रसरस्वतीगुरुकृपासंबृद्धपद्दर्शनी-

वंशाध्यायीन्दुरस्वतीमविनुतश्रीर्वेङ्कटेज्यावनः ।

सूत्रोक्तिर्मन्त्रयज्ववर्षविदुषः सिद्धान्तकौमुद्यनु-

व्याख्यायां सुमनोरमाभिधकृत्नी स्त्रीप्रत्यया व्याकृताः ॥

End :

दिवो दावा । दिव्यसूक्तस्य दावादेश इत्यर्थः । . . .

कस्येत आह—दिव इत्येवेति । ननु दिवसादेशो
अकारो व्यर्थः, प्रयोगे अश्रवणादित्यत आह—आदेश
इति । अकाराभावे पदान्तत्वात् . . . यादेशावित्यत
आह—छन्दसीति । नन्वकारोच्चारणस्य स्त्वबाध-
नार्थत्वे दिवस्पृथिव्योरित्यत्र षट्काराः कथं विसर्ग
कुर्वन्तीत्यत आह.

356. 9. G. 38.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सिद्धान्तरत्नाकरः—

. रामकृष्णभट्टकृतः

Paper. 109 Foll. 12 X 6 inches. 11
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Injured. Illegible writing.

This also is a commentary on the Sid-
dhāntakaumudī of Bhaṭṭojodīksita. The
commentary is called Siddhāntaratnākara.
The author Rāmakṛṣṇabhaṭṭa was the son
of Tirumalabhaṭṭa and grandson of Ven-
kaṭādiribhaṭṭa. It is interesting to note
that the names of Rāmakṛṣṇa's father
and grandfather viz., Tirumala and Ven-
kaṭa coincide with those of the author
of Sumanoramā (vide the last number) and
his father. But as the surnames—Bhaṭṭa
in one side and Yajñan in other side—are
different, we could not venture to identify
them

Beginning :

विशेषं सविदानन्दं लक्ष्मीकान्तमजं विभुम् ।
प्रणम्याथ मुनीलत्वा पाणिन्यादींस्तथा गुरुम् ॥
चेदनास्त्रार्थनिष्ठातं सातं तिरुमलाभियम् ।
शेषाशेषार्थसिद्धान्तकौमुदीमतिगहराम् ॥
व्याचिख्यामुर्विधास्येऽहं गमयन्गो पयगम् ।

वैशाखणसिद्धान्तरत्नाकरमिमं मुधीः ॥

प्रारिप्सितस्य ग्रन्थस्याविघ्नेन परिसमाप्तिमभीप्सुर्मेङ्गलं
मुख्यगुरुनमस्काररूपमातन्वानः शिष्यशिष्यार्थं ग्रन्थत
उपनिबन्नाति—मुनित्रयमिति । त्रयोऽवयवा यस्येत्यर्थं
संख्याया अवयवे तयविति तयपि द्वित्तिभ्यां तपस्याय-
ज्जेत्ययजादेशे षष्ठीसमासः । कृत्रातूपस्थाप्यक्रिया-
निरूपितकर्मत्वात् कर्मणि द्वितीया । न च नमः-
स्वस्तीत्यादिना नमःशब्दयोगे चतुर्थी शङ्क्या,
उपपदविभक्तेः कारकविभक्तिर्वैलीयसीति कारकविभक्ते-
न्यायित्वात् । न च कर्तृकर्मणोरिति षष्ठी स्यादिति
वाच्यम्, न लोकेति निषेधात् । नमस्कुर्मो नृसिंहाये-
त्यादौ तु तादर्थ्यरूपमन्वयविवक्षया चतुर्थी । यदा
क्रियायोरुपपदस्य कर्मणि स्थानिन इति चतुर्थी,
नृसिंहमनुकृत्यितुं नमस्कुर्म इत्यर्थोऽगमात् । नमस्कृ-
त्येति । कृत्वान्तेन गतिममासे ममासेऽनभूयं इति
कृत्यो लप् । साक्षात्प्रवृत्तित्वात् गतिसंज्ञाया नमस्फु-
सार्गंत्योरिति सः । परिभाष्य विचार्य । एगे भुवो-
ऽनज्ञाने इति छिद्वात् पणिपूर्वस्य भरतेविचारेऽपि
प्रवृत्तेः ।

Colophon :

इति रामकृष्णभट्टकृते सिद्धान्तरत्नाकरे सप्त-
प्रकरणम् ।

End

प्रवीणिति । प्रध्यायतीति विप्रदे ध्यायतेः संप्रमाणं
चेति किमप्रमाणत्वे ह्य इति दीर्घत्वम् ।
नदीकार्यं त्वस्य नास्ति, नियन्त्रीत्वाभावात् । उद्या-
यिति । नायं धारयत्यवमयोग इति यत् भरत्येवेति
भावः । इत्योन्तथातुनाङ्गभेदयोगान् एवेतिनादी न
यत् । न चैवदुर्होऽपि एवापवादमूत्रस्य यतः
प्रवृत्त्या .

357

9 G 39

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सिद्धान्तरत्नाकरः—

रामकृष्णभट्टकृतः

Paper 93 Foll 12 X 6 inches 11
lines in a page Devanāgarī script Old
Injured Illegible writing

As the work is quoted in the Laghu
sahdendusekhara, the author must be
earlier than Nagesa

Contains the Uttarardha incomplete
Beginning

य संपूज्य बुवाः सिद्धिमिन्द्राद्या प्राप्नुवन् स्विकाम् ।

द्वैमातुर म न पापादिघ्नध्वान्तविभावसु ॥

त्रायता प्रकृति सा मामनेकानेकशक्तिका ।

व्यनक्ति शब्दरूपाणि सानिःश्रातप्रत्ययस्य या ॥

अथोत्तरार्धं तनुते मध्यागम

फणीन्द्रभाष्यादि विभाज्य यत्नत ।

अमत्सरणा सुधिया विपधिता

मनो नरीनर्ति तु यत्र सततम् ॥

विज्जविवाताय मध्ये शिष्टाचारप्राप्त वस्तुनिर्देशरूप

मङ्गल शिष्यशिक्षार्थे प्रन्यत उपनिबन्नाति—श्रीत्रेति ।

“मङ्गलादीनि मङ्गलमयानि” इत्यादि वृद्धिभूवादि

सूत्रस्थ भाष्यमेवाम्य मूल बोध्यम् ।

End

एव चाकारप्रयणकल्पादन्तत्त्वलिङ्गरूपवचन

प्राप्तोऽभावलोपविरूप इति तदर्थः फलित इति किमत्र

व्याहतम्? अत एव निर्मूल चेन्नमुद्धम, महता प्ररन्धेन

मूलस्य प्रतिपादितत्वात् । प्रत्युत णिज्विरूप एव

निर्मूल, युक्तिशार्कटायनयोपदेवाद्यनेरुप्रन्धमिरीवान् ।

णिज्विरूपवादिना भवतोऽप्येव गतिरित्यवधेयम् ।

प्राचा प्रन्धस्य निरुक्तो मयाकारि यथामति ।

यथागम च कृतिन क्षमन्ता दूषयन्तु वा ॥

तद्व योपदेवकृष्णपण्डिताद्यनेरुप्रन्धसिद्धदृश्याणाम्-

नापय्यादीनामेव साधुता । न तूनति, अङ्कति
औनदित्यादीनाम्, भाष्यकैवदाद्यनेरुप्रन्ध.

358

9 G 41

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सिद्धान्तरत्नाकरः—

रामकृष्णभट्टकृतः

Paper 94 Foll 12 X 6 inches 11
lines in a page Devanāgarī script Old
Injured Illegible writing

Contains the Kriprakarana complete
Beginning

त्रायता प्रकृति सा मामनेकानेकशक्तिका ।

व्यनक्ति शब्दरूपाणि सानिःश्रात प्रत्ययस्य या ॥

य विद्वान् सर्वविज्ञता यमविद्वान्न सर्ववित् ।

त चिन्तये सदात्मान . . सुखात्तपे ॥

गोपीपीनकुचद्वन्द्वसङ्घादानन्दमुन्दर ।

य त्वादशपसे श्रीश त्याचष्टे सुकृतीकृत ॥

अर्थप्रत्यायनाय प्रयुज्यमानशस्यानुशामन तद्वदित

पदानुशासनपूर्वकमिति सुप्तिवन्त पदमित्याश्रयम् ।

तत्त्वमानुराधेन तदुभय निरूप्य मुपा त्वादीना च

प्रकृतिस्त्वेनापेक्षितान् कृदन्तान् वक्तुमागमते—घातो

रिति । प्राक् लदेशाद्वातवधिकारः, न त्वा तृतीयपरि

समाप्तेरित्याह । अन्यथा एतत् इत्यादौ विस्मरणैर्यत्र-

धानात् टेरेव न स्यात् । एशः शित्व सर्वदिशार्थ

कर्तव्य स्यात् ।

End

अन्वगमूत्वेति । इशान्वरुग्द्यो देशप्रशेषपर,

नानुरूपपर इति न णमुत् । किं तु वस्त्वै । नापि

येनलिपक उपपादमम इति निदम् ।

युक्तिप्राप्त्युपेयुकेऽस्मिन् धोमन्तान्नेऽनुत् ।

कृतप्रिया इति नान्नाद्वैकदेशस्य तुष्टये ॥

Colophon .

इति श्रीमद्वैकटभट्टपादात्मजतिर्मलभट्टपादतनूजरामकृष्णभट्टकृतं वैषाकरणसिद्धान्तरत्नाकरे कृदन्तप्रक्रिया ।

विद्वानभूद्वैकटभट्टपाद-

स्तदात्मजात्तिर्मलभट्टपादात् ।

श्रीरामकृष्णो जनिमान् विनीतः

कणीन्द्रमाध्याग्विभवभावार्थी ॥

गौरीशक्तो जनुषः फलार्थी सिद्धान्तरत्नाकरमर्षगूढम् ।
अदीपय तद्भवरत्नपुष्पैः संपूजये शक्रपादपद्मम् ॥

श्रीरामकृष्णेन स्या समुद्धृतः

पातञ्जलाद्व्याख्यमहोदधेः सताम् ।

सिद्धान्तरत्नाकर इत्ययं मुदा

तोतुष्यता शंभुतः सहोमया ॥

ब्रह्म प्रकाशितं येन शाब्दं सच्चित्सुखात्मकम् ।

सर्वज्ञः सुमहातेजाः स मे सेव्यः पतञ्जलिः ॥

The former owner of the MS — Nrsim-
hasomayājīn son of Aṅghalādhvarin

359. 10 E 71

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सिद्धान्तरत्नाकरः—

रामकृष्णभट्टकृतः

Paper 811 Foll. 9 X 4 inches 9 lines
in a page Devanāgarī script Old Good
Good writing

Wants 31 leaves in the beginning and
23 leaves (746—768) in the middle

Begins in the course of Paribhāṣāpra-
karaṇa and ends in the Lakṣārthapra-
kriyā in the Uttarārtha

Beginning .

श्रुतभूषणमिन्द्रमिन्याद्यर्पत्वेन तस्याप्यादप्यस्वात् ।

‘ वा पदस्य निगमे ’ इति वेद उपधर्माद्यस्य वृत्त्यपि-

कत्वात् । तस्मादुक्तदूषणा का गतिरित्याशङ्क्याह—

गुणवृद्धिशब्दाभ्यामिति । पूर्वसूत्राभ्यां गुणवृद्धिप्रहणानु-
वृत्त्यैव सिद्धे पुनस्तदुपादानं पूर्वसूत्राभ्यां तयोरनुवृत्तिमि-
हैव वा तदवृत्तिं सूचयति । तेन गुणवृद्धिशब्दोच्चारणेन
यत्र तयोर्विधानं तत्रैवेयं परिभाषोपतिष्ठते इति कैयटः ।

केचित्तु—इह गुणवृद्धिप्रहणं न कर्तव्यं, पूर्वसूत्र-
द्वयं संपूर्णमिहानुवर्त्य वृद्धिरिति यत्रादौचो गुण इति
यत्रादौचो भव्यते तत्रैवेयमुपतिष्ठते इति व्याख्याने
बाधकाभावादित्याहुः ।

End

अन्यथा सकृन्निपन धानाः खादेत्यभ्यनहरतीत्यत्र
मूलोदाहरणे द्वित्वापत्तेः । लोडभाव प्रक्रम्याभ्यनहरती-
त्यनुप्रयोगस्य हिस्वान्तयोर्विहितस्यासंगतत्वाच्च । एतेन
लोडभावं प्रक्रम्य ‘ भ्राष्टमटति खदूरमटति स्थाल्य-
पिधानमटतीत्येवायमटति ’ इति वृत्तिर्भूतानुप्रयोगोऽपि
परास्तः । कालकारकसंख्यानां लट्टेव स्पष्टीकृतत्वा-
च्चेति दिक् । भ्रम एवेति । पुरुषादौ वचनादौ च
काव्यव्याख्यातृणामिति भावः । एवं च पुरीषस्कन्दे-
त्यादौ पुरुषवचनसङ्ख्योरभावेऽपि तिष्ठन्तत्वं परस्मै-
पदात्मनेपदान्तत्वं च यथाशास्त्रं सिद्धम् ॥

युक्तिप्राचुर्ययुक्ते प्रीतिहे रत्नाकरेऽनुले ।

अपुस्तुर लकारार्थान् वेकटेशस्य तुष्टये ॥

Colophon

इति श्रीमद्वैकटभट्टपादात्मजतिर्मलभट्टपादतनूज-
रामकृष्णभट्टकृतं वैषाकरणसिद्धान्तरत्नाकरे लकारार्थ-
प्रक्रिया ॥

360. 20. 1. 16

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सिद्धान्तवापरः—

रामकृष्णभट्टकृतः

Palm leaf 33 Foll. 17 X 2 inches. 10

lines in a page. Telugu script. Old. Injured Clear writing.

Wants beginning in the Śabdādhikāra and breaks off in the Strīpratyayapra-
karana.

361. 22. I. 16

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सिद्धान्तब्राह्मणः—

रामकृष्णभट्टकृतः

Palm-leaf. 91 Foll 15 × 1 inches. 6
lines in a page. Telugu script. Old.
Slightly injured Legible writing
Contains the Kāraṅgaprakaraṇa com-
plete and Samāsaprakaraṇa incomplete.

362 40 C. 33.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सिद्धान्तब्राह्मणः—

रामकृष्णभट्टकृतः

Paper 36 Foll 8½ × 3½ inches 10
lines in a page Devanāgarī script. Old.
Slightly injured Legible writing
Incomplete
Contains a fragment of the Samāsa-
prakaraṇa

363. 19. L. 5.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या बालमनोरमा—

वासुदेवदीक्षितकृता

Palm leaf 42 Foll 17 × 1½ inches 6
lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

This is an exhaustive and very useful
commentary on the Siddhāntakaumudī of
Bhaṭṭojidīkṣita. The commentary is called

Bālaṃmanoramā, perhaps to distinguish it
from the Prauḍhamanoramā of Bhaṭṭojī-
dīkṣita. The author Vāsudevadīkṣita was
the son of Annapūrnāmbā and Mahādeva-
dīkṣita. He was the pupil of Viśveśvara-
dīkṣita, his elder brother. He is said to
have acted as a priest or *adhvaryu* in
the sacrifices performed by Ānandarāya-
makṣin, the famous minister of the King
Sāhaji (1684 to 1710 A.D.), Sarfoji (1711
to 1727 A.D.) and Tukkoji (1728 to 1735)
of Tanjore. The author, therefore, can
well be assigned to the first part of the
18th Century A.D. Among the other
works written by him, mention may be
made to the Kutuhālavṛtti, an exhaustive
commentary on the Pūrvamīmāṃsāsūtras,
and Mahāgṇisārvasva, a commentary on
the Bhodhāyanasrautasūtras

Breaks off in the Sandhiprakaraṇa

स जयति दिव्यनटेशो वृथति योऽसौ चिदम्बरसभायाम् ।
पाणिन्याद्या मुनयो यस्य च दयया मनोरधानमजन् ॥
अस्तु नमः पाणिनये भूयो मुनये तथास्तु वररुचये ।
किं चास्तु पतञ्जलये धात्रे विश्वेश्वराय गुरुवे च ॥
व्याख्याता बहुभिः प्रौढैरेषा सिद्धान्तकौमुदी ।
वासुदेवस्तु तद्व्याख्या वदति बालमनोरमाम् ॥

मङ्गलादीनि मङ्गलमन्त्रानि मङ्गलान्तानि च शास्त्राणि
प्रपन्ते वीरपुरुषाणि भवन्त्यायुष्मत्पुरुषाणि चाध्ये-
तारथ वृद्धियुक्ता यथा स्युरिति वृद्धिसूत्रमभाष्यादि-
स्मृतिसिद्धकर्तृव्यतारु मङ्गल शिष्यशिष्यापि ग्रन्थनो-
निव्रजन् प्राचीनप्रन्थैर्गताथेतां विषयप्रयोजनमवन्धा-
धिकारिणथ सूत्रवन् चिकीर्षिन् प्रतिज्ञानीते,—मुनि-
प्रथमिति श्लोकेन । इयं वेदाङ्गमसिद्धान्तकौमुदी
विरचयति इत्यन्वयः ।

End:

वस्तुतस्तु जातिपूर्वादित्यस्य तत्रानुष्टुप्: गौरादि-
त्वात् ङीप् इति युक्तम् । पुत्रघातसाहसस्य स्त्रीष्वेव
संभवात् स्त्रीलिङ्गमेवोदाहृतम् । पुत्रहतीति । द्वित्वा-
भावे . . .

364.

30. E. 8

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या वालमनोरमा—

वासुदेवदीक्षितकृता

Palm-leaf. 67 Foll. 17 × 1½ inches. 8
lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

Wants beginning in the Taddhita-
prakarana and goes on up to the end of
the Pūrvārdha.

Beginning:

तदस्मिन्वृद्धपापलाभशुल्कोपदा दीयते । वृद्धि आय
लाभ शुल्क उपदा—एषां द्वन्द्वात्प्रथमावहुवचनम् ।
ननु दीयत इति कथमेकवचनमित्यत आह—वृद्धिर्दीयत
इत्यादिक्रमेणेति । एवं च तदस्मिन् वृद्धिर्दीयते,
तदस्मिन् आयो दीयते, तदस्मिन् शुल्को दीयते,
तदस्मिन्नुपदा दीयत इत्येषु प्रथमान्ताद्यशविहितं
छादपः स्युरित्यर्थः ।

End:

अत्र द्वन्द्वं न्यवीति वीप्ताया द्वित्वम् । अन्यत्र
स्वार्थे बोध्यम् । अन्यत्रापि । द्वन्द्वाति सहत इत्यारा-
धिन्यर्थः । शीतमुष्णं च एकं द्वन्द्वम् । मुग्धं दुःखं
चापरम् । क्षुत्तृष्णा चान्यदित्यादि । इह स्वार्थे द्वन्द्वः ।
अम्भावादि पूर्णतः । चार्थे द्वन्द्वनिरातनादन्यत्राप्येति
सिद्धम् ।

Colophon:

इति द्विरक्षिप्रक्रिया ।

इति वासुदेवदीक्षितविरचिताया सिद्धान्तकौमुदी-
व्याख्याया वालमनोरमायां पूर्वार्धं समाप्तम् ।

An extra leaf-added at the end contains
a letter written in Tamil as follow-
ing.

..... அப்படியிருக்கால் அதை அவ
ருக்கு ஓடனே சொல்லியிடவேண்டியது.
தேவமிரும் அக்கரையாய் சொல்லி அனுப்
பிச்சபடியினாலே அத்தனை தூரம் அவரை
தையியமாய் அனுப்பிவித்தேன். வேளும்
யிஞ்ஞாபனம். அர்த்தோதயத்தக்கு மகா
ராஜர் அகண்டகாவேரிக்கு வந்து ஒன்று
மகாராஜாவுக்காக சக்கரபாணிகவாயிக்கு
அர்ச்சனை பண்ணி தெரியப்படுத்தின கடுதா
சிக்கு பதில்.

365.

21. G. 14.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या वालमनोरमा—

वासुदेवदीक्षितकृता

Palm-leaf. 55 Foll. 15½ × 1½ inches.
5 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Clear writing.

Contains a fragment of the Bhvādi

366

25 I. 3

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या वालमनोरमा—

वासुदेवदीक्षितकृता

Palm-leaf. 123 Foll. 15 × 1½ inches
8 lines in a page. Grantha script. Old
Injured. Good writing.

Wants beginning in the Śābdādhi-
kāra and breaks off in the Aṅgavyapra-
kāraṇa.

367 30 G 29

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या बालमनोरमा—

वासुदेवदीक्षितकृता

Palm leaf 71 Foll 17×1½ inches
7 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Contains the Stripratyaya almost complete

4 extra leaves are added at the end
Leaves 1 and 2 give the name of the former owner of the MS —Cakravarti Srinivasacarya and they contain nothing else Leaf 3a contains a few lines of the Stripratyayaprakarana of the Siddhanta kaumudi Leaves 3b to 4b contain a few stanzas selected from the Kalividambana and Sabharanjanasataka of Nilakanthadikṣita

368 9 K 13

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सुखबोधिनी—

नीलकण्ठबाजपेयिकृता

Paper 1935 Foll 8×6½ inches 15
lines in a page Devanagari script New
Good Good writing

Bound in 8 volumes

This is another commentary called Sukhabodhini on the Siddhanta kaumudi The author Nilakanthavajapeyin was the son of Kāmākṣi and Varadesvarayajvan and grandson of Rāmacandrādhvarin of Ātreya gotra It is said that the author's father Varadesvarayajvan learnt Sāstras from Appayadikṣita's son and died at Benares as an ascetic Nilakantha had

an elder brother called Sundaresvarayajvan who wrote the Paninipradipa and some other works Jnanendrasarasvatī the author of Tattvabodhini (Siddhanta kaumudivyakhyā) and one Venkaṭesvara were preceptors of Nilakantha Among the authors and works quoted herein the following may be mentioned —Bhasya tattvavivēka Visvesvaravijaya Tattvabodhinigudharthadipika Laghusabdakaustubha (all these four were written by him) Sabdakaumudī by Sokkanatha Sabdika rakṣa by Dvādasahayajin Vedantabhuṣana by Kaivalyendra (See No 7575 Tanjore Des Cat) Dhātucandrodaya Prakriya prasada by Viṭṭhala, Siddhantarātnakara by Ramakṛṣṇabhaṭṭa Vaiyakaraṇamatonmajjani by Bhaṭṭojidikṣita Durghaṭavṛtti Pancika Sarvasva Lilavati (all the three on gr) Vidyasagari Cakrapāni Haridikṣita Pravartakopādhyāya Śrībhadraratnakosa Pradipavarāṇa by Rāmacandrasarasvatī

The work is divided into four Paricchedas The first Pariccheda ends in the Pūrvardha the second in the Tinanta prakarana the third in Ādantaprakaraṇa and the fourth in the Svaprakaraṇa

Contains up to the end of Ātprakarana except the Taddhita and Dvīrukti prakarana

Beginning

विशेषी विशादधी गणश पणमुत्त गुरु ।

मुनित्रय नन्दिकश मारती नैमि सिद्ध ॥

पञ्चान्यध्वननागाना पारम विनुध सन ।

रामचन्द्रमखीन्द्राख्यपितामहमहं भजे ॥

अत्रियात्रिकलानिधिः कविबुधालकारचूडामणि

स्तातः श्रीवन्देश्वरो मखिररो योऽयष्ट सर्वकृतून् ।

अष्टेष्टाप्ययदीक्षितार्थतनयात् तन्त्राणि काश्या पुनः

षड्वर्गानपि यो व्यजेष्ट शिवतायः प्रापनः सोऽवतात

श्रीवाजपेयिना नीलकण्ठेन विदुषा मुदे ।

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या क्रियते सुखबोधिनी ॥

अस्मद्गुरुकृता व्याख्या वद्वर्था तत्त्वबोधिनीम् ।

विभाष्य तन्त्रानुक्तं च व्याख्यास्येऽहं यथामति ॥

महायासेन यद्वृत्त्यं तदनायासतो बुधाः ।

गृह्णन्तु सुखबोधिण्या पाण्डित्याप विमत्सराः ॥

तन्त्रे पाणिनिनिरुक्तं दृढतरं सत्संप्रदायाच्चिं

भक्त्याधीन्य निबन्धजातमखिलं श्रेयीयभाष्य पुनः ।

टीकाभिः परिभाष्य सारमखिर्त्रं ये जानते षण्डिता-

स्तेष्वेकोऽपि विलोकयेन्मम कृतिं धन्यो मदीयः श्रमः ॥

प्रारम्भितप्रत्यक्ष निर्विशेषेन परिसमाप्तये 'मङ्गला-

दीनि शास्त्राणि प्रथन्ते वीरपुरुषाणि भवन्ति' इति

महाभाष्योक्तविशेषकलाप्राप्तये च प्रकृतशास्त्रनिर्मातृ-

त्वेनाभ्यर्हितानां सूत्रार्थिकभाष्यकाराणां पाणिनि-

कात्यायनपतञ्जलीनां मुनीश्वराणां नमस्काररूपं मङ्गलं

श्रियशिक्षार्थं प्रण्यतो निम्नन् विषयप्रयोजनदीनि च

ध्वन्यवशात्मनो निगुदार्थतत्त्वज्ञत्वं च ज्ञापयन् चिकीर्षित

प्रतिजानीते—मुनिप्रथमियादिना । शास्त्राविरुद्धसूक्ष्म-

युक्तिभिः पुनः पुनरनुचिन्तनं मननम् । तच्छ्रीऽऽ मुनयः ।

'मन अपबोधने' इति तानादिकात् 'मन ज्ञाने'

इति दैनादिकाद्वा 'मनोरञ्जोपधायाः' इत्युणादिसूत्रेण

इन्द्रप्रथमः, उपधाया उत्त्वं च । क्रिदियचिकीर्षादिन्द्र-

त्यवधं कृतम् । 'आर्धेऽर्थायुक्तं शेषः' इति इन्द्रप्रथमस्या-

धेधाऽनुकृत्यात् 'पुनस्तदनुपपत्त्यं च' इति प्राप्तो

गुणः 'निश्चिति च' इति प्रतिषेधाय भवति ।

End :

यत्तु 'विष्णुरात्मा भगवतो मवस्यामिततेजसः'

इति कर्णपर्वणि भारतवचनं, तद्विष्णोः शिवभक्तशिरो-

मणित्वेन तदन्तर्यामित्वादिदिति न काप्यनुपपत्तिरिति ।

तस्मात् ब्रह्म जगत्कारणं ध्येयं चेत्यवगच्छद्भिः तत्

ब्रह्म किदेवतारूपमिति जिज्ञासुभिरत्याश्रमभिः कृतो

विचारः 'ब्रह्मादिनो वदन्ति किं कारणम् कुतस्तस्य

जाता वर्तन्ते केन क्व च सम्प्रतिष्ठा अधिष्ठिताः केन

मुख्येतेषु वर्तमाने ब्रह्मविदो व्यवस्थाम्' इति विप्रति-

पत्तिं कृत्वा तदुत्तरं कालस्त्वभावनियतिमहाभूता-

यप्रधानपुरुषमेलिनोऽन्तःकारणतत्त्वस्य यादृच्छिक-

त्वस्य चाकारणकत्वस्य सुवचतया ब्रह्मणो जनक-

कारणत्वं कथमिति शङ्का निराकर्तुमप्रिममन्त्रः ।

कालस्त्वभावो नियतयदृच्छाभूतानि योनिः पुरुष इति

चिन्त्यम् । सयोग एषा तत्त्वाभावात् आत्माप्यनीशः

सुखदुःखहेतोरिति । अनेन काळादिनिरासोत्तरं स्वतो

निर्णेतुं शक्तानामन्याश्रमिणां देवीप्रसादात्तदवगतिः . .

. . . . . मन्त्रेण ते ध्यानयोगानुग . . . स्वगुणे

निरुद्धार्थमिच्छन्तेन प्रतिपाद्य ततो यः कारणानि

निखिलानि तानि काळात्ममुक्तान्यथितिप्रत्येक इति

मन्त्रेण तमपश्यति श्रीऽया अनुपङ्गवशात् परदेवता

प्रसादात्तदर्थ्याम् इति प्रतिपादनाधिक्यपदं ब्रह्म साम्ब-

शिव एव । अत एव 'अयातो ब्रह्मजिज्ञासा' इत्यत्र

शिव एव ब्रह्मादिजनको जिज्ञास्यत्वेनाये ब्रह्मसूत्रे

प्रतिज्ञातः । तथा चायं सूत्रार्थः—मध माधनमम्परव-

न्तरम्, अतः अकारवाच्यादिष्णोर्वेत्परं ब्रह्म, तस्य

जिज्ञासेति । तस्य च वक्ष्यमाणसूत्रेण—जन्माद्यस्य

यत इति । अस्य विष्णोः यतः जन्मादि तद्भूतेषु

वेदिन्यमिति । ततश्च तद्भूतं शान्तं अस्य येनिभ्यान्

कारणस्यादित्यादि प्राणाग्निरा व्यावर्ण्युः । अतश्च म-

பெயர். | தத்திதிதத புரூபாபேதுரिति சவத்சிதி ।
பிஸ்தரஸ்து அஸ்தகூனவிதேதரபிஜயபந்யேதுமந்யேய
இதி சக்சேப ।

श्रीराजपेयिना नीलकण्ठेन कृतयानया ।

आख्यया सुखबोधिन्या विवेश प्रीयता मुदा ॥

இதி श्रीமದநியாನ್வயரஜாநாம்யுதಿತಶ்ரீநிலாநிபிபத
யாந்யப்ரமாணபாராவாரபாரிணஸ்ய श्रीरामचन्द्राध्वरिवरसूरे
பேரேண சயேதந்நஸ்யதந்நஸ்யशிரேதேதரயஜ்வசர்மண புரேண
பாநிநிப்ரதீயாபாநந்நபந்நவிமாணபுரீணஸ்ய मुन्दरेश्वर-
यज्वशर्मणाऽनुजेन श्रीरामाक्षीगर्भाभ्युदितेन ज्ञानेन्द्र-
भगवत्पादपूज्यशिषेण श्रीवेङ्कटेश्वरपादाग्रनिन्दपरि-
चयाऽप्रियावैशद्येन श्रीनीलकण्ठराजपेयिना विर-
चिताया सिद्धान्तकौमुदा आख्याया सुखबोधिण्याख्याया
கந்தந்தநிந்யபண நாம ததீய பங்கீதே ।

श्रीकृष्णार्पणमस्तु ।

The Scribe of the original MS of which the present MS is a transcript adds the following stanza and the date of copying

Vol IV ending in the Samāsāśrayavidhi

“अविरलकृत्तरणश्रेयसं पुस्तकेऽस्मिन्

रचितमननयानाऽपिनीदूषण वा ।

अनुचितमया यद्वक्ता वशगाजे

ककृत्तवराथ सन्नुपगन्ति सन्त ॥”

கா ௧௦ ஆகிய 15௭ கிருஷ்ணபக்தம் திரு
நீலமயம் கோமலாரணம் பூட்டாதிக்ஷத்
நித்த வர கீகண்டவாஜபேயநீகந்த
கடய கமரகதிரகம் எழுதி கீகண்ட
நித எழுதினது வெள்ளாசன கண்டக
கீகர பந்யாந்ய 8500

Vol VI ending in the Tinnakāṇḍa

अविरलकृत्तरणश्रेयसं etc

பலவக(௧௦) ஆகிய 15௭ புதன கிருமை
பாதமயம் புனாவலம் ககந்ததி கதின
நரவ திரகதம் கீகண்டவாஜபேயநீகந்த
பலவின கிரகதம் கோமலகண்டாநி அபயன
குமாரன வவதறக கீகிகமரக எழுதி முடி
கது

369

19 G 28

सिद्धान्तसौमुदीव्याख्या सुखबोधिनी—

नीलकण्ठकृता

Palm leaf 101 Foll 14½ X 1¼ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Good Clear writing

Begins in the Unādi and breaks off in
the Svaraprakṛyā

उणादिसूत्रातूना तदुदाहरणेषु च ।

अनुक्तार्थकशब्दानां शाग्यानं नियतधुना ॥

उणादयो बहुलमिति सूत्रे उणादिपदस्य प्रविष्ट
स्वातन्त्र्यज्ञापनायामपश्य वक्तव्यत्वेन त निरूपयितु
शक्यायानाय प्रतिपादयते—अथेति । उणादिसूत्रा
रम्भे मङ्गलं कृतमुक्तमित्यपश्य प्रयाग इति
भावः । उण् आदिपदा प्रययानमिति तद्वृत्तमप्यनता
वद्वर्वादि ॥ १७ ॥ दुकृत्, दुःस्मादमिति चति केचित् ।
अनभिज्ञानादर्थानुगमस्य नापमित्यप्य । वा गति
गन्धनयो, वा पान, वा रक्षण, जि जपे, जि
अभिमव, इयुज्यत्त, कुमिन प्रशेरा, स्वाद
आम्यादन, माघ संमिदी, अण् अमो एव उण्
प्रयय स्यात् । कर्तातेवति ध्यनर्त—कर्मत्यादि ।
कारिणि मिदा ।

Ind

ननु प्रविष्टस्यैव वगिति गतपदस्य निदा
मन्त्र एतन्मन्त्रं एव स्यादिति च, गतः,

एतदेव ज्ञापयति-अस्मिन्नेव प्रकरणे नेदमुभयं व्यव-
स्थापकमिति । तेन यावद्यथाभ्यामित्यत्र यत्तदेतेभ्यः
परिमाणे वतुविति व्युत्पादितस्यापि लाक्षणिकस्यानि-
पातस्यापि ग्रहणं भवति । यावत्स्तोत्रभ्योऽरौ गृणाना
इति । अरद इति अद्वैतेणाशुदातः । युक्तग्रहणं किम् ?
अन्वाचिते मा भूत् । यावत् क च ते मनो दक्षं
दधस उत्तरम् । इह यत्रेयस्योत्तरमित्यनेन साक्षा-
त्संबन्धः । दध धारणे । अनुदात्तेत् ॥ नह प्र ॥ नह-
शब्दो निपातसमाहारो निषेधे वर्तते । नह भोक्ष्यस
इति । अदुपदेशात्परत्वात् से इत्यस्य निघातः ।
स्यस्तु प्रत्ययस्वरेण ।

370. 21. O. 15.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या— मितवादिनी

Palm-leaf. 120 Foll. $7\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
8 lines in page. Malayālam script. Old.
Good. Good writing.

This is a gloss on the Siddhāntakau-
mudī of Bhaṭṭojidīksita. As indicated by
the title Mitavādīnī, the commentary
is very brief. The author says that
he writes commentary on such portions
as left unexplained in Praudhamanoramā.
The author's name is not mentioned in
the work. He worships the God Palli-
konda enshrined at Nallore

Breaks off in the beginning of the
Śabdādhikāra.

Beginning :

नल्लूरस्वामिन नत्वा पल्लिकोण्डाल्यमच्युतम् ।
सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या करोमि मितवादिनीम् ॥
सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या प्रसिद्धास्ति मनोरमा ।
तत्र यद्वाक्यं मूलं तन्नात्र प्रतिपाद्यते ॥

विप्रविधाताय कृतं मङ्गल शिष्यशिक्षायै निबध्नन्
चिकीर्षितं प्रतिजानीते—मुनित्रयमित्यादिना । त्रयो-
ऽवयवा यस्य त्रयम् । संख्याया अवयवे तयविति
अवयववृत्तेः संख्यावाचिनश्चिदशब्दादवयवविन्यर्थे तयप् ।
अवयवी त्वत्र समुदाय एव । द्वित्रिभ्यामिति तयपोऽ-
यच् । मन्तारो वेदशास्त्रार्थतत्त्वावगन्तारो मुनयः ।
अत्र मनेरुच्चेत्युणादिसूत्रेण मनेरत उकारः, मनेः
परं इन्प्रत्ययश्च । तेषा पाणिनिकात्यायनपतञ्जलीना
त्रयं मुनित्रयम् । अत्र समुदायस्यातिरिक्तत्वेऽपि तद्वट-
कत्वेन मुनीना प्रत्यभिज्ञानात् मुनित्रयनमस्कारस्य
दुरितनिवर्तकत्वमस्त्येव । ननु स्वयंमुने नमस्कृत्येति-
वत् मुनित्रयमित्यत्रापि नमःस्वस्तीत्यादिना चतुर्थी
स्यात् । मैवम्, उपपदविभक्तेः कारकविभक्तिर्वैली-
यसीति वचनात् नमस्कारोति देवानिति वत् द्वितीयाया
एव युक्तत्वात् ।

End :

अत्राहुः—प्रयोगनिपमार्थमिदम् । पर एव प्रत्ययो न
केवल इति । अन्यथा प्रत्ययार्थमात्रविवक्षाया किमस्य
द्वयसमित्याद्यपि प्रयुज्येत । यदि तु प्रकृतिविशेषो-
द्देशेनैव प्रत्ययस्य विधानात् केवलो न प्रयोक्ष्यत इति
ब्रूये, तथापि प्रकृत्यर्थमात्रविवक्षाया केवलं प्रकृतिः
प्रयोज्येतैव । अतः प्रत्ययः परो भवत्येवेति निपमार्थ-
मिदम् । अपदत्वनिपत्येत्वायं नियमः । तदेतदुच्यते
न केवला प्रकृतिः प्रयोक्तव्या न केवलः प्रत्यय इति ।
अपद न प्रयुज्येतेति वा । अपरिनिष्ठितं न प्रयुज्येतेति
तस्यार्थ इति ।

371. 19. G. 26.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सुधाकरः—कृष्ण-
शास्त्रिकृतः

Palm-leaf. 54 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.

7 lines in a page. Telugu script. Old. Slightly injured Clear writing.

A commentary on the Siddhāntakau-
mudī of Bhaṭṭojidiksita by Kṛṣṇasāstrin
of Sankepalli family, pupil of Vināyaka-
guru. The commentary is called Sudhā-
kara. The author herein criticizes the
S'abdendusekhara of Nāgeśa

Breaks off in the स्वादिसन्धि.

Beginning :

श्रीमौनिविनायकगुरुवरणारविन्दाभ्या नमः ।

यन्दे वाञ्छितलाभाय वृषीश्वरवाहनौ ।

नगेशकेशतनयाजानी नागेशचन्द्रितौ ॥ १ ॥

यो दृष्टा परतन्त्रजातमखिलं ह्यल्पप्रसादं मुनिः

सर्वेषामुपकारकं मुकृतिना तन्त्रं चिकीर्षुर्दम् ।

भक्त्याविष्कृतचन्द्रशेखरकरोद्भासीटपट्टकाश्रुत-

श्रीतज्ञापितमूलकं तदकरोत्तस्मै नमस्तीर्थिने ॥ २ ॥

सूत्रानुर्दिष्टैः कबलितविषयान् सर्वतो भावयित्वा

चर्चामूलाविलोत्प्रकटितमुपचःपङ्कजैराप्यतेव ।

तीर्थं दाक्षीमुतोत्थं जनहृदयमलघ्वसि येनात्तनाचा

तस्मिन्नाद्यावसक्ता मम वसतु नसिमेवमेशोऽखिल्ये ॥

दाक्षीपुत्रप्रणीतान् बहुतरविषयान् साध्यनाधुप्रतर्कान्

योगान् दोषप्रचारस्थगितनिजहृदोवाक्यकृपाधकार ।

तान् सर्वान् गृहभाषान्निजमतिमणिनां दीपयन् प्रस्तौषान्

कुर्वन्नज्ञानबन्धं दलयति नितरां योऽहिराट् नमोऽभि ॥

भक्तज्ञाननमोभेत्ता भाव्यः पाण्डित्यमास्करः ।

यत्कृपादेशमात्रेण तस्यै वाण्ये नमोऽस्तु मे ॥ ५ ॥

यद्यपीव दुरूहोक्तिर्दीक्षितार्यमृतिः स्वतः ।

तथापि स्थानमौनिपादसेवनात्सहसृत्तिका ॥ ६ ॥

परपाशाम्बुजसेवातमन्मतिः सूरिमन्मतः ।

तान् श्रीविनायकगुरुन् यन्दे वागीश्वरोपमान् ॥ ७ ॥

संकेपस्यन्वयाम्बोधिविधुश्रीकृष्णशास्त्रिणा ।

सिद्धान्तकौमुदीमोदः क्रियतेऽयं मुधाकरः ॥ ८ ॥

विन्नविधातायाचरितस्य मङ्गलस्य शिष्टाचारपरंपरा-
गतता सूचयन् शिष्यशिक्षार्थं तदुपनिबध्नाति—मुनि-
त्रयमिति । मुनीनां त्रयं मुनित्रयमिति विग्रहे पञ्चदशस्य
प्रधानसमुदायान्वयेन सामर्थ्यसत्त्वात् पठ्यति समासः ।
मुनिसंबन्धिनं त्रयवयवकं समुदायमिति बोधादन्येषां
साक्षात्तत्संबन्धिनमुपादायाश्रयत्वामंभवेन न तत्संबन्धि-
ना घटादीनां त्रयाणां समुदायस्य ग्रहणशङ्केति भावः ।

End :

स्वार्थगतमंग्याभिधायित्ववरूपः संबन्धः षष्ठ्यर्थः ।
एतत्तद्वर्गगतसंग्याभिधायां यः सुस्तस्येयर्थः । एतत्तद्वोर-
नन्तर इत्यर्थस्तु न पदस्वरसंज्ञः, अध्याहारप्रयुक्त-
गौरवप्रसङ्गात् । एवं हि पञ्चमीमेवोच्चारयेत् । तेन
परमैव ददाति परमसं ददातीति सिद्धम् । अर्थद्वारक-
संबन्धाश्रयणे चानन्वयमास इति लिङ्गम् । न चास्यो-
पसर्जनत्वात्तत्रे . . . . . ।

372

19. G 31

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या मुधाकरः—कृष्ण-
शास्त्रिकृतः

Palm leaf 180 Foll. 17 × 1 inches
7 lines in a page Telugu script. Old.
Slightly injured. Illegible writing
The last 4 leaves are broken.

Begins in the Course of S'abdhikāra
and breaks off in the Samāsāśrayasiddhi

Beginning :

. . . . . यैणापादादावियम्याप्यनंबन्ध इत्याश-
यात् । अत्राग्ने इत्यस्याविदमानवद्वावप्रतिषेधाशान्ति-
तस्य चेत्यादिनिर्दिष्टमितिः षट् बोध्यम् । विमा-

पितं वक्ष्यामिति । अन्यथा नामन्त्रिते इति पूर्वसूत्र-
स्य चास्य च विषयविभागो न स्यादिति तद्वाच्यः ।
विशेषवचन इत्यस्यार्थमाह—विशेषणे इति ।

End :

किंकिन्धेति । किं किं दधातीति विग्रहे आतोऽनुप-
सर्ग इति क । पूर्वमकारस्य लोपः । उत्तरवर्णस्य
मुद षत्त च निपात्यते । . . . समासे परशब्दस्य
पूर्वनिपाते च परशतानीत्युदाहरणम् । तद्वृहत्तो ।
गणसूत्रमिदम् । एवं त्रायस्वेत्यपि ।

373 19 G 32.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सुधाकरः—कृष्ण-

शास्त्रिभूतः

Palm-leaf 135 Foll 17 X $\frac{7}{8}$ inches
4 lines in a page Telugu script Old
Injured Legible writing

Wooden boards are added to both sides

Contains the Vaidika and Svāra pra-
karaṇas

Beginning

अथ वेदमात्रयोगप्रयोगप्रक्रियामष्टाध्यायीक्रमेणार-
भने । यद्यपि स्वरप्रक्रियाया लोकोवेदोभयविषयकत्वा-
दितः पूर्वमेव निरूपणमुचितं, तथापि वैदिकप्रयोगस्य
लोकोक्तिप्रयोगेषु स्वरविशेषादर्शनेन तस्या अपि वैदिक-
प्रक्रियामाहृश्यं बोधयितुमिति उत्तरं तस्मिन्पितमिति
बोध्यम् । यद्यपि पठोक्तं इत्यत्र वेति योगविभागात्तत्र
तत्र बट्टलप्रद्वेणे छन्दसि दृष्टानुविधानमात्रमत्राद्य
तत्संस्तुति मिदम् ।

End

तेनाप्रापिण्ण इत्यादायवप्रहेऽप्यनु . . . पदवि-
भागे . . . सादायुः । अग्रिमोक्षे इत्यादौ तिङतिङ् इति

निघातश्च सिध्यति । सहित्ताधिकारस्थं तु यणादिकं
स्वरितप्रचयादिकं च नेत्यवसेयम् । इत्यमन्यत्रापि
मुनित्रयवचांसि तत्प्रातिशाख्यानि तद्व्याख्यातृगिरो
निरुक्तादिग्रन्थाश्च पर्यालोच्य निष्कर्ष उन्नेयः । तदाह—
यथाशास्त्रमिति सर्वेष्टसिद्धिः ।

सुधाकरे सुधीश्वान्तनुमुदोद्भासकारिणि ।

परार्थं पूरित तेन प्रीयता मगिवः शिवः ॥

Colophon

इति श्रीप्रतोदिवैयाकरणकण्ठीरवसंकेपल्लुपनामक-
कृष्णशास्त्रिविरचिताया सुधाकरगव्याया सिद्धान्तकौमु-
दीव्याख्यायामुत्तमार्धं परिपूर्णतामगमत् ॥

374 10 D. 21.

सिद्धान्तकौमुदीटिप्पणम्—पङ्क्तिप्रकाशः

Paper 15 foll 11 $\frac{1}{2}$ X $4\frac{1}{2}$ 10 lines in a
page Devanāgarī script Old Slightly
injured Good writing.

This also is a brief commentary on the
Siddhantakaumudī of Bhartṛṣṭopadikṣita The
names of the commentary and its author
are not found in the portion of the commen-
tary contained in this MS But in the
margins of leaves the words Panktipra-
kāśa and Tārakanānda are written From
this it may be presumed that the com-
mentary is called Panktiprakāśa and its
author was Tārakanānda

Breaks off in the Visargasandhuprakaraṇa

Beginning

परान्तिष्यं बटवत् । यथा तुदतीति । अत्र तुदधा
तोर्लटि तिप्रदेशे च पुगन्तल्लुपधस्य चेत्यनेन गुणः
प्राप्तः । तुदादिभ्यः श इत्यनेन शप्रत्ययोऽपि प्राप्तः ।
विप्रतिपेधे परं कार्यमित्यनेन पररवाट्टणादेशः प्राप्तः ।

नित्यस्य च परापेक्षया बलवत्त्वेन परमपि गुणदेशं
वाचित्वा नित्यत्वाच्छ एव भवति । अन्यथा तोदती-
त्यापत्तेः । नित्यस्य बलवत्त्वे बीजं च अकल्मसाभा-
वकस्याभावाकल्पनापेक्षया कल्मसाभावरस्यैवामावरणपन-
न्याय्यमिति । पूर्यपेक्षया परस्य बलवत्त्वे बीजं तु विप्रति-
पेदे परं कार्यमिति स्पष्टतरम् । अत एव तत्र तत्रादरेण
नोदाहयते ।

End .

अतः कृकमीति सूत्रस्य कर्मप्रदणज्ञापितप्रकृति-
प्रत्ययविभागशून्याभ्युत्पत्तिपक्षे प्रत्ययभिन्नरूपस्य विस-
र्गस्याक्षतत्वात् पर्युदासासंभवेन पत्वप्राप्तीं संपुंकाना-
मिति वार्तिके पुंमहणम् । तथा सति वार्ति-
कस्थपुंमहणेनैव भ्युत्पत्तिपक्षप्राप्तः कः पर्यावरणभ्युत्पत्तिपक्ष-
प्राप्तपत्वस्य च बाधेन सकारे पुंस्कोविह इत्यादि-
प्रयोगाणां सिद्धिर्भवति, नान्यथेयाशयं मनमि निवा-
याह—भ्युत्पत्तीत्यादिना । एतेन प्रत्ययभिन्नस्येति विस-
र्गस्य सामानाधिकरण्यान्वाये प्रत्ययसंन्यिसकार-
सत्त्वेन पक्षद्वयेऽपि प्रत्ययभिन्नरूपविसर्गस्याक्षतत्वेन
पत्वप्राप्ताविति याच्यत्वापरया कः पर्यायः प्राप्ता-
धियसंगममिवपास्तम् । येषाधिकरण्येन व्याचक्षणाणां
प्राचा मतेनेदमिति मनोरमाप्रत्यस्तु पातेहुंमुक्तिरिति
भ्युत्पत्त्यनुसारेण नेयः । एतद्वपुष्या टिठोपाधेदिरव-
सान्ध्यायाध्रपण पूर्वोक्तभ्युत्पत्त्या तु नेति विवेकान्यम् ।
पत्रप्राप्तावित्यत्र पत्रस्यापत्रपेत्वर्थो बोध्यः । इदमन्य-
नुनासिरुपक्षे बोध्यम् । अनुम्यापक्षे तद्वपुष्यानां
मायान् सर्वथापि पत्रप्राप्त्या कुप्योक्तिस्यैव प्रवृत्ते
मित्यत्र बहूना ।

375

36. D 6.

कौमुदीमारसंमहः—येदान्ताचार्यकृतः

Paper 95 foll 81 X 71. 14 lines in a

page. Grantha script. New. Good Good writing.

A summary of the Siddhāntakaumudī of Bhaṭṭajodhikṣita by one Vedāntācārya.

Contains the following Paricchedas .

(१) अक्षररूपनिरूपणम् (२) सन्धिनिरूपणम्
(३) शब्दनिरूपणम् (४) वृत्तिनिरूपणम् (५) कृदन्त-
निरूपणम् । (incomplete.)

Beginning .

अञ्जनादि जनानन्दसजने रञ्जयन्निगम् ।

चिन्मयं तन्मनोवर्ति तन्महो मन्महेतराम् ॥

विधाय विष्णोर्विनति वेदान्ताचार्यप्रपञ्चना ।

क्रियते बालशेषाय कौमुदीसारसंमहः ॥

इह खलु निमित्तपुराणार्थसाधनमपिपादयिष्यकश्चि-
त्मानमाना जनानां शास्त्रज्ञानमन्तग सिषावविपित
कटसिद्धपमायात्, तत्र च—

धर्मार्थकाममोक्षाध्यामरस्य प्रायश्चित्तानुगाम् ।

चतुर्णां पुरुषार्थानां निदि सपादयेन्नरः ॥

इति विवेकचिन्तामणिर्दशितन्यायेन चतुर्विधपुरुषार्थ-
सिद्धिपदादयस्तुल्यवत्त्वेऽपि, तत्र—

ऐहलोकिरमारी म्यादथ म्यात् पाग्लोकिरम् ।

शमं सर्वत्रपन्नेन तन्मातस्तत्रापेदुः ॥

इत्युक्तप्रसारेण पूर्वोक्तैकत्रयमपादनस्य कर्मभ्यस्तान्

अर्थशास्त्रपरिभाषादौर्गौकिरमोगमार् ।

आमुनिस्तनुभोगी स्थान्मोक्षमार्गवरीधनान् ॥

इत्येहिकत्रयमर्थशास्त्रपरिभाषापरिभाषात् चर्मेभ्यः
रत्नार्थमाध्ययेन तच्छ्रुतैरर्थशास्त्रपुरःसरान्
मन्मोक्षमार्गस्य पदशान्तिरुक्तान् शब्दे वार्ये वा
निमित्तान् प्रयुक्तस्य स्य पदस्य च मन्मोक्षमार्ग-
सिद्धिपदादयस्तुल्यवत्त्वेऽपि . . . . .

* * * * कौमुदीसार-
सप्रहृणामकस्तादृशग्रन्थः प्रतिपाद्यते । तत्र च सर्वस्या-
प्यक्षरज्ञानपूर्वकत्वादादौ तावदक्षरस्वरूपं निरूप्यते ।

Colophon .

इति कौमुदीसारसंग्रहे अक्षरस्वरूपनिरूपणं नाम
प्रथम. परिच्छेदः ॥

End

भूतकालेऽप्यनद्यतनत्वे पारोक्ष्ये च गम्ये लिट्प्रयु-
ज्यते । भूतकाले . . . . . त्वमात्रे गम्ये लङ् । केवल-
भूतकाले लुङिति विवेकः । अनद्यतनत्वं तु अतीताया
रात्रेः पश्चात्तर्धेन आगामिन्या रात्रेः पूर्वार्धेन च . . . .

376. 22. G. 23

उणादिसूत्राणि

Palm-leaf. 5 foll. $18\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{8}$ inches 7
lines in a page. Telugu script. Old.
Slightly injured. Good writing.

As regards the namans or nouns in Sans-
krit there are two different views among the
grammarians S'ākaṭāyana holds that all
nouns have their derivations from roots,
while Pāṇini opines that they are not
derived, but have been used in the same
form The present work represents the
former view and formulates rules of deriva-
tion. Though Pāṇini is not in favour of
this view he seems not opposed to it as he
has accorded his sanction to it in rule 3-3-1
As for the authorship of the work, Nāgeśa
on the traditional ground holds that these
sūtras were not written by Pāṇini but were
gleaned from certain ancient works by
S'ākaṭāyana and others and given the
present shape by certain responsible author

so that the work may be considered as one
of the supplements to the Aṣṭādhyāyī.
Vimalasarasvatī, the author of Rūpamāla
and Durgasimha, the author of Uṇādi-
sutravṛtti attribute the authorship to Vara-
rucī alias Kātyāyana. Goldstucker and
other modern scholars follow this view
S'vetavanavāsin, another commentator on
Uṇādisūtras holds that these sūtras were
written by Kātyāyana and others

The work is divided into five pādas or
chapters and hence is called Pañcapādī in
order to distinguish it from Dasapādī,
another recension of the work containing
ten pādas S'rīnivāsadiksita in his Svara-
siddhāntacandrikā states that sixteen sūtras
of the work deal with svaras or accents

Complete in five padas

Beginning

कृवापाजिम्बिस्वदिसाध्यश्च उण् । आतो युच् ।
छन्दसीण । दूस्निजनिचरिचटिभ्यो जुण् । किञ्जयोः
श्रिणः । त्रो रश्च लः । कृके वचः कश्च । मृमृशीतृचरि-
त्सरितनिधनिमिसृजिभ्य उः । अणश्च । धान्ये नित् ।

End

व्याडि घ्रातेश्च जातौ । हन्तेरच् घुर च । क्षमे-
रुपघालोपश्च । तरेर्हिः । ग्रहेरनिः । प्रथेरमच् ।
चरेश्च । मङ्गेरलच् ।

Colophon

इत्युणादिषु पञ्चम. पाद ।

377 22. G 53

उणादिसूत्राणि

Palm-leaf 6 Foll $17 \times 1\frac{3}{8}$ inches 6
lines in a page Telugu script Old

Injured Good writing.
Complete in 5 pādas.

378. 23. I. 2.

उणादिसूत्राणि

Palm-leaf. 2 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 7 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Legible writing.
Contains the 1st pāda only.

379 28 J. 47.

उणादिसूत्राणि

Palm-leaf. 9 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Illegible writing.
Complete in 5 pādas.

380. 39. I. 4(a)

उणादिसूत्राणि—श्वेतवनवासिकृतवृत्ति- सहितानि

Paper. 189 Foll. 8×6 inches 14 lines in a page. Devanāgarī script. New. Good Legible writing.

Unādisūtras described in previous numbers are followed by a commentary written by Śvetavanavāsin son of Āryabhaṭṭa of Gārgyagotra. The author is said to have lived in a village near Indugrama. His forefathers are said to have lived in a village called Utterameru.

Complete in 5 pādas

Beginning

प्रणम्य भाव्यकाराय तन्मतस्पर्शशोभिताम् ।

व्याख्यामुणादिसूत्रस्य करिष्यामि यथामति ॥
कृपावाञ्छिमिस्वदिसाध्यशुभ्य उण् ॥

डुकृञ् करणे, वा पाने, लुगिक्करणलुगिक्करणयोर-
लुगिक्करणस्यैवेति परिभाषया पिबतेरेव ग्रहणम् । लक्ष-
णप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्य ग्रहणमिति कृपा इत्य-
स्याग्रहणम् । वा गतिगन्धनयोः, जि जये, जि
अभिभवे, उभयोरपि ग्रहणम् । डुमिक् प्रक्षेपणे, स्वद
आस्वादाने, राघ साध संसिद्धौ, अशू व्याप्तौ, एतेभ्यो
धातुभ्य उण् प्रत्ययो भवति । णकारो वृद्धयर्थः युगधेश्च ।
उणादिप्रत्ययान्ताः सञ्ज्ञाशब्दाः । तेन तेषामत्र स्वरूप-
सवेदनस्वरवर्णानुपूर्वीमन्त्ररुलमन्वाख्यानम् । अत एवा-
चार्यः पाणिनिः प्रतिपदविधिमनादय लक्षणमेतत्सर्वं
समाह्वं पठति उणादयो बहुलमिति । बहुलमुणादयो
दृष्टव्याः । येयं शाकटायनादिभिः पञ्चपादी रचिता
तत्राप्येते न परिसमाप्ताः, सञ्ज्ञाया नानारूपत्वात् ।
तेनात्र ये अपठिताश्च प्रत्ययादिसञ्ज्ञामपि ते बहुलं
लभन्ते ।

End :

मङ्गेरुलच् ॥ मणिगल्यर्थः । नुम् । तस्मान्मङ्गेर-
लच्प्रत्ययः । मङ्गुत्ताति मङ्गल कल्याणम् । . . .
. . . सूत्रेणैव मङ्गलमिति रूपस्य गम्यमानत्वात्
शास्त्रपरिसमाप्तिसमये मङ्गल . . . म् ।

Colophon .

इतीन्दुप्राममनीपवर्त्यप्रहारवास्तव्येन उत्तमेर्वभि-
जनेन धर्मशास्त्रपारमार्थ्यमस्मृनुना गार्थेण श्वेतवन-
वासिनाम्ना विरचितायामुणादिवृत्तौ पञ्चमः पादः ।
समाप्तेय पञ्चपादी ।

The last 3 leaves contain 14 sūtras explaining the origin of the Sanskrit alphabets अ, इ etc. and a gloss also is

written on these sutras It is not clear whether the gloss is Svetavanavasin's or not

The MS is said to have been copied from a paper MS belonging to the Palace Library, Travandrum

381. 39 I 4(b)

उणादिमूत्राणि—श्वेतवनवासिकृतवृत्ति
सहितानि

Paper 167 Foll 8 X 6 inches 14 lines
in a page Devanagari script New Good
Good writing

Complete in 5 padas

The MS was copied from a paper MS
belonging to the Madras Govt Oriental
MSS Library

382 38 I 6

उणादिमूत्राणि—दुर्गसिंहकृतवृत्तिसहितानि

Paper 119 Foll 8 X 6 inches 15 lines
in a page Devanagari script New Good
Good writing

The Sūtras are slightly different from
those of Pāṇinipāṭi described above The
work is divided into 6 padas

Complete in 6 padas

Beginning

नमस्तस्य गिा भूतिशब्दमतान्तराणम् ।
उणाद्योऽभिधायन्ते शब्दपुस्तकहितम् ॥
५ शब्दाणि चिन्तयित्वा तद्वचनानि चिन्तयित्वा उणादि ॥

एषो धातुम् (उण् प्रत्ये) वा भवति । उणा
दयेऽपि भवति । भूति शब्दे । अविद्वत्परिभाषेन

भविष्यति च । ताभ्यामन्यत्रोणादय । ताभ्या सप्रदा
नापादानाभ्यामन्यस्मिन् कारके कर्तरि कर्मादौ यथा
भिधान प्रत्यय पर इति परिभाषायामुणादयो भवन्ति ।
णकार युगार्थ । डुरुन् करणे । कर्तातीति कार
शिल्पी । वा गतिगन्धनयो । वातीति वायु समार ।
घेद् पापाने । पिबतीति पायु अपानम् । जि जये ।
जयतीति जायु औषधम् । डुमिन् प्रक्षेपणे । मिनोतीति
मायु पित्तम् । गोषूयस्थान्यार्थ गा वाच मिनोतीति
गोमायु सुगाल । स्वद स्वादन । स्वदन्त स्वादु मधुम् ।
राध साध सासङ्गौ । साध्यतीति साधु कुशल । अशङ्क
व्याप्ती । अश्नुते इत्याद्यु शीघ्रम् । दृढिदरणे । दृणातीति
दारु काष्ठम् । सनु दाने । सनोतीति सानु प्रस्थ
शृङ्गम्, पर्वतरुदेश । जन जनन । जायत इति जानु
अष्टावान् । चरिर्गम्यर्थ । चरतीति चारु शोभनम् ।
चट स्फुट भेदे । चटतीति चाटु पटु वादी ।

End

सावमेरिन् दीर्घश्च ॥ सावुपपद अमेधांतोरिन् प्रत्ययो
भवति दीर्घश्च । अमु गती सुपूर्व । शाभनममति स्वामी
प्रभु । इन्हनूपेय्यात्तिना सौ दीर्घ ।

शब्दानामानन्याद्वृत्तपत्तिर्नैव दृश्यत चेष्टाम् ।

तथा विहित कार्या मान्येधांतुत प्रत्यया युक्ता ॥

Colophon

दीर्गसिंघामुणादिश्रुतौ पठ पाठ समाप्त ॥

Date of copying—Kālyāṇa year

383 36 II 7

उणादिमूत्राणि—माणिस्यदेवमतप्रतिमहितानि

Paper 164 Foll 8 X 6 inches 14 lines
in a page Devanagari script New Good
Legible writing

Unādisutras in different recension are commented by Mānikyadeva, apparently a Jain author. The MS does not give the author's name. Yet from the MS described in No. 263 of the Des. Cat. of Sanskrit MSS. in the Bhandarkar Oriental Institute, Poona Vol. II, it is known that Mānikyadeva was the author of the commentary.

For further particulars see the introduction of the printed edition in the Sarasvatī Bhāṣana Texts Series No. 81.

Complete in 10 pādis

Beginning

स्वयमुवे नमस्कृत्य प्रणिपत्य सरस्वतीम् ।
वक्ष्ये वृत्तिमुणादीनां यथानुद्धि यथाक्रमम् ॥
अतिसूत्रम्यद्वयवर्तस्मिन्नि नि. ॥

इहेमेऽधिकाराः सवध्यन्ते । प्रत्ययः, परश्च, आयु-
दात्तश्च, अनुदात्तो मुष्पितौ, धातोः, तत्रोपपदं मसमी-
स्थम्, कृदतिङ्, वासरूपोऽस्त्रियाम्, वर्तमाने लट्, पुनः
संज्ञायाम्, उणादयो बहुलम्, भूतेऽपि दृश्यन्ते, मत्रिय्यति
गम्यादयः, कर्नेणि कृन्, दाशगोत्रो सप्रदाने, ताभ्याम्
न्यत्रोणादयः, काला सवध्यन्ते । एते च स्वरितलिङ्गाः
सङ्गप्रेयमाणाः सप्राह्यमाणाः स्वप्रिययोद्भावनामुष्टान-
समर्था आ उणादिपरिसमाप्तेः दशपाद्या सर्पत्रैवानु-
वर्तन्ते । अत्र यावतामधिकाराणां प्रयोगेन तत्र तावन्त
स्तामिहसंश्रयन्ते । एतेऽनुवर्तमानास्तैः रूप्योऽभाष्यो
वर्तमानास्ते यथासमयं कर्त्तादियुक्त्याः सङ्गादिपद्येषु
परिप्रत्ययो भवति । 'क्रगतौ' भौगादिकः, क सृ-
गतौ लुङात्वादिः । ऋच्छति इत्यति अर्पते वा अरणि ।

End

स्थः स्ताम्वजनरो च ॥ २२ ॥

स्वाधातोः अम्यच् अवक् इत्येती प्रत्ययो भवतः ।

स्तु इत्यर्थं चादेशः धातोः । श्र गतिनिवृत्तौ । तिष्ठतीति
स्तम्बः समवायः । स्तनकः पुष्पापीडः कर्ता ।

Colophon

इत्युणादिवृत्तौ प्रकीर्णको नाम दशमः पादः ।

384.

21. A. 67.

गणपाठः—पाणिनिकृतः

Palm leaf 22 Foll. 16½ × 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Injured Clear writing

An enumeration of words undergoing common operations of the rules of Pāṇini. In certain sutras Pāṇini mentioned only one word by adding the word आदि which means etcetera. The words meant to be included in the lists are specifically mentioned in this work. The author is believed to be Pāṇini as per stanza

“अष्टकं गणपाठश्च धातुपाठस्तथैव च ।

लिङ्गानुशासन शिक्षा पाणिनीया अमी क्रमत् ॥”

Complete in 8 adhyāśas

Beginning

येनाक्षरसमाम्नायमधिगम्य महेश्वरात् ।

कृन्न्तु न्याय्येण प्रोक्तं तस्मै पाणिनेये नमः ॥

सरादीनि मर्वनामानि ॥ सर्प । विंश । उभ ।
उभय । डत । डतम् । अन्य । अन्यतर । इतर ।
त्वत् । त्व । नेम । सम । सिम । पूर्वपरापरदक्षिणो
सरापगधराणि व्ययम्यायामसंज्ञायाम् । स्थमज्ञातिघना
ग्यायाम् । अन्तर बहिर्गोपमन्यानयोः । त्यद् ।
तद् । यद् । एतद् । इदम् । अदम् । एक । द्वि ।
युष्मद् । अस्मद् । भवत् । किम् । इति सर्वादयः ॥

End

आचार्यार्दणत्व च । आकृतिगणोऽयम् । पाठान्त
रम् । क्षुन्न तृप्त नृनमन नरनगर नन्दन यङ्गती
गिरिनदी गृहगमन निवेश निवास अग्नि अनूप आचार्य
भोगीन चतुर्हायन । इरिकादीनि वनोत्तरपदानि सज्ञा
याम् । इरिका तिमिर समीर कुवेर कर्मार ॥

Colophon

इति गणपाठे अष्टमोऽध्याय । समाप्तश्च गणपाठ ।

385

20 O 13

धातुपाठः—पाणिनिकृत.

Palm leaf 25 Foll $12\frac{3}{4} \times 1$ inches 6
lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

A list of verbal roots as meant by Pāṇini
in his rules of Aṣṭādhyāyī. The roots are
divided into 10 groups namely भ्वादि,
अदादि, जुहोत्यादि, दिवादि, स्वादि, तुदादि, स्वादि,
तनादि, कषादि and चुरादि. This work also is
attributed to Pāṇini. The Commentators
on Pāṇini opine that the meanings of roots
were not written by Pāṇini but one
Bhīmasena added them in the Dhātupāṭha.
Complete up to the end of Curāḍi

Beginning

भू सत्तापाम् । एध इदो । स्पध सधर्व । गार्
प्रतिष्ठालिप्सयोमन्ये च । यायु विलाइन । नायु
नायु याञ्जापतापधपादी पु । दध धारणे । स्कुदि
आप्ररणे । धिदि धेन्ये । यदि अभिग्रादनस्तुत्यो ।
मदि वन्याये ।

End

अन्ये तु दशगणपाठा बहुभ्य भवति । तन्नापठिता

अपि सौत्रा लौकिका वैदिकाश्च द्रष्टव्या इत्याहु । इतरे
तु नवगणीपठितेभ्योऽपि कचित्स्वार्थे णिच्, बहुलग्रह
णात् । तेन रामो राज्यमचीकरदित्यादिसिद्धिरित्याहु ।
चुरादिभ्य एव बहुल णिजित्यन्ये । अङ्गवाचि प्राति
पदिक निरसने णिङ् लभते । श्वेताश्वधतरगालाडि
ताह्वरकाणा चतुर्णा धात्वर्थे णिङ् अश्वतरतकलोपश्च द्रष्ट-
व्य । णिजेवेत्येके । पुच्छादिषु धात्वर्थ इत्येव सिद्धम् ।

386

22 G 23

धातुपाठः—पाणिनिकृतः

Palm leaf 13 Foll $18\frac{3}{4} \times 1\frac{3}{4}$ inches 7
lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing
Complete up to the end of Curāḍi

387

22 P 11

धातुपाठः—पाणिनिकृतः

Palm leaf 21 Foll $15\frac{1}{2} \times 1$ inches 7
lines in a page Grantha script Old,
Injured Good writing
Complete up to the end of Curāḍi

The scribe adds

साधारणाभ्यन्ते वर्प भानो कर्कटराशिने ।

कृष्णपक्षे चतुर्दश्या वारे भीमसमाह्वये ॥

श्रीरत्नसंगोत्रजातेन वैकुण्ठेशेन धीमता ।

लिपिता भीमसेनेन कृता धात्वर्थमालिका ॥

388

23 I 2

धातुपाठः—पाणिनिकृतः

Palm leaf 15 Foll $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
9 lines in a page Telugu script Old
Injured Legible writing
Complete up to the end of Curāḍi

389

25 K 22

2 b

धातुपाठः—पाणिनिकृतः

Palm leaf 17 Foll 14½ × 1½ inches
9 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing
Complete up to the end of Curadī

The scribe adds

सौम्यनामसवत्सरा चापमास कृष्णपक्ष चतुर्थी सौम्य
चासरे लिखितम् ।

Names of the scribes Sesayyan and
Ramasvamiyyan

The fly leaf at the end contain the
stanza

“कम्त्व शूरी प्रविश भिषजा वेश्म + पातु मा
पार्वतीश ।”

390

28 A 5

धातुपाठ —पाणिनिकृतः

Palm leaf 23 Foll 13 × 1 inches 6
lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Legible writing
Complete up to the end of Curadī

The following colophon is read

इति भीमसेनविरचिता धातुपाठ समाप्त ।

Three fly leaves are added at the
beginning and they contain the following

Fol 1

“धातुसूत्रगणोपादिवाक्यलिङ्गानुशासनम् ।

आगमप्रत्ययादेशा उपदेशा प्रकीर्तिता ॥”

Fol 2

“वाणीममरवाणी मधुरसवेणी तनोतु कल्याणीम् ।”

“वल्लवीवल्लुव सलप रे मोहनदेव
लल्लमति मोहललितकामेऽतीव— वल्लुनी
सुललितयान सुमशरभान
सुसुमारतरगान शोभनैकतान— ”
समधिकमोहे सरमि विगाहे
कथमिदमिह सेवे कामकेलिमोहे— ” (२)
विविधलिपिरिति विदितमिहारे
सा यदि तप भाति साधु मानमेति— ” (३)
कमलानुकूल करुणालवाल
कमनीयमृदुचेल कान्तनीलनील— ” (४)
मधुज्जतचारे मलयसमीरे
मनसि मम रागजविचारे महति मुगारे— ” (५)
विलसति सोमे विरहिणि भीमे
विरसति हृदि कामे विहर मुगारे— ” (६)
परिहर रोप परिचिनु तोष
भतजनपरिपोष नौमि चारुवेप— ” (७)
दयनमतापादन यदुभूष
देववरदत्तरूप तेऽहमनुरूप— ” (८)
कान्तचलतोरी रामव्य सकल गोलहरि कान्त
वरवल्लुनीजार गोपकिशोरारे
अजभजिताजमुन्दर छलतो (९)
न हि विरह सहे प्रियम् तापिच्छा
मलमलावण्येव दया छलतो— (१०)
अयि नन्दनजानन्त वलिदनुजारे
सरसरतीशमोहन छलतो— (११)
मयि ते मनो न हि तापकीया हारे
वरदत्तदानवमनुत छलतो— ” (१२)

391

28 A 6

धातुपाठः

Palm leaf 13 Foll 16½ × 1½ inches

7 lines in a page. Grantha script. Old.

392.

28. A. 7.

Injured. Good writing.

Complete up to the end of Curādi.

Colophon :

धातुपाठः समाप्तः ।

The following stanza is added after the colophon :

“भूवादौ शब्दादिकेषु लुगापि

श्लुः स्याज्जुहोत्यादिषु

श्यन् देवादिकधातुषु श्नुरपि च

स्यादौ तुदादौ च शः ।

रुध्यादौ श्नमयो तनादिषु

भवेदुप्रत्ययः कयादिषु

श्चा स्यात् स्वार्थिकणिच्चु रादिषु

पुनस्तत्रापि शब्दायते ॥”

Two extra leaves are added at the end. The first leaf contains some conjugational forms of the roots भू and एष्. The second leaf reads.

“श्रीभक्ताख्यपुरीनिवासमहितः कालीयविदेपिणः

सग्नन्येव तदीयन्तनशिलागारप्रतिष्ठासु च ।

तद्वक्त्रैः . . प्रधानमन्त्रं चेलाञ्चितं चापितं

यूय तद्ग्रहणेच्छयो मयि कृपाहीनं ब्रुवन्तु द्विजाः ॥

श्रीरा . . . . .

छीलामु षोडशसहस्रनरेन्द्रकन्या-

चित्तापहारविधमूर्तिमधादुपेन्द्रः ।

सोऽयं हि साधु भवदीयमनःसु वक्तुं

नाथापि चाक्रमत किन्तु मदीयलामे ॥

पूर्वं कोयंपुर्यामन्विजदयनिजरात्रेमरो यः

सम्यग्ज्ञानातुरां श्रुतिमपि परिपन्नायकज्येष्ठतातः ।

तद्दश्येनाम्ह . . . . . स्तम्भनाथाः सुविद्याः

शोभन्ते छाद्यनीया सरसि हितपता श्रीनिवासाभिधेन ॥”

धातुपाठः—पाणिनिकृतः

Palm-leaf. 16 Foll. 15½ × 1½ inches.

6 lines in a page. Telugu script. Old.

Slightly injured. Legible writing.

Complete up to the end of Kandvādi.

End :

अगद नीरोगत्वे । उरस् बलार्थः । तरण गतौ ।

पयस् प्रसूतौ । संभूयस् प्रभूतमावे । अम्बर संवर

संवरणे । आकृतिगणोऽयम् ।

Colophon :

इति कण्डवाद्यः ।

393.

28. O. 12.

धातुपाठः—पाणिनिकृतः

Palm-leaf. 35 Foll. 14½ × 1 inches. 5

lines in a page. Grantha script. Old.

Much injured. Good writing.

Complete up to the end of Curādi.

The fly-leaf gives the name of the former owner—Yajñasvāmi and contains the following stanza :

अतर्सी तुलसी धार्त्री द्वादश्यामच्युतं फलम् ।

यो भुङ्क्ते प्रथमप्राप्ते स याति परमां गतिम् ॥

394.

29. G. 25.

धातुपाठः—पाणिनिकृतः

Palm-leaf. 19 Foll. 14 × 1 inches. 8

lines in a page. Grantha script. Old.

Slightly injured. Good writing.

Wooden boards are added to both sides.
Complete up to the end of Kandvādi.

The fly-leaf at the beginning contains a few lines of Dhātupāṭha copied again. Seven blank leaves are added at the end. Then a leaf contains a list of MSS. probably owned by the former owner of this MS.

395. 30. G. 16.

धातुपाठः—पाणिनिकृतः

Palm-leaf. 11 Foll. 17 × 1 inches. 5 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Clear writing.

Breaks off in the Juhotjādī.

The following stanzas are added in the beginning :

“येनाक्षरसमाम्नायम् + तस्मै पाणिनये नमः ॥
येन धौता गिरः पुंसाम् + तस्मै पाणिनये नमः ॥
वाक्यकारं वररचिम् + प्रणतोऽस्मि मुनित्रयम् ॥”

396. 22 P. 11.

धातुपाठः

Palm-leaf. 4 Foll. 15½ × 1 inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured. Good writing.

This Dhātupāṭha is different from that of Pāṇini mentioned in previous numbers. It is said that these roots were collected from Tinantasīromani also called Dhātupratyayapañcikā, the second part of the Rūpāvatāra

Contains up to the end of Curādī.

Beginning :

तिङन्तशिरोमणिरीत्या धातवो लिख्यन्ते ।

शङ्खिकरणम् । भू सत्तायाम् । एष वृद्धौ । डुपचप् पाके । दुनदि समृद्धौ । ध्वंस गतौ च । व्येञ् संवरणे । जि जये । मिङ् ईषद्वसने । शिञ् सेवायाम् । डीङ् विहायसा गतौ ।

End :

गर्व माने । सूत्र विमोचने । मूत्र प्रसवणे । रूक्ष पारुष्ये । पार तीर कर्मपरिसमाप्तौ । वटि विभाजने । संग्राम युद्धे । अन्ध दृष्ट्युपसंहारे । इति स्वायेण्यन्ता-धुरादयः ।

इतः परं लडादिष्वेभ्य एव धातुभ्यो दशविकरण-प्रत्ययविशिष्टानि रूपाणि प्रतिपाद्यन्ते ।

397. 29. F. 13.

धातुपाठः

Palm-leaf. 3 Foll. 13½ × 1½ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

Wooden boards are added to both sides.

Enumerates the roots grouping them in the order of their meaning. Consequently the order is different from that of similar works described in previous numbers.

Beginning :

भू सत्तायाम् । विद सत्तायाम् । भू प्राप्ता । एष वृद्धौ । वृधु वृद्धौ । दुनदि समृद्धौ । स्फायी ओप्यायी वृद्धौ । व्येञ् संवरणे । छदि संवरणे । गुह संवरणे । वृ वरणे ।

End :

वृष सेचने । उक्ष सेचने । नट नृत्ते । नृती गात्रविक्षेपे । कृष कृष्टौ । पुष पुष्टौ ।

Colophon :

धातुमाला संपूर्णा ।

398.

27. A. 26.

Colophon :

फिद्मूवाणि—शन्तनुकुतानि

Palm-leaf. 1 Fol. 15 × 1½ inches. 10 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Illegible writing.

The work deals with svaras or accents of nominal stems called prātipadikas, in four pādas. The total number of sūtras contained in the work is 87 according to this manuscript and printed editions. But S'rīnivāsadīkṣita in his Svarasiddhāntacandrikā says that the total number of sūtras is 88. The difference is due to the addition of one more sūtra between the sūtras 15 and 16 in the 1st pāda. The colophons attribute the authorship to S'āntanavācāya and modern scholars hold the same view. But Haradatta in Padamañjarī mentions the author's name as S'antanu. Nāgeśa and Bhairavamisra refute the authorship of S'āntanavācārya and conclude that S'antanu was the author. The author of the Svarasiddhāntacandrikā also mentions the author as Sage S'antanu.

Complete in four pādas.

Beginning :

फिरोऽन्त उदात्तः । पाठलापाळङ्गाम्बासागरार्थानाम् ।
गेडाथानामखिवाम् । गुदस्य च । ध्ययस्य छीविपस्य ।
खान्तस्यादमादेः । बंहिष्टयस्तरतिशत्थान्तानाम् ।
दक्षिणस्य साधो ।

End :

चादयोऽनुदात्ताः । यदेति पादान्ते । प्रकागदि-
रिक्तो । शेष सर्वमनुदात्तम् ।

इति शान्तनुवाचार्यप्रणीतेषु फिद्मूत्रेषु तुरीयः
पादः ॥

The following stanzas dealing with astrology are found after the colophon :

श्रवणादीनि पुण्यार्दे प्रथमं मृगशीर्षकम् ।
रोहिण्युत्तरफल्गुन्यावूर्ध्वं फलसमृद्धये ।
कृत्तिकाछेषमूलानि विशाखा भरणी तथा ।
पूर्वत्रयं मखं चैव मूले फलसमृद्धये ।
हस्तानूराधचित्राश्च ज्येष्ठा त्वाती पुनर्वसु ।
... उत्तरमन्त्यं च भानीमानि तु मध्यतः ।

After this seven extra leaves are added. The first leaf contains Vyākaraṇakroḍa-patra. The second and third leaves contain the following lines :

मुख्यक्रमस्य कल्प्यत्वात् शरण्यायापपत्तेः कल्प-
नायां चापेक्षया मूलत्वेन प्रयोगविध्युपजीव्यप्राथमि-
कातिदेशप्राप्येन पाठक्रमेणवाकाङ्क्षाविच्छेदात् इयेना-
दावातिदेशिकनानाकृत्विगादिबदेवातिदेशिकरूपाट्कन -
प्रापितक्रमस्यैव बलीयस्त्वम् । तदेतत्सिद्धमपि चांश-
कस्य प्रयोगविध्यपेक्षया बलवरवस्फुट्टीकरणार्थं क्रमो
निरूप्यत इति मन्तव्यम् । उपांशुयाजप्रयाजाज्यभागा-
नूयाजादिद्रव्याणां जोहवादीनां स्विष्टकृदिटादीनि.

The rest are left blank.

399.

28. J. 47.

फिद्मूवाणि

Palm-leaf. 2 Foll. 15½ × 1½ inches. 6 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Illegible writing.

Complete in 4 Pādas.

400

28. J. 47.

Complete in 4 Pādas.

पिद्मूत्रवृत्तिः

Palm-leaf. 7 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. 6 lines in a page Telugu script. Old. Injured. Illegible writing.

This is a brief commentary on the *Phitsūtras* of S'antanu described above. The author's name is not known. This commentary is different from that of Bhattojidiksita.

Complete in 4 Pādas.

Beginning :

फिप् । फिप् आन्तोदात्तो भवति । फिपिति प्रातिपदिकदर्शनार्थम् । शान्तनवाचार्यः फिपिति प्रातिपदिकसंज्ञा कृतवान्—अर्थवदधातुरप्रत्ययः फिप् । कृत्तदित्समासश्चेति । दित्थः । ताम्रः । आम्रः । कर्ता । हर्ता । औपगवः । राजपुरुषः । ब्राह्मणरुम्बलः । स्वरविधौ अन्त उदात्त इति प्रकान्तम् । सू—पाटलापाठङ्काम्बासागरार्थानाम् ।

Colophon

इति फिद्मूत्रवृत्तौ प्रथमः पादः ।

End.

सू ॥ शेषं सर्वमनुदात्त भवति । ग्रामो रमणीयः । प्रप्रायमग्रे ।

Colophon .

इति फिद्मूत्रवृत्तौ चतुर्थः पादः ।

401.

38. C. 10

फिद्मूत्रवृत्तिः

Paper 35 Foll. $8 \times 6\frac{1}{2}$ inches. 14 lines in a page. Devanāgarī script. New. Good Good writing

402.

21. S. 4.

माधवीयधातुवृत्ति—सायणकृता

Palm-leaf. 245 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 9 lines in a page. Malayālam script. Old. Slightly injured. Good writing.

Foll. 149 to 152 are much broken.

Wooden boards are added to both sides.

This is a treatise commenting upon the *Dhātupāṭha* of Pāṇini and giving various forms derived from the roots. The author Sāyana was the son of Māyana and younger brother of Mādhava. Both Mādhava and Sāyana were ministers of Vijayanagaram kings. Sāyana says herein that he was the minister of Sangama II son of Kamparāja I (in the middle of the fourteenth century A.D.) It is believed that S'ri Vedāntadesika, the famous S'ri-Vaiṣṇava saint and philosopher was Sāyana's contemporary. The work has been named Mādhaviyadhātuvṛtti by the author in honour of his elder brother Mādhava. Sāyana mentions herein a good number of works and authors among whom Kṣīrasvāmin, Maitreya-rakṣita, Rāmadeva, Vardhamāna, Śivasvāmin, Śīradeva and Haradatta may be mentioned. The work is divided into two parts, viz. Dhātuvṛtti and Pratyayāntadhātuvṛtti. The first part deals with the roots

cited in Dhātupāṭha and the second with the roots formed by adding certain affixes.

Contains the Bhvādi portion only.

Beginning -

वागीशयाः सुमनसः सर्वार्थानामुपक्रमे ।
यं नत्वा कृतकृत्याः स्युस्तं नमामि गजाननम् ॥
जीवाहन्तिमुखो यस्य लीलयोष्माण्डखण्डने ।
कन्दाङ्कुरवदभाति दन्ताग्र तद्वहिर्गतम् ॥
चित्रानन्दकला वाणी वन्दे चन्द्रकलाधराम् ।
नैर्मल्यतारतम्येन विभिता चित्तभित्तिषु ॥
अस्ति श्रीसङ्गमक्षमापः पृथ्वीतलपुरंदरः ।
यत्कीर्तिर्भोक्तिकादर्शं त्रिलोक्या प्रतिबिम्बयते ॥
यशः क्षीराह्वतीश्रुयं यत्प्रतापह्वताशने ।
परे यान्ति पद दिव्यं राजानो रणदीक्षिताः ॥
तूर्णं कर्णान्तिर्गं प्राप्ते यत्प्रतापघनजये ।
पुरो निधाय गाङ्गेयं स्वात्मा संरक्ष्यते परैः ॥
कुर्वन् शत्रुपशासि धूमपटलैः कूलंरुपा ज्यास्पदः
काष्ठासङ्गविधितः प्रकटयन् भूतिं नवा भूपसोम् ।
आतन्वन्तिप्रतापदहन स्फूर्जन्तस्कुलिङ्गाकृति
प्रायो यच्छति यत्प्रतापदहनः कर्म न विस्मेरताम् ॥
तस्य मन्त्रिशिराग्रमस्ति मायणमायणः ।
य ख्यातिं रत्नगर्भेति यथार्थयति पार्थिवीम् ॥
नित्योन्मीलितदानमारिधिकं निधूतपद्मादयो
दूरापास्तदहरीशलह्वनविधिर्भङ्गप्रमङ्गोज्जितः ।
क्षमाभूक्षोभकृतिक्षमः क्षणिकयन्द्वापाकरोदघोपणा-
मानन्दाय चकास्ति यन्निजगतामाध्वर्यवत्ताकरः ॥
यत्कीर्त्तौ जाद्वरी स्फूर्तौ कांक्ष्यौ विद्रिपतामपि ।
कालिन्दनन्दनीकान्तिः स्पष्टयेय प्रपद्यते ॥
येन निर्मायते नित्य धर्मगयोधनैरपि ।
श्रेयसे यशसे दान विदुषो विद्रिपामपि ॥
न ध्यान न व्रतं नार्वा न समाधिर्न वा जपः ।

मन्त्रसिद्धा बलं यस्य मतिरेव महीयसी ॥
तेन मायणपुत्रेण सायणेन मनीषिणा ।
आख्यया माधवीयेयं धातुवृत्तिर्विरच्यते ॥
अस्याः पूर्वनिबन्धेभ्यो गुणवत्ता न कथ्यते ।
सर्व एव स्ववाक्येषु यदाहुर्गुणगौरवम् ॥
सा च संयत्मात्सर्वैर्गुणगृहीर्मेनीषिभिः ।
सूत्रवार्तिकभाष्याणां पारं याद्विः परीक्ष्यताम् ॥
कल्पयन्तु खलु दोषं किं तैर्यदयमुच्यते ।
मुनिव्रतगिरामर्थं सतत्त्वविदुषः प्रति ॥

नमः पाणिनिकात्यायनपतञ्जलिभ्यः ॥ भू सत्तामाम् ।
वर्तते इति शेषः । सत्तेह्यत्मभरणम् । यदाह हरिः—
'आत्मानमात्मना विभ्रदस्तीति व्यपदिश्यते' इति ।
हेलाराजश्च—'अस्ति आत्मानं विभर्ति सत्ता भावय-
तीति यावत्' इति । कैयटकारोऽपि—आत्मभरण
वचनो भवतिरिति ।

End :

वृत् । यजादयो वृत्ता इत्यर्थः । भूवादस्त्ववृत्कृत
इति व्याख्यातारः । तेन चुलुम्पादीनामाप्तप्रयोग-
सिद्धानामपि संग्रहः सिद्धो भवति ।

Colophon -

इति पूर्वदक्षिणपश्चिमसमुद्राधीश्वरश्रीकम्पराजसुत
सङ्गमराजमन्त्रिणा मायणपुत्रेण सायणेन विरचिताया
धातुवृत्तौ भूवादयः सङ्गृह्यताम् ।

403.

9. D. 15.

माधवीयधातुवृत्तिः—सायणकृता

Palm-leaf. 186 Foll. 9½ × 4½ inches.
10 lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Good. Good writing.

Foll. bearing the serial Nos. 1 to 7,
42 to 44, 69 to 78, 100 to 161 are missing.

Wants the beginning in Adādi and goes on up to the end of Curādi.

Beginning :

... द्विलोपे विदयतीति भाष्यमिति । टिलोपस्तु शब्दान्तरप्राप्त्या अनियः । विदित । वेदयतीति वेदयः । अनुपसर्गाद्विषयेयादिना ण्यन्ताच्छप्रत्यये गुणायौ । शास्त्रवित् प्रथित् । मत्सूद्विषेयादिना क्तिप् । विदिमिदिच्छिदेः कुरच् इति कर्तरि कुरच् । वेदनशीलो विन्दुः । विन्दुरिच्छुरिति उप्रत्यये नुमि निपात्यते । वेदः हलथेति घञ् ।

End :

अन्ये तु पुच्छादीना पुच्छभाण्डेति णिङ उक्त त्वादिह णिञ् नास्तीति व्याचक्षते । पुच्छमुदस्यति उत्पुच्छयते । भाण्डानि समाचिनोति संभाण्डयते । चीवरमर्जयति परिधत्ते वा संचीवरयते । सिद्धशब्दो मङ्गलार्थः ।

Colophon

इति पूर्वदक्षिणपश्चिमसमुद्राधीश्वरकम्पराजमुत्सङ्ग-ममहाराजमहामहामन्त्रिणा मायणसुतेन माधवमहोदरेण सायणाचार्येण विरचिताया माधवीयाया धातुवृत्तौ चुरादयः संपूर्णाः । समाप्तोऽयं ग्रन्थः ॥

404

21. S 6.

माधवीयधातुवृत्तिः—सायणकृता

Palm-leaf 96 Foll 10½ × 1½ inches.
8 lines in a page Malayalam script Old
Good Good writing.

Contains the second part—namely Pratyāñtadhaturvrtti

Beginning

यस्या रूपप्रहाणेन न ख्यातुमपि किंचन ।
शक्यते वस्तु लोकेषु जयत्येता सरस्वती ॥

धातुपाठनिविष्टाना धातूना यः पुरा व्यधात् ।
विद्वर्ति माधवीयाख्या भाष्यज्ञहृदयगमाम् ॥
तेन मायणपुत्रेण व्याख्या कापि विरच्यते ।
धातूना प्रत्ययान्ताना गणपाठजुषामपि ॥
तत्र प्रतिपद जिष्टा गणसूत्रगता इमे ।
तत्रापि बहवो गाणाः किं च सूत्राण्यधीयते ॥
आचार्येण पुरा प्रोक्तास्तानादौ विवृणोम्यहम् ।
एतावदेव सर्वस्मादर्थये मुमनोजनात् ॥
नामास्तु भवता सार्धमन्यथापि न मे क्षतिः ॥

कण्डवादिभ्यो यक् ॥ एभ्यो यक् स्वायं । एते च धातवः प्रातिपदिकानि च । तत्र धातुत्व यको धातु-विहितत्वेनार्धधातुस्त्वेन तन्निमित्तगुणनिषेधार्थनक्तिवे-नावसीयते । प्रातिपदिकत्वं तु कण्डवादीना केषा-विदीर्धान्तपाठात् । कण्ड्वयतीत्यादि रूप तु ह्रस्वान्तादपि यकि मन्तूयतीत्यादिवत् अकृत्सार्वधातुकयोरिति दीर्घं कृते भविष्यति ।

End

पष्ठश्रेयचक्षणे युष्मदस्मद्वया ढसोऽशित्यशादेशो तवममौ ढसीति तत्रममयोरभावे शोषे लोपे युप् अस् इति भवति । इदं च शोषे लोपप्रदर्शनं शोषे लोप इत्यस्य शोषे विभक्तौ परत इत्यर्थपक्षे । यदा तु मात्परत्वं शेषत्वमिति पक्षः तदा शोषलोपोमावान्म-श्रवणं भवतीति युष्म अस्म इत्यादि भवति ।

Colophon

इति प्रत्ययान्तधातुवृत्ति संपूर्णा ।

The following stanza is found at the end

“लौह्यनिर्जितजपा जितपद्मरागा
पाशाङ्कुश धनुर्गुणपि धारयन्तीम् ।
नाम्राधरा तस्यामाल्यदुकूलशोभा
ताम्बूलपूरितमुखी त्रिपुरा नमामि ॥”

405

24 B 4

माधवीयधातुवृत्तिः—सायणकृता

Palm leaf 7 Foll 18 × 2½ inches 10 lines in a page Grantha script Old Slightly injured Good writing

Wooden boards are added to both sides
Contains a very small portion in Bhvadi

406

41 C 2

लिङ्गानुशासनम्—पाणिनिकृतम्

Paper 5 Foll 11½ × 4 inches 9 lines in a page Malayalam script Old Slightly injured Good writing

A work on genders of Sanskrit nouns, by Panini

Beginning

लिङ्गम् । स्त्री । ऋकारान्ता यातुदुहितृस्वसुया
तुननान्दार । अन्यूप्रत्ययान्तो धातु । अशनि
भग्यरण्य पुसि च । मिन्यन्त । वहिहृ ण्यप्रथ
पुसि । श्रोणियान्यूर्मेय पुसि च । तिन्नन्त ।
ईकारान्तश्च ।

End

अविशिष्टलिङ्गम् । अव्यय कतिपुष्पदस्मद । णान्ता
सख्या । गुणवचन च । कृत्याश्च । करणाधिकरण
योत्युद् । सर्वादीनि सर्वनामानि ।

Colophon

इति श्रीपाणिनिमुनिप्रणीत लिङ्गानुशासन समाप्तम् ।

407

22 L 24

लिङ्गानुशासनवृत्तिः—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm leaf 12 Foll 11½ × 1 inches 6

lines in a page Grantha script Old Slightly injured Good writing

This is a short commentary on Panini's Langanusasana described above by Bnattojidiṣita From the colophon it is known that this work also is a part of the Siddhāntakaumudī But it is copied separately here

Complete

Beginning

लिङ्गम् । स्त्री । अधिकारसूत्रे एते । ऋकारान्ता
यातुदुहितृस्वसुयातुननान्दार । ऋकारान्ता एते पञ्च
स्त्रीलिङ्गा । स्वस्वादिकस्यैव ङीर्न्निपेधेन कर्त्तव्यादे
ङीपा ईकारान्तत्वात् । तिसृचतस्रोस्तु त्रियामादेश-
तया विधानेऽपि प्रकृत्योत्त्रिचतुरो ऋदन्तत्वाभावात् ।
अन्यूप्रत्ययान्ते धातु । अनिप्रत्ययान्त ऊप्रत्ययान्तश्च
धातु त्रिया स्यात् । अग्नि । चम् । प्रययप्रहण
किम् ? देवयते किप् । ऊर् दू, विशेष्यलिङ्ग ।

End

अविशिष्टलिङ्गम् । अ यय कतिपुष्पदस्मद । णा
न्ता सख्या । शिष्टा परवत् । एक पुरुष । एका स्त्री ।
एक कुलम् । गुणवचन च । शुक् पठ । शुक् पटी ।
शुक् वस्त्रम् । क्रयाश्च । करणाधिकरणयात्युद् ।
सर्वादीनि सर्वनामानि । स्पष्टार्थेय तिसूत्री ।

Colophon

इति भट्टोजिदीक्षितविरचिताया सिद्धान्तकौमुद्या
पाणिनीयलिङ्गानुशासनसूत्रवृत्ति समाप्ता ।

408

22 G 23

लिङ्गानुशासनवृत्तिः—भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf 6 Foll 17 × 1½ inches 8

lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Almost complete, wanting the last line
only

409

21 S 23

लिङ्गानुशासनम्—हर्षवर्धनकृतम्, पृथिवीश्वर-
कृतव्याख्यासहितम्

Palm leaf 96 Foll $6\frac{1}{2} \times \frac{1}{2}$ inches 4
lines in a page Malayālam script Old
Injured Good writing

This is a metrical treatise on genders
of nouns by Harsavardhana son of S'ri
vardhana. The text is followed by a com-
mentary which is called Sarvalaksana
written by Prthivisvara son of Bhaṭṭa
Bha-advaja. The identification of the
author of the text with the name sake
ruler of Kanouj and patron of Bāna
(602—647 A D) remains still as a contro-
versial subject among the modern scholars
like Dr Franke and Dr Aufrecht. The
discussion stands on the point whether
S'rivardhana, our author's father can be
identified with Prabhakaravardhana, the
father of Kanouj ruler. As regards the
commentator, the verse 9 of the commen-
tary gives rise to the supposition that he
was a contemporary of Harsavardhana, the
author of the text whose time is not yet
settled. Meanwhile a further complication
of curious nature has arisen. The MSS
of this commentary noticed in Nos 280
281 of the Des Cat of B O I Vol II
describe Harsavardhana as the son of
Vardhamana instead of S'rivardhana and

mention the commentator as S'abara
svāmin son of Bhaṭṭa Dīpra or Dīpta
svāmin, instead of Prthivisvara son of
Bhaṭṭa-Bharadvāja. It is not easy to
reconcile these two statements conflicting
each other. This MS was apparently
one of the originals on which the edition
of the work in the Madras University
Series was based. In the last stanza,
Harsavardhana says that he has written
the present work after consulting the
works written by Vyadi, S'ankara, Candra,
Vararuci, Vidyānidhi and Panini.

Complete

Beginning

नमामि नारायणपादपङ्कजं करोमि नारायणपूजनं सदा ।
वदामि नारायणनाम निर्मलं स्मरामि नारायणतत्त्व-
मन्ययम् ॥

भूयाद्भूतपतिर्विभुर्दिवि भवो यो भोगभूद्भूषणो
मातामीलद्भुवोद्भवोऽप्रकृतमुत्तमोऽस्तमास्तमा भव ।
शम्भुः समुत्तमभूतभूरिविभवो भीमः स्वयम्भूद्भवो
भूम्भूद्भुवोऽस्तमभूतमयमिद्भुवो भृश भूतये ॥
श्रीमद्भूषणभोगिभोगभवनभूमिप्रमोदस्वरे
भ्राजिष्णु शुतिमत्तदिन्दुवदन वन्दे सतुन्द वपु ।
हैरम्ब वरसारदानमुखरे रत्नैर्हृदराल
दिव्यैश्चरणशक्तिं सुरगणैर्विप्रोपशान्त्यै नुतम् ॥
अरूप विश्वरूपाख्यमनाद्यन्तमनारकम् ।
प्रपद्ये प्रणवात्मानमलिङ्गासंख्यमन्ययम् ॥
नमस्यामि जगद्गन्धा कृत्स्नभद्राय मातृशम्भु ।
स्यूता सूक्ष्मा शिवा घोरा सत्पाकारा सम्यक्तीम् ॥
दिश्यामुत्तमानि भवता कमलपलाशेन भूषिता मुखदा ।
लक्ष्मीरिवान्द्रितनया कमलपलाशेन भूषिता मुखदा ॥
स्मरामि सर्वसाहिब्यदारगणा महात्मनाम् ।
गुरुणा यत्प्रसादेन प्राप्यते वैभवं पदम् ॥

तचित्समित्त्रित्पयोषित्संयत्तदित् . . . . संवित्
मुत्प्रतिपत्विपत्संपत्शरत्संसत्परिषद्दृषदः ।

End :

अथ नपुंसकम् । मुखनयनलोहवनमासरुधिरकामुरु-
विवरजलहलघनालघलकुसुमशुष्कयुद्धवाचकाः । इति
नपुंसकाधिकारः ॥

श्रीमत्सुन्दरराजसंज्ञरुमलाभूवाङ्महादेशिको
व्यालद्विभुजगेशमार्तितुश्रीकण्ठनारायणः ।
पायान्मा निरिक्खात्मको गुणनिधिलिङ्गप्रबोधं कृति
संपूणा मम संतनोतु सततं मे व्यापता मङ्गलम् ॥

Colophon :

इति लिङ्गानुशासनं संपूर्णम् ॥

411. 20. D. 42.

लिङ्गानुशासनम् (लिङ्गप्रबोधः)—वेङ्कटरङ्गकृतम्

Palm-leaf. 4 Foll. 15 X 1 inches. 4
lines in a page. Grantha script. Old.
Good. Good writing.
Incomplete.

412. 35. B. 11.

लिङ्गनिर्णयः

Paper. 8 Foll. 11 X 5½ inches. 15 lines
in a page. Telugu script. Old. Slightly
injured. Good writing.

A metrical treatise on genders enumera-
ting nouns in the order of genders to
which they belong. The author's name is
not known. It contains 175 stanzas in
all. The words are also arranged accord-
ing to their final letters.

Complete.

Beginning .

लिङ्गनिर्णयः ॥ कान्ताः—

आनकः पुलकष्टकः कलङ्कोऽङ्कः पिकः शुक्रः ।
पाकोऽभकोऽलकः शाको विम्बकोऽकस्तु कोरकः ॥ १
पेचकः पृथुकोद्धकौ बन्धूको बन्धुजीवकः ।
चूतको मोषकोऽलीकस्तवामोकस्तु बलाहकः ॥ २
डाम्भिकः काशिकः छोकः सायको नायको वृकः ।
नारको नरकः कोकश्चक्रवाकस्तु पुंस्यपि ॥ ३
चन्द्रिका मृत्तिका लङ्का शङ्का टीका च तूलिका ।
मूलिका मदिका चैवोपन्यकाधिलकालिका ॥ ४ ॥

End :

दन्ते केशे त्रिया डीप् स्याद्बहुर्बाहिसमासतः ।
यथा शतोदरी कम्बुगण्ठी स्यात्प्रीवरस्तनी ॥ १७४ ॥
न डीप् स्यादितरेषा तु चारुदेहाः प्रकीर्तिताः ॥ १७५
इति ह्यन्ताः ॥

Colophon .

इति लिङ्गनिर्णयः समाप्तः ॥

Name of the scribe . Jajala Subbāva-
dhāni.

413. 27. F. 64.

लिङ्गनिर्णयभूषणम् — राममृत्तिकृतम्

Palm-leaf. 7 Foll. 15 X 1 inches. 7
lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

This also is a work on genders of
nouns and based on Pāṇini's Lingānu-
śāsana. The author Rāmasūri was the
son of Viṣṇusūri of Torūrī family.
A MS. of the work described in No.
1499 of the Des. Cat. of Madras Govt.

Oriental MSS. Library, Vol. III. mentions this work as Pāṇinīyalingānuśāsanavṛtti Līnganirpayabhūsanam. According to the colophon mentioned below the work is known as a part of the work Balakaumudī written by this author.

Complete.

Beginning :

वार्षी प्रणम्य शिरसा बालानां ज्ञानसिद्धये ।
स्त्रीपुंनपुंसकं स्वरूपं वक्ष्यते शास्त्रनिश्चितम् ॥
तोरुरिविष्णुविदुषः सूनुना रामसूरिणा ।
विरच्यते बुधश्लाघ्यं लिङ्गनिर्णयभूषणम् ॥

आदौ तावत् स्त्रीलिङ्गा उच्यन्ते । सर्वजातिषु स्त्रीवाचकाः शब्दाः स्त्रियाम् । दारशब्दो बहुत्वे पुंस्वेव । परिग्रहावरोधो पुंसि नित्यम् । कलत्रं नपुंसकम् । भूमिविपुलदीनोनिशारसनासेनालतावीणावाणीकण्ठा - मौर्वीस्त्रीचन्द्रिकामृत्तिकादिप्रभाजिह्वासाप्रज्ञार्थवाचकाः स्त्रियाम् ।

End :

अक्षरबन्धुः पथिन् राजाहन्तस्त्रिंशब्दाः समासान्ताधेतु अकारान्ता भवन्ति । यथा अर्धर्चः, देवपुरम्, निर्मलापस्तटाकः, समधुरः, सरित्पथः, राजपञ्जः, पुण्याहः, प्रियसखः । सन्ध्यक्षिनाभ्युक्षन्शब्दाः पुंवाचकबहुव्रीहिसमासान्ताधेतु अकारान्ता भवन्ति । तद्यथा—दीर्घसकयः, पुण्डरी-राक्षः, पद्मनाभः, महोक्ष इत्यादि ।

Colophon .

इति रामसूरिविरचिताया बालकौमुद्या लिङ्गनिर्णयः परिसमाप्तः ।

After the colophon the following stanza is written :

“स्वाज्ञानेन विवर्तते त्रिभुवनाकारेण यः सर्वदा
स्वस्मै यः स्वयमेव चोपदिशति स्वं शिष्यगुर्वात्मना ।
स्वज्ञानेन च योऽद्वितीयमुखसद्विधात्मना शिष्यते
तस्मै विस्मयनीयशक्तिनिधये कस्मै चिदस्मै नमः ॥”

414.

19. N. 23.

लिङ्गनिर्णयभूषणम्—रामसूरिकृतम्

Palm-leaf. 7 Foll. 15 × 1½ inches. 6 lines in a page. Telugu script. Old. Much injured. Good writing.

Incomplete.

415.

21. O. 2.

लिङ्गनिर्णयभूषणम्—रामसूरिकृतम्

Palm-leaf. 11 Foll. 16 × 1½ inches. 6 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

Incomplete.

Fol. 11b contains the following stanza :

“लङ् वर्तमाने नित्यं स्यात् भूते लङ्लुङ्लिटस्तथा ।
विध्याशिषोस्तु लिङ्लोटौ लङ्लुट् लृट् च भविष्यति ॥”

416.

22 M. 64.

लिङ्गनिर्णयभूषणम्—रामसूरिकृतम्

Palm-leaf. 7 Foll. 15 × 1 inches. 5 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Clear writing.

Incomplete.

417.

24. L. 30.

लिङ्गनिर्णयभूषणम्—रामसूरिकृतम्

Palm-leaf. 18 Foll. 13½ × ½ inches. 5

lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Complete.

Colophon :

रामसूरिविरचितो लिङ्गनिर्णयभूषणः समाप्तः ।

418. 29. F. 13.

लिङ्गनिर्णयभूषणम्—रामसूरिकृतम्

Palm-leaf. 7 Foll. 14 × 1½ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

Wooden boards are added to both sides.

Complete.

Colophon :

इति रामसूरिविरचितो लिङ्गनिर्णयः समाप्तः ।

419. 21. A. 17.

अदसोमादितिमूत्रार्थविचारः

Palm-leaf. 2 Foll. 15½ × 1½ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

A short treatise dealing with the interpretation of Pāṇini's Sūtra viz. अदसो मात् (1.1-12) and insisting the importance of the Sūtra. The authors' name is not given.

Complete.

Beginning.

अदसो मात् ॥ अदसः मात् इति द्विपद सूत्रम् । ईदृदेदृ द्विवचनं प्रगृह्यते इति सूत्रात् एत्पदरहितं परिक-
देशमप्यनुवर्तते, प्रगृह्यति च । तथाचापं सूत्रार्थः—
अदःशब्दापदप्रकाराभ्यामहितोत्तरवृत्तिमात्राशक्तौ -
कार्यकारौ प्रगृहीतौ स्य इति । अमी ईशाः, गमकृत्यावप

आसाते इत्युदाहरणे । अमी इत्यत्र अदःशब्दायस्य
योग्यक्रियानिरूपितकर्तृत्वविश्रवाया कर्तृभिहिते तन्निष्ठ-
वहुत्वशोतनार्थं प्रथमावहुवचने जसि जकारस्य निवृत्तौ
अदस् अस् इति स्थिते, यदादीनाम इत्यम्बे, अद अ
अस् इति स्थिते, अतो गुणे इति परम्परे, अद अपि
इति स्थिते, जमः गी इति शी इत्यादेशे, अद शी
इति स्थिते, शकारस्य निवृत्तौ, अद ई इति स्थिते,
आद गुण इति गुणे एकारे, अदे इति स्थिते, अदसो-
उत्सेर्दादु दो मः इति उत्त्वमत्वयोः प्राप्तयोस्तद्वाचकेन
एत ईदृ बहुवचने इति सूत्रेण ईदृम्बे मत्वे च अमी
ईशा इति स्थिते, दीर्घं प्राप्ते, अदसो मादिति प्रगृह्यत्वे
प्रकृतिभावः ।

End :

पुडिङ्गे तु उत्त्वम्यासिद्धत्वात् अदी इत्यौकारान्त-
त्वमेव यतेन इति न तत्र पूर्वसूत्रेण सिध्यतीति
तदर्थमप्यदसमगम्यगीयमिति द्योतयितुं पुन्यवस्य विज्ञान्य-
वाचकपदप्रयणमन्तरा स्वष्टतया अत्रनीयमानत्वात्
तत्प्रतिपत्तये तस्य ग्रहणमिति विदादुरन्तु ।

420. 24. A. 7.

अनिट्कारिकाः

Palm-leaf. 1 Foll. 14½ × 2 inches. 12 lines in a page Grantha script. Old Slightly injured. Good writing

A metrical enumeration of roots which do not take the augment इ before suffixes. These stanzas are taken from the Siddhāntakaumudī of Bhaṭṭojidīkṣita and written separately.

Complete.

Beginning.

उदुर्गन्तीति प्रत्ययान्तसु पुनिर्वाहयिनिः ।
इदृदृभ्या य निरिवागोऽन्तेषु निरिवाः स्युः ॥१॥

शकलपचमुचिचिवचिचिसच्यच्छियज्जिनर्भजः ।
मञ्जुमुत्रस्त्वसिजयन्त्युज्ज्वलिज्जवजिस्वत्तिनसङ्गुजः
अदधुदखिदद्धितुदिनुदः पद्यभिद्विद्यतिर्विनद ।
शदसदी स्विद्यतिःस्कन्दिरहृदकुषी क्षुधिबुध्यती ॥

End :

विन्दतिश्चान्द्रदुर्गादिरिष्टो भाष्येऽपि दृश्यते ।
व्याघ्रभूत्यादयस्त्वेवं नेह पेटुरिति स्थितम् ॥
रजिमरुजी अदिपदी तुद् शुध् शुषिपुधी शिषिः ।
भाष्यानुक्ता नवेहोक्ता व्याघ्रभूत्यादिसंमतेः ॥

421. 35. B. 134.

अनिट्कारिकाः

Paper. 4 Foll. 9 X 4 inches. 7 lines in a page. Devaṇāgarī script. Old. Slightly injured. Good writing.

This also is a metrical enumeration of the roots which are not permitted to take the augment $\tilde{a}$. This is different from the one described in previous number. These verses are taken from the *Kāśikā-vṛtti* (7-2-10). A commentary by an unknown author is added. The commentary is identical with that described in No. 703 of the India office Library Catalogue, part II.

Wants beginning:

Beginning :

..... निटः प्रकीर्तिताः कथिताः ।

दिशि दृशि दंशमथो मृशि स्पृशि

रुशि रिशि क्रोशतिमष्टमं विशिम् ।

लिशि च शान्ताननिटः पुराणगाः

पठन्ति पाठेषु दशैव नेतृणः ॥ ६ ॥

अस्यार्थः—अकारान्ता धातवो गणेषु पठ्यन्ते ।
तेषु मध्ये तद्विदः पुराणगा आचार्या दश धातूनितः
पठन्ति । इतरान् नेति । के ते ? दिश अतिसर्जने,
दृशिर् प्रेक्षणे, दंश दशने, मृश आमर्शने, स्पृश
संस्पर्शने, रुश रिश हिंसायाम्, क्रुश आह्वाने रोदने
च, विश प्रवेशने, लिश अल्पीभावे, एते अनिटः ।
इति शान्ताः ।

End :

पचि वचि विचिरिचिरञ्जिपृच्छतीन्

णिजिं सिचिं मुचिभजिभञ्जिभृज्जतीन् ।

त्यजि यजि युजिरुजिसञ्जिमज्जतीन्

भुजि स्वर्जि सृजिमृजी विद्वयनिदस्वरान् ॥

अस्याः कारिकायाः संक्षिप्तोऽयमर्थः । चकारान्तेषु धातुषु मध्ये षट् धातूनिदस्वरान् विजानीहि । अनुदात्तस्वरानित्यर्थः । छकारान्तेऽप्येकमनिटम् । जकारान्तेषु पञ्चदश धातूनिटो विद्धि । ते च यथाक्रममुपदिश्यन्ते । डुपचप् पाके, वच परिभाषणे, ब्रवो वचिः द्वयोरपि ग्रहणम् । विचिर् पृथग्भावे, रिचिर्विरेचने, रञ्ज रागे, प्रच्छ शीप्सायाम्, गिजिर् शौचपोषणयोः, पिचिर्क्षरणे, मुच्छ मोक्षणे, भज सेवप्याम्, भञ्जो आमर्दने, भ्रञ्ज पाके, लज हाने, यज देवपूजासङ्गतिकरणदानेषु, युजियोगे युज समाधौ द्वयोरपि ग्रहणम् । रञ्जो भङ्गे, पञ्ज सङ्गे, मरञ्जो शुद्धौ, मृज पालनाभ्यवहारयोः, मुज कौटिल्ये द्वयोरपि ग्रहणम्, ष्वञ्ज परिष्वङ्गे, सृज विसर्गे, मृज् शुद्धौ, मृञ् शौचालंकारयोः द्वयोरपि ग्रहणम् । एतेऽनिटः ।

Colophon :

इत्यनिष्टकारिकाः ।

संवत् १७८२ वर्षे आश्विनमासे शुद्धपक्षे अथ
वटभद्रवासिजोषीरधुनाथजीसुतजोषीभाइजिना लिखिता
अनितकारिका संपूर्णा ।

422.

8. J. 44.

अनित्यतावादपत्रम् — कृष्णसुधीकृतम्

Paper. 7 Foll. 8 X 6½ inches. 15 lines in a page Devanāgarī script. Old. Good. Good writing.

A controversial discussion on the meaning of Pāṇini's sūtra इकोचि विभक्तौ (7-1-73) mainly touching the point that the operation of the rule is only optional and not compulsory.

The author is Uruppattore Kṛṣṇasudhī. Complete.

Beginning

अनित्यतावादपत्रम् ।

इकोऽचि विभक्तौ । इकः अचि विभक्ताविति त्रिपदमिदं सूत्रम् । अत्र नपुंसकस्य श्लचः इत्यतोऽनुवृत्तस्य नपुंसकस्येयस्य इक इति विशेषणम् । यद्वा नपुंसकस्य इकः इत्युभयमपि अङ्गविशेषणम् । इकपदे तदन्तविधिः । अचीति विभक्तावित्यस्य विशेषणम् । यस्मिन् विधिरिति तदविधिः । इदितो नुमित्यतो नुमित्यनुवर्तते । तथाच इगन्तस्य क्कामस्याङ्गस्य नुमागमः स्यात् अजादौ विभक्तौ परत इति सूत्रार्थः । अस्य चोदाहरण वारिणी इत्यादिकम् । आत्र मुपीति वक्तव्ये विभक्ताविति चिन्त्यप्रयोजनमिति शेषकाराः । यस्वत्र प्राट्केतोक्तम्—सुपीत्येव वक्तव्यम्, न तु विभक्ताविति । अन्यथा नपुंसकवृत्तेरिदं शब्दात् अधुनाप्रत्यये प्रकृतेरिशादेशे अनेन नुमि यस्येति लोपानापत्तिरिति चिन्तावीजमिति ; तन्न, नुमि सत्यपि नस्तद्धित इति टिलोपेनेष्टसिद्धेः ।

End

अनित्यत्वफलं तु हे वारि हे वारे इति गुणसिद्धिरिति भाष्यकैषादिषु स्फुटम् । इदं च सामान्यापेक्ष

ज्ञापकम्, न तु सद्युदिमात्रविषयकमिति सकलमकलङ्कम् । इत्यष्टादशी ॥

The date of copying and the name of author .

अयं च ग्रन्थः दुर्मुखिमेष्टादशदिने लिखितः । उरुप्पट्टूरु कृष्णविरचितः ।

423

9. D 93

अनेकमन्यपदार्थसूत्रविचारः—उदयंकरकृतः

Paper. 12 Foll. 9 X 5 inches. 10 lines in a page Devanāgarī script. Old. Good. Illegible writing.

A short treatise dealing with the meaning of Pāṇini's sūtra viz अनेकमन्यपदार्थं (2-2-24) The author Udayankara is said to have had a surname "Nānāpāthaka" and to have written commentaries on Nāgesa's Laghusabdendusekhara called Jyotsnā and on Paribhāṣās called Paribhāṣāpradīpārcis Aufrecht assigns him to the middle of the last century (about 1850)

Complete

Beginning

अनेकमन्यपदार्थे ॥ अत्र शेषो बहुव्रीहिः इत्यधिकाराच्छेष इति लब्धम् । उपयुक्तादन्यथ शेषपदार्थः । शिष असर्वोपयोगे, कर्मणि घञ् । एव च येषां पदानां यस्मिन्नर्थेऽव्ययीभावादिसंज्ञा नोक्ताः, तेषामन्यपदार्थं वर्तमानानां समासो बहुव्रीहिसंज्ञः स्यात् इति सूत्रार्थः संपन्नः । तेन उन्मत्तगङ्गम्, पञ्चगवमित्यादौ प्राङ्ङा-रात्परं कार्यमिति पाठे परत्वात्प्राप्ता बहुव्रीहिसंज्ञा न भवति । किं त्वत्र पक्षे वीरपुरुषको प्राप्तः । अत्राङ्गणको देश इत्यादावपि तत्रायात् बहुव्रीहिसंज्ञा न प्राप्नोति ।

तदर्थं वचनारम्भे गौरवात् । यदि आकटारदेका
संज्ञेति पाठमवलम्ब्यानावकाशाभिरव्ययीभावादिसंज्ञाभिः
महर्षीहिंसंज्ञाया वाचनात् दोषभावः, वीरपुरुषतो
ग्राम इत्यादौ तु परत्वाद्वह्वीहिणा इष्टं सिद्धमित्युच्यते,
तदा शेषपदेन सप्तसु सुपां त्रिकेषु यस्य विकृत्य
शृङ्गमहिकया समाप्तो नोक्तः तद्वृत्ते । प्रथमेति यावत् ।
ततश्चानेकं प्रथमान्तमन्यपदार्थे वर्तमानं समस्यते, स बहु
व्रीहिमंश्र स्यात् इति सूत्रार्थः । तत्फलं तु पञ्चभिर्भुक्त-
मन्येयादौ विरुद्धविभक्तिक्रानां न महर्षीहिरिति भाष्य-
काराः । सोऽयं पक्षः त्रिरुक्तः शेष इत्येवं शास्त्रे व्यवहृतः ।

End :

तत्र पञ्चविध इत्यस्य द्वितीयातृतीयाचतुर्थीपञ्चमी-
सप्तम्यर्थरूप इत्यर्थः । शब्दरत्नरत्नस्तु तत्प्रतीकमु-
पादाय कर्मणः संप्रदानापादानाधिकरणरूप इति व्या-
चक्रुः । तत्र, कर्तुं संप्रदायतेः । अथ करणपदं कर्तुंरूप-
लक्षणं स्यात्, तदा पञ्चविधत्वहानिः । तृतीयार्थत्वेन
द्वयोऽनुगतपदोऽपेक्षणा इत्येतदपेक्षया तु महर्षदर्थितं
व्याख्यातं भवति ।

Colophon :

तत्पुरवर्तिनद्वन्द्वदिगुभिः समविष्टिगान् ।

ग्रामीन्द महर्षीहिंसंज्ञासुदयंकरः ॥

in a page. Telugu script. Old. Good.
Good writing.

A short treatise on the interpretation of
the sūtra of Pāṇini viz.—अर्थवदधातुरप्रत्ययः
प्रातिपदिकम् (1-2-45).

Incomplete.

Beginning :

हेरम्बमानुवाग्देवीकणीन्द्राणामहर्निशम् ।

तथा गुरोः पदाब्जानि प्रणिपत्य पुनः पुनः ॥

विचार्यतेऽर्थवत्सूत्रे किंचिदेव कुतूहलात् ॥

अर्थवदधातुरप्रत्ययः प्रातिपदिकम् ॥ अभिधेयवचनो-
ऽप्रार्थशब्द आग्रीयत इति कैयटः । अभिधेयसामान्य-
वचन एवेति तदर्थः । धातुप्रत्ययपर्युदासवैध्यापत्त्या
अभिधेयविशेषवचनस्याग्रहणमिति स्फोटयितुं सामा-
न्येत्युक्तम् । प्रयोजनवदभिधेयानभिधेयवचनग्रहणे कृत्वा-
मञ्च्यादीनामपि व्युत्पत्तिप्रसङ्गः । न चेष्टापत्तिः, साधु-
त्वेन प्रयोगार्हत्वप्रसङ्गात् । व्याकरणनिष्पन्नत्वस्यैव
तत्त्वात् । प्रमातृनकशाब्दबोधजनकत्वस्यापि सत्त्वात् ।

End :

अर्थवत्सूत्रविचारः

Palm leaf 2 Foll 16 X 1½ inches 10 lines in a page Grantha script Old Good Good writing

This also is on the same subject as mentioned in the last number But the work is different

Complete

Beginning

अर्थवदधानुरप्रत्यय प्रातिपदिकम् ॥ धातु प्रत्यय प्रययान्त च वर्जयित्वाथर्वचष्टद्वस्वरूप प्रातिपदिक स्यादिति सूत्राथ । इत्थादयोऽन्युत्पन्ना शब्दा उदाहरणम् । ननु अर्थवत्पद व्यर्थम्, अधातुरप्रत्यय इति पर्युदासेन नञिव्युक्तन्यायादर्थवत्त्वलाभात् । तथाहि लोके ब्राह्मणमानय अनश्वमानयेत्यादिनञ्वृत्तिस्थले ब्राह्मणाश्वभिन्नानां लाष्टादीनामानयन नाचर्यते । किंतु ब्राह्मणाश्वभिन्नब्राह्मणाश्वसदृशक्षत्रियरासभादय आनीयन्ते, नञसादृश्यबोधस्तत्वात् । तद्वदिहापि अधातुरप्रत्यय इत्युक्ते धातुप्रत्ययभिन्ना धातुप्रत्ययसदृशा एव गृह्यन्ते । सादृश्य चार्गशरकमाश्रीयते । तस्मादर्थवतामेव ग्रहणसिध्यतीत्यर्थवत्पद निरर्थकम् ।

End

स्वादिषु सत्सु सतिङन्त पदमिति पदत्वम् । पदत्वे सति सुप्सिपो सकारस्य पदादित्वात् सात्पदायोरिति घटनिषेध स्यात् । न चादेशप्रत्यययारिति घत्वविधेर्निरवकाशतेति वाच्यम्, सर्पिषघनुष एष इत्यादौ सावकाशत्वात् । तस्मात् प्रत्ययस्य प्रातिपदिकसज्ञानिरामार्थमप्रत्ययपद सार्धकमेवेतीममर्थं समर्थयन्तु वैषाकरणमूर्धाभिषिक्ता सुधिय ॥

इत्यर्थवत्सूत्रसमर्थनवादार्थ ॥

After the colophon the following stanza is found

“ विष्णो पादद्वयी ते भवसलिलनिधेस्तारिका

कापि नौका

राकाचन्द्रप्रभागात्सकलजनदृशा नन्दना

कापि लक्ष्मी ।

कीर्तिस्ते सर्वपापप्रशमनपटुना वाक्छका

चित्तचौधे

त्वत्सेवाकारक स्या तत्र बहुपरिब्राजकाया

नगर्या ॥ ”

इति प्रत्ययरूपात् कात्पूर्वस्यात् इद्राप्यमुप इति सूत्रप्रत्युदाहरणविषयश्लोक ।

अर्थवत्सूत्रविचारः

Palm leaf 12 Foll 7½ X 1½ inches 7 lines in a page Malayalam script Old Good Good writing

Wooden boards are added to both sides This also is on the same subject But the work is different

Incomplete

Beginning

अर्थवदधानुरप्रत्यय प्रातिपदिकम् । अथप्रदिति पदसंस्कारपक्षे लिङ्गमवनामनपुसरनिर्देश, शक्य च क्षुद्रुपहन्तुमितिप्रत् । वाक्यसंस्कारपक्षे तु शब्दानुशासनप्रस्तावात् श-दस्वरूपविशेष्यत्वात् तल्लिङ्गनिर्देश । अधातुरप्रत्यय इति च नञ्त्तुपुरूपे परवल्लिङ्गद्वन्द्वतत्पुस्त्वयारिति पुल्लिङ्गनिर्देश । अप्रत्यय इति

चावर्तते । ततश्चायं सूत्रार्थे —धातुप्रत्ययप्रत्ययान्तवर्जं
मर्त्यचञ्छरूपं प्रातिपदिकं स्यादिति । इत्थं इत्यादी
न्युदाहरणानि ।

End

अनुकरणशब्देषु तु अनुकार्यानुकरणयोर्भेदविवक्षाया
मर्त्यवत्प्रातिपदिकसंज्ञा । अभेदविवक्षाया तु नेति
भुरो बुल्लुङ्लिटो, भू सत्तायामित्यादिनिर्देशोपपत्तिः ।

428

22. P. 13

अर्थवत्सूत्रविचारः

Palm leaf 3 Foll 15½ × 1½ inches 8
lines in a page Grantha script Old
Good Good writing

Similar to the above

Complete

Beginning

अर्थवत्सूत्रप्रत्यय प्रातिपदिकम् । चतुःपदमिदं
सूत्रम् । अर्थोऽस्यास्तीत्यर्थवत् । एतच्च शब्दस्वरूपस्य
शब्दानुशासनप्रक्रमादुपपत्तिस्तस्य विशेषणम् । तेन नपु-
सकत्वम् । अत्रातुरप्रत्यय इति पदे अपि तस्यैव
विशेषणे । ते च यद्यपि नपुमकविशेषणत्वान्नपुसक-
त्वयोगे, तथापि नञ्त्वरूपत्वात् परवर्तिङ्ग द्वन्द्वस-
त्पुरुषयोरिति पुल्लिङ्गताभ्यनुगते । अप्रत्ययपदं चावर्तते ।
एकं प्रत्ययं पशुदस्त्विति । अन्त्यच्च प्रत्ययग्रहणपरिभाषया
प्रत्ययपदेन प्रत्ययान्तपरामर्शो सति प्रत्ययान्तं पशुद-
स्त्विति । तत्राचार्य पदार्थसिद्धार्थं —धातु प्रत्यय प्रत्य-
यान्तं च वर्णवित्प्राप्त्यच्छब्दस्वरूपं प्रातिपदिकसंज्ञं
स्यादिति । ननु अप्रत्ययपदस्यादृष्ट्या प्रत्ययप्रत्ययान्तो
भयपशुदस्य किं प्रमाणमिति चेन्न । प्रत्ययस्यैव पशुदस्य
कृतद्विगन्तानामुत्तमगूरे सञ्ज्ञाविधानं व्यर्थमेव स्यात् ।
अन्यं प्रत्ययान्तस्य पशुदस्यो युक्तः ।

End

इति चिद्विवादादीनि पदान्येतस्य सूत्रस्योदाहर-
णानि । न च—

सञ्ज्ञासु धातुरूपाणि प्रत्ययाश्च ततः परे ।

कार्याद्विद्यादन्वन्धमेतच्छास्त्रमुणादिषु ॥

इति इति प्रातिपदानामपि कृदन्तत्वादेव सिद्धेनेति
तस्मिन्नादाहरणत्वमिति वाच्यम् । अन्युत्पत्तिपक्षे उदाह-
रणत्वसम्भवात् । व्युत्पत्तिपक्षे बहुपदस्य इत्याद्यर्थ-
सूत्रम् ।

429

21 A 17

अवैहीत्यसाधुत्वविचारः

Palm leaf 5 Foll 15½ × 1½ inches 7
lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

In his Siddhantakaumudī Bhaṭṭojī
dīkṣita stated that the form अवैहि is
correct and अवैही incorrect. The present
work maintains that both the forms viz
अवैहि and अवैही are correct

Incomplete

Beginning

शिवेहीत्यत्र किञ्चिद्विचार्यते । वाक्यविभज्यान्वा-
ख्यानमिति पक्षे शिव आ इहि इति हिन्ते मवर्णदीर्घ-
गुणयोः प्राप्तयोः धातूपसर्गयोः कार्यमन्तरङ्गमित्यन्तरङ्ग-
त्वाद् गुणे शिव एहीति स्थिते वृद्धौ प्राप्तायामन्तादि-
वधेति सूत्रेण एकाररूपेणादेःशस्य पूर्वान्तपदानां इत्यादौ
ओमाङोऽधेयनेनापवादशान्त्रेण पररूपे एकारे शिवेहि
इति सिद्धमिति ज्ञेयम् ।

End

एवमेव अवैहि अवैहीति द्वयमपि साधु । यत्र च
सा स्यात् तत्रान्यतरस्यादेव साधुता विना सप्रदायपठितं

शास्त्रेण स्वेच्छामात्रेण वक्तुमशक्यतया उक्तस्थलेऽु
तस्या दृढतराया अभावात् मनुकामेव रीतिमनुसरन्तु
मात्सर्यमुत्साये भुविः । यदि तु तथा प्रयोगो नेति
ब्रूये किमेतदपेक्षया लाघवमस्ति विदुषा निग्रहस्थानम् ।
ईश्वरातिरिक्तस्य निखिललक्ष्यविषयज्ञानासंभव इति
आपापरपण्डितमात्रालङ्घनं ज्ञातुं शक्यत्वात् । तस्माद्यदि
भाष्यारूढ मानमस्ति तदपि यदि विचारक्षमं प्रौढिनाद-
रहितमिति निष्कलङ्कं निश्चितं स्यात् तदा वयमपि यथा-
मति प्रियार्थं स्वीकुर्म इति निश्चिन्वन्तु पण्डिताखण्डलाः ।
तदुपरि यदि दूषणं न स्पृशति तदा मुक्तमेव

After this two extra leaves contain the following passages

जगद्वशे वर्ततेदं कृष्णस्य सचराचरमियत्र वर्तते
इदमिति पदच्छेदः । तत्र वर्तते इति तत्कारोपरि
श्रूयमाणस्यकारस्य इदंशब्दसंबन्धिनि इकाररूपे अचि
परे एचोऽपवायाव इत्यपादेशे वर्तत इदमिति स्थिते
लोपः शाकल्यस्य अर्णवपूर्वयोः पदान्तयोः ययोर्यां
लोपोऽशि परे इति द्वितीयतत्कारोपरि श्रूयमाणाकारा-
त्परस्य यकारस्य तिङन्तपदान्तस्य इकाररूपे अश्-
व्याह्वप्रतिष्ठे वर्णे परे लोपे वर्तेन इदमिति स्थिते
आद्गुण इति गुणे कर्तव्ये पूर्वत्रासिद्धमिति शास्त्रेण
त्रैपादिकस्य लोपः शाकल्यस्येति प्राप्त्यलोपस्यासिद्ध-
त्वात् यकारस्य सत्त्वात् अकारस्याचपरत्वाभावेन
गुणाप्रसिद्ध्या वर्तते इदमिति भाष्यम् । वर्ततेदमिति तु
दृश्यते । तत्कथमियमाक्षिप्य, आपत्त्वान्न दोष इति
केचित्समादधुः । तच्च ब्रह्मस्त्रमभिधानात्तन्न दोष इत्येत-
त्सममिति न सहन्ते विचारक्षमाः । परे तु अद् इति
छित्त्वा वर्तते इति तत्कारोपरि श्रूयमाणस्य एकारस्य
अदःशब्दमबन्धिनि अति परे एङः पदान्तादति इति
पूर्वरूपे वर्ततेदः इति रूपमिति यद्यपि वक्तुं शक्यते,
तथापि स पाठः कापि न दृश्यते । अत्र दोषे परिहृतेऽपि

सखेति मत्वा प्रसभ यदुक्त हे कृष्ण हे यादव हे
सखेति इत्यत्र सखे इति पदच्छेदस्यावश्यकत्वं यतया
तत्र प्रकारान्तरेण पदच्छेदासंभवात् तदुपसप्तये
पूर्वदीर्घस्वः इष्टा परलोपो प्रीधीयत इति सारस्वत-
व्याकरणमङ्गीकृत्य एकाररूपदीर्घात्परस्य इकारस्य
लोपमङ्गीकृत्यैव समाधेयतया तद्रीत्यैव वर्तते इदमि-
त्यत्रापि तत्कारोपरि श्रूयमाणैकारात्परस्य इदंशब्दसंब-
न्धिनि इकारस्य लोपमङ्गीकृत्य सुमावत्त्वात् । यत्र च
पाणिनीयव्याकरणेनासाधुता न तत्र व्याकरणान्त
रेणापि साधुत्वमङ्गीकार्यमिति भगवद्विद्वद्भाष्यकारैरेव
तत्र तत्र घट्टावोद्यतया प्रतिपादितत्वात् । तस्मात्
वर्तते इदमित्येव पदविभागः समञ्जसः । अन्ये तु
जगद्वशेवर्ततेदमित्यत्र वशे अवर्तते इदमिति लङन्तता
म्वीकृत्य एङ, पदान्तादति इति पूर्वरूपेण वशे इत्यत्र
शकारोपरिश्रूयमाणैकारस्य अवर्ततेत्यत्रयप्रथमाकारे परे
पूर्वरूपे अन्याकारस्य इदंशब्दसंबन्धीकारेण गुणे
जगद्वशेऽवर्ततेदमिति सिध्यतीति वदन्ति । तत्र शब्द
साधुतायामपि लङ्, अनयतनभूतार्थयोक्तत्वेन भगवत्-
वशे जगत्पूर्वमवर्तते इदानीं तु नास्तीति प्रतीतेः
अर्थासाधुत्वात् असमञ्जसमिति दृढयम् ।

समासेऽनञ्पूर्वं क्तवो ल्यप् समासे अनञ्पूर्वं
क्तवः ल्यप् इति पदानि । अनञ्पूर्वं समासे प्रियमा-
नस्य ववाप्रययस्य ल्यवादेजाः स्यात् । नमः कृत्या
इत्यत्र नमःशब्दस्य कृत्या इति त्वाप्रययान्तेन समासे
क्तवा इत्यस्य ल्यवादेशे लपयोरिहृत्तौ नमः कृ य इति
स्थिते ह्रस्वस्य पिति कृति तुक् इति तुगागमे नमः कृत्य,
विसर्गस्य सत्त्वे नमस्कृत्य ।

430.

9. D 6.

असिद्धपरिभाषार्थविचारः

Paper. 5 Foll. 9½ X 5 inches 14 lines

in a page. Telugu script. Old. Good
Good writing.

A discussion on the meaning of the
Paribhāṣā or rule for interpretation viz.
असिद्धं बहिरङ्गमन्तरङ्गे. This Paribhāṣā is
said to have been implied in Pāṇini's
sūtra वाह ऊर् (6-4-132).

Complete.

Beginning :

परिभाषाविषये पक्षद्वयम् । यथोद्देशः, कार्यकाल
पक्षश्चेति । तत्र यथोद्देशे अस्या वाहऊर्सूत्रस्थत्वेन
त्रिपाया असिद्धत्वादप्रवृत्तिः । कार्यकालपक्षे तु त्रिपाया
प्रवर्तते एव । तेन नार्कुटः, नार्पणः इत्यादौ नृकुट्यां
भय इत्यर्थेऽपि आदिबुद्धौ भवार्थकतद्वितनिमित्तकवृद्धेः
बहिरङ्गतया अन्तरङ्गे विसर्गे कर्तव्येऽसिद्धत्वात् स्या-
निर्नाऽभावे विसर्गस्याभावः । नृपतिश्चादपि दित्यदि-
त्येत्यपत्ये ण्यप्रत्यये सर्वं पूर्ववत् । न च कार्यकाल-
पक्षे त्रिपाया प्रवृत्तावपि अनयोः परस्परनिमित्तव्या-
घातात् परस्परस्योपमर्दकत्वम् । तथा हि बहिरङ्गपरि-
भाषा वृद्धेऽसिद्धत्वं कुर्वती पूर्वलक्षणविषयभावात्पूर्वात्रा-
सिद्धमित्यस्याप्रवृत्ति साधयति ।

End :

मन्मतेऽपि अजर्वाः इति भाष्योदाहरणात् दूषोप-
विषयेऽप्रवृत्तिरिति न ज्ञाप्यते । किंतु दूषोप इति
शास्त्रोपयोगिशाल्वविषये परिभाषाया अप्रवृत्तिरिति ।
एवं च शरीरस्य दूषोपशास्त्रोपयोगितया परिभाषा
प्रवृत्त्या कर्तव्यं हर्त्रर्थमित्यत्र दोषाभावः स्पष्ट एव । एतेन
भाष्यस्थं शरीरप्रतीकमुपादाय त्रिपायां बहिरङ्गासिद्ध-
त्वादिति भाव इति विवरणोक्तमास्तम् ।

431.

9. D 6

असिद्धत्वव्यवहारः

Paper. 5 Foll. 9½ X 5 inches. 14 lines

in a page. Telugu script. Old. Good.
Good writing.

A treatise on the meaning of Pāṇini's
sūtra असिद्धवदत्राभात् (6-4-22). The author's
name is not known.

Complete.

Beginning

असिद्धवदत्राभात् ॥ असिद्धवत् अत्र आ भात्
इति पठचतुष्टयम् । आभादित्यस्यैकपदत्वे पदत्रयं वा ।
तस्य तत्त्वे च उत्सर्गत एकवचनार्थकम् । आङ् अमि-
विचौ । पञ्चम्यर्थो व्यापकत्वम् । आङ् व्योतकः । व्याप-
कत्वं च स्वसमानाधिकरणान्यन्ताभावाप्रतियोगित्वम् ।
यथा बह्विमान् धूमादित्यत्र धूमनिरूपितव्यपकत्वं बह्वौ ।
भगवतो भाधिकारसंबद्धशास्त्रपरः लक्षणया, व्याख्या-
नात् । भाधिकारसंबद्धशास्त्राधिकरणकालादेर्ग्रीहीनुमश-
क्यतया तदधिकरणं तादात्म्यसंबन्धेन तदेव शास्त्रम् ।
तत्र भाधिकारसंबद्धशास्त्राधिकरणं हन्तेर्ज इत्यादि ।
तादात्म्यसंबन्धेन तत्र यत्मानोऽभावो घटादीनाम् ।
तत्प्रतियोगित्वं घटादौ । तत्प्रतियोगित्वं तत्र संबद्धा-
सिद्धवत्पदे । तादृशपञ्चम्यन्तस्य स्वाश्रयसंबद्धत्वसंबन्धे-
नाध्याहृतशास्त्रेऽन्वयः । तथाच भाधिकारसंबद्धशास्त्र-
समानाधिकरणान्यन्ताभावाप्रतियोगित्वाश्रयसंबद्धशास्त्रे
कर्तव्ये इत्यर्थः । अत्रैतद्विषये । यत्तु अस्मिन्विषये इति,
तत्र ; अत्रशब्दस्यैतत्प्रकृतिकत्वात् ।

End :

एवंचारम्यमाणे इति सूत्रार्थविवरणार्थोक्तम्, न तु
सूत्रस्थापनाभिप्रायेणेत्याशयः । यदि तु पूर्वत्रापकर्षं
उदात्तादिपदे स्वरितव्ययोगविभागादिकल्पने गौरव-
मुच्यते, तर्हि समानाश्रयत्वनिरुक्त्यनित्यत्वापानुगु-
टाधियादिगतिरुत्पत्तिकारे तव मतेऽपि महद्गौरवमिति
विचार्यमर्थः ।

असिद्धवत्सूत्रविचारः

Palm-leaf. 2 Foll. 18½ × 2 inches 15 lines in a page. Grantha script Old Much injured Good writing.

Similar to the above. The author whose name is not known salutes one Isvarasūtri and praises him as well-versed in S'āstras Incomplete

Beginning .

गुरवे सर्वविद्यानां निधये सर्वसंपदाम् ।
भिषजे भयरोगाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥
वटतहनिस्तनिरामं पटुतरिज्ञानमुद्रितकराञ्जम् ।
. . . . . परमानन्दकन्दलं वन्दे ॥

वेदे केवलवेदिन कटयते लोकौ ह्ययं वेदिकः
शास्त्रे शास्त्रिणमामनन्ति त्रिपुत्रास्तत्रैव रूढं मुहुः ॥
(साहि)त्ये तु तदेकतानयिषणं संशोचिरे तदिदः -
श्रीमानोभरसूरिगडिजयते सोऽयं यमेवं त्रिदुः ॥

असिद्धवदशमात् ॥ आभादिति निर्देश आकडा-
रादिभ्यनेन व्याख्यानः । सिद्धशब्दो निग्नञ्चनः । न
सिद्धः असिद्धः । यः पुनः मिदोऽपि सिद्धकार्यं न
करोति स तेन तुल्यं वर्तते इति अमिदवत् । किं
पुनस्तत् । प्राधान्यात् कार्यमिति प्राप्तम् । शास्त्रं हि
कार्यार्थत्वादप्रज्ञानम् ।

End

अनुशासोपदेशोयादी तत्रैव कार्ये तन्मेवामिदम्व
कथने न विचिन् प्रशान्नमिति तत्सम्पद्वि . . .
. . . . . विनयेनेदमिदम्वदति । अत्र कर्त्तव्य
इत्येव . . . . . रानशास्त्रमिदम्वदति ।

Fol. 26 contains a small portion of
Keravamar's Tarkabhāṣā

असिद्धवत्सूत्रविचारः

Palm-leaf. 13 Foll. 16½ × ¾ inches. 6 lines in a page. Telugu script. Old Injured Illegible writing

Similar to the above.

Complete.

Beginning .

असिद्धवदशमात् । आभादपरिमणालेपयित ऊर्ध्व-
मनुक्रमित्यामन्तत्रायमधिकारं वेदितव्यः । सिद्धशब्दो-
ऽयं निग्नञ्चनः । न सिद्धः अमिद्धः । अमिद्धेन
तुल्यं वर्तते असिद्धवत् । मिदोऽपि सिद्धकार्यं न करो-
तीत्यर्थः । तेन तुल्यं क्रिया चेदतिरिति वतिप्रत्ययः ।
आभादित्याकारोऽयमभिप्रेतौ वर्तते । भवमिदमप्येवार्थः ।
आभादिति विषयनिर्देशार्थः—आभात् यत्कार्यं विधी-
यते तद्विषय इति । न च आभादिति विषयनिर्देशार्थं
इत्येव अमिद्धवद्वक्ता निर्देशाभावात् कार्यमात्रस्यासिद्ध
वद्वक्त्रमङ्ग इति प्राच्यम्, अविकारादेवामिद्धवद्वक्त्र-
सिद्धेः । अत्रमहणं सामानाग्रप्रतिपत्त्यर्थं भवति ।

End

सौरी वडाकेयत्रापि द्वयोःकारयोःसंस्पेति चेति त्वंये
अपि उन्वाया इति वचनमात्रपार्त्तं भूतपूर्वमप्योन्
धातवाग्रक्यात् करोमममेवेन मात्रामिदममङ्गोक्तं-
भ्यम् । तस्मात् प्रतिपत्तिगौरवगतिहाराद्यमेव सूशरम्भ-
णमिति सिद्धम् ।

असिद्धवद्वक्त्र . . . . . कथत् ।

म नः वाक्यवादेभ्यः श्रीमोर्गिर्नित्तुन . ॥

The fly-leaf at the beginning contains
the stanza of Manuscript (9—105) viz. दम्प
इत्येव मन्त्रात् etc.

434. 35 C. 63

कविरूपद्रुमः—वोपदेवकृतः

Paper 19 Foll 10 X 4 inches 9 lines in a page Devanāgarī script Old Slightly injured Illegible writing

A metrical compendium of verbal roots followed by meaning, by Vopadeva, son of Kesava of Bhisak family and pupil of Dhanesa. He states that in writing this work he consulted the works of Indra, Candra, Kāsakrtsna, Āpṛsalī, S'ākatayana, Panini, Amara and Jainendra 1754 roots are dealt with in this work after arranging them alphabetically according to their final letter. The author is assigned to the 13th Century A D

Complete

Beginning

शब्दाक्षरक्षरप्राप्तमर्थमण्डलमण्डलम् ।
ज्ञानात्मानमनयन्तमादित्ये तमुपास्महे ॥ १ ॥
इन्द्रधन्व. काशकृत्तापिशली शाकटायन. ।
पाणिन्यपरजेन्द्रा जयन्त्यष्टादिशाब्दिकाः ॥ २ ॥
मतानि तेषामालोच्य सर्वसाधारणः स्फुटः ।
धातुपाठः स्वदाशायकमादन्तादिमक्रम. ॥ ३ ॥
कविरूपद्रुमो नाम पर्यनिष्पाद्यतेऽत्र च ।
धातयः पठिताः पाठसूत्रांकागमस्विताः ॥ ४ ॥
पदानि द्वे द्विकरणाद्यनुबन्धगणोदितम् ।
क्रमेणारणमात्रेण स्पष्टमनुबन्धत ॥ ५ ॥
परोऽनुबन्ध पूर्वगमेववाक्यस्वधातुम् ।
नन्निडितानुबन्धेषु न परोपा च मध्यमः ॥ ६ ॥
तत्राकारः सुगर्भोऽथ निष्ठाभावादिर्वर्ग षेड् ।
End
सदि मादे मोह उल दाहे दुल विमर्दने ।

स्यात्सल्लुनलगयाःशुशमतिस्तुत्योरशाखने ॥
भिप् हरजये पुप् भजने लुप् द्विसन इयसौ ।
धातुर्नामिह सौत्राणा द्विचत्वारिंशदीगिताः ॥

इति सौत्रा. ॥

इनि स्फोटः सप्तदशशब्दा पदकोनषष्ट्या ।
धातुस्कन्धर्वुवासेत्य. कविकल्पद्रुमः फलन् ॥
विद्वद्वनेशशिष्येण भिपश्केशसूनुना ।
तेने वेदपदस्थेन वोपदेवद्विजेन यः ॥

Colophon

इति श्रीवोपदेवविरचितः कविकल्पद्रुमो नाम धातु
पाठ समाप्तः । संवत् १८४२ ।

The last Fol (b) contains the following stanzas

आद्योऽन्तःस्थोऽप्यनन्त दिशति फलमसावद्वितीय द्विती-
यस्तार्तीयकः परमप्रकृतिरपि बलेनापवर्ग प्रसूते ।
तुर्यधातुर्यभाजा दिशति च चतुर श्रोत्रपान्थः पुषर्धान्
राम त्वन्नामरणां जगति कतिपय कौतुक सन्वते नः ॥
गङ्गा पाप शशी ताप देने कल्पतरुहरेत् ।
पाप ताप च दैन्य च सयः साधुसमागम ॥

435

9 D 6

काकतालीयन्यायविचारः

Palm-leaf 2 Foll 9½ X 5 inches 12 lines in a page. Telugu script Old Slightly injured Good writing.

A treatise explaining the meaning of the expression Kākatālīya used in the Mahābhāṣya (5.3-106) and subsequent works. The author's name is not known.

Complete

Beginning :

केचित्तु काकतालीयो देवदत्तस्य वध इत्यत्र काक-
तालसमागमसदृशो दस्युदेवदत्तसमागमः काकतालेति
समासार्थः । काकवधसदृशश्च प्रत्ययार्थः । समासार्थ-
का + सदृशसमागमस्य प्रत्ययार्थे सादृश्ये प्रयोज्य-
तासंबन्धेनान्वयः । तस्याभेदेन देवदत्तवधेऽन्वयः ।
तथाच काकतालसमागमसदृशदस्युदेवदत्तसमागमप्रयो-
ज्यो यः काकवधसदृशस्तदभिज्ञो देवदत्तवध इत्या-
कारकः शाब्दबोधः । काकवधादौ काकतालसमाग-
मादिप्रयोज्यतालाभस्त्वधिक एव । एवं च काकस्या-
गमनं तालस्य पतनं च यादृच्छिकम् । तेन च तालेन
पतता काकस्य वधः कृतः । तथैव देवदत्तस्यारण्य-
गमनं, तत्र दस्यूना च निपातोऽपि यादृच्छिकः ।
तैस्तस्य वधः कृत इति प्राचीनकथामुपजीव्य काक-
तालीयेत्यादिश्रवणहारः ।

End.

बहुधनः सुखवत्फलत्र इत्यादौ उद्देश्यतावच्छेदक-
घटकस्य धनबाहुल्यस्य विधेयतावच्छेदकघटककलत्र
मुखादौ तथान्वयदर्शनादिति न किंचिदेतत् ।

436

8. F. 74.

कारकनिरूपणम् — अमरचन्द्रकृतम्

Paper 6 Foll 10 X 5 inches. 9 lines
in a page Devanāgarī script. Old. Good
Good writing

A metrical exposition of Kārakas or
syntax in Sanskrit in 76 anuṣṭubh verses
The author's name is not mentioned in
the MS However, on a comparison with
the Nos. 365 and 366 of the Des. Cat. of
Bhandarkar Oriental Institute Vol. II,

it is known that the author was Amara-
candra.

Complete.

Beginning :

कारकाणि कर्तृ कर्म करणं संप्रदानकम् ।
अथापादानमाधारः पट् संबन्धस्तु सप्तमः ॥ १ ॥
उक्तानुक्तयो द्वेधा कारकाणि भवन्ति पट् ।
उक्तेषु प्रथमैव स्यादनुक्तेषु यथाक्रमम् ॥ २ ॥
कर्मणि द्वितीया कर्तृकरणयोस्तु तृतीयका ॥
संप्रदाने चतुर्थी स्यादपादाने तु पञ्चमी ॥ ३ ॥
आधारे सप्तमी संबन्धे तु षष्ठीप्रिमक्तयः ।
इह संक्षेपतः प्रोक्ता वक्ष्यन्तेऽग्रे सजिस्तरम् ॥ ४ ॥

End :

जन्यजनकसंबन्धे जगतः पितरौ यथा ।
वधयधकरभावे तु यथा कंसस्य हिसकः ॥ ५३ ॥
भोज्यभोजकरभावे स्यादहेर्भोक्तस्ति बर्हिणः ।
धार्यधारकरभावे तु यथा छत्रस्य धाकः ॥ ७४ ॥
जिनो जयति जनेन क्रियते प्राणिना दया ।
स्नानीयं स्नान्यनेनेति दानीयोऽस्मै तु दीयते ॥ ७९ ॥
विभेयस्मादसौ भीम-

स्तस्मिन्नास्यत आसनम् ।

गोमान् सन्त्यस्य गावो हि

प्रोक्तान्युक्ता . . . न्यहो ॥ ७६ ॥

Colophon .

इति धीकारकनिरूपणं संपूर्णम् ।

The scribe and date of the MS

पत्रपुष्पासिभट्टरामदेवात्मजेन नथुरामेण लिखित-
मिदं पुस्तकमात्मपठनार्थम् । संवत् अष्टादश ८८ शके
१७६४ प्रवर्तमाने दक्षिणायनगते श्रीमूर्त्ये मामोत्तमे
मासे शुभश्रुति ज्येष्ठमासे कृष्णपक्षे तिथौ अष्टम्या
मीमासरे ।

437. 10. E. 28.

कारकवादः—मौनि-श्रीकृष्णभट्टकृतः

Paper. 27 Foll. 12½ × 4 inches 9 lines in a page. Devanāgarī script. Old Good Good writing

This is a dissertation on the meaning of Kāraṅkas and their place in a sentence in accordance with the view of grammarians The author Śrī-Kṛṣṇa-bhaṭṭa of the Maunī family was the son of Raghunāthabhaṭṭa and grandson of Govardhanabhaṭṭa. His brother Jayakṛṣṇabhaṭṭa wrote the Sumanoramā, a commentary on Bhaṭṭajidīkṣita's Siddhāntakūmudī The Vṛttidīpikā, Tarkaṇḍrikā and Sphoṭacandrikā are among his other works The work has been printed in the Gujarati Press, Bombay with the title Laghubhaktiārthanirṇaya

Incomplete

Beginning

कारणवर्णजलदं पलद तपसा सताम् ।
नीलोत्पलदलच्छायं निर्मायं धाम कामये ॥
तत्कृत्याकृतिमीमासापरिशीलनशालिना ।
मौनिश्रीकृष्णभट्टेन विभक्त्यर्थो विविच्यते ॥

अथ मुध्विभक्तीनामर्थो विविच्यते । तत्र मुत्त्व
स्वीत्रमौडियाद्यनुशासनानुशासितप्रत्ययत्वम् । तार्कि-
कास्तु प्रकृत्यर्थमिहस्वार्थमग्न्यान्वयवोधकविभक्तिरव
मुपह्वम् । तद्वस्तु स्वार्थभावान्वयिन्येव स्वार्थ
सग्न्यान्वयवोधयन्ति, न तु स्वप्रकृत्यर्थ इति तेषा
व्युत्पन्न इति वदन्ति । तत्र, पञ्चतिसन्त्यं देवदत्त
इत्यादौ प्रकृत्यर्थमिहस्वार्थमग्न्यान्वयवोधकत्वाभावे
नाग्न्यासेः । उद्गमिका आग्न्यन्ते, हतगमिकाः

शप्यन्ते इत्यादौ उद्गमनानीव देवदत्तकर्तृकान्यास-
नानि, हतगमनानीव देवदत्तकर्तृकशयनानीति बोधात्,
भाष्ये धात्वर्थे संख्यान्वयस्य स्वीकृतत्वात्, स्वप्रकृ-
त्यर्थभावनाधर्मिहस्वार्थबहुत्वसंख्यान्वयवोधकतिङ्वि-
मक्तिश्चतित्यासेश्च । विभक्तित्वं तु विभक्तिश्च प्राग्विशो
विभक्तिः इत्यनुशासनाभ्यामनुशासितसंज्ञावत्त्वम् ।

End .

यदपि शब्देन्दुशेखरे—यत्तु ईप्सितमात्रे इय संज्ञा ।
प्रकर्षदिवक्षाया तु परत्वात् कर्मत्वम् । एव चेप्सित-
मात्रे ईप्सिततमे वा शेषत्वेन विवक्षिते षष्ठ्येव । तत्र
शेषत्वेन विवक्षितत्वातिरुक्तस्येप्सिततमत्वमात्रस्य दुर्व-
चत्वात् । प्रकृतधात्वर्थप्रधानीभूतव्यापारजन्यफलाश्रय-
त्वस्यैवात्र सत्त्वेन वारयतिरेकलक्षण्यादित्युक्तम् । तदप्य-
समञ्जसम् ।

438

24. M. 11

कारकसंग्रहः

Palm leaf. 2 Foll. 14½ × 1 inches 6 lines in a page. Grantha script Old Injured Good writing

An elementary grammar dealing with Kāraṅkas and kindred subjects in Sanskrit The author's name is not known

Incomplete

Beginning

मुनन्त च तिङन्त च पद द्विविधमिष्यते ।
गमादिश्च मन्त्रादिः सुतिङन्ते प्रकीर्तिते ॥
मुनन्त त्रिविध प्रोक्त योगम्बोभयात्मकम् ।
पाचकादि तु योगं स्याद्भूत घटपटादिकम् ॥
योगम्बुदं पट्टनादि सरस्वत्यप निगद्यते ।
पदस्य यस्यापयैरर्थो भेदो भवेदिति तत् ॥

योग रूढ तु तज्ज्ञेय यद्दृढ्यवार्थबोधकम् ।
 योगरूढं तु तज्ज्ञेयमुभाभ्यामर्थबोधकम् ॥
 ममस्तव्यस्तभेदेन पुनर्द्विविधमिष्यते ।
 राज्ञः पुरुष इत्येतद्व्यस्तं स्याद्भागतः पदम् ॥
 तदेव षष्ठ्या हीनं चेत्समस्तं पदमिष्यते ।
 एक त्वेतत्पदं भिन्नं सप्तया व्यष्ट्यायवा ॥
 प्रथमा च द्वितीया च तृतीया च चतुर्थ्यापि ।
 पञ्चमी षष्ठीसप्तम्यौ प्रथमा तु त्रिधा भवेत् ॥
 End

सप्तम्यपि त्रिधाधारतिस्तिविधैरपि ।
 विषये सप्तमी मोक्षे स्पृहाधारे तु सा भवेत् ॥
 भूमौ घटो निमित्ते तु द्वीपिन हन्ति चर्मणि ।
 एव सुवन्तं सर्वत्र ज्ञेय बोधमुत्तुहलः ॥
 तिङन्तमेकदेशेन ज्ञेय दशलकारतः ।
 * * * * *
 सट्ठः त्रिषु छिद्गेषु सर्वांस्तु च त्रिभक्तिषु ।
 वचनेत्रपि सर्वेषु यत्र व्येति सट्ठय्यम् ॥

439 24 M 11

क्रियामाला

Palm leaf 21 I oll 14½ X 1 inches 6
 lines in 1 page Grantha script Old
 Injured Good writing

This is an anonymous work on gram-
 mar citing the conjugational forms of
 some of the important roots The work
 is useful to beginners in Sanskrit
 Complete

Beginning

उद्धृतमाने नित्य स्याद्भूत लङ्लुङ्लिट्स्तम् ।
 विध्याशिषोस्तु लिङ्लोटौ लट् लृट् लृट् च मरिष्यति ॥
 परस्मैपदी—भू मतायाम् ।

लङ् भवयभवलुङ् स्यादोङ् भवत्वय ङिङ् भवेत् ।
 आशीर्लिङिति भूयाच्च छिङ् वभूय ततः परम् ॥
 लुङ्भूल्लुङ् च भविता ह्यभविष्यत्ततो लुङि ।
 भविष्यति लुङित्वेवं भू सत्ताया विधीयते ॥

वर्तमाने लट् । भवति । भवतः । भवन्ति ।
 भवसि । भवथः । भवय । भवामि । भवायः । भवामः ।
 लिट् । वभूय । वभूवतुः । वभूवुः । वभूविम ।
 वभूवुः । वभूय । वभूव । वभूविम । वभूविम ।

End

अथ तिङप्रत्यया लिख्यन्ते—

धातुनां दशविधाः—भ्वादिगणः । ऋदादिगणः ।
 जुहोत्यादिगणः । दिवादिगणः । स्वादिगणः । तुदादि-
 गणः । रादादिगणः । तनादिगणः । ऋदादिगणः ।
 चुरादिगण इति । सर्वेषां धातूनां दश लकाराः ।
 वर्तमाने लट् । भूतार्थे लिट् लङ् लृट् । भविष्यर्थे लृट्
 लट् लृट् । विध्याशिषोः लोट् लिट् । प्रथमपुरुषः ।
 मध्यमपुरुषः । उत्तमपुरुषः । प्रथमपुरुषैकवचनम् ।
 प्रथमपुरुषद्विवचनम् । प्रथमपुरुषत्रयवचनम् । एव
 सर्वत्रोक्तम् ।

The fly leaf added at the beginning reads
 the following

“पूर्वं रामतपोनानि गमनं हत्वा मृगं काशनं
 बंदेहीहरणं जटाकुमरणं मुनीरसमापयन्म् ।
 प्राणीनिप्रदणं समुद्रतणं लङ्कापुरीडाहं
 पथा . . . . .”

440

20 I 6

क्रियामाला

Palm leaf 3 I oll 13½ X 1 inches 6

lines in a page. Grantha script. Old.
Much injured. Clear writing.
Incomplete.

441. 21. A. 16.

क्रियामाला

Palm-leaf. 6 Foll. $13\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 9
lines in a page. Telugu script. Old.
Slightly injured. Good writing.
Incomplete.

14 extra leaves are added at the end.
They contain some stray verses from the
Nāmaṅgānuśāsana with Telugu meaning.

442. 21. A. 18.

क्रियामाला

Palm-leaf. 2 Foll. 17×1 inches. 6
lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly injured. Good writing.
Incomplete.

443. 25. L. 37.

क्रियामाला

Palm-leaf. 19 Foll. 14×1 inches.
7 lines in a page. Grantha script. Old.
Much injured. Good writing.

Wants the beginning and end.

The former owner of the MS.—Sub-
barāyan.

444. 25. N. 25.

क्रियामाला

Palm-leaf. 2 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.

6 lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly injured. Good writing.
Incomplete.

445. 26. E. 9.

क्रियामाला

Palm-leaf. 13 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1$ inches
8 lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly injured. Good writing.
Wooden boards are added to both sides.
Incomplete.

The scribe adds:

“शयक्रोपस्य तातेन वैकटायस्य सुनुना ।
श्रीरामाचार्येण लिखिता क्रियामाला शुभक्षणे ॥”

446. 27. F. 65.

क्रियामाला

Palm-leaf. 2 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1$ inches. 6
lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly injured. Good writing.
Incomplete.

The following witty stanza is found
at the end:

“अणोरणीयान् महतो महोयान्
मध्यो नितम्यथ यदङ्गनायाः ।
तदङ्गनायिद्विलेपनाया
यज्ञोपवीतं परमं पवित्रम् ॥”

447. 28. A. 15.

क्रियामाला

Palm-leaf. 2 Foll. $12\frac{1}{2} \times 1$ inches.

6 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing
Incomplete

448 29 C 20

क्रियामाला

Palm leaf 14 Foll 12 × 1 inches
6 lines in a page Telugu script Old
Much injured Good writing
Incomplete

449 29 F 13

क्रियामाला

Palm leaf 2 Foll 13½ × 1½ inches
7 lines in a page Grantha script Old
Good Good writing
Wooden boards are added to both sides
Incomplete

450 21 A 27

गजमूत्रवादार्थः—वेङ्कटाचार्यवृत्तः

Palm leaf 20 Foll 16½ × 1½ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

A controversial discussion on Pāṇini's Sutra—गेरणौ यत्कर्म etc (1 3 67) which is also called Gajasutra. The author Venkata carya was the son of Annayacarya and grandson of S'rīnivasatatacarya of S'aṭha marṣana family. He was the disciple of his paternal uncle called S'rīnivasācarya. His father Annayacarya is described in the colophon as an expert in all S'astras including arts—music dance etc. The

work is divided into two parts, the first being स्वसिद्धान्तसमन्वय and the second भट्टाजिदाक्षितमनिरसन. From the stanza read after the colophon of the second part it is evident that the author condemns the view of Bhaṭṭojidiksita and supports the view of Kaiyaṭa on the interpretation of this Sutra. The work has been printed and published by late Mahamahopadhyaya R V Krishnamachariar in 1909. The India Office Library Catalogue in No 4992 presumes that the sutra 1 3 67 of Pāṇini is called Gajasutra possibly by reason of the enormous mass of comments on it. It is also reasonable to say that the title is due to the illustration ११८, आरोहयते हस्ती found in commentaries.

Complete

Beginning: -

श्रीस्तनस्तत्रन्यस्तकस्तुयध्यस्तनौस्तुभम् ।

निस्तुलोर स्थल विभ्रदस्तु स्वस्तिःस्तु न ॥

इह खलु गेरणौ यत्कर्म णौ चेत्स कर्तानाध्याने इत्यनेनाप्यन्तर्कमतिरिक्तमरहिताप्यन्तर्कमर्तुकाना ध्यानार्थमप्यन्ताव्यवहितान्तरवर्तित्वमुद्देश्यतावच्छेद कीकृत्य आत्मनेपद विधीयत इति सिद्धान्तिनी पद्यति । तत्राह—प्रत्ययग्रहणे यस्मात्स विहितस्तदादेस्तदन्तस्य ग्रहणमिति परिभाषाप्रज्ञात् णेतिननन अप्यन्तादिति लङ्मात्मनेपदाभिसलकारेण सप्रच्यत । तस्मादित्युत्तर स्पेयनुशासनाच्चाप्यवहितोच्चारणविषयत्व पद्यमीशाल म्यते । तथाच अप्यन्ताप्यवहितोच्चारणविषयलकारत्व मुद्देश्यतावच्छेदक पर्ववसितम् । तस्मात्तस्य तथावे ऽतिप्रसङ्ग इति तद्वङ्ग्य अणो यत्कर्म णौ चेदिति स कनति च भागाम्भ्यामप्यन्तर्कमभिनिर्गम्यरहितस्यप न्तर्कमर्तुस्त्व चादेश्यतावच्छेदकनौटी निवशत ।

End of the first Pariccheda

श्लोकक्रमे तु पूर्वश्लोके नैरर्थव्यशङ्का स्थिता ।
तत्परिहराय परस्यानन्तरभाष्यस्यार्थं सगृह्य भगवति
श्रीनिवासे समर्पणनिगमनपरोऽयं श्लोकः—

प्रभवति न चाप्येषा दोषाय कर्मवदित्यदः
प्रसरति यतः कर्मस्थार्थेषु धातुषु नान्यतः ।
इह पुनर्नाध्यानाद्यैक्या फलिष्यति कर्मण-
क्रियविषयको योगः श्रीश्रीनिवास निशम्यताम् ॥

Colophon

इति श्रीशठमर्षणकुलतिलकस्य सकलवेदान्तविद्या-
निषयायितद्वयकमलश्रीनिवासतातार्पनन्दनस्य भरत-
गान्धर्वकलानुबन्धवन्धुराष्टभाषाभूषितचतुर्विधकविता-
निर्ग्रहणधुर्वहस्य पूर्वोत्तमीमासापारावारपारीणस्य आ-
न्वीक्षिकीत्याकरणशिक्षणदक्षिणस्य श्रीमदण्णयाचार्यदी-
क्षितस्य नन्दनेन तदनुजसर्वतन्त्रस्यतन्त्रश्रीनिवासायैकर-
णाकृटाक्षलब्धविधाविकासेन वेङ्कटदासेन कृते गजसूत्र-
वादार्थं भट्टोजिदीक्षितमतनिरसन नाम प्रथमः परिच्छेदः ।

Here the title भट्टोजिदीक्षितमतनिरसन नाम is
apparently wrong. It should be स्वमिद्वान्त-
समन्वयो नाम as found in other MS noticed
in next number and in printed edition

End

तथासिद्धान्तपारावारपाराधना कैयटादीना यथार्थ-
भणितेषु प्रमादस्त्वक्षन्वन महानयमष्टम प्रमादः,
नेणामप्रमत्तस्यात् । यत्तु

ग्यादीना पत्न्यागात् शुद्धाभेदपरिग्रहात् ।
कर्मराक्षस्य तारध्ययणानां निस्तरेत् मुधाः ॥
इति स्वमोद्भाटनम्, तत्रेद वक्ष्यम्—

दशने साधनं कर्म स्वाकर्मस्य प्रतीतिभिः ।
प्राप्तिसिद्धिर्वा कर्मस्य प्रकृतिप्राप्त्यर्थः ॥

न शुद्धाभेदविज्ञानं प्रमाणपथमृच्छति ।

सिद्धान्तरीतिरुक्तानुश्रूयता तत्त्वतस्ततः ॥

तथाच अण्यन्तरुमांतिरिक्तकर्मरहितप्रकृतिकाण्य-
न्तकर्मकर्तृकानाध्यानार्थकण्यन्ताव्यवहितोत्तरवर्तित्व-
मुद्देश्यतावच्छेदकीकृत्य आत्मनेपदविधानमिहेति सि-
द्धम् ।

Colophon

इति श्रीशठमर्षणकुलतिलकस्य सकलवेदान्तविद्या-
निषयायितद्वयकमलश्रीनिवासतातार्पनन्दनस्य भरत-
गान्धर्वकलानुबन्धवन्धुराष्टभाषाभूषितचतुर्विधकविता-
निर्ग्रहणधुर्वहस्य पूर्वोत्तमीमासापारावारपारीणस्य आ-
न्वीक्षिकीत्याकरणशिक्षणदक्षिणस्य श्रीमदण्णयाचार्यदी-
क्षितस्य नन्दनेन तदनुजश्रीनिवासायैकरुणाकृटाक्षलब्ध-
विधाविकासेन वेङ्कटदासेन कृते गजसूत्रवादार्थं भट्टोजि-
दीक्षितमतनिरसन नाम द्वितीयः परिच्छेदः ।

णेरणावितिसूत्रस्थभट्टोजिगजर्पाडितम् ।

भाष्यस्वरससिद्धेन कैयट मोचयाम्यहम् ॥

451

33 J 10

गजसूत्रवादार्थः—पेङ्कटाचार्यकृतः

Palm leaf 42 Foll 15½ × 1½ inches 6
lines in 1 page Grantha script Old
Slightly injured Good writing
Complete

Colophon of the first part

इति श्रीशठमर्षणकुलतिलकस्य + गजसूत्रवादार्थं
स्यासिद्धान्तसमन्वयो नाम प्रथमः परिच्छेदः ।

Date of copying 4th day of the Āṣāṁ
month in the year Siddhārtha

452

8 F 24

गजमूत्रवादार्थः—गणपतिशास्त्रिकृतः

Paper 2 Foll 7½ X 5½ inches 20 lines
in a page Grantha script Old Injured
Good writing

This is another work on the same
subject as described in previous number
by Mahamahopadhyaya Ganapatisastri of
Pannanadu Tanjore Dt

Incomplete

Beginning

गेरणौ यत्कर्म णौ चेत्स कर्तानाध्यान । अनेन
प्यन्तस्य धातोरात्मनपद विधीयते । अत्र चत्वारि
वाक्यानि । गेरिति प्रथमम् । अणौ यत्कर्म णौ चेदिति
तिथीयम् । स कर्ता इति तृतीयम् । अनाध्याने इति
तुरायमिति । तत्र गेरिति प्रत्ययग्रहणेन तदन्तग्रहणम् ।

End

अत्र केचित्—दर्शयते भूयान् राजा इति भाष्या
दाहरणात् अध्यारोपितप्रेषणपक्षमाश्रित्य द्वितीयपर्वण्या
त्मनपदम् । अणौ यत्कर्म णौ चेदित्यत्र कर्मपदस्य
क्रियावाचकत्वेन अणौ या क्रिया सैव चेत् प्यन्त
नोच्यत इति वाक्यान्तरस्वाकारेऽपि एवकारस्य नान्य
यागव्यवच्छेदोऽर्ज । किंतु अयागव्यवच्छेद एवार्ज
इति वदन्ति ।

453

26 C 24

तद्धितप्रत्ययमाला

Palm leaf 1 Foll 13 X 1 inches 6
lines in a page Grantha script Old
Much injured Clear writing

Mentions the Taddhitapratyayas or
dained in Pāṇini's sutras and gives
illustrations thereof

Incomplete

Beginning

सामान्या य स भावाख्यस्तद्धितत्रिविधो मत ।
समर्थानां प्रथमाद्वा अनेकेषां परस्परम् ॥

पदार्थानां साकाङ्क्षाणां . . योग्यानां प्रथमा
देव पदान्ता विविधास्तद्धितप्रत्ययाः सम्भवन्ति । तत्र
तद्धितप्रत्ययास्तावत् इलच्, झ, न, ण, र,
व, वलच् ।

End

अध्वर्योर्भावं आध्वरम् । अणुप्रत्यय । द्विहायनस्य
भावा द्विहायनम् । त्रेहायनम् । यूनो भाव यौवनम् ।
स्थविरस्य भाव स्थाविरम् । मारुवम् ।

The former owner of the MS—\ira
raghavatatatarya of Conjeevaram

454

28 A 10

तद्धितप्रत्ययमाला

Palm leaf 8 Foll 12½ X 1½ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Injured Illegible writing

This is different from the above though
the subject is the same

Complete

Beginning

मनुप्, वल्च्, इलच्, लच्, ष, श, न, ण,
उरच्, इनच्, युन्, विनि, नि, इति, ल्, ,
आलुच्, र*, ऊल्, येल्, चल् ।

End

अतिशयेन पचति पचतिराम् । एव त्रिशदन्त्य
तद्धिता ।

Colophon

इति तद्धिता समाप्ता ।

The former owner of the MS —Pramuktulingam of Sivapuram Two extra leaves added in the beginning contain some conjugational forms of the root भू

455

21 H 17

तद्धिताधिकारक्रमः

Palm leaf 2 Foll 16 X 1 inches 6 lines in a page Telugu script Old Injured Clear writing

A small metrical work mentioning the Sūtras of Panini relating to Taddita prakarana for the sake of convenience of young students The author's name is not known

Complete

Beginning

तद्धिताधिकारक्रमः ।

तस्यापत्यं तन रत नक्षत्रेण युतं तथा ।

दृष्टं सामं वृता रयस्तत्रादृतममत्रत ॥

स्थण्डिलात्संस्कृतं भक्षा सास्मिन्सास्यं च दद्यता ।

तत्र तस्य समूहश्च त्रिषो देश एव च ॥

माऽस्यादिरिति सप्तमे प्रथमनतयोदृत ।

तदस्या प्रहरणमियं सास्या त्रिषा घञ् ॥

तदधीतं च तद्वेदं तद्विद्वान्स्ति देशके ।

नम निर्वर्तिनं तस्य निजामोऽद्वयता भव ॥

End

तन तुल्यतया तत्र तस्यैव च तद्वति ।

तस्य भावश्च धान्यानां भाव इत्यनं परम् ॥

भिन्नभिन्नप्रययानां विधिर्यं विज्ञापकः ।

विज्ञापककृतौ चापि कश्चित्स्तद्धिता पुनः ॥

एव रथीया विमर्शित दिग्दर्शकस्तत् परम् ।

काधिकारस्तथा ज्ञातऽनुसम्पाया च कुतिसतः ॥
अल्पे ह्रस्वे चैत एव इवे प्रतिकृतौ नु कन् ।
प्रकृत्यर्थादिता भिन्ना प्रत्ययार्था विशेषतः ॥

Colophon

इति तद्धिताधिकारः ।

Then the following stanzas are written

“गुणानसंख्यान्यानि षट् कमाणि नरात्मनः ।
द्रव्यपङ्क्तिं च सदस्यं त्वय्यहं विस्मयं गतः ॥
सद्गुणं समवायित्वं द्रव्येणैवेति कथ्यत न्याये ।
अभिन्नरूपतरो चित्रं तत्र तत्तु सर्वभावेषु ॥”

456

21 A 19

तरुसमयधर्मविचारः

Palm leaf 3 Foll 16 X 14 inches 10 lines in a page Grantha script Old Good Good writing

An explanatory commentary with discussion on the meaning of Pāṇini's Sūtra 1.1.22 The author's name is not found in this Manuscript However the stanza found in the beginning leads to infer that the author might be Ramabhadradāksita The stanza is written on the salutation to Cōkkanatha and is generally found in the works of Rāma bhadrādāksita (Vide his Uṇāḍīmanidīpika No 5675 of the Des Cat of Tanjore Palace Library Vol V)

Complete

Beginning

कणिशामगिराममुम्भशणपाडवदुक्तये ।

कथं शब्दकोमुदा क्वच गुरव नमः ॥

तरत्तमपौघ । एतौ घसंज्ञौ स्त इति सूत्रार्थः ।
गौरितरा, गौरितमेत्युदाहरणम् । तथाहि—गौरशब्दात्
स्त्रीत्वविवक्षाया विद्वौरादिभ्यश्चेति ङीष् अनयोरति-
शयेन गौरी आसामतिशयेन गौरीति विवक्षाया
द्विवचनविभज्योपपदे तरतीयमुनौ, अतिशयने तम-
विप्रनाविव्याभ्या सूत्राभ्या गौरीशब्दात्तरत्तमपौः कृतयो-
रनेन सूत्रेण घसंज्ञाया सत्या ग्रहणेति ह्रस्वे कृते
गौरितरा गौरितमेति रूपसिद्धिः । न च तसिलादिष्वा-
कृतवसुच इति पुंवद्भावः स्यादिति वाच्यम्, दर्शनी-
यतरेत्यादौ चरितार्थस्य पुंवद्भावस्य ब्राह्मणितरेत्यादौ
जातेष्वेति पुंवद्भावनिषेधविषये चरितार्थेन परेण
ग्रहणेति ह्रस्वेन गौरितरेत्यादावुभयप्रसङ्गे विप्रतिषेधे
पर कार्यमिति बाधनात् । तदुक्तं वार्तिककृता—
पुंवद्भावाद्भवत् खिद्धादिषु विप्रतिषेधेनेति । जाते-
ष्वेति निषेधस्तसिलादिष्विति पुंवद्भावस्यापीति वृत्तौ
स्थितम् । अत एव तत्र जातेष्वेति सूत्रे ब्राह्मणीपाशेय-
प्युदाहृतम् । अतो गौरितरेत्यादौ पुंवद्भाव बाधित्वा
ह्रस्वत्व सिद्धम् ।

End

केचित्तु—तरवादयः स्वायिका अपि भवन्तीति
सामान्येन ज्ञापकमाश्रित्य ‘अहो महीयस्तव साह-
सिक्यम्’ इति श्रीहृषप्रयुक्तमीयमुन्प्रत्ययमपि साध-
यन्ति । न च प्रकरणोत्कर्षेण सूत्रे क्रियमाणे नदीतरे-
ऽतिप्रसङ्गः । तरविति रूपाश्रयाया घसंज्ञायामाश्रीय-
माणाय प्रयोगे क्वचिदपि तरविति रूपप्रहाभावादौ
पदेशिकतरविति रूपस्य ग्राह्यतया प्रत्ययस्यैव तत्सम-
वात् नदीतरे तरविति रूपस्योपदेशाभावात् घसंज्ञाया
अप्रवृत्तेः । तस्मात्तरत्तमपौ घ इत्येव उक्त्यमिति
सुवीभिराकल्पनीयम् ।

Colophon

इति तरत्तमपौघसूत्रक्रोडार्थवादः ।

The following stanzas are found after the colophon

“मञ्जा च परिभया च विविर्नियम एव च ।
अधिकारोऽतिदेशश्च षड्विधं सूत्रलक्षणम् ॥
अल्पाक्षरमसदिग्ध सागवद्विश्वतोमुखम् ।
अस्तोभमनवद्य च सूत्र सूत्रविदो विदुः ॥”

457

21 H. 15

तर्कचन्द्रिका—मौनि-श्रीकृष्णभट्टकृता

Palm leaf .85 Foll 12½ X 1¼ inches
10 lines in a page Grantha script Old
slightly injured Good writing

Wooden boards are added to both sides
This work contains a set of Krodapatras
on grammatical work, such as—Mahā
bhāṣvaprādīpa, Siddhantakaumudī, Prau-
dhamanoramā Laghusabdīratna and
Laghusabdendusekhara The author Śrī
Kṛṣṇabhaṭṭa of the Mauni family was the
son of Janakī and Raghunatha and
grandson of Govardhanabhaṭṭa Jaya-
kṛṣṇabhaṭṭa, the author of Subodhīni, a
commentary on the Siddhāntakaumudī
was his elder brother

Complete

Beginning

नत्वा स्वीयपिनामह बुधवर गौरधन भक्तिता
नत्वा श्रीगुनाथततचरणौ श्रीजानकी मातरम् ।
व्यात्वा व्यासपदाम्बुज हृदि चिर श्रीकृष्णभट्टाभिधौ
मौनी संतनुते मता मुखरौ तर्कचन्द्रिका चन्द्रिकाम् ॥

अत्र संहिताया अविवक्षणात्प्रगृह्यत्वे प्रकृतिभाषाया
सधर्मे भवति । स्वरसधिसु न भवति, यणोपदेशो
आजादिसंज्ञानामनिर्यादादिति कैयट । नवीनास्तु

तच्चिन्त्यम्; वर्णोपदेशे इत्संज्ञायाम्प्रत्याहारे च निष्पन्ने प्रवर्तमानाना यणादीना सुद्धषुपास्य इयादौ तदस्य इव उद्देश्यतावच्छेदकाक्रान्ते वर्णोपदेशादावपि प्रवृत्तेर्दुर्वारत्वात् । अन्यथा तुल्यास्पेत्यादौ सवर्णदीर्घो न स्यादित्याहुः । अत्रेयं चिन्ता—वर्णानुपूर्वीबोधके वर्णोपदेशे गुणादिप्रवृत्तौ अण् इति अयुणिति वा स्यात् । तथा च इकारस्य अच् इण् इस्संज्ञा न स्यादित्यभिप्रायेणाजादिसंज्ञा न स्यादित्युक्तम् । न च लण्यित्रानुबन्धान्तरे कर्तव्ये पुनर्णकारानुबन्धकरणा ज्ञापितया व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहादलक्षणमिति परिभाषया औत्तोज्ञासोरितिविस्तारः । ईदृशे द्विवचनमियादावसदेहार्थतपरकरणेन ईदृशे निषेधे तस्या अप्रवृत्तिज्ञापनात् । अन्यथा तत्र तपर कर्णं विनापि परिभाषयेव सिद्धौ किं तेनेति दिक् ।

End

इष्यते पुत्र इति । क्यचा तु न कर्तृप्रतीतिरिति । भिन्नार्थत्वात् । न च तत्रापि क्यत्राक्षेपात् समानार्थत्वम्, लाघवात्पदद्वयघटितविग्रहे चरितार्थो विधिः पदत्रयघटितविग्रहे न प्रवर्तत इत्यभिप्रायात् । तस्मात् फलविशेषबोधोऽसंगत इति दिक् । स्पष्टं चेदमत्रैव सूत्रे आकर्षण्ये इत्यलमनया अग्रे रचितपाठ्यकृतवद्भासमानया तर्कचन्द्रिकाया कोविदचित्ताहलटिकया ।

Colophon .

इति श्रीमन्नोनिकुलतिलकायमानगोवर्धनभट्टात्मज-
जाननीजानिरघुनाथभट्टमुत्तमोनिश्रीकृष्णमट्टरचित्ता तर्क
चन्द्रिका ।

अग्रे दर्शनाभावादसंपूर्णपि संपूर्ण ।

458

8] 44

तारावलिः—कृष्णमुधीकृता

Paper, 15 Foll 8 X 6 1/2 inches 15 lines

in a page. Devanāgarī script Old. Good, Good writing.

A discussion on the meaning of the Sūtra अचो ङिति (7-2-115) of the Aṣṭā dhyāyī It contains 27 arguments, and hence it is called Tārāvalī The author is Kṛṣṇasudhī

The title तारावलि is written on the top of the MS

Complete in 27 Vādas

Beginning

तारावलिः ।

अचो ङिति । अङ्गस्तेय्यधिक्रियते । मृजेर्बुद्धिरित्यतो वृद्धिरित्यनुवर्तते । अ् च ण् च ङ्यौ । तावितौ यस्य तस्मिन् ङिति । एतच्चाङ्गाक्षितप्रत्ययविशेषणम् । आक्षितस्य शाब्दप्रतिबोधित्वं नेति मद्वाचायौक्तित्तु प्रायिकी । अत एव आदिरन्त्येनेति सूत्रे आचन्तपदाक्षितमध्यगाना संज्ञितया वाक्यार्थान्वयप्रतिपादनपर व्याख्यातृप्रस्थाः संगच्छन्त इति तत्त्वम् । प्रत्यय इत्यस्याध्याहारो वास्तु । अच इत्येतदङ्गस्तेय्यस्य विशेषणम् । येन विधिरिति तदन्तविधिः । तथाच अजन्तस्याङ्गस्य वृद्धिः स्यात् ङिति णिति च प्रत्यये परे इति सूत्रार्थः संपन्नः । अस्य चोदाहरणं नायकः । पायकः । कारः । दारः । सारः इत्यादि ।

अत्र चिन्त्यते । ईदं सूत्रं मास्तु । नायकः पायकः कार इत्यादौ सर्वत्र सारं धातुकार्णधनुकयोरिति गुणे कृते अनन्तरम् अत उपधाया इति उपधावृद्धौ इष्टरूपसिद्धेः । अकारान्ते तु न वृद्धिप्रसक्तिः, लोपेन त्राधितरवान् । एजन्ते तु आत्वं भयत्येव । तस्मादन्येगन्तमेव विप्रयः । तत्र च गुणे कृते उपधावृद्ध्या मिदमिदमिति सूत्रमिदं त्र्यर्थमिति प्रथमा ।

अनेरुपदघटितेषु प्रायः पदगौरवविचार एवेति
भट्टाचार्योक्तिस्तु प्रायःपदघटितवैति न चोद्यावकाशः ।
अत एव तत्र तत्र मात्रालाघवगौरवविचारपरव्याख्या-
तृप्रत्यमंगतिः । प्रक्रियालाघवं तु मात्रागौरवाभाव
एव । किंचेतदन्वयार्थकृतसूत्राननुष्ठानफलकतया हेयमेव ।
किंचैवं सिद्धान्तेऽपि वृद्धिर्न स्यादिति नात्र तदश्रयितुं
शक्यमिति उक्तप्रयोजनाय सूत्रमिदमावश्यकमेवेति
सरुद्धमनसमिति सप्तविंशतिः ।

Colophon :

मन्मथमीनविंशतितमदिने वास्वयेन कृष्णेन निर्मितं
त्रिलिखितं च समाप्तिमगमत् ।

459. 35. C. 117.

दुर्यटवृत्तिः—शरणदेवकृता

Paper. 15 Foli. 8½ X 3½ inches. 13
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Injured. Good writing

One fol. bearing the number 9 is
missing.

This is a treatise on grammar trying to
prove the correctness of the words which
were used in classical works and yet held
grammatically incorrect by some critics.
The author Saranadeva states in the intro-
ductory verses that the work was compo-
sed in S'aka 1095 = 1173 A D and revised
and published on his request by Sarva-
rakṣita. This work has been printed and
published in Trivandrum Sanskrit Series
No. 6 in 1909. In the preface of the edition
the learned editor suggests that S'araṇa-
deva might be a disciple of Sarvarakṣita.
S'araṇadeva quotes Rakṣita's Dhātup-

pradīpa, Sarvarakṣita, Dhātupārāṣaṇa etc.
Incomplete.

Beginning :

नत्वा शरणदेवेन सर्वज्ञं ज्ञानहेतवे ।
बृहद्दुर्गकृताम्भोजकोशधीकासमास्वता ॥
शाकमहीपतिवत्सरमाने एकनभोनवपञ्चिताने ।
दुर्वेटवृत्तिरकारि मुदे यः कण्ठविभूषणहारलतेव ॥
वाग्याच्छृण्वदेवस्य छात्रोपाध्यायपीडया ।
श्रीसर्वरक्षितेनैषा संक्षिप्य प्रतिमंस्कृता ॥

वृत्ति च । कथं हनुहरेदृष्टन्दसीति, हृद्वातोऽरिक्
गुणनिषेधात् उच्चारणार्थकारेणानङ्गत्वात् गुणाभावात् ।
उच्यते—अत एव निर्देशादिति रक्षितः । शबन्त-
स्यरुदेशस्योच्चारणार्थकारेण वा निर्देशः । कथं नेनिजः
नेनिजानीति ! उच्यते—निजा त्रयाणामिति गुणो
नानेन बाध्यते, तस्यानिमित्तत्वात्, तन्निमित्तयोगुण-
वृद्धयोरेव निषेधात् ।

• Colophon on Fol. 14.

इति सर्वरक्षितशरणदेवविरचितदुर्यटवृत्तौ भूपादः ।

End :

जनि । कथं “जातं वंशे भुवनविहितं पुण्ययावत्-
कानाम्” इति मेव ? उच्यते—वंशयः प्रकृतिः, न
तु वंश एव । स्पृहेः । ‘कथं स्पृहणीया विभूतिः ;
पुण्यागि स्पृहणीयानि’ इति कर्मत्वम् । अनेन सप्रदान-
प्रमङ्गात् । उच्यते—ईप्सित.

460. 29. F. 16.

धातुरूपावलिः

Palm-leaf. 4 Foli. 15½ X 1½ inches
8 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS

Gives conjugational forms of some of the roots to give facility to the beginners in keeping them in memory

Incomplete

Beginning

भू सतायाम् । परस्मैपदी । वर्तमाने लट् । भवति ।
भवेत् । भवन्ति । भवसि । भवः । भवः । भवामि ।
भवाम । भवाम । लिट् । बभूव । बभूवतु । बभूवु ।
बभूवि । बभूवथु । बभूव । बभूव । बभूवि ।
बभूवि ।

End

लृङ् । अकृत । अकृपाताम् । अकृपत । अकृपा ।
अकृपायाम् । अकृपम् । अकृपे । अकृष्वहि । अकृ-
ष्वहि । लृङ् । अकरिष्यत । अकरिष्येताम् । अकरि-
ष्यन्त । अकरिष्यथा । अकरिष्येथाम् । अकरिष्य-
ध्वम् । अकरिष्ये । अकरिष्यावहि । अकरिष्यामहि ।

461

27 E 13

धातुरूपावलि:

Palm leaf 30 Foll 15½ × 1½ inches
4 lines in a page Telugu script Old
Much injured Good writing

Wants the beginning

End

रूप वर्णक्रियायाम् । रूपयति । वर्ण वर्णक्रिया
विस्तारगुणरचनेषु । वर्णयति । वर्णयाचकार । वर्ण-
यिता । वर्णयिष्यति । वर्णयतु । अवरणयत् । वर्णयेत् ।
वर्णयात् । अवरणयात् । अवरणयिष्यत् ।

सार सगृह्य लिखितो भ्वादिप्रणान्तधातुषु ।

अनेन प्रीयता देवदेवो वल्लुङ्गल्लभ ॥

Six extra leaves are added at the end and they contain a few stray lines giving

some conjugational forms of some roots unconnected each other

462

28 A 3

धातुरूपावलि

Palm leaf 26 Foll 16½ × 1½ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing
Incomplete

463

28 A 5

धातुरूपावलि:

Palm leaf 7 Foll 13 × 1 inches
6 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Clear writing
Incomplete

464

29 C 20

धातुरूपावलि:

Palm leaf 8 Foll 12 × 1 inches 6
lines in a page Telugu script Old
Much injured Good writing
Incomplete

465

21 Q 15

नामीतिमूर्तार्थविचारः

Palm leaf 5 Foll 7½ × 1½ inches
7 lines in a page Malayālam script
Old Good Good writing

Wooden boards are added to both sides

A treatise discussing the meaning of the Sūtra नामि (6 4 3) and stressing its importance The author's name is not known

Complete.

Beginning :

नामि । नामीति षष्ठीबहुवचनं कृत्वनुदुर्त्तं गृह्यते । तस्मिन्परतोऽजन्तस्याङ्गस्य दीर्घो भवति । अमीनाम्, वायूनाम्, कर्तृगामियाद्युदाहरणम् । ननु किमर्थं नुडागमेन सह निर्देशः क्रियते । नुटीति वा आमीति वा सूत्रं क्रियताम् । तावतापि अमीनामियाद्युदाहरणेषु दीर्घसिद्धेः । न चामी-युक्ते अजन्तस्य नुडा व्यवधाना-
दाम्परत्वाभाव इति वाच्यम्, तदागमास्तदग्रहणेन गृह्यन्त इति नुटोऽप्यग्रहणेन ग्रहणादव्ययवाचक-
त्वात् । अत्रोच्यते—यदि नुब्रजन्तस्य दीर्घो विधीयते तदा अनश्च इत्यादिनञसमासे नञो नलोपे तस्मान्नु-
डचीति नुटि परतोऽङ्कारस्य दीर्घः स्यात् ।

End :

न च न इति लुप्तपट्टीकं पदमावृत्त्य नान्तस्य नरुदावामि दीर्घविधानाच्चमणामित्यादौ नातिप्रसङ्ग इति वाच्यम्, आवृत्तस्यापि षष्ठ्यन्तस्य आमीति सप्तम्यन्तेनान्वयायोगात् । तस्मादानीत्युच्यमानेऽति-
प्रसङ्गात् नामीत्येव सूत्रं कर्तव्यमिति सिद्धम् ।

466

22 P. 13.

नामीतिमूत्रार्थविचारः

Palm-leaf 5 Foll. 15½ × 1½ inches
8 lines in a page. Grantha script. Old.
Good. Good writing.

This is different from the above, though
the subject is the same The author's
name is not known

Complete

Beginning

नामि । अजन्तस्याङ्गस्य दीर्घः स्यात्, आमि
सनुदुर्त्ते परत इति सूत्रार्थः । रामाणा ह्रीणा शभूना

कर्तृगामियादीन्युदाहरणानि । अत्र द्रष्टोपसूत्रादीर्घ
इत्यनुवर्तते । दीर्घश्चुत्या अचश्चेति परिभाषाप्रवृत्तौ
उपस्थितेनाच इत्यनेनाविकृतस्याङ्गस्य विशेषणात्तद-
न्तविधौ अजन्तस्याङ्गस्य दीर्घ इत्यर्थः फलितः ।
ननु अचश्चेति परिभाषा न प्रवर्तते, सर्वत्र परिभाषाया
निर्दिष्टस्थानिकविषयत्वात् । तथाहि—यत्र सार्वधातु-
कार्धधातुयोरित्यादौ स्थानिनिर्देशो नास्ति तत्रैवंत-
त्परिभाषाप्रवृत्तिः । यत्र पुनः अचो ङिति इत्यादौ
अच इत्यादिस्थानिनिर्देशोऽस्ति न तत्र तत्प्रवृत्तिः ।
प्रकृते तु द्रष्टोपसूत्रादीर्घग्रहणस्येव अण इत्यस्यानुवृत्तौ
तेन चाङ्गस्य विशेषणे सति अणन्तस्याङ्गस्य दीर्घ
इत्यर्थे पर्ययसन्ने अण इति स्थानिनिर्देशात् अचश्चेति
परिभाषाया अप्रवृत्तौ कर्तृगामियाद्युदाहरणमसंगतमिति
चेत्, सत्यम् ।

End :

अनश्च इत्यादौ उत्तरपदावयवे नुटि लुप्तनकारस्य
नञ् अङ्गस्यासंभवात्तातिश्यासिः । नन्वेवमपि अश्लेषा-
नित्यादावतिश्यासिः । अक्षिशब्दान्मतुपि छन्दस्यपि
दृश्यते इत्यनङादेशे अनो नुद इति अनन्तात्परस्य
मतुपो नुटि तस्य च प्रत्ययाप्रत्ययत्वेन तस्मिन्परतः
अश्लिन्नयङ्गस्य नोपधाया इति सूत्रेण दीर्घप्रवृत्तेर्दुर्गार-
त्वादिति चेत्, न ; न ह्यत्र नुदपरत्वमेवास्ति, नुटौ-
पादिकत्वेन नोपधाया इत्याङ्गं दीर्घेशास्त्रं प्रत्यमिद्वत्त्वात् ।
सर्वविधौना छन्दसि वैरुचिकतया छान्दसत्वेनापि
सुसाधत्वादिति सर्वमनयम् ।

467.

39. H. 7.

निपाताव्ययोपसर्गवृत्तिः—सीरस्वामिकृता,

तिलककृतटीकासहिता

Paper. 50 Foll. 8½ × 6½ inches.

14 lines in a page. Devanāgarī script. New. Good. Good writing.

This is a work enumerating the indeclinable words viz—Nīpatas, Avya-
yas and Upasargas by Kṣīrasvāmin. The author, in his other works viz., Kṣīrataranginī and Amarakosodghāṭana commits himself as the author of six vṛttis on grammar. It is believed that the present work may be one of them. The work is followed by a gloss written by Tilaka. In introducing his commen-
tary, Tilaka says that he is adorning learned scholars with a string of gems obtained by churning the milky ocean. By this metaphorical reference, the com-
mentator evidently means to say that he intends to explain the words cited by Kṣīrasvāmin and to contribute suitable illustrations culled from well-known classical works. Aufrecht mentions Kṣīra-
svāmin as the son of Iṣvarasvāmin. This statement is confirmed in the introduction of the Amarakosodghāṭana (Printed in Poona Oriental Series No. 43) wherein the editor says that Kṣīrasvāmin is definitely mentioned in the *Kaśikāyāskāhāṭṭakā* as the son of Iṣvarasvāmin. He also assigns the author to 1128 A.D. The Indira Office Library Catalogue also in No. 5022 describes the author Kṣīrasvāmin as the son of Iṣvarasvāmin. The six vṛttis said to have been written by Kṣīrasvāmin are listed thus, 1. Nāmapārāyaṇa *alias* Amara-
kosodghāṭana, 2. Kṣīrataranginī *alias* Dhātuvṛtti, 3. Nīpātāyayopasargavṛtti, 4. Amṣatraranginī, 5. Nighṛṇavṛtti and 6. Gaṇavṛtti.

The MS. is a transcript made in 1931, from a codex of the Bhandarkar Oriental Institute, Poona, described in No. 427 of the Des. Cat. of MSS. Vol. II.

Complete in three Kāṇḍas.

Beginning:

नन्वेशं क्षीराब्धिप्रसृताव्यपरत्नमालया विदुषः ।
निजकुलतिलकस्तिलकस्तिलकयति नदशनेरेव ॥

द्योतका निपाता नामाख्यातयोर्धर्ममात्रव्यञ्जकाः ।
अत ऊर्ध्वं चादयो निपाता अधिक्रियन्ते । यत प्रायशो
द्योतकाश्चाया निपातिताः । द्रव्यवृत्ति तु स्वराद्यमव्ययम् ।
प्रादयः प्रधानघातवर्धेशोपकाः ।

कर्मप्रवचनीयास्तु क्रियासंबन्धभेदकाः ।
कुर्याद्यागतयो वृत्तौ कार्यार्थं सर्वमव्ययम् ॥

किंच,

इयन्त इति संख्येयामयेयता च नास्ति वै ।
प्रयोजनवशादेव निवर्तन्ति पदे पदे ॥

चः समुच्चयान्वाचयतुल्ययोगिताहेतुषु । समुच्चये
गाय्यो वास्तव्यथागतौ । पचति च पठति च चरः ।
समाहृतेतेतयोर्गविनिशोभाः समुच्चय एव, अनेक-
स्यैकश्च प्रवचनम् । गाय्येवास्त्यारह त्वं च हृन्हन् ।
अन्वाचये—मिक्षामष्ट गा चानय । गवनिगनमप्रा-
धानम् । तुल्ययोगितायाम्—ध्यातध्वापदिशतम् । हेतौ
—प्राप्नो न गन्तव्यः शीतं च । शीतान् कार्यं मच्छु-
मोन्वयः । पूणेऽप्यष्टः—भीमः पार्थस्तथैव च ।
राशौ नव च नैव च । चो ययर्थः । एव चागमिन्यसि
कृतार्थः स्मः । एव यथागमिन्यसि ययर्थः ।

Colophon in page 36.

इति निपाताव्यवयवसंगृहीतौ निपातकाण्डं प्रथमम् ।

Beginning of the 2nd Kāṇḍa i.e. Avyaya-
kāṇḍa :

सत्त्ववृत्त्यव्ययम् । प्रायशः सत्त्ववृत्तिस्वरासमव्य-
यमियधिक्रियते । सत्त्वं द्रव्यम् । भेदकमिति यावत् ।
विशेष्यत्वं जातिगुणक्रियाद्रव्यपदच्छेदाशब्दसंयद्धत्वात् ।

Colophon in page 58 :

इति निपाताध्ययोपसर्गवृत्तौ तिलककृताया द्वितीय-
मध्यपकाण्डम् ।

Beginning of the 3rd Kāṇḍa i.e. Upa-
sargakāṇḍa .

प्रपरा . . . . प्रतिपद् . . . अनन्तरक्रिया ।
प्रादिकर्मण्युपरमे श्रियोगेभ्यश्चञ्जन्मु ।
नम्रेष्मोः प्रकृत्येभ्यो ज्ञाते प्रमत्तभूषणे ॥
दोषे नियोगेऽसरे सेवासहसश्रुद्धि ।
उपयोगे प्रकृत्येऽनघानवद्वृत्त्ययोः ॥
माने द्विसाशस्त्रनाम्नोर्वचनापविषये ।

प्र इत्युपसर्ग आदिकर्मणिषु वृत्तः स्वाधेयताद्वावर्ध
याधतेऽनुवर्तते विशिनष्टि वा । धातोरेव वानेकार्थस्य
स सोऽर्थ उपसर्गदीयते । तत्रादिक्रियायाम् प्रकृतते
भोक्तुम् । वाक्य प्रस्तौति । प्रारब्धं दक्षिणेन ।

End .

अनयाधान उरसिजनसं । मध्येपदे निरघने च ।
उगमिकृत्य, अङ्गीकृत्येयः । पक्षे उगमिकृत्येयारि ।
नित्यं हस्तेऽप्युपपत्तेः । हस्तेकृत्य, पाणीकृत्य, वि-
वाग्नेयः । प्रचं वन्दने । प्राच्यकृत्य, वन्दनहेतुकं
. . . कृत्य कृत्येयः । अविस्मयनिपदायोरप्ये ।
अविस्मयकृत्य उपनिषाकृत्य, सत्यं कृत्येयः ।

Colophon

इति निपाताध्ययोपसर्गवृत्तपुराणमङ्गलम् । मृगीव-
निति भद्रम् । मृगीवन्मृग्येऽपि निपाताध्ययोपसर्गवृत्ते

तिलककृता वृत्तिः, संतुमेति भद्रं पश्येम प्रचरेम भद्र-
मोमिति शिवम् ।

468

21. S. 5

पदमाला

Palm-leaf. 31 Foll 7 X 1½ inches. 8
lines in a page Malayālam script. Old
Slightly injured. Good writing

Wooden boards are attached to both
sides

This is a small metrical work on gram-
mer giving certain selected words derived
from the roots when they are added with
suffixes such as लुङ्, रिट्, मन्, क्तवा. The
work is followed by a gloss. The author's
name is not known. The name Padamālā
is not found anywhere in the MS. However
from the first stanza of the work the name
Padamālā is found appropriate. The work
is the same as that described under R
No 15313 of the Madras Govt Oriental
MSS Library, wherein the work is called
लुङादिकपसंश्लोकाः ।

Incomplete.

Beginning

नरा पुगगुण सद्गुरुःसुखम्
मातेर वा प्रनिरादित्त्वमूत्रवदा ।
माला सतां पदमयी इति भावि पुमा
ता संभानि मुमर्गरणी मुर्याम् ॥
लुङि रिटि मनि वनि वरवादहोः ककाराः
प्रनिरादित्त्वमूत्रवदा ।
इह कतिपयं संदर्भे पदमि
प्रनिरादित्त्वमूत्रवदा कतिपये च रिटि ॥

तत्तदर्थविभागं शास्त्रमात्रविषयं परिकल्पयन्ति स्मा-
चार्याः । तत्र शास्त्रप्रक्रियानिर्वाहको वर्णस्फोटः ; प्रकृ-
तिप्रत्ययास्तदर्थवाचका इति तदर्थः । उपसर्गनिपात-
धात्वादिविभागोऽपि काल्पनिकः । स्थानिनो लादयः,
आदेशास्तिबादयः कल्पिता एव ।

End :

बहुव्युत्पत्तिभञ्जनमिति । अपप्रत्ययचङ्कुरीहौ प्रासोदक
इत्यादौ पृथक्शक्तिवादिनां मते प्राप्तिरत्रभिन्नमुदक-
मियादिविधात् तत्संज्ञिप्रामलक्षणायामुदककर्तृकप्रा-
प्तिरुक्तं प्राम इत्यर्थालाभे प्राप्ते कर्त्रर्थकत्तत्प्रत्ययस्य
कर्त्तर्यं लक्षणा । ततोऽपि समानविभक्तिकनामार्थयोर-
भेद एव संमर्ग इति व्युत्पत्त्या उदकाभिन्नं प्राप्तिरुक्तं
स्यात् । उदकस्य कर्तृत्वात् प्राप्तावन्वये तु नामार्थयोर-
भेदान्वयव्युत्पत्तिमङ्गः स्यादिति तात्पर्यम् । नामार्थ-
प्रकारकगान्धर्वुद्धिं प्रति विभक्तयर्थोपस्थितिः कारणमिति
व्युत्पत्त्यन्तरम् । तद्वञ्जनं च । मम तु पृथक्शक्त्य-
नङ्गीकारात् विशिष्टस्यैव विशिष्टार्थवाचकत्वात् नामार्थ-
द्वयमावाचनं काव्यनुपपत्तिरित्यलम् ।

Colophon :

इति शिवभट्टमुत्तसतीगर्भजनागेशकुता परमलघुम-
ञ्जूपा समाप्ता ।

The Scribe adds : Copied on the tenth
day of Mesa month of the year Parābhava.

470. 26. O. 10

परमलघुमञ्जूपा—नागेशकुता

Palm-leaf. 23 Foll 16½ × 1½ inches
12 lines on a page. Grantha script. Old
Injured. Good writing.
Complete.

471. 33. J. 10

परमलघुमञ्जूपा—नागेशकुता

Palm-leaf. 65 Foll. 16½ × 1 inches
6 lines in a page. Grantha script. Old
Injured. Good writing.
Complete.

472. 41. A. 44

परिभाषापद्धतिः

Paper. 30 Foll 9½ × 4 inches. 18
lines in a page. Devanāgarī script. Old
Slightly injured Illegible writing.

The first leaf is broken in the left half.

This is a treatise on grammar of Hema-
candra's school explaining various Nyāyas
and Paribhāṣās used in the works relating
to that school. The author whose name
is not known, states that he is dealing
with 57 Nyāyas which were actually cited
by ancient authors and 67 Nyāyas which
were arrived on consideration of general
laws of interpretation Besides these, he
also deals with some Paribhāṣās which
are implied in the Sūtras of grammar. He
says that those who want to know much
about these Nyāyas, may refer to a work
called Nyāyamāñjūsā written by Hema-
hamsaganī, an expert in Haimavākarāṇa.
Aufrecht says that Hemahamsaganī was a
pupil of Ratnasekhara (1420 A.D.) and
wrote in 1458 A.D. a work called Sudhī-
srngāravārtika, a commentary on Udaya-
prabhadeva's Ārambhasiddhi. In the
Des. Cat. of Sanskrit MSS. of the Asiatic
Society of Bengal, Vol. VI (page 60 of the

preface) Hemamahāṣaṇi is said to have written a commentary on the Paribhāṣās of Hemacandra school of grammar in the year 1457 A. D. at Ahmedabad. Most probably the Nyaṁyamañjūsa referred to in this work may be the same. Therefore, it is clear that the present work must be later than 1457 A. D.

Beginning

..... अत्र सञ्ज्ञेति । सञ्ज्ञाः स्वरव्यञ्जनाद्याः क्रियागुणद्रव्यजातिकादिभिरङ्ग ..... याः स्वं रूपशब्दस्याशब्दसञ्ज्ञेत्यादयः । अत्रादिशब्दात्पञ्चम्या ..... येष्टु तेष्टु मध्ये यदत्र शास्त्रे उक्तं तदितो ज्ञेयम् । यज्ञा ..... वैयाकरणतार्किकादिभिरङ्गो ज्ञेयमिति भावः । तत्र सञ्ज्ञाः प्रकृते ..... यथास्थानं वक्ष्यन्ते । न्यायसंप्रदायस्त्रयैवम्—नीयते सदिग्धोऽर्थो निर्णयते ..... वञ्जि निपातनात् न्यायाः । स्वेष्टसाधनानुगुणयुक्तयः । तथाहुः ..... तत्र ये श्रीधूरिभिः निरूपितास्ते प्रथममभिधीयन्ते । त्वं रूपं शब्दस्याशब्दसंज्ञा ।

2nd Fol

न वर्णरूपनं यथा—जेता इत्यादौ । धातोः नाम्यन्तत्वेन विशेषणमन्ते इति परिभाषया नामिनो गुणो द्वितीति गुणः स्थातुः तथा एता इत्यादौ नामिनास्त्रयापि धातोः नाम्यन्तत्वकल्पनात् नामिनो गुणो द्वितीति गुणः सिद्धः । नाम यथा—सर्वादेः स्मि स्मातो इत्यत्र सद्यदेगित्यस्य स्वाद्यधिकाराक्षिप्तनामविशेषणत्वात् विशेषणमन्त इति परिभाषया सर्वोपान्तस्य नास्त इति न्यासकारव्याख्यानात् परमसर्वस्मि इत्यादावेव स्मादयः प्राप्नुवन्ति । पर सर्वस्मि इत्यादावपि सर्वशब्दस्य सर्वोपान्तत्वकल्पनात् स्मादयः स्युगिति । शापकं त्वस्य यन्तीत्यादौ इत्याधनार्थं रियणोरप्युक्ति

व्यावृत्ति इणो यत्त्वविधानम् । तद्वि धातोरिवर्णोर्वर्ण-
स्येति इयादेशापवादः । इयादेशश्च इण श्वर्णान्तत्व-
कल्पनैवेति ॥ ५ ॥ प्रकृतिवदनुकरणम् ॥ ६ ॥

Fol. 22 b:

न्यायानां बालबोधाय दिङ्मात्रमिह दर्शितम् ।

न्यायमञ्जुषावगाह्या विशेषार्थप्रधाधिभिः ॥

विशेषतश्च न्यायानां ज्ञापकव्याप्तितात्पर्यादिकं द्वैयन्या-
करणप्राचीनवैयाकरणशिरोमणिमहोपाध्यायश्राद्धमहसंग-
णिविरचितन्यायमञ्जुषाया विशेषं विवर्तरिति श्रेयः ।

अथ परितो व्यापृता भाषा परिभाषा प्रचक्षते इति
वचनात् सर्वत्र व्याकरणे उपयोगिन्यः परिभाषाः
प्रदर्श्यन्ते । पञ्चम्या निर्दिष्टे परस्य । पञ्चम्या निर्दिष्टे
यत्कार्यमुच्यते तत्परस्य स्थाने भवति । अतो भित्त
ऐस् । वृक्षे ।

End.

Foll. 30

सर्वधर्मणा वृत्त. सार्वधर्मिणो वा रथः । कृतः पूर्व
करोऽनेनेन कृतपूर्वो कटमियाया वृत्तयो भवन्ति । किं
हि वचनात् भवति ।

Colophon

इति वरपरिभाषापद्धतिः जानतः स्याद्
द्वुत्तरमनयाय शब्दशास्त्रे प्रवेशः ।
न भवति परिभाषाज्ञानशून्यस्य लोके
व्यवहृतिपरिणामे कार्यजातेऽधिकारः ॥

परिभाषापद्धतिः ।

473

28. G. 15

परिभाषापठः

Palm-leaf 2 Foll. 16½ X 1 inches
8 lines in a page Grantha script. Old.
Slightly injured Good writing

This is a collection of the Paribhāṣās or subsidiary rules of interpretation as acknowledged in ancient commentaries on Pāṇini's Sūtras. Some of the Sūtras of the Aṣṭādhyāyī act themselves as Paribhāṣās which are called Paribhāṣāsūtras. The present work does not include them, but mentions only those which are not included in the Aṣṭādhyāyī. As Patañjali cites most of them in his Mahābhāṣya, they must have existed from the beginning of the Sūtra literature. Some MSS attribute the authorship to Vyādi. As these Paribhāṣās were found scattered here and there in old works, certain unknown author might have collected them into a group. The order of the Paribhāṣās found in this work differs from that adopted by Nāgeśa in his Paribhasendusekhara, but agrees with that adopted by Vaidyanāthadikṣita in his Paribhāṣārthasamgraha wherein they are read in the order of pādas and adhyāyas of the Aṣṭādhyāyī. The total number of such Paribhāṣās comes to 125 of which 98 are attached to 8 adhyāyas of the Aṣṭādhyāyī and the rest are miscellaneous.

The MS contains only 1 to 101 Paribhāṣās.

Beginning

व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहादलक्षणम् ॥
न हि कार्या निमित्तत्वेनाप्रीयते । इतरेतराप्रयापयि
कार्याणि शास्त्रे प्ररूपन्ते । तदगममास्तदग्रहणेन
गृह्यन्ते । निर्दिष्टमानस्यादेशा भवन्ति । नानुबन्ध-
कृतमनेकत्वम् । वर्णाश्रये प्रयपदक्षणं नास्ति ।
एचिदेकदेशोऽप्यनुवर्तते । अर्थवदग्रहणे नानर्थस्य ।
न वर्णग्रहणेऽपि । माध्यमानेऽपि सवर्णान् न गृह्णाति ।

End :

पूर्वत्रासिद्धीयमद्विर्वचने । अनित्यमागमशासनम् ।
निमित्तापाये नैमित्तिकस्याप्यपायः ।

इत्यष्टमोऽध्यायः ।

गौणमुख्ययोर्मुख्ये कार्यसंप्रत्ययः । कृत्रिमाकृत्रिमयोः
कृत्रिमे कार्यसंप्रत्ययः । प्रवानाप्रवानयोः . . .

474.

23. F. 3.

परिभाषापाठः

Palm-leaf. 2 Foll. 16 X 1 inches.
7 lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Breaks off in the 101st. Paribhāṣā.

The fly-leaf at the end reads the following stanza :

“स्वामित्वाच्छ्रीशानारायण इति यशसा विरुमाद्विष्टपाना
श्रीमत्त्वाच्चक्रत्वाञ्जलिनिधिशयनाच्चैव गोविन्दभावात् ।
वैकुण्ठव्यामिभावादपि च निजजनानर्चिराख्यादिगत्या
स्वं लोकं प्रापयेच्छ्रीपतिरिति कथया श्रीशारिर्विभूव ॥”

475.

29 K. 6.

परिभाषापाठः

Palm-leaf. 3 Foll. 17 X 1½ inches. 6
lines in a page. Telugu script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Contains the paribhāṣās 1 to 123 only ,
but the completion of the work is indicated
by the words औ नमः etc. at the end

End .

व्ययस्थितविभाषया कश्चित् कार्याणि क्रियन्ते ।
अनिर्दिष्टार्थाः प्रत्ययाः स्वार्थे भवन्ति । ज्ञापकमित्थं
न सर्वत्र ।

ओं नमः पाणिनिकाव्यायनपतञ्जलिभ्यो मुनिभ्यो
गुरुभ्यः ।

No colophon

476

28 F 52.

परिभाषाप्रदीपार्चिः—उदयंकरकृतः

Palm-leaf 57 Foll. $13\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches
8 lines in a page. Grantha script Old.
Slightly injured Good writing

A treatise explaining the meaning of the
Paribhāsās relating to Pāṇini's Grammar.
The Paribhāsās are dealt with here in the
order of the padas and adhyāyas of the
Aṣṭādhyāyī in which they occur. The
author Udayamkara had a surname Nānā-
pāthaka. He mentions herein his other
work called as Mitavṛtyarthasamgraha,
copy of which is available in the Jammu
Library. M. A. Sten calls the author as
Udayana on the strength of the passage
found in the beginning of the Mitavṛ-
tyarthasamgraha viz —“करोत्युदयनः साधु
मितवृत्त्यर्थसंग्रहम्” (Vide his Catalogue of
Sanskrit MSS at Jammu, No 916, page
261). As the first two stanzas of these
two works are identical, there is no doubt
about the identity of their authors. Au-
frecht assigns Udayamkara to the middle
of the 19th Century A D on tradition.
Contains the first Adhyāya only.

Beginning.

अमन्दहृदयानन्दनिदान शिष्योद्दिग्धम् ।
नमस्तुभ्यं हेरम्य निप्रत्युहसन्तापये ॥
वदन्तीपुस्तकम् पुण्डरीकामनमिनाम् ।

शारदा नीरकुन्देन्दुधवल भावयेतराम् ॥

कृत्वा पाणिनिसूत्राणा मितवृत्त्यर्थसंग्रहम् ।

परिभाषाप्रदीपार्चिस्तत्रोपायो निरूप्यते ॥

तत्र तावत्परिभाषात्वं नाम लिङ्गवत्त्वे सति संदि-
ग्धार्थनिवामकत्वम् । दीधीवेवीटामित्यादेः न धातुलोप
इत्यादौ निषेधः, किमिक्परिभाषायाः, उत गुणवृद्धयो-
रिति संदिग्धार्थस्य निवामकत्वात् परिभाषात्वं स्यात् ;
अतः सत्यन्तम् । संज्ञासूत्राणा विधिप्रदेशीयसंज्ञा-
बोधकपदरूपलिङ्गवत्त्वे सत्यर्थनिवामकत्वेनातिव्याप्तेः
सदिग्धेति ।

End

मुपि चेयादौ तु अङ्गस्येत्यनेनानन्वयापत्तेर्न तदन्त-
विधिः । तदा धरूपेयत्रोत्तरपदाधिकारे प्रत्ययभूणे
तदन्तविधिनियेधः । अत एव लेखग्रहणेन ज्ञापकेन
भाव्ये पृथगेव साधितः सः । अपञ्चम्या इति निषेधस्य
तु रदाभ्यामित्यादावेव प्रयोजनमिति दिक् ।

परिभाषाप्रदीपार्चिश्चुदयंकरदर्शिते ।

प्रथमो व्याकृतोऽध्यायः संगतः सङ्गतः सताम् ॥

न तु यन्ति मितोक्तैके परे मूढा बहुक्तिधु ।

करवाणि ततो वाणि सकलावर्जनेऽञ्जलिम् ॥

Colophon

इति नानापाठकीयपरिभाषाप्रदीपार्चिषि प्रथमो-
ऽध्यायः ।

477.

8. J. 29.

परिभाषामास्करः—शेषादिसुधीकृतः

Paper 142 Foll $8\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ inches 14
lines in a page Devanāgarī script Old.
Good. Good writing

This also is a commentary on the Pa-
ribhāsās relating to Pāṇini's grammar. The

author is Sesādrisudhī. Nothing is known about his date, lineage etc. The Paribhāṣās are dealt with in the order adopted by Nāgeśa in his Paribhāṣendusekhara.

Complete.

Beginning :

नत्वा गुरुचरणयुगं स्मृत्या ब्रह्माखिलात्मकं विमलम् ।
रचयति शेषाद्रिसुधीः परिभाषाभास्करं त्वशिष्यकृते ॥
व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहादलक्षणम् ।

व्याख्यानतोऽभिमतार्थबोधकाभियुक्तवचनात् विशेष-
स्थाभिमतार्थस्य 'निर्णयो' भवति । 'अत्र' संदेहपदेन
कोटिद्वयावगाहि ज्ञानमभिमतानभिमतसाधारणज्ञानमन-
भिमतमात्रज्ञानं चोच्यते । तस्मान् शास्त्रमलक्षणमभि-
तार्थबोधकं-न भवतीत्यर्थः । तत्र डेर्यः, डेराम् नया-
घ्रीभ्यः इत्यादौ कोटिद्वयावगाहिज्ञाने प्राप्ते डेर्ये इत्यत्र
चतुर्थ्येकवचनस्य डेरामित्यत्र सप्तम्येकवचनस्य ग्रहण-
मिति व्याख्यानादभिमतस्य निर्णयः ।

End :

किं च माधवापनीयमित्यत्रासति स्थानिवत्त्वे णत्वं
प्राप्नोति । णत्वे स्थानिवत्त्वात् न भवति णत्वमिति
ज्ञाप्यते । ज्ञापकसिद्धं न सर्वत्रेति वा उत्तम्यले
स्थानिवत्त्वमिति कथं इति दिक् ।

Colophon :

इति शेषाद्रिसुधीविरचितः परिभाषाभास्करः ।

478

26. O. 5.

परिभाषाभास्करः—शेषाद्रिसुधीकृतः

Palm-leaf 61 Foll. 16 X 1½ inches.
8 lines in a page. Grantha script Old.
Injured. Good writing.

Complete.

Date of copying : Māsa month of the
year Krodhī.

The following stray stanzas are read
after the colophon :

“लक्ष्मीसहाय गोविन्द त्वा नमामः सदा वयम् ।
देहि मे वाञ्छितं कृष्ण त्वामहं शरणं गतः ॥
कल्याणि वाञ्छितं दातुं शक्यते तव सौभगे ।
दीयन्तामस्य सौख्यानि त्वद्वक्तिं पालयस्व मे ॥
देवकीमुत गोविन्द पद्मनाभ जगत्प्रभो ।
देहि मे विभवं कृष्ण त्वामहं शरणं गतः ॥ ”

479.

33. F. 14.

परिभाषाभास्करः—शेषाद्रिसुधीकृतः

Palm-leaf. 76 Foll. 16 X 1 inches.
8 lines in a page. Grantha script. Old
Much injured Legible writing.

Fol. No. 61 is left blank.

Almost complete, wanting the last leaf
only.

The fly-leaf at the beginning contains
the name of the former owner of the MS
—Vengusāstri.

480

28 G 17

परिभाषापरम्—अप्पासुधीकृतम्

Palm-leaf. 11 Foll. 13½ X 1½ inches.
7 lines in a page. Grantha script Old.
Much injured Illegible writing

A brief metrical commentary on the
Paribhāṣās on Pāṇini's grammar in the
order of pādas and adhyāyas The author
who calls himself by the name Appāsudhī
seems to be identical with the author of

the Paribhāṣārthasamgrahavyākhyā Sārā-
bodhinī (described under No. 494 of this
volume) wherein he is called Appādikṣita,
a descendant of the famous Appayadikṣita.
From this it is presumed that this
Appādikṣita *alias* Appāsudhī is identi-
cal with the author of the Sūtraprakāśa-
(described under No. 141 of this volume)
wherein he mentions himself as the 8th
descendant of the famous Appayadikṣita
and son of Dharmarāja Veṅkatesvaradik-
ṣita. The order of the Paribhāṣās dealt
with here is the same as that adopted by
Vaidyanāthasāstrin in his Paribhāṣārtha-
samgraha. At the end of the work the
author specifies separately the total
number of verses contained and Pari-
bhāṣās dealt with thus: verses 193.
Paribhāṣās 125.

Complete.

Beginning :

(प्रण)म्य शंकरं विष्णुं प्रणम्य च परां शिवाम् ।
करोति परिभाषाणां रत्नमप्पाभिषः सुधीः ॥
वालानां मुखबोधाय क्रियते यत्र ईदृशः ।
उदाहरणलिङ्गानि येनेमे जानते स्फुटम् ॥

व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहादलक्षणम् ॥ १ ॥
चतुर्थी डेष इत्यत्र डेरामित्यत्र सप्तमी ।
गृह्यतेऽनेन लिङ्गं तु पुनर्गोप्रहणं स्मृतम् ॥ १ ॥
न हि कार्या निमित्ततयाश्रियते नापि निमित्तं कार्या ॥ २ ॥
तद्गुणः शपितेत्यादौ शोडो डित्वेऽपि सिध्यति ।
स्थण्डिलेन्यत्र (लिङ्गं तु) शयितृप्रहणं विदुः ॥ २ ॥
इतरेतराश्रयाण्यपि कार्याणि शास्त्रे प्रकल्पन्ते ॥ ३ ॥
शृष्टिसंज्ञाभाषितस्य सं . . . नं विवक्षितम् ।
दोषोऽयं नित्यशब्दत्वाद्भेदगणित्यत्र साधकम् ॥ ३ ॥

तदागमास्तद्ग्रहणेन गृह्यन्ते ॥ ४ ॥
(सर्वेषामिति) शल्येत्वं तस्माद्भवति सुस्वतः ।
लिङ्गं गेरनिटीत्यत्रानिटो ग्रहणमिष्यते ॥ ४ ॥
निर्दिश्यमानस्यादेशा भवन्ति ॥ ५ ॥
. . . . . जरस्यैव जरस्विधिः ।
पश्चेति सूत्रं व्याख्यानात्सिद्धे लिङ्गमिहेष्यते ॥ ५ ॥

End :

अनिर्दिष्टार्थाः प्रत्ययाः स्वार्थं भवन्ति ॥ २४ ॥
एवं यावक इत्यादौ स्वार्थ एव प्रतीयते ।
संज्ञा हि प्रत्यय इति सार्था भवति नान्यथा ॥ २४ ॥
ज्ञापकसिद्धं न सर्वत्र ॥ २५ ॥
तेनात्मनेपदादीनि शिष्टानां व्यवहारतः ।
कचिदेव न सर्वत्र द्वेवं सद्धान्तिकी गतिः ॥ २५ ॥
युगपदधिकरणवचनो द्वन्द्वः ॥ २६ ॥
अनेकेषां पदार्थानामेकदा वचनं मतम् ।
अङ्गवङ्गकलिङ्गा इत्यत्र तद्राजलुक्ततः ॥ २६ ॥
सूर्यं धातुः साधनेन युज्यते पश्चादुपसर्गेण ॥ २७ ॥
तत्संस्क्रियत इत्यादौ ऋतश्चेति गुणो न वा ।
नित्यग्रहणसंबन्धात्पूर्वोक्तं चेष्टसङ्गतिः ॥ २७ ॥
इति परिभाषारत्ने

श्लोकाः (१९३) पञ्चाधिकविंशतिप्रयुक्तशतम् ।
परिभाषाः परिगीताः
सन्तः सदसद्विवेकमुपयान्तु ॥

Colophon :

इति परिभाषारत्नं संपूर्णम् ।
परिभाषा . . . शपकमुताः सूताः ।
पदविकविंशतिसंगति . . . मे न्यायाः ॥

The fly-leaf contains the name of the
former owner of the MS.—Appā.

481.

38. F. 9.

परिभाषार्थप्रकाशिका—धर्मसूत्रिकृता

Paper. 184 Foll. 8 × 6½ inches 14 lines in a page. Devanāgarī script. New. Good. Good writing.

A commentary on the Paribhāṣās by Dharmasūri son of Padmanābha of Pandilla family. The author quotes many authors among whom Haridiksita was the latest. The author mentions Upendrayati in the introductory verse apparently as his preceptor.

Complete.

Beginning:

पाणिन्यादिमुनित्रयं गणपतिं दुर्गामहेशो गिरं
नामनाममुपेन्द्रपादप्रतिवाजालानि संस्पृश्य च ।
भाष्यार्थानखिलान्विलोक्य परिभाषार्थप्रकाशं सुधी-
धर्मार्थो वितनोति शैलतनयावामार्धजानेमुदे ॥
व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहालक्ष्णं ।

विविच्य प्रतिपादनादर्थविशेषस्यागतिर्भवति संदे-
हादप्रतिपादकमर्थस्य न । यथा अणुदिति सूत्रे द्वेण
परेण वेति संदेहे परेणैवेति व्याख्यायते । ऋत उत
उपसर्गादिति घातो इत्यादौ क्रः उपसर्गादीत्यादौ
दीर्घादिव्याहृत्य कृतात्परकरणादिङ्गात् । यत्तु भाष्य-
कारैः सवर्णेऽग्रहणं ह्युदिति ज्ञापकमुपन्यस्तं तद्व्या-
प्यमानस्याप्यणः सवर्णग्राहकत्वमप्युपेत्येति बोद्ध-
व्यम् ।

End

ऋतस्य सयोगादेरिति उद्दिष्टिचोर्नेष्ट . . . इत्यनु-
वर्त्य उपदेशो यः सयोगादिरिति व्याख्यायान् ।
संस्कृणीष्ट समन्वृत समन्वृतात्मा । तस्य निर्दुष्ट-
त्वादियमेवाश्रयित्वेति न्यायसिद्धिः परिभाषाः ॥

भाष्योन्मथनसमुत्था कौयट्गूढाभिसन्धिसन्धानीम् ।

पन्दिहोर्मसूरिः परिभाषार्थप्रकाशिका तेने ॥

वागी सूते पुष्कलं शब्दरत्नं

घत्ते लीला . . न्वकण्ठः ।

चूडारत्नं भाष्यसर्वस्वमेना

सोऽद्रास्काशीविश्वनाथस्य तुष्टं ॥

Colophon.

इति पन्दिहोर्नववायदुर्धवाधोनिधिशरत्प्रकाश-
निविशाब्दिकचक्रवर्तिपद्मनाभतनयेन धर्मसूरिणा विर-
चिता परिभाषार्थप्रकाशिका समाप्ता ।

482.

28. F. 51.

परिभाषार्थप्रकाशिका—धर्मसूत्रिकृता

Palm-leaf. 152 Foll. 15½ × 1 inches 5 lines in a page. Telugu script Old Injured. Legible writing

This MS. is the original of the MS described under the last number

Complete.

Three leaves are added at the end. The first leaf contains stanzas 1 to 10 in the 2nd Sarga of the Kirātārjunīya and the rest are left blank.

483

28 G 37.

परिभाषार्थसंग्रहः—वैयनाथशास्त्रिकृतः

Palm-leaf. 51 Foll. 17½ × 1½ inches 9 lines in a page Grantha script Old Good Good writing

This is a treatise on grammar explaining the meaning of the Paribhāṣās recognised in Pāṇini's grammar. The Paribhāṣās are dealt with in the order of the pādas

and adhyāyas of the Astādhyāyī wherein they were originated. Hence the order of the Paribhāṣas here differs from that adopted by Nāgeśa in his Paribhāṣendusekhara. The total number of Paribhāṣas dealt with here is 125 of which 98 pertain to the eight adhyāyas of the Astādhyāyī and the rest are miscellaneous. The author Vidyānāthasāstrin also called Vaidyānāthadīksita was the son of Ratnaguridīksita and nephew (Sister's son) of the famous Rāmabhadradīksita son of Yajñarāmadīksita. The author Vaidyānāthasāstrin is identical with the author of the Śabdakaumudīvyākhyā (described under No. 177 of this volume). The author herein refers to his other work called Paribhāṣopanyāsa copy of which is not available anywhere. He also quotes without author's name a work called Vajraṅka on grammar which however should not be confounded with Vajraṅkaśāstrin's works on Nyāya, viz.—Dīdhiti-vyākhyā and Bhāvanandīprākāśikā. He quotes and criticizes the Śabdakaustubha and Prunḍhamanoramā of Bhaṭṭojidīksita. The author may be assigned to the end of the 17th Century A. D.

Complete

Beginning

विज्ञेयानः सदा शंभुर्जङ्गलद्विरिजा मुदा ।
संचञ्चुः पशुना तन्तान्ताद्वागति मम ॥
मूर्तिर्मस्य हि पाणिनिः पदमहाभाष्यप्रबन्दा तथा
वाक्यानां कृदपि स्वयं वितनुते वाग्यस्य दास्यं सदा ।

शिष्या यस्य विरोधिवादिमकुटीकुट्टाकवग्धाटिका-
स्तस्मै मातुलरामभद्रमखिने भूयो नमो मे भवेत् ॥
प्रणम्य परं देवं भवानीपतिमव्ययम् ।
क्रियते वैद्यनाथेन परिभाषार्थसंग्रहः ॥

व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहादलक्षणम् ॥ १ ॥
व्याख्यानतो व्याख्यानात् । पञ्चम्यन्तात् आद्यादि-
त्वात्तसिः । औत्तोऽशसोरित्यादिसूत्रे आ ओत इत्या-
चार्यैर्व्याख्यानादस्माकं विशेषनिश्चयः । तथा डेर्य
इत्यत्र चतुर्थ्याः, डेरामित्यत्र सप्तम्या आदेश इति ।

Colophon -

इति श्रीमद्रत्नगिरिदीक्षितपुत्रवैद्यनाथशास्त्रिणः कृतिषु
परिभाषार्थसंग्रहे प्रथमस्याध्यायस्य प्रथमः पादः ।

End-

अन्ये तु न हीदं वचनम्, नापि न्यायः; पूर्वत्रा
सिद्धमिति सत्त्वात् शुत्वाप्रवृत्तेरिति दिक् ॥ ९८ ॥

Colophon :

इति श्रीमद्रत्नगिरिदीक्षितपुत्रस्य वैद्यनाथशास्त्रिणः
कृतिषु परिभाषार्थसंग्रहे अष्टमोऽध्यायः ।

गौणमुख्ययोर्मुख्ये कार्यसंप्रत्ययः ॥ ९९ ॥

गुणसंबन्धि गुणादागत इति वा इत्यर्थे तत्त्वेदमित्यणि
गौणशब्दः ।

* * * *

पूर्वं धातुरूपसंज्ञेन युज्यत इति केचित् । अस्मिन्
दर्शने संस्कृषीष्ट इत्यत्रेडभावः । ऋतश्च संयोगा-
देरित्यत्रोपदेशपदानुवृत्त्या उपदेशो संयोगादेः स्तुप्रमृते-
ग्रहणात् संस्क्रियत इत्यत्र गुणाभावः । नित्यं छन्दसी-
त्यतो नित्यग्रहणानुवृत्त्या गुणविधिसूत्रेण ऋतश्च
संयोगादेर्गुण इत्यनेन नित्यं संयोगादेः स्तुप्रमृतेर्गुण-
विधानात् । इदं तु ध्येयम्—इमौ पक्षौ लक्ष्यानु-

रोधात्तत्र तत्राश्रीयेते इति उभयथा भाष्ये व्यवहारो
दृश्यत इति ॥ १२५ ॥

Colophon :

इति श्रीमद्रत्नगिरिदीक्षितपुत्रवैद्यनाथशास्त्रिविरचितः
परिभाषार्थसंग्रहः संपूर्णः ।

It is stated in the last line that the
total No. of Granthas of this work is 2030.

484. 22. P. 13.

परिभाषार्थसंग्रहः—वैद्यनाथशास्त्रिकृतः

Palm leaf. 12 Foll. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
10 lines in a page Grantha script. Old.
Good. Good writing.

Contains the first adhyāya only.

485. 22. P. 23.

परिभाषार्थसंग्रहः—वैद्यनाथशास्त्रिकृतः

Palm-leaf. 70 Foll. 17×1 inches.
7 lines in a page. Grantha script. Old.
Good Clear writing.

Complete

Foll. 16 to 19 repeat a portion of the
work relating to the first adhyāya The
pagination of the folios extends first up to
15 and then begins from 1 and extends
up to 55

The scribe adds

“वैद्यनाथेन रचितः परिभाषार्थसंग्रहः ।

व्यलेखि वर्षे रौद्रमाख्ये सुन्दरेश्वरशास्त्रिणा ॥”

486. 28. G. 4.

परिभाषार्थसंग्रहः—वैद्यनाथशास्त्रिकृतः

Palm-leaf 21 Foll. $12\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$

inches. 9 lines in a page. Grantha
script. Old. Injured. Illegible writing
Breaks off in the 3rd adhyāya.

487. 28. G. 12

परिभाषार्थसंग्रहः—वैद्यनाथशास्त्रिकृतः

Palm-leaf. 12 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
12 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured Legible writing
Contains the first adhyāya only.

488. 28 G. 15.

परिभाषार्थसंग्रहः—वैद्यनाथशास्त्रिकृतः

Palm leaf. 90 Foll. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page Grantha script, Old.
Injured. Good writing
The first leaf is much broken
Complete.

Date of copying Uttarāyana in the
year Parābhava The fly-leaf contains a
few lines from the Naisadhiyacaritavyā
khyā by Mallinātha

489. 28 G. 30

परिभाषार्थसंग्रहः—वैद्यनाथशास्त्रिकृतः

Palm-leaf. 46 Foll. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
12 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured Clear writing
Complete

490 28. G. 30.

परिभाषार्थसंग्रहव्याख्या चन्द्रिका—स्वयं-
प्रकाशानन्दकृता

Palm-leaf. 153 Foll. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.

10 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Legible writing.

This is a commentary on Vaidyanāthasāstrin's Paribhāṣārthasaṁgraha described above by Svayamprakāśānanda, pupil of Advaitānandasarasvatī. The commentary is called Candrikā. Aufrecht mentions a Vedānta work, called Vedāntanayabhūṣaṇa under the authorship of this author. The author may be identified with the preceptor of Acyutakṛṣṇānanda, the author of the Siddhāntalesasamgrahavyākhyā Kṛṣṇālamkāra and the Taittiriyaopaniṣadbhāṣavyākhyā Vanamālā.

Complete.

Beginning :

नत्वा गुरुपदद्वन्द्वं संसारजलधिप्लवम् ।
व्याकरोमि यथाबुद्धि परिभाषार्थसंग्रहम् ॥

प्रन्थादौ शिष्टा मङ्गलमाचरन्ति । तस्य च भगवता भाष्यकारेण 'मङ्गलादीनि मङ्गलमध्यानि मङ्गलान्तानि शास्त्राणि प्रथन्ते' इति प्रचयगमनं प्रयोजनमुक्त्वा 'वीरपुरुषकाण्डायुष्मत्पुरुषकाणि च' इति प्रन्थाभ्यासकर्तृणां सामर्थ्यातिशयः आयुर्वृद्धिश्चेति प्रयोजनद्वयमुक्तम् । अतो मङ्गलाचरणस्यावश्यकत्वात्परमेश्वर-प्रार्थनारूपं मङ्गलमाचरितं शिष्यशिक्षायै प्रन्थतो निबध्नाति—विजेज्यान् इति । विपूर्वात् जि जये इत्यस्माद्वातोः धातोरेकाच इति यङि तस्य यङोऽचि चेति चशब्दादेनैवित्तिके लुकि प्रत्ययलक्षणेन यङन्तत्वात् सन्यङोरिति द्वित्वे गुणो यङ्लुकोरित्यभ्यासस्य गुणे पूर्व प्रवृत्ता धातुसंज्ञामादाय वर्तमाने लट् इति कर्तरि लटि अङोरित्वात् लोपे तस्य लटः शतृशानचाविन्यात्तन्मनेपदं शाननादेशः । विपराम्यां जेरिति विधानात् । प्रकृतिग्रहणे यङ्लुगन्तस्यापि ग्रहणात् । ततः

शपि तस्य अदिप्रभृतिभ्यः शपः इति लुक्, यङ्लुगन्तस्य चर्करीतं च इत्यदादौ पाठात् । एरनेकाच इति यण् । ततः सौ विजेज्यान् इति रूपम् । तस्य चोत्कृष्टजयवानित्यर्थः । सदेति । सर्वस्मिन्काळ इत्यर्थः । सर्वशब्दात्सप्तम्यन्तात् सर्वेकान्येति दाप्रत्यये सर्वस्य सोऽन्यतरस्यामिति सादेशः । शं भवतीति ग्रंथुः । मितद्वादित्वात् डुः । जङ्गच्छत् ; कौटिल्येन गच्छन्नित्यर्थः । गम्यत् गतावित्यस्माद्वातोः नित्यं कौटिल्ये गतो इति यङि यङो लुकि द्वित्वे अभ्यासलोपे नुगतोऽनुनासिकान्तस्येति नुकि अनुस्वारपरसवर्णयोः तस्मात्पूर्ववलुटि लटः शतृशानचाविति शेषत्वात्परस्मैपदे शतरि शपि तस्य लुकि च सति इषुगमियमां छः इति छत्वे छे च इति तुकि स्वायुत्पत्तौ हल्ङ्घादिलोपः ।

Colophon :

इति श्रीपरमहंसपरिब्राजकाचार्यसर्वतन्त्रस्वतन्त्र-श्रीमद्वैतानन्दसरस्वतीचरणारविन्दमृङ्गायमाणस्य श्री-मत्स्वयंप्रकाशानन्दस्य कृतौ परिभाषार्थसंग्रहव्याख्यायां चन्द्रिकायां प्रथमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥

End :

ननु एतद्वचनाभावे क्वाति स्थाता इत्यादौ पत्वे . . . . . वेतितेत्याशङ्क्य पूर्वत्रासिद्धमिति पुत्त्वस्यासिद्धत्वात् सत्त्वं प्रथमतः प्रवर्तते । ततः पुत्त्वस्य प्राप्त्यभाव इत्याह—पूर्वत्रेति ।

Colophon :

इति श्रीमत्परमहंसपरिब्राजकाचार्यश्रीमद्वैतानन्दसरस्वतीचरणारविन्दमृङ्गायमाणस्य स्वयंप्रकाशानन्दस्यकृतौ परिभाषार्थसंग्रहव्याख्यायां चन्द्रिकायामष्टमोऽध्यायः ।

गौणमुख्ययोर्मुख्ये कार्यसंप्रत्ययः ।

ननु गौर्वाहीन इत्यादिस्थले बाहीरस्य कथ
गोणत्वम् ? न च तस्य गुणादागतत्वं गुणसंबन्धित्व
वास्तीत्याशङ्क्य गाशन्दमुख्यार्थसाक्षादिमद्व्यक्तिगत
तिष्ठन्मूत्रत्वादिधर्मयुक्तत्वमेव गुणसंबन्धित्वमित्याह—
गुणवदितेति ।

* * * *

एकाच इति सूत्रात् उपदेशग्रहणानुवृत्त्या उपदेशे
य सयोगादिः इत्यर्म्बीकारेण स्तुषीष्ट स्तरिषीष्ट
इत्यत्रैव स्तुम् आच्छादन इति धातोराल्लिङि स्वी
कारात् । ऋतश्च सयोगादेर्गुण इत्यत्रापि नित्य छन्द
सीति सूत्रात् नियमग्रहणानुवृत्त्या नित्य य सयोगादिस्त-
त्रैव गुण ज्ञान्यत्रेति स्वीकारात् कृधातोश्च नित्य
सयोगादिस्त्वामावात् न कोऽपि दोष इत्याह—अस्मि-
न्निति । लक्ष्यानुमाराघेद सर्वं व्यवहिरितम् । अतो
न कोऽपि दोष इत्याह—इदं त्विति । उभयो
स्वीकारे किं प्रमाणमिति विविदिषाया भगवता
पनञ्जलिना तत्र तत्र व्यवहृतत्वादित्याह—उभय-
येति । तथाच भाष्यकारवचनप्रामाण्यात्सर्वेष्टमिदिरिति
भावः ।

Colophon

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकचार्यसर्गेतन्त्रस्वतन्त्र
श्रीमदद्वैतानन्दसंस्थतीचरणगविन्दमृङ्गायमाणस्य स्वयं
प्रकाशानन्दस्य कृतौ परिभाषार्थसंग्रहव्याख्या चन्द्रिका
समूर्णा ।

491 22 P 13

परिभाषार्थसंग्रहव्याख्या चन्द्रिका—स्वयं-

प्रकाशानन्दकृता

Palm leaf 63 Foll 16½ × 1½ inches
10 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Breaks off in the 3rd adhyāya
Leaves 35 to 63 are broken
The colophon herein reads the author's
name as Svayamprakasayatindra instead
of Svayamprakāsananda

492 22 P 23

परिभाषार्थसंग्रहव्याख्या चन्द्रिका—स्वयं-
प्रकाशानन्दकृता

Palm leaf 73 Foll 17 × 1 inches
7 lines in a page Grantha script Old
Injured Illegible writing
Contains the first adhyāya only
The last line reads the following stanza
in praise of Parvati

“चेतीमवन्निखिलखेटी वदम्बतरवाटीपु नात्रिपत्नी
कोटीरचारतरकोटीमणीकिणकोटीकरम्बितपदा ।
पाटीरगन्धिवुचशशटी कवित्ववर्गिपाटी नगाधिपमुता
घोटीकुलादधिकधानीमुदारमुग्धीटीरसेन तनुताम् ॥”

Then three extra leaves are added and
they repeat a portion of the work of
the 1st adhyāya

493 28 G 37

परिभाषार्थसंग्रहव्याख्या चन्द्रिका—स्वयं-
प्रकाशानन्दकृता

Palm leaf 131 Foll 17½ × 1½ inches
9 lines in a page Grantha script Old
Good Legible writing

Breaks off in the 1st pāda of the 7th
adhyāya

494. 28 G 16

**परिभाषार्थसंग्रहव्याख्या सारबोधिनी—अप्पा-
दीक्षितकृता**

Palm-leaf. 12 Foll 15 × 1½ inches.
6 lines in a page Grantha script Old
Injured Illegible writing.

This is another commentary on Vaidya-
nāthasāstrin's Paribhāṣarthasamgraha.
The author Appādiksita speaks of himself
as a descendant of the famous Appay-
diksita. Most probably our author may be
identical with the author of the Paribhāṣā-
ratna and the Sūtraprakāśa (Vide Nos
480 and 141 of this volume) wherein he
says that he was the 8th descendant of
the famous Appayadikṣita.

Wants beginning

Beginning •

सप्रसारणम् । तदान्तरङ्गबहिरङ्गयोः समकालत्व-
मुपपादयति—अभ्यस्तस्य चेति । प्रकृतिप्रत्ययभावः
पप्रथम् । अभ्यासोत्तरखण्डस्येति । तस्यैव सन्परत्वा-
दिति भार । यथाश्रुतरूपसिद्धिपि न सभ्रतीत्याह—
एन चेति । हकारेण व्यवधानम् । युनृशब्देऽपि
सवर्णदीर्घस्य स्थानियद्वावेन व्यवधानसत्त्वेन सप्रसारण-
सूत्रे व्यवधानस्य सहनीयत्वात् ।

Colophon

इति परिभाषार्थसंग्रहव्याख्याया सारबोधिन्या षष्ठ-
स्य चतुर्थे पादः सपूर्णः ।

End

पूर्व धातुः साधनेन । तेनेति । साधनाश्रितकार्यस्य
पूर्व प्राप्तेस्तदानीं निमित्ताभाव इत्यर्थः । परिभाषासद्भावे
न्यायमाह—क्रियेयादिना । धात्वर्थस्य कार्यस्यात्

निमित्तत्वम् । कत्रदिस्तु निमित्तत्वमिति भावः ।
वचनादिति । संध्याधायकादित्यर्थः ।

पूर्व धातुरूपसर्गेण । केचिदिति । एतेन पूर्व एव
पक्षे रुचिः । लक्षयानुरोधादिति । एवमेव भाष्यकार-
व्यवहारात् सर्वेष्टसिद्धिः । वैद्य+तस्या वा न्यायाः
समर्थिताः ।

Colophon

अप्यप्यदीक्षितवरान्वयसम्भवेन

स्वात्मावबोधफलमात्रकृतश्रमेण ।

अप्पाभिधेन मखिता रचिता समीयात्

• • • • •

495

28 G. 5.

परिभाषावृत्तिः

Palm-leaf. 7 Foll 13½ × 1 inches 8
lines in a page. Grantha script. Old
Injured. Good writing.

A brief metrical exposition of the Pa-
ribhāṣās of Pāṇini's grammar. The author's
name is not known. The work is the same
as that described under R. No 4252 (a) of
the Tri. Cat. of the Government Oriental
MSS Library Madras

Incomplete, breaking off in the ताच्छी-
ल्लिप्तेषु वासरूप etc

Beginning

प्रीणितोरुगुरपादकटाक्षाः पाणिनीयवृत्तिः परिभाषाः ।
अय पद्यगमितार्थविशेषाः कर्तुमुद्यतधियि प्रपतन्तु ॥ १ ॥
अज्जसंभयसुखेयि कृत्स्नं शब्दजातमुपदेष्टुमशक्यम् ।
संपहेण कथनेऽर्थविशेषस्तत्र विवृतेरवधार्यः ॥ २ ॥
मंशयादिदमशेषकमित्थं नेति याभिदधती परिभाषा ।
सा पुनर्नितिमृप्रविशेषे णानुबन्धकरणादवगम्या ॥

लणसूत्रे या संशयकृष्णानुबन्धपुनःकृतिः ।
 सा व्याख्यानत इत्याद्यां परिभाषामसूचत ॥ ४ ॥
 न हि कार्या निमित्तत्वेनाश्रीयत इतिह या ।
 दीधीवेव्योर्जितः सा तु ज्ञाप्या गुणनिपेधतः ॥ ५ ॥
 End :

वासरूपविधिनास्ति ताच्छ्रौलिकविधिविति ।
 निन्दहिंसादिसूत्रेण बुञ्जिवधानेन गम्यते ॥ १३७ ॥
 निन्दकादौ णुला सिद्धे बुञ्जिवधानं वृथान्यथा ।
 तच्छ्रौलाद्यर्थविषये तस्मान्न स्युर्णुलादयः ॥ १३८ ॥

496. 39. F. 11.

परिभाषावृत्तिः

Paper. 50 Foll. $10\frac{1}{2} \times 7\frac{3}{4}$ inches.
 12 lines in a page. Devanāgarī script.
 New. Good. Good writing.

Copies on side of papers.

Anonymous commentary on the Paribhāṣās known in Pāṇini's grammar.

Wants beginning.

Beginning

लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यैव ग्रहणम् । एको
 लक्षणेनाभिहितः । अपरः शास्त्र एव प्रतिनियतेन
 पदेन प्रतिपादितः । तयोर्ग्रहणसंभवे प्रतिपदोक्तस्यैव
 ग्रहणम् । न तु लाक्षणिकस्य । सन्निटोर्जेः । जिमाय ।
 जिनातेः संप्रसारणे जिरुपस्य लाक्षणिकत्वान्न भवति ।
 जिज्यतुः । प्रातिपदिकग्रहणे छिद्भिदिशिष्टस्यापि ।
 प्रातिपदिकग्रहणे स्त्रीपुनपुंसकलिङ्गेर्विशिष्टस्यापि ग्रहण
 भवति । तृतीया सदृशादिभिः यथेह भवति पित्रा
 सदृशः पितृशदृश इति, एवं पितृसदृशीत्यत्रापि ।

End

प्रत्ययः परः । सनादिशकपः प्रत्ययसंज्ञ उक्तः । स

यतो विधीयते ततः परो भवति । सन् तितिक्षते ।
 तज्यादयः कर्तव्यः, करणीयः । पञ्चमनिर्देशात् पूर्वः
 परो वेति संदेहे पर एव यथा स्यादिति वच-
 नम् । श्रकामकृज्वहुचस्तु विशेषविधानात् यथास्थानं
 भवन्ति ।

Colophon :

परिभाषावृत्तिः समाप्ता ।

497. 35. C. 140

परिभाषावृत्तिः—सीरदेवकृता

Paper. 81 Foll. $9\frac{1}{4} \times 4\frac{3}{4}$ inches 12
 lines in a page. Devanāgarī script. Old.
 Good. Good writing.

This also is a commentary on the Paribhāṣās in Pāṇini's grammar by Sīradeva. The Paribhāṣās are herein dealt with in the order of the pādas and adhyāyas of the Aṣṭādhyāyī. Consequently the order of the Paribhāṣās herein is different from that followed by Nāgesa in his Paribhāṣendusekhara. Perhaps this is the earliest among the regular commentaries on the Paribhāṣās. As the author is quoted by Sāyaṇa (1377 A. D.) in his Dhātuvṛtti, he must be earlier than him.

Six folios bearing the numbers 64 to 69 are missing and consequently a portion of the 8th adhyāya is wanting; otherwise complete.

Beginning.

सुरदमिनवरागा भास्कराभा प्रगल्भा

प्रसमशमितदोषा स्कीतसह्योक्चका ।

विहितहितविचारा जाड्यजातोपशान्त्यै
प्रभवतु परिभाषावृत्तिरासंवितैषा ॥

व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहालक्षणम् ।
व्याख्यानादाचार्यपारंपर्योपदेशात्संदेहेऽपि विशेष-
पावगमो भवति । न तु लक्षणाभाव इति । तेन
'पट्टीस्थाने योगा' इत्यस्य प्रत्याख्याने षट्ठीनिर्देशे-
ऽप्यनेकसंबन्धसंभवेऽपि स्थानेयौगैव भवति । तदुक्तं
व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहालक्षणमिति ।
स्थान इति व्याख्यास्याम इति ।

Colophon :

इति महामहोपाध्यायश्रीमीरदेवविरचिताया परि-
भाषावृत्तौ प्रथमः पादः ।

End :

अभिनिरूपं यथा—दूरणाद्गमो तीयादन् इति तृतीय
इति । तत्र हि भावः प्रत्ययार्थो न संबन्धः । अव्यभिचरि-
तसंबन्धो यथा—सच्छब्दः । अयं शतकृत्यः सत्स्वपि
पदार्थेषु संबन्धं न व्यभिचरतीति तदुत्पन्नो भावप्रत्ययः
सामान्यमभिधाति । तत्रेति ।

Colophon :

महोपाध्यायश्रीसीरदेवकृता परिभाषावृत्तिः स-
माप्ता ।

498.

21. Q. 9.

परिभाषावृत्तिः—सीरदेवकृता

Palm-leaf 161 Foll. 8 X 1½ inches.
10 lines in a page. Malayālam script.
Old. Good Good writing.

Breaks off in the Paribhāṣā युगपदधिकरण-
वचनो द्वन्द्वः ।

499.

29. F. 21.

परिभाषावृत्तिः—सीरदेवकृता

Palm-leaf. 122 Foll. 11½ X 1½ inches.
8 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

The first leaf is missing.

Wants the beginning; otherwise com-
plete.

The scribe :

पुल्लर् ग्रामवासिना श्रीनिवासतनूजेन वचनाथेन
लिखिता ।

500.

10. I. 2.

परिभाषावृत्तिव्याख्या—रामभद्रदीक्षितकृता

Paper. 82 Foll. 8½ X 6½ inches. 14
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Good. Good writing.

A commentary on Siradeva's Paribhāṣā-
vṛtti by Rāmabhadradīksita son of Yajña-
rāmadīksita. The author mentions herein
the names of Tanjore Kings, Ekoji and
Sāhaji and states that he was a resident
of Sāhajipura alias Tiruvisanallur in
Tanjore Dt. He also states that the work
was written under the patronage of
Ānandarāyamakhin son of Narasimharāya
and minister of King Sāhaji. Thus the
author's date must be the latter part of
the 17th Century A.D.

Incomplete.

Beginning :

वन्देऽहं यमुवारुन्ध्यावतुभं वारप्रमिदये ।

अपि वन्दिष्यमाणो यं वार्णां वारमीकिगानशे ॥

करोमि हृदयाम्युजे कमपि वीरमम्भोनिधे-
निन्नन्धनमनिन्नन्धनज्वलनवन्धुतूणीशयम् ।

न कश्चिदपि दृश्यते जगति यस्य शक्तो जये
स्मर प्रहितजाननीनयनपद्मवाण विना ॥

इद व्याकरणस्यास्तु त्रिमुनिश्रेयसे नमः ।
प्रयोक्तव्येषु शब्देषु यस्यैवाक्तिः प्रमाण्यते ॥

अप्रत्युपक्रियसमस्तपदप्रबोध-
विश्राणनोपकृतिनिस्तुलितानुरूपम् ।

शेषं द्वितीयमिव शब्दिरुसावर्भौमं
श्रीचोक्रुनाथमखिनं गुरुमानतोऽस्मि ॥

राजा स कश्चिद्भवद्बुवि यः पुरन्ध्या
दीपाम्बया तनुमृता व्रतसंपदेव ।

पियोतते स्म त्रिधिराश्वरयेव वाचा
शौरिः श्रियेव गिरिशो गिरिकन्ययेव ॥

मुख्योऽसाविति भोसलाम्बयमुवा राज्ञाममौ कल्पका-
दन्योऽमीष्टलप्रदायक इति प्राप्तेऽप्यसौ संयुगे ।
शक्तः केवल एव सन् रिपुवृषानुच्छेतुमित्युद्विग्न
लोकस्य त्रिविधार्थता बुधजनो ब्रूते यमेकाभिधम् ॥

तस्माद्भूदशरथादिव पङ्कजाक्षः
श्रीशाहभूप इति शीलितधर्मविधयः ।

यो मार्गणव्रजमु . . ल विमुच्य
भूमौ व्यपास्तवरदूषणता दधाति ॥

लब्धश्रीमु यदीयपाणिक्मलालम्बं गतेष्वहुत
खड्गस्यैकतमस्य वृत्तिभक्तवृत्त्यतिले तादृशी ।

भक्ष्या यस्य विपक्षपक्षमलदृशा पत्रावर्त्ता गण्डयोः
पातुं वारि न योग्यमस्ति हि तयोप्यशुद्धे स्थिते ॥

सता तेनापिते राज्ञा शाहराजपुराभिधे ।
अप्रहारे स्थितिमता रामभद्रेण यज्वना ॥

पाणिनेः परिभाषाण। वृत्तिव्याख्यायतेऽधुना ।
इद शृण्वन्तु करुणा विधायास्मिन्निवपधिनः ॥

सरसरुवितारसप्तः षड्दर्शनार्थतत्त्वविदुदारः ।

भाति त्र्यम्बकयज्वा भाग्यपरीणाम एत सूरिणाम् ॥

एको यस्य विशुद्धयेऽलमुदयः काकोजिविद्वत्प्रभो-
रत्रैरप्यधिकादमर्त्यतटिनीत्तानं तदभ्युच्चयः ।

वोवे सत्यपि तावदौपनिषदे व्यक्त्यै जगत्या त्रिवि-
प्रामाण्यस्य सहस्रदक्षिणमखानुष्ठानमप्यादृतम् ॥

जातं जयन्तमिष शार्ङ्गभृता समस्य
यस्याप्रज्ञानमयवतो नरसिंहरायात् ।

वृद्धश्रवःप्रियगुणं विदुर्वैरुपेय-
मानन्दरायमखिन कथयन्ति सन्तः ॥

शाहजिक्षितीन्द्रसचिवे तस्मिन्पोषयति रामभद्रमरी ।
लम्बितमनःप्रसादो रचयितुमधुनाहमुत्सहे ग्रन्थान् ॥

व्याचक्षे परिभाषाणा वृत्ति बालविबुद्धये ।
गुरपादाम्युजध्यानज्ञातप्रन्थतदाशयः ॥

अथ सीरदेवः प्रारिप्सितग्रन्थपरिपूरणार्थं मङ्गला-
चरणानन्तरकर्तव्यं प्रेक्षावत्प्रवृत्त्यर्थं विषयनिर्देश सुच-
यन् ग्रन्थस्य साक्षात्प्रयोजनमाह—

स्फुरदमिनरगा भास्वरभा प्रगल्भा

प्रसभशमितद्रोषा स्फोतमद्भोरुचका ।

विहितहितविचारा जाड्यजातोपशान्त्यै

प्रभवति परिभाषावृत्तिरामेवितेषा ॥

स्फुरदिति । परितो भाष्यते व्याख्यायते आभिरिति

परिभाषाः व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिरित्येवमादयः ।

तासा वृत्तिर्जीवनं व्याख्यानेन परिष्करणम् । यद्वा—

तत्त्वतो भाषणं विवरणमिति यावत् । वृतेर्भाषार्थात्

किन् । ग्रन्थस्येदं यौगिकं नाम । एषा आमेवित

तारपथेण सेविता सती । जाड्यस्यानुद्धिमत्त्वस्य त्रिविध-

परिभाषार्थानभिज्ञानस्य यज्जात समूहः तदेव वा यत्सा-

मान्यं तस्य उपशान्त्यै प्रभवति शक्नोति ।

End :

एतच्च व्यपेक्षालक्षणं सामर्थ्यमाश्रित्योक्तमिति ज्ञेयम् ।
ननु इको यणचोऽत्र तदन्तविधौ यणादेशः पदविधि-
स्थलेऽसमर्थत्वान्न स्यादिति तु शङ्का नोदेतीत्याह—
किस्त्वित्यादि । अतो भागवृत्तिकृतोक्तोऽप्यतिप्रसङ्गो
दुर्घट इति ज्ञेयम् ।

Colophon :

इति श्रीयत्तरामदीक्षितपुत्रस्य श्रीरामभद्रदीक्षितस्य
कृतो परिभाषावृत्तिव्याख्यायां प्रथमस्याध्यायस्य प्रथमः
पादः ।

501. 28. G. 10.

परिभाषावृत्तिसंग्रहः

Palm-leaf. 13 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
8 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Illegible writing.

This is a summary of the Paribhāṣa-
vṛtti of Śrīrādeva.

Author's name is not given

2 leaves bearing the Nos. 9 and 10 are
broken.

Complete.

Beginning

न हि कार्या निमित्तस्येनाप्राप्यते ।

यन् कार्यमाक सन् कार्यं प्रति निमित्तं न भवती-
त्यर्थः । तेनाप्येता अध्यायकः श्रविता शायक इत्यत्र
इहोऽन्वयः स्यात् न हि न इति गुणवृद्धिप्रतिषेधो न
भवति ।

इत्येतादृशवदपि कार्याणि शास्त्रे प्रकल्पन्ते ।

Colophon :

इति परिभाषावृत्तौ प्रथमः पादः ।

End :

युगपदधिकरणवचनो द्वन्द्वः ।

एकदैककार्थानामभिधाने द्वन्द्वो भवतीत्यर्थः । तेन
..... बहुत्वात् तद्राजस्य बहुषु तेनैवा-
ल्लियामिति लुक् सिध्यति ।

Colophon :

इति महोपाध्यायसीरदेवकृतौ परिभाषावृत्तिः
समाप्ता ।

The colophon is apparently repeated
from the original work.

502. 10. C. 33.

परिभाषेन्दुशेखरः—नागेशकृतः

Paper. 60 Foll. 10×4 inches. 10
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Injured. Good writing.

A most popular exposition of the Pa-
ri-bhāṣās recognised in the system of
Pāṇini's grammar, by Nāgeśabhaṭṭa son
of Satī and Śivabhaṭṭa. He was patron-
ized by the king Rāmaparman of Śṛṅga-
berapura near Allahabad. It is said that
Nāgeśa was invited by king Jayasimha
to attend a sacrifice in 1714 A.D. This
Jayasimha may probably be identical
with the patron of Ratnākara, the author
of Jayasimhakaṭapadma written in
1714 A.D. (Vide India Office Catalogue
No 1595 page 509 part. III.)

Complete

Beginning

नत्वा साम्प्रशिव ब्रह्म नागेश* कुरुते सुधी ।
बालानां सुखबोधाय परिभाषेन्दुशेखरम् ॥

प्राचीनवैयाकरणतन्त्रे वाचनिकानि अत्र पाणिनी-
यतन्त्रे ज्ञापकन्यायसिद्धानि भाष्यवार्तिकयोनिबद्धानि
यानि परिभाषारूपाणि तानि व्याख्यायन्ते । ननु
लण् अइउण् सूत्रयो णकारस्यैवोपादानेन अणिण्
ग्रहणेण सदेहादनिर्णयः, अत आह—व्याख्यानतो
विशेषप्रतिपत्तिर्न हि सदेहादलक्षणम् । विशेषस्यान्य
तराद्यर्थरूपस्य व्याख्यानात् शिष्टकृतात् प्रतिपत्ति-
निश्चयः, यत सदेहात् शास्त्रमलक्षणमननुष्ठापक
लक्षणम्, न तथा शास्त्रस्य निर्णयजनकत्वोचित्या
दित्यर्थः ।

End

तथा ओतः श्यनीति सूत्रे शितीति वक्तव्यम् ।
तत्रावम*पर्थ —पितुङ्मन्त्रिति सूत्रे शितीति न वक्तव्य
भवतीति भाष्ये न केवल मात्रालाघव यावदयमप्यर्थ
इति कैयटोक्तं प्रायेणेतीति शिवम् ।

Colophon

इति श्रीमदुपाध्यायोपनामकसतीगर्भजनागोजिभट्ट-
कृत परिभाषेन्दुशेखरं सपूर्णम् ।

503

22 L 31

परिभाषेन्दुशेखरः—नागेशकृतः

Palm leaf 11 Foll 16½ × 1 inches 6
lines in 1 page Grantha script Old
Injured Good writing

Breaks off in the 28th Paribhāsa

Seven extra leaves added at the end
contain some stray passages taken from

the Praudhamanorama and Laghu
sabdendusekhara

504.

23 F 3

परिभाषेन्दुशेखरः—नागेशकृत

Palm leaf 60 Foll 16 × 1 inches 7
lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing
Complete

505

26 L 26

परिभाषेन्दुशेखरः—नागेशकृत

Palm leaf 80 Foll 9½ × 2 inches 10
lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Wooden boards are added to both sides
Complete

An extra leaf added at the end repeats
a few lines of the 50th Paribhāsa of this
work

Date of copying 1st day of the
Vaiśākṣī month in the year Raktākṣī

506

28 G 3

परिभाषेन्दुशेखरः—नागेशकृतः

Palm leaf 49 Foll 12½ × 1½ inches
10 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Wooden board is added in the front
side

Complete

507. 28. G. 11.

परिभाषेन्दुशेखरः—नागेशकृतः

Palm-leaf. 50 Foll. 16 × 1½ inches.
8 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Clear writing.

Complete.

508. 29. B. 2.

परिभाषेन्दुशेखरः—नागेशकृतः

Palm-leaf. 34 Foll. 14½ × 1 inches. 6
lines in a page Telugu script Old.
Injured. Illegible writing.

Wooden boards are added to both sides
Incomplete.

509. 40. E. 27.

परिभाषेन्दुशेखरः—नागेशकृतः

Paper. 37 Foll. 10½ × 4 inches 13
lines in a page Telugu script. Old.
Injured. Legible writing

Complete

Three extra leaves are added at the
end. Leaves 1 and 2 contain a few pas-
sages from the Laghusabdendusekhara
Leaf 3 contains a few lines from Laghu
māṇḍūkī

The former owner of the MS —
Guruvayya Śāstri

510 21 B 1

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या गदा—(पायमुण्ड)

वैद्यनाथमहकृता

Palm-leaf 117 Foll 12½ × 1½ inches.
11 lines in a page. Grantha script Old
Slightly injured Good writing

This is a commentary on the Paribhā-
sendusekhara of Nāgesabhatta. The
author Vaidyanātha of the Pāyagūṇḍa
family was the son of Veni and Mahā-
deva and the pupil of Nāgesabhatta.
The popular name of the commentary as
specified in the opening stanza is Gadā,
but the colophon names it Kāsikā. The
author is known to have written some more
works on grammar, viz—1 Śabdakaustu-
bhatikā Prabhā, 2. Śabdaratnavyākhyā
Bhāvaprakāśikā, 3. Laghusabdenduse-
kharavyākhyā Cidasthūmālā, 4. Rāprat-
yāhārakhaṇḍana, 5. Pradīpodyotatippana
Chāyā, and 6. Laghumāṇḍūkīvyākhyā
Kālā. This Vaidyanātha should not be
confounded with Tatsat Vaidyanātha who
was the son of Rāmabhatta and grandson
of Viṭṭhalabhatta and the author of
Kāvyaaprakāśavyākhyā Udhāranacandri-
kā, Kāvyaṇandīvyākhyā Prabhā and
Kuvālayānandīvyākhyā Alamkāracandri-
kā Aufrecht wrongly identifies our author
with Bālabhāṭṭa of the Pāyagūṇḍa
family who was in fact our author's son.
(Vide the beginning and colophon of the
Mitākṣaravyākhyā Bālabhāṭṭi alias Lak-
ṣmī as given below

“श्रीलक्ष्मीरमण नत्वा लक्ष्मीर्लक्ष्मीं शिशुमसूः ।

खेरडानुद्गलाप्यगणेशपयकृष्णकः ॥

महादेवः सुतस्तस्य वेदमूर्तिर्जटान्तवित् ।

श्रीतस्मात्तार्थनिपुणो दीक्षितो राजवृजितः ॥

पत्नी यस्य ह्युमास्त्वा साध्व्युमा तस्य कन्यका ।

पायमुण्डोपाय्यवैद्यनाथपत्नी पतिव्रता ।

मिताक्षराया विवृति तनुने सर्वमविदे ॥”

“इति श्रीमन्मिताक्षराभ्याख्याने महादेवमहात्मजोमाङ्ग-
जयिनेनाचार्यार्घाभूतनालकृष्णजननीपायगुण्डापाख्यश्री
लक्ष्मीदेवीविरचिते लक्ष्म्यभिधे व्यवहारप्रकरणम् ।”
Chowkhamba Sanskrit Series Vide also
the introductory verses of the Dharmaśā-
strasamgraha by Balambhatta

श्रीश नत्वा श्रीनिवास दाक्षिणात्या निरन्धकृत ।
नागेनपादनिरता वचनाथात्मज मुनी ॥
मुन कुलवृक्षकमाहेवाङ्गधनीरिक् ।
लक्ष्मीसूनुमवान्यस्वाविप्रद्वयविलेखक ॥
धर्मशास्त्रिमहादेवमन्नुदेवसहायक ।
बालशमाबालबुद्धि पायगुण्डापनामक ॥
Vide No 1507 I O Catalogue .

The above mentioned passages clearly say that Laksmidevi was the wife of Payagunda Vaidyanatha that Balakrsna *alias* Bālasarman or Balambhatta was Vaidvanātha's son that Mitaksarāvya khyā called Laksmi *alias* Balambhatta was written by Vaidvanatha's wife Laksmidevi who was the daughter of Uma and Mahadeva son of Krsna grand son of Ganesa and great grandson of Mudgala of Kherada family and that Dharmaśāstrasamgraha was written by Bālasarman *alias* Balambhatta or Bala krsna Mannudeva referred to in the verse quoted above was a favourite pupil of Balakrsna or Balambhatta and was himself the author of the Laghubabdendusekhara vyākhyā (Vide No 346 of this volume) Thus it is proved conclusively that Vaidya natha and Balambhatta were two distinct persons as father and son and not different names for the same person as Aufrecht

thinks Now the question as to why the commentary on Mitaksarā is called Balambhatta while it was written by Laksmidevi the mother of Balambhatta and was named Laksmi by its authoress remains to be solved Babu Govinda Doss of Benares opines in his introduction to the Mitaksaravyākhyā Balambhatta that the real author of the commentary was Balambhatta *alias* Balakrsna and the commentary must have been dedicated to his mother Laksmidevi after her death He also exhibits several reasons to prove the above mentioned fact It is believed that Balambhatta wrote the work Dharma śāstrasamgraha in 1800 A D when he was about 80 years old under the patronage of Colebrooke who was the Judge at Mirzapore from 1795 to 1801 A D It is also held that Balambhatta lived about 110 years Therefore our author Vaidya natha may be assigned to the period from the last part of the 17th Century to the first part of the 18th Century A D and his son Balambhatta from 1720 to 1830 A D It has been already stated in No 346 *ante* that Mannudeva the pupil of Balambhatta belonged to the 19th Century A D This commentary is also called Kāśika

Complete

Beginning

ब्रह्माद्या यस्य न पारमाप्नुवन्

गङ्गाहृत मस्तददेशवासिनी ।

वामाधदेहापि न चण्डिकाप य

ध्यायामि दध सनकादिबन्धन ॥

वैद्यनाथः पायगुण्डो नत्वा नागेश्वरं गुरुम् ।
विवृति परिभाषेन्दुशेखरे तनुते गदाम् ॥

प्रारम्भितस्य ग्रन्थस्य निर्विघ्नपरिसमाप्यर्थमिष्ट-
देवतानतिरूपं मङ्गलमाचरन् शिष्यशिक्षायै व्याख्या-
तृश्रोतृणामनुपङ्गतो मङ्गलाय च निवध्नाति—नत्वेति ।
निगुणमूर्तेर्नयसंभवादाह—साम्बमिति । रूपकमिदम् ।
वालानां भाष्यादितः परिभाषार्थनिर्णयसमर्थानाम् ।
परिभाषा एव इन्दुः अर्थप्रकाशकत्वात्, स शेखरे
यस्येति ग्रन्थपक्षे । तत्र तासामेव व्याख्येय-
त्वेन मस्तकधृतत्वमारोप्यते । यद्वा स शेखरो भूपणं
यस्य । यद्वा तस्य शेखर आश्रयः । यद्वा तासां प्रकाश-
कोऽलंकारस्तम् । शिवपक्षे तु परिभाषा इव इन्दुरित्यादि
स्पष्टमेव ।

End :

तथेति । तथा इति भाष्ये इति कैयटोक्तैरित्य-
न्वयः । अर्थः प्रयोजनम् । यावदिति ; पद्मगौरवलाघव-
मगीत्यर्थः । ऋत्विक्सूत्रभाष्यं तु पदलाघवपक्षेऽपि
सुयोजमिति नात्र तदुक्तम् । एवं शाजनोर्जा इत्यादि-
सूत्रभाष्यमप्यत्र गमकं बोध्यमित्यन्वयः विस्तरः । इति
सर्वमनवद्यमिति शिवम् ॥

Colophon :

इति श्रीपायगुण्डोपाख्यमहादेवसुतवेणीगर्भजवैद्य-
नाथमहकृतपरिभाषेन्दुशेखरकाशिका परिपूर्णा ।

511

9. H. 38.

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या गदा—(पायगुण्ड)

वैद्यनाथकृता

Paper. 11 Foll. 12½ × 5 inches. 9
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Good. Good writing.

Wants the beginning and breaks off in
the 11th Paribhāṣā.

512.

9. D. 92.

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या गदा—(पायगुण्ड)
वैद्यनाथकृता

Paper. 4 Foll. 9½ × 5½ inches. 20 lines
in a page. Telugu script. Old. Slightly
injured. Clear writing.

Breaks off in the 23rd Paribhāṣā.

513.

21. B. 12.

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या गदा—(पायगुण्ड)
वैद्यनाथकृता

Palm-leaf. 112 Foll. 16 × 1 inches.
8 lines in a page. Grantha script. Old.
Much injured. Good writing.

Complete.

The scribe adds:

पायगुण्डकृता टीका परिभाषेन्दुशेखरे ।
अप्याख्यविदुषालेखि यटारण्यनिवातिना ॥

The former owner of the MS. : Rāma-
candra.

514.

26. L. 17.

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या गदा—(पायगुण्ड)
वैद्यनाथकृता

Palm-leaf. 75 Foll. 14½ × 1½ inches.
8 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Clear writing.

Breaks off in the 52nd Paribhāṣā.

515.

30. E. 14.

End.

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या गदा—(पायगुण्ड)

वैद्यनाथकृता

Palm-leaf. 57 Foll. 16 × 1 inches.
7 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

Breaks off in the 50th Paribhāṣā.

516.

8 F. 5.

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या चन्द्रिका—विश्वनाथ-
भट्टकृता

Paper. 32 Foll. 8½ × 5½ inches. 22
lines in a page. Grantha script. Old.
Good. Good writing.

A commentary on Nagesa's Paribhā-
ṣendusekhara by Visvanāthabhatta of the
last century. The commentary is called
Candrikā.

Breaks off in the 12th Paribhāṣā (निर्दिश्य-
मानपरिभाषा).

Beginning

नत्वा विश्वेश्वरं देवमानन्दाह्वयवृत्तिना ।

क्रियते विश्वनाथेन परिभाषेन्दुचन्द्रिका ॥

चिकीर्षितस्य ग्रन्थस्य निर्विघ्नपरिसमाप्तिप्रचारादि
प्रतिबन्धरुदुरितप्रशमाय कृते मङ्गलमध्येतृणामनुपङ्गतो
मङ्गलाय च निबध्नाति—नत्वा साम्बमिति । साम्बं
शिवं ब्रह्मेति पदत्रयेण 'यतो वा इमानि भूतानि
जायन्ते' इति श्रुतिप्रतिपादितं पर ब्रह्म प्रतिपाद्यते ।
शेते जगदस्मिन् इति व्युत्पत्त्या सर्वजगदुपाधारत्वस्य
अम्बया जगदुत्पादयित्री सहितमिति व्युत्पत्त्या सर्व-
जगत्स्रष्टृत्वस्य बृंहयति वर्धयतीति व्युत्पत्त्या सर्व-
जगद्वर्धकत्वस्य च बोधनात् ।

517.

8. F. 1.

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या चन्द्रिका—विश्व-
नाथभट्टकृता

Paper. 9 Foll. 11 × 9½ inches. 21 lines
in a page. Grantha script. Old. Good.
Good writing.

Breaks off in the अनेकान्तपरिभाषा.

518.

40 E. 26.

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या चित्तभा—ब्रह्मा-
नन्दसरस्वती

Paper. 74 Foll. 12½ × 4 inches 12
lines in a page Telugu script. Old.
Good Good writing

Another commentary on Nāgesa's Paribhāṣendusekhara by Brahmānandasarasvatī. The MS. does not give the author's name. However on comparison with the work described under R 1754 of the Tri. Cat. of the Madras Govt. Ori. MSS. Library, this commentary is known to have been written by Brahmānandasarasvatī, most probably otherwise known as Tārakabrahmānandasarasvatī who has written a Krodapatra on grammar

Breaks off in the 51st Paribhāsā i.e. असिद्धपरिभाषा.

Beginning :

विद्याधीशं त्रिनेत्रं विमलमतिर्युतं वेद्यनाथाभिषेयं
जन्मस्थित्यन्तकारी निखिलजनिमतां यश्च पूज्यैः सुरेशः ।
आनन्दद्विर्महेशः सकलकृतिनतो दुर्गमो बोधहीनैः
सत्यज्ञानस्वरूपो विगतपरिमितिस्त नमामो गिरीशम् ॥
यस्यान्नायोऽपि धत्ते चकितमतिशयं निष्कलङ्कोऽप्यबाधो
यस्य स्मृत्या भवाद्भि तरति गतमलः शुद्धसंवित्कृतात्मा ।
श्रीकृष्णं तं देवेशं निगमनुतिचरं बन्धनं प्राणराशे-
र्ध्यायं ध्यायं नमामश्चरितकलुषहरं स्रग्धरं वेणुमन्तम् ।
यां शक्तिं समुपासते हि विबुधा देवेन्द्ररुद्रादयो
यस्या धीशसहस्रतुण्डकणभृच्छक्तो न वक्तुं गुणात् ।
यस्या वेदवचांसि सत्यमचलं शक्ता न वक्तुं स्वत-
स्ता ध्यायेन्मुनिशृङ्गशैलनिरता प्राप्तातिभाष्यावलिम् ॥
श्रितदुरितसमूहहं गणेश जितमतिधीरमुनीशवन्द्यपादम् ।
जनिनिख्यसुसंगसन्निधानाद्विपदमपाकुरुते मुनो वयं तम ॥
चित्प्रभानामिका व्याख्या परिभाषेन्दुशेखरे ।
बालानां सुखबोधाय कुर्वे भाष्यप्रदर्शिकाम् ॥

स्वचिकीर्षितनिबन्धसमाप्तिप्रतिबन्धकदुरितप्रशमाय
शिष्टाचारप्रतिपालनाय च शिष्टाचारानुमितश्रुतिप्रमा-
णकं निखिलजगद्गुरुश्रीपरमेश्वरन्यात्मकमङ्गलमाचरन्
चिकीर्षितं प्रतिजानीते—नत्वेत्यादिना । तत्र नागेश-
शब्दः चतुष्टयी शब्दानां प्रवृत्तिरिति पक्षे कस्मिंश्चित्
पुरुषविशेषे संज्ञात्वेन विनियुक्त इति संज्ञाशब्दः ।
तत्र रथकाराधिकरणन्यायेन योगजोपस्थितिं प्रति
रुद्धवर्धोपस्थितेः प्रतिबन्धकत्वात् पुरुषविशेषोप-
स्थितौ कश्चिन्नागेशः पुरुषविशेषः परिभाषेन्दुशेखरं
वृत्त इत्यन्वयः । प्रयी शब्दानां प्रवृत्तिरिति पक्षे
तु न सन्ति पक्षेऽशब्दाः । तत्र नागेशशब्दः
पट्टीसमासशब्दः । तस्य च गुणशब्देऽन्तर्भावः ।

व्यक्तिविशेषे तु तत्रत्यगुणारोपेण प्रवृत्तिः, तत्र रथका-
राधिकरणन्यायानवतारात् । नागानामोशो नागेश इति
व्युत्पत्त्या शेषस्यापि मुख्यार्थग्रहणे नागेशः शेषः
मद्बुद्धावारुह्य परिभाषेन्दुशेखरं कुस्त इत्यन्वयः ।

End :

अचः परस्मिन् इति सूत्रभाष्य इति । पठ्या शृङ्गे-
त्यत्र स्थानिवद्भावस्य प्रयोजननिराकरणायेति शेषः ।
नन्विदमन्तरङ्गत्वं जातवहिरङ्गस्थले युगपरंप्राप्तिस्थले
वा इत्यतो लोकन्यायेन तथाविधस्यालामादाद्यं निरा-
करिष्यमाणो द्वितीयमङ्गीकरोति—तदपीति । वाह ऊद्-
सूत्रे . . . . ।

This MS. contains the text also side
by side.

519. 10. E. 26.

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या त्रिपथगा—राघवेन्द्रा-
चार्यकृता

Paper. 97 Foll. 11½ × 4 inches. 7 lines
in a page. Devanāgarī script. Old. Good.
Good writing

A commentary on Nāgesa's Paribhā-
ṣendusekhara by Rāghavendrācārya pupil
of Vyāsa Nīlakaṇṭha. Aufrecht states that
the author died about 1855 A D. He also
mentions the following other works under
the authorship of this author 1. Śabda-
kaustubhaṭīkā Prabhā 2. Laghusabdendu-
sekharāṭīkā Viṣaṁl.

Beginning :

वितन्वते त्रिपथगा विष्णुपादाब्जमङ्गिनी ।
सागरस्य त्रिधा चेन्दुशेखराद्विहारिणी ॥

‘नागेश इति । आत्मनामेति निषेधो नामविशेष-
विषय इति केचित् । मुखमनायासः, आयासेन
माध्यादितोऽपि बोधेसंभवात् । प्राचीनेति; पाणिनेः ।
ज्ञापकन्यायेतिद्वानीति पृथक्कोटिः । अनेन परिभाषा-
सूत्रश्रुतासः । भाष्येति । इत् द्वयोर्विशेषणम् । अनेन
रित्प्रा शपेयादिश्रुतामः । परिभाषेति । परितो व्यापृता
भाषा परिभाषा प्रचक्षते इति कारिकायाम् । लिङ्ग-
वत्त्वे सति फलउत्त्वं परिभाषात्वमिति केचित् ।
संज्ञाशास्त्रान्यत्वे मग्नि विध्वपेक्षितार्थप्रतिपादकत्व
तत्त्वम् । संज्ञा च परिभाषा चेत्यभियुक्तौ अति-
देशस्य पृथगुपादानं ब्राह्मणवसिष्ठन्यायेनेति परे ।

End

शिव्यमाणं दुष्यमानार्थाभिधायि । प्रयुक्तानामन्वा-
ख्यानम् । यथालक्षणमप्रयुक्ते । तेन वचन्तीत्यादि न,
प्रयोगमूलत्वाद्वाक्यकरणस्मृतेः । न्यायसिद्धेया । जह-
स्त्वार्था वृत्ति । अजहस्त्वार्था वृत्ति । जहस्त्वार्था तु
तत्रैव यत्र रुद्धिर्विरोधिनी । अन्या सर्वत्र ।

इयं के परिभाषेन्दुशेखरेण विधायताम् ।
यत्त्रिपथगा विष्णुपदसूक् सुमनःप्रिया ॥

Colophon

इति श्रीमन्पद्मान्यप्रमाणपारावारीणव्यासनील-
कण्ठान्तेवासिना राघवेन्द्राचार्येण विरचिता त्रिपथा
समाप्ता ।

520

33. L. 27

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या त्रिपथगा—राघवेन्द्रा-
चार्यकृता

Palm-leaf. 64 Foll. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
7 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing
Complete.

The scribe adds •

सीताराममुधीजन्मसुब्रह्मण्याख्यसूरिणा ।
लिखितेयं त्रिपथगा पालयता यत्तत्तद्विरम् ॥
क्रोधनाग्ने तुलामासि द्वितीयाया सितच्छदे ।
समग्रं लिखिता बुद्धिमता मतिमुबुद्धये ॥

521

21 B 13

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या—भैरवमिश्रकृता

Palm leaf 30 Foll. 16 X 1 inches. 8
lines in a page Grantha script. Old
Injured Good writing

This is a simple and very useful com-
mentary on Nāgesa's Paribhāṣenduse
khara by Bhairavamisra son of Bhava-
deva of Agastya family. His father Bhava
deva was the son of Lakṣmanamisra and
grandson of Vandimisra who was a resi-
dent of Prayāga and had the title of Mahā-
mahopādhyāya. It is stated that this
commentary was written on Sam. 1878= 1821 A D Bhairavamisra has written also
commentaries on the Laghusabdenduse-
khara Laghusabdaratna and Varyakarana
bhūsanasāra All the four works written
by this author are available in print

Wants beginning, otherwise complete.

Beginning.

वृत्तिप्रसङ्गादाह—ननु व्याघ्रीत्यादि । आदिना अन्ध-
कीर्तीत्यादिग्रहणम् । न स्यादिति । स्वार्थादिप्रयुक्त-
कार्याणां क्रमिकत्वात् । गतिकारकोपपद । अत्र
प्राक् सुबुत्पत्तेरित्यस्य उत्तरपदे इति शेषः । तेन
चर्मकीर्तीत्यत्र पूर्वस्य पदत्वानलोपसिद्धिः । सुबिति ।
स्त्रीप्रत्ययस्याप्युपलक्षणम् । अन्यथा पूर्वोपस्थितनि-

मितकृतेनान्तरङ्गत्वात् स्त्रीप्रत्ययोत्पत्त्यनन्तरं समासे
पूर्वोक्तानुपपत्तितादवस्थं स्यात् ।

End :

अत्रेदमवधेयम् — अत्र ग्रन्थादौ लग् अइउणसूत्र-
योगोक्तारस्यैवोपादानेन अणिष्णप्रहणेण सदेहादनिर्णयः
प्राप्नोतीति तद्व्यावृत्त्यर्थं व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न
हीति परिभाषोपनिबद्धा । अन्त्येऽपि परिभाषान्तराणां
व्याख्यानं कृत्वा अधमात्रालाघवेनेति परिभाषा
व्याख्यानद्वारेणोपनिबद्धा । न तु परिभाषान्तराणां
मिवास्या अवतरणपूर्वकोपन्यास इति व्याख्यानस्य
शिष्टकृतस्य मुख्यत्वं दर्शितम् । तेनानित्यपरिभाषाणां
शिष्टकृतव्याख्यानेन लक्ष्यानुरोधेन प्रवृत्त्यप्रवृत्तिकल्प-
नम् । एवमेकयोगनिर्दिष्टानां कचित् प्रवृत्तिनिवृत्तौ
कचिदेकदेशस्याप्यनुवृत्तिरित्यपि व्याख्यानेनैव कल्प-
नीयमिति । एवमादौ प्राचीनवैयाकरणतन्त्रे वाचनि-
कानीत्युक्तम् । तच्चयुक्तम् । अर्धमात्रालाघवेन पुत्रो-
त्सवं मन्यन्ते, किंपुनरङ्गना वचनानां ज्ञापनेनैव
संग्रहे आनुपूर्वीरूपेण पठनेनापि तथेति सूचितमिति ।

भूतिसप्ताष्टचन्द्राब्दे नन्दनेऽखिलनन्दने ।
यमन्तर्तौ मयौ शुद्धे पक्षे चान्द्रतिथौ कुजे ॥
पूर्णेयं तनुता मोदं यथाशक्ति मया कृतम् ।
विदुषा वशसि हरेर्न्यस्ता तस्मात्स तुष्यतु ॥

Colophon

इति श्रीमतीर्थराजप्रयागनगरवासिदेवताप्रसादलब्धा-
रिलेष्टकृतमहोपाध्यायागस्यगोत्रोत्पन्नचन्द्रिमिश्रा-
त्मजलक्ष्मणमिश्रमुत्तमवदेवमिश्रपुत्रमेवकृतपरिभाषावि-
वृतिव्याख्या समाप्तिमगमत् ।

522. 23 K 9

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या सर्वप्रह्ला—शेषशर्म-
कृता

Palm-leaf. 190 Foll 15 X 1½ inches 10

lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Clear writing.

This is another commentary on Nāgesa's
Paribhāṣendusekhara, by Śeṣasārman.
From the stanza found in the beginning of
the MS. described under the next number
and from the colophon quoted in No. 1473
of the Des. Cat. of the Madras Govt. Ori.
MSS. Library it is known that the author
was Śeṣasārman *alias* Kāśi Śeṣasāstrin
and he was patronized by Kṛṣṇarāja of
Mysore The work seems to be very
recent one.

Breaks off in 94th Paribhāṣā.

Beginning :

विश्वेश्वरं गुरुं नत्वा ध्यात्वा च हृदि भारतीम् ।
विश्वणोमि यथामेधं परिभाषेन्दुशेखरम् ॥
प्रवृत्तिमेता दृष्ट्वा मे हसत्यात्मनि लज्जया ।
तथापि देशिकदवा वाचालयति साप्रतम् ॥
दोषान्वितोऽपि तनुता मत्प्रबन्धः सता मुदम् ।
सद्युक्तिभिरनुष्टिप्कालङ्कोऽपि विधुर्यथा ॥

प्रारम्भितस्य ग्रन्थस्य निर्धिष्टेन परिसमाप्तये
एतच्छास्त्रस्य मूलभूतचतुर्दशसूत्रोपदेष्टृत्वेन प्राचार्य-
त्वात्साम्प्रशिवस्य एतद्ग्रन्थादौ समुचितं तन्त्रव्यात्मकं
मङ्गलं शिष्यशिक्षार्थं नियमनं चिकीर्षितं प्रतिजानीते—
नत्वेत्यादिना । कुरुत इति । यशसः शिष्याणामनापास-
ज्ञानजन्यमुक्तस्य चात्मगामित्वादत्तमेनेपदम् । वा-
लानामिति । वालत्वं च भाष्यादितः परिभाषार्थग्रहणा-
समर्थत्वे सति व्युत्तिप्सुत्वम् । परिभाषेन्दुशेखरमिति ।
ग्रन्थपक्षे इन्दुरिव स्थिता परिभाषा शेषशर्म भूपण-
व्यस्य । तस्या एव ध्यातव्येपदेन प्राधान्यात् भूपण-
स्वागोपः । शिवपक्षे तु परिभाषेन्दुरिति मयूरव्यस
कादित्वात्ममासः ।

End

किंच ज्यायानियत्र दीर्घप्रवृत्तिद्वारा अकारस्य कृनाथेतया सामर्थ्यविरहात् ज्येष्ठ इत्यत्र यस्पेति लोपापत्तिः । प्रकृत्यैकान्तिसूत्रं तु आदेशेऽप्यनुच्चारण-सामर्थ्यात् टिरोपाप्रवृत्त्या प्रत्याख्यातमिति चेत्—न, अकृदिति पर्युदासेऽपि मन्त्रभक्तत्वेनैवाङ्गीकार्यम् । न तु त्वदुक्तरीत्या, कथायत इत्यादौ.

Three extra leaves found at the end repeat a portion of the work described above.

The fly-leaf found at the beginning reads the following stanzas

“असपादयतः कचिदर्थं जातिप्रियागुणैः ।
यच्छाशब्दवत् पुंसः संज्ञायै जन्म केवलम् ॥
दातैर ह्यर्थिभिर्योच्यः क्षीणवित्तोऽपि सर्वदा ।
शुक्लोऽपि हि नदीमार्गः खन्यते सलिलाधिभिः ॥
यस्य पशो चतुर्थी च चिरस्य च चिराय य ।
अहं कथं द्वितीया स्याद् द्वितीया स्यामहं कथम् ॥”

523

40 A 82

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या सर्वमङ्गला—शेषशर्म-
कृता

Paper 96 Foll 13 X 8 inches 26 lines in a page Devanāgarī script. Old Injured. Good writing

The following verse is added in the introduction

नमन्महीपमण्डलीकिरीटारत्नभाङ्गरी-
विराजिताङ्घ्रिकृष्णभूपतीन्द्ररुससंमतिः ।
तनोतु सर्वमङ्गला सदा परा मुद सता-
महीनवाग्बिभूषिता मनीषिशेषशर्मणः ॥

Breaks off in the 12th Paribhāṣā : c निर्दिश्यमानपरिभाषा This is written on one side of paper.

524

10 B 28

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या—शंकरभट्टकृता

Paper. 21 Foll 12½ X 5 inches 11 lines in a page Devanāgarī script Old Good Good writing.

This also is a commentary on Nāgesa's Paribhāṣendusekhara, by S'amkarabhāṭṭa. The author's name is not found anywhere in the MS. But as the margins contain the mark ३॥ on every page it is presumed that the work may be of S'amkarabhāṭṭa. The commentary is different from those described above.

Wants the beginning and end

Beginning

आहुरिति । यद्यपि परिभाषादेशे विधिशालाणां मुपस्थितौ गुणभेदकल्पनेन तदेकवाक्यता ; नान्यथा । इको यणचोत्यादौ तत्तद्विधीना व्यवहितान्यवहित साधारणप्रवृत्तौ परिभाषकवाक्यतायामपि जातनिवृत्त्य-योगात् मुक्तवन्तमिति न्यायवाधापत्तेश्च प्राचीनोक्ता वान्यैरुक्तवाक्यता कर्तुं न शक्या । सज्ञाशालाणां तु मृजेर्तुद्विरित्यादौ वृद्धिपदश्रुत्योपस्थितवृद्धिरादित्यस्य तदपेक्षमविज्ञाप वृद्धिपदाभिन्ना आदेश इति बोधः । मृजेगिक स्थाने वृद्धिपदाभिन्ना आदेशो भवन्तीत्येताव तैव वान्यैरुक्तवाक्यतान्यवहारान्नोक्तदोषः । तत्रैव वृद्धि-पदानर्थक्यं तु न, चारित र्थात् । तथापि उक्तपशो-स्थान इति सूत्रभाष्यानु प्राचीनैर्ज्ञापयितुं शक्या ।

End

यद्यपि णचः स्त्रियामित्यत्र तदादिनियमेऽपि समु-

दायो भविष्यतीति नास्य फलम्, तथाप्यवयवात्त-
द्वाइत्ये फलस्य सत्त्वादिति भावः । थायेति । अत
एव भाष्ये गतिकारकेत्युक्त्वा एवमप्यवयवत्वापत्तिः
प्राप्नोतीत्याशङ्क्य अनया समाहितम् । तत्फलं तु अणि
नियुक्त इति स्वरविधायके अनुपस्थित्या छत्रधार
इत्यादावस्यासिद्धिः ।

525. 26. L. 30

पाणिनीयवादनसत्रमाला—अप्यपदीक्षितकृता

Palm-leaf. 59 Foli 16 X 1½ inches,
8 lines in a page Grantha script. Old.
Slightly injured. Good writing

This is a treatise containing controver-
sial discussions on certain selected topics
connected with Pāṇini's Grammar, by
the famous author Appayadikṣita son of
Rangarājādhyarṇi of Bhāradvājagotra. It
is said that this work was written by him
after finishing the work Pūrvottaramīmāṃ-
sāvādanakṣatramālā, a similar work on
Pūrvamīmāṃsā and Vedānta. From the
title viz. Vādanakṣatramālā it is presumed
that the work must consist of 27 vādas

This codex contains only the following
5 vādas the last being incomplete

१. कौ लुप्त न स्थानिवदिति निराकरणशतः,
२. अमिदत्वममर्थनशतः, ३. नधातुलोपसूत्रप्रत्या-
ख्यानशतः, ४. सकर्कोपिडन्यन्यापार्थनिष्पन्नशतः
and ५. विप्रतिषेधार्थनिष्पन्नशतः (incomplete)

Beginning :

उदाह्य योगकल्पा इदमज्ञकोश

अर्थविधायि कथारि मृदमालः ।

यः प्रस्फुरत्यविरतं परिपूर्णरूपः

श्रेयः स मे दिशतु शाश्वतिकं मुकुन्दः ॥

पूर्वोत्तरतन्त्रयुगे रचिता नक्षत्रसंमिता वादाः ।

अधुना पाणिनितन्त्रे विदुषा तोषाय रच्यन्ते ॥

किल्लुगुपधात्वचङ्परनिर्हासकुत्वेपूपसख्यानमिति वा
तिके कौ लुप्त न स्थानिवत् इत्यर्थस्य कचिद् ग्रन्थेषु
निषेधदर्शनात् कचिदङ्गीकारदर्शनाच्च विप्रतिपत्त्या
विचार आरभ्यते । तत्र कश्चिदाह—कौ विधि प्रति
न स्थानिवदित्येवाश्रीयते ; न तु कौ लुप्तं न स्थानिव
दिति । तथाहि कौ लुप्तं न स्थानिवदित्यर्थश्रवणे
लुनातेर्णिजन्तात्किपि ल् इ व् इति स्थिते णिलो-
पादन्तरङ्गत्वादातोर्वृद्धशावदेशयो कृतयोः पधाल्लोपे
बलि लोपात्परत्वात् ऊठि कर्तव्ये कौ कृतस्य णिलो-
पस्य स्थानिवत्परिनिषेधात् ऊठ्सिद्धावपि लवमाचष्टे
लवयति लवयतेः किपि लव इ व् इति स्थिते णिलो-
पटिलोपयोः कौ कृतस्य णिलोपस्य स्थानिवत्परिनिषे-
डपि णौ कृतस्य टिलोपस्य स्थानिवत्त्वात् ऊठोऽप्राप्तौ
कौ विधि प्रति न स्थानिवत् इत्यस्याभ्यासादश्याश्रय-
णीयत्वात् अनेनैव लवयते लोः लवमाचष्टे लोः इत्यु
भयोपपादनसंभवे अर्थान्तराश्रयणस्य निम्नयोजन
त्वात्, एरुस्मिन् वाक्य अर्थद्वयस्यालम्भाच्च ।

End :

अत एव अनुदात्त पदमेकवर्जम् इत्यत्र सूत्रे
आमन्त्रकीज इत्यत्र दीर्घाशनुपपन्नाश्रयत्वे जे दीर्घेनन्त
स्यानुदात्तो भगनीत्यानुदात्तत्वस्य शमीज कुटीजः
इत्यादौ मावकाशम्य अन्यात्पूर्व बह्वचो जे बह्वचो
अन्यात्पूर्वमुदात्त भगनीति उपमात्र इत्यादौ माव-
काशम्योत्तमादात्तत्वस्य च प्रसङ्गे नोदात्त पदमेक-
वर्जम् इति सूत्रगा रिहाय अनुदात्त पदमेकवर्जम्
इति सूत्रे स्वमन्त्रपरिहारि चाम्याङ्गाविवरणे
आनुदात्तत्वोत्तमादात्तत्वयोर्धीवपपमभवात् . . . ।

Colophon:

१. इति श्रीमद्भारद्वाजकुलजलेधिसौस्तुमश्रीमद्वैत-
विद्याचार्यश्रीमहाव्रतपात्रिश्रीमदप्पयदीक्षितस्य कृती पा-
णिनीयवादनक्षत्रमालायाम् कौ तुल्यं न स्थानिदित्य-
न्यार्थस्य निराकरणमसमर्थनश्रवणनक्षत्रवादः ।

२. इति श्रीमद्भारद्वाज+नक्षत्रमालायामसिद्धत्वसम-
र्थनवादः ।

३. इति श्रीमद्भारद्वाज+नक्षत्रमालायाम् न घातुलोप-
सूत्रप्रत्याख्यानसमर्थनवादः ।

४. तत्कौण्डिन्यन्यायार्थनिरूपणवादः ।

526. 34. F. 13.

पाणिनीयवादनक्षत्रमाला—अप्पयदीक्षितकृता

Palm-leaf. 21 Foll. 18 × 1½ inches.
9 lines is a page. Grantha script. old
Slightly injured. Good writing
Breaks off in the second Vāda.

527. 40 E. 65.

मन्त्रोपचन्द्रिका—वैजयदेवकृता

Paper. 8 Foll. 9½ × 4½ inches. 12 lines
in a page Devanāgarī script Old Much
injured. Good writing Fol. No. 2 is
missing.

This is an elementary work on Sanskrit
grammar dealing with the topics like
vibhakti, kāraṇa, samāsa etc written in
anustubh verses The author's name is
spelt in different ways in different MSS
viz Bajaladeva, Varjaladeva and Vaisala-
deva. According to this MS the author
was the son of Candrāvati and Virasena
of Cauhūna family But the MSS des

cribed in the Catalogues of the India
Office Library (No. 898, page 249, part
II), Madras Govt. Oriental MSS. Library
(Des. No. 1493, Vol. III) and the Tan-
jore Palace Library (No. 5756, Vol X)
mention the author's father as Vikramā-
ditya. The author is said to have been
a petty ruler of Patna and a pious
devotee of Śrī Rāma. It is also stated that
the work was written originally for the
benefit of the author's son Hīradhara or
Hirādhara. From the concluding stanzas
found in the Telugu Printed edition and
the MS. described under D. No. 1493
of the Madras Govt. Oriental MSS
Library Catalogue, Vol. III, it is under-
stood that the work was written in the
year Dhātṛ Samvat 1862 or Śaka 1727
corresponding to 1805 A D The work
consists of 432 verses in whole dis-
tributed to 8 chapters, viz—1. Svādī
(92 verses). 2. Tyādi (33), 3. Kāraka
(56), 4. Anukta (66), 5. Samāsa (38),
6. Taddhita (40), 7. Kṛt (36) and
Sandhi (71). The work contains also
suitable illustrations composed by the
author purporting Śrī Rāma's Story.

The MS. breaks off in the 5th chapter
dealing with Samāsa.

Beginning

हरिहरगुहभक्तः सर्वलोकानुरक्त-

त्रिमयनगतकीर्तिः कान्तकन्दर्पमूर्तिः

रणरिपुगणकालो वैजयक्षोणिपालो

जयति जगति दाता सर्वकर्मविधाता ॥ १ ॥

चन्द्रावतीवदनचन्द्रचकोरभूत-

श्रीवीरसेनतनयो नयतन्त्रवेत्ता ।

चौद्धानपञ्चातिउक्तः परमाधिनाथो

राजा परं जयति वैजयदेवनामा ॥ २ ॥

रामो मे विहितं करोतु सततं राम भजे सादरं

रामेणापह्नं समस्तदुरितं रामाय दत्तं धनम् ।

रामान्मुक्तिर्भीतिमता सगमं रामस्य दातोऽस्म्यहं

रामे तिष्ठतु मे मन करुणया हे राम मां पातय ॥ ३ ॥

श्रीमद्भगवद्भवेन रामभक्तिरतात्मना ।

इति चिन्तितमेकान्ते यदाचित्कृता सता ॥ ४ ॥

अस्थि वज्रमर्म यस्य यस्य चर्म च वर्मवत् ।

स उर्ध्वशिः स कर्णो वा नास्तिश्चुस्किं सुखि ॥ ५ ॥

न संप्रति शरीराणि न राज्यानि धनानि च ।

तेषां स्वर्गगतानां च कीर्तिर्नामति भूतले ॥ ६ ॥

पद्मिनीपद्मजयस्तंमारे सर्वमस्थिरम् ।

कीर्तिरक्षरसंवृदा स्थिरा भवति भूतले ॥ ७ ॥

इह लोके सुखं येन परलोकेऽपि जायते ।

तदेव प्रयत्नं कर्म क्लृप्ते दूरदर्शना ॥ ८ ॥

मंसागमोभिराणं रामनामानुकीर्तिनम् ।

रामनामाद्विना तन्मात्रिप्रयत्ने प्रक्रिया मया ॥ ९ ॥

याउतानी प्रयोयाप तोयाप निदृषामि ।

आकलनमपि ममारे कीर्त्यैरम्थापनाय च ॥ १० ॥

भिन्तपद्विनि निर्वानः पद्विन्तं शिरिराभम् ।

शीनार्भकभुवः शीरीराभमभयनी ॥ ११ ॥

समासः पद्विधो नाम्ना द्वेपस्तत्पुत्र्यस्तथा ।

कर्मधारयसंज्ञश्च बहुव्रीहस्तथैव च ॥ १ ॥

द्विगुर्द्वन्द्वोऽप्यधीमावः प्राधान्यं च चतुर्विधम् ।

पूरोत्तरोभयान्येषां पदार्थानां विकल्पनात् ॥ २ ॥

तत्पुरुषो द्विप्रधानस्तत्र पूर्वप्रधानके ।

प्रधानं तु यथा पूर्वकायधायकायत् ॥ ३ ॥

अधोत्तरपदार्थस्य प्रधानं रामसेवकः ।

द्विप्रधानस्तथा कर्मधारयोऽपि भवेद्यथा ॥ ४ ॥

रामः पुरपतिर्होऽयं पूर्वप्राधान्यमोदशम् ।

नीलोत्पलमिववद्व्यादिरत्युत्तरपदार्थकः ॥ ५ ॥

द्विप्रधानं बहुव्रीहेरन्यत्रौरोभयत्र च ।

तत्रान्वयपदार्थे च तत्रप्रधानं निगद्यते ॥ ६ ॥

स्मृतरामोऽहमनिशमुमयत्र पदार्थके ।

प्रधानता यथा द्विधाः पद्यथाः सप्तधास्तथा ॥ ७ ॥

उभयत्र पदार्थे च द्वन्द्वे प्राधान्यमिष्यते ।

गुणोपदिश . . . . . ।

The fly-leaf added at the beginning contains the following :

“प्रथमा यत्र कर्ता स्याद् द्वितीया तत्र कर्मणि ।

तृतीया यत्र कर्ता स्यात्प्रथमा तत्र कर्मणि ॥

कर्मणि प्रत्ययो यत्र यथा कर्ता तथा पदम् ।

कर्मणि प्रत्ययो यत्र यथा कर्म तथा पदम् ॥

A brief elementary grammar dealing with Kāraka, Samāsa, Taddhita and Kṛt in 25 anuṣṭubh verses. The author is one Vararuci, apparently different from the author of Vārtikas on Pāṇini's Sūtras.

Complete.

Beginning :

प्रयोगमिच्छता ज्ञातुं श्रेयं कारकमादितः ।
संज्ञया पञ्चविधं भेदात् त्रयोविंशतिश्च पुनः ॥ १ ॥
तत्र पञ्चविधः कर्ता कर्म सप्तविधं भवेत् ।
करणं द्विविधं चैव संप्रदानं विधा मतम् ॥ २ ॥
अपादानं द्विधा चैव तथाधारश्चतुर्विधः ।
करोति कारकं सर्वे सत्त्वातन्त्र्यप्रियक्षया ॥ ३ ॥

End :

वर्तमाने तु निर्देशे वर्तते शतृशानचौ ।
तत्र्यसंज्ञापनात्ताभ्यां समासो न तु सिध्यति ॥ २५ ॥
प्रन्थगौरवभीत्याहं श्लोकानां पञ्चविंशतेः ।
पदार्थभारं निर्वोद्धुं प्रमवेयं भवे भवे ॥ २६ ॥

529. 24. L. 30.

प्रयोगसंग्रहः—वररुचिकृतः

Palm-leaf. 3 Foll. 13½ × 1 inches 5 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Complete.

At the end three extra leaves contain a few lines from the Dhātupratyayapaficikā and one leaf reads the following stanzas :

“चञ्चत्कङ्कणनिःस्वने कटिलसत्काञ्चीमनोऽस्वने
पद्माकारपदे प्रवालसुगले पद्मासमानेक्षणे ।
किञ्चिद्भृकुचोत्तरीयवसने मन्दस्मिताभाषणे
वक्त्राभाजितदर्पणे तव करात्ताम्बूलमानीयताम् ॥

तालाकारपयोधरे तनुमुवस्तन्त्राविकारक्रिये
ताम्यन्मध्यलते तटितसमरुचे तन्त्रीसमालापिनि ।
ताटङ्काङ्कतरङ्गिताक्षियुगले तन्वङ्गि ताघ्राधरे
तारानाथनिभानने तव करात्ताम्बूलमानीयताम् ॥ २ ॥
कस्तूरीपरिमोदपूगशकलं कर्पूरखण्डान्वितं
मुक्ताचूर्णसमेतमिन्दुधवलं स्वच्छाहिवह्नीदलम् ।
हे कान्ते नवयौवने शशिसुखी कंदर्पकान्तासमे
कण्डाकल्पकलापिनि प्रियतमे ताम्बूलमानीयताम् ॥”

530. 29. F. 16.

प्रयोगसंग्रहः—वररुचिकृतः

Palm-leaf. 6 Foll. 15½ × 1½ inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured. Good writing.

The readings are slightly different. Reads the following colophon.

इति वररुचिमुनिविरचितः प्रयोगसंग्रहः ।

Complete.

The scribe adds :

“इत्थं वररुचिप्रोक्तप्रयोगस्तोमसंग्रहः ।
आत्रेयवैकटार्येण लिखितो धीमता मुदे ॥”

531. 41. A. 1.

प्रयोगसंग्रहव्याख्या प्रयोगमुखम्

Paper. 21 Foll. 11 × 4½ inches. 12 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Slightly injured. Good writing.

An anonymous commentary on the preceding work. The commentary is called Prayogamukha.

Complete.

Beginning :

इदानीमेषा श्लोकाना व्याख्या । यो यथाविहितं
प्रयोगं ज्ञातुमिच्छति तेन पुरुषेणादितः प्रथमतः कारकं
ज्ञेयम् । प्रयुज्यत इति प्रयोगः । अकर्तरि च कारके
संज्ञायाम् इति घञ् प्रत्ययः । घकारश्चोः कु
धिण्यतोतिरिति विशेषणार्थः । अनेनैव कुत्वं गकारः ।
कीदृशं कारकम् ? संज्ञया षड्विधम् । नाम्ना घञ्प्रकारम् ।
कथं तदित्याह—कर्तृकर्मकरणसंप्रदानापादानाधिकर-
णानि ।

* * * * *

कर्मधारयः समासः । कर्म भूत्वा कर्ता भवति ।
किमुदाहरणम्—यथा स्वयमेव दृश्यते दुष्टजनदोषः,
स्वयमेव छ्यते केदारः । स्वयमेव छियते प्राकृतजन-
स्नेहः । स्वयमेव पच्यते ओदनः । स्वयमेव छियते
वृक्षः । एषामयमर्थः । कश्चित् वृक्षं छिनत्ति, तदा वृक्षः कर्म
भवति । स च वृक्षः छेदनक्रियायामानुकूल्यं भजमानः
स्वयमेवात्मानं छिनत्तीत्यर्थः । एतेन कर्म कर्ता भवति ।
कर्मयत्कर्मणा तुल्यक्रिय इति कर्मयद्भावः । अतिदेशो-
ऽयम् । कर्मणा तुल्यक्रियः कर्ता कर्मयद्भवतीत्यर्थः ।
कर्माश्रयाणि कार्याणि प्रतिपद्यत इत्यर्थः ।

Lnd

शत्रु यथा—कुर्वन् तिष्ठति । करिष्यन् । शानच्
यथा—करिष्यमाणः । लट् : शत्रुशानचौ भवतः ।
तन्यसत्संज्ञकाम्या च समासो नैव सिध्यति । कोऽर्थः ?
एताभ्यां समासो न भवति । ब्राह्मणस्य कर्तव्यः ।
ब्राह्मणस्य कुर्वन् । ब्राह्मणस्य कुर्वाणः । ब्राह्मणस्य
करिष्यन् । ब्राह्मणस्य करिष्यमाणः । पूरणगुणसुवि-
नार्थमर्थव्यप इति सामाननिषेधः ।

ग्रन्थनारभ्येतार् श्लोकाना पद्यविशेषः ।

पदार्थमागमुद्घोष्ट प्रभवेपं भवे भवे ॥

Colophon .

इति श्रीप्रयोगमुखो ग्रन्थः समाप्तः ।

The MS. described under No. 5758 of the Tanjore Libr. Des. Catalogue, reads the following Colophon attributing the authorship to Vararuci, the author of the text :

इति श्रीमन्महापण्डितमण्डलीविराजमानन्याकरण-
परमाचार्यश्रीवररुचिमहाशयेन दुर्बुद्धिबालकाना बोध-
नार्थं विरचिते प्रयोगमुखे कृदन्तपटलः समाप्तः ।

The date of copying .

माद्रपदे कृष्णपक्षे अष्टम्या रवौ कन्यास्थे
लिखितोऽयं ग्रन्थः । संवत् १७४१ शक १६०६=
1684 A.D.

The former owner of the MS. : अस्य प्रति-
निधिः लिखित्वा धर्मभरभट्टेभ्यो दत्तः । इदं पुस्तकं
सुन्दरपन्तगणेशदशपुत्रस्य ।

532.

28. J 12.

प्रातिपदिकार्थमूत्रार्थविचारः

Palm-leaf. 5 Foll. 17½ × 1½ inches. 11
lines in a page. Grantha script. Old
Slightly injured. Good writing.

A short treatise explaining the meaning
of Pāṇini's Sūtra viz. प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाण-
वचनमात्रे प्रथमा (2.3-46). The author's name
is not known.

Incomplete.

Beginning :

प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रे प्रथमा । प्रा-
तिपदिकार्थं लिङ्गं चेयादिप्रमेण द्वन्द्वः । मात्रपदेन
मयार्थमकादित्वादित्यपदप्रतिपदः । द्वन्द्वोक्तं ध्रुवमागम्य

मात्रपदस्य प्रत्येकमभिमन्ध. । तथा च प्रातिपदिकार्थ-
मात्रे इत्यादिवाच्यचतुष्टयम् । तत्र च प्रातिपदिकार्थमात्रे
प्रथमेयस्यायमर्थः—प्रातिपदिकवृत्त्यधीनबोधविषयताव-
च्छेदकत्वाभिमतधर्मावच्छिन्नोऽर्थः । सप्तम्या बोधनत्वं
वाचकत्वं वार्थं । तस्याश्रयतासम्बन्धेनाक्षिप्तप्रातिपदि-
कडयावन्तप्रातिपदिकेष्वन्वयः । मात्रपदस्यान्ययोग-
व्यवच्छेदार्थकतयोक्तप्रातिपदिकार्थतावच्छेदकत्वाभिम-
तधर्मावच्छिन्नान्याविषयकता प्रातिपदिकार्थतावच्छेद-
कत्वाभिमतधर्मावच्छिन्नविषयकबोधजनकताश्रयडयाच-
न्तप्रातिपदिकान्यतमोक्तवृत्तिः स्वौजस्यतमात्मिका प्र-
थमेति वाक्यार्थः सपद्यते ।

End

उत्सर्गत् प्रातिपदिकजन्यशब्दद्वित्वावच्छिन्न
प्रति सुबन्तज्ञान कारणमियागतम् । विशेषतस्तु
प्रातिपदिकार्थाद्यन्यतमत्रोच्यते । द्वितीयाद्यन्तत्वज्ञानस्य
कारणात् स्यात् । एवं कर्मत्वादिविषयबोधकारणत्वं
प्रथमान्तत्वादिज्ञानस्य स्यादिति विशेषतः कार्यकारण-
भाव आनश्यक इति । अत्र प्रथमान्तत्वज्ञानस्य
कार्यतावच्छेदकपैलक्षण्यं दर्शयति—प्रातिपादिकार्थ-
व्यादिना ।

533

22 P 11

बालबोधः

Palm leaf 2 Foll 15½ × 1 inches 7
lines in a page Grantha script Old.
Slightly injured Good writing

Fol No 2 is missing and consequently
verses 26 to 37 are wanting

A small metrical work explaining briefly
some of the leading topics of Pāṇini's
grammar for the benefit of young students

Incomplete

Beginning

श्रीकृष्ण सर्वलोकेश नमस्कृत्य वितन्यते ।
काव्यश्रुतिपत्सुबालानां सुखबोधकरी कृतिः ॥ १ ॥
भवादयो धातवः स्युस्त एकादशगणोदिताः ।
भवाद्यंदादिजुहोत्यादिवादिवाद्यस्तथा ॥ २ ॥
तुदादिश्च रुधादिश्च तनादिः ऋधादयस्तथा ।
चुरादिकण्ठादी चेति ते गणा गणिताः क्रमात् ॥ ३ ॥
सत्तादिकाः क्रिया अर्था भवादीनां समुदीरिताः ।
एकादशगणोक्तास्त इमे द्वेधा हि धातवः ॥ ४ ॥
सकर्मकर्तृकाः केचित् केचिच्चकर्मकर्तृकाः ।
सकर्मकेभ्यो धातुभ्यो लकाराः कर्तृकर्मणोः ॥ ५ ॥

End

अनादरे च षष्ठी स्यान्निष्ठादादेशतुनूत्तुचाम् ।
नैव षष्ठी सप्तमी च विषयत्वे तथैव च ।
अभिधायार्थं च सा निर्धारणार्थेऽपि सा भवेत् ॥ ४८ ॥

Then three extra leaves are added and
they contain some unimportant domestic
documents in Tamil written in favour of
one Venkatasubba S'astri. As the writing
is most illegible and confusing, the extracts
of these documents are not given here

534

28 K 5

बालबोधिनी—बालमूर्च्छिता

Palm leaf 55 Foll 17½ × 1 inches 8
lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Injured Good writing

A primer in Sanskrit grammar explain-
ing the fundamental principles in easy
method for the benefit of young students
In certain instances the grammatical terms

are explained in Tamil also. The author Bālasūri was the son of Śeṣabhaṭṭa.

Contains the following chapters :

(1) 'अन्वयप्रकरणम् (२) शब्दप्रकरणम् (३) अन्वयप्रकरणम् (४) विभक्त्यर्थप्रकरणम् (५) धातु-प्रकरणम् (६) समासादिपञ्चवृत्तिप्रकरणम् (७) संधि-प्रकरणम् (८) वृत्तिप्रकरणम् (incomplete).

Beginning :

नत्वा श्रीशेषभट्टाख्यं पितरं बालसूरिणा ।

लीलया बालबोधाय तन्यते बालबोधिनी ॥

आदौ द्राविडभाषया विभक्त्यर्थो उच्यन्ते ।

அவனிவன் அவனிவன் அவரிவர் அதுமிது
அதுகளினதுகள் ஆகப் பாதமை. வராய் வாரீர்
வாரும் வாருங்கள் ஸம்போதனப் பாதமை.
அவற்றை இவற்றை அவனை இவனை அவளை
இவளை அதனை இத்தை ஆகத் தீர்நியை.
ஆல் ஒடே த்ருநியை. பொருட்டு சதூர்த்தி.
நின்றும் காட்டில் நிமித்தம் ஆலே பஞ்சமி.
க்ரு, உடைய, லுஷ்டி. இல் இலே ஸப்தமி.
என்று வருகிறபத்திக்கும் அர்த்தம். அகாராந்த:
புலிஹி ராமாஹ். | ரா: ராமீ ராமா: | ஹே ராம ஹே ராமீ
ஹே ராமா: |

Colophon :

इति बालबोधिण्या संक्षेपेण विभक्त्यर्थाकाङ्क्षान्वय-
कथनं नाम प्रथमं प्रकरणम् ।

End :

नित्यं लोपः पदान्तस्य हलपूर्वस्य यस्य तु ।
अवर्णपूर्वस्य पदान्तस्य यकारस्य नित्यं लोपः स्यात्
हलि परे । देवा य नम्या इति विद्यते नित्यं यलोपे
कृते देवा नम्याः । एतत्तदोश्च सोर्यः स्यात्तस्य लोपो
हलि स्मृतः । स्पष्टोऽयं । एष स विष्णुः एष विष्णुः ।
स शंभुः । इति स्वादिर्मयिः ।

Colophon :

इति सप्तमं संधिप्रकरणम् ।

परार्थाभिधानं वृत्तिः । अस्यार्थः—नीलघट इत्यादौ
नीलपदघटपदवाच्याभ्यां भिन्नः नीलघटपदार्थयोः
परस्परसामानाधिकरण्यसंबन्धरूपोऽर्थ इति यावत् ।
स एव वृत्तिशब्दार्थः । विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्ट-
संप्रश्नप्रार्थनेषु लिङ् । लोट् च । आशिषि लिङ्लोटौ ।
विधिः नियोगकरणम् । निमन्त्रणम् आवश्यक्ये श्राद्ध-
भोजनादौ दौहित्रादेः प्रवर्तनम् । आमन्त्रणं कामचा-
रानुज्ञा । अधीष्टः सत्कारः । आमन्त्रणे—इहासीत
भवान् । अधीष्टे—पुत्रमध्यापयेत् । संप्रश्ने—किं भो
वेदमधीधीयोत तर्कम् । प्रार्थने—भो भोजयेय अहम् ।
एवं लोट् ।

अवीतन्त्रीतरीलक्ष्मीवीथीहीणामुणादितः ।

सप्तानमेव शब्दानां सुलोपो न कदाचन ॥

The date of copying and the name of the scribe :

கோபனநாமசுவஸரம் துலாநாமம் 11 உ கல்லாண்ட
யிலிருக்கும் வரம்பமுர்த்தி ஸ்வஹஸ்த
செய்தம்.

535.

28. K. 15.

बालबोधिनी—बालसूरिकृता

Palm-leaf. 8 Foll. 12½ X 1 inches. 5
lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

Foll. 3 and 4 are missing.

Contains the fourth Prakaraṇa i.e.,
Kāraṇaprakaraṇa only incomplete.

मुखभूषणम्

Paper 83 Foll 7½ × 5½ inches 12 lines in a page Devanāgarī script Old Good Good writing

Justifies the correctness of some of the words found in standard works and criticized as grammatically incorrect by some later critics The author's name is not known

Incomplete

Beginning

नित्या ज्योतिर्मयीमेका त्रिपद्मवशाद्विनीम् ।
परब्रह्मस्वरूपा ता परा वाचमुपास्महे ॥

इह खलु द्विविधा शब्दा लौकिका वैदिका
श्वेति । वेदे भया वैदिका । यद्यपि लौकि-
कानां वेदेऽपि वृत्तिस्तथाप्यसाधारणवैदिकापेक्षया ते
लौकिका इत्युच्यन्ते । लोक्यते शब्दार्थं पुरुषार्थं
वात्रेति लोको वृद्धव्यवहारः । द्विविधा वृद्धा इति
हासज्ञा काव्यज्ञाश्वेति । तेषां व्यवहारो वृद्धव्यवहारः ।
तत्र विदिता लौकिका । तत्र तावत् कविव्यवहार-
गोचरा केचन शब्दा प्रक्रियाणां दुर्लक्षत्वात् अप-
शब्दाभासता प्रतिपन्नाः प्रतीतिस्खलनं सहृदयानां-
मुत्पादयन्ति । किं च,

पुरुषस्य स्वविद्यायामर्गं वर्णयत मत ।

पद प्रयत्नभिज्ञत्वमेव शोभायह भवेत् ॥

तस्मात्तेषां व्युत्पत्तिं किंचिन्निरूप्यते । यथा—

‘सोढु न तत्पूर्वमवर्णनीशे’

आशानिन् स्थाणुमिदं द्विपेन्द्र ।

अत्रापादिसंध्यमावदर्शनादपशन्दप्रतीतिर्न कार्या ।
कथम् ? सहितायामियमिन् सूत्रे विप्रक्षितायामिति

संबध्यते । तेन विवक्षितस्तु सधर्मवर्तीत्यर्थः सेत्स्यति ।
सहितैव सवि । तेन तत्कार्यभूतो गुणादिरुच्यते । तत-
एचोऽयवायाव इति । अस्यायमर्थः — सहितायामिति
वर्तते । एच. स्थाने यः सत्यम् अय् अय् आय् आय्
इत्येते आदेशा भवन्ति अचि परत सहिताया
विप्रक्षितायामिति । एतदनुसारेणात्र सधर्मं विप्रक्षितम् ।
तेनायादेशो न भवति ।

Colophon

इति मुखभूषणे सविविमर्शो नाम प्रथम-परिच्छेदः ।

End

तथा च भट्टिकाव्ये—आश्वासथ निशाचरा इति ।
तस्मादाश्वसन्य इति मुनागमसहित पाठो युक्त-
इति केचित् । तत्र युक्तम् । अन्यथापि रूपसिद्धे ।
यत्र हि गणकार्यस्यानित्यत्वमपेक्ष्यैव रूपमिद्विभज्यते
तत्रैव तदाश्रयणस्य युक्तत्वात् ।

यद्भुक्तसंग्रहश्चोकव्याख्या

Palm leaf 7 Foll 14½ × 1 inches 8 lines in a page Grantha script Old Much injured Illegible writing

This is a metrical work on grammar showing the frequentative forms (यद्भुक्त-रूपाणि) of some of the roots From the colophon it is understood that this work is a metrical explanation by an unknown author on a work called Yanluksāngraha śloka by an unidentified author known as Āhitagnigraha See for another copy of the work R No 4373a of the Catalogue of the Madras Government MSS Library Complete

Beginning

प्रणिपत्य जगन्नाथं रामं राजीवलोचनम् ।
प्रक्रिया यद्भुक्तः कैश्चित्पदैः किमपि गद्यते ॥
धातोर्ह्रस्वादेरेकाचो यद्प्रत्यय इह स्मृतः ।
क्रियासप्तभिहारेऽर्थे गत्यर्थेभ्यस्तथा पुनः ॥
कौटिल्ये भावगर्हाया लुपादेश्व यङः पुनः ।
यङोऽचि चेति तस्यास्य लुगचि प्रत्यये स्मृतः ॥
बहुलं छन्दसीति प्राक्प्रकृतं यत्पठ्यम् ।
एतद्यङोऽचि चैयत्र चशब्देनानुकृत्यते ॥
इत्येके तत्र भाषाया प्रयोगो नैव यद्भुक्तः ।
तथाच हुस्नुप्रहणं वाक्यकारैर्निराकृतम् ॥
हुस्नुवोरिति सूत्रेऽस्य छान्दस्तत्वेन यद्भुक्तः ।
अपरे तु चकारेण केवलो बहुलप्रहः ॥
अनुकृतः पुनश्छन्दोप्रहो नेति जगुस्ततः ।
छन्दस्त्रपि च भाषाया प्रयोगस्तस्य संमतः ॥
तथा च भाष्यकारेण हुस्नुप्रहणेनैव तत् ।
भाषाया यद्भुक्तस्तीति लिङ्गत्वेन समर्थितम् ॥
वृत्तिकारादयोऽप्यत्र तदेव मतमास्थिताः ।
अस्मागिरपि तत्रोक्त्या प्रक्रियात्र प्रदर्श्यते ॥
प्रथमं तत्र भूयातु प्रकृत्य प्रयत्नामहे ।
धातोर्ग्यादिना धातोर्भवतेर्गङि तस्य तु ॥
यङोऽचि चेति लुक्त्र लुगसौ बहुलप्रहात ।
उपाधिव्यभिचारार्थेनच्यप्यनिमित्तकः ॥

End

जाप्राहिषीष्ट्यादि स्याद्विपत्तवे सीयुडादिषु ।
एवं यद्भुक्तं सर्वत्र कार्यं सूक्ष्मेक्षिका ध्रुवे ॥
यो वेद यद्भुक्तं सम्पत्तं येषाकरणाप्रणीः ।
इत्येतद्भाष्यकारेण प्रशसार्थं प्रदर्शितम् ॥
किरिति चर्त्तरीतान्तं पञ्चतीत्यत्र यो नयेत् ।
प्रातिज्ञं तमहं मन्ये प्रारब्धस्तेन संग्रहः ॥

तत्परत्वात् कुरुते किरतो यो रुगादिकम् ।
संग्रहो जानता प्राप्ति तेन साधुगिरा कृतः ॥

Colophon

आहिताग्निगृहाख्येन शाब्दसिहेन ये कृताः ।
यद्भुक्तः संग्रहश्चोकास्तद्याख्यैषा मया कृता ॥
अक्षरं यत्परिच्छिद्य मात्राहीनं तु यद्भवेत् ।
क्षन्तुमर्हन्ति विद्वांसः कस्य नास्ति व्यतिक्रमः ॥

Then reads the following

प्रहासे च मन्योपपदे मन्यतेरुत्तम एकवच्च । अस्य
योगस्य श्लोकरूपेणोदाहरणानि—

प्रेरितो दशकण्ठेन सेनाया जानकीपतेः ।
शुकसारणशार्दूलानुवाचेदं विभीषणः ॥
शार्दूल किं त्वं मन्येऽन्यैरदृष्टः संचराम्यहम् ।
अस्मिन् कपिवले बहस्तस्याङ्गुलैर्विकृप्यसे ॥
निलीयेथे परेभ्योऽत्र माययावा द्विपदले ।
किन्तु मन्ये वृथैवेयं मयि वा शुकसारणौ ॥
मायया मोहयिष्याव आवा प्रत्यर्थिसैनिकान् ।
मन्यते किं भवन्तो क्वा वाधते भास्करं तमः ॥
युवामिदानीं मन्येये निग्रहीष्यावहे परैः ।
रामाय धर्मविज्ञाय दूतहत्या न रोचते ॥
द्विष्टोऽप्यस्य परार्थेत्वात् गुणेषु व्यतिरिच्यते ।
तत्राभिधीयमानः सन् प्रधानेऽप्युपयुज्यते ॥
पप्रवर्धकारिका ॥

प्रसज्यप्रतिपेधोऽयं क्रियाया सह यत्र नञ् ।
पर्युदासः स विज्ञेयो यत्रोत्तरपदेन नञ् ॥

The following lines are written at the end

“श्रीमन्निरवधिशुणमणिगणालं कृतेषु निष्ठाकनिष्ठिता-
न्विलरुपिलवसिप्रदिमुनिगिरिष्ठेषु शमधनमूर्धनेषु मुह-

जनननःकमलकमलबान्धवेपु सहोदराधिकसौआत्रभरि-
तेपु अस्मदासतमेपु प्रणामा विडसन्तु ।”

538.

21. S. 5.

यडलूकसंग्रहश्लोकव्याख्या

Palm-leaf. 12 Foll. $7 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 8 lines in a page. Malayālam script. Old. Slightly injured. Good writing.

Wooden boards are added to both sides. Complete

539.

9. D. 6.

यथोद्देशकार्यकालपरिभाषार्थविचारः

Paper. 5 Foll. $9\frac{3}{4} \times 5$ inches. 12 lines in a page. Telugu script. Old. Slightly injured. Good writing.

A treatise on the Paribhāṣās यथोद्देशं संज्ञा-परिभाषम् and कार्यकालं संज्ञापरिभाषम् well-known in Pāṇini's grammar The author's name is not known.

Complete.

Beginning :

यथोद्देशं संज्ञापरिभाषम् । कार्यकालं संज्ञापरिभाषम् ।
तत्रापे प्रकारद्वयम् । तत्रायमाह—उद्दिश्यते उच्चार्यते
यस्मिन् काले स उद्देशः । तमनतिरूप्य यथोद्देशम् ।
यस्मिन् काले परिभाषा संज्ञा चोच्चारिता तत्रैव वाक्यार्थ-
बोधेन गृहीतपरिभाषार्थेन गृहीतसंज्ञापदशक्त्या च
अष्टाध्याय्या सर्वत्र व्यवहारः । ननु कार्यार्थ-
त्वात्संज्ञापरिभाषाणां कार्योद्देशवृत्तित्वं न्याय्यम् । किं
च तदानीं विधिवाक्यार्थज्ञानेन किमस्य फलमित्या-
काङ्क्षाशान्त्यभावेन साकाराक्षरत्वात् अयं पक्षोऽसङ्ग-
इति चेत्, अत्र कैयटः—यदा अनुद्दिश्य प्रयोजनविशेष

प्रयोजनमात्रमभिसंधाय भविष्यति किंचिदनेन प्रयोजन-
मिति ज्ञानमात्रेण संतुल्ययथाश्रुतग्राहिप्रतिपत्त्रपेक्षः
पक्ष इति ।

End :

किं च भपदमहेति विरोधिप्रतिद्वंद्विनिर्देशेन यत्रो-
भयोः प्राप्तिस्तत्रैवागत्या यथोद्देशपक्षायवर्णेऽप्यन्यत्र
कार्यकालपक्ष एवेत्याशय इति केषांचित्समाधानमपि
न समञ्जसम् । तत्रापि कार्यकालपक्षे गतेरुक्तत्वेना-
गत्या मुख्यपक्षत्याग इत्यस्यायुक्तत्वादित्यलम् । एवं च
व्यङ्ग्यः संप्रसारणमिति सूत्रमाप्यमप्यनुगृहीतं भवतीति
सुवीभिराकलनीयम् ।

540

9. D. 6.

रमत्याहारमण्डनम्—(पाठक)रामचन्द्रकृतम्

Paper. 6 Foll. $9\frac{3}{4} \times 5$ inches. 12 lines in a page. Telugu script. Old. Good. Good-writing.

Nāgesa refuted रमत्याहार accepted by Bhaṭṭojidiksita. Pathaka Rāmacandra son of Murāri and elder brother of Lakṣmana, condemns herein Nāgesa's view and upholds Dikṣita's view on रमत्याहार.

Complete

Beginning

सचिन्त्य वादिप्रवरं जेतारं श्रीपतञ्जलिम् ।

बुधे वादिबिडासार्थं रमत्याहारमण्डनम् ॥

लण् । अत्र लकाराकारोऽनुनामिकः प्रतिज्ञायते ।
तेन लण्सूत्रस्थावर्णेन सहोच्चार्यमाणो रेफो रलयोः
सङ्गतिं सिद्धमिति कैयटमाधवहरदत्तदीक्षितादयः । अत्र
वदन्ति—अस्यानुनामिरुत्वे अतो हरेति पाणिनिः
लकारं नोच्चारयेत् । प्रत्याहारणेन निराहृतः । किं चाम्ये-

त्संज्ञकत्वे यण्वटितसूत्रेषु बहुषु-अर्धमात्रावाचवानु-
रोधेन यप्रत्याहारेणैव व्यवहरेत् । किं चानुबन्धानामच्-
प्रत्याहारे प्रहणाभावे आचारादप्रधानत्वाद्दोषश्च बलवत्तर-
इति भाष्योक्तस्य तृतीयहेतोरेव्यापकतापत्तिः ।

End :

एतेन वस्तुतो प्रत्याहारामावेन रपर इत्यस्य स्थाने
लपर इति पठनीयमिति लपरत्वं वक्ष्यामीति तुल्यास्य-
सूत्रभाष्यालम्प्यत इति उरण्परसूत्रस्थः शब्देन्दुशेखरः
परास्तः । एवं हि भाष्यादिसर्वप्रन्थस्वारस्ये दृढतर-
युक्तेरभावे च महासाहसमवलम्ब्य कथमेतद् दूषयां-
चक्रुरिति त एव प्रष्टव्याः । मात्सर्यमुत्सार्य निपुणतरै-
र्विभावनीयं सुहृद्भिर्विद्वद्भिः ।

Colophon :

रामचन्द्रविरचितं प्रत्याहारमण्डनं समाप्तिमगमत् ॥

Then reads the following stanza :

“विन्दा विन्दति यत्र पात्रपदवीं सन्तो लघुत्वं गताः
पुंमिश्रेदवलम्ब्यते रतिकथाः केणीदृशामादरः ।
विश्रान्ता यदि धाकरीषु कविता सत्सूरिणा का कथा
भूपाले यवने समस्तमुखने वैदग्ध्यमस्तं गतम् ॥”

541. 9. D. 91.

प्रत्याहारमण्डनम् — (पाठक) रामचन्द्रकृतम्

Paper. 5 Foll. 9 × 5½ inches. 18 lines
in a page. Telugu script. Old Good.
Good writing.

Fol. 3b is left blank. Complete.

Colophon

इति श्रीमत्पाठकमुगारिसूनुपाठकलक्ष्मणाग्रजपाठक-
रामचन्द्रविरचितं प्रत्याहारखण्डनं संपूर्णम् ।

The reading प्रत्याहारखण्डनं found in the
above-mentioned colophon is apparently

wrong. It should be प्रत्याहारमण्डनम्. The
remark written in the margin as प्रत्याहार-
स्थापनं strengthens the reading as मण्डनम्.

542. 9. F. 49.

प्रत्याहारमण्डनम् — (पाठक) रामचन्द्रकृतम्

Paper. 5 Foll. 9½ × 8 inches. 17 lines
in a page. Telugu script. Old. Good.
Good writing.

Complete.

543. 22. P. 13.

प्रत्याहारमण्डनम् — (पाठक) रामचन्द्रकृतम्

Palm-leaf. 6 Foll. 15½ × 1½ inches. 9
lines in a page. Grantha script. , Old.
Injured. Good writing.

Complete.

Reads the following colophon :

इति विद्वत्केसरिमिश्रविरचितं प्रत्याहारमण्डनं
संपूर्णम् ।

544. 27. E. 3.

लघुमञ्जूषा

Palm-leaf. 32 Foll. 18 × 1 inches. 6
lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Good writing.

This is a valuable work on the philo-
sophy of grammar and speech written by
Nāgesa, son of Sati and Sivabhaṭṭa and
protege of the prince Rāmavarman ruler
of Śrīngabera near Allahabad. The work
deals also with the general topics relat-
ing to Śābdabodha like Gadādhara's.

Vyutpattivāda discussing the structure, import and power of the words. The main sections of the subjects dealt with are—the theory of Sphoṭa, Dhatvartha, Nipātārtha, Tīnārtha and Subārtha. In explaining the theory of Sphoṭa, the author says that the theory is derived from the grammarian called Sphotāyana who was anterior to Pāṇini. The work is available in print together with two commentaries called *Kalā* and *Kuñcika* written by the author's pupil Pāyagunda Vaidyanatha and Durbala Kṛṣṇamitra respectively. From the stanzas found at the end of the work it is known that Nāgesa was the pupil of Haridikṣita in Vyākaraṇa and of Ramarāma in Nyāya. He describes his two important works *namely* *Sabdendusekhara* and *Mañjūsā* as his son and daughter respectively. The author may be assigned to the end of the 17th Century and the beginning of the 18th Century A.D. as he was invited to attend to a religious rite *asvamedhayāga* by Jayasinha, the ruler of Jeypur (1688 to 1728 A.D.). This work is an abridgement of the author's bigger work called *Mañjūsā*. The *Paramalaghumanjūsā* described under No. 469 *ante* is another work of the author being a further abridgement of this work.

The MS. contains the Dhātvarthavicāra and Nipātārthavicāra (incomplete).

Beginning

अथ सस्त्वशब्दमूलभूतत्वाद्वात्त्वर्थो निर्णीयते ।
तत्र फलानुवृत्त्यो यत्नसहितव्यापारो धात्वर्थ इति
सिद्धान्तः । यत्तु फल धात्वर्थे, व्यापारः प्रत्ययार्थ

इति ; तत्र, ल. कर्मणि चेत्यादिविरोधात् । न हि
तेन व्यापारस्य प्रत्ययार्थता लभ्यते । किं च पचसि,
पक्षयसि 'पक्वानियादौ' फुत्कारादीनां प्रतीतये तत्रा-
नेकप्रत्ययानां शक्तिकल्पनापेक्षया एकस्य धातोरेव
शक्तिकल्पनोचिता । किंच फुत्कारादेः प्रत्ययार्थत्वे
गच्छतीत्यादावपि तत्प्रतीतिवारणाय तद्वोधे पचि-
समभिव्याहारस्यापि कारणत्वकल्पने गौरवम् ।

End

'पञ्च पञ्चनखा भक्ष्याः' इत्यादाववधारणविषय-
बुद्धिस्थवृत्तिपञ्चत्वसंख्यावति पञ्चपदस्य लक्षणा । अव-
धारणं चात्र पञ्चातिरिक्तसंख्या . . . णसवन्धि-
समभिव्याहृतप्रकारकज्ञानरूपम् । तेनान्ये भक्ष्या
इति फलति । एवकारस्य तदर्थलक्षणया वा । फलं
तु प्रापकप्रमाणनोधितस्य तदतिरिक्तविषयत्वाभाव-
कल्पनमितिष्टसिद्धिः । यत्तु एवकारार्थो . . . ।

545

20 E. 1.

वर्णविभागः

Palm leaf 2 Foll 14½ X 1½ inches 7
lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

A work on Sanskrit alphabets specifying
their total number and other aspects in
each group.

Incomplete.

Beginning.

वर्णास्तावदेकपञ्चाशत् । ते द्विविधाः—अचो हल-
क्षेति । तत्राच एकाधिकपञ्चदश वर्णाः । हलः पञ्च-
त्रिंशद्वर्णाः । तत्र पञ्च वर्णाः । प्रतिवर्गं पञ्च वर्णाः ।
कादयो मावसानाः स्पर्शाः । यरलवा अन्तःस्थाः ।

End.

ध्रुव औन्नत्यं गतः । रामोऽभिरामः ।

वाक्यपदीयम् — भर्तृहरिकृतम्

Paper 24 Foll 10 $\frac{1}{2}$ X 4 $\frac{1}{2}$ inches 8 lines
in a page Devanagari script Old Good
Good writing

This is the well-known treatise on the philosophy of grammar by Bhartṛhari, pupil of Vasurata. The work is also known by the name *Harikarikas* after the author's name. It is divided into three Kandas, namely 1 Āgamakāṇḍa, 2 Vakya kāṇḍa and 3 Padakāṇḍa dealing with the Sphota, vakya and pada respectively.

In the first Kāṇḍa the author expounds from all possible standpoints the theory of Sphota as the most essential truth of verbal sounds. Perhaps, Bhartṛhari was the first author who was responsible for separating the doctrine of Sphota from the ordinary functions of grammar and treating it elaborately with an advanced philosophical idea so as to identify the grammatical Sphota with the Vedantic Brahman in pure advaitic principles of Vivartavada. Hence this chapter has been given also the title *Brahmakāṇḍa*. He also insists herein the necessity of Āgamapramāṇya or Śabdapramāṇya, probably in opposition to the view held by Vaiśeṣikas. Hence it is also called Āgamakāṇḍa.

In the second Kāṇḍa the author deals with the vakya giving its characteristics and putting forth the arguments in favour of the theory that a sentence is distinct from the group of words and it has been endowed with a separate power of import. At

the end of this Kāṇḍa he gives the following historical information on Pāṇini's grammar — After Pāṇini and Kātyāyana, the author Vyāḍi wrote a bulky treatise on grammar called *Samgraha* in a lakh of grāṇthas. But in course of time the work suffered much owing to the want of students and almost perished. At that time Patañjali came and wrote the *Mahabhāṣya* summarizing the *Samgraha*. Again the scarcity of capable teachers in the *Mahabhāṣya* gave opportunity to rival grammarians such as Baiṇi, Saubhava and Haryakṣa for destroying the work as they were already the opponents to the *Samgraha* and consequently to the *Mahabhāṣya* also. Thus the *Mahabhāṣya* was not in vogue and remained only in a manuscript for a long time in the south. Then Candracarya, Vasurata and some others succeeded in their attempts to get back the work from the south and popularised it. Our author Bhartṛhari studied the *Mahabhāṣya* and learnt the secrets of grammatical science from Vasurāta.

In the third Kāṇḍa he deals with the word explaining the structure, import and power in it and treating some miscellaneous topics relating to it. Hence this Kāṇḍa is also known as *Prakīrṇakāṇḍa* or miscellaneous chapter. Mammata and Nagesa quote a few prose passages under the name of this work. Therefore it is understood that the work must have been in the form of prose and verses. But this MS contains the verses only.

As regards the date of the author modern scholars relying upon the accounts given by the famous Chinese traveller *Itsing*, fix it between 600 and 650 A D But as Vasurata, the author's preceptor, is said to have been a contemporary and opponent of Vasubandhu (337 to 437 A D) the author of the *Abhidharmakosa*, our author may be fixed in the period still early i.e., 400 A D (Vide page 14 of the Introduction to the *Abhidharmakosa* written by Rahula Sankrtyayana, Benares, 1931) Bhartṛhari was also the author of a commentary on the *Mahabhāṣya* called *Pradīpikā* (Vide No. 110 ante) The work has been completely printed and published in the Benares Sanskrit Series The colophon found at the end of the third Kanda describes the author as the king of Avanti Contains the Kandas 1st complete and 2nd incomplete

Beginning

अनादिनिधनं ब्रह्म शब्दतत्त्व यदक्षरम् ।
विवर्ततेऽर्थभावेन प्रक्रिया जगतो यतः ॥
एकमेव यदाम्नातं भिन्नं शक्तिव्यपाश्रयात् ।
अपृथक्त्वेऽपि शक्तिभ्यः पृथक्त्वेन च वर्तते ॥
अव्याहृतकला यस्य कालशक्तिमुपाश्रिता ।
जन्मादयो विकाराः पङ्क्त्यै भावभेदस्य योनयः ॥
एकस्य सर्वजीवस्य यस्य चैयमनेकधा ।
भोक्तृभोक्तव्यरूपेण भोगरूपेण च स्थितिः ॥
प्राप्त्युपायोऽनुकारश्च तस्य वेदो महर्षिभिः ।
एकोऽप्यनेकवर्त्मैव समाप्नातः पृथक्पृथक् ॥

Colophon

इति भगवद्भर्तृहरिकृते वाक्यपदीये आगममनुसूय
प्रथमः काण्डः ।

End

क्रियान्तरेण चैतेषां भवन्ति न हि शक्तयः ।
रूपादेव तु तादृश्यं नियमेन प्रतीयते ॥
तथैव रूपशक्तिभ्यामुत्पत्त्या समवस्थितः ।
शब्दो नियतः . . . . ॥

547

38 1 3

वाक्यपदीयम् — भर्तृहरिकृतम्

Paper 223 Foll 8½ X 6½ inches 14
lines in a page Devanagari script New
Good Good writing

Transcribed from a MS available in
the Govt Oriental MSS Library, Madras

As said in the last number, the work
herein contains the verses and prose
representing the text and Vṛtti on it
by Bhartṛhari The first Kanda of this
work has been printed and published by
the Society of Ram Lal kapur Trust
Lahore under the editorship of Caru
deva S'astri in 1934 The shorter vṛtti
published in the Benares Sanskrit Series
for the first kanda with the authorship of
Harnysabha seems to be a condensed
version of this Vṛtti

This MS contains the Kanda 1 com-
plete and the 2 incomplete

Beginning

अनादिनिधनं ब्रह्म शब्दतत्त्व यदक्षरम् ।
विवर्ततेऽर्थभावेन प्रक्रिया जगतो यतः ॥

सर्वपरिक्ल्पनातीतस्य भेदसमर्पसमप्रतिपक्षेण स
..... विद्याविद्याप्रविभागरूपमप्रविभाग काल-
भेददर्शनाभ्यासेन मूर्तिविभागभावनया च व्यग्रहारानु-

पातिभिर्धर्मैः सर्वास्ववस्थास्वनाश्रितादिनिवन ब्रह्मेति
प्रतिज्ञायते । न हि कार्यकारणा . . . विभक्तस्यैकस्य
ब्रह्मणः सर्वप्रवादेऽप्यपूर्वापरे प्रवृत्तिनिवृत्तिकोटी संपरि-
संख्यायेते । न चास्योर्ध्वमधस्तिर्यग्वा मूर्तिपरिवर्त-
प्रत्यङ्गानां कचित्कचिदवच्छेदोऽभ्युपगम्यते । तच्च
भिन्नरूपाभिमतानां विकाराणां प्रकृत्यन्वयित्वाच्छ
व्दोषप्राहिता चावतिष्ठते शब्दतत्त्वमित्यभिधीयते ।
स्थितिप्रवृत्तिनिवृत्तिप्रविभागा हि शब्देनाक्रियन्ते ।
तच्चाक्षरनिमित्तत्वादक्षरमित्युच्यते । प्रत्यक्चैतन्येऽन्तः
संनिवेशितस्य बोधनार्था व्यक्तिरभिनिष्यन्दते ।

Colophon . -

इति श्रीहरिवृषममहावैयाकाङ्गोपरचिते वाक्यपदीये
आगमसमुच्चयो नाम प्रथमकाण्डं समाप्तम् ।

2 Kanda begins

शब्दस्य न विभागोऽस्ति कुतोऽर्थस्य भविष्यति ।
विभागैः प्रक्रियाभेदमविद्वान्प्रतिपद्यते ॥

यस्तावन्निमित्तरूपफलभेदादप्रसिद्धभेदक्रमवद्विरयुग-
पद्वावैरवयवैर्युक्त इत्येव प्रतीतः शब्दः तस्यैव नित्यत्व-
पक्षे योग परिकल्पितो व्यवहारविषयो द्रव्यशक्ति-
निमित्तानुपाती शब्देष्टु प्रत्यस्तरूपो विभागः स
नास्ति ।

End

तथा द्विवचनेऽचीति तन्त्रोपायादिलक्षणः ।
एकशेषेण निर्देशो भाष्य एवोपवर्णितः ॥

सहविवक्षाविषयलक्षणानुपातिनमेकशेषमन्तरेणापि
भाष्ये द्विवचनेऽचीत्यत्र द्विवचनं च द्विवचनं चेति
तन्त्रोच्चारणविषय एकशेषविकल्प एवोपन्यस्तः ।

प्रायेण सक्षेपरचीनरूपविद्यापरिग्रहान् ।
संप्राप्य वैयाकरणान् संप्रहेऽस्तमुपागते ॥
कृतेऽथ पतञ्जलिना गुरुणा तीर्थदर्शिना ।

सर्वेषां न्यायबीजानां महाभाष्ये निबन्धने ॥
अलङ्काराधे गाम्भीर्यादुत्तान इव सौष्ठवात् ।
तस्मिन्नकृतबुद्धीनां नेवावास्थित निश्चयः ॥
वैजिसौभवहर्षशैः शुभ्रकतार्त्तानुसारिभिः ।
आर्यै विष्णविते प्रन्थे सप्रहप्रतिकञ्चुके ॥
यः पतञ्जलिशिष्येभ्यो श्रुष्टो व्याकरणागमः ।
कालेऽथ दाक्षिणात्येषु प्रन्थमात्रे व्यवस्थितः ॥
पर्वतादागमं लब्ध्वा भाष्यबीजानुसारिभिः ।
स नीतो बहुशास्त्रत्वं चन्द्राचार्यादिभिः पुनः ॥
न्यायप्रस्थानमार्गास्तानभ्यस्य स्वं च दर्शनम् ।
प्रणीतो गुरुणास्माकमयमागमसंग्रहः ॥

548

38 I 20

वाक्यपदीयव्याख्या पद्धतिः—वृषभदेवकृता

Paper 291 Foll 8½ x 6½ inches 14
lines in a page Devanāgarī script New.
Good Good writing

This is a commentary called Paddhati
on the Vākyapadīya which is in the form
of verses and prose as described under the
last number The author Vṛsabhadeva
was the son of Devayāsa and protege of
the king Viṣnugupta who still remains un-
identified This commentary has been con-
densed and included in the book of Vāky-
padīya published by the society of Ram
Lal Kapur Trust, Lahore in 1934. The
author Vṛsabhadeva admits that there
were already many commentaries on the
Vākyapadīya before his

The first Kanda only complete.

Beginning

सर्वप्रपञ्चरूपं विगताशेषप्रपञ्चजालमलम् ।

जयति जगतां निमित्तं भवबन्धच्छिदे परं ब्रह्म ॥
विमलचरितस्य राज्ञो विदुषः श्रीविष्णुगुप्तदेवस्य ।
भूतयेन तदनुभावाच्छीदेवयशस्तनूजेन ॥
बन्धेन विनोदार्थं श्रीवृषभेण स्फुटाक्षरं नाम ।
क्रियते पद्मतिरेषा वाक्यपदीयोदधेः सुगमा ॥
यद्यपि टीका बह्व्यः पूर्वाचार्यैः सुनिर्मला रचिताः ।
मन्तः परिश्रमज्ञास्तथापि चैना प्रहीन्यन्ति ॥

‘द्वावुपादानशब्देषु’ इत्यतः प्रभृति प्रकरणं प्रव-
र्तित्यते । तस्य त्वनाख्यातसंबन्धाभिधेयप्रयोजनस्य
प्रेक्षापूर्वकारिणामनुपादेयतैव स्यादिति ते कथयित-
व्याः । तत्र संबन्धः प्रमाणप्रयोजनयोः हेतुहेतु-
मद्भावलक्षणस्तदन्तर्गतत्वात् पृथगुक्तः । प्रकरणं हि
शब्दादिपदार्थानुगमकम् । तस्य तत्फलम् । मोक्षस्तु
पारम्पर्येण । ताभ्या च सहास्य हेतुहेतुमद्भाव इति ।
यस्त्वस्य प्रकरणस्य व्याकरणेन सह संबन्धः तमयं
‘नित्याः शब्दार्थसंबन्धास्तत्रान्नाता महर्षिभिः’ इत्युपो-
द्धातकारिकाया स्वयमेव कथयिष्यति यतो मुनिभिर्व्या-
करणे नित्याः शब्दादयः कथितास्ते चानेन प्रकरणेन
समनुगम्यन्त इति । गुरुपक्रमं द्वितीयकाण्डान्ते स्वयमेव
ग्रन्थकारो दर्शयिष्यति ‘प्रायेण संक्षेपरुचीन्’ इत्या-
दिभिः श्लोकैः । अभिधेयदर्शनाय तु ‘अपोद्धारपदार्था
ये’ इत्यादिकारिकाद्वयम् । यतोऽष्टौ पदार्था निरूप्य-
न्तेऽस्मिन्प्रकरणे । द्विविधोऽर्थः अपोद्धारितः स्थित-
लक्षणश्च । शब्दो द्विविधः प्रतिपादकोऽन्वाख्येयश्च ।
संबन्धो द्विविधः कार्यकारणभावलक्षणः योग्यतालक्ष-
णश्च । फलं द्विविधम् । अर्थप्रतिपादन धर्मश्चेति ।
स्मृत्यर्थमनुगम्यन्त इति प्रकरणप्रयोजनम् । यतो व्या-
करणाङ्गभूताष्टपदार्थस्मरणं प्रयोजनमस्य प्रकरणस्य ।
विशिष्टेष्टदेवतानमस्कारस्तु ब्रह्मणः शास्त्रादौ सकीर्तनात्
कृतः, यतो देवताः सर्वाः तस्मैव विनता इति ।
सति व्याकरणस्य प्रयोजनउत्त्वे तदङ्गभूतपदार्थानुगमो

युक्त इति नित्याः शब्दार्थसंबन्धा इत्यतः पूर्वाः कारिकाः
सर्वा एव व्याकरणप्रयोजनान्वाख्यानाय ।

End :

तदेवं श्रुतिस्मृतीनां स्वरूपमाख्याय व्याकरणस्मृ-
तेरन्याभिः स्मृतिभिस्तुल्यतामाह—कायवाग्बुद्धीति ।
ते हि यथावस्थितपदार्थपरिच्छेदविरोधिनो बुद्धेः
कालुष्यहेतव उपप्लवाः । तदुपघातेति । रागाद्युप-
घातहेतुभूतं वैराग्यादि । तस्य ये उपायास्तेषा लक्षण-
भूतान्यध्यात्मशास्त्राणि पातञ्जलादीनि ।

* * * * *

सूक्तकरणिकालकाविनाविशाषप्रयो विद्भिः संज्ञेया
मवति । विप्रयबन्धुपदानाम् ।

Colophon :

इति श्रीवृषभदेवविरचिताया वाक्यपदीयपद्धतौ
प्रथमं काण्डं समाप्तम् ।

549.

23 L. 2.

वाक्यपदीयव्याख्या पद्धतिः—वृषभदेवकृता

Palm leaf. 110 Foll. 19 × 1½ 8 lines
in a page. Malayālam script. Old Injured
Illegible writing.

Contains the first Kānda only complete.

This is the original of the transcript
described in the last No.

550.

39. F. 3.

वाक्यपदीयव्याख्या पद्धतिः—वृषभदेवकृता

Paper. 160 Foll. 7½ × 6½. 18 lines in a
page Devanāgarī script. New. Good.
Good writing.

Transcribed from a MS. of the Government. Oriental MS. Library Madras

Breaks off in the 82nd stanza of the 1st Kānda.

The following colophon which mentions the work as complete is apparently wrong.

Colophon

इति देवयशस्तनूजेन वृषभदेवेन विरचिता वाक्य-
पदीयटीका संपूर्णा ।

551. 40 B 29

वाक्यपदीयव्याख्या प्रकाशः—हेलाराजकृतः

Paper 79 Foll 8½ X 5 inches 12 lines in a page Devanāgarī script Old. Injured Good writing The folios are given the serial numbers 1 to 251 of which 2 to 173 are missing

This is a valuable commentary called Prakāśa on the third kānda i.e. Pada kānda alias Prakīrṇakānda of Bhartṛhari's Vākya-padiya. The author Helārāja was the son of Bhūtirāja a descendant of Lakṣmana, the minister of the King Muktapīda. Hemendra in his Aucitya-
व्याख्यानं quotes a stanza under the authorship of Rājaputra Muktapīda while the same stanza is quoted in Vallabha deva's Subhasītavalī under the authorship of Bhartṛsu. From this it is presumed that Muktapīda had another pet name Bhartṛsu. According to Kalhana's Rājataranginī Muktapīda was the son of Tārāpīda and a contemporary of King Yaśovarman and the poet Vakpaṭirāja of the 8th Century A D. But this informa-

tion will not help us in fixing the exact date of Helārāja, as he was only a remote descendant of Muktapīda's minister. As the author quotes Kaiyaṭa's Pradīpa he must be later than the 11th century A D. in which Kaiyaṭa is supposed to have lived. Helārāja states that he has also written a commentary on the first two kāndas of the work by the name Śābda-prabhā. But this is not available anywhere. The author divides the third kānda into the following 14 sections, viz.—1. Jāti, 2. Dravya, 3. Sambandha, 4. Bhūyodravya, 5. Guṇa, 6. Dik, 7. Sādhana, 8. Kriyā, 9. Kāla, 10. Puruṣa, 11. Samkhyā, 12. Upagraha, 13. Linga and 14. Vṛtti. The manuscript and the printed edition of this commentary, contain gaps in two places in the 7th section and make up for the omission by supplying the commentary of Puṇyarājā for the corresponding portions. From this we may presume that Puṇyarāja has written commentary on the third Kānda also.

The MS contains one leaf in the beginning of the 1st section and then begins in the 82nd stanza of the 7th section and goes on up to the end of the 8th section.

यस्मिन्समुल्लता प्रयाति रुचिर कोऽप्यन्तरङ्गमते
नेदीयान्महिमा मनस्यमिनव पुनः प्रकाशात्मनः ।
तृप्तिं यत्परमा तनोति विषयास्वाद विना शाश्वतीं
धामानन्दसुधामयोजितवपुस्तत्प्रातिभ सस्तुम ॥
काण्डद्वये यथाश्रुति सिद्धान्ताधेस्तु तत्त्वतः ।
प्रबन्धो विहितोऽस्माभिरागमार्थानुसारिभि ॥

तच्छेषभूते काण्डेऽस्मिन् सप्रपञ्चे स्वरूपतः ।
श्लाकार्थोक्तनपर प्रकाशोऽयं विधीयते ॥

इह पदार्थाष्टकविचारपरत्वाद्वाक्यपदीयस्य प्रथम-
काण्डेन प्रयोजनादिपदार्थे निर्णीतेऽनन्तरकाण्डोपपादि
तापपत्तिभिर्वाच्यतदर्थयारन्वाल्पेयस्थितलक्षणयोः प
दार्थयानिर्णीतत्वात्तदपोद्धारकोपोद्धाररूप पदविचार
प्रकल्प्यते । तत्र नियतविकल्पो यथाभिप्रायमपोद्धार
इति यथासंभव पदभेदानुद्दिष्टः—

द्विधा कश्चित्पद भिन्नं चतुर्धा पञ्चधापि वा ।
अपादृत्यैव वाक्येभ्यः प्रकृतिप्रत्ययादिवत् ॥

वाक्यस्यैव निराशस्य वाचकत्वादान्तराः पदप्रवृत्ति
विभ्रम इति किमस्यपदव्युत्पादनेनेत्याशङ्क्यापोदृत्यैव
वाक्येभ्यः इत्याह । अपोदृत्य कल्पनासुद्ध्या पृथक्पद
निराशस्य । अलण्डवाक्ययुत्पत्तावुपाय पदव्युत्पत्ति
वाक्यवादिनाम् , अलण्डपदव्युत्पत्ताविव परिकल्पित
रूपप्रकृतिप्रत्ययागमादेशादिव्युत्पत्ति पदवादिनाम् ,
आनन्त्याद्वा वाक्यानां स्वालक्ष्येनाशक्या व्युत्पत्ति
कर्तुमिति सदृशपदद्वारकम् ।

End

यथाहि नापाध्यायरूपपादन्यन्मातुल्यं तथा न
भावाद्व्युत्पत्तिरूपम् । सामान्यविशेषयोरत्यन्तभेदा-
भावात् सकलविशेषपरिहारेण सामान्यरूपानुपपत्तेरिति
सर्वत्र सिद्धिः ।

Colophon

इति श्रीभूतिराजनयहेलाराजकृते प्रकीर्णप्रकाशे
त्रियासमुद्देशाऽष्टमः । प्रन्थ २९६९ ।

552 39 G 13

वाक्यपदीयव्याख्या प्रकाशः—हेलाराजकृत

Paper 128 Foll 8½ × 6½ inches 14

lines in a page Devanagari script New
Good Good writing

Transcribed from a MS of the Govern-
ment Oriental MSS Library Madras

Contains the 3rd Kānda sections 9 to
13 only

Fol 123 is left blank but there is no
gap in the matter

Beginning

क्रियानन्तरं कालं समुद्दिष्टं । स हि क्रियाया
परिच्छेदकः । तत्र दर्शनान्तरलक्षितं तावत् तत्त्व-
रूपमाह—

व्यापारव्यतिरेकेण कालमेकं प्रचक्षते ।

नियमेकं विमुद्रय्य परिमाणं क्रियावताम् ॥

परावरादिप्रत्ययलिङ्गो व्यापकः एको मूर्तोऽत एवा-
कृतमत्त्वान्नियं कालं क्रियाव्यतिरिक्तो जन्मादिक्रिया
द्वारेण भावपरिच्छेदको वेशेषिकैराम्नातः । तस्य
परिच्छेदकान्तरेभ्यः परिच्छेद्यभेदेन भेदमाह—

दिष्टिप्रस्थसुवर्णादि मूर्तिभेदाय कल्पते ।

क्रियाभेदाय कालस्तु सख्या सर्वस्य भेदिका ॥

मूर्तिरसर्वगतद्रव्यपरिमाणम् । तत् परिच्छिद्यते दिष्ट्या-
द्यायाममानेन । तथा च मूर्तिमद्रस्तुगतमेव दिष्टि
वितस्तिरित्यादि । एकदिग्विभागावच्छेदेन चानेन वस्तु
परिच्छेदे प्रमाणम् । प्रस्थादिना तु सर्वतोऽवच्छेदेना
राहपरिणाहाम्या ब्रीह्यादेः परिच्छेदः । प्रस्थं द्रोणं
आदिकमित्येतत् परिमाणम् । परि सर्वता भावे ।
सुवर्णादिरुन्मानं तु तत्तद्विशेषेण द्रव्यं परिच्छिन्नमिति
सुवर्णं निष्कं पलमित्यादि । एभ्यो व्यतिरिक्तं कालोऽ-
मूर्तक्रियापरिच्छेदहेतुः । सूर्यसंचारादि कालेन मीयत
मासं सवत्सर इत्यादि । मूर्ता मूर्तस्य सर्वस्य सख्या
परिच्छेदमादधाति प्रमाणादधः । द्वौ घण्टौ, बहव आ

त्मानः, द्वे क्रिये, एका वितस्तिः, द्वौ हस्तौ, चत्वारः प्रस्थाः, पञ्च पलानि । संख्यापि च संख्यया मीयते; द्वे विंशती, पञ्च पञ्चाशत् इति । कालेन तथा क्रियाः परिच्छेद्यन्त इत्याह—

उत्पत्तौ च स्थितौ चापि विनाशे चापि तद्वताम् ।
निमित्तं कालमेवाहुर्विमतेनात्मना स्थितम् ॥

जन्मस्थितिविनाशाः समस्ताः क्रियाः कालान्तर्भव-
नहेतव इति तद्द्वारेण जन्मादिमता पदार्थानां निमित्त-
कारणं कालमाहुः ।

Colophon :

इति भूतिराजतनयेन हेलाराजेन कृते प्रकीर्ण-
प्रकाशे कालसमुद्देशो नवमः ।

End :

अभावे शशविषाणादीनामपि यस्तुभूतोत्तरपदाश्रयं
लिङ्गम् । न चान्यथानावोपाश्रयत्वादभावे व्यव-
हियत इति व्यापकमिदं संस्त्यानप्रसवौ स्थितिधेति
लिङ्गत्रयं सिद्धान्तितमवगन्तव्यमित्यसमस्तपदसंस्कार-
निमित्तभूताः पदार्थाः पर्यवसितविचाराः ।

Colophon :

इति भूतिराजतनयहेलाराजकृते प्रकीर्णप्रकाशे लिङ्ग-
समुद्देशोऽष्टमः ।

553. 39. C. 7.

वाक्यषट्दीपव्याख्या प्रकाशः—हेलाराजकृतः

Paper. 437 Foll. 8½ X 6½ inches. 14
lines in a page. Devanāgarī script. New.
Good. Good writing.

Transcribed from a MS. of the Govt.
Oriental MSS. Library, Madras.

Contains the 14th section viz. वृत्तिसमुद्देश
of the 3rd Kāṇḍa.

Beginning :

असमस्तपदगतानर्थान् विचार्य समस्तपदविषयान्
विचारयितुं पञ्चप्रकारवृत्तिपदविचारः प्रस्ताव्यते । तत्र
प्रथमं समानाधिकरणतद्वितविचारः । तथाहि—कुत्सि-
तादीनामर्थे चेद्भिन्नवचनानुपपत्तिः, कुत्सितादिसमा-
नाधिकरणादिति चेदतिप्रसङ्गो यथा टाढादिव्यति
प्रत्ययार्थपक्षं समानाधिकरणपक्षं च दोषवन्तमुद्भाव्य
सिद्धं तु येन कुत्सितादिवचनं तद्युक्तात् स्वार्थं प्रत्यय-
विधानादिति प्रकृत्यर्थविशेषणपक्षोऽवस्थापितः । येन
धर्मेण कुत्सादयः प्रतिपद्यन्ते तद्धर्मयुक्तार्थमिधायिनः
प्रातिपदिकात् तेनैव कुत्सादेरुपादानात् तद्व्योतनाय
स्वार्थं कनादयः प्रत्यया विधेया इति वार्तिकार्थः । एवं
च प्रकृत्यर्थविशिष्टः प्रत्ययार्थः, न तु कुत्सादिधर्म-
मात्रमिति लिङ्गवचनोपपत्तिः । उपात्तकुत्सादेरेव च
शब्दात् प्रत्यय इति तत्समानाधिकरणादिदमादेः
स्वयमनुपात्तकुत्सादेस्तदभावः । एवं स्थिते केन
धर्मेण कुत्सादय इत्युक्तम्—स्वार्थमभिधाय शब्दो निर-
पेक्ष इत्यादि । स्वार्थादिपञ्चकामिधायिनः प्रातिपदि-
कात् स्वार्थादिनिमित्तकुत्सनादिव्योतनाय कनादयः
प्रत्यया इति प्रकृत्यर्थविशेषणपक्षः । प्रियकुत्सनादिषु
पुनः प्रवर्ततेऽसौ विभक्त्यन्त इति च । न सुबन्तात्
प्रत्ययविधानपरमेतद्वचनम् । अपि तु पञ्चकार्थनि-
मित्तत्वात् कुत्सनादेः देवदत्त इत्यादौ कुत्सादिमात्रे
प्रत्ययेन व्योतिते प्रकरणादेः तद्वितुलिङ्गदीनामन्यतमो-
ऽवधारयते । स च सुबन्तेन व्योतित इति विशिष्ट-
कुत्सादयर्थाप्रतिपादनाय विभक्त्यन्तः प्रवर्तत इत्यु-
च्यते । तदेतत् व्याचष्टे—

कुत्साप्रशंसातिशयैः समासार्थं तु युज्यते ।

पदं स्वार्थादयः सर्वे यस्मात् कुत्सादिहेतवः ॥

स्वार्थद्रव्यलिङ्गसंख्याकर्मादिलक्षणेनार्थेन परिपूर्णा-
भिधेयं पदं स्वार्थादिनिमित्तेन विशिष्टेन कुत्सादयर्थेन

युक्तमवधार्यते । स्वार्थादयश्चान्यत्र व्याख्याता नेह प्रपञ्चयते । तदत्र प्रातिपदिकार्थनिमित्तत्वात् कुत्सा-
देस्तद्विशिष्टाभिधायिनः प्रातिपदिकादेवाधिकारात् प्रत्य-
यः । प्रत्ययान्तात् विभक्तिपराच्च कुत्सादिहेतोर्विशिष्ट-
स्याभिध्यक्तिगति समाप्तार्थे तेन संबन्ध्यत इत्युच्यते ।

End :

द्रव्यवाचिनामपि गवादीना बाहीकादौ गुणनिमित्त-
सादृश्यवशेन प्रवृत्तेः प्रकारे गुणवचनत्वमस्त्येवेति
किं विशेषणेन व्यावर्त्येत । तस्मात् गुणवचनग्रहण
सामर्थ्यात् गुणवचनो यः शब्दो निज्ञातस्तस्य प्रकारे
सादृश्ये द्योत्ये द्विवचनमिति नास्त्यतिप्रसङ्ग इति ।
गुणोपसर्जनद्रव्यवाचिनः शुक्लादेरेव द्विवचनं गुणवा-
चिनश्चेति शुक्लशुक्लः पटः, शुक्लशुक्लं रूप, पटुपटुरिति
सिद्धम् । तदेवं संसर्गावस्थः पदार्थो वाक्यार्थाद-
प्यदृश्य पदविभागपूर्वकं समीक्षितपरिसमाप्तोऽर्थद्वारकः
पदविचार इति ।

Colophon :

इति भूतिराजतनयहेलाराजकृते प्रकीर्णप्रकाशे वृत्ति-
समुद्देशश्चतुर्दशः । समाप्तं चेदं पदकाण्डम् ।

मुक्तापीड इति प्रसिद्धिमगमत् काश्मीरदेशे नृप.

श्रीमान् ख्यातयशः बभूव नृपतेस्तस्य प्रभावानुगः ।

मन्त्री लक्ष्मण इत्युदारचरितस्तस्यान्ववाये भवो

हेलाराज इमं प्रकाशमकरोच्छ्वाभीभूतिराजात्मजः ॥

तमोऽश्वत्सः सूर्यादिभिरिह कृतो यद्यपि सुवि

प्रदापः साफल्यं क्वचिदपि तथाप्यत्र विषये ।

प्रयात्वेव प्रायो जगति खलु भावाः कृतधिया

न शक्या निहन्तुं स्फुरदभिनवास्फाररुचिराः ॥

निराकाङ्क्षेण वपुषा गता सर्वजनीनताम् ।

तृतीया वागवस्थेयं प्रतिष्ठामुपयात्त्वतः ॥

त्रैलोक्यगामिनी येन त्रिकाण्डो त्रिपदी कृता ।

तस्मै समस्तविद्याश्रीकान्ताय हरये नमः ॥

सूक्तिश्रियः स्फुटा एता जयन्ति जगता गुणैः ।

हेरमाय्याञ्चिपयीयूषच्छटाच्छुरितविप्रहाः ॥

समाप्तोऽयं प्रकीर्णप्रकाशः ।

The scribe of the original MS. from which the MS. under notice was copied, adds :

“ विचित्रगुणनानार्थदर्शनेन निबन्धनम् ।

निर्मलानन्तबोधोद्यमचक्षुः सारस्वतं जुमः ॥

परगुणपरदानप्रस्तुताशेषकृत्या

निजगुणकलिकाभिलोककामोदयन्तः ।

अविदितपरदोषा ज्ञानपीयूषपूर्णाः

करकृतमपराधं क्षन्तुमर्हन्ति सन्तः ॥

कदम्बमूले कदलीवनान्तरे

विचित्ररङ्गे वसती सर्वाभिः ।

विनोदयन्ती कलनादर्वाण्या

सरस्वती मदनेऽस्तु तुष्टा ॥ ”

554

26. C. 37.

वाक्यपदीयव्याख्या प्रकाशः—हेलाराजकृतः

Palm-leaf. 203 Foll. 19 × 1½ inches. 12 lines in a page. Malayālam script. Very old. Very much injured. Illegible writing.

Contains the third Kāṇḍa only.

This is the original MS. from which the transcript described under the next number was made. The leaves are much broken and placed in disorder.

555.

39. H. 25.

वाक्यपदीयव्याख्या प्रकाशः—हेलाराजकृतः

Paper. 1108 Foll. 8½ × 6½ inches. 14

lines in a page Devanāgarī script New Good. Good writing Bound in four volumes.

Transcribed from the palm-leaf MS described under the last number

Contains the third kānda only

556 29. A 15.

विद्वन्मुखभूषणम्—(पयाग) वेङ्कटाद्रिमृकृतम्

Palm-leaf. 89 Foll 16½ × 1½ inches 5 lines in a page Telugu script Old Injured Good writing

A small metrical work giving the conclusions arrived at after long discussions as found in the Mahabhāṣya on each of the sūtras of Pāṇini with suitable similes. Each verse is followed by an explanation in prose by the same author The work is also called Mahabhāṣya vidvanmukhabhūṣaṇa. Nothing is known about the author's lineage, date etc except that he was probably an inhabitant of a place called S'ubhagiri or S'obhanadri as he salutes the Lord S'ri Rāma enshrined at that place

Contains the 1st pāda of the 1st adhyaya

Beginning

दासायते यदासस्य स्वयमेव चतुर्गुणः ।

श्रीराम तमनाद्यन्त वन्दे शुभगिरीश्वरम् ॥

शिष्टा एव न किंतु प्राज्ञ क्षुधितार्थिमात्रमिह दात्रा ।

अन्नस्यादैज्मात्रमिव दैच्छन्देन वृद्धिसंज्ञायाम् ॥

अत्र भगवता भाष्यकृता तद्भाषितानामादेचा ग्रहणम्, उतादैज्मात्रस्येति सशय प्रदर्श्य पक्षद्वयेऽपि दूषणमुक्त्वा आदैज्मात्रपक्षे दूषणोद्धारपूर्वकं स एव पक्षः सिद्धान्तितः । तथा च यथा वृद्धिसंज्ञाया वृद्धिसंज्ञाविधायके

वृद्धिरादैजिति सूत्र इत्यर्थः । आदैजग्रहणेन आदैच्छन्देन आदैजमात्र गृह्यते । न तु शिष्टाः विहिताः तद्भाषिता एवादौचो गृह्यन्त इति ; आदैजमात्रपक्षस्यैव सिद्धान्तितत्वादिति भावः ।

Colophon

इति श्रीमहाभाष्यविद्वन्मुखभूषणे प्रथमे पादे तृतीय-माहिकम् ।

End.

तमिम भाष्यकारसिद्धान्त निबन्धाति—

प्राचानाचार्याणा पदमेडादि व्यवस्थित यद्वत् ।
तद्वदनुभवति कश्चिद्वृद्धत्व सदसि न स्वभाषायाम् ॥

प्राचा प्राचीनानामाचार्याणा मत इति शेषः । एडादि एड आदियस्य तत् एडादि । एडादि पदं यद्वत् यथा वृद्धत्व वृद्धसंज्ञा व्यवस्थितमनुभवति कचित्प्राप्नोति कचिन्न प्राप्नोतीत्यर्थः । व्यवस्थितविभाषाश्रयणादिति भावः । तद्वत् तथा कश्चिद्वृत्त इति शेषः, सदसि सनाया वृद्धत्व स्वविरभावमनुभवति । कचिदुद्ग्राहः कर्तव्य इति सभ्यैरनुयुक्तो बाल्ये मम मामर्थ्यमुद्ग्राहे स्मितम्, इदानीमह वृद्धो जातः, उद्ग्राह कर्तुं न शक्नोमीति स्वस्मिन् वृद्धत्वमारोपयतीत्यर्थः । न तु स्वभाषायाम्, तस्या तु युववदेव व्यवहरतीति भावः । अत एव तस्यापि वृद्धत्व व्यवस्थितम् । उद्ग्राहादौ विषये वृद्धत्वमस्ति भाषाया विषये नास्तीति दृष्टान्त-दाष्टान्तिकयास्तुल्यता ।

आहिकसमाप्ति च कथयति ।

Colophon

इति श्रीप्रयागवेङ्कटाद्रिमृविरचिते महाभाष्यविद्वन्मुखभूषणे प्रथमाध्याये प्रथमे पादे नवमाहिकम् ।

557.

24. L. 13.

विभक्त्यर्थकारिकाः

Palm-leaf. 3 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

A small metrical work explaining the meaning of the Kārakas or case-affixes applied to nouns, with suitable illustrations. The author's name is not known.

Complete.

Beginning.

अथ कारकविभक्तीनामुपपदविभक्तीना चोदाहरणान्युच्यन्ते—

तत्रोक्ते कर्तरि यथा रामो जयति वैरिणः ।
रणे रामो च रामाश्च जयतश्च जयन्ति च ॥ १ ॥
संबोधने तु प्रथमाविभक्तिर्भवति ध्रुवम् ।
यथा हे राम हे रामो हे रामा इत्यनुक्रमात् ॥ २ ॥
हे शब्देन विनापि स्यात्कचिदन्तेऽपि हे भवेत् ।
यथा राम प्रसीद त्व राम हे त्वा भजाम्यहम् ॥ ३ ॥
इत्युदाहरणं दत्तमुक्ते कर्तरि केवलम् ।
अयोदाहरणं किंचिदुक्ते कर्मणि दीयते ॥ ४ ॥
न जीयते न जिघेते न जीयन्ते रणाङ्गणे ।
रामो रामौ च रामाश्च शत्रुभिश्चेति निश्चितम् ॥ ५ ॥

End.

क्रिया चैत्क्रियया लक्ष्या तत्र स्यात्सप्तमी तथा ।
मयि खादति रामोऽगान्मध्याचामत्युपागतः ॥
एव सर्वेषु शब्देषु विभक्तिवचनेषु च ।
उक्तानुसारि विज्ञेयमुदाहरणमुत्तमम् ॥

Colophon :

इति विभक्त्यर्थप्रकरणम् ।

558.

19. L. 49

वृत्तिदीपिका—(मौनि)श्रीकृष्णभट्टविरचिता

Palm-leaf. 27 Foll. 15×1 inches 8 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured. Good writing

Deals with various Vrttis or power of words according to the principles accepted by the philosophers of grammar. The author is Mauni Śrī-Kṛṣṇabhaṭṭa son of Raghunāthabhaṭṭa and grandson of Govardhanabhaṭṭa of the Mauni family. The author was younger brother of Jayakṛṣṇa, the author of the Siddhāntakaumudivṛkhyā Subodhinī. He salutes Mādhavendrasarasvatī as his preceptor.

Complete.

Beginning

हरिः ओम् । वृत्तिदीपिका ।
सजलजलदकालं सर्वलोकैकपाल
ब्रजयुवतिरसालं चन्दनाभयकपालम् ।
विहसदुरितजालं पुल्लराजीवनाल
विलसितवनमालं नौमि गोपालबालम् ॥
ध्यात्वा व्यास गुरुं नत्वा माधवेन्द्रसरस्वतीम् ।
मनिश्रीकृष्णभट्टेन तन्यते वृत्तिदीपिका ॥

इह सक्तजनाभिलषितमोक्षमुख्योपायात्मतत्त्वज्ञान-
स्य तत्त्वमस्यादिमहात्रायार्थबोधजन्यत्वात् शाब्दबोधे
च वृत्तिप्रहजन्त्योपस्थितेहेतुत्वाद्वृत्तिर्निरूप्यते ।

End

इत्थं निरूपिताः पञ्च व्यक्तिसफोटः । बोधदेवेन तु
शक्ततावच्छेदिका जातिरेव वाचिकेत्युक्तम् । जातिश्चा-
त्रिचको धर्मविशेषः । तथाच वर्णजातिस्फोटः पद-

जातिस्फोटः वाक्यजातिस्फोट इति तन्मते स्फोटत्रय
सिद्धम् ।

Colophon :

इति श्रीमन्मौनिकुलतिलकायमानगोवर्धनभट्टात्मज-
रघुनाथभट्टसुतश्रीकृष्णभट्टविरचिता वृत्तिदीपिका समा-
प्ता ।

559. 26. L 28.

वृत्तिदीपिका—(मौनि)श्रीकृष्णभट्टकृता

Palm leaf. 6 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
9 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured Good writing.
Incomplete.

560 24. B. 3.

वैयाकरणभूषणम्—कोण्डुभट्टकृतम्

Palm leaf 151 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
12 lines in a page. Malayalam script Old
Slightly injured Illegible writing

Wooden boards are added to both sides

In the shape of a commentary on the
Vaiyākaraṇamatonmajjana of Bhaṭṭojidik-
ṣita, the work enters lengthy discussions
on the philosophy of grammar and esta-
blishes the principles of grammarians
after refuting the views of the opposite
schools of Nyāya and Mīmāṃsa on the
subject. The author Koṇḍubhaṭṭa was
the son of Rangorjibhaṭṭa, the brother of
famous Bhaṭṭojidikṣita Rangorj is said
to have defeated one Vidyādhisayati of
the Dvaita school of philosophy in a
philosophical contest and received honours

in the court of Keladi Venkaṭappa Ran-
goji is also said to have written a work
on Vedānta (probably the Advaitacinta
mani) and a work called Mādhvasiddhān-
tabhanga. The work is divided into the
following chapters : 1 Dhātvarthanirṇaya,
2. Lakārāthanirṇaya, 3. Subarthanirṇaya,
4. Namārthanirṇaya, 5. Samāsasaktinir-
ṇaya, 6. S'aktinirṇaya, 7. Nañarthanirṇaya,
8. Nipātārthanirṇaya, 9. Bhāva-pratyayār-
thanirṇaya, 10. Devatā-pratyayārthanir-
ṇaya, 11. Abhedāikatvasamkhyānirṇaya,
12. Ktvādyarthanirṇaya and 13. Sphoṭa
nirṇaya

The author quotes a work called Vedān-
tabhūsaṇa.

Complete.

Beginning .

श्रीलक्ष्मीरमण नौमि गौरीरमणरूपिणम् ।

स्फोटरूप यतः सर्वं जगदेतद्विवर्तते ॥ १ ॥

अशेषफलदातारं भवाब्धितरणे तरिम् ।

शेषाशेषार्थलाभार्थं प्रार्थये शेषभूषणम् ॥ २ ॥

वाग्देवी यस्य जिह्वाप्रे नरीनर्ति सदा मुदा ।

भट्टोजिदीक्षितमहं पितृव्यं नौमि सिद्धये ॥ ३ ॥

पाणिन्यादिमुनीन्प्रणम्य पितरं रङ्गोजिभट्टाभिध

द्वैतध्वान्तनिवारणकफलिका पुभावागदेवताम् ।

दुष्टिं गौतमजैमिनीयवचनव्याख्यातुमिदं पिताम्

सिद्धान्तानुपपत्तिभिः प्रकटये तेषां वचो दूषये ॥ ४ ॥

नत्वा गणेशपादाब्जं गुरुनय सरस्वतीम् ।

श्रीकोण्डुभट्टः कुर्वेऽहं वैयाकरणभूषणम् ॥ ५ ॥

प्रारिप्सितप्रतिबन्धकप्रत्यहव्यूहोपशमनाय विरचितं
श्रीपतञ्जलिस्मरणरूपं मङ्गलं शिष्यशिक्षार्थं निबध्नन्
चिकीर्षितं प्रतिजानीते—

फणिभाषितभाष्याब्धेः शब्दकौस्तुभ उद्धृत ।
तत्र निर्णीत एवार्थः सक्षेपेणेह कथ्यते ॥

इति । देवतान्तर त्यक्त्वा फणिन एव स्मरण तु तस्य
प्रकृतशास्त्रनिर्मातृसयाम्यर्हितत्वेनेष्टतरत्वादित्याहुः ।
उद्धृत इत्यत्रास्माभिरिति शेषः । भाष्याब्धे शब्दकौस्तुभ
उद्धृत इत्युपादान च तत्रयकथनस्याधुनिकरूपित्वेना
पाणिनीयत्वाश्रद्धेयत्वपर्युदासाय । तस्याश्रद्धेयत्वे च
तन्मूलकत्वादेतस्याप्यश्रद्धेयत्व स्यादिति भावः । तत्र
निर्णीत इत्युपादान चेतोऽप्यविकजिज्ञासुभिरस्म
रकृतशब्दकौस्तुभादाववधेयमिति ध्वनयितुम् ।

Colophon

इति वैयाकरणभूषणे धात्वाख्यातसामान्यार्थयोर्नि-
रूपण समाप्तम् ।

End

उक्त हि वाक्यपदीये—

अजन्मनि यथा नित्ये पौर्वापर्यविवर्जिते ।

तरवे जन्मादिरूपत्व विरुद्धमुल्लभ्यते ॥

इति । तस्मादविद्यादशायामुक्तरीत्या जातिरेव स्फोटः ।
निष्कर्षे तु ब्रह्मैव स्फोट इति भावः । परं त्वविविद्याद-
शायामपि वर्णानां वाचकत्वमभ्युपेय्य स्फोटखण्डनम-
युक्तमिति ध्येयम् । ब्रह्मैवेत्यनेन “अत्राय पुरुषः स्वयं
ज्योतिः” “तमेव भान्तमनुमानि सर्वं तस्य भासा
सर्वमिदं निभाति” इति श्रुतिसिद्ध स्वपरप्रकाशत्व सूच-
यन् स्फुटन्यथोऽस्मादिति स्फोट इति यौगिक स्फोट-
शब्दाभिधेयत्व सूचयतीति सिद्धम् ।

विद्यामीशवरेण्यसन्नकयति श्रीभाष्यभट्टारक

जित्वा केन्द्रदिवेष्टुत्पसविधे ह्यान्दोलिका प्राप्तावान् ।

यश्चके मुनिवर्यसूत्रविहृति सिद्धान्तभङ्ग तथा

भाष्यानां तमह गुरुपमगुरु रङ्गोजिभट्ट भजे ॥

पाणिनीयवचसा खलु मूल चन्द्रशेखर भवानिति रूढम् ।
तेन भूषणमिदं हि तवैव प्रीतये भवतु साम्बशिवस्य ॥

Colophon .

इति श्रीपट्टवाक्यप्रमाणपारावारपारीणपुरीणरङ्गोजि
भट्टात्मजकोण्डुभट्टकृते वैयाकरणभूषणे चरमः स्फोट-
वादः समाप्तः ।

561.

20 I 5

वैयाकरणभूषणम् — कोण्डुभट्टकृतम्

Palm leaf 105 Foll 18 × 1½ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Good Good writing

Contains up to the end of Subartha-
nirnaya.

Date of copying

“सर्वजिह्वस्सरे शुक्ले दशम्या चैत्रके तथा ।

लिखित मन्दवारे च वैयाकरणभूषणम् ॥”

562

20 I 7

वैयाकरणभूषणम् — कोण्डुभट्टकृतम्

Palm leaf 61 Foll 17½ × 2½ inches
10 lines in a page Telugu and Grantha
scripts Old Much injured Clear writing

Wooden boards are added to both sides

Wants beginning in the Lakārārtha-
nirnaya and goes on up to the end of the
work

563

20 I 10

वैयाकरणभूषणम् — कोण्डुभट्टकृतम्

Palm leaf. 137 Foll 15 × 1½ inches

7 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing
Begins in the Samāśasaktinirṇaya and
goes on up to the end of the work
The scribe adds

“इति स्वयं साम्बमूर्तिश्रीनिवासद्वयेन च ।
स्वामिरामानुजाभ्यां च नरसिंहद्वयेन च ॥
अलेख्यय प्रन्थवरो वैयाकरणभूषणम् ।
चोलियाप्पाख्यविदुषो हानायासाद्विशेषतः ॥”

Date of copying

चतुर्विंशतिपरिच्छिन्नतसाधारणवर्षे लिखितम् ।

564

20 I 11

वैयाकरणभूषणम् — कोण्डुभट्टकृतम्

Palm leaf 143 Foll 15 × 1½ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing
Contains from the Dhātvarthanirṇaya
to Samāśasaktinirṇaya
The following verses are found at the
end

“धात्वाख्यातार्थवादश्च लकारार्थस्तथैव च ।
सुबर्थवादो नामार्थ इति वादचतुष्टयम् ।
सनातिमगमत्पूर्वखण्डं साधु विवेचित ॥”

565

20 I 15

वैयाकरणभूषणम् — कोण्डुभट्टकृतम्

Palm leaf 48 Foll 17½ × 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Illegible writing
Breaks off in the Lakarthanirṇaya

566

28 G 15.

वैयाकरणभूषणम् — कोण्डुभट्टकृतम्

Palm leaf 10 Foll 16 × 1½ inches 5
lines in a page Grantha script, Old
Much injured Clear writing
Contains a small portion in the begin-
ning

567

11 C 3

वैयाकरणभूषणसारः — कोण्डुभट्टकृतः

Paper 39 Foll 12 × 6½ inches 13
lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

This is a summary of the bigger work call-
ed Vayākaraṇabhūṣaṇa described under
previous numbers, by the same author
Complete

Beginning

श्रीलक्ष्मीरमण नमि गौरीरमणरूपिणम् ।
स्फोटरूप यतः सर्वं जगदेतद्विवर्तते ॥ १ ॥
अशेषफलदातार भवाब्धितरणे तरिम् ।
शेषाशेषोपायलाभार्थं प्रार्थये शेषभूषणम् ॥ २ ॥
पाणिन्यादिमुनीन्द्रप्रणम्य पितरं रङ्गोजिभट्टमभिध
द्वैतध्वान्तनिवारणादिकल्पिका पुमाववाग्देवताम् ।
दुर्णिदं गौतमजैमिनीयवचनभ्याख्यातुमिदं पितान्
सिद्धान्तानुपपत्तिभिः प्रकटये तेषां वचो दूषये ॥

प्रारिप्सितप्रतिबन्धकोपशमनाय कृतं श्रीकणिष्मरण-
रूपं मङ्गलं शिष्यशिष्यार्थं निबन्धनं चिकीर्षितं प्रति-
जानीते—

कणिभाषितभाष्याब्धे शब्दकौस्तुभ उद्धृत ।
तत्र निर्णीतं एवार्थं सक्षेपेणेह कथ्यते ॥

उद्धृत इत्यस्माभिरिति शेषः । आप्याग्धेः शब्दकोस्तुम
उद्धृत इत्युक्तिस्तु शब्दकोस्तुमोद्धृतानामाधुनिकोत्प्रेक्षि-
तत्वनिरासाय । अन्यथा तन्मूलकस्यास्य ग्रन्थस्याप्या-
धुनिकोत्प्रेक्षितत्वेनासारत्वापत्तौ पाणिनीयानामनुपा-
देयतापत्तेः । तत्र निर्गीत इत्युक्तिरितोऽप्यधिकजि-
ज्ञासुभिः शब्दकोस्तुमे द्रष्टव्यमिति ध्वनयितुम् ।

End :

उक्तं च वाक्यपदीये—

शास्त्रेषु प्रक्रियामेदराविशेषोपवर्णयते ।

समारम्भस्तु भावानामनादि ब्रह्म शाश्वतम् ॥ इति ॥

ब्रह्मिणेयेन 'अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिः' 'तमेय
मान्तमनुभाति सर्वं तस्य भासा सत्रमिदं विभाति' इति
श्रुतिसिद्धं स्वपरप्रकाशत्वं सूचयन् स्फुटयर्थोऽस्मादिति
स्फोट इति यौगिकं स्फोटशब्दाभिधेयत्वं सूचयति ।
निर्विप्रप्रचयापान्ते मङ्गलं स्तुतिनतिरूपमाह—पूर्णा-
त्मन इत्यादिना ।

568. 11. C. 3.

वैयाकरणभूषणसारः—कोण्डुभट्टकृतः

Paper. 91 Foll 11 × 5½ inches 10
lines in a page. Telugu script Old.
Slightly injured Illegible writing

Wants beginning, otherwise complete

569 20 I 13

वैयाकरणभूषणसारः—कोण्डुभट्टकृतः

Palm-leaf 49 Foll 16 × 1½ inches 9
lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

Wooden boards are added to both sides
Complete

After the colophon at the end the fol-
lowing remark is added : विद्वन्मतोन्मज्जन्या
टिप्पणं समाप्तम् । ग्रन्थसंख्या 1460. From this
it is presumed that the Kārikās on which
the Bhāṣanasāra is a commentary are also
called Vidvānmatonmajjani.

570. 22. P. 12.

वैयाकरणभूषणसारः—कोण्डुभट्टकृतः

Palm-leaf. 42 Foll. 16 × 1½ inches.
9 lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly injured. Good writing
Complete.

The colophon herein reads thus : -

इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणपारावारपारीणरङ्गोजि-
भट्टारम्भकोण्डुभट्टकृते वैयाकरणभूषणसारे स्फोटवादः
समाप्तः ।

The scribe adds :

प्रमोदूताख्यके वयं सिंहमासे तु शुभके ।
पक्षे वारे च जीवस्य तारे ज्येष्ठाख्यके वरे ॥
श्रीवत्सकुलजातेन वैकुण्ठेशाख्यसूरिणा ।
ग्रन्थो भूषणसाराख्यः सपूर्णो लिखितो वरः ॥

571. 24. K. 25.

वैयाकरणभूषणसारः—कोण्डुभट्टकृतः

Palm-leaf. 54 Foll. 12½ × 1 inches. 8
lines in a page Grantha script. Old
Slightly injured Good writing.
Complete.

572 28. I 36

वैयाकरणभूषणसारः—कोण्डुभट्टकृतः

Palm-leaf 22 Foll 18 × 1 inches 6

lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Good writing.

Foll. bearing the numbers 1 to 5, 8 to 11, 15, 19, 25, 28 and 29 are missing.

Wants the beginning and end with many gaps in the middle.

573. 35. C. 16.

वैयाकरणभूषणसारः—कोण्डुभट्टकृतः

Paper. 29 Foll. $10\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$ inches. 10 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Injured. Good writing.

Breaks off in the Śāktinirṇaya.

574. 9. D. 23.

वैयाकरणभूषणसारव्याख्या दर्पणः—हरि-
वल्लभकृतः

Paper. 55 Foll. $10 \times 6\frac{1}{2}$ inches. 16 lines in a page. Telugu script. Old. Slightly injured. Good writing.

A commentary on the Vāyākaraṇa-
bhūṣaṇasāra of Kondubhaṭṭa by Hari-
vallabha son of Vallabha of Kūrmācala.
The author's father Vallabha is said to
have been known with surname Utpra-
bhāṭiya and to have written a work called
Vinodamañjarī on Vedānta.

Breaks off in the सुबर्थनिर्णय.

Beginning :

एमाप्रैमामत्रं जगदवनदक्षं मधुहत-

श्रुतिस्तीमाह्वयाः परिजनितवेदान्तमुदयम् ।

अखण्डानन्दादयं निखिलजनहृदकञ्जिलयं

हयप्रीवं वन्दे प्रकृतकृतिविप्राक्षतिकृते ॥

सत्येकस्मिन्नपि बाधके समवहितसाधकसहस्रादपि का-
यौत्पत्तेरदर्शनादपेक्षितप्रारिप्सितप्रत्यूहापोहायानुष्ठितं
भगवत्स्तुतिरूपं मङ्गलं ग्रन्थकृच्छिष्यशिक्षार्थमादौ
निबध्नाति—श्रीलक्ष्मीरमणमिति । अधिकरणव्युत्पन्न-
ल्युङन्तरमणशब्देन कर्तृषट्पञ्चतलक्ष्मीपदस्य समासः ।
तेन च श्रीसहितशब्दस्य मध्यमपदलोपी समासः, शाक-
पार्थिवादेराकृतिगणत्वात् । तदुपादानं च सशक्ति-
कस्यैव भगवतो जगन्निर्माणे कारणत्वमिति ध्वनयितुम् ।
नौमीति । एषु स्तुताविति धातोरस्मच्छब्दाप्रयोगे-
ऽपि गम्यमानतदर्थसामानाधिकरण्यस्य लकारार्थकर्तारि-
सत्त्वात् वर्तमानक्रियाद्योतकलङ्घुतमपुरुषः, अस्मन्नुत्तम
इत्यत्र पूर्वसूत्रात् स्वानिनीत्यस्यानुवृत्तेः । स्तुतिश्चोत्कृष्ट-
गुणवत्त्वप्रकारकबोधानुकूलो व्यापारः । स एव च
प्रकृतधात्वर्थः । बोधरूपधात्वर्थफलश्रयत्वाद्लक्ष्मीरम-
णस्य कर्मेता । एवं च वैयाकरणमते प्रकृते श्रीसहि-
तलक्ष्मीरमणाश्रयकोत्कृष्टगुणवत्त्वप्रकारकबोधानुकूलो
मदभिन्नाश्रयको वर्तमानशब्दप्रयोगरूपो व्यापार इति
वाक्यार्थः ।

Colophon :

इति भूषणसारदर्पणे धात्वर्थाल्यातार्थनिरूपणम् ।

End :

अपरे तु खदिराङ्गारसवर्णे इति विशेषणोपादानात्
तत्र कुण्डलयोः प्रकृतित्वं गम्यते । सिद्धाया विद्वतेः
पाकानपेक्षणात् । पुनरपरपाकृत्या युक्त इति विशेषणेन
तु सुवर्णपिण्डस्य विद्वत्तत्त्वम् । आकृत्यन्तरयोगस्य
प्रकृतित्वप्रयोजकत्वात् । युज्यते चैतत् । मृत्तिकेऽप्येव
सत्यमितिवत् संहतिमुखेन पुनरावृत्त इति विशेषणेनापि
सुवर्णपिण्डस्य विद्वत्तत्त्वं गम्यते । तथा सति पूर्वोप-
क्रान्तकृतिपरंपरायास्तत्पर्यवसायित्वेन सिपाधिव्यति-
सुवर्णनित्यत्वस्य सिद्धेः ।

575 11 D 142

वैयाकरणमतोन्मज्जनम् — भट्टोजिदीक्षितकृतम्

Paper 3 Foll 9½ X 5½ inches 13 lines
in a page Devanagari script Old Good
Good writing

This is a metrical work by Bhaṭṭoji
dikṣita summarizing the essence of the
philosophical doctrine of grammarians in
74 verses These verses have been com-
mented upon by Kondubhaṭṭa in his
Vaiyakaranahūṣana and Sata thereof
Pavagunḍa Vaidyanatha mentions this
work by the name Vaiyakaranamaton
majjana in his commentary on the Laghu
manjusa Vide also No 4229 of the
Des Cat of the MSS in the Asiatic
Society of Bengal Vol I 1931

Complete

Beginning

कणिभाषितमाध्याध्वे शब्दकौस्तुभ उद्धृत ।
तत्र निर्णीत एवार्थं सक्षेपेणेह कथ्यते ॥
फलव्यापारयार्धातुराश्रये तु तिङ् स्मृता ।
फले प्रधान व्यापारस्तिङ्यस्तु विशेषणम् ॥
फलव्यापारयास्त्र फले तड्यक् चिणादय ।
व्यापारे शपक्षमाद्यास्तु योतयन्त्याश्रयान्भवम् ॥

End

सत्यासत्यौ च यौ भागौ प्रतिभाव व्यवस्थितौ ।
सत्य यत्तत्र सा जातिरसत्या व्यक्तयो मता ॥
इत्थं निष्कृत्यमाण यच्छब्दतत्त्व निरञ्जनम् ।
ब्रह्मवैत्यक्षर प्राहुस्तस्मै पूर्णार्पणे नमः ।

Colophon

इति शब्दकौस्तुभसक्षेपार्थः ।

After this some stray stanzas from the
Vakyapadiya are written

576

8 F 24

व्याकरणक्रोडपत्रम्

Paper 2 Foll 7½ X 6 inches 20 lines
in a page Grantha script Old Injured
Good writing

An explanatory commentary with dis-
cussion on Panini Sūtras 1 1 9 and 1 1 10
As the MS contains a collection of works
by M M Ganapati Sastrī of Pannanadu
it may be presumed that this work also
might have been written by him

Beginning

षार्णी पाणिनिमाचाय कात्यायनमुनिं तम ।
कृताञ्जलिमस्यामि भगवन्त पतञ्जलिम् ॥
भोगेन चित्तस्य पदेन वाचा मल शरीरस्य च वैयकेन ।
शेडपाकरोत्त प्रवर मुनीना पतञ्जलिं प्राञ्जलिरानतोऽस्मि ।

ओं नम पाणिनिकात्यायनपतञ्जलिभ्यु शब्दविद्या
त्रेप्रदायकर्तृभ्यु परमश्रुतिभ्या गुरुभ्यु ।

तुल्यास्यप्रयत्नं सवणम् । नाञ्जलौ । अनवारय
धनुगम् । खजनकास्यमवत्व व्याप्यजातिविशेषाच्छि
त्रप्रयत्नत्वव्याप्यजातिविशेषावच्छिन्नोभयप्रयाज्यसाद
इयवत्त्वस्वष्टृतिवर्णत्वव्याप्यजातिमत्त्वामयसबन्धेन
स्यविशिष्टत्वम् ।

End

द्वौ नञौ आवश्यकत्वं बोधयत — अनान्तस्य
गृष्टाद्या दधरथ न सादृश्याभावरूपाभावात् । लापे
चासति । वाक्यसंस्कारपक्षः, पदसंस्कारपक्षः । संस्कृत्य
संस्कृत्य पदान्शुत्सुज्यन्ते । तेषां यथेष्टमभिसम्बन्धो
भवति । वाक्यादपादृत्य पदानि संस्कियन्ते ।

577. 19. F. 12.

व्याकरणकोडपत्रम्

Palm-leaf. 5 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches 10 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

Incomplete.

Beginning :

लः कर्मणि च भावे चाकर्मकेभ्यः । कर्तरि कृदित्यतः कर्तरीत्यनुवर्तते । धातोरित्यधिक्रियते । सकर्मकेभ्य इत्यनेन धातोरित्येतद्विशेष्यते । तथा च लकाराः सकर्मकेभ्यः कर्मणि कर्तरि च भवन्तीत्येकं वाक्यम् । ततो भावे चाकर्मकेभ्य इति अपरं वाक्यम् । तत्र कर्तरि च धातोरिति च वर्तते । अकर्मकेभ्य इत्येतत् धातोरित्यस्य विशेषणम् । तथा चाकर्मकेभ्यो धातुभ्यो भावे कर्तरि च लकारा भवन्तीत्युत्तरवाक्यार्थः । अत्र प्रथमस्योदाहरणम् । पचति तण्डुलं देवदत्तः, पच्यते देवदत्तेन तण्डुल इत्यादि । उत्तरस्य च भवति देवदत्तः भूयते देवदत्तेनेत्यादि । अत्र सकर्मकत्वं फलव्यधिकरणव्यापारवाचकत्वम् । प्रथमोदाहरणे पचिः विद्धेद-नानुकूलव्यापारवाचकः । तत्र विद्धेदनस्य फलस्य तण्डुलनिष्ठतया व्यापारस्य देवदत्तनिष्ठतया च एतद्व्यधिकरणत्वाल्लक्षणसंगतिः ।

End .

अनुकूलत्वं विवरणवाक्ये द्वितीयार्थतया व्यापारश्चात्यर्थतया विद्धेदश्च घञन्तवाच्यतया च भासत इति धातोरेव पचेः विद्धेदनानुकूलव्यापारपर्यन्तमुपस्थापयतामा निरद्भुशत्वात् । किं च पचतीत्यस्य विवरण-त्वापादनमपि न संभ्रान्तिकम् । न केवला प्रकृतिरिति न्यायेन केवलस्य तिङ्यस्य प्रयोगासम्भारित्वेन किं करोतीति प्रश्ने पचतीत्युत्तगात् आख्यातस्य व्यापा-

रार्थकत्वं निश्चीयत इति वाच्यम् । पचतीत्युत्तरवत् पाकं करोतीत्युत्तरस्यापि संभवात् । एतयोश्च समानार्थकत्वस्य पूर्वमेव प्रतिपादितत्वात् तदनुरोधेन किं करोतीति प्रश्नवाक्यघटक . . . .

578. 19. F. 23.

व्याकरणकोडपत्रम्

Palm-leaf. 7 Foll. $15 \times 1\frac{1}{2}$ inches 5 lines in a page. Telugu script. Old Much injured. Legible writing

Contains critical notes on some of the selected topics on Pāṇini's grammar.

Beginning .

करोति क्रिया जनयतीति कारकम् । अधिकारो नाम उत्तरसूत्रावयवत्वेन स्वार्थबोधकत्वम् । चादयोऽसत्त्वे । अद्वयार्थाः चादयो निपातसंज्ञाः स्युः । विपवृक्षोऽपीत्यत्र अपिशब्दो निपातः ।

End :

लक्षणेत्थंभूतेत्यादिना सिद्धे पुनर्विधानसामर्थ्यादित्यत्र लक्षणेत्थंभूतेत्यादिनानोः कर्मप्रवचनीयत्वे सिद्धे अनुलक्षणे इति पुनर्विधानसामर्थ्यात्परापि हेतौ तृतीयानेन बाध्यते ।

579 20 M 38.

व्याकरणकोडपत्रम्

Palm-leaf. 2 Foll. $18\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 11 lines in a page. Grantha script. Old Good. Good writing

A discussion on the Sūtra—संरूपाणा etc. Incomplete.

Beginning :

संरूपणाम् । स्यादेतत् । सूत्रे एकग्रहणं सुपगिति
किञ्चनतस्य तृतीयैकवचने पचायजन्तमुपचशब्द
प्रकृतिकटावन्तप्रथमैकवचने च सांख्यमाश्रित्य प्राप्त-
स्यैकशेषस्य वारणाय । विभक्तिग्रहणं तु विशेष्यं
समर्पयितुम् । एवं स्थिते संरूपविभक्तिनिरूपितसा-
ंख्यवतामेकशेष इत्यर्थलाभेन मातृमात्रोः परमसर्व-
सर्वशब्दयोश्च दोषः स्यादत आह—अपकर्षणादिति ।
न च यत्किञ्चिद्विभक्तिमादाय विभक्तौ सांख्यवत्
यत्किञ्चिद्विभक्तिमादाय विभक्तौ वैख्यप्याभावस्याप्युप-
पादयितुं शक्यतया तदपकर्षणेऽपि दोषो दुरुद्धर इति
वाच्यम् । गेहैकदेशे घटसत्तामात्रेण गेहे घटोऽस्तीति
व्यवहारवत् गेहैकदेशे तदभावमात्रेण घटवति गेहे
घटो नास्तीत्यप्रयोगेण पर्याप्तिसंबन्धावच्छिन्नाभाव-
संबन्धस्यैवाभावीयाधिकरणतावच्छेदकत्वस्वीकारात् ।

End :

अत्रेदं चिन्त्यम् । आभ्यन्तरकार्यभेदेन यन्नस्य
भेदो वाच्यः । तत्राभ्यन्तरकार्यस्य प्रत्यासत्त्या वर्णो-
त्पत्त्यव्यवहितस्यैव वायव्यभिघातस्य ग्रहणे तस्यैकत्वेन
भेदानुपपत्तिः । न च संबन्धिभेदेन संबन्धभेदवत्
अभिहन्यमानतात्वादिप्रदेशभेदेनाभिघातभेदस्य वक्तु-
शक्यतया तदुपपत्तिरिति वाच्यम् । एवं सत्यथै स्थान-
नानीति स्थानसंख्यानुगुण्येन प्रयत्नानामप्यष्टवत्स्य ।

The fly leaf contains the name of the
former owner of the MS—Visvesvara
son of Venkaṭācalavādhyaṛ of Rottikāra-
maṭam of Tiruvottiyur.

580

21 A 5

ग्याकरणक्रोडपत्रम्

Palm leaf 19 Foll 16½ × 1¼ inches 8

lines in a page Grantha script. Old
Slightly injured. Good writing

Contains critical notes on certain
grammatical Sūtras of Pāṇini.

Incomplete

Beginning .

मृजेवृद्धिः । मृजेवृद्धिः स्यादित्युक्ते अलोऽन्त्यस्येति
परिभाषया षष्ठोनिदिष्टस्य यत् कार्यमुच्यते तदन्यस्य
स्यादिति मृजेर्जकारस्य स्थाने वृद्धौ प्राप्ताया
वृद्धिशब्देन यत्र वृद्धिविधीयते तत्रेक इति षष्ठ्यन्त
पदमुपतिष्ठत इत्युक्तत्वात् मृजेवृद्धिरिति सूत्रेण
वृद्धिशब्देन वृद्धेर्विधीयमानत्वात् इक इति षष्ठ्यन्त-
पदस्योपस्थित्या मृजेरिको वृद्धिर्भवतीति वाक्यार्थः
संपद्यते ।

End :

तस्मात् यान्तु पान्तु इत्यत्र जुप्तप्रवृत्त्या षष्ठ्य-
न्तात् वतिप्रत्ययस्वीकारे न दोष इति चेत् अगुरित्यत्र
दोषः । तथाहि इण् गतावित्यस्माद्गातोर्लुङि बहुवचने
क्षिप्रत्यये इणो गा लुङीति गादेशो च्छि लुङि, च्छेः
तिजिति सिचि, गातिस्थाघुपाभूम्य इति सिचो लुकि
अगा क्षि इति स्थिते सिजभ्यस्तविदिभ्यश्च ।

The last page contains the following
verse

विश्वो पादद्वयो ते भवसलिलनिधेस्तारिका कापि
नौका राकाचन्द्रप्रभावात्सकलजनदृशः नन्दना कापि
लक्ष्मीः । कीर्तिन्ते सर्वपापप्रशमनपटुका वाक् शका
चित्तचौर्वे त्वत्सेवाकारकः स्या तव हि बहुपरिव्राज-
काया नगर्मान् ॥

581.

21. F. 23.

ग्याकरणक्रोडपत्रम्

Palm-leaf 7 Foll 14½ × 1 inches 6

lines in a page. Grantha script. Old. Much injured. Good writing.

Contains critical notes on some selected topics on Pāṇini's Grammar.

Incomplete.

Beginning.

... मुपादाय यदा 'पूर्वपदात्संज्ञायाम्' इति नियमार्थमिति पक्षः तदैतदुच्यते—समानपदेति । समानेति निमित्तनिमित्तिनोः .... त्वं नियम्यते । यदा तु समानग्रहणात् समानमेव यन्निमित्तं तदाश्रीयते तदा पूर्वपदादित्यस्य विध्यर्थत्वात् अतमासेऽपीति ग्रहणस्य ज्ञापकत्वानुपपत्तिरिति ।

End :

उक्तमेतत् । उत्तरपदत्वे चापदादिविधौ लुप्तता-
लुप्ते प्रत्ययलक्षणं न भवतीति भाष्यम् । अत्र विवर-
णम्—सिद्धान्त्येकदेश्युक्त ।

One extra leaf at the beginning contains a few lines of the Śābdenūsekharavyākhyā Jyotsnā

582.

21. Q 15.

व्याकरणक्रोडपत्रम्

Palm-leaf. 11 Foll. $7\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches 7 lines in a page. Malayālam script. Old. Good. Good writing.

Wooden boards are added to both sides.

Contains discussions on the Sūtras :
आर्धधातुकस्येडुल्लोदेः, (७-२-३९) सुप्तिङन्तं
पदम् (१-४-१४) ल्लेः सिच् (३-१-४४) ।

Beginning.

आर्धधातुकस्येडुल्लोदेः । वल्लोदेर्धधातुकस्य इडा-
गमः स्यात् । भविता, भवितव्यमित्यादिकमुदाहरणम् ।

बलादेरित्युक्तेः तनोतीत्यादौ उप्रययस्यार्धधातुकस्य
नेडागमः । आर्धधातुकस्येत्युक्तेः आस्ते, शेते इत्यादौ
बलादेः सार्वधातुकस्य नेडागमः । नन्वाधधातुक-
ग्रहणं न कर्तव्यम् । न च आस्ते, शेते इत्यादौ
बलादेः सार्वधातुकस्येडुप्रसङ्ग इति वाच्यम् । रुदा-
दिभ्यः सार्वधातुके इत्येतन्निपमार्थं भविष्यति । सार्व-
धातुकस्येडागमो यदि, तदा रुदादिभ्यः परस्यैव,
नान्येभ्यः परस्येति । तेन आस्ते शेते इत्यत्रेडागम-
स्याप्राप्तेर्वर्धमाधधातुकग्रहणमिति चेन्न । विपरीतोऽपि
नियमः संभाव्येत ।

End :

अत्र वदामः । सिच इकार उच्चारणार्थ एव । न
च अमंस्त इत्यत्रोपधालोपप्रसङ्गः । सिजन्तस्या-
निदितामिति इकारलोपो न भवति । हलः सिजिति
सिचः कित्त्वविधानाल्लिङ्गात् । तथाहि—आङ्पूर्वा-
द्धन्तेरकर्मज्ञादस्वाङ्गकर्मज्ञाच्च भूते लुङि आङो यमहन
इत्यात्मनेपदे ल्लौ सिचि अडागमे अहन्-सूत इति
स्थिते अनुदात्तोपदेशेति नकारलोपार्थं हनः सिजिति
कित्त्वं विधीयते । यदि च सिजन्तस्यानिदितामित्युप-
धालोपः स्यात् सिचः कित्त्वमनर्थकं स्यात् । कृतं तु
ज्ञापयति सिजन्तस्यानिदितामित्युपधालोपो न भवे-
तीति । तेन अमंस्तेत्यादिसिद्धिरिति सुयुक्तं सिच
इकार उच्चारणार्थ इति ।

After this 20 extra leaves containing a portion of the Aṣṭādhyāyī and Vārtikas of the 7th and 8th adhyāyas, are added.

583.

22. L. 49.

व्याकरणक्रोडपत्रम्

Palm-leaf. 11 Foll. $15\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
7 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

Contains footnotes on selected passages of the Siddhāntakaumudī of Bhaṭṭojī-dīksita.

Incomplete.

Beginning :

समो वा लोपमेक इति भाष्यम् । लोपस्यापि रूपकरणस्थत्वात् अनुस्वारानुनासिकाभ्यामेकमकारकं रूपद्वयम् । द्विसकारकं तूक्तमेव । अणोऽनुनासिकत्वे अष्टोत्तरशतम् । समो वेति । एकेषा मते संसंवन्धिमकारस्य लोपो वान तु रुः इति भाष्यार्थः । नन्वेकेषा मते सम इत्यभावे अत्रानुनासिकस्येति अनुनासिकः अनुनासिकादियनुस्वारश्च न स्यात् । तथा च एकसकारात्मकं रूपद्वयं न सिध्येदित्यत आह—लोपस्यापीति । अत्रानुनासिकेयत्र विधित्वपक्षे अत्रेयस्य रूपकरण इत्यर्थकत्वेन रूपकरणे पूर्वस्यानुनासिको भवतीत्युक्ते अत्राद्याकाङ्क्षायामवधित्वेन तत्प्रकरणविधेयस्य कस्यचिदन्वयादिति भावः ।

End

बहुल तणि । बहुलं तणीति वक्तव्यम् । किमिदं तणीति ? संज्ञाछन्दसोरिति गृहाण । अस्रशब्दे जगध्य-
भावः । वधरु इति ण्वुलि वधादेशः । मात्रमिति इण औणादिके त्रिणि गादेशः । विचक्षणे ख्यात्रभावः । अजिरे अजेर्विमात्राभावः । इतीमानि बहुलप्रहणस्य प्रयोजनानीति मनसि निधाय किं प्रयोजनमिति प्रश्नपूर्वकम् अत्रप्रथकमात्रविचक्षणान्तिप्रत्ययैरुक्तम् ।

Three blank leaves are added at the end.

584

22 P. 13.

व्याकरणक्रोडपत्रम्

Palm-leaf 2 Foll 15½ × 1½ inches. 8 lines in a page Grantha script. Old Good Good writing.

Incomplete.

Beginning :

विकरणेभ्यो नियमो बलीयान् । शवादिविकरणात् अनुदात्तञ्जित इत्यादिनियमशास्त्राणि तावत्प्रवर्तन्ते । तेन एव ब्रह्मावित्यस्माद्वातोः छटि लस्येत्यधिकृत्य तिप्तस्झि-इत्यादिना अष्टादशसु तिवादिषु प्राप्तिषु कर्तरि शक्ति शप् प्राप्तः । अनुदात्तञ्जित इति नियमो ऽपि प्राप्तः । तत्र परत्वादिकरणे प्राप्ते अनया परिभाषया नियमः प्रवर्तते ।

End :

अतश्च अङ्गस्य विधीयमानत्वात् अडागमोऽनित्यः । विकरणस्तु शब्दान्तराद्विधीयमानत्वादित्यः । तदेव-
मडागमं बाधित्वा विकरणः प्रमत्तः । तं बाधित्वा प्रकृतया परिभाषया नियमः । तमपि परत्वात्तित्य-
त्वाच्चाडागमः । तं नित्यत्वात् विकरण इत्यादिकमेव चक्रापत्तिः ।

585

27 A. 26

व्याकरणक्रोडपत्रम्

Palm-leaf. 1 Foll. 14 × 1½ inches 6 lines in a page Grantha script Old Injured. Illegible writing.

Incomplete

Beginning

जनितुः प्रकृतिः । यता आश्रयः ; जायमान इत्यर्थः । तस्य प्रकृतिः कारणनपादानमंशकमिति सूत्रार्थः । उदाहरणानि— ब्रह्मण, प्रजाः प्रजायन्ते इत्यादीनि । अत्र च प्रकृतिशब्दस्य कारणमामान्यपरत्वं वा उपादानकारणपरत्वं वेति विवक्षितमिति । पुत्र-
प्रमोदो जायते इत्यादिप्रयोगनडात् कारणमामान्य-
परत्वं निश्चिनुनः ।

अवद्धं निवद्धं भवेद्यन्मपेह

क्षमध्वं कृपासिन्धवः साधवस्तत् ॥

महाकालनामा महादेव ईदृक्

समक्षं हि मे चापलं चक्षमे सः ॥

श्रित्यप्रवृत्तयेऽभिधेयं प्रतिजानीते—श्रीगमिति । अहं शब्दागारे यावद्बोधं दीपं कुर्वे । कुर्वे इति संबन्धा-
दहमिति कर्ता लभ्यते, अस्मद्युत्तम इत्युक्ते । यावान्
बोध इति यावद्बोधम् । अव्ययीभावसमाप्तः । यथा-
मतीत्यर्थः । शब्दानामगारं गृहं शब्दागारं व्या-
करणम् । शब्दागारमिति वदता शब्दा एव प्रतिपाद्य-
त्वेनाभिधेया इत्युक्तम् । दीपं प्रकाशं विरचयामीत्यर्थः ।

Colophon (page 58.)

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्रजराचार्यश्रीमच्चिद्रूपश्रम-
चरणसरोजरजःप्रसादावाप्तबुद्धिना नित्यगन्निर्गुदिना श्री-
रामचन्द्रचरणोपासिना अम्बिद्वालाप्राप्तवासिना गङ्गा-
घरेण विरचिताया श्रीमच्चिद्रूपश्रमविरचितव्याकरण-
दीपप्रभाया पञ्चसंक्षिप्तकाशः ।

Page 294.

वेदस्वरित्विन्दुमिनेऽत्र वयं

यत्क्षेपक्षे मधुमासि षष्ठ्याम् ।

चिद्रूपयोगीश्वरसंप्रदिष्ट-

दीपप्रभाया लिखितः सुवन्तः ।

End

तथा च श्रीराघवागारे राघवभक्तिः क्षेत्रेन दीपो
ज्वाल्यते, तद्वदपि तैरुज्ज्वालय इति ममामोषत्यु-
त्थापितोपमया श्रीराघवागारीयदीपतोरीपिता । न के-
वलमैहिकरुक्मिकनक्तगुणादिमात्रकटिका, किं त्वामुष्मि-
कस्तुदीपविशालागारीयदीपतोरीपितापीति यस्तुञ्जनिः ।

Colophon :

इति श्रीविश्वनाथसूरिवरतनयरामचन्द्रानुजबालक-
प्याङ्गश्रीगङ्गाधरदीक्षितविरचितायां श्रीमच्चिद्रूपश्रमि-
विरचितव्याकरणदीपप्रभाया कृदन्तप्रकाशः समाप्तः ।

प्रभेयं चिद्रूपप्रणयकृतदीपस्य रुचिरा

चिरात्संसर्पन्ती प्रतिबुधमिहाशासु दशसु ।

गुरूणामस्माकं कुमुदनिकुम्बशुक्तिजय-

स्फुरन्ती सत्कीर्तिं प्रयत्नतरामुन्नतिपराम् ॥

चिद्रूपचारुचरणाम्बुजयोः पुरस्ता-

न्यस्ता समस्तजडजाड्यतमोऽपहन्त्री ।

तत्कल्लतशब्दसदनोज्ज्वलदीपदीप्ति-

रथान्प्रकाशयति तोषकृतेऽर्भकाणाम् ॥

590.

21. Q. 13.

व्याकरणमयेशकः

Palm-leaf. 31 Foll. 12 × 1½ inches. 8
lines in a page. Malayālam script. Old.
Good. Good writing.

Wooden boards are added to both sides.

An elementary grammar in Sanskrit
according to Pāṇini written in verse. The
work is the same as that described under
No. 809 of the Des. Cat. of Sanskrit MSS.
in the Palace Library, Trivandrum where-
in the authorship is attributed to Acyutapi-
sharati, preceptor of the famous Malabar
poet Nārāyanabhaṭṭadri. This work
differs from that published with the same
title, in the Cochin Sanskrit Series No. 2.

Breaks off in the 15th section

Beginning :

गण्डस्थलस्माद्दृढागमदाम्बुधारा-

गण्डयमत्तमपुपस्तुनित्तकर्मम् ।

खणाद्रिकूटकण्ठादतितीक्ष्णदन्तं

591.

39. F. 9.

दन्तावलाननमुपमि दुरिष्टशान्त्यै ॥

विनायकमहं वन्दे जगत्यामेकनायकम् ।
गङ्गाप्रवाहत्तुल्या मे वाग्विभूतिं करोतु सः ॥
महर्षि पाणिनिं नत्वा मन्दमध्यमेधसाम् ।
महाशास्त्रप्रवेशार्थमार्गं वक्ष्ये प्रवेशकम् ॥
इक्षुं खादन्ति नादन्ता रसं शर्कया विदुः ।
प्रवेशकेन जानन्ति शब्दान् व्याकरणाक्षमाः ॥
दर्पणे पणमात्रेऽपि दन्ती प्रतिफलेश्च ।
तथाल्पेऽपि प्रकरणे महद्वाकरणं स्फुरेत् ॥
वर्णागमो वर्णविपर्ययश्च
द्वौ चापरो वर्णविकारलोपो ।

धातोस्तदर्थतिशयेन यो यो
यत्रास्ति तद्व्याकरणं निरुक्तम् ॥
पाठक्रमः प्रसिद्धोऽत्र पञ्चाशद्वर्णसंततेः ।
स्वराः षोडश तत्राद्या अच इत्यपि संज्ञिताः ॥
कादयोऽन्ये हलाख्याश्च व्यञ्जनाख्याः प्रकीर्तिताः ।
पदाशः सूत्रकाप्राप्ताः प्रयुज्यन्त्यात्प्रक्रियाक्रमम् ॥

Colophon Foll 2b :

इति वर्णागमो नाम प्रथमोऽध्यायः ।

End :

पदयोः भवोर्बुद्धिः समासेऽपि प्रमादतः ।
इत्येवमन्ये विज्ञेयाश्चानुसृत्या विमतिषु ॥
आङ्गनेपोऽपमोत्रयो गाङ्गेयो वनतेपयत् ।
पेनृष्यसेपधान्येवं पेनृष्यन्तीष इत्यपि ॥
स्वर्णीय एव आग्नीयो न बुद्धिः कानुनन्धतः ।
कथितकीयः कचिकीयः प्रत्ययोऽयं प्रयुज्यते ॥
वत्सीयः कटभीषश्च गोपुरवत्सीयश्चेदितः ।
वन्सीकीय . . . . . ॥

व्याकरणप्रवेशकः

Paper. 28 Foll. 9½ × 7½ inches. 16 lines in a page. Devanāgarī script. New. Good. Good writing

This also is an elementary grammar in Sanskrit written in verse. The printed edition of this work published in the Cochin Sanskrit Series No 2, attributes the authorship to Acyutapisharati, the preceptor of famous Malabar poet Nārāyaṇabhaṭṭadri.

Incomplete.

Beginning :

अशेषागमतात्पर्यरवोद्बोधचन्द्रिकाम् ।
उपास्महे ज्ञानमुद्रा रामचन्द्रकरोदिताम् ॥
लक्ष्म्या प्रकाशविषयं रक्षयन्निजया निजम् ।
नियमुशन्विजयते मुकृतालम्बनं रवि ॥
प्रवेशकः संक्रियते शब्दशास्त्रप्रवेशकः ।
मुगमोऽयमृजुर्मागो बालानां मन्दचेतनाम् ॥
प्रवेशकेन जानन्ति शब्दान् व्याकरणाक्षमाः ।
इक्षुं खादन्ति नादन्ता रसं शर्कया विदुः ॥
दर्पणे पणमात्रेऽपि दन्ती प्रतिफलेश्च ।
तथाल्पेऽपि प्रकरणे महद्वाकरणं स्फुरेत् ॥

End :

शपथस्याऽनुं शपथं भवन्ती लोचने उभे ।
अहः पदस्व नो रः स्वादिसर्गो नस्प वै सुपि ॥
अहर्ग्राहनी अहो अहोम्या स्यादहः सु च ।
यथे यानि त्विदमिमे स्यादहोऽमु अमुनि च ॥

Colophon :

इति हलन्तनपुंसकलिङ्गप्रकरणम् ।
पूर्वभागः समाप्तः ।

End :

587.

33. L. 30.

चतुर्थस्तु हेतावित्यादौ गौणमुख्यन्यायाभावेन
सर्वहेतुवाचकेभ्यस्तृतीयासिद्धिवत् प्रकृतेऽपि तदभा-
वेन तदर्थं प्रकृतिग्रहणस्यानावश्यकतया तद्ग्रहणेनो-
पादानस्यैव ग्रहणमिति । पञ्चमस्तु . . ।

586.

28. G. 3.

व्याकरणक्रोडपत्रम्

Palm-leaf. 2 Foll. $12\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 10
lines in a page. Grantha script. old.
Injured. Good writing.

Wooden board is added in the begin-
ning.

Incomplete.

Beginning :

अणुदित्सवर्णस्य चाप्रत्ययः । अत्राप्रत्यय इति उदि-
शेनान्वेति । विधेये उदित्करणाह्निङ्गादिति राहान्तः ।
ननु यदि उदिदंशेनान्वेति तर्हि कुहोश्चुः स्तोश्चु-
नाश्चुः घुना घुः इत्यादौ यथा विधेयेनोदिता सवर्णाणि
ग्रहणम्, तथा स्वजसमौडिस्य सोहदित्वेन स्वसवर्णस्य
प्लुतलृकस्यापि ग्रहणे सोऽपि प्रातिपदिकात्प्रसम्भे-
तेति चेत् नैतद्युज्यते । तथा हि सत्या भित्त्यामाळेव्यो-
ह्रेख इति सति सवर्णस्ये स त गृहीयात् ।

End :

यदि प्रत्याहोष्यिता ग्रहणं स्यात् तर्हि एच-
प्रत्याहारे उकारप्रवेशेन अणुदित्सूत्रेणाण्प्रत्याहारान्ति-
गतेचप्रत्याहारमध्यप्रविष्टकारेण स्वमवर्णककारस्यापि
ग्रहणेन तस्यापि एच्चादायापत्तिरिति मार्वेजनीज-
तया वक्तुं शक्यतयात् ।

व्याकरणक्रोडपत्रम् — तारकब्रह्मानन्दसरस्वती- कृतम्

Palm-leaf. 48 Foll. $18 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 7
lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

A discussion on the Sūtra of Pānini
इतोऽत्सर्वनामस्थाने (7-1-86) by Tārakabrah-
mānandasarasvatī.

Complete.

Beginning :

इतोऽत् सर्वनामस्थाने । अत् इत्यत्र तकार
उच्चारणार्थः, तस्य विधेयत्वेन दीर्घाच्चापत्तेः । इत
इत्यत्रापि तकार उच्चारणार्थः, तस्योद्देश्यत्वेऽपि तपर-
करणस्य कुत्रचित् व्यावृत्त्यसंभवादिति ह्रदत्तः ।
अत्रोच्यते — व्यावृत्त्यसंभवादित्यसंगतम्, पथीयतेः
क्षिपि अहोपयलोपयोरेकदेशन्यायेन पथिशब्दस्या-
क्षतत्वेन पन्थियावित्यादावत्यवारणार्थत्वेन तपरकर-
णस्य साफल्यमिति व्यावर्त्यस्य सुलभत्वात् । न च
परत्वादेरनेकाच इति यणि पन्थियावित्यसंगतमिति
वाच्यम्, नित्यत्वात् यणं बाधित्वा पूर्वं न्ये
संयोगपूर्वत्वस्याक्षतत्वेन एरनेकाच इत्यस्याप्रसक्तौ
पन्थियावित्यस्यासंगतत्वानापत्तेः ।

End :

अर्थप्रवेति भाष्यस्य लौकिकार्थवत्त्वयोग्यपदा-
श्रय इत्यर्थकल्पने प्रमाणाभावः ; शक्यार्थं संभवति
लाक्षणिकार्थकल्पनस्यान्याप्यत्वं चेति चेत् —
अस्त्वेवम्, एवमपि इतोऽत्सर्वनामस्थान इत्यस्य
शब्दाग्रयत्वात् पन्थियावित्यत्र परिभाषाप्रवृत्तेर्दुर्निरूप-
त्वं वरीयतेतत्राम् । तस्मात् पन्थियावित्यादौ कौ
तुल्यं न स्थानियदिति निषेधेनाव्यवहितमवर्णनामस्थान-

परकत्वात् अत्वप्रसक्तौ तद्वारणार्थं तपरकरणमाव-
श्यकमेवेत्यलं विस्तरेण ।

Colophon :

इति श्रीमत्परमहंसपरिवाजकाचार्यश्रीतारकब्रह्मा-
नन्दसरस्वतीकृतकौस्तुभविवरणकोटिरत्नमहोदधिः स-
माप्तः ।

One extra leaf at the end contains the
errata of the work.

588. 22. L. 49.

व्याकरणकौटिल्यम्—ताकरब्रह्मानन्दसरस्वती-
कृतम्

Palm-leaf. 20 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 7
lines in a page. Grantha script. Old
Much Injured. Good writing.

Same as the last.

Incomplete.

589. 10. I. 32.

व्याकरणदीपव्याख्या प्रभा—गङ्गाधरदीक्षित-
कृता

Paper. 293 Foll. $8 \times 6\frac{1}{2}$ inches. 14
lines in a page. Devanāgarī script. New.
Good Good writing

This is a commentary on Cidrūpāsra-
ma's Vyākaranādīpa which is an inde-
pendent representation of Pāṇini's gram-
mar with slight modifications done with a
view to make its study simple for beginners.
The commentator Gangādhara was the
son of Bālākṛṣṇa and grandson of Viśva-
nāthasūri. He salutes his paternal uncle
Rāmachandra and one Gadādhara-guru.
The colophon found at the end of San-
dhīprakarana says that he was the pupil

of Cidrūpāsrama and a resident of the
village Ambilālagrāma. The stanza found
at the end of Subantaprakarana gives the
date Sarh. 1674=1617 A.D. which may be
taken as the date of composition of the
work. Contains the following Chapters :
1. Sandhiprakaraṇa, 2. S'abdādhikāra,
3. Strīpratyaya, 4. Kāraka, 5. Samāsa,
6. Taddhita, 7. Padavyavasthā, 8. Ākhyāta
and 9. Kṛtprakarana.

The text and commentary are available
in the Tanjore Palace Library—Nos
5853 and 5854, Vol. X.

Beginning :

प्रणम्य पदपङ्कजं जनकजापतेर्मञ्जुलं

विरिञ्चिववृजितं सखलसिद्धसंमेवितम् ।

तनोमि परमादरात्परमहंसचिद्रूप-
त्प्रकाशितमहामतिप्रसूतिहेतुदीपप्रभाम् ॥

गदाधरगुरोर्गुरोरपि जगद्गुरोर्धितं

प्रणम्य चरणाम्बुजं चरिकरीमि गङ्गाधरः ।

यतिप्रवसत्कृतेर्विश्रुतिमुत्तमा यत्नतः

कुतः स खलु संभवेदिह ममान्तरायोऽन्तरा ॥

कणीश्वरवचोऽर्णवं निजधिया रयात्तीर्णवान्

सुवर्णमृगतृणयाकुलमना मनाङ् नापि यः ।

पितृव्यमतिरामचन्द्रमिह रामचन्द्राभिधं

सुधप्रवरवन्दिताङ्घ्रियुगमीव्यमीडेऽनिशम् ॥

श्रीहरेश्वरपङ्कजं भजे

यत्परागमनुरागतो बहन् ।

मन्दधीरपि गुरुं धियाधरी-

चर्करीति न तुलास्य तस्य यत् ॥

प्रमेयं चिद्रूपप्रणयकृतदीपस्य रचिरा

चिरात्संसर्पन्ती प्रतिबुधमिहाशामु दशमु ।

गुरुणामस्माकं बुभुक्षुदन्तिकुम्भघुतिज-
स्फुरन्ती सत्कीर्तिं प्रथयतुतराशुतिपराम् ॥

592. 11. C. 3.

शक्तिस्फुटम्—कलाधरकृतम्

Paper. 22 Foll. 11½ × 5. 9 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Good. Good writing.

This is a work dealing with the S'akti of the Kāraṇavibhaktis according to the grammarians of Pāṇini school. From the introductory stanzas the author is known to be one Kalādhara

Incomplete.

Beginning

नामं नाममुपापतेः पदयुगं भट्टोजिभट्टैः कृतान्
प्राहं प्राहमनेकभाष्यविलसत्तिसद्धान्ततत्स्थापकान् ।
राद्धान्तान्कृतिना मुदे हि तनुते शक्तिस्फुटं कौस्तुभे
गूढार्थं च कलाधरो हरपदद्वन्द्वार्चनप्राप्तवीः ॥
कलाधरकरोत्कराक्षरमुगन्वद्भक्तिं गतं
सुधीजनमनोमधुवतनिकापलब्धारूपदम् ।
मुकुन्दचरणेऽर्पितं वसतु चारु शक्तिस्फुटं
चिरं विकचैरव व मुपदार्धधीकारकम् ॥

विज्ञविधाताय श्रीमद्भगवत्कृष्णभाषितशास्त्रसिद्धान्त-
स्थापकविततदुरवगाहदुर्ज्ञेयकोस्तुमप्रणेतृश्रीमद्भट्टोजिभ-
ट्टसिद्धान्तरूपं मङ्गलं स्मरन् प्रतिजानीते ।

कर्तुंरीप्सिततमं कर्म । कर्ता धातुपात्तव्यापाराश्रयः ।
स च केनाप्युमिच्छतीति करणाकाङ्क्षाया विशेषणी-
भूतेन व्यापारेणेत्यर्थोद्भूयते । तण्डुल पचति, ग्रामं
गच्छति इत्याद्युदाहरणम् ।

Colophon

इति द्वितीयाविमर्तिनिरूपणम् ।

End.

संख्या प्रथमार्ध. । तथाहि—एकः द्वौ बहव इति ।

न चात्रापि प्रातिपदिकार्थमात्रे प्रथमा स्यादिति वा-
च्यम् । एकादिशब्दैः संख्याया उक्तत्वेनोक्तार्थानाम-
प्रयोग इत्यनेन प्रथमाया-अप्रवृत्तेः । न चापठ न
प्रयुज्यतेति भाष्योक्तत्वात् विभक्तिः स्यादेवेति वा-
च्यम्, द्विशब्दादेकवचनप्रसङ्गेन उच्चैर्द्वोषस्य सु-
स्थत्वात् ।

Colophon

इति शक्तिस्फुटे प्रथमाविमर्त्यर्थनिरूपणम् ।

593

20. K. 20.

शब्दताण्डवम्

Palm-leaf. 3 Foll. 16 × 1 inches 8
lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly injured Good writing

An explanatory discussion on certain
topics selected from the Siddhāntakau-
mūdī and other grammatical works The
topics dealt with herein are, अनुनासिक-
निर्देश, अदर्शनं लोपः, तुल्यास्यप्रयत्नं सवर्णम्,
विश्वपाणिः, अणुदित्सवर्णस्य चाप्रत्ययः. A MS. of
the work containing 292 pages dealing
with more topics is available in the Govt.
Oriental MSS. Library, Madras (see D.
No. 1492).

Incomplete.

Beginning

नत्या गुरुचरणाम्बुजमन्या वागीश्वरी च याक्सिद्धय ।
अतुलकलाधरशोभरसंतुष्टं शब्दताण्डवं रचये ॥

प्रयाहारेभ्यता न महणम् । अनुनासिक इत्यादिनिर्दे-
शसामर्थ्यात् । न ह्यत्र फलारे परेऽव्युक्त्यर्थ इत्येव इति
परकोमुद्रामुक्तं सत्र निचार्पते । अत्र यदि णमधातो-
पबुद्धि नासिकाशब्दो व्युत्पद्यते तदा अच्कारवशब्देन

यदि यण् विवक्षितं तर्हि प्रत्ययस्थाद्वितीयविवक्षिताम-
ध्यादेव यण् परिहर्तुं शक्यः । यस्मेति चेतोकारलो-
पस्तु न शङ्कितुं योग्यः । ककारस्याच्त्वेऽपि प्रत्ययस्य
तदादित्वाभावेन स्वादित्वाभावेन च भुत्वस्यैवामाप्तात् ।
यदि तु णासुधातोः गुरोश्च हल् इत्युप्रत्यये टापि
कप्रत्यये च केण इति ह्रस्वे टापि च नासिकाशब्दो
व्युत्पाद्यते तदा यद्यप्यच्कार्यशब्देन यस्मेति चेति
लोपो विवक्षितः, प्रत्ययस्थाद्वितीयत्वं तु कारिका सर्वि-
केयादौ चरितार्थमिति वक्तुं शक्यम्, तथापि प्रत्या-
होरेष्विहा ग्रहणपक्षे ककारस्याप्यच्त्वेन केऽण इत्यस्य
येन नाप्राप्तन्यायेन यस्मेति चेत्येतदपवादतया नासि-
काशब्दे केऽण इत्यनेनापवादेन यस्मेति चेत्युत्सर्गस्य
बाधः स्पष्ट एव ।

End .

अत एव ऋदुपधादिति सूत्रे तपरकरणेन णिचो-
ऽनित्यत्व ज्ञाप्यत इति पदमङ्गारम् । यदा प्रो यङि इति
ऋकारस्थाचि परे यणादेशकरणमेवात्र ज्ञापकम् ।
अन्यथा ऋकारस्य इत्त्वाभावेन यण् न स्या-
दिति ॥ ५ ॥

अप्रत्यय इत्यत्र कृत्रिमाकृत्रिमयोः कृत्रिमस्यैव
ग्रहणमिति न्यायेन इज्यादौ . . . ।

Then the following 2 stanzas are written

भूवादौ शब्दादिकेषु लुगपि शब्दः स्याज्जुहोत्यादिषु

इत्यन्दैवादिकषातुषु श्नुरापि च स्वादास्तुदादौ च शः ।

रुध्यादौ श्रमयो तनादिषु भवेदुप्रत्ययः क्रयादिषु

आ स्यात्स्वाधिकर्णिसुरादिषु पुनस्तत्रापि शब्दायते ॥

अन्योन्याश्रयप्राणाय बहुधा व्याख्यातुर्भिर्गणिता

युक्तिर्वाकरणे हलन्त्यविषये स्यात्कार्यसिद्धिर्यथा ॥

भो स्वामित्तव युष्मदीययिदुषा चान्योन्यभावोऽधुना

कार्यप्रापकतामुपैति बहुशः श्रुत्वा मयेत्यागतम् ॥

594.

20 K. 10.

शब्दमञ्जरी -

Palm-leaf. 31 Foll. 13 X 1½ inches. 6
lines in a page. Telugu script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Gives the declension of some nouns for
the convenience of beginners.

Contains up to the end of हलन्तनपुंसन-
लिङ्गशब्द -

Beginning :

वागर्थाविन सप्तकौ वागर्थप्रतिपत्तये ।

जगतः पितरौ वन्दे पार्वतीपरमेश्वरी ॥

अथाजन्ताः पुलिङ्गा उच्यन्ते—राम. रामौ
रामाः + रामेषु ।

End

अदः अमू अमूनि + अमुना अमूभ्याम् अमौभिः ,
इत्यादि पुलिङ्गवत् । इति हलन्ता नपुसकलिङ्गा ।

The former owner of the MS.—Rāma-
candra.

595

20 K 6

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. 8 Foll. 12½ X 1½ inches 8
lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Clear writing
Incomplete.

596

20 K. 7.

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf 20 Foll 11 X 1½ inches
10 lines in a page. Malayalam script Old
Slightly injured Good writing.

Incomplete.

One extra leaf at the end contains some conjugational forms of the roots भू and एध्.

597. 20. K. 8

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. 16 Foll. $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured Clear writing

Incomplete.

The last two leaves contain some conjugational forms of the roots भू and एध्. Name of the scribe—Kaviśvara Subrahmanya.

598 20. K. 9.

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. 12 Foll. $11\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 9 lines in a page Grantha script Old. Slightly injured Good writing.

Incomplete

The former owner of the MS—Aiyā-vayyāgar son of Vānamāmalayyāgar and younger brother of Śrīnivāśayyāgar.

One extra leaf at the end contains some conjugational forms of the roots भू and एध्.

599. 20. K. 40

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. 10 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.

5 lines in a page. Telugu script. Old. Much injured. Illegible writing.

Incomplete.

600. 20. N. 9.

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. 5 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 5 lines in a page. Telugu script. Old Good. Good writing.

Incomplete.

601. 23. A. 17.

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. 42 Foll. $16\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches 6 lines in a page. Telugu script. Old Slightly injured Good writing.

Complete.

602. 25. I. 25.

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. Foll. $16 \times 1\frac{1}{2}$ inches 11 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Illegible writing.

Contains up to the end of हृत्तन्तुसंक्रान्तिः.

The names of the owners—Veṅkaṭācāri and Śrīnivāśācāri.

Four extra Foll. are added at the beginning. Fol. 1 contains two horoscopes of Velāṅkuppam Śrīnivāśatātācārya's son, and Koḍiyālam Anantācārya's son. Fol. 2 contains a stanza

from Vedāntadesika's Pādukāsahasra. स्थि-
रागता etc. Foll. 3 and 4a repeat some
forms of nouns found in S'abdamañjarī.
Fol. 4b contains a list of MSS. probably
owned by the owner of this MS.

603. 25. K. 18.

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. 4 Foll. 12 X 1 inches. 7
lines in a page Telugu script. Old
Slightly injured. Good writing.
Incomplete.

604. 27. F. 30

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. 3 Foll. 15½ X 1 inches. 5
lines in a page. Grantha script. Old.
Good. Good writing
Incomplete.

605. 27. F. 65.

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. 3 Foll. 14¼ X 1 inches 6
lines in a page. Grantha script. Old
Slightly injured. Good writing
Incomplete
The following stanzas are found in
the beginning.

रामो हरिः करी भूधुद्धानुः कर्ता च चन्द्रमाः ।
तस्थिवान् भगवानात्मा दशैते पुंसि नायकाः ॥
रमा रचिर्नदी धेनुधीर्वाक्सरिदनन्तगम ।
क्षुत्प्राशदृशदक्षैव दशैताः स्त्रीषु नायकाः ॥

ज्ञानं दधि पयो वर्म धनुर्वारि जगत्तथा ।
मधु नाम मनोहारि दशैतानि नपुंसके ॥
सर्वे ब्रह्म वदिष्यन्ति संप्राप्ते तु कलौ युगे ।
नानुतिष्ठन्ति कौन्तेय शिशोदरपरायणाः ॥
छेदध्वम्पुरुषूतचन्दनवने रक्षा करीरदुमे
हिंसा हंसमयूरकोकिलकुले काकेषु लीलारतिः ।
मातङ्गेषु खरक्रिया समतुला कर्पूरकापसयो-
रेषां यत्र विभावना विजयते देशाय तस्मै नमः ॥

606. 27. I. 75.

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. 6 Foll. 12½ X 1 inches. 6
lines in a page. Grantha script. Old.
Much injured. Illegible writing.
Incomplete.

607. 29. C. 20.

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. 14 Foll. 12 X 1 inches. 6
lines in a page. Telugu script. Old. Much
injured Good writing.
Incomplete.

The following stanzas are found in the
beginning

रामः सर्व उभौ पूर्वौ निर्जंगे विषया हरिः ।
पतिः सत्त्वा प्रामणीश्च सूक्ष्मधीर्गुरात्मभूः ॥
पिता विधाता ग्लेहेते पुत्स्यजन्ताः प्रकीर्तिताः ।
पयोमुखकृतमुखमुधाद् सुगणं च भगवान्मरुत ॥
मुपाय एष सोऽहं त्वं राजा पन्थाः करी वृषी ।
कोऽयं सद्गुर्विदृष्टि चापि चन्द्रप्रास्तस्थिवान्मयी ।
मधुच्छिद्रं च तुरायाडप्यनर्वाध हृदन्तकाः ॥

608. 30. J. 36.

शब्दमञ्जरी

Palm-leaf. 60 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1$ inches. 5 lines in a page. Telugu script. Old. Much injured. Clear writing.

Contains up to the end of हलन्तनपुंसक-शब्द.

Pāṇini's rules are occasionally quoted to support the forms. Two extra leaves added at the end contain some Pāṇini's Sūtras and rules selected for the sake of young students.

609. 42. A. 135.

शब्दमञ्जरी

Paper. 21 Foll. $16\frac{1}{2} \times 3\frac{1}{2}$ inches. 5 lines in a page. Bengali script. Old. Good. Good writing.

Incomplete.

610. 9 C. 122.

शब्दमात्रा—गणेशभिषाकृता

Paper. 55 Foll. 6×4 inches. 7 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Good. Good writing.

Foll. 32 to 35 are missing and consequently the 3rd adhikāra wants some

१. लिङ्गानुशासनाधिकारः ।

२. एकाक्षराव्ययाधिकारः ।

३. कारकाधिकारः ।

४. अनेकार्थाधिकारः ।

The author Ganesabhaṣaṅk was the son of Haribhaṭṭa of Dvārakā and grandson of Śrī-Kṛṣṇa of the Śrīvatsa family.

Complete.

Beginning :

श्रीगजास्यं प्रणम्यादौ बालधीवृद्धिसिद्धये ।
शाब्दिकीं प्रक्रियां कुर्वे मुषोषा नातिविस्तराम् ॥ १ ॥
इन्द्रधन्वः काशकृत्स्नापिशत्रो शारुटावनः ।
पाणिन्यमरजनेन्द्रा जयन्यष्टादिशाब्दिकाः ॥ २ ॥
इन्द्रादयोऽपि यस्यान्ते न ययुः शब्दवारिधेः ।
प्रक्रिया तस्य कृत्यस्य क्षमो वक्तुं नरः कथम् ॥ ३ ॥
तथापि शब्दमालेखं यथावति विन्यसे ।
आमोभ्योऽभिधानेभ्यो भावुभ्यः शब्दशामनात् ॥ ४ ॥
भूवादयो घातयः स्युः कृदायाः प्रत्यया स्मृताः ।
तन्मयोमोहवाः शब्दाः कथिता मुनिपुंगवैः ॥ ५ ॥
गणकृष्णमुमुन्दायाः सर्वाद्या निरुक्ततथा ।
शब्दभ्या विधया दाहाभावेति-पयोऽपि च ॥ ६ ॥
श्रीययित्तमायध रिकय्यादयम्नया ।
कथेष्विन्द्रधन्वापि और्वुणोन्मिषावरः ॥ ७ ॥
यागदमोदयोपयावनिर्दमोन्मया प्रीतिः ।
प्रःसन्नयुग्यो वृत्ताय च नन्देदुपेयमी तथा ॥ ८ ॥

मूले भग्ने राजवृक्षस्य नाश-

स्तस्माद्राजन् ब्राह्मणा रक्षणीयाः ॥ ८० ॥

उत्खातान् प्रतिरोपयन् कुसुमिताश्विन्वहैर्द्यून्वर्धय-
न्त्युच्चाज्जमयन्पृथून्विलवयन्विच्छेपितान् सघयन् ।
क्षुद्रान्कण्टकितान्बर्हिर्निरसयन्स्वारोपितान्पोषय-
न्मांलाकार इव प्रयोगचतुरो राजा चिरं जीवति ॥
कल्याणभाजः सकला भवन्तु

लोका घनो वर्षतु तोषराशिम ।

सन्तो लभन्ता सततं यशासि

प्राप्नोतु धर्मो जयमत्र नियम ॥ ८२ ॥

यावन्नीरनिधौ नीर दिवि मानुदिवाकरौ ।

क्षौणी मेरुः कुल तावच्छ्रीगणेशः स मावतात् ॥ ८३ ॥

Colophon

इति श्रीवत्सान्वयान्धीन्दुश्रीकृष्ण।त्मजश्रीमद्द्वार-
केशहरिमृत्तनयगणेशभिण्गिवरचिताया शब्दमालाया-
मनेकायाधिकारश्चतुर्थः समाप्तः ।

611

25 I. 8.

शब्दसंस्कारः

Palm-leaf 20 Foll 16½ × 1 inches. 7
lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

An elementary work on Sanskrit gram-
mar briefly summarizing the Siddhānta
kaumudī of Bhaṭṭojidiksita The author
whose name is not known, salutes the
famous Appayadiksita in the beginning of
the work

Incomplete

Beginning

अप्यप्यदीक्षितेन्द्रानशेषविद्यागुरुनह वन्दे ।

यत्कृतिनोधावोधौ विद्वद्विद्वद्भिर्भाजकोपाधौ ॥

अल्पायासेन जिज्ञासूनधिकृत्येह बालकान् ।

प्रसिद्धशब्दसंस्कारो दिङ्मात्रेण प्रदर्श्यते ॥

अइउण् । ऋलृक् । एओङ् । ऐऔच् । हयवरट् ।

लण् । अमङ्गनम् । झभञ् । घटवप् । जवगडदश् ।

खफल्लठथचटतव् । कपय् । शषसर् । हल् । इति

प्रत्याहारार्थोनि माहेश्वराणि चतुर्दश सूत्राणि । हका-

रादिष्वहकार उच्चारणार्थः । लकारे त्वित्संज्ञकः । उप-

देशोऽनुनासिक इत् । अजिति प्रत्याहारः । उप-

देशोऽनुनासिकोऽजित्संज्ञः स्यात् । अनुनासिकत्वं

व्याख्यातृवचनगम्यम् ।

धातुसूत्रगणोणादिवाक्यलिङ्गानुशासनम् ।

आगमप्रत्ययादेशा उपदेशाः प्रकीर्तिताः ॥

तस्य लोपः । तस्येतो लोपः स्यात् । हलन्त्यम् ।

उपदेशोऽन्त्यं हलित्संज्ञं स्यात् ।

End

यस्य च भावेन भावलक्षणम् । भावः क्रिया ।

यस्य क्रियया क्रियान्तरं लक्ष्यते तत्र सप्तमी । गोष्ठ

दुद्धमानासु गत । षष्ठीचानादरे । अनादराधिके

भावलक्षणे भाववत् ।

Four extra leaves are added at the end
Leaf 1 contains some conjugational forms
of certain roots

Leaves 2 and 3 contain a portion of
the Lingānusasanavrtti of Bhaṭṭojidiksita

Leaf 4 contains the following stanza.

कं खे चरति का रम्या का जप्या किं विमृषणम् ।

को वन्यः कीदृशी लङ्का वीरमर्कटकम्पिता ॥

हन्मता हते रामे सीता सहर्षनिर्भरा ।

हन्ति राक्षसाः सर्वे हा हा रामो हतो हतः ॥

शान्दसिद्धान्तः

Paper. 23 Foll. 10½ X 2½. 11 lines in a page. Malayālam script. Old. Slightly injured. Clumsy writing.

A brief work giving the principles of grammar as expounded by Patañjali, Kaiyāṭa and other commentators on Pāṇini. Incomplete.

Beginning :

सृष्टिर्विश्वसृजोऽप्यारो पुष्टा यन्नतिपूर्विका ।

हेरम्बो मे स कुरुतान्निग्रह्यहं समीहितम् ॥

सज्जनादृतवायोगभाष्योदयपरंपराम् ।

वाग्देवी मम पुण्यान्तु निष्ठाता भक्तसोमणे ॥

वन्दे मुनीन् पाणिनित्रायकार-

पतञ्जलीनञ्जलिमाद्भानः ।

यद्वाग्विरोध्यन्त्यवचः प्रमाणं

नान्यत्स इत्याप्तमिरः प्रथन्ते ॥

सिद्धान्त्यात्रोच्य मगान्यथ मया शुद्धमंशयानि ।

वाग्भृशुपपादाय विप्रते मक्षिष्य शान्दसिद्धान्तः ॥

तत्रारो प्रेक्षावत्प्रारम्भं विषयप्रयोजनादि स्पष्ट-

यदृक्षो महारण्ये मार्गमावृण्य तिष्ठति ।

अत्र संशोधनं यत्कुं देवैरपि न शक्यते ॥

संश्रयावन्दनवेलायां तटाकान्ते द्विजोत्तमः ।

अत्र क्रियापदं यत्कुमवधिर्ज्ञेयगो वयः ॥

केशवं पतितं दृष्ट्वा पाण्डवा हर्षनिर्भराः ।

रुदन्ति कोम्वाः सर्वे हाहा केशव केशव ॥

केचिद्वदन्त्यमृतमस्ति पुरे मुराणां

केचिद्वदन्ति यन्निताधरपल्लवेषु ।

भूमौ वयं सकललोकमवानुसार-

जन्वीरनीरपमिष्टमृतमृत्यमवगृहे ॥

पथि तिष्ठसि किं मूर्खं ध्यामो मां मक्षपेदिति ।

तेन किं वद मासङ्गः पथिकान्मक्षपेदिति ॥

दुन्दुभिस्तु मुतामचेतन-

स्तन्मुखादपि धनं धनं धनम् ।

एवमेव निनदः प्रहरते

किं पुनर्यदि जनः सचेतनः ॥

तत्र तन्नि कुचावेगौ लोकानां चतुर्वर्तिनौ ।

सर्वराजकरमार्गं देवो यत्र कप्रदः ॥

काचिद्वात्र मगमति प्रेययन्ती कण्ठं

मा तन्मृते निमृगमग्निष्ठात्रमम्यं पण्डितान् ।

गौरीनाथ पवनानयं चावकं चात्र भावं

सोऽनन्तमाप्नोति जयं परत्र

वाग्योगविद् दुष्यति चापशब्दैः ॥

इति स्मृत्या श्रुत्या च सिद्धमध्येयं व्याकरणमिति । इदमत्र विचार्यते—सर्वाण्यपि व्याकरणानि सर्वेदा प्रमाणानि, उत नेति । तत्र पूर्वं पूर्वमुपजीव्य उत्तरस्य साध्यं प्रामाण्यमिति सर्वाण्यपि व्याकरणानि सर्वेदा प्रमाणानीति प्राप्ते ब्रूमः । स्मृतीनां निश्चितकालतया व्यवस्थाहेतुत्वात् अद्यत्वे च त्रिमुनिस्मृतेरेव वेदाङ्गत्वात् महाजनपरिग्रहात्सैव प्रमाणम् । तद्विरुद्धं तु नेदानीं प्रमाणम् । एतच्च शताच्च ठन्यताविल्यादौ कैयटादौ स्पष्टम् ।

End :

अत्र छन्दोऽधिकारात् ऋक्पादस्य ग्रहणम् । सौषधीरनु ऋध्वसे । लोपे चेत् किम् । स एव व्यासो भवति । छन्दोऽनुवृत्तिर्नेति पक्षे श्लोकपादोऽपि ।

Colophon :

इति स्वादिसन्धिः । संहितापरिच्छेदः संपूर्णः ।

613

29. M. 29

समासकुसुमावलिः—मङ्गलेश्वरकृता

Palm-leaf. 5 Foll. 16 $\frac{3}{4}$ X 1 inches. 6 lines in a page, Telugu script. Old. Slightly injured. Good writing.

A primer on elementary grammar written in verse dealing with the compounds or Samāsa by Mangalesvara of the Madhyamandira family.

Complete.

Beginning :

भूनायकं वा धननायकं वा

भजन् मुवं वा धनमेति लोके ।

तद्विघ्ननाथं न भजामि किं तु

सहस्रशस्तं प्रणमामि नियम् ॥ १ ॥

श्रीमत्पाणिनिसूत्राणि समालोच्य यथामति ।

बालव्युत्पत्तये कुर्मः समासकुसुमावलिम् ॥ २ ॥

तत्पुरुषोऽष्टविधोऽभूत्प्रथमाविभक्तिनञ्कृतैर्भेदः ।

उत्तरपदजनितार्थो मुख्यस्तत्रेति पण्डितैः ख्यातः ॥ ३ ॥

प्रथमातत्पुरुषो यथा—

अमृतं योऽपिन्नदैत्यस्तं वैकुण्ठो द्विधाच्छिनत् ।

राहुरुत्तरकायोऽस्य पूर्वकायोऽभवद्भुजः ॥ ४ ॥

पूर्वः कायः पूर्वकायः । उत्तरः काय उत्तरकाय इत्येवमादयः ॥ ४ ॥

द्वितीयातत्पुरुषो यथा—

दुःखातीतो भवत्येव यदि कृष्णाश्रितो जनः ।

अथ वान्रबुभुक्षुः सन् मुहूर्तसुखमश्नुते ॥ ५ ॥

दुःखमतीतो दुःखातीतः । कृष्णं श्रितः कृष्णाश्रितः । मुहूर्तं सुख मुहूर्तसुखम् ॥ ५ ॥

End .

सनाद्यन्तधातुवृत्तिर्यथा—

यः पास्पर्धीति वा लोकान् देवैर्वैरायते सदा ।

राक्षसस्य विनाशाय तस्य पुत्रीयतु प्रभुः ॥ ५१ ॥

पुत्रमात्मन इच्छतु पुत्रीयतु ॥ ५१ ॥

एकशेषवृत्तिर्यथा—

सर्वेषामपि लोकानां पितरौ यौ सनातनौ ।

विदितौ पाळनाच्चित्ते शिवौ तौ सततं भजे ॥ ५२ ॥

माता च पिता च पितरौ । सनातनौ च सनातनश्च सनातनौ । विदिता च विदितश्च विदितौ । या च यश्च यौ । सा च स च तौ । शिवा च शिवश्च शिवौ ॥ ५२ ॥

समासवृत्ति सर्वेषु समासेषु निरूपिता ।
 परार्थस्याभिधानं हि वृत्तिरित्यभिधीयते ॥ ५३ ॥
 दूरान्मात्सर्यमुत्सार्य वात्सल्यान्मत्कृतमिमाम् ।
 पश्यन्तु विबुधा सर्वे समासकुसुमावलिम् ॥ ५४ ॥
 श्रीमध्यमन्दिरकुलाम्बुधिपूर्णचन्द्र-
 श्रीसर्वमङ्गलमनीषिकृता सलीलम् ।
 एषा समासकुसुमावलिराञ्जतर
 जीयात्कृपानिधिसदाशिवसत्प्रसादात् ॥ ५५ ॥

Colophon

इति श्रीमङ्गलेश्वरकृतौ समासकुसुमावलि समाप्ता ।

In the fly leaf it is said that the MS was copied by one Vavilala Subrahmayya somayajulu and given to Ramalingasastri on Sunday the 9th day of the Jyestha month in the year Rudhīrodgarī

614 30 L 25

समासकुसुमावलिः—मङ्गलेश्वरकृता

Palm leaf 7 Foll 15 × 1½ inches 6 lines in a page Telugu script Old Slightly injured Good writing Complete

615 30 L 25

समासकुसुमावलिः—मङ्गलेश्वरकृता

Palm leaf 5 Foll 15 × 1½ inches 6 lines in a page Telugu script Old Slightly injured Good writing

This is another copy of the work contained in the MS described above

Begins in the Bahuvrīhisamāsa and goes on up to the end of the work The

following 2 stanzas are inserted between the stanzas 53 and 54 thus making the total number of stanzas as 57

अथ प्रसङ्गात्प्रयोगानामह—

रामो भूमण्डलममाश्रमचन्द्रो नभौ भुवि ।
 रामेणामारि दैतेशो रामचन्द्रेण भूयते ॥
 रामचन्द्रयशोगङ्गा गा निनायति शुभ्रताम् ।
 पञ्चानामपि चैतेषां प्रयोगाणां च पद्धतिः ॥

The last stanza is slightly different

श्रीमध्यमन्दिरकुलाम्बुधिपूर्णचन्द्र-
 श्रीमङ्गलेश्वरमनीषिकृता सलीलम् ।
 एषा समासकुसुमावलिराञ्जतर
 जीयात्कृपानिधिसदाशिवसत्प्रसादात् ॥

Then five extra leaves are added Leaves 1 and 2 contain some conjugational forms of the roots भू and एघ Leaves 3 and 4 contain Avyayapatha as found in the Siddhantakaumudī Leaf 5 reads a few verses from the Vrttaratnakara

616 19 D 74

समासचक्रम्

Palm leaf 6 Foll 13½ × 1½ inches 6 lines in a page Telugu script Old Good Good writing

Three stanzas dealing with Samasa are taken from the Prayogasingraha of Vararuci and explained herein with suitable illustrations The author's name is not known

Complete

Beginning

पाठा समाप्ता सक्षेपादष्टाविंशतिधा पुन ।
नित्यानित्यत्वयोगेन लुगलुप्तत्वेन च द्विधा ॥
तत्राष्टधा तत्पुरुष सप्तधा कर्मधारय ।
सप्तधा च बहुव्रीहिर्द्विगुणभाषितो द्विधा ॥
द्वन्द्वश्चतुर्विधो ज्ञेयाऽन्यथीभावा द्विधा मत ।
तेषां पुन समासानां प्राधान्यं स्याच्चतुष्टयम् ॥

समासास्तत्पुरुष कर्मधारया बहुव्रीहिर्द्विगुर्द्वन्द्वाऽ
व्ययीभावाश्चेति षड्विधा । अष्टविधस्तत्पुरुष यथा—
प्रथमातत्पुरुषो द्वितीयातत्पुरुषस्तृतीयातत्पुरुषश्चतुर्थी
तत्पुरुष पञ्चमातत्पुरुष षष्ठीतत्पुरुष सप्तमीतत्पुरुषा
नञ्जुतत्पुरुषश्चेति । तत्र प्रथमातत्पुरुषो यथा पूर्व कायस्य
पूर्वकाय । अपर कायस्यापरकाय । पूर्वापराधरोत्तर
मेकदेशिनैकाधिकरणे इति समास । अर्धं पिप्पल्या
अर्धपिप्पली । अर्धं काशातक्या अर्धकाशातकी ।
द्वितीय भिक्षाया द्वितीयभिक्षा । तृतीय भिक्षायास्तृ
तीयभिक्षा । एव चतुर्थभिक्षा । द्वितीयतृतीयचतुर्थ-
तुर्याण्यन्यतरस्यामिति समास । प्राप्तापन्ने च द्विती
येति समास । यथा—प्राप्तो जीविका प्राप्तजीविक ।
एवमापन्नजीविक । द्वितीयातत्पुरुषा यथा—कृष्ण
श्रित कृष्णश्रित । कान्तारमतीत कान्तारातीत ।
नरक प्राप्तो नरकप्राप्त । ग्राम गता ग्रामगत ।
द्वितीयाश्रितातीतपत्निगतास्यस्तप्राप्तापन्नैरिति समास ।

End

तेषां पुन समासानां प्राधान्यं स्याच्चतुष्टयम् ।
कथम् ? पूर्वपदार्थप्रधानोऽन्यथीभाव । उत्तरपदार्थ
प्रधानस्तत्पुरुष । अन्यपदार्थप्रधानो बहुव्रीहि ।
उभयपदार्थप्रधानो द्वन्द्व । नित्यसमासो यथा—
कुरुषु चरतीति कुरुचर । कुम्भ करोतीति कुम्भकार ।
अनित्यसमासा यथा—कृष्ण श्रित कृष्णश्रित ।

लुक्समासो यथा—राज्ञ पुरुषा राजपुरुष । अलु
क्समासा यथा—घने चरतीति घनेचर । उरमि
जायत इति उरसिज । वण्ठे कलङ्को यस्य स कण्ठे
कलङ्क ॥

पूर्वकायस्तत्पुरुष श्रोताश्च कर्मधारय ।
बहुप्रामो बहुव्रीहिर्द्वन्द्व स्यादामलक्ष्मणो ॥

Colophon

समासचक्र संपूर्णम् ।

The owner of the MS —Sivapuram
Mishraalingam.

The MS is said to have been copied
from the original belonging to Evaṭūri
Mallikarjunam

617

19 D 75

समासचक्रम्

Palm leaf 8 Foli 17 × 1½ inches 6
lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

With slightly different readings It
ends thus

अवयवव्युत्पत्तिर्यथा—भ्याप्रातीति विष्णु । रमय
तीति राम । करोतीति कर्ता । रूढव्युत्पत्तिर्यथा—
निशा करातीति निशाकर । प्रमा करोतीति प्रमाकर ।
मूलव्युत्पत्तिर्यथा—रथस्याङ्गमिवाङ्ग यस्य स रथाङ्ग ।
वक्रस्याङ्गमिवाङ्ग यस्य स चक्राङ्ग ॥

Colophon

समासचक्र समाप्तम् ।

Name of the Scribe —Kavisvara
Subrahmanya

618 19 D 76.

समासचक्रम्

Palm leaf 4 Foll $16\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{4}$ inches 6 lines in a page Telugu script Old Slightly injured Clear writing With slightly different readings It ends thus

पद्ममिवाक्षिणी यस्य स पद्माक्षः । पद्म नामो यस्य स पद्मनाभः । इति समासान्तप्रत्ययाः ।

Two extra leaves are added at the end. First leaf contains some conjugational forms of the roots भू and एव and gives illustrations for कर्तरि प्रयोग, कर्मणि प्रयोग and भावे प्रयोग. The second leaf reads a few verses from the work Citraratnākara.

619 19 D 77.

समासचक्रम्

Palm-leaf 4 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches 4 lines in a page Telugu script Old Slightly injured Good writing With slightly different readings and without the introductory stanzas

It ends thus

अकरदा करदाः सपद्यमानाः कृताः करदीकृताः ।
अकुण्डल कुण्डल सपद्यमानं कृतं कुण्डलीकृतम् ।
Colophon .

समासचक्रं संपूर्णम् ।

620. 19 D. 78.

समासचक्रम्

Palm-leaf. 3 Foll $15 \times 1\frac{1}{2}$ inches 12

lines in a page Grantha script Old Injured Good writing

It ends like the MS 19 D 75. described above under No 617

Two extra leaves added at the end give some conjugational forms of the roots भू, एव, and ब्रज्.

621 19 D. 79

समासचक्रम्

Palm leaf 8 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches 6 lines in a page Grantha script Old Injured Clear writing

With slightly different reading

It ends thus

दम्भेन वर्तते इति दाम्भिकः । साहसिकः । द्वयोः सख्याभूको द्वितीयः । तृतीय इत्यादि । गन्तुमिच्छुः जिगमिषुः । कर्तुमिच्छुः चिकीर्षुः ।

622 19 D 81

समासचक्रम्

Palm-leaf. 11 Foll $17 \times \frac{3}{4}$ inches 5 lines in a page Grantha script Old Much injured Good writing

Incomplete

The fly leaf reads समासचक्रम् संपूर्णम्.

The former owner of the MS —Ranga-swami

623. 20 N. 9.

समासचक्रम्

Palm-leaf. 9 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches 5

lines in a page. Telugu script. Old. Good. Good writing.

With slightly different readings and with the following end :

मन्दुरायां जातः मन्दुरजः । संस्काराजातः
संस्कारजः । अष्टाजातः अष्टजः । इति कृत्प्रत्य
यान्ताः ।

Incomplete.

624. 23. A 17.

समासचक्रम्

Palm-leaf. 3 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6
lines in a page. Telugu script. Old.
Much injured. Good writing.

Incomplete.

Fol. 3b repeats the first 3 stanzas of
the work.

625. 24. D. 29.

समासचक्रम्

Palm-leaf. 7 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6
lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

Incomplete.

With slightly different readings.

After this one extra leaf is added and it
contains a few stray forms of the root भू.

626. 26. C 35.

समासचक्रम्

Palm-leaf 4 Foll $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 8
lines in a page. Grantha script. Old.
Much injured. Good writing.

Wants the beginning and end.

The fly leaf at the beginning contains
the 1st stanza of the Mēghasandesa of
Kālidāsa.

627. 24. M. 11.

समासचक्रम्

Palm-leaf. 10 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1$ inches. 6
lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

Without the beginning and with differ-
ent end as given below :

End :

अतिशयेन लघुः लघीयान्, लघिष्ठः । ली लघी-
यसी । अतिशयेन पापः पापीयान् पापिष्ठः । स्त्री
पापीयसी । अतिशयेन वृद्धो ज्वायान् ज्येष्ठः । द्वयोः
संख्यापूर्वौ द्वितीयः । तृतीयः । एकादशः । द्वादशः
इत्येवमादयस्तद्विस्तृत्ययाः ज्ञातव्याः ।

628. 25 I. 25.

समासचक्रम्

Palm-leaf 2 Foll. $16 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 11
lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Illegible writing.

Incomplete.

After this one extra leaf is added and it
repeats a small portion of the work.

629. 26. E. 35.

समासचक्रम्

Palm-leaf. 5 Foll $16 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6'
lines in a page. Grantha script. Old.
Much injured. Good writing.

Incomplete.

The former owner of the MS — Purisai
Nadadūr Raghavāchariār

632

29 M 29

630

27 F 62

समासचक्रम्

Palm leaf 8 Foll $14\frac{1}{2} \times 1$ inches 8
lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing
With slightly different readings
Incomplete

It ends thus

शुक्र घन पट यस्य तत् शुक्रघनपटम् । शुक्रौ
घनौ पटौ ययोस्ते शुक्रघनपटे । शुक्रा घना. पटा
येषा तानि शुक्रघनपटानि । इति नपुसके । सख्योत्तर
पदो यथा ।

अस्मिन् समासचक्रे षोढा समासा सक्षेपादि
त्यादि प्रथमातत्पुरुषो यथेत्यन्त सख्योत्तरपदो यथेत्या
समासैश्च पुस्तकान्तरे द्रष्टव्यम् ।

After this three leaves give Tamil
meaning of some simple Sanskrit sentences
in active and passive voices for the use of
beginners

631

29 C 20

समासचक्रम्

Palm leaf 7 Foll 12×1 inches 6
lines in a page Telugu script Old
Much injured Good writing
Incomplete

The following remark on the date of
copying is found at the end

ईशारवर्षमादपदमहुः शुक्रतार आर्द्रा नभः ।

समासचक्रम्

Palm leaf 4 Foll $16\frac{1}{2} \times 1$ inches 6
lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Illegible writing

Complete

End

अयमनयोरतिशयेन पटु पटुतर । अयमनयो-
रतिशयेन वृद्ध ज्यायान् । इमनिच् प्रत्ययो यथा—
गुरोर्भावा गरिमा । लघोर्भावा लघिमा । अणोर्भावा
अणिमा । महतो भावा महिमा ।

Colophon

इति समास समाप्त ।

633

30 J 36

समासचक्रम्

Palm leaf 4 Foll $16\frac{1}{2} \times 1$ inches 5
lines in a page Telugu script Old
Much injured Clear writing

Incomplete

Four extra leaves added at the end
contain the Avyaya portion of the Śā-
dhāntakaumudī

634

30 L 25

समासचक्रम्

Palm leaf 4 Foll $15 \times 1\frac{1}{2}$ inches 6
lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

Incomplete

635

30 L 25

With slightly different readings

Complete

The colophon reads thus

समासचक्रम्

Palm leaf 3 Foll 15 × 1½ inches 6
lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

Wants the beginning and end

This is another copy of the work found
in the same MS as described in last No

समासचूडामणि समाप्त ।

638

29 H 12

समासचक्रम्

Palm leaf 4 Foll 15 × 1½ inches 7
lines in a page Grantha script Old
Good Good writing

Incomplete

636

28 K 5

समासचक्रम्

Palm leaf 5 Foll 17½ × 1½ inches 7
lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

With slightly different readings

It ends thus

समाहाय्याणां यथा—शङ्खध पटहश्च शङ्खपटहम् ।
मुख च हस्तौ च पादौ च कर्णौ च नेत्रे च वक्षश्च
ग्रीवा च नासिके च अस्त्रौ च नाभिश्च मुखहस्त
पादकर्णनेत्रवक्षोग्रीवासनाभि । प्राण्यङ्गत्वादेकवद्भाव ।
रथाश्च गजाश्च तुरगाश्च पत्तयश्च रथगजतुरगपत्ति ।

Two extra leaves are added at the end
The first leaf contains the name of the
former owner of the MS as—Sāmbamurti
Ramu The second leaf repeats a few
lines of the work

639

30 M 15

समासचक्रम्

Palm leaf 4 Foll 19 × 1 inches 4
lines in a page Grantha script Old
Good Good writing

Incomplete

640

33 D 9

समासचक्रम्

Palm leaf 4 Foll 7½ × 2 inches 10
lines in a page Malayalam script Old
Injured Good writing

With slightly different readings

Complete

Followings stanzas are added after the
colophon

637

29 B 25

समासचक्रम्

Palm leaf 4 Foll 15½ × 1½ inches 6
lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

द्वौ शब्दौ प्रथमौ कृत्वा परलिङ्गप्रधानत ।

तता विशेष्यलिङ्ग स्याद्ब्रह्मब्रीहिस्तु यस्य स ॥

तद्वचनारसहितौ कृत्वा तत्परलिङ्गनत् ।

मन्येऽसौ वा च तच्छब्द कमधारय ईरित ॥

द्वौ शब्दौ बहवो वापि विभक्ताश्च समुच्चये ।

प्रथमान्तौ चकारान्तौ तत्तल्लिङ्गानुसारतः ॥

समामान्तेऽन्यलिङ्गत्वाद् द्वन्द्वस्तु परिकीर्तितः ।

अव्ययीभावसमासलक्षणं यथा—

उपमर्गाणामव्ययानां . . पूर्वतः प्रयोगः । अव्य-

यीभावविग्रहसमासलक्षणं यथा—

पूर्वं पठं द्वितीयान्तमुत्तरं चेत् क्रियापदम् ।

इति समासलक्षणं मया लिखितम् ।

641. 33. M. 3.

समामचक्रम्

Palm-leaf. 3 Foll. 17 × 1½ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured. Good writing.

Complete

With slightly different readings.

The colophon reads thus :

ममामचूडामणिः समाप्तः ।

After the colophon one extra leaf contains a few forms of the roots भू and एषू ।

642 24. M. 11.

ममामचक्रम्

Palm leaf 3 Foll. 14½ × 1 inches. 6 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

The last leaf is half-broken.

A short metrical work explaining the Samas according to Pāṇini's grammar.

Complete.

Beginning :

वक्ष्ये तत्पुरुषं कर्मधारयं बालबुद्धये ।

बहुव्रीहिं द्विगुं द्वन्द्वमव्ययीभावमाशु पद ॥

समासाः षट् तु संक्षिप्ता द्वाष्टाविंशतिधा पुनः ।

तत्राष्टधा तत्पुरुषः सप्तधा कर्मधारयः ॥

सप्तधा च बहुव्रीहिर्द्विगुर्द्वन्द्वो द्विधा द्विधा ।

द्विविधश्चाव्ययीभावो द्वाष्टाविंशतिधेति ते ॥

तत्र तत्पुरुषस्याष्टौ प्रकाशान् प्रबोध्यहम् ।

प्रथमाद्यास्तत्पुरुषाः सप्त ते स्तुर्नवमः ॥

End :

खे गच्छति च यः प्राणी स त्वगः परिकीर्तितः ।

वने चरति यः प्राणी स वनेचर ईरितः ॥

पङ्के रोहति यत्पुष्पं तत्पङ्केरहमिष्यते ।

शाकप्रियः पार्थिवश्च स तु यः शाकपार्थिवः ॥

छायाप्रधानास्तर्को ये छायातर्को वने ।

. . . . नीयं पथोक्तं बालबुद्धये ॥

समासचक्रं विद्वद्भिर्यद् व्यापमणिं च तत् ।

Colophon :

इति समासचक्रं समाप्तम् ।

643 20. N. 9.

समामचक्रम्

Palm-leaf 3 Foll. 14½ × 1½ inches. 5 lines in a page. Telugu script. Old. Good. Good writing.

Another copy of the work described under last number.

The following stanza is read at the end

एवं सर्वमामानां मन्त्रेण प्रदर्शयम् ।

कृतं बालप्रबोधार्थं पुनस्तद्विष्णुं सुते ॥

644.

19. D. 80.

Incomplete.

Beginning :

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्थः कविताकिङ्करी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे संनिधत्ता सदा हृदि ॥
ज्ञानाकाशं हयग्रीवं प्रणम्य शिरसा मुहुः ।
विरच्यते समासोऽयं बालानां ज्ञानसिद्धये ॥

समासनिरूपणम्

Palm-leaf. 4 Foll. $14\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Clear writing.

Explains briefly the nature of Samāsas with suitable illustrations.

Incomplete.

Beginning :

समासः पञ्चविधः—मुष्पुपेति समासः । अव्ययीभावः । तत्पुरुषः । बहुव्रीहिः । द्वन्द्वश्चेति । तत्र मुष्पुपेति समासो द्विविधः—नामपूर्वपदः अव्ययपूर्वपदश्चेति । तत्र नामपूर्वपदो यथा—पूर्वं भूतो भूतः पूर्वः । अव्ययपूर्वपदो यथा—न एकः नैकः । अव्ययीभावो द्विविधः—नामपूर्वपदः अव्ययपूर्वपदश्चेति । तत्र नामपूर्वपदो यथा—सूपस्य मात्रा सूपप्रति । समुद्रस्य मध्ये मध्येसमुद्रम् ।

End.

सनायन्तवृत्तिर्यथा—पठितुमिच्छति पिपठिषति । पुत्रमात्मन इच्छति पुत्रकाम्यति । विद्वानिव आचरति विद्वायते । राम इव आचरति रामति । भृशं भवति बोभूयते बोभवीति । भृशं भिनत्ति बोभिद्यते वेभिदीति । भृशं भवति बोभूयते बोभवीति ।

645.

21. O. 2.

समासनिरूपणम्

Palm-leaf 3 Foll. $16\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

This is another work similar to the above.

समासः पञ्चा—अव्ययीभावः, तत्पुरुषः, कर्मधारयः, द्विगुः, बहुव्रीहिः, द्वन्द्वश्चेति । अव्ययीभावो द्विधा नञ्पूर्वपदः अव्ययपूर्वपदश्चेति । नामपूर्वपदोऽव्ययीभावसमासः-शाकस्य लेशः शाकप्रति । अक्षेण विपरीतं वृत्तमक्षपरि । अव्ययपूर्वपदाव्ययीभावसमासः-दिशयोर्मध्यमपदिशम् । हरी अधिहरि । कृष्णस्य समीपमुपकृष्णम् ।

End :

उपमानपूर्वपदकर्मधारयसमासः । घन इव श्यामो घनश्यामः । संभावनापूर्वपदकर्मधारयसमासः—मुखमिति पद्मं मुखपद्मम् । नर इति मणिः नरमणिः । अवधारणापूर्वपदकर्मधारयसमासः—मान एव घनं मानघनम् । शास्त्रमेव मित्रं शास्त्रमित्रम् । द्विगुर्द्विधा—

646.

11. D. 29.

समासपटलः—वररुचिकृतः

Paper. 3 Foll. $9 \times 3\frac{1}{2}$ inches. 8 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Injured. Good writing.

In the form of a gloss on Samāsas portion of his Prayogasangraha Vararuci explains various kinds of Samāsas with suitable illustrations.

Wants the beginning.

Beginning :

... . स्य कम्बलो ब्राह्मणकम्बलः, ब्राह्मणस्य कम्बल इति वा । लुगलुक्त्वेन च द्विधेति । लुक्स-
मासोऽलुक्समासश्चेति । लुक्समासो यथा—कष्टं श्रितः
कष्टश्रितः । अलुक्समासो यथा—कण्ठे स्थितः कालो
यस्यासौ कण्ठेकालः । उरसि लोमानि यस्येत्युरसि-
लोमा । तत्राष्टधा तत्पुरुष इति ।

End :

अव्ययीभावलिप्रधानः—पूर्वपदार्थप्रधानः, उत्तर-
पदार्थप्रधानः, अन्यपदार्थप्रधानश्चेति । प्रथमो यथा—
उपकुम्भम् । द्वितीयो यथा—शाकप्रति । तृतीयो
यथा—उन्मत्ता गङ्गा यस्मिन्देसो स उन्मत्तगङ्गं
देशः ।

Colophon .

इति वररुचिकृत समासपटलं समाप्तम् ।

The scribe adds :

द्विवेदिना कृष्णाशंकोरेण लिखितमस्ति स्वोपकारार्थम् ॥

647. 29. F. 16.

समाससंघः

Palm-leaf. 4 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
9 lines in a page Grantha script Old.
Slightly injured. Good writing.

An elementary gramma dealing with
Samāśas with illustrations.

Complete.

Beginning

पदसंघः समासः स्वादैकपद्यमुपाश्रितः ।

पदार्थबोधनं वाक्यं विग्रहः स द्विधा मतः ॥

लौकिकोऽलौकिकश्चेति प्रयोगार्हस्तु लौकिकः ।

समासः पञ्चधा ज्ञेयः सामान्यादिप्रभेदतः ॥

सामान्योऽव्ययीभावस्तत्पुरुषो बहुव्रीहिर्द्वन्द्वश्चेति ।
तत्र सामान्यसमासश्चतुर्विधः—इवसमासः, इवार्थ-
समासः, गुणसमासः, क्रियाविशेषणसमासश्चेति । इव-
समासो यथा—वार्थसदृशौ वागर्थविव । इवार्थ-
समासो यथा—काकागमनमिव तालपतनमिव काक-
तालम्; काकतालमिव काकतालीयम् । गुणसमासो
यथा—विस्पष्टं पटुः विस्पष्टपटुः । क्रियाविशेषण-
समासो यथा—पूर्वं भूतो भूतपूर्वः ।

End

उन्मत्तगङ्गम्; अतिमालः; पञ्चधाः; पाणिपाट-
मित्यादिषु तत्तल्लक्षणाभावात् समासान्तरलक्षणस-
त्वाच्च । तदेवं पञ्चविधः समासो सपरिकरो निरूपितः ।

Colophon .

समाससंघः समाप्तः ।

648

29. H. 12.

समाससंघः

Palm-leaf. 5 Foll. $15 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 7
lines in a page Grantha script Old.
Good. Good writing.

Incomplete

Another copy of the work described
above.

649

33 J. 10

साधुत्वादिनिर्वचनम्.

Palm-leaf. 3 Foll. 15×1 inches 6
lines in a page Grantha script Old.
Injured. Good writing.

Gives definitions of some of the techni-
cal terms used in grammatical works and

incidentally answer the objections raised by other schools of philosophy against the school of grammar For instance Mimamsakas do not want to attach much importance to Vyakaranasastra and hence argue against the *Sadhuta* or correctness of words which is the main purpose of the grammar This work gives correct definition of the term *Sadhuta* and maintains the importance of the Vyakaranasastra

Incomplete

Beginning

साधुत्व च व्याकरणव्याख्येयत्वम् । पुण्यजनकतावच्छेदकधर्मवत्त्वं वा . . . निष्ठशक्त्यञ्जकत्वम् । उच्चारितप्रध्वसित्वम् उच्चारणाधिकरणकालोत्तरकालवृत्तिध्वसप्रतियागित्वम् । एकपदार्थज्ञानतदर्थान्वययाग्याथेय्य यज्ज्ञान तद्विषयेच्छा आकाङ्क्षा योग्यता च परस्परान्वयप्रयोजधर्मवत्त्वम् ।

End

क्रियाजनकत्वसमानाधिकरणकर्त्रादिषट्कान्यतमार्थवत्त्वं कारकविभक्तित्वम् । स्वघटितसमुदायावधिरस्वेतरसमुदायव्यावृत्तधर्मकरणपृथकरणत्व निर्धारणत्वम् । विशेषणविशेष्यभाववागाद्युपस्थितिजनकत्व समासे सामर्थ्यम् ।

650

8 J 44.

मुलोपचर्चा—कृष्णमाचार्यकृतः

Paper 15 Foll 8 X 6½ inches 15 lines in a page Devanagari script Old Good Good writing

A discussion on the meaning of the Sūtra of Panini अदस औ मुलापश्च (7 2 107) by Kṛṣṇamācārya of Śrīvatsa family

Complete

Beginning

मुलोपचर्चा ।

अदस औ मुलोपश्च । अदस औ मुलाप च इति पदचतुष्टयम् । अदस इति पञ्ची । औ इत्यभिभक्तिनिर्देश । अद शब्दस्य औकार स्यादिति सूत्रार्थः । स च अगेऽन्यपरिभाषया अन्यस्य भवति । तथा चान्त्यस्य सकारस्य औत्वे कृत हल परत्वाभावात् मुलोपाप्राप्ती मुलोपविधिः । वस्तुतस्तु मु लाप इति भिन्न पदम् । मु इति षष्ठ्याः सौश्रो लुगिति व्याख्येयम् । सामानवटरूपदयो परस्परमुद्देश्यविधेयभावेनान्वयान्नोपक्रममिति व्युत्पत्तेः । तच्छरीर तु समासवटरूपदार्थनिष्ठविधेयतानिरूपिताद्देश्यतासम्बन्धेन शाब्दबुद्धिं प्रति समासवटरूपदजन्यापस्ति' प्रति अन्विषेति । अत एव देवदत्त पण्डित जानीहि इति वान्यादिव देवदत्तपण्डित जानीहि इति समासाल्लाद्देश्यविधेयभावप्रतीतिः । अत एव च वपट्कर्तुं प्रथम भक्ष इत्यत्र ऋत्वजो हवि शेषान् भक्षयन्तीति विहितभक्षणमनूय न प्रायम्यविधि । अपितु प्रायम्यविशिष्टभक्षणस्यैव विधानम् ।

End

वस्तुतस्तु अदस आ जिञ्चेति न्यस्यताम् । अदस परस्य सोरोकारादेश स्यात्, स च जिदिति तस्याः । एव च जित्वसामर्थ्यात् पूर्वं वृक्षौ अदन्तत्वाभावन दापोऽप्रवृत्त्या न असकौ स्त्री इत्यत्रेत्वापत्तिः । अत एव च ह असावित्यत्र संबुद्धिलोपादिक्रमपि मुशक वारणमिति सर्व रमणीयमित्यष्टादशी ।

Colophon

इति वात्स्यकृष्णमाचार्यकृता मुलोपचर्चा ।

651.

9. D. 6.

स्थानिवत्सूत्रविचारः

Paper. 4 Foll. $9\frac{3}{4} \times 5$ inches 14 lines in a page Telugu script. Old Good. Good writing.

A discussion on the meaning of the Sūtra स्थानिवदादेशोऽनलिवधौ (1-1-56) of Pāṇini.

Complete.

Beginning

स्थानिवदादेशोऽनलिवधौ । आदेशः स्थानिवत्कार्यं लभते । तत्र स्थानिवदित्यत्र तृतीयान्ताद्धतिः । स्थानि-
शब्दस्य स्थानिकर्तृकसत्तायां लक्षणा । वयर्थः सादृ-
श्यम् । तृतीयार्थः प्रतियोगित्वम् । एवंच स्थानि-
निकर्तृकसत्ताप्रतियोगिकसादृश्यवदादेशकर्तृका सत्तेति
बोधः । अनलिवधाविति किमर्थं पर्युदासः ? प्रसज्य-
प्रतिषेधो वा । नायः ; स्थान्यलिभन्नाश्रयविधौ स्वा-
निवदित्यर्थे तन्वन्तीत्यादौ स्थान्यलिभन्नाल् वकारः,
तदाश्रयविधौ स्थानिवत्त्वापत्तेः । स्थान्यलाश्रितविध्य-
न्यविधावित्यर्थे तु बभूविवेत्याद्यसिद्ध्यापत्तेः । इटः
स्थान्यलाश्रितविधेः सत्त्वात् । नान्यः, दोषस्य प्रसिद्ध-
त्वादिति चेन्न । असमर्थसमासस्यापि व्याख्यानतो
ऽङ्गीकारेणादोषात् ।

End.

न च प्रविगण्येति भाष्योदाहरणात् पञ्चमीसमा-
सानित्यत्वेनैव सिद्धे पूर्वोक्तवचनं व्यर्थमेवेति वाच्यम्,
अनित्यत्वे तत्र तत्र लक्ष्यानुगुणोपापेक्षया वचनस्यैव
युक्तत्वात् । गौरित्यादौ तु अव्यवहितत्ववाचनेनैव निर्वा-
हः । नन्वेवं मात्रपदनिवेशे धिन्वन्तीत्यादिसिद्धिः ।
त्वद्रीत्या पञ्चमीसमासेन अपरविधाविति वक्तव्यमिति
न्यासेन वा स्थानिप्रज्ञाप्यस्य वक्तुमशक्यत्वादिति
चेन्न, अन्तर्गङ्गपरिभाषया निर्वाहस्य मुकरत्वात् ।

हे राम तवेत्यत्र ते इत्यादेशापत्तिश्च दूषणम् । संबुद्ध-
व्यवहारे लोपविधानादामन्त्रितत्वानापत्तिः ।

652.

9. B. 5.

स्फोटचन्द्रिका — (मौनि) श्रीकृष्णभट्टकृता

Paper. 5 Foll. $8\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$ inches. 21 lines in a page. Telugu script. Old. Good. Good writing.

Fol. 3 is missing.

A treatise on the theory of Sphota of grammarians by Mauni Śrī-Kṛṣṇabhaṭṭa son of Jānakī and Raghunāthabhaṭṭa and grandson of Govardhanabhaṭṭa of the Mauni family. He was also the author of Tarkacandrikā and Vittidīpikā.

Complete ; but with gap in the middle.

Beginning.

पिशोः पादयुगं नत्वा जानन्नीरघुनाथयोः ।

मौनिश्रीकृष्णभट्टेन तन्यते स्फोटचन्द्रिका ॥

शाब्दिकानां वाच्यलक्ष्यव्यङ्ग्यार्थप्रतिपादकानां वा-
चकलक्षकव्यञ्जनानां शब्दानां तन्निष्ठजातेर्वा स्फोट-
इति व्यवहारः । स्फुटस्यो यस्मादिति व्युत्पत्त्या पङ्क-
जादिवत् योगरूढः स्फोटशब्दः । केवलयोगस्वीकारे
वाच्यलक्ष्यव्यङ्ग्यानां चेष्टायाश्च व्यङ्ग्यार्थप्रतिपादक-
त्वात् अतिन्यासे । न वा वाचकादिपर्यायः स्फोट-
शब्दः प्रसिद्धः । अक्षगणामकारस्त्वं स्फोटस्त्वं
वर्णसंश्रयः इति हरिवंजे दृष्टत्वात् । तेचवर्णपदवाक्या-
खण्डपदाखण्डवाक्येति पञ्च व्यक्तिसफोटाः । शक्यता-
वच्छेदिकाया जातेर्वाच्यत्ववत् शक्ततावच्छेदिकाया
जातेर्वाचकत्वमिति मते वर्णपदवाक्यभेदेन त्रिविधो
जातिस्फोटः । एवं चाष्टौ स्फोटाः ।

End ·

किं च कामः संकल्पो विचिकित्सा श्रद्धाश्रद्धा
भीर्होरित्येतत् सर्वं मन एवेति श्रुत्या कामादीना
मनोधर्मत्वे प्रतिपादितेऽपि तार्किकैरात्मधर्मत्वमुक्तम् ।
तच्च सर्वरूप्यङ्गीकृतम् । तत्तु भ्रामात्मकम् । तद्वीजं तु
यथा जपावुमुममनिधाने स्फुटिको लोहित इति
ज्ञानम् । प्रकृते तु मनःसान्निध्यमात्मधर्मभ्रमे बीजम् ।
श्रुतिवाचाच्च । स्फोटै तु न तथा । तस्मादेकवर्णात्मको-
ऽव्यङ्गवाच्यस्फोटो वाचक इति सिद्धम् ।

Colophon

इति श्रीमन्मौनिकुलतिष्ठकायमानगोवर्धनभट्टात्मज
जानकीजीनिधुनायभट्टात्मजश्रीकृष्णकृष्णस्फोटचन्द्रिका
संश्रूणा ।

653. 10 D. 39.

स्फोटवादः—नागेशभट्टकृतः

Paper. 18 Foll 8 X 3 inches 13 lines
in a page Telugu script. Old. Good.
Illegible writing

An elaborate and excellent treatise
dealing with the characteristics of the
theory of Sphota of grammarians This
is a separate work of Nāgesa and does
not constitute a part of his any main
works Nāgesa herein states that he was
the pupil of Haridiksita in V'akarana and
of Rāmarāma in N'yāya The views of
different schools of philosophy in respect
of the Sphota are dealt with here

The work has been edited by Pandit V
Krishnamāchārya together with his own
commentary called Subodhini and publish
ed in the Adyar Library Bulletin in 1945 46
Complete

Beginning :

ननु कः स्फोटो नामेति चेत् ; शृणु । वर्णस्फोटः
पदस्फोटः वाच्यस्फोटः अखण्डपदवाच्यस्फोटः वर्ण-
पदवाच्येन त्रयो जातिस्फोटा इति वैयाकरणमिहान्तः ।
तत्र स्फुट्यर्थोऽस्मादिति स्फोटः । वाचक इति यावत् ।
एवं च वर्णस्फोटादिपदानां वर्णादयो वाचका इत्यर्थः ।
तत्र रामो भवति इत्यादौ तत्तदानुपूर्व्यवच्छिन्नार्ण
समुदायरूपाः प्रकृतिप्रत्ययभागाः प्रयुज्यमानपदवा-
क्यादौ श्रव्यमाणा वाचकाः ; न तु तेः स्मृता बादेशिन
इति वर्णस्फोटपक्षः । सरः रसः इत्यादावविशेष-
वारणाय तत्तदानुपूर्व्यवच्छिन्नेति । प्रयुज्यमानपदा-
न्तर्गतार्ण वर्णा वाचका न वेति विप्रतिपत्तिशरीरम् ।
अत्र विधिस्फोटिः परेणाम् । निषेधस्फोटिरस्माकम् ।

End

तदुक्त हरिणा—

सर्वत्रिभेदात्सत्तैव भिद्यमाना गवादिषु ।
जातिरित्युच्यते तस्या सर्वे शब्दा व्यवस्थिता ॥
सा नित्या सा महानात्मा तामाहुस्त्वनन्दादयः ।
ता प्रातिपदिकार्यं च धात्वर्थं च प्रचक्षते ॥

इति । एव च वाच्य वाचक च ब्रह्मैवेति ध्येयम् ।
शास्त्रीयप्रक्रिया तु जानित्यञ्जकबोधार्थां प्राग्बदेवेति
सर्वैष्टसिद्धिः । ~

अनीत्य फणिभाव्यादिषु सुषीन्द्रहरिदीक्षितात् ।
न्यायतन्त्र रामरामादादिरक्षाम्रामत ॥
वैयाकरणनागेश स्फोटायनकपेर्मतम् ।
परिष्कृत्योक्तवास्तेन प्रीयता जगदीश्वर ॥
दृढस्पर्कऽस्य नाम्नास इति चिन्त्य न धीयुतैः ।
दृषदोऽपि हि सतीर्णाः पयोवौ रामयोगतः ॥
इति जातिस्फोटतत्त्वम् ।

एते च सर्वे पक्षा स्थानिवत्सूत्रपस्पशाहिकअइ-
ङ्गसूत्रप्रत्याहाराहिकान्तादिस्थभाष्यकैयटादिषु तत्र तत्रा
करग्रन्थे सूक्ष्मदृशा स्फुटा एव ।

Colophon

इति श्रीमदुपाध्यायोपनामकशिवभट्टसुतनागेशावर-
चित स्फोटवादः ।

654

54 C 1

स्फोटवादः—नागेशकृतः

Paper 37 Foll $8\frac{1}{4} \times 6\frac{1}{2}$ inches 14 lines
in a page Devanāgarī script New, Good
Good writing

This was transcribed from a MS
available in the Govt Oriental MSS
Library, Madras

Complete

Eight extra leaves added at the end con-
tain the Ālankāśavāda of the Laghumaṅjūsā

655

21 P 24

स्फोटसिद्धिः

Palm leaf 3 Foll 7×1 inches 7 lines
in a page Old Malayālam script Good
Good writing

A small work written in Ārya meter
dealing with the theory of Sphoṭa of
grammarians. The author's name is not
known. This work is different from those
of Maṇḍanamiśra and Bharaṭamiśra

Beginning

यद्विवर्तं प्रपञ्चोऽयं वाच्यवाचकलक्षणः ।
नित्यं निगमनेन तच्छब्दतत्त्वमुपास्महे ॥

गजानन गिरा देवीं गुरुन् गुरुकृपानपि ।
प्रणम्य प्रोच्यतेऽस्माभि स्फोटसिद्धिः प्रयत्नतः ॥
अस्ति हि गौरियादिषु पदमेकमिति प्रतीतिरखिलानाम् ।
पदबुद्धयवलम्ब कस्तत्रैतौद विचिन्त्यमभिपुक्तैः ॥
पदबुद्धयश्रयता नो वर्णानां सभवेदनेकत्वात् ।
न च तत्समुदायस्य क्रमिकत्वात्तस्य सभवाभावात् ॥
एकश्रुत्यारोपात्समुदायः सभवीति नो वाच्यम् ।
क्रमबुद्धानां तेषां युगपत्स्मृतिसंभवाभावात् ॥

End

मतभेदानामेषामुपसहारे न भेदलेशोऽपि ।
वर्णव्यतिरिक्तं यद्वाचकमेतत्पदं हि सरलमते ॥
यस्तु विविच्य विवेक्ति स्फुटमेतच्छब्दतत्त्वमतिगूढम् ।
ऐहिकमामुत्रिकमपि लभते सुखमञ्जसा पुमानेष ॥

Colophon

इति स्फोटसिद्धि समाप्ता ।

656

19 J 21.

हयवरदूतश्चिचारः

Palm leaf 4 Foll $16 \times 1\frac{1}{4}$ inches 8
lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

A discussion on the Pratyāhāra Sūtra—
110 हयवार्त्.

Beginning

हयवार्त् । अत्र विचार्यते । हयवार्त् इति यकार-
मारम्य शपसरिति रेफेण साकम् आदिरन्त्येनेति प्रत्या-
हारे यत्प्रत्याहारघटितत्वात् रेफस्य यस्देशेन विधी-
यमानमवो रहाभ्यामिति द्वित्वं यथा हर्षनुभवः न
ह्यस्ति इत्यत्र यकारस्य प्राप्तेति तत्र मद्रहदो भद्रहद
इत्यत्र रेफस्यापि प्रसज्येत । तथा सति द्विरेफ
श्रयणमेव दोषः । न च रोमीति लोपे कृन् द्विरेफो न

श्रूयेतेति वाच्यम् । रोरीति लोपं प्रति द्वित्वस्या-
सिद्धत्वात् । न च ह्रस्वो यमामिति लोपेन निर्वाहः,
तस्य पाक्षिकत्वेन पक्षे द्विरेफश्रवणात् ।

End :

यद्यपि मूर्धस्थानिकस्य रेफस्य तत्स्थानिकानुना-
सिको णकार एव, तथापि अन्तरत्तमशब्देन स्थान-
प्रयत्नाभ्यामन्तरत्तमत्वमपेक्ष्यते । तथाच रेफणकारयोः
स्थानसाम्येऽपि रेफस्येषत्स्पृष्टप्रयत्नत्वेन णकारस्य
स्पृष्टप्रयत्नत्वेनोभयोः प्रयत्नभेदात् रेफनिरूपितान्तर-
तमत्वाभावात् णकारो न प्रवर्तते । अन्योऽनुनासिको-
ऽप्रसिद्ध एवेति न दोषः । (न द्वितीयः . . . ।

657.

9. D. 6.

हलन्त्यमृत्रार्थविचारः—नारायणकृतः

Paper 6 Foll. 9½ × 5 inches. 14 lines
in a page. Telugu script. Old. Good.
Good writing.

A discussion on Pāṇini's sūtra हलन्त्यम्
explaining the views of Patañjali, Kaiyaṭa,
Haradatta and other commentators on it.
Complete

Beginning .

शेषीभूय विशेषीकृतवन्तं पाणिनीयसर्वस्वम् ।

सर्वस्वामिनमीशं तं गौरीशं मुदे वन्दे ॥

श्रीगुरोरुपदेशेन मुनित्रयनिरूपितः ।

हलन्त्यसूत्रसिद्धान्तः सिद्धान्तं गम्यते पुनः ॥

हलन्त्यम् । पूर्वसूत्रेऽनुपसंजातविरोधित्वेनानुनासि-
कपदसामानाधिकरण्यात् अवधृतपुंस्त्वकम् इदिति ताव-
दत्रानुवर्तते । तच्च वैलिङ्ग्येऽपि विधेयत्वात्प्रातिपदिक-
मियादिवत्संघट्यते । उपदेश इत्यपि वर्तते । तस्य
च उपदिश्यते अज्ञातमुपज्ञाप्यतेऽनेनेति बाहुलका-

त्करणे घञ् ; शास्त्रमर्थ इति भाष्ये स्थितम् । ये तु
बाहुलकत्वमगतिरुगतिरित्यादि जल्पन्तो नैतत्क्षमन्ते ।
ते हि समाहारादिषु स्पष्टं मनुज्जलोपोऽत्र द्रष्टव्य
इत्यादि भाष्यम्, तौ समाह्वयेते यस्मिन्नचीति वृत्ति-
प्रस्थोपमर्देन कल्प्यदूतमुन्खलार्थेषु वासरूपविधिर्ना-
स्तीति ल्युटा बाधात् अर्थकथनमात्रमेतत् । सामा-
नाधिकरण्यं तु अर्शभाष्येण समर्थनीयमिति हरदत्ता-
दिभिः कृतं व्याख्यानमप्यनाहत्याधिकरणे घञं दर्श-
यन्तः केनापि मन्ये व्याहृतं न जानते तत्त्वम् ।

End :

प्रत्युत प्रकृतसूत्रस्थभाष्यप्रत्यविरोधादन्यनिवृत्ते-
र्यथासिद्धान्तं सुवचत्वात् आदिरन्त्येनेति सूत्रवैप-
र्य्यान्यमुपगमाच्चेति दिक् ।

तदेवमुक्ता बहवोऽपि पक्षाः

साक्षात्तु ये भाष्यकृतोपदिष्टाः ।

तेष्वेव कश्चिद्भिरुपराज विवेः

पक्षोऽभ्युपेयः सकलैष्टसिद्धयै ॥

इतरेस्तु किमेभिरश्रद्धेयकल्पेरेति पूर्वोक्तमेव दर्शनं
भगवतो मुनित्रयस्य सिद्धम् ।

Colophon :

श्रीविष्णुमद्वतनयेन गुरुप्रसादा-

नारायणेन कृतिना रचितक्रमशः ।

श्रीमन्मुनित्रयनिरुक्तहलन्त्यसूत्र-

सिद्धान्त एष शिवयोरधिकं मुदेऽस्तु ॥

658

21. A. 22.

हलन्त्यामृत्रार्थविचारः

Palm-leaf. 6 Foll. 16½ × 1 inches. 8
lines in a page. Grantha script. Old
Slightly injured. Good writing.

A discussion on the meaning of the Sūtra of Pāṇini हल् ङयाब्भ्यो दीर्घात् सुतिस्पर्ष-
पृक्ते हल् (6-1-68).

Incomplete.

Beginning :

हल्ङयाब्भ्यो दीर्घात् सुतिस्पर्षपृक्तं हल् । अस्या-
र्थः—हलन्तात्परं दीर्घौ यौ ङयापौ तदन्ताच्च परं
सुतिसीत्येतदपृक्तं हल् लुप्यत इति । तथाहि—
लोपो व्योर्वङीयस्मात् पूर्वसूत्रात् लोप इत्यनुवर्तते ।
पूर्वसूत्रे भावसाधनप्रत्ययान्तत्वेऽप्यस्मिन् सूत्रे हल्लिति
प्रथमान्तपदस्य श्रूयमाणत्वात् तत्सामानाधिकरण्याय
कर्मसाधनकृतप्रत्ययान्तो लोपशब्द आश्रीयते । हल् च
ङी च आप् च हल्ङयापः, तेभ्यः । हल्ङयाब्भ्य इति
समस्तपदत्वेऽपि दीर्घादित्येतत् ङयापोरेव विशेष-
णम् । न तु हल्, असंभवात् । सुतिसीत्यत्र उकारे
इकारे च लुप्तेऽपि स् त स् इत्येतेषामेकदेशविकृत-
स्यानन्यत्वात् सुतिसीति व्यवहारः ।

End :

अत्र अचः परस्मिन् पूर्वविधाविति सूत्रेण अमा-
लादित्यादौ पञ्चमीसमासपक्षमाश्रित्य परनिमित्तोऽजा-
देशः सवर्णदीर्घः स्थानिवत् स्पात्, स्थानिभूतादचः
पूर्वस्मादभिलेख्यस्मात् परत्वेन दृष्टस्य तिस्योरपृक्तस्य
लोपे कर्तव्य इति स्थानिवद्भावे शपा व्यवधानस्य
सिद्धत्वात् आद्यन्तादपि तिस्योरसंभव इति सत्यमेव ।
तस्मात् ङ्यन्तादाद्यन्तात् तिस्योः परत्वं न संभव-
तीति ङ्यन्तात्परत्वं यद्यप्यसंभवि, तथाप्याद्यन्तात्
परत्वं संभवत्येवेति प्रौढमनोरमाकृद्भजनमसंगतमिति
पूर्वः पक्षः ।

Then reads the following lines :

नञिप्रयुक्तमन्यसदृशाधिकरणे तथा हार्थगतिः ।

उक्तानुक्तदुक्तादिचिन्ता यत्र प्रवर्तते ।
तं ग्रन्थं वार्तिकं प्राहुर्वार्तिकज्ञा मनीषिणः ॥
पदच्छेदः पदार्थोक्तिर्विग्रहो वाक्ययोजनम् ।
आक्षेपोऽथ समाधानं व्याख्यानं षड्विधं मतम् ॥
धातुसूत्रगणोणादिवाक्यलिङ्गानुशासनम् ।
आगमप्रत्ययादेशा उपदेशाः प्रकीर्तिताः ॥
संयोगान्तस्य लोपे हि नलोपादिर्न सिध्यति ।
रातु तेनैव लोपः स्याद्वल्लस्तस्माद्विधीयते ॥

The fly-leaf at the beginning contains the following Stanza :

सुधासिन्धौ बन्धौ सरसिजदशमीश विषयै-
र्वियुक्तानां शंभो शशिनि शिशुभावे तव मुदे ।
किरीटवं प्राप्ते तदनु शिवयास्त्रिष्टुतनु-
मुदं मुङ्क्षे नास्मान्न दिवि मनुष्ये प्रेक्षतु भवान् ॥

659.

19. J. 56.

ह्रस्वनद्याप इति सूत्रार्थविचारः

Palm-leaf. 7 Foll. 11½ × 1½ inches. 11
lines in a page. Grantha script. Slightly
injured. Good writing.

An explanatory treatise discussing the
meaning of the Sūtra of Pāṇini (7-1-54)
ह्रस्वनद्यापो नुद् as explained by Bhaṭṭoji in
his works

Complete.

Beginning

भुजङ्गभोगपर्वङ्गशापिनं पङ्कजेक्षणम् ।

प्रणम्य ह्रस्वनद्यापोनुद्पत्रं तन्यते मया ॥

ह्रस्वनद्यापो नुद् । ह्रस्वनद्यापः नुद् इति पदद्वय-
घटितमिदं सूत्रम् । ह्रस्वश्च नदी च अप् च तेषां

समाहारद्वन्द्वः । ततः पञ्चर्मा । ह्रस्वनद्यापः । अङ्गस्ये-
त्यनुवर्तते । तच्च ह्रस्वनद्याप इत्यनेन विशेष्यते । पञ्च-
म्या विपरिणम्यते । विशेषणेन तदन्तविधिः । आमि
सर्वनाम्नः सुडित्यतो आमीत्यनुवर्तते । तत्र आमीति
सप्तमीश्रुत्या ह्रस्वनद्याप इति पञ्चमीश्रुत्या च तस्मि-
न्निति तस्मादिति परिभाषयोरुपस्थितौ ङः सि धुडिति
न्यायेनोभयभिर्देशे परविप्रतिपेधेन पञ्चमीनिर्देशस्य
प्रावल्यात् आम एव नुडुदेश्यत्वं लभ्यते । तथा च
ह्रस्वान्तान्त्यन्तादावन्ताच्चात्परस्य आमो नुड् भव-
तीति सूत्रार्थः । उदाहरणम्—रामाणाम्, नदीनाम्,
गौरीणाम्, रमाणामिन्यादि । न च—ह्रस्वनद्याप इति
पञ्चम्यन्तत्वे किं बीजम् । त्रेल्यप इत्यादाविव पष्ठ्य-
न्तत्वमेवास्तु । तथाचोभयनिर्देशाभावेन ङः सि धुडिति
न्यायाप्रावृत्या कथमामो नुडुदेश्यत्वमिति शङ्कनीयम् ।

आमि सर्वनाम्न इत्यत्रैव सर्वनाम्न इति पञ्चमीश्रुत्या
उभयनिर्देशस्य विद्यमानत्वेन ङः सि धुडिति न्याय-
प्रावृत्या पञ्चमीनिर्देशस्य प्रावल्यात् आमः नुडुदेश्यत्व-
सिद्धौ इहानुवर्तमानस्य आमीत्यस्य नुडुदेश्यत्वस्य
सिद्धत्वात् ।

End :

परंतु कण्ठतः प्रतिपादनेऽपि यत्र तारतम्यं
तत्राधिकशब्दघटितं परित्यज्य लघुशब्दघटितं लक्षणं
प्रणेतव्यम् । यथा अकः सवर्णे दीर्घ इत्यत्र अकोऽकी-
त्येव सुवचमिति । इह तु ह्रस्वग्रहणाभावे अनेक-
छिट्फलपनापत्तौ गौरवं स्वरसार्थाङ्गीकारे च लक्ष्या-
सिद्धिरिति ह्रस्वग्रहणमेवास्थेयमिति सर्वे रमणीयम् ।

गुरुपादाम्बुजद्वन्द्वपदपायितचेतसा ।

मया ह्रस्वनदीसूत्रदशकोटी व्यरच्यत ॥

(b) \ON PĀNINIYA

In order to meet the requirements of ordinary students who were unable to read and understand the entire rules of Panini with the Commentaries many authors of later periods have written many works in simpler and easier methods. The following works are among them:

1 *Katantravyākaraṇa* The work is so called because it is a short work. It is also called *kaumaravyākaraṇa* and *Kalavyākaraṇa* from the fact that it was revealed by Kumara *alias* Subrahmanya and his pea cock (Kalāpin). Mahamahopadhyaya Haraprasadaśastry gives the following information on the origin of the work in his preface to the Descriptive Catalogue of Sanskrit MSS in the collection of Asiatic Society of Bengal Vol I. One of the kings of the Satavahana dynasty in the 1st Century A.D. took a wife from Northern India. She spoke Sanskrit which the king did not know. He often made curious and ludicrous mistakes in trying to talk Sanskrit. At last unable to bear the jeerings of his wife he made up his mind to study Sanskrit and asked his Pundit Sarvaśarma to write an easy work on grammar. Sarvaśarma produced a grammar in six months and gave the king what he wanted.

2 *Candrayākaraṇa* It was written by Candragomin in the 5th Century A.D.

3 *Jainendrayākaraṇa* It was written by a Jaina author in the 5th Century A.D.

4 *Sābdanusāsana* It was written by Sakaṭayana in the 9th Century A.D.

5 *Sābdanusāsana* It was written by Hemacandra in the 12th Century A.D.

6 *Samkṣiptasāra* It was written by Kramadīśvara in the 11th Century A.D. The author is said to have borne the title *Vadindra Cakra cuḍamani*. The work is also called *Jumaravyākaraṇa* as it was revised by Jumarānandin.

7 *Bhojavākaraṇa* by King Bhoja of Dhara, 11th Century A.D.

8 *Sarasvatīvyākaraṇa* attributed to Goddess Sarasvatī. It was subsequently expounded by Anubhūtiśarupacārya in the 13th Century A.D.

9 *Mugdhābodhavyākaraṇa* by Vopadeva 13th Century A.D.

10 *Supadmayākaraṇa* It was written by Padmānābha in the 14th Century A.D.

Sarasvatīvyākaraṇa

660

8 G 51

सारस्वतप्रक्रिया—अनुभूतिसंस्कारार्पकृता

Paper 238 Foll 11 X 6 inches 10 lines in a page Devanāgarī script Old Much injured Good writing

The leaves are arranged and grouped into 3 sets each containing separate pagination. The first set contains 105 leaves the second 90 and the third 43.

The work *Sarasvataprakriya* belongs to the *Sarasvata* school as the title itself implies. It is in the form of a text and commentary the text being in *Sūtra* form and the commentary in ordinary prose. The total number of *Sūtras* comes to above 1000 of which 700 are said to be original and the rest additions made by the commentator. As the tradition goes the original *Sūtras* have the divine authorship of the Goddess *Sarasvatī* after whom the *Sūtras* get their name as *Sarasvatasūtras* just as the 14 *Sūtras* in *Pāṇini's* grammar have their authorship of *Siva* and are called *Mahēśvarasūtras*. Consequently this school also gets its title as *Sarasvata* school. This assertion is further supported by the colophons found in the MSS of the work deposited in the Library of the Asiatic Society of Bengal viz

“इति वागीप्रगतसूत्राणामष्टाध्याया समाप्ता ।”

“इति सरस्वतीप्रोक्तसूत्रसप्तशत समाप्तम् ॥”

(Vide Nos 4419 and 4421 of the Descriptive Catalogue of the Sanskrit MSS of the Society Vol VI) and by the introductory verse of the commentary called *Siddhāntacandrikā* No 680 of this volume. The gloss contained in the *Sarasvataprakriyā* has been ascribed to *Anubhūtiśāradāpācārya* to whom the original *Sūtras* are said to have been revealed by the

Goddess *Sarasvatī*. The author *Anubhūtiśāradāpācārya* is said to have been an ascetic and a resident of Benares. The work is divided into two parts namely the *Purvārdha* and the *Uttarārdha* the first dealing with *Subānta* and the second *Tinānta* and *Krdānta*. The author *Govindācārya* in his *Saradātatabhāṣyatikā Padacandrikā* divides the work into five *adhyāyas* each containing four *padas* and gives the contents of each of the 20 *padas* thus 1 *Samjñā* 2 to 5 *Sandhi* 6 to 8 *Subvibhakti* and *Stripratyaya* 9 *Karaka* 10 *Samāsa*, 11 *Taddhita* 12 to 19 *Akhyāta* and 20 *ḥrt* (Vide No 4443 of the Descriptive Catalogue of the Sanskrit MSS in the collection of the Asiatic Society of Bengal, Vol VI).

T M Tripathi in his introduction to the *Tarkasamgraha* of *Ānandajñāna* (No 3 Gaekwad's Oriental Series) says about our author *Anubhūtiśāradāpācārya*

—that he was the same as the preceptor of *Ānandajñāna* the author of the *Tarkasamgraha*

—that he had besides *Ānandajñāna* another disciple called *Narendrapurī* alias *Narendranagarī* a commentator on the *Sarasvataprakriyā*

—that he was the author of some more works namely—1 *Gauḍapādakārikabhāṣyatikā* 2 *Nyāyamakarandāsamgraha* 3 *Nyāyadīpālītyakhyā Candrikā* and 4 *Pramāṇamālānibandhana*

—that he was a contemporary of *Uṇopadeva* (1260 A D)

As regards *Narendrapurī* mentioned

above, he is said to be the author of the *Sārasvataprakriyā* in No 793 of the I O Catalogue, Part I (Page 211) But this statement has been refuted by T. M. Tripathi in the introduction to the *Tarka samgraha*

Besides the works mentioned above one more work namely *Bhagavadgītābhāṣya* *tippani* goes by Anubhūtiśvarūpa's name, copy of which is available in the Adyar Library

Complete

Beginning

प्रणम्य परमात्मान् बालधीवृद्धिसिद्धये ।
सारस्वतीं गृह्णुं कुर्वे प्रक्रियां नातिविस्तराम् ॥
इन्द्रादयोऽपि यस्यान्तं न ययुः शब्दवारिधेः ।
प्रक्रिया तस्य कृत्स्नस्य क्षमो वक्तुं नरः कथम् ॥

तत्र तावत्संज्ञा सध्यवहाराय संगृह्यते । अ इ उ ऋ ए ऌ समानाः । अनेन प्रत्याहारग्रहणाय वर्णाः परिगण्यन्ते । तेषां समानसंज्ञा च विधीयते । नैतेषु सूत्रेषु सधिरनुमधेयोऽविवक्षितत्वात् ; विवक्षितस्तु माधर्म्यतीति नियमात् ; लौकिकप्रयोगनिष्पत्तये समवभासत्वाच्च । ह्रस्वदीर्घप्लुतभेदाः सवर्णाः । एतेषां ह्रस्वदीर्घप्लुतभेदाः परस्परं सवर्णा भण्यन्ते । लोकाच्छेषस्य सिद्धिरिति वक्ष्यति । ततो लोकेत एव ह्रस्वादिसंज्ञा ज्ञातव्याः । एकमात्रो ह्रस्वः । द्विमात्रो दीर्घः । त्रिमात्रः प्लुतः । व्यञ्जन चार्धमात्रकम् ।

एकमात्रो भवेद्द्वयो द्विमात्रो दीर्घ उच्यते ।
त्रिमात्रस्तु प्लुतो हेतोः व्यञ्जनं चार्धमात्रकम् ॥
चापस्त्वैका वदेन्मात्रा द्विमात्रं चापसो वदेत् ।
त्रिमात्रं तु शिगी ब्रूयात्कुटुम्भार्धमात्रकम् ॥

As the last portion of the MS is very

much injured the extract from the end could not be given from this MS. It will be given in the next number from another MS

661.

11. D 11

सारस्वतप्रक्रिया—अनुभूतिस्वरूपाचार्यकृता

Paper 53 Foll 10 X 4½ inches 7 lines in a page Devanāgarī script Old Good Good writing.

The leaves are arranged into two sets with separate pagination. The first set contains 37 leaves and the second 16

Contains the Uttarārḍha dealing with Ākhyata and Kṛt

Beginning

आख्यातप्रक्रिया निरूप्यते । धातोः । वक्ष्यमाणाः प्रत्यया धातोर्जेषाः । भ्वादिः । भू सत्तायामित्यादि-शब्दो धातुसंज्ञो भवति । स च त्रिविधः—आत्मनेपदी परस्मैपदी उभयपदी चेति । आदनुदात्तञ्चितः । अनुदात्तेतो ङितश्च धातोरालियात्मनेपदं भवति । चित्स्वरिते त उमे । ङितः स्वरिते तश्च धातोरुभे आत्मनेपदपरस्मैपदे भवतः । आत्मगामि चेतप्ल मरिमेपदम् । परगामि चेतप्ल परस्मैपदं वेदितव्यम् , अन्वधात् । परतोऽन्यत् । पूर्वोक्तनिमित्तविधुरादन्य-स्माद्भातोः परस्मैपदं भवति ।

End

वर्णात्कारः । रादितो वा । र इति वर्ण-रेफः ।
रकारः ।

रकारादीनि नामानि शृण्वतो मम पर्वति ।

मनः प्रसन्नतामेति रामनामाभिप्रायः ।

लोकाच्छेषस्य सिद्धिः यथा मातरादेः । इति
कृत्प्रक्रिया ।

स्वरूपान्तोऽनुभूत्यादिः शब्दोऽभूद्यत्र सार्धकः ।

665 11. B. 42

स मस्करी शुभा चक्रे प्रक्रिया चतुरोचिताम् ॥

अवताद्वो ह्यप्रोवः कमलाकर ईश्वरः ।

सुरामुरनराकारमधुपापीतपत्कजः ॥

Colophon

इत्यनुभूतिस्वरूपाचार्यविरचिता सारस्वतप्रक्रिया
समाप्ता ।

The scribe adds सवत् १८४६ वर्षे शके
१७२० प्रवर्तमाने दक्षिणान्यगते श्रीवरसारतुमहा
माङ्गल्यप्रदे मासोत्तममासे आषाढः ।

662 8 D 51

सारस्वतप्रक्रिया—अनुभूतिस्वरूपाचार्यकृता

Paper 71 Foll $9\frac{1}{2} \times 5$ inches 8 lines
in a page Devanāgarī script Old Injured
Good writing

Contains the Uttarārdha dealing with
Ākhyāta and Kṛt

663 8 D 62

सारस्वतप्रक्रिया—अनुभूतिस्वरूपाचार्यकृता

Paper 11 Foll 6×5 inches 12 lines
in a page Devanāgarī script Old Good
Good writing

Contains the Sandhī portion of the
Purvārdha

664. 8. F 64

सारस्वतप्रक्रिया—अनुभूतिस्वरूपाचार्यकृता

Paper 91 Foll 10×5 inches 10 lines
in a page Devanāgarī script Old Good
Good writing

Contains the Pūrvārdha only

सारस्वतप्रक्रिया—अनुभूतिस्वरूपाचार्यकृता

Paper 29 Foll 8×4 inches 10 lines
in a page Devanāgarī script Old Good
Good writing

Contains the Ākhyāta portion only
without the beginning in the Uttarārdha

666 11 B 45

सारस्वतप्रक्रिया—अनुभूतिस्वरूपाचार्यकृता

Paper 40 Foll 8×4 inches 11 lines
in a page Devanāgarī script Old Slightly
injured Good writing

Contains the Ākhyāta portion only in
the Uttarārdha

Date of Copying S'aka 1675 S'rimukha
year 6th day of the bright fortnight
of the Phālguna month

667 11 C 15

सारस्वतप्रक्रिया—अनुभूतिस्वरूपाचार्यकृता

Paper 39 Foll $10 \times 4\frac{1}{2}$ inches 9 lines
in a page Devanāgarī script Old Injured
Good writing Fol 6 is missing

Contains the Kṛt portion only of the
Uttarārdha

Beginning

निजजनेर्विधिना निखिलापदो .

झटिति यो विनिवर्तयति स्मृतः ।

जलधिजापरिरम्भणलालसो

नरहरिः कुरुता जगता शिवम् ॥

अथ कृदन्तप्रक्रिया निरूप्यते । कृतं कर्तरि च ।
वक्ष्यमाणप्रत्ययः कृत्सञ्ज्ञकः स च कर्तरि भवति ।
भावकर्मणोरपि । ० तुबुणौ । धातोस्तुबुणौ प्रत्ययौ
भवतः । डुपचप् पाके । पच् तृ इति स्थिते वोः कु
पक् इति स्थिते कृतकृतसमासाश्च प्रातिपदिकसञ्ज्ञा
इति नामत्वम् । नामसञ्ज्ञाया स्याद्विभक्तिः । पचतीति
पक्ता पक्तारो पक्तार इत्यादि ।

End

वर्णांस्कारः । वर्णमात्रास्कारप्रत्ययो भवति । ऋ इति
वर्णः, ककार इत्यादि । अ इति वर्णः, अकारः ।
वर्णसमुदायादपि कारो दृश्यते । अहंकारः । ओंकारः ।
उकारः । पकारः । तकारः । मकारः । इत्यादि ।
रादिफो वा । ऋ इति वर्णः रेफः रकारः ।

रकारादीनि नामानि श्रुत्वा तत्रास रावणः ।
रत्नानि च रमण्यश्च संत्रास जनयन्ति मे ॥
रकारादीनि नामानि शृण्वतो मम पार्वति ।
मनः प्रसन्नतामेति रामनामाभिज्ञङ्गया ॥

लोकाच्छेषस्य सिद्धिर्यथा मातरादेः । अस्य
सारस्वतव्याकरणस्य शेषप्रयोग लोकात् अन्य-या-
करणप्रयोगसिद्धिः यथा मातरादेः । इत्यादिप्रयोगानु
सारेण बोद्धव्यम् ।

स्वरूपतोऽनुभूयादिः शब्दोऽभूद्यत्र सार्थकः ।
* स मस्करी शुभा चक्रे प्रक्रिया चतुरोचिताम् ॥
अवताडो हयग्रीवः कमलाकर ईश्वरः ।
मुरासुरनराकारमपुषापीतपत्करः ॥

Colophon

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्रजकाचार्यानुभूतिस्वरूपा-
चार्यविरचिताया सारस्वतप्रक्रियाया कृदन्तप्रक्रिया
संपूर्णा ।

The Scribe adds

सवत् १८४२ वर्षे भाद्रपदमासे कृष्णपक्षे अमा-
वास्याया रविसयुक्ताया वटपत्तने कृतनिवासश्रीगौड-
जाति जोशिनारणजीसुत-रघुनाथजीसुतमाइजी कृतमिद
पुस्तकमात्मपठनार्थं परं तु आसत्ता पठनार्थं तथा
अन्येषां सज्जनानामवलोकनार्थम् ।

अदृष्टदोषान्मतिविभ्रमाश्च

यदर्थहीनं लिखितं मयात्र ।

तन्मार्जयित्वा परिशोधनीयं

कोप न कुर्यात्खलु लेखकस्य ॥

उद्दिश्य यं कृतमती गिरिजा तपस्या

यत्पादपङ्कजरजो विबुधा नमन्ति ।

आशास्यते सुजगभूतिविभूषिताङ्ग

तं चन्द्रचूडमनिश मनसा स्मरामि ॥

668

11. C. 16

सारस्वतप्रक्रिया — अनुभूतिस्वरूपाचार्यकृता

Paper 56 Foll 11 x 4½ inches 11
lines in a page Devanāgarī script Old
Injured Illegible writing

Breaks off in the Ākhyāta portion of
the Uttarārdha

Foot notes on a few selected passages
are found

669

11 C 18

सारस्वतप्रक्रिया — अनुभूतिस्वरूपाचार्यकृता

Paper 38 Foll 11 x 5½ inches 16
lines in a page Devanāgarī script Old
Injured Good writing

Contains the Pūrvārdha without the
beginning and end

Foot notes on some selected passages are added. As each page contains in the margin the letters महीदा it is presumed that the foot notes must have been taken from the gloss of Mahīdāsa on the work.

Beginning of the foot note

लौकिकेति । अनादिवृद्धप्रयोगन्युत्पादनाय समय मात्रत्व समयसिद्धान्तत्वम् । तस्मादत्रापि सधिनं विवक्षित । यथा पाणिनीयं अ इ ण् इत्यादौ, कुमारकारैरपि ए ऐकारे चेत्यादौ सधिनं विवक्षित ।

End of the foot note

ननु सकारस्य आदीत्वाभावात्समागच्छन्तु पुम् अत्र क्षिरसि मकार एव सयोगादि । तस्मादादित्वं द्विविधम् । मुख्यमापेक्षिक च । तत्र सत्यादित्वमापेक्षिकम् । पुस् इत्यत्र ककारापेक्षया सकार आदि । सकारापेक्षया मकार आदि । तत्र सकारस्यैव लोपोक्तम् ।

670 11 C 26

सारस्वतप्रक्रिया—अनुभूतिस्वरूपाचार्यकृता

Paper 70 Foll 11 × 4½ inches 10 lines in a page Devanagari script Old Injured Good writing

Leaf No 1 is missing

Contains the Uttarārdha without the beginning

Date of copying Sam 1841 ज्येष्ठमासे शुभपक्षे अष्टमीपुष्यवासरे ।

The Scribe adds

“रूपान्तरण देवन्ते विचरन्ति महातले ।
य व्याकरणमस्कारपवित्रितमुखा नरा ॥”

The last page contains the following

“तस्मात् पदपदार्थयोः सन्धान्तमेव शक्तिः ।
तद्विज्ञात्वे सति तद्वतभूयोधर्मवत्त्व सादृश्यम् ॥”

671 11 C 35

सारस्वतप्रक्रिया—अनुभूतिस्वरूपाचार्यकृता

Paper 13 Foll 11 × 5½ inches 16 lines in a page Devanagari script Old Much injured Illegible writing

Contains the Ākhyāta portion incomplete in the Uttarārdha with footnotes attributed to Mahīdāsa

The following stanza is found in the beginning

लक्ष्मीनृसिंह प्रणिपत्य काश्य
बुधाश्च पद्माकरभङ्गमुख्यान् ।
सारस्वतीया च तिष्ठन्तर्हति
क्रमाद्विखेय गणपप्रसादात् ॥

Beginning of the foot note

आख्यायते कर्तृर्मायथो येन आख्याता ।
आख्याताना प्रक्रिया ।

पदभावोत्तरीभूतपरशब्दात्मभावया ।
भवाद्यदादिजुहोत्यादिदिवादिस्वादयस्तथा ॥
र्यादिश्च तनादिश्च तुदादि वषादयस्तथा ।
वैषाकरणभाषाया चतुर्थी नेत्र लुप्यत ॥

अनुदात्तश्च इ च अनुदात्तौ । तौ इती यस्य स
अनुदात्तडित् । तस्मात् अनुदात्तडित् ।

End

स्यादित् । आदन्ताना यमिमाति इत् मक् ।
इति वा । अग्र । नृत्त स्वय ।

(No 121) being lost in the middle.

This is a commentary on the Sārasvatapraṅkriyā of Anubhūtiśvarūpācārya. The commentator's name is not ascertainable from this MS. However attempt may be made to find out the same with the aid of the MS. of Sārasvatamanḍana found on page 204 of the 3rd report on the Sanskrit MSS. in the Bombay circle by Prof. Peterson, 1887. The MS. is said to have been deposited in the Temple of Śānti nāth, Cambay. The following extract from the MS. has been given in the Report

Beginning

“ते नः पान्तु चरत्कलित्तनवाकल्लोललीलभृतः
कायेतालमुजगदग्वजनताजीयैरुजीवातयः ।
उन्मोदत्वपितामताङ्गुरकिरत्कादम्बिनीत्रेययो
मातमातुपुराविवासिनि तप स्मेगः कटाक्षोत्कराः ॥

* * *

शान्तः संतप्तचित्तप्रचुरतरनरस्वान्तविश्रान्तकान्त-
ध्वान्तध्वस्तिप्रशस्तप्रकटपटुतगजिह्वागब्रह्मपाहः ।
कर्मन्दी कोऽपि मन्दीकृतमुकृतकृतोदञ्चितानन्दकन्दा-
मन्दस्वानन्दसान्द्रः स्फुरतु मम हृदि श्रीनरेन्द्रो

मुनीन्द्रः ॥

वाणीमुखशृङ्गारः मौजन्यमुधारसंकुशङ्गारः ।

दुरितौवृणाङ्गारः स्फुरतु श्रीभट्टतुङ्गारः ॥

यः पक्ष पक्षिलस्य क्षपयति नियतैर्लक्षणाक्षेपदक्षः

काणार्दं निप्रणादं तृणयति सरलं कापिष्ठं चाप्य-

लङ्घ्यम् ।

चक्षुर्वाग्वक्त्रेण कलितमतकृतोत्तालसतापसंप-

त्तान्त तोतातित त नयति नयति व्यक्ततां युक्ति सूक्तैः ॥

तस्य प्रसादाधिगम्य सम्पर्क

पदादिविद्यापरिपाकधूरम् ।

श्रीमण्डनाचार्य(?)कुतूहलार्थ

निर्माणि सारस्वतमण्डन म तत् ॥”

इह खलु विविधैषाकरणवर्धप्रतिपत्तिवान् . . .
सारस्वतप्रक्रियाया आजर्णे प्रतिजानीते—प्रणम्य पर-
मात्मानमिति ।

From the extract given above it is understood that the work Sārasvatamanḍana is a commentary on the Sārasvatapraṅkriyā and its author was Maṇḍana pupil of Narendramuni probably the same as Narendrapuri, the disciple of Anubhūtiśvarūpa as said above. The reading श्रीमण्डनाचार्यकुतूहलार्थ has some corruption.

Wants the beginning and end

Beginning :

. . . . . घन्तपरत्वमिति । ऐकपद्यस्य प्रयोज-
नान्तरमाह—समासे क्वचिद्वक्यणत्वहेतुः । यथा—
शराणां वन शरवणम् । आश्रमाणां वन आश्रमण-
मित्यादौ । अत्र एकपदत्वात् शरानां णोऽनन्ते इति
णत्वम् । त्रिनयनः । त्रिणयन इति वा । पानस्य वा
णत्वम् । सुगपाणम् । मुरापानम् । क्वचिदिति शिष्ट-
प्रयोगानुसारेणान्येऽपि प्रयोक्तव्या इति ।

* * *

Colophon

इति श्रीमण्डनाख्यमाष्ये समाप्तप्रक्रिया समाप्ता ।

End .

बुहोश्चुः । पूर्वसंबन्धिनोः कर्मगृहकारयोश्चुत्व
चवर्गो भवति । इति हकारस्य घोषवत्त्वादिगुणतः
वर्गचतुर्थो घकारः । गवक्पाना जवक्पाः ।

678. 40 E. 60

सारस्वतधातुपाठः—हर्षकीर्तिकृतः

Paper. 27 Foli 10 × 4 inches 9 lines in a page Devanagari script. Old Good Good writing.

This is a metrical treatise on Sanskrit roots according to the Sārasvata school of grammar. The author Harsakīrti was the pupil of Candrakīrti and also his successor in the Tapoguccha of Nāgapurī. The work is said to have been written on the request of Hemasimha of Śaṇḍelavala family. The author's preceptor Candrakīrti was as Belvalkar says, the 15th in succession from Devasūri the founder of the Tapoguccha (Sam 1174=1117 A.D.) and was honoured by Śāhu Sālem, the emperor of Delhi (1545 to 1553 A.D.). Therefore Harsakīrti should have flourished in the second half of the 16th century A.D. According to Aufrecht's Catalogus Catalogorum, Harṣakīrti was also the author of the Jyotiṣasāroddhāra, Yogacintamani S'āradyanāmamālā and S'rutabodhavytti, a MS. of the last work is dated Sam 1680-1624 A.D. (Vide I.O. Cat. No 1086)

Complete

Beginning

श्रीमर्षज्ञे जिन नरवा स्मृत्या नामस्यत महः ।
सारस्वते धातुपाठं वक्ष्ये तक्षेपतः स्तुतम् ॥ १ ॥
स्वरान्ताध हसन्ताध प्रकृश्यन्ते व्रमादिह ।
दृशस्यमि गणेष्वेवं विद्या भातमे बुधैः ॥ २ ॥
उदातेतः स्मृत्या पर परस्मैपदिनो हि ते ।
अनुदातेनो द्विनोऽप्येवमात्मनेपदिनः पुनः ॥ ३ ॥
स्वाहितो द्वितो ये च ते स्मुरुमपमानिनः ।

उदाताः सेट एष्टव्या अनुदातास्तथानिदः ॥ ४ ॥
इडविकल्पस्तु केषाचित्केषाचित्पदवाहुलम् ।
कुचे कैथिद्विपथिद्विर्ज्ञेयं शास्त्रान्तराच्च तत् ॥ ५ ॥
धातवोऽकर्मकाः केचित्तया केचित्सकर्मकाः ।
द्विकर्मकास्तथा चान्ये केचित्केचिद्विवक्षया ॥ ६ ॥
भवादयोऽदादयश्चैव ह्रादयश्च दिवादयः ।
स्वादयश्च ततो ज्ञेया रुवादयस्तनादयः ॥ ७ ॥
तुदादयः कयादयश्च स्वार्थे व्यन्ताश्चुरादयः ।
एव विकरणे भिन्ना धातवो दशधा मताः ॥ ८ ॥
अनन्ता धातवः सन्ति नानार्था धातुसंग्रहे ।
तथाप्यत्र प्रवक्ष्यन्ते प्रसिद्धा एव केचन ॥ ९ ॥

तत्र प्रथमं अप्विकरणा भवादयः । प्रायोऽकारान्तो धातुर्न दृश्यते । अतः प्रथममाकारान्ताः । पा पाने । प्रा गन्धोपादाने । ध्मा शब्दाश्रितयोगयोः । प्रा गति- निवृत्तौ । न्ना अभ्वासे । दाण् दाने । अनुदाता अनिदः । उदातेतः परस्मैपदिनः ।

End

उपसर्गवशात्केचिन् परस्मैपदिनोऽपि हि ।
आत्मनेपदिता यान्ति यथा च निविशदयः ॥ १ ॥
आत्मनेपदिनोऽप्येवमुपमर्गादियोगतः ।
परस्मैपदिता यान्ति विभज्यादयो यथा ॥ २ ॥
कर्मोक्तौ चापि भावे चातिशये यदि प्रयये ।
हितादीनिना कर्मस्यतिगरेऽप्यात्मनेपदम् ॥ ३ ॥
सर्वेऽपि धातवः प्रायः प्राशुपसर्गपूर्वकाः ।
अर्धान्तर भजन्त्येव प्रभवयादयो यथा ॥ ४ ॥
उपसर्गेण धात्वर्थो यत्रान्द्वय नीयते ।
विहागहारमहारप्रतीहारप्रहारवत् ॥ ५ ॥
तथा चोपमर्गाधनुर्था । यथा—
धात्वर्थं याधने कश्चिन् कश्चित्तेननुर्गते ।
गमेा विजितपत्न्योऽनर्थोऽन्य प्रयुज्यते ॥
उपसर्गस्य संयोगाद्विभज्यार्थाविना ।

धातूनां वामवत्सा तु विज्ञेया कथिन्द्रितः ॥ ७ ॥
वर्तमाना स्मृता पूर्वं विधिर्मभावना पुनः ।
तत आशीः प्रेरणा तु तुर्यानयतनी भवेत् ॥ ८ ॥
परोक्षाश्च णवादिः स्यात् पश्यं त्वाशीरिति स्मृता ।
श्वस्तनी च भविष्यन्ती तथा क्रियातिपत्यपि ॥ ९ ॥
भूतार्था दशमी चेत्याख्याते दश विभक्तयः ।
सर्वेषामपि धातूनां पुरा योज्या मनीषिभिः ॥ १० ॥
यङन्ता यङ्लुगन्ता ये सान्ता व्यन्ताश्च धातवः ।
तेषामपि पुरस्तद्वत् योज्या दश विभक्तयः ॥ ११ ॥
कर्तृकौ स्युं यथा तेषामेता दश विभक्तयः ।
कर्मिकौ चापि भाविकौ स्युस्तथैव प्रथमपृथक् ॥ १२ ॥
श्रीमन्नागपुरीयाहृतयोगच्छकजाल्याः ।
श्रीचन्द्रनीतिसूरीन्द्राध्वन्द्रचक्रध्वकीर्तयः ॥ १३ ॥
तच्छिष्या हर्षकीर्त्याहसूरयो व्यदधुः स्फुटम् ।
धातुपाठमिमं रम्यं सारस्वतमतानुगम् ॥ १४ ॥
पण्डितैरालम्ब्य हेममिहामित्रः सुधीः ।
तस्याम्यर्थनया ह्येव निर्मितो नन्दताच्चिगम् ॥ १५ ॥

Colophon -

इति श्रीमन्नागपुरीयावतयोगच्छीयश्रीहर्षकीर्तिसूरिकृतः
सारस्वतीयो धातुपाठः संपूर्णः ।

Then a table of the roots dealt with in
this work is added

679. 11. D. 12.

सारस्वतमृशपाठः

Paper 9 Foll. 9½ X 5½ inches. 12 lines
in a page. Devanāgarī script. Old. Good.
Good writing.

The grammatical Sūtras belonging to
the S'arasvata school. It is traditionally
believed that Goddess Sarasvatī revealed

these Sūtras to Anubhūtiśvarūpācārya.
Vide the following verse found among
the introductory verses of the work and
quoted by Puñjarāja in his commentary
on the Sārasvataprakriyā :

“सूत्रसप्तशतीं यस्मै ददौ साक्षात् सरस्वती ।
अनुभूतिस्वरूपाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥”

(Page 136 of the Descriptive Catalogue
of Sanskrit MSS. in Asiatic Society of
Bengal, vol. VI).

Complete.

Beginning :

संज्ञासंधिविभक्तिश्च युष्मदस्मच्च कारकः ।
तद्धितः स्त्री समासश्च दशधाख्यातमिष्यते ॥ १ ॥
कृतश्च प्रत्यया धातोर्विभक्त्यन्तं पदं स्मृतम् ।
वाच्यं तत्समुदायश्च सा वाक्यामधुन्युच्यते ॥ २ ॥
सूत्रसप्तशतीं यस्मै ददौ साक्षात्सरस्वती ।
अनुभूतिस्वरूपाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३ ॥

अङ्गुलममानाः । ह्रस्वदीर्घप्लुतभेदाः सवर्णाः ।
ए ऐ ओ औ संध्यक्षराणि । उभये म्वराः । अवर्जा
नामिनः ।

End :

पूर्वकाले क्त्वा । समासे क्यप् । पौनःपुन्ये णं
पदे द्विश्च । तदध्ययम् । दूरादा नेटेः प्लुतः । विचार्ये
ल्येकान्तेपस्य सिद्धिः । इति सूत्राणि ।

Colophon -

इति सूत्रपाठः ।

The codex then contains also the *Upa-
sargapāṭha* as given below :

Beginning :

आदिकर्मणि दीर्घं च सामर्थ्यमृशममं ।

विषये शुद्धिशक्तीच्छा शान्तिपूजाप्रदर्शने ॥
प्रकर्षे गमने तृप्ती तत्परे च प्र उच्यते ।
वैपरीत्ये परामृतौ द्वे च विमुखे परा ॥

अप इति असत्यविकारवर्जनस्तैन्त्यकर्णपूजानि-
ह्वादिषु । समिति संभवसम्यक्प्रकारमेहनसमवायादिषु ।

End :

श्रुत इति ध्रुवादिषु । अन्तरिति मध्यान्तधर्मादिषु ।
आदिस्त्रादुस् इत्युभौ प्राकट्ये ।
इत्युपसर्गपाठः ।

Then reads Nipātapāṭha as given below :
Beginning .

चादिनिपातः ॥ च वा अह एव एव एवं नूनं
पृथक् शब्दत युगपत् भूयस् ।

End .

सुक अनुक्तं संवद दिष्ट्या चतु चाट्ट हुम् इव
अथ त्वे इत्यादि । इति श्रीअन्यपाठः समाप्तिमगमत् ।
अथान्ययार्थं प्रारभ्यते—चेति समुच्चयान्वाचयेतेत-
रयोगसमाहारेषु । वा स्याद्विरूपोपमयोगैर्वाथेऽपि
समुच्चये । हेति प्रसिद्धौ । अहेति पूजायाम् । एवेत्य-
धारणे अनवकूलसौ च ।

चतु चाट्टप्रियवाक्पायं । हुमिति भर्त्सने । इवेति
सादृश्ये । अथत्वे इति इदानीमित्यर्थे । इत्यन्यपाठः
समाप्तिमगमत् ।

१८७३ का० व १४ चन्द्रे

680

41. B 33

सारस्वतमूत्रव्याख्या सिद्धान्तचन्द्रिका—

रामचन्द्राश्रमकृता

Paper. 131 Foll. 11 × 4½ inches. 8

lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Good. Good writing.

This is an independent commentary on
the Sārasvatasūtras by Rāmacandrāśrama.
The exact date of the author is not known.
However, as the commentary called
Tāttvadīpikā by Lokesakara on this work
is dated 1685 A.D. and as this MS. is
dated Sam. 1711 = 1655 A.D., this com-
mentary is believed to have been composed
at least about the end of the 16th Century
A.D.

Complete.

Beginning :

नमस्कृत्य महेशानं मत बुद्ध्वा पतञ्जलेः ।

वाणीप्रणीतसूत्राणां कुर्वे सिद्धान्तचन्द्रिकाम् ॥

अइउकल्ल सनाताः । अनेन क्रमेणैते वर्गा
ज्ञेयाः । ते च समानसंज्ञा स्युः । ह्रस्वदीर्घप्लुतभेदाः
सवर्णाः । एतेषां ह्रस्वदीर्घप्लुताः सजातीयाः परस्परं
सवर्गा भण्यन्ते । अर्वाणल्लवर्णौ च । एतन्मात्रो ह्रस्वः ।
त्रिमात्रो दीर्घः । त्रिमात्र. प्लुतः । ए ऐ ओ औ
मध्यक्षराणि । उभये स्वराः । ह्रस्वदीर्घप्लुतभेदा
अकारादयः एकारादयश्च स्वरा उच्यन्ते । अवर्जा
नामिनः । अवर्णपञ्चाः स्वरा नामिन उच्यन्ते । ह्य
वरल्ल । अणनदम । इदमथम । जडदम । वरल्ल-
ठय । चतुतकप । शपस । आयन्ताभ्याम् । आयन्तौ
वर्णौ मध्यगानामाभ्या सहिताना संज्ञा भवति ।

End :

वर्णात्कारः । अकारः ककारः । रादिको वा ।
रफः रकारः । लोकाच्छेषस्य सिद्धिः । यथा गातरादेः ।

Colophon :

इति श्रीरामचन्द्राश्रमविनिविता सिद्धान्तचन्द्रिका
समाप्ता ।

The scribe adds :

सवत् १७११ (1655 A.D.) श्रावणशुद्ध ।

चन्द्रिकात्र पठनाय लेखिना व्यासकानजिमुतेन धीमता ।
सोमनाख्यताष्टमीदिने सिद्धिरस्तु पठता च शाब्दिकाः ॥

The former owner of the MS :

भास्करसूनुमोविन्दशपुत्र ।

681. 11. C. 36.

सारस्वतमूत्रव्याख्या सिद्धान्तचन्द्रिका—

रामचन्द्राश्रमकृता

Paper. 86 Foll. $9\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$ inches. 13 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Slightly injured Good writing. Foll 1 to 11 and 61 are missing

Wants the beginning in the first Chapter and goes on up to the end of 2nd Chapter.

682. 33. A. 3.

सारस्वतमूत्रव्याख्या सिद्धान्तचन्द्रिका—

रामचन्द्राश्रमकृता

Palm-leaf. 82 Foll. $11\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 3 lines in a page. Oriya Script Old Good Good writing

Contains up to the end of *Dvārūkti-prakriyā*.

683 40 E. 47.

कातन्त्रमूत्राणि—शर्ववर्मकृतानि

Paper 12 Foll 8×4 inches 10 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Injured Clear writing.

As said above, the Kātantrasūtras belong to one of the grammatical schools of the post-pāṇinian period. The author of these sūtras was Śārvavarman. The work is also called as *Kaumārayākaraṇa*, and *Kālāpayākaraṇa* According to the *Garudapurāṇa*, Chapters 205 and 206, these sūtras were taught by Kumāra *alias* Subrahmanya to Kātyāyana. Hence the school is styled as *Kaumāra*. It is also said in the *Kātantravṛttiprakāśa* of Karmadhara (Vide the next number) that the work was written for the benefit of the King Śālivāhana (the first century A.D.) by Śārvavarman who got it from Kumāra, and systematized into the shape of sūtras. This is another reason for the title *Kaumāra*. Śārvavarman was *Kālāpa* by Carana or Śākhā Hence the work is also called as *Kālāpa*. But *Gaudas* call the work as *Kālāpayākaraṇa* The reason is said thus Śārvavarman after finishing the work approached Kumāra with a feather of peacock (*Kālāpa*) in his hand and requested him for his advise as to what name should be given to the work Kumāra said the work should be called *Kālāpa* because the author came to him with a feather of peacock in his hand *Kātantra* means 'a short work' It is said that the *Kātantrasūtras* have two different recensions one being prevalent in Eastern Bengal and the other in Kashmir. The present work represents the former The work consists of four chapters, the first containing 5 pādas, the second 7 pādas,

the third 8 pādas and the fourth 6 pādas. As tradition goes Śārvavarman did not write rules on kṛt portion but they were added by Kātyāyana or Vararuci. According to the Calcutta edition the first chapter contains 79 Sūtras the second 337 Sūtras the third 439 Sūtras. Thus the first three chapters contain 855 Sūtras in all. The fourth chapter which is said to have been added by Vararuci contains 546 Sūtras. Thus there are 1401 Sūtras in the work. Some of the Sūtras are readable as verses when they are joined together.

The MS breaks off in the 4th pada of the 3rd chapter.

Beginning

सिद्धो वर्णसमानाय । तत्र चतुर्दशादौ स्वरा ।
दशसमाना । तेषां द्वौ द्वावन्योन्यसवर्णौ । पूर्वो
ह्रस्व । परो दीर्घ । स्वरोऽवर्णवर्जो नामा । एका-
रादीनि सन्ध्यक्षराणि । कादीनि व्यञ्जनानि । ते
वर्गा पञ्च पञ्च पञ्च । वर्गाणां प्रथमद्वितीया शेष
साक्षाद्याषा । घोषवन्तोऽन्ये ।

End

सनि मिमीमादारभलभशकपतपदामिम् स्वरस्य ।
आप्रोतेरी । दम्भेरिच्च । दिगिदयत परोक्षायाम् ।

Colophon

इत्याख्यते सूत्रतस्तृतीय पाद समाप्त ।
अथ चतुर्थ पाद ।
सपरस्वराया सप्रसाग्नमन्त स्थाया । ग्रहज्या
वृथिव्यधिवष्टिव्यचिप्रच्छिब्रश्चिभस्जोनामगुणे ।

* * * *

अण्व्यञ्जनयो । हन्तेर्जहौ । दास्त्योभ्यास ।

Then a stray leaf with No 22 begins thus

इति कृत्सूत्रतस्तृतीयः पाद समाप्तः ।

and ends thus

स्वदिघना मङ्क । मिदिमासि ।

684

39 D 5

वातन्त्रमूत्राणि—शर्ववर्मकृतानि

Paper 14 Foll 7½ × 6½ inches 14 lines
in a page Devanāgarī script New Good
Good writing

This is a transcript made from the MS
described in the last number

Incomplete

685

40 B 23

कातन्त्रवृत्तिप्रकाशः—कर्मधरकृतः

Paper 360 Foll 10½ × 4½ inches 11
lines in a page Devanāgarī script Old
Slightly injured Good writing

Foll are numbered 1 to 406 of which
Foll 113 to 156 263 264 and 353 are
wanting Fol 282 is marked as 281

About the eighth century A D Durga
śiṃha wrote a brief commentary on the
Katantrasutras of Śārvavarman. The
commentary is called Katantravṛtti.
Katantravṛttiprakāśa as the title itself
signifies is a commentary on Durgasim-
ha's Vṛtti. The author is called Karma-
dhara son of Lakṣmidhara and grandson
of Yaśodhara. Rudrasimha, the king of
Mithila, was the patron of Yaśodhara and
is known to have written a work called

Vijñānataranginī in the year 1411 A.D. (Vide M. Krishnamachari's History of classical Sanskrit Literature page 433). Karmadhara says that he wrote this work under the instance of Devanātha who was the minister of Husen Shāh. He also traces the genealogy of Devanātha from a person called Megha. Trilocana was the son of Megha and Gadadhara was the son of Trilocana. Gadādhara's son was Bhūdhara whose son was Bhavanātha. Devanātha was the son of Bhavanātha and Sumitra. Again Devanātha had six sons called 1. Śivanātha 2. Raghunātha 3. Somanātha 4. Viranātha 5. Vadinātha and 6. Ādinātha. Karmadhara mentions many authors among whom the following may be mentioned—Varḍhamāna Trilocana Vidyānanda Prthivīdhara Śrīpati and Susenamisra all being the authors of commentaries and subcommentaries on this grammar. Though the colophons read the name of the commentary as Kātantramantra prakāśa apparently it should be Katantravṛttiprakāśa. The work is very rare and is not mentioned in any of the Catalogues.

Breaks off in the 5th pada of the 2nd Chapter

शपाशपङ्कगामणिः यतिरङ्गे कान्ताकृति विम्बिता
 पश्यन्ती गृहसि स्थितापि पविषद्भान्या विद्यामुमुहृ ।
 या प्रौढापि नव समागमसं भावे समान्वता
 शिष्या मादसु स्थान्नहृणा लक्ष्मी श्रियमाप्नुव ॥
 त्रिचतुर्गुणतन्मित्रद्वयं शरीरं नमस्कृत्य प्रियकरिभ्यः ॥

ॐ नमः शिवाय ।
 कातन्त्रसूत्राविनिश्चयार्थमयप्रयत्नं त्रियते शिशुनाम् ॥
 दुर्गैस्त्वमुनीय स पञ्चिकाया वृत्तेर्विवेके विजयः प्रवृत्तः ।
 विवेचयस्तद्वचनानि वागी स्वयं पुनर्दुर्गतो बभूव ॥

तत म ता युक्तिभिरुक्तिमुक्ता
 विविक्तपङ्क्तिं क्वचिदप्यमुष्य ।
 भयोजयिष्य निजगीर्णुणेन
 सता दृष्टि श्रीमति सप्रयाय ॥ ४ ॥

त्रिलोचनाचार्यपत्र प्रमादाद्
दुर्गस्य वृत्ति सुगमा यदीयम् ।
कचित्कचिन्मे वचसाऽऽपकाश
शिरोऽञ्जल्युत्था घटते तगापि ॥ ५ ॥
अभूत्किञ्चाङ्गोऽहं भूतभूते कायस्त्वज्जो धरणीवतसे ।
त्र्यक्षोपकारव्रतरक्षणेन श्रीमेऽनामा धृतमेऽनामा ॥ ६ ॥
महोपकारोऽन महोदयश्च यश्च भूवृत्तमनुभवत्सुम् ।
इत्यादत्तामो निजप्रेषविद्यामानेऽविद्याविगमे फूलेऽपि ॥
आतमस्तत्तनपस्त्रिगचन इति ग्व्यातस्त्रिपेदीविदा
माचार्यो . . . त्रिभुवनप्रत्यायातकीर्तिव्रज ।

दैतर्गा ममुपासनामभिदधित्त्रिणेत्रे दधद्
 य शास्त्रेण दृष्टाद्वयदिन्यास्य नामसार्थं व्यजात् ॥
 तस्यान्तज समभवत्कुलशीलशागि
 विद्याविबुधविनिधयदानदाक्ष ।

भक्त्या गदाधरपदाधरवर्तिभूषां
 नाक्षा गदाधर इति प्रसिद्धप्रसङ्गः ॥ ९ ॥
 यनातुगतरदाहार्धयना सपदि यिमगदजातम् ।
 निजनामान्यितमूह वेयममूह प्रगीतमयशसा ॥ १० ॥

पुत्रस्तस्याजनि जनिपुत्रायापुत्रा सप्ततान्
 धातव्यग्न्या पृथगपि वहन् भूमा धारयैव ।
 दा भूशैव्यं ज्योति जनितागवत मरिचानाद्
 धर्मोद्रेक एवपि च जनयन्मय नाम निन्दे ॥
 अमुन्मद्वृत्तौ नप इव यमुन्मद्विद्विद्वान्
 सुगामागम्येवैवनि मयनय स्तुतयः ।

ततोऽपि यो व्यञ्जितवान् मवानः

सख्यं न नाम्ना शुचिकर्मणापि ॥ ३१ ॥

पुत्रपौत्रीणमावेऽपि योऽभ्यमित्रोणतां रणे ।

दधद्विद्यासु पारीणोऽप्यभूदध्ययनप्रियः ॥ ३२ ॥

कलापके व्याकरणे गभीरे संदेहसंदोहमपोहयिष्यन् ।

निबन्धमेतं बहुयुक्त्युपेतं सोऽचीकरत्कर्मधरेण तेन ॥

याशोधरायणो योऽसौ लक्ष्मीधरमुतः स्तुतः ।

यः कृती याज्ञरूपेयः श्रोत्रपेयवचोऽमृतः ॥ ३४ ॥

यशोधरलक्ष्मीधरयोश्च निजकीर्तिपयान्यथापि श्रूयन्ते—

श्रीरुद्रसिंहस्य निदेशवर्ती

यशोधरः शाब्दिकचक्रवर्ती ।

कवित्ववक्तृत्वकलानिवासे

जागर्ति भूमी नवकालिदासः ॥ ३६ ॥

द्राक्षा दक्षा न कक्षामनुभवितुमलं का कला काकर्त्तानां

कौमत्ये कौकिलानां विधुर्गच न रुचिद्राड्मुधा-

भूत्सुधापि ।

वीणा प्रावीण्यह्वाना मधुरिमधुरयाहायि हैयङ्गवीनं

यस्या याशोधरी सा जगति विजयते भारती भारति-

भ्याम् ॥ ३६ ॥

मधुरिमगुणगर्भर्वदभंसदभसर्वस्वगीः

कलितसकलशब्दमर्मागमः शर्मवर्मा न किम् ।

रसमयमृदुगद्यपद्यानवद्यः सं लक्ष्मीधरः

प्रभवति बरवैरिवर्गाविसर्गाभिसर्गाचितः ॥ ३७ ॥

वारहचं परिशिष्टं टीकापि वार्धमानिक्रोपेताम् ।

विद्यानन्दप्रभृतीन् समीक्ष्य चिरमेव यतो मे ॥

हे घोराः श्रुणुतावधाय विदधे नत्वाङ्गलि मूर्धनि

त्यरवालस्यमपास्य हास्यनिह संघेयं निबन्धे मनः ।

किं वा किं विनयोत्तरेण यदि वः कातन्त्रमेतच्छ्रुतं

सत्संस्थो भवितापमेव यदि वा स्वायौऽयमारम्भ्यते ॥

इयमेतदसंघर्षं खलता मुमनस्विता ।

किं तु संभाष्यते क्वापि खलतासु मनस्विता ॥ ४० ॥

तत्र प्रथमं तावत् शिष्टजनमनःपरितुष्टये बभौष्ट-

तमकर्मनिर्वाहकादृष्टसृष्टये चेष्टदेवतां वाचनिरुशास्त्र-

प्रस्तावाद्बचनेन पूर्वार्धे नमसिस्त्वापरार्धे च प्रेक्षार्थ-

कागिप्रवृत्त्यङ्गभूतं संबन्धं प्रयोजनं चाभिविष्टमुर्मगवान्

वृत्तिकारोऽन्यदीयमपि दृष्टानुभावतया पथमिदमले-

खीत् — देवदेवमियादि ।

* * * * *

अत्र किल मिलितनिखिलविद्वज्जनाया मीमांसित-

सकलशास्त्रार्थतत्त्वाया परिपदि शालवाहनाभिधानमव-

नीश्वरं बोधयितुं कृतप्रतिज्ञेन शर्ववर्मणाचार्येणाराधितः

प्रसादीकृतात्मदर्शनो भगवान् कुमारो निजश्याकराज-

ज्ञानमायिर्भावयितुं श्लोकपादरूपमिदमुद्देशसूत्रमवोचत्—

सिद्धो वर्णसमाम्नाय इति ।

Colophon on fol. 33.

इति करणकुलालंकरणश्रीदेवनाथसमादिष्टकर्मधर-

विरचिते कातन्त्रमन्त्रप्रकाशे प्रथमः संविः समाप्तः ।

End :

जातिसंज्ञकयोस्तु निवृत्तिमेव । कर्त्तृत्व गार्वत्वं

देवदत्तत्वं रुक्मिणीत्वम् । तत्त्वयोरिति किम् ।

पद्वीमयम् । अनुडिति किम् । पङ्गुत्वं पङ्गुता ।

कर्मभोक्तृत्वं कर्मभोक् ।

686.

33. B. 6.

भक्रियासारः

Palm-leaf. 129 Foll 15½ × 1½ inches
4 lines in a page. Oriya script. Old. Much
injured. Clear writing. Some leaves are
broken in the middle.

This also is a treatise on grammar
belonging to the Kātantra school. The
author's name is not known. It is
said that the work was written in

Colophon on fol. 19 (b)

इति सप्तमीप्रकरणम् । इति श्रीकृष्णमिश्रनिरचिते
वर्धमानसंग्रहे कारकप्रकरणं समाप्तम् ।

End :

चक्रबन्ध बध्नाति चक्रबन्धः । कुगस्थः । कूटस्थः ।
पर्वतस्थः । परमेश्वरी इत्यादिकः ।

Colophon :

इति समाप्तप्रक्रिया समाप्ता ।

The Scribe adds :

श्रीप्रसन्नपुरुषोत्तमोद्देशश्रीगीर्वाणदेवपण्डिते वैशाख-
कृष्णपक्षीष्टमहस्पतिवासरे समाप्तोऽयं ग्रन्थः ।

689

38. H. 19.

शब्दानुशासनम्—शाकटायनकृतम्

Paper. 1242 Foll. $8\frac{1}{4} \times 6\frac{1}{2}$ inches 14 lines in a page. Devanāgarī script New. Good, Good writing Bound in four volumes. The manuscript contains also the commentary called Amoghavṛtti on this work written side by side of each Sūtra. The commentary will be described separately in the next number

The Śabdānusāsana of Śākaṭāyana is a work on grammar written in later period Śākaṭāyana belonged to the S'vetāmbara sect of Jainism and is mentioned in the colophons with the title S'rutakevalidesīya. Mahāmahopādhyāya Haraprasādasvāstrī explains the title S'rutakevalin to mean the direct disciples of the Tīrthamkaras and says that by adding the suffix *desīya* to the word it would mean little less than a S'rutakevalin i.e., he

must have been a generation or two younger than the last Tīrthamkara called Vardhamāna. As the commentary called Amoghavṛtti on the work was written in the reign of Amoghavarṣa, the famous Rāstrakūṭa King (815—878 A.D.) this work must have been written before the 9th century A.D. But Belvalkar says that the Amoghavṛtti also was written by Śākaṭāyana and the date of the text and commentary must be the 9th Century A.D. The work is divided into four adhyāyas of four pādas each and contains 3236 sūtras in all.

Complete in four adhyayas.

One extra leaf found at the end gives the number of sūtras contained in each pāda of each adhyāya.

Beginning :

नमः श्रीवर्धमानाय प्रबुद्धाशेषवस्तवे ।
येन शब्दार्थसंबन्धाः सर्वेण मुनिरूपिताः ॥
धर्मार्थकाममोक्षेषु तत्त्वार्थावगतिर्यतः ।
जब्जार्थज्ञानपूर्वेति वेद्यं व्याकरणं बुधैः ॥

अइउण् । झक् । एओङ् । ऐऔच् । ह्यवरलन् ।
जमङ्गनम् । जघगङ्गश् । जमघदधप । खकछलध् ।
चटतय् । कपय । शपमअअःकःपर । हल ।
सात्मेतेत् । उता स्व । तयान् । भाव्याङ् ।
अप्रयोगीत् । स्व त्याताम्येयै । आसन्नः । संत्रयि-
म्या संबन्धे । वइति संग्या । बहुगणं मेदे ।

End .

समर्थास्त्यर्थधूपज्ञाशकलाचटसहाहर्गमलभक्तमेतुम् ।
क्रियाया तदर्थोया वुण् लट् च । कर्मगोऽण् । लेङ्गु-
मिच्छार्थे तुल्यकर्तृके ।

Colophon :

इति श्रुतकेवलदेशीयाचार्यशाकटायनकृतौ शब्दानु-
शासने वृत्तौ चतुर्थस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ।
समाप्तश्च चतुर्थोऽध्यायः ।

690. 38. H. 19.

शब्दानुशासनव्याख्या अमोघवृत्तिः

Paper. 1242 Foll. $8\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ inches.
14 lines in a page. Devanāgarī script.
New. Good. Good writing. Bound in
four volumes. The MS. contains also the
text of the Śabdānusāśana as described
in the last number.

The Amoghavṛtti is a commentary on
Śākātāyana's Śabdānusāśana. The name
of the commentator is not found in the
MS. Yet it is believed that the com-
mentary was written during the reign
of Amoghavarṣa, a Rāṣṭrakūṭa King
(615—878 A.D.). Belvalkar says that
the Amoghavṛtti also must have been
written by Śākātāyana himself, the author
of the text. Therefore, according to
Belvalkar the date of the Śabdānusāśana
and its commentary Amoghavṛtti must
be the 9th Century A.D.

Some foot-notes are added occasionally.
Complete in four adhyāyas.

Beginning :

श्रीवीरममृतं ज्योतिर्नत्वादि सर्ववेदिनम् ।
शब्दानुशासनस्येयममोघा वृत्तिरुच्यते ॥
अविनेष्टप्रसिद्धयर्थं मङ्गलनारम्यते—
ममः श्रीवीरमानाय प्रबुद्धाशेषस्तत्वे ।

येन शब्दार्थसंबन्धाः सर्वेण सुनिरूपिताः ॥

शब्दो वाचकः । अर्थो वाच्यः । तयोः संबन्धो
योग्यता । अथवा शब्द आगमः । अर्थः प्रयोजनम्
अभ्युदयो निःश्रेयसं च । तयोः संबन्ध उपायोपेय-
भावः । तेन सर्वसत्त्वहितेन सत्ता तत्त्वतः प्रज्ञापिताः
तस्मै परमार्हन्त्यमहिम्ना विराजमानाय भगवते वर्ध-
मानाय पठपि द्रव्याणि अशेषाणि अनन्तपर्याय-
रूपाणि साकल्येन साक्षात्कुर्वते-नमस्तुवे इत्युप-
स्कारः । एवं कृतमङ्गलरक्षाविधानः परिपूर्णमल्पप्रन्थ
लघूपायं शब्दानुशासनं शास्त्रमिदं महाश्रमणसंवाधि-
पतिर्भगवानाचार्यः शाकटायनः प्रारभते—अइउण् ।
ऋक् । एओङ् । ऐऔच् । हयवरलञ् । जमङ्गनम् ।
जमगडदश् । जमवटधप् । खफळठथट् । चटतव ।
कप् । शषसअंअःकरप् । हल् । इति वर्ण-
समाप्तायः क्रमानुबन्धोपादानः प्रत्याहारयन् शास्त्रस्य
लाघवार्थः । सामान्याश्रयणात् दीर्घप्लुतानुनासिकाना
ग्रहणम् । तथाच भाष्यतर्कारोपलक्षितयोरतत्काल
व्युदासे यतिष्यते । लृक् इत्येव ल्वर्णस्य ग्रहणम् ।
तयोरैकत्वं गुरुर्वैकोऽलनृत् इति लृग्रहणात् प्रतिज्ञायते ।
तथाच ऋत्यक इत्यादि लृकारोऽपि सिद्धं भवति ।
अनुबन्धकार्यं पृथगनुबन्धासञ्जानात् व्ययतिष्ठते ।
अन्यथा अन्यतर एवानुबन्धेत, तावातार्थसिद्धेः ।
हकारस्य द्विरुपदेशोऽपि दो वलादौ च ग्रहणार्थः ।
हकारादिष्वकारादय उच्चारणार्थः । मकाराद्यनुबन्धानां
जमङ्गनमियाद्याधुपदिष्टानां परार्थमुच्चारणमिति तत्-
त्प्रत्याहारोऽप्यग्रहणम् ।

End :

छेदुमिच्छार्थं तुल्यकृते । घातोल्लङ्घुमौ प्रत्ययौ
भवस्तदर्थोपा क्रियाया यतमाने इच्छार्थं तुल्यकृते
उपपदे यन्माहातोऽल्लङ्घुणावुत्पद्यते तदर्थस्य चेत् कर्ता

इच्छार्थस्यापि कर्ता भवति । मुञ्जीयेतीच्छति । मुञ्जी-
येति वाञ्छति । भोक्तुमिच्छति भोक्तुं वाञ्छति ।
भोक्तु वष्टि । भोक्तुमभिलषति । भोक्तुं कामयते ।
छेद् तुम वाधेतेति तुल्यकर्तृके नियमार्थं च तुप्रहणम् ।
इच्छार्थं इति किम् । भोजको गच्छति । तुल्यकर्तृक
इति किम् । इच्छामि मुहूर्त्तां भवान् । क्रियाया
तदर्थायामिति किम् । इच्छन् मुहूर्त्ते ।

Colophon :

इति श्रुतकेवल्लिदेशीयाचार्यशाकटायनकृतौ शब्दा-
नुशासने वृत्तौ चतुर्थस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः
समाप्तः । समाप्तश्च चतुर्थः अध्यायः ।

691. 39. I. 12.

प्रक्रियासंग्रहः—अभयचन्द्रमूरिकृतः

Paper 651 Foll. 8½ X 6½ inches.
14 lines in a page. Grantha script. New.
Good. Good writing. Bound in two
volumes.

This is a recast of the S'abdānusa-
sana of S'ākāṭyāna. The author has
omitted such sūtras as found unnecessary
in a work intended for beginners. His
arrangement of Sūtras is the same as that
found in the works like the Prakriyākau-
mudī and Siddhāntakaumudī on Pāṇini.
Though the MS. does not give the
author's name, it is understood from the
colophon found in the MS. described
under D. No 1534 of the Madras Govt.
MSS Library Catalogue, and the refer-
ence found on page 25 of the Indian Anti-
quary XVI—1887, that the author was
Abhayacandrasiddhāntasūri or Abhaya-
candrasūri in short. The author is be-

lieved to have lived in the beginning of
the 14th Century A. D. as one of his disci-
ples, called Kesavavarnin wrote a com-
mentary on Gomathasāra in the Śāka
year 1281=1359 A.D. (Vide Belvalkar's
Systems of Sanskrit Grammar, 1915, page
72) The following subjects are dealt with
in the work—Samyāñā, Sandhi, Subanta,
Stripratyaya, Kāraka, Samāsa Taddhita,
Tīnanta and Krt.

Complete.

Beginning :

मुनीन्द्रमभिवन्द्याहं पाल्यकोर्ति जिनेश्वरम् ।

मन्दबुद्धयनुगेधेन प्रक्रियासंग्रहं ब्रूषे ॥

तत्रादौ शास्त्रे संव्यवहारार्थं संज्ञासंग्रहः कथ्यते ।
तद्यथा—अइउण् । कक् । एओइ । ऐऔच् । ह्य
वरळ् । जघटण् । जवगडदग् । झभचडवप ।
खरुळ् । चटतत् । कपप् । शपसअअःकप् ।
इल् । इति वर्णसमान्नायः, अणादिप्रत्याहारार्थः ।
तत्राणित्येतत्प्रत्याहारविधिरुच्यते । अप्रयोगीत् । इहो-
पदिष्टो वर्णः समुदायो वा यो लौकिकप्रयोगे न
दृश्यते स इत्संज्ञो भवति । अइउणित्यत्र णकार-
स्येतसंज्ञायाम् । सारमेतेत् । इता महोपदिष्टो वर्णः
समुदायो वा आत्मनः प्रवृत्ति आत्मनादितो व्यव-
स्थितानामात्मनश्च संज्ञा भवति । इति अणित्यकार-
कारोकारा उच्यन्ते ।

End

क्रियाया तदर्थाय वृणु लुट् च । धातोर्वृणुलुटौ
तुम् च भवति तदर्थाय क्रियाया प्रयुज्यमानायाम् ।
भोजको ब्रजति । भोक्ष्ये इति ब्रजति । भोक्तुं ब्रजति ।
छेद् तुमिच्छार्थं तुल्यकर्तृके । इच्छार्थं तुल्यकर्तृके
तदर्थं क्रियान्तरे उपपदं धातोर्वृणुलुटौ भवतः । मुञ्जी-

Karikavali and the Siddhantamuktāvali in Nyaya (Vide page lxxviii of the Preface to the De- Catalogue of Sanskrit MSS in the collections of the Asiatic Society of Bengal by MM Haraprasada Sastri Vol VI 1931) The work deals with the following subjects in 27 chapters in the same order as found in Bhaṭṭoji's Siddhantakaumudī
1 सज्ञा, 2 सन्धि 3 शब्दाधिकार, 4 स्त्रीप्रत्यय, 5 कारक, 6 समास, 7 तद्धित, 8 to 17 तिङन्त, 18 हेतुमति जि, 19 सन्नन्त, 20 यङन्त, 21 नामधातु 22 परस्मैपद, 23 आत्मनेपद, 24 कर्मकृतप्रक्रिया, 25 लकारार्थ, 26 कृत्

The MS is complete in the above mentioned 26 chapters

Beginning

अथ स्यादित्युच्यते । तिप् तस् अन्ति । सिप् तस् थ । मिप् बस् मस् । ते आते अन्ते । से आये ध्वे । ए वहे महे । यात् याताम् युस् । यास् यातम् यात । याम् याव याम । ईत् ईयाताम् ईरन् । ईयास् ईयायाम् ईध्वम् । ईय ईवहि ईमहि । तुप् ताम् अन्तु । हि तम् त । आनिप् आवप आमप् । त्राम् आताम् अन्ताम् । स्व आथाम् ध्वम् । ऐप् आवहैप अमहैप् ।

End

चण वामाक्षणे पूर्वकाले । धा पूर्वकाले चण वा स्यात् । पौन पुन्ये । स्मृत्वा स्मृत्वा नमामि । स्मार स्मार नमामि ।

कृतो ये यत्र विहितास्तत्र नूत भवन्ति ते ।

कृद्धा कभावं इत्युक्तेरन्यत्रापि प्रयागत ॥

तथाच—

कृतद्वितसमासानामभिधानं नियामकम् ।

लक्षणं त्वनभिधाना तदभिधानसूचकम् ॥

बहुल ब्रह्मणि ॥ यदिदं लौकिकप्रयागन्युत्पत्तौ लक्षणमुक्तं तद्वैदिकप्रयागन्युत्पत्तौ बहुलं ज्ञेयम् । कचिद्विहितं स्यात् कचिन्निषिद्धं स्यात् कचिद्धा स्यात् कचित्ततोऽन्यत्रापि स्यादित्यर्थः । पूर्वमि । ब्राह्मणास इत्यादिवेदपदसिद्धये ।

इति ष्लादिपादः । ऋदध्यायः । इति मुग्धस्रोतः व्याकरणं समाप्तम् ।

गीर्वाणवाणीवदनं मुकुन्दसकीर्तनं चेत्युभयं हि लोके । सुदुलभं तच्च न मुग्धबोधान् लभ्यतेऽतः पठनीयमेतत् ॥

विद्वद्वन्नेश्वरच्छात्रो भिषक्केशवनन्दनः ।

वापदेवश्चकारेदं विप्रो वेदपदास्तपदम् ॥

गौर्वाचस्पतिनेव पन्नगपुरी शोवाहिनेवामव

येनैकेन विदुष्मती वसुमती मुख्येन सख्यायताम् ।

साऽयं व्याकरणार्णवैकतरणिश्चातुर्यचिन्तामणिः

जीवात्काविदगवपर्वतपतिः श्रीवापदेव कविः ॥

यस्य व्याकरणे वरेण्यघटना स्फुटिता प्रबन्धा दश

प्रख्याता नव वेधकेऽपि तिग्निनिर्गार्यमेकाऽद्भुतः ।

साहित्ये त्रय एव भागवततत्त्वाक्तौ त्रयस्तस्य मुख्य

न्तर्वाणिशिरोमणेरिह गुणाः के के न लोकोत्तराः ॥

Colophon

इयाचार्यचूडामणिश्रीवापदेवपण्डितविरचितं मुग्धस्रोतः व्याकरणं समाप्तम् ।

695

42 B 23

मुग्धस्रोतः—वापदेवकृतः

Paper 14 Foll 17 X 3 inches 8

have flourished in the 11th Century A D Inscriptions of the king Bhoja are found dated 1062 A D The work is quoted by Vardhamana in his Ganaratnamahodadhi Bhojadeva says in his Rājamrganka that the work was composed in Ś'aka 964 corresponding to 1042 A D The work is divided into eight adhyayas each containing four padas on the model of the Astadhyaṃyī of Pāṇini On the whole it contains more than 6000 sutras The statement made by the editor of the work in the Trivandrum Sanskrit Series No 117 as the work contains only seven chapters is not acceptable as this MS contains the 8th chapter also

Bhoja incorporates the Vartikas Unādi-sutras Paribhasas into the body of the work with the intention of making the study easier than that of Pāṇini's rules.

Complete in 8 adhyayas

प्रणम्यैकात्मता यातो प्रकृतिप्रययाविब ।

श्रेय पदमुमेशानो पदलक्ष्म प्रचक्ष्महे ॥

अङ्गु । ऋलृक् । एओङ् । ऐऔच् । हयवरद् ।
छण् । अमडगनम् । शम्भ् । घटवप् । जवगडदश् ।
खफठचउतव् । कपय् । शषसर् । हट् । सिद्धि
क्रियादर्लोकात् । भूनादि क्रियावचना धातु । जुचु-
ल्लिप्पादिश्च । सनायन्तश्चाणिङ । अर्धजदधातुप्रत्यय
प्रातिपदिकम् । कृतद्वितकञ्वाफ्यूड । समासानु
करणे निपाताश्च ।

End

असूयामतिक्रोपकुत्सनक्षियाशी । प्रैपयाख्यानेषु
स्वरित । उदात्तादनुदात्त । उदात्तस्वरितपरश्च वा

यण । एकादे अपादादौ पादादिके वास्ये । स्वरि
तस्यैरुश्रुतो सिद्धि ।

Colophon

इति श्रीमहाराजाधिराजपरमेश्वरभोजदेवप्रिचिने सर-
स्वतीखण्डाभरणनाम्नि व्याकरणे अष्टमोऽध्याय ।

698

39 I 8

सरस्वतीखण्डाभरणव्याख्या हृदयहारिणी—
दण्डनाथनारायणभट्टकृता

Paper 1247 Foll 8 X 6½ inches 14
lines in a page Devanagari script New
Good Good writing

Bound in 7 volumes or 8 parts on the
whole the volume 3 containing 2 parts
The pagination in parts 1 to 3 is
continuous as 1 to 1043 and in parts 4 to
8 as 1 to 1449

This is a good commentary on Bhoja-
deva's Sarisvatīkhaṇḍabharana described
under the last number The commentary
was written by Nārayanabhaṭṭa who is
mentioned with the title Daṇḍanātha
Generally this title would mean a Minis-
ter or a Commander in Chief of a King
It is not clear under whom he was a
Daṇḍanātha The text and commentary
have been published in the Trivandrum
Sanskrit Series No 117 wherein the editor
of the work infers that the Commentator
Nārayanabhaṭṭa as the title indicates
might have been the Commander in Chief
or other officer in the Court of King
Bhojadeva 11th Century A D But the
inference merely based on the title is

lines in a page. Bengali script. Old.
Injured. Legible writing.

Contains the Kidānta portion only incomplete.

696. 42. B. 21.

कारकोल्लासः—भरतसेनकृतः

Paper. 11 Foll. 12 X 3 inches. 6
lines in a page Bengali script. Old.
Injured. Good writing.

This is a primer dealing with the case affixes in Sanskrit by Bharatasena, *alias* Bharatamallika. He was the son of Gaūrāṅgamallika, a descendant of the family of Hariharakhān of the Vaidya caste which is mentioned by the term Ambaṣṭha. Bharatasena is known to have been the author of about 16 works including the commentaries on the five Mahākāvya. In his Upasargavṛtti the date of its composition is given as Śaka 1758 corresponding to 1836 A.D. (Vide No. 3177 of the Notices of Sanskrit MSS. by Rajendralala Mitra. Vol. IX. 1888) In his Nāma-lingānusāsanavyākhyā Mugdhabodhinī, Bharatasena says that the commentary was written according to the Mugdhabodha school of Vopadeva. Therefore it is presumed that Bharatasena must have belonged to the Mugdhabodha school and that the Kārakollāsa also must belong to that school. M. M. Haraprasada Śāstri (1930 A.D.) says that he had seen the author's great-grand-son Lokanāthamallika.

Complete.

Beginning.

त्रैलोक्यप्राणकृतरौ नत्वा गौरीमहेश्वरौ ।
करोति कारकोल्लासं पद्येन भरतो भिषक् ॥
कारक स्यात् क्रियामूलं क्रिया धात्वर्थ उच्यते ।
धातवस्त्रिविधा धीरस्तुताः केचिदकर्मकाः ॥
सकर्मकाश्च कतिचित् कतिचिच्च द्विकर्मकाः ।
न साधयितुमीशा ये वस्तुवन्तरमकर्मकाः ॥
सत्तामात्रार्थकास्ते भूरादय उदीरिताः ।
त्राता भवति गोविन्दः सदा भाति महेश्वरः ॥
चित्ते तिष्ठतु मे शम्भुरेवमन्येऽप्यकर्मकाः ।
वस्तुवन्तरं साधयितुं समर्था ये सकर्मकाः ॥

End :

कारकोक्तविधिः स्वल्पं मयात्र परिकीर्तितः ।
विस्तरेणैव विज्ञेयस्तन्त्रान्तरविलोकनात् ॥

Colophon.

इति सदैयमल्लिखीयश्रीहरिहरखानवंशोद्भवगौराङ्ग-
मल्लिकान्तमजश्रीभरतसेनकृत कारकोल्लासः समाप्तः ।

697 38. I. 7.

सरस्वतीकण्ठाभरणम्—भोजदेवकृतम्

Paper 170 Foll 8½ X 6½ inches 14
lines in the page. Devanāgarī script. New.
Good Good writing.

As said before this also is a work on grammar of the later period written by Bhōjadeva, king of Dhārā. It is well known that the King Bhoja was a patron of Sanskrit and about twenty works have been ascribed to him. Bhoja was one of the Paramāra rulers of Mālwa and was the son of Sindhurāja (997 A.D.). Therefore Bhoja generally believed to

Beginning

701

42. A. 100

शिवं प्रणम्य सर्वेशं सर्वभाषामुलक्षणम् ।
सक्षितसारमाचष्टे पण्डितः क्रमदीश्वरः ॥

संक्षिप्तसारः वृत्तिसहितः—क्रमदीश्वरकृतः

Paper 42 Foll 17½ × 3½ inches 6
lines in a page Bengali script Old.
Injured Good writing
Contains the Krdantapāda only

वृद्धिरादैजारालौचोऽडः । अड् स्थाने आत् ऐच्
आर् आल् ऐच् इत्येते आदेशाः क्रमः क्रमवतामङ्ग-
मिति यथाक्रमं वृद्धिः परिभाष्यत इयध्याहारः ।
संज्ञापरिभाषादेः सूत्रलक्षणम् ।

702

42 A 107.

End

संक्षिप्तसारः वृत्तिसहितः—क्रमदीश्वरकृतः

संज्ञैरेषा मयोकृत्या भाषा वृद्धानुसारतः ।
वालव्युत्पत्तिदिङ्मात्रदर्शनार्थं तु लक्षणम् ॥

Paper 23 Foll 17 × 3½ inches 6
lines in a page Bengali script Old
Injured Illegible writing
Contains the Subantapada only

Colophon

703

42 B 17

इति वादीन्द्रचक्रचूडामणिमहापण्डितश्रीक्रमदीश्व-
राचार्यकृतौ संक्षिप्तसारे महाराजाधिराजश्रीमञ्जुमर-
नन्दिपरिशोधिताया वृत्तौ रसवत्या सप्तमः समाप्तपादः
समाप्तः । समाप्तोऽय व्याकरणाख्यो ग्रन्थः ।

संक्षिप्तसारः वृत्तिसहितः—क्रमदीश्वरकृतः

Paper. 19 Foll 17 × 3½ inches 5
lines in a page Bengali script. Old
Injured Legible writing
Contains the Tinantapada only in
complete

The former owner of the MS

श्रीगुरुप्रसाददेवशर्मणः पुस्तकमिदम् ।

Date of copying

704.

42 B 20

वैशाखस्य दशमदिवसे समाप्तोऽय समाप्तः ।

संक्षिप्तसारः वृत्तिसहितः—क्रमदीश्वरकृतः

The name of the scribe

श्रीगुरुप्रसाददेवशर्मणः स्वाक्षरमिदम् ॥

Paper 38 Foll 16½ × 3 inches 5
lines in a page Bengali script Old
Injured Illegible writing
Contains the Samāsapada only in
complete

700

33 C. 15

संक्षिप्तसारः वृत्तिसहितः—क्रमदीश्वरकृतः

705

42 B. 40

Palm leaf 22 Foll 15½ × 1½ inches
5 lines in a page Oriya script Old
Injured Good writing
Contain the Karakapāda only

संक्षिप्तसारः वृत्तिसहितः—क्रमदीश्वरकृतः

Paper 22 Foll 16½ × 3 inches 6

faulty as the title *Danḍanātha* is seen to have been born even by the persons of the later period. For instance *Saluva Timma* the commentator on the *Bala bhārata*, is said to have born the title *Danḍanātha*. *Sāluva Timma* was the famous minister of *Kṛṣṇadevarāya*, king of *Vijayanagara* (1569—1530 A D). Thus there is no satisfactory evidence to fix our commentator definitely to certain period. The codex reads the textual sūtras also.

Wants beginning in the first pāda of the first adhyāya and goes on up to the end of the seventh adhyāya.

Beginning

मकारमित् करोति प्रत्याहारार्थम् । तस्योच्चारण
चतुर्भि । चयः शब्दोऽमि इत्यकारेण । शब्दम इति
यकारेण । यो अमि अम् वा इति अकारेण । ढमो
हन्वाद्वा इति टकारेण । शब्दम् । शब्द इति वर्णाप-
दिष्य पूर्वोच्चारणे अकारमित् करोति प्रत्याहारार्थम् ।
तस्योच्चारणेमेकेन । अत आद् यञि इति यकारेण ।

End

उत्तरस्य प्राशु यथादर्शनमुपदेशदर्शनादिष्टसिद्धि ।
ग्रहणं छन्दसीत्यत आरभ्य यदित ऊर्ध्वमनुक्रमित्या-
मस्तस्य सङ्गप्रत्ययविधानादेः पूर्वे वा मध्ये पूर्वोपदिष्ट-
सङ्गापुद्गलनतिक्रमेणोपदेशोऽत्र द्रष्टव्य । ते विप्रति-
पेधे पर कार्यमिति समानाश्रये पूर्वोपदिष्ट प्राग्विज्ञा-
दग्निरादेः प्रत्याहाराधिकारादेभ्य समस्तस्याभीष्टस्य
विधिः सिद्धिर्भवति ।

Colophon

इति शोधपट्टमाध्यायनामगणभट्टविरचितायां सप्तमोऽध्याय-

कण्ठाभरणस्य वृत्तौ हृदयहारिण्या सप्तमोऽध्याय
समाप्तः ।

699

10 C 19

सप्तमोऽध्यायः वृत्तिसहितः—क्रमदीश्वरकृतः

Paper 259 Foll 15 × 3½ inches 6
lines in a page Bengali script Old
Injured, Illegible writing

Samksiptasara is one of the grammatical works of the later period, by *Kramadivara*. It is in the form of *Sūtras* and *Vṛtti* called *Rasavati*. The author *Kramadivara* is mentioned in the colophons with the title *Vādīndracakracūḍāmaṇi*. It is said that the *Vṛtti* of *Kramadivara* was revised by *Mahārājādhirāja Jumarānandin*. Hence the work is also called *Jumarāyākaraṇa*. It is not possible to specify which portion of the *Vṛtti* was *Kramadivara*'s and which was *Jumarānandin*'s as both are mingled together. As the *Vṛtti* quotes *Kālidāsa*, *Māgha*, *Bhāravi*, *Murāri Jayāditya* (850 A D) and *Kaṣyapa* (1050 A D), it may be assigned to the period later than the 11th Century A D. The work is divided into the following 8 pādas—1 *Samjñā sandhi-pāda*, 2 *Tiṅant-pāda*, 3 *Kṛdant-pāda*, 4 *Taddhit-pāda*, 5 *Kārikapāda*, 6 *Subantapāda*, 7 *Samāsapāda* and 8 *Prākṛt-pāda*.

Contains pādas 1 to 7 only. Foll 19 to 26 give the sūtras alone contained in the 1st pāda

End

अयमपि यागो मान . . . विभागोऽभूत् । तथाहि
लके यस्य . . ।

710 42 A 50

संक्षिप्तसारटीका—गोपीचन्द्रकृता

Paper 48 Foll 16 X 3½ inches 6 lines
in a page Bengali script Old Injured.
Illegible writing

Contains the Subantapada

Reads the following colophon

इत्यौत्थामनिरुगोपीचन्द्रविरचिता सुबन्तटीका
समाप्ता ।

711 42 A 90

संक्षिप्तसारटीका—गोपीचन्द्रकृता

Paper 99 Foll 15 X 5 inches 7 lines
in a page Bengali script Old Injured.
Good writing

Contains the Samasapada only

Reads the following colophon

इत्यौत्थासनिरुगोपीचन्द्रविरचिताया महाराजा-
धिराजजुमरनन्दिपरिशोऽप्रिताया वृत्तिटीकाया सप्तम
समासपाद समाप्त ।

712 42 B 99

संक्षिप्तसारटीका—गोपीचन्द्रकृता

Paper 27 Foll 12 X 3 inches 7 lines
in a page Bengali script Old Much
injured Illegible writing

From the introductory stanza given
below it is understood that Jumarananandin

did not revise the portion of the Taddhita
chapter of Kramadivara's Samksiptasara
and Goycandra wrote a commentary on
the same to fill up the omission

Contains the Taddhita portion

Beginning

जुमरनन्दिशोधितभागात्परिशिष्टमस्ति यत्किंचित् ।
तत्समूर्णं कुरुते गोपीचन्द्र प्रकीर्णया वृत्त्या ॥

स्त्रीपुसाभ्या नण् तद्वृन्दादयो । तद्वृन्दादयो या
वन्त एवायां प्रयुक्तास्तेषु वाच्येषु स्त्रीपुस्त्त्येता
भ्यामुत्तरे नण् भवति । खैण पौष्टम् ।

End

अघात्विचि किम् । मुनयिका । सुपात्रिका ।
खट्टिका । खट्टना । अखट्टिका ।

Colophon

इत्यौत्थासनिकश्रीगोपीचन्द्रविरचितजुमरनन्दिपरि-
शोधितपरिशिष्ट समाप्तम् ।

713 42 B 110.

संक्षिप्तसारटीका—गोपीचन्द्रकृता

Paper 49 Foll 15½ X 3 inches 6 lines
in a page Bengali script Old Injured
Good writing

Contains the Subanta portion incom-
plete

714 42 A 83

संक्षिप्तसारटीकाव्याख्या कोमुदी—अभि

रामविद्यालंकारकृता

Paper 32 Foll 13½ X 3 inches 7 lines
in a page Bengali script Old Injured
Illegible writing

lines in a page. Bengali script. Old. Injured. Legible writing.

Contains a fragment of the Subantapāda.

706. 42. B. 98.

मंक्षिप्तसारः वृत्तिसहितः—ऋषदीश्वरकृतः

Paper. 221 Foll. 13 X 3 inches. 10 lines in a page. Bengali script. Old. Injured. Illegible writing.

Contains the pādas Sandhi, Tinanta, Krdanta, Taddhita and Samāsa only.

707. 42. B. 111.

मंक्षिप्तसारः वृत्तिसहितः—ऋषदीश्वरकृतः

Paper. 100 Foll. 16½ X 2¼ inches. 4 lines in a page. Bengali script. Old. Injured. Illegible writing.

Contains a fragment of Tinantapāda and Krdantapāda only.

708. 42. A. 2.

संक्षिप्तमागटीका—गोपीचन्द्रकृता

Paper. 76 Foll. 16 X 3 inches. 6 lines in a page. Bengali script. Old. Injured. Good writing.

A commentary on Kramadivara's Samkṣiptasāra by Govindandra who is mentioned with the title *Antlāsanka* which M. M. Haraprasādasāstrī explains to mean 'one to whom the king stands up and offers a seat in his court.' Govindandra is believed to have lived in the 12th Century A.D.

Contains the Subantapāda.

Beginning :

द्वक् । नित्याना पदानां प्रतिपत्त्यर्थं प्रकृतिप्रत्यय-
विभागपरिकल्पनं शास्त्रेण विधत्ते ।

End :

प्रियात्राः प्रियात्रौ प्रियात्राः । प्रियात्रान्, प्रियात्रौ,
प्रियात्रान् । प्रियात्रा, प्रियात्राभ्याम्, प्रियात्राभिः ।
प्रियात्रे प्रियात्राभ्याम्, प्रियात्राभ्याम्, प्रियात्रः, प्रियात्रा-
भ्याम्, प्रियात्राभ्यः । प्रियात्रः, प्रियात्रो, प्रियात्रान् ।
प्रियात्रि, प्रियात्रो, प्रियात्रानु ।

Colophon :

इति महापण्डितोत्थाननिरुगोईचन्द्रविरचिताया
-इत्यौ सुवन्तटीका समाप्ता ।

Date of copying Śaka : 1730

709. 42. A. 4.

संक्षिप्तसारटीका—गोपीचन्द्रकृता

Paper. 16 Foll. 13½ X 3 inches. 6 lines in a page. Bengali script. Old. Injured. Legible writing.

Contains the Kārikapāda only incomplete.

Beginning

त्रिया । नाम्न इत्यत्रिणां कर्मादिमं नान्न
एव । अतः पदं मृगो धारमोनादी कर्तुमसुरेदे-
यादिना कर्मादिमत्रा नाम्नन्ना । अत्रिणाया
त्रियाय अत्र मुन्ययं न शरते ; अत्र आह—त्रिना
नये धत्त्यर्थे इति । न धातुः अत्रिः अत्रिणाया-
मन्नामनायः ।

आकृत्य टिप्पणासार त्रिंशय गौरव मतम् ।
गोपालस्तनुते सूत्रमुदे सारार्थदीपिका ॥

* * * *

वृन्ददाग्वृन्दपरिचरितपदाग्विन्दद्वन्द्वश्रामत्रिपुर-
हरनमन्कार एव परममङ्गलमिति श्रीशिवप्रणामरूप
मङ्गल ग्रन्थरूपाचरति—शिवमिन्यादि ।

Colophon

इति विविधप्रियात्रिशारदश्रीकविचन्द्रचण्णारविन्द
द्वन्द्वमिलिन्दवन्धनपुलाङ्गद्वयश्रोगोपालचक्रवर्तिरिचि
ताया सारार्थदीपिकाया प्रथम समासपाद समाप्त ।

716 42 B 77

संक्षिप्तसारव्याख्या सारार्थदीपिका—

गोपालचक्रवर्तिकृता

Paper 59 Foll 14½ × 3½ inches 6
lines in a page Bengali script Old
Injured Legible writing

Contains the Samasapada only

Reads the following Colophon

इति विविधप्रियात्रिशारदश्रीकविचन्द्रचण्णारविन्द
द्वन्द्वमिलिन्दवन्धनपुलाङ्गद्वयश्रोगोपालचक्रवर्तिरिचि
ताया सारार्थदीपिकाया सप्तम समासपाद समाप्त ।

717 42 B 98

उणादिपरिशिष्टम्—क्रमदीश्वरकृतम्

Paper 7 Foll 13 × 3 inches 10 lines
in a page Bengali script Old Injured
Illegible writing

This is a supplement to the Krtpada of
the Samksiptasara containing rules on the

Unādi affixes together with a vitti by
Kramadis vara
Complete

Beginning

यदेरुणादिवातादौ । वतादौ वाच्य वादरुत्तरे
उणादिर्भवति । आदेशागमगुणवृद्धिहस्वादया य ग्रामभज
परिकल्पनाया । वा—वायु पत्र ।

End

इति वादान्द्रचक्रचूडामणिमहापण्डितश्रीक्रमदीश्वर
कृताया वृत्तौ कच्छेपे उणादिपाद समाप्त ।

718 42 A 12

उणादिपरिशिष्टम्, वृत्तिसहितम्—क्रमदी
श्वरकृतम्

Paper 5 Foll 13 × 3 inches 6 lines
in a page Bengali script Old Injured
Illegible writing

Wants the beginning otherwise com-
plete

719 39 E 24

उणादिमूलवृत्तिः—शिवदासचक्रवर्तिकृता

Paper 57 Foll 8 × 6½ inches 14
lines in a page Devanagari script New
Good Good writing

This is a commentary on the Unādi
portion of the Samksiptasara described
above The commentator's name is Siva
dasacakravartin J Eggeling describes
the work among the works belonging
to the katantra school (Vide No 771
of the India Office Library Catalogue
part II)

This is an exposition of Goyicandra's Samksiptasāratika, by Abhiramavidya lamkara of Vandhyagatīya gayaghata family. The MS does not give the names of the work and the author. However they are made out from Nos 831 and 832, (page 222) of the India Office Library Catalogue part II.

No 831 reads the following colophon

इति वन्द्यघटीयमयवटकुलोद्भवश्रीयुताभिरामवि-
द्यालकारभट्टाचार्यकृतौ सक्षिप्तसारटीकाव्याख्याने कौ-
मुद्या गोयीचन्द्रिकाया तिडन्तपाद समाप्त ।

Foll Nos 25 to 29 are missing

Contains the Karaka portion incom-
plete

Beginning

विहिततद्विज्ञादपि नाम्न कर्त्रादिसंज्ञाविधानपूर्वक
प्रथमादिविभक्तिविधानार्थं तद्विज्ञापदानन्तरं कारकपाद
मारभमाणं कारकेषु मुख्यत्वात् कर्तृलक्षणं प्रथम
मभिधेयमिति क्रियेति । प्रकृतिप्रत्ययविभागपङ्क्तिरूपनया
शब्दसाधुत्वप्रतिपादकशास्त्रस्य व्याकरणत्वे संज्ञासूत्र
स्य कथं व्याकरणत्वम् । कर्त्रादिसंज्ञाविधानेन सुप्रत्य-
यान्तस्य प्रकृतिप्रत्ययविभाग एवात्र क्रियत इत्यदोषः ।

End

कर्मत्वे सिद्धे कर्मवत्त्वमनर्थकम् । सामान्यधर्मस्य
विशेषरुद्धने धात्वर्थेनोपसंग्रहेऽपि विशेषकर्मसंबन्धे
सकर्मकत्वसम्भवे . . ।

715 42 B 81

संक्षिप्तसारव्याख्या सारार्थटीपिका—

गोपालचर्यकृतता

Paper, 49 Foll 14 × 2½ inches 8 lines

in a page Bengali script Old Injured
Good writing

This is a commentary on Kramadī-
svara's Samksiptasāra by Gopalacakra-
vartin, disciple of Kavicandra and a
descendant of Vandyaghata family. Kavi-
candra is also called Vamsivādāna in
his Samksiptasāratippaṇi Vyākaranādarsa
(Vide Nos 823 to 829 of the India Office
Library Catalogue part II). Gopala-
cakravartin was also the author of
the Jyotiratna wherein it is stated that
the work was composed in the year
S'aka 1594=1672 A D (Vide No 75 of
the Notices of Sanskrit MSS Second
Series By MM Haraprasada S'astri
1904) The author therefore, must have
belonged to the middle of the 17th
Century A D. For another copy of the
work see No 232 of the Notices of Sanskrit
MSS by Haraprasada Sastri mentioned
above.

Contains the 18th pada only

Beginning

य सर्वेषां मतमनुसरन् भाति तत्तत्स्वरूपो
दूरे वाचामपि च मनसा योऽन्तिकस्थोऽपि नित्यम् ।
यस्माद्विषयजगदपि च सत्तत्त्वविद्वानन्दमूर्ति
विष्णुज्योतिर्जयति नितरां सर्वदा माधव स ॥
शान्मोर्ध्वद्वयपुर्विरिञ्चिजननी वक्ष स्थलस्था हरे
र्या सर्वैरपि बन्दिताद्भिपुगला सूते तन्नेष जगत् ।
वाणी वाङ्मयदेवताखिलमयी सर्वैरगम्यापि या
ता वन्दे निजभक्तकल्पलतिका सच्चिन्मयीमम्बिकाम् ॥
अवाङ्मनसगम्य . . . . . ।
अमोघानन्दजगत् त वन्दे श्रीगुरुमीश्वरम् ॥

(c) PRĀKRṬA

722

9 F 30

Beginning

प्राकृतप्रकाशः—वररुचिकृतः

Paper 3 Foll 9½ X 6½ inches 32 lines in a page Grantha script Old Much injured Clear writing

This is the well known work on Prākṛta grammar written in Sūtra style. The author is named Vararuci who is, however, identified by some of the commentators with the famous author of the *varṭikaṣ* on Pāṇini's grammar and also referred to by his synonymous name *Katyāyana* in later works. According to this MS the work is complete in eight chapters dealing with the first variety of the six kinds generally known in Prākṛta dialects namely 1 Mahārāṣṭri, 2 Śauraseni, 3 Magadhī, 4 Pāṣaṭī, 5 Culikapāṣaṭī and 6 Apabhraṃsa. The metrical commentary on this work called *Prakṛtamānjari* also is complete in eight chapters dealing with the first of the six varieties said above. But the printed book edited by E. B. Cowell consists of 12 chapters of which 1 to 9 correspond to 1 to 8 of this MS and 10 to 12 deal with Pāṣaṭī, Magadhī and Śauraseni. Complete in 8 chapters.

आदेरत । आ समृद्ध्यादिषु वा । इदीयत्पक्वम
वेतसत्र्यजनमृदङ्गाङ्गारेषु । लोपोऽरण्ये । ए शय्यादिषु ।
ओ बदरे देन । मयूरमयूखयोर्व्या । चतुर्थीचतुर्दशोस्तु
ना । अदातो यवादिषु वा ।

End

आ कुत्सायाम् । रे ओ हरे सभाषणरतिरुलहाक्षे
पेषु । विवमिवविआ इवार्थे । शेष सस्कृतात् । निपाता
विशति ।

Colophon

इति प्राकृतव्याकरणसूत्रे अष्टम परिच्छेद ।

723

35 C 18

प्राकृतप्रकाशवृत्तिः मनोरमा—भामहकृता

Paper 17 Foll 10½ X 4½ inches 10 lines in a page Devanagari script Old Slightly injured Good writing

A commentary on Vararuci's *Prākṛta prakāśa* by Bhamaha. The commentary is called *Manorama*. Though this MS does not give the commentator's name, another MS of the same work described under the next number mentions it as *Bhāmaha*. Cowell's edition of this work divides it into 12 chapters while this MS

Complete.

Beginning :

वादेरुणादिर्वातादौ । वातादौ वाच्ये वादेरुत्तर
उणादिर्मपति । आदेशागमगुणवृद्धिह्रस्वादयो यथासंभवं
परिकल्पनीयाः । वा-वायुः वातः । बन्ध-बन्धुर्ज्ञातिः
मुह्येव । पा-पायुरपानम् । कृष्-कृष्णः शिल्पी ।

End :

लीङ् शिगादेशः शिमुः शोभाजनः । कदि
मुम्बोपः । कद्गर्नागमाता । इति शिवम् ।

Colophon .

शिवदासचक्रवर्तिकृता उणादिसूत्रवृत्तिः समाप्ता ।

720. 33. C. 15.

जुमरकौमुदी—यदुनन्दनकृता

Paper. 113 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6
lines in a page. Oriya script. Old. Much
injured. Legible writing.

A treatise on the Samksiptasāra school
of grammar dealing with the formation
of words according to that school by
Yadunandana.

Contains the Kṛdanta and Kāraka
portions.

Beginning .

योगीन्द्रमानसतडागविकासमान-

गङ्गाच्छलेन विगलन्मकरन्दधारी ।

तद्वक्तव्यन्दनयनभ्रमरैर्निपीतं

वन्दे हरेः सकलकामदुग्धं पदाब्जम् ॥

कृत्सु शतृशानौ । अविशेषात् त्रिषु लिङ्गेषु कृत्
शतृशानौ भवतः ।

End :

Colophon :

इति श्रीगोविन्दचरणकशरणशाब्दिकयदुनन्दनविर-
चिताया जुमरकौमुद्यां प्रक्रियाया तृतीयः कृदन्तपादः
समाप्तः ।

Colophon :

इति श्रीगोविन्दचरणैकशरणशाब्दिकयदुनन्दन-
प्रणीताया जुमरकौमुद्यां प्रक्रियायां कारकपादः समाप्तः ।

721. 33. C. 15.

प्रक्रियादीपः—प्रद्युम्नाचार्यकृतः

Palm-leaf. 171 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
6 lines in a page. Oriya script. Old.
Much injured. Good writing.

A treatise dealing with the formation
of words according to the Samksiptasāra
school of grammar by Pradyumnācārya
who is said to have born the title Vidyā-
bhūṣaṇa.

Contains up to the end of Triaṇṭapra-
karana

Beginning :

लम्बोदरपदयुगलं घृन्दारकघृन्दवन्दितं वन्दे ।

भक्तजनकल्पवल्ली जगदम्बामम्बिका च गुरुम् ॥

अइण् । ऋलक् । एओङ् । ऐऔच् । इति सूत्र-
चतुष्टी । एकादश प्रत्याहारा गृह्यन्ते । आदिवर्णोऽन्त्येन
सह प्रत्याहारः । हल् अचः उक्तौ ।

End :

एवं सुभनायते । दुर्मनायने । देहायते । सखायते ॥

Colophon :

इति प्रद्युम्नविद्याभूषणाचार्यविरचिते प्रक्रियादीपे दश-
गणतिङन्तपादः समाप्तः । समाप्तश्च ग्रन्थः ।

The following stanza is read at the end

पठनामपि वदतामपि

चिन्तयता चापि शृण्वतामपि वा ।

वररुचिविरचितवेद्या

विद्या विद्याय तनुताम् ॥

725

37 B 10

प्राकृतप्रकाशवृत्तिः— रामपाणिवादकृता

Paper 87 Foll 13 X 8½ inches 19 lines in a page Devanagari script New Good Good writing Written on one side of paper Transcribed from a MS available in the curator's office Library Trivandrum

This is a commentary on Vararuci's *Prākṛtaprakāśa* by Ramapaṇivāda who lived in the 18th Century A.D. The author is believed to have written a good number of other works such as *Kṛṣṇavilāsavākyā* *Kāmasāhita Uśa* *niruddha Raghaviya* *Vishnuvilāsa* etc and is said to have been the disciple of *Nārāyaṇabhāṭṭa* the famous Kerala author. The work has been printed and published by the Adyar Library under the editorship of Dr C Kunhan Raja and Pandit K Ramachandra Surma. The MS is complete in eight paricchedas

Beginning

मुञ्चतिभिरेव गृह्यता बहुविधरूपायतामगम्भा ।

जयति न भगवान् स विष्णु प्राकृतशास्त्रप्रणय इव ॥

प्रणिपत्य विप्रराज श्रीगुरुपाद मुनित्रय वागीम् ।

शक्यमस्मिन्ना च प्राकृतवृत्तिमश क्रियत ॥

तत्राने विपिन्याम समस्त क्रियत—

विन्दुर्विधीयते योऽत्र यथ स्वाभाविकस्तथा ।

विन्यासो लिपुषु ज्ञेयन्ताभ्या पूर्णस्य मूर्धनि ॥

ताभ्या विधीयमानस्वाभाविकाभ्या पूर्णो यो वर्ण

तस्य मूर्धनि तयोर्विन्दोर्विन्यास । यत्र विधीयमान दसङ्कसो । स्वाभाविका यत्र— कसा हसा ।

अनुस्वारस्त्वशास्त्रीय परस्य द्वित्वसूचक ।

वर्णयो पूर्वपरयोरन्तराले विलिख्यते ॥

अस्मिन् शास्त्रे तावदविहितत्वादशास्त्रीय । प० खड्ग भि० खड्ग । अथ सूत्राण्युदाह्रियन्त—

आदेरात् । अविस्मरोऽयम् । आदेरित्यतदा परिच्छेदसमाप्तेरविक्रियत । अत इति तु 'अदातो यत्र दिपु' इति सूत्रात्प्राक्तनेष्वधिकार । इत ऊच्य येऽनुक्रमियन्त ते विधय आदेरकारस्य वेदितव्या । वक्ष्यति 'लापोऽण्ये' । अरण्य रण्य ।

End

रडयोर्ळ । कामा णडा । अहमियत्र अहके । अहके लोशपठिता । इत्येतावानव विद्याप । तद्वय मेवेदमपि । तद्वयस्य सम्प्रज्ञान् पो व , ना ण , टा ङ , इत्याद्यक्षरविकारमात्रमेव । पैशाचऽपि शयना श , रडलाना ङ इत्येतावान्मात्रमेव विनय इति तावदत्रैवान्तभूताऽयमपि विनय ॥

प्राकृतलक्षणमेतत्प्रायणाक प्रयोगानुसृत्य ।

अपरमपञ्चशादेऽभगमन्यत्र विनयम् ॥

Colophon

इति रामपाणिना विरचिताया प्राकृतवृत्तौ अष्टम परिच्छेद । समाप्त्य प्राकृतवृत्ति ।

726

9 F 30

प्राकृतप्रकाशनाम्या प्राकृतपञ्चर्ग

Paper 21 Foll 6½ X 9½ inches 32

into 10 chapters. The chapters 10 to 12 found in Cowell's edition are combined into one i.e. the 10th chapter in the MS. The last part of the last chapter dealing with Sauraseni has no commentary like the printed edition.

Complete in 10 chapters

Beginning

जयति मदमुदितमधुकर्मधुरस्ताकलनकूणितापाङ्ग ।
काविहितगण्डकण्डविनोदसुखितां गणाधिपति ॥

आदेरत । अधिकारोऽयम् । यदित ऊर्ध्वमनुक्रमिन्या
मस्तदादेरत. एतान् भवतीत्येव वेदितव्यम् । आदेरेतत्
आपरिच्छेदसमासेत इति च आ अकारविधानात् ।
वा समृद्ध्यादिषु । समृद्धि इत्येवमादिषु आदेरकारस्या
कारो भवति वा, समिद्धी । सामिद्धी । पअड ।
पाअड । आहिआई । माणसिणी । पाडिवा ।
सारिच्छ । पाडिसिद्धी । पासुत्त । आसासो । पक्षे
अहिआई इत्यादि । समृद्धिप्रकटाभिजातिमनस्विनी
प्रतिपत्सदृशप्रतिस्पर्धिप्रसुताश्च । आकृतिगणोऽयम् ।

End

अनन्य एव । मिपा लोटि च । आश्रयस्याच्छरि-
अ । दालादण्डदशनेषु । शेष महाराष्ट्रीयत् । “महा-
राष्ट्राद्वा भाषा विशुद्ध प्राकृत विदुः” इत्युक्ते ।

Colophon

इति वररचिविरचिताया प्राकृतमनोरमाया वृत्तौ
भाषाविभागो दशम परिच्छेद ।

The reading of the above colophon is
apparently wrong in respect of the author-
ship of the commentary as Vararuci

The front page of the fol 1 reads the
following stanza

“गुणायन्ते दोषा सुजनवदने दुर्जनमुखे
गुणा दोषायन्ते तदपि खलु नो विस्मयपदम् ।
तथाय जीमूतो लवणजलधेर्वारि मधुर
कणी क्षीर पीत्वा वमति गरल दुः सहतम् ॥”

The scribe adds

“खलाङ्कचन्द्रवत्सरेऽगस्त्यनागसयुते
पौषमासि कृष्णपक्षे विलेखित हि पुस्तकम् ॥”

724 11 D 104

प्राकृतमकाशवृत्तिः मनोरमा—भामहकृता

Paper 24 Foll 8 × 3½ inches 11 lines
in a page Devanagari script Old
Slightly injured Good writing

Contains 1 to 11 chapters, and the text
only of the 12th chapter

The following additional stanza is read
in the beginning

वररचिवरचितप्राकृतलक्षणसूत्राणि लक्ष्यमाणेण ।
बुद्ध्या चकार वृत्तिं सक्षिता भामह स्पष्टाम् ॥

End

प्रकृत्या दालेण्डदशनेषु । शेष महाराष्ट्रीयत् ।

Colophon

इति वररचिकृते प्राकृतप्रकाशे मनोरमाया वृत्तौ
द्वादश परिच्छेद समाप्त ।

Date of copying

सवन १८३१(१) भाद्रपदशुद्धद्वादशी रवौ अमृत
पुरस्थेन आशारामेण लिखिता प्राकृतमनोरमा आत्म
पठनार्थं परोपकारार्थं च ।

lines in a page Grantha script Old
Good Good writing
Complete in 8 chapters
Three extra leaves are added at the end
containing an errata of the MS

729 24 L 4

प्राकृतप्रकाशव्याख्या—प्राकृतमञ्जरी

Palm leaf 24 Foli 17½ × 1½ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing
Complete in 8 paricchedas

730 25 E 13

प्राकृतप्रकाशव्याख्या

Palm leaf 13 Foli 12½ × 1 inches
8 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing
An anonymous commentary on Vararuci's Prakṛtaprakāśa (Vice for complete copy R No 4389 of the Madras Govt Oriental MSS Library Catalogue)

Contains the Paricchedas 1 and 2 only
Beginning

अखिलतन्मगुणावासमज्ञानतिमिरापहम् ।
आश्रितानां सुशरणं वन्देऽनन्त ॥
श्रियेऽस्तु व श्रीजैलदादराभे
मुजान्तरे वा मुवनैरुमर्तु ।
निष्ठापनिर्गन्तुमुवर्णवर्णा
जम्बूनदीवाम्बुनिधौ विभाति ॥
भव स भवत पायादपायायस्य जाह्नवी ।
भाति मूर्ध्नि जटा चूडात्रद्वसूत्रमिव स्थिता ॥
प्राकृतसूत्रगणानां वाररुचानां मयाधुना क्रियते ।
वृत्तिं सरूपसिद्धिं साक्षसाडम्बरेणैवम् ॥

आदेरत । आदेरित्या परिच्छेदसमाप्तेरधिकार । अत
इति चाकारमिधानात् । यदित ऊर्ध्वमनुक्रमियामस्त
देरत स्थाने भवतीति वेदितव्यम् । आ समृद्धयादिषु
वा । समृद्धयादिषु शब्देषु आदेरत स्थाने वा
आकारादेशो भवति । समृद्धि —समिद्धी सामिद्धी वा ।
स्वाद्युत्पत्ति । समृद्ध स् इति स्थिते आ समृद्धयादिषु
वेद्यनन प्रिरूपेनाकारादेश । इष्ट्यादिर्गिति प्रत
इत्वम् । सुभि सुप्सु दीर्घ इति दीर्घ । अन्यहृत्
इति सुलोप ।

End

स्तुपाया ह । स्तुपाशब्दे स्तु इत्यस्य ह इत्यय
मादेशा भवति । स्तुपा हनुता ।

Colophon

इति प्राकृतप्रकाशे द्वितीय परिच्छेद ।
युक्तस्यापरि लोप ।

731 9 J 20

प्राकृतरूपावतारः—सिंहराजकृतः

Paper 88 Foli 8½ × 6½ inches 14
lines in a page Devanagari script New
Good Good writing

A work on Prakṛta grammar based on
Valmiki's Prakṛtasūtras some of which
are also quoted and explained herein The
author Simharāja was the son of Samudra
bandhayajvan the author of the Alam
karasārasvavyākhyā published in the
Trivandrum Sanskrit Series No 40
Samudrabandha is said to have flourished
in the court of Ramavarman (1265 A D)
The author Simharāja was also the
author of the Karpūramanjarīakhyā

lines in a page Grantha script. Old. Much injured. Good writing.

This is a metrical Commentary on Vararuci's *Prākṛtaprakāśa* described in No. 722. The author's name is not known. He refers to the author Vararuci by his synonymous name *Kātyāyana*. This work is complete in 8 chapters dealing with the first variety of the 6 kinds of *Prākṛta* language spoken in different localities. This work has been printed and published in *Nirnayasāgara Press*, Bombay. The editor of the publication says that Vararuci was the author of the text and commentary.

Complete in 8 chapters.

Beginning :

बाह्यान्तरं तमो भित्वा यज्ज्योतिर्मासते परम् ।
नमो भगवते तस्मै सूर्याय परमात्मने ॥
उदेतु भगवान्भानुरुदयोद्विरिवात्मनः ।
येन वाचो यथार्था नः स्फुरन्ति सगुणाः स्वयम् ॥
प्रसीदन्तु च वाचस्ता वासा माधुर्यमुद्धितम् ।
प्राकृतच्छमना चक्र काव्यायनमहाकविः ॥
वन्दे वररुचिं त च यत्प्रज्ञामञ्जरीमधु ।
अथाव्याख्यादयन्त्येव ह्य विद्वन्मधुव्रताः ॥
व्याकर्तुं प्राकृतत्वेन गिरः परिणतिं गताः ।
कोऽन्यः शक्तो भवेत्तन्मात्रके काव्यायनादृते ॥
अहो तत्प्राकृतं हारि प्रियावयनेन्दुसुन्दरम् ।
सूक्तयो यत्र राजन्ते मुषानिष्यन्दनिर्मराः ॥
यावत्प्राकृतं सूत्राणि व्याख्यास्यामो वय पुनः ।
न विद्यादर्पकण्डूया केवल तद्विवित्तया ॥
काव्यायनप्रणीतेऽस्मिन्प्राकृतव्यो तित्तीयया ।
अप्रज्ञापोततन्त्राय नमो मङ्गलं निमज्जते ॥
'आदेरतः ।

आदेरित्यधिकारोऽयमा परिच्छेदपूराणात् ।
अत इत्यपि तस्मात्प्रागात् इत्यपि यो विधिः ॥
एकस्मिन्नेव शब्दे स्यादेक एवादनेकशः ।
आदेरिति तदादेः स्यान् पदादेरिति स्मृतिः ॥

End :

शेषः संस्कृतात् ।
कृतद्वितसमासादिः शेषो गम्येत संस्कृतात् ।
उक्तछणवृत्त्यैव तत्सर्वं परिकल्पयताम् ॥

Colophon :

इति प्राकृतमञ्जर्यामधुनः परिच्छेदः । प्राकृत
व्याकरणव्याख्या समाप्ता ॥

The Scribe adds :

क्रोधेन वत्सरे मासि कुम्भे विंशतिवासरे ।
पुस्तकोऽयं समाप्तोऽभूदम्बिकातुप्रहाद दृढम् ॥

727. 19. P. 11.

प्राकृतपकाशव्याख्या—प्राकृतमञ्जरी

Palm-leaf 39 Foll. 17½ X 1 inches.
6 lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Breaks off in the 8th partcheda.

Reads the following additional stanza in the beginning

अश्रान्तमुत्पुलकजालमञ्जवमाधिः-

स्वेदान्मुनिन्दु सततार्धनिमीलिताक्षम् ।

नित्यं दरोच्छसितनीवि सदात्तकर्म

दशमार्गं मिथुनमस्तु शिवंकर नः ॥

728. 24. L. 2.

प्राकृतपकाशव्याख्या—प्राकृतमञ्जरी

Palm-leaf 31 Foll. 16 X 1 inches 5

A. Trivikrama the commentator has been assigned to the 14th century A D our author Vālmiki should have lived earlier than the 14th century A D The work is divided into three adhyayas each containing four pādas The first adhyaya consists of 364 sūtras the second 361 and the last 461 Thus the total number of sūtras according to this MS is 1186 There is an edition of the work printed in Telugu character According to that edition the total number of sūtras is 1086

The MS contains also the following works written in English script

1 Alphabetical Index of the Prakṛta sūtras of Vararuci (pp 1 18)

2 Alphabetical Index of the Prakṛta sūtras of Hemacandra (pp 1 3)

3 Prakṛtasūtras of Hemacandra (the 8th chapter of his Śābdanusāsana pp 1 61)

4 Alphabetical Index of the Prakṛta sūtras of Vālmiki (styled as Trivikrama sūtras pp 1 10)

5 Vocabulary for Prakṛta words with their corresponding Sanskrit words (pp 1 39)

Complete

Beginning

सिद्धिर्लोकाच्च । अनुक्तमन्यशब्दानुशासनयत् ।
सज्ञान्याहारमयी वा । सुस्वादिरेव्यहञ्ज । हा
हन्व । दि दीव । शयमा शु । स समास ।
आदि खु । गा गणपर ।

End

गाली वेद्यामानाया च । कृष्णा त्रिआचचौ अव

तसे च । अलघिअडगदेजलार्ग्या च । ओमारो
नदीम-यद्वीपे कम्पे च । उडभोमीतौ सद्भावे च ॥२०६॥

Colophon

इति तृतीयाध्याये चतुर्थे पादे । समाप्तश्चाध्यायः ।

733

8 J 46⁹

प्राकृतमूत्रम्—वाल्मीकिरुतम्

Paper 33 Foll 8½ X 6½ inches 21
lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

Complete

Two extra leaves added at the beginning read a portion of the work in duplicate Trivikramasūtra is the title of the work given in each page

734

8 J 56

प्राकृतमूत्रम्—वाल्मीकिरुतम्

Paper 56 Foll 7½ X 6 inches 25
lines in a page Devanagari script Old
Injured Good writing

Contains the sūtras arranged in alphabetical order Trivikramasūtra is the title of the work given in each page

Complete

735

8 J 46²

प्राकृतमूत्रवृत्तिः—त्रिविक्रमकृता

Paper 76 Foll 8½ X 6½ inches 20
lines in a page Devanagari script Old
Injured Good writing

This is a commentary on Vālmiki's Prakṛtasūtra by Trivikramadeva son of

(Vide Pandit V. Krishnamacharya's Notes on the MS. of the Karpūramañjarī-vyākhyā, published in the Adyar Library Bulletin 1945, for further remarks)

Complete.

Beginning .

अन्तरायान्धतमसविध्वंसनविभाकरम् ।
 दैयपद्मोपमर्देन्दु वन्दे करिमुख महः ॥
 उत्तराभिमुखा भक्ता यस्य वाचस्पतावपि ।
 भजामि भागधेय त प्रसन्न दक्षिणामुखम् ॥
 सेतु व्याख्यानरूपं गहनममृतं यं शास्त्रसाहित्यसिन्धो-
 बुद्ध्या बुद्ध्वा यथार्थं व्यरचयत निजा सिन्धुबन्धेति मज्ञाम् ।
 नत्वा यं यायजूक निगमविधिविदं तातमस्य प्रसादाद्वक्त-
 रूपावतारं विरचयति मितं सिंहराट् प्राकृतोपम ॥ -
 इह प्राकृतशब्दश्रद्धा । संस्कृतसमा संस्कृतभण्डा-
 देश्वाधेति । संस्कृतभवाश्च द्विधा । साध्यमानसंस्कृत-
 भवाः सिद्धसंस्कृतभवाधेति । तत्र देशवर्जितत्रिविध-
 प्राकृतशब्दविषय प्राकृत-पाठरणमारभ्यम् । भाषान्तर-
 विषयत्वे सत्यपि प्रायिकत्वात् सकृन्लक्षणप्रकृति-
 सन्नित्वत्वस्य भाषान्तरेणपि विद्यमानत्वाद्वा प्राकृत-
 व्याकरणमिति व्यवहारः । प्रक्रियाशस्य शास्त्रे व्या-
 कीर्णत्वात्तत्सुखज्ञानार्थमस्माभिर्य प्राकृतरूपावतारः
 प्रस्तूयते । तत्रादौ शास्त्रीयसंख्यहरज्ञापनार्थं संज्ञा
 परिभाषे वर्णयते—सुप्स्वादिरेत्यहल । स्वादिषु
 विभक्तिभ्यादिवर्णो वचनं वा अन्यहला सह संज्ञा
 स्यात् ।

End

अन्यादृशस्य अत्राङ्गाराङ्गसो । अन्यादृशस्य
 अत्राङ्ग, उराङ्गो इति भवत । अत्राङ्ग, उराङ्गो ।
 पस्तगृही दशिमो । पस्तदि गृहदि ।

Colophon

इति सक्तविद्याप्रसारद्वय समुद्रबन्धयजन-
 सुनुना सिंहराजनामधेयेन विरचिते प्राकृतरूपावतारे
 विद्याशौरसेन्यादिविभागः समाप्तः ।

732

8. J. 46:

प्राकृतसूत्रम्—वाल्मीकिवृत्तम्

Paper. 160 Foll. 7½ X 6½ inches 15
 lines in a page. Devanāgarī script Old
 Good Good writing Written on one
 side of paper Each page contains the
 title of the work as *Trivikramavṛttisā-
 dhasūtrapāṭhah* which would mean "the
 reading of the Sūtras determined accord-
 ing to Trivikrama's vṛtti "

The work is written in the sūtra form
 and gives the rules on grammar of
 Prākṛta language which is generally held
 to be a corruption of Sanskrit. It deals
 with the 6 kinds of Prākṛta language
 known as Mahārāṣṭrī, Śauraseni, Māga-
 dhī, Pārsāci, Cūḷika and Apabhraṃsa
 The authorship is attributed to a certain
 Vālmiki. However commentators on the
 work identify him with the famous author
 of the Rāmāyaṇa The work is also
 known by the title *Vālmikisūtra* after
 the author's name Some critics opine
 that the work was written originally in
 verse and then the verses were split up
 into various sūtras by the commentator
 Trivikrama for adding his vṛtti to them
 But this assertion does not seem to receive
 full support as some of the sūtras are not
 readable as verse when combined together.

737

8 J 20

स पात्रीकुर्याद्बुवनमनुभावादिव कृते

यदि श्राप्य काव्य मम रसिकउर्थैर्बुधजनै ॥

वक्तार सन्तु सवर्षि स्वाभिप्रायप्रकाशने ।

स पराशयसवादी कथास्वेकस्त्रिविक्रम ॥

प्राकृतसूत्रवृत्तिः—त्रिविक्रमकृता

Paper 57 Foll 8 X 6½ inches 20 lines
in a page Devanāgarī script Old Good
Good writing

The leaves are bound in disorder

The codex contains only the variation
of readings in Trivikrama's vṛtti found
in comparison with the MS belonging to
one Viśvesvarasastrin of Bangalore

738

8 H 25

प्राकृतसूत्रवृत्तिः—त्रिविक्रमकृता

Paper 84 Foll 15 X 6½ inches 13 lines
in a page Telugu script Old Much
injured Legible writing

Complete in 3 adhyāyas

Reads the following end and colophon

End

सुरा इत्यादय शब्दास्तद्वत्तत्समवर्तमाना प्रयोग
पदवीमासादयन्ति । सिद्ध इति पद मङ्गलार्थम् ।

Colophon

इति श्रीमदहंनन्दित्रैविशदेवश्रुतधरश्रीपादप्रसादा
सादितसमस्तविद्याप्रमाश्रीमत्त्रिविक्रमदेवविरचितया -
कृतव्याकरणवृत्तौ तृतीयस्याध्यायस्य चतुर्थं पाद ।

Then reads the following stanzas

सप्रययप्रकृतिसिद्धमशीघ्रसूत्र

सत्कारं बहुविधक्रियमौपदश्यम् ।

शब्दानुशासनमिदं प्रणुणप्रयाग

त्रैविक्रम भजत मन्त्रमित्राऽसिधै ॥

विशन्नन्त श्रात्र पदमधुरिमा मेदुगयति

प्रणिता नूनाऽथ प्रतिपदमहा साधुवचनम् ।

739

8 J 46½

प्राकृतसूत्रम्—हेमचन्द्राचार्यकृतम्

Paper 61 Foll 7½ X 6½ inches 20
lines in a page English script Old Good
Good writing

This is the 8th chapter of the Śabdā
nūśasana of Hemacandracārya dealing
with the grammar on Prakṛta Language
The author is said to be the pupil of
Devacandra and teacher of Kumārāpala
He is said to have born in 1088 A D and
died in 1175 A D

Complete

Beginning

अथ प्राकृतम् । बहुलम् । आप्तम् । दीर्घह्रस्वौ
मिथा वृत्तौ । पदयो सधिवौ । न युवर्णस्थास्वे ।
एदोता स्वरे । स्वरत्यादृते । ज्यादे । लृक् ।
अन्य-यजनस्य । न शुद्धुदा । निर्दुरावा ।

End

लिङ्गमतन्त्रम् । शौरसेनावत् । व्ययपक्ष । शेष
मस्कृतवत्सिद्धम् ।

Colophon

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिताया सिद्धहेमचन्द्रा
भिधानस्वापज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ अष्टम अध्यायस्य
चतुर्थं पाद । अष्टमाऽध्याय समाप्त ।

This MS contains also an alphabetical
index of the sūtras

Mallinātha and Lakṣmī and grandson of Ādityavarman of Bāna family Trivikrama's brother Bhāma was also known with the title Vṛttavidyut. The author states that he collected the Prākṛta words from the works of Jināsena, Hemacandra and others and gave them as examples for the rules. He salutes Śrīvīra and describes himself as a disciple of Arhanandin. About the authorship of Trivikrama attention may be invited to the article by Prof. A. N. Upadhyāya, published in the journal of the Bhāratiya-Vidyā-Bhavan, Bombay in May 1941.

Breaks off in the 1st pāda of the 3rd adhyāya

Beginning

श्रीवीरं प्राच्याचलसमुदितमखिलप्रकाशनं वन्दे ।
 दिव्यध्वनिपटुदीधितिमहभ्ररपद्मतिप्राप्त्यै ॥ १ ॥
 श्रुतमर्तुर्हर्नन्दित्रयिचमुनेः पदाम्बुजभ्रमरः ।
 श्रीवाणमुकुलकमलचुम्बेरादियर्भगः पौत्रः ॥ २ ॥
 श्रीमद्दिनापुत्रो लक्ष्मीगर्भमृताम्बुविसुवाशु ।
 भामस्य वृत्तविशुभास्रो भ्राता त्रिविक्रमः सुकविः ॥ ३ ॥
 श्रीवीरजिनसेनार्पादिवचः पयोनिधेः कतिचित् ।
 प्राकृतपदरत्नानि प्रकृतिशृङ्गीमृकृतिभूषणाय चिनोति ॥ ४ ॥
 अनलपार्थः मुखोद्यारः शब्दः साहित्यजीवितम् ।
 वचः प्राकृतमेवेति मतं सूत्रानुवर्तिनाम् ॥ ५ ॥
 प्राकृतं तत्समं देशं तद्वचं चैयदस्त्रिया ।
 तत्समं संस्कृतसमं क्षेत्रं संस्कृतभक्षणात् ॥ ६ ॥
 देश्यनाथं च रुद्रत्वात्स्वतन्त्रं न्याच भूषसा ।
 लक्ष्म नापेक्षते तस्य सप्रदायो हि बोधकः ॥ ७ ॥
 प्रकृतेः संस्कृतारम्भाध्ययानरितिसहाय यद्भवेत् ।
 प्राकृतत्वात्पु लक्ष्यानुतो वि लक्ष्म प्रचक्षन्हे ॥ ८ ॥

प्राकृतपदार्थसाधेप्राप्त्यै निजसूत्रमार्गमनुगमिता ।
 वृत्तिर्यथार्थसिद्धयै त्रिविक्रमेणागमात्क्रियते ॥ ९ ॥
 तद्वचतत्समदेश्यप्राकृतरूपाणि पश्यता विदुषाम् ।
 दर्पणतयेयमवबौ वृत्तिर्त्रिविक्रमी जयति ॥ १० ॥
 प्राकृतरूपाणि यथा प्राच्यैरा हेमचन्द्राचार्यात् ।
 विवृतानि यथा तानि प्रतिबिम्बन्तीह सर्गाणि ॥ ११ ॥

सिद्धिलोकाच्च । सिद्धिरिह प्रस्तुतप्राकृतशब्दसवन्विनी
 परिगृह्यते । सा च लोकाद्भवति । यस्मात् ऋतुवर्णा-
 भ्यामैकारौकाराभ्यामसंयुक्तद्वन्द्वकाराभ्यां द्विवचनाक्षरेण
 विरहितः शब्दोच्चारो लोकव्यवहारादेव लभ्यते,
 तस्मात् सिद्धिलोकादिति वेदितव्यम् । चकाराद्वक्ष्य-
 माणादनेकान्ताच्च ॥ १ ॥ अनुक्तमन्यशब्दानुशासन-
 वत् । यदिह स्वरादिसंज्ञात्वेन सधिप्रभृतिकार्यत्वेन
 चानुक्तं तदन्यशब्दानुशासनवत् कौमारजनेन्द्रपाणिनीय
 प्रभृतिषु यथोक्तं तथैव वेदितव्यम् ।

End.

डिप्पणिङ्गुहौ विगले । विङ्गुहस्य गलतेः डिप्प,
 णिङ्गुह इयादेशौ तु भवतः । डिप्पइ । णिङ्गुहइ ।
 विगलइ ॥ १०१ ॥

736

54. A. 13

प्राकृतसूत्रवृत्तिः—त्रिविक्रमकृता

Paper 21 Foll 8 × 6½ inches 14 lines
 in a page Devanāgarī script Old. New
 Good writing

Contains the first pāda of the first
 adhyāya

Reads the following colophon

इति श्रीमर्तुर्हर्नन्दित्रयिश्रुतमर्तुर्हर्नन्दित्रयिचमुनेः पदाम्बुजभ्रमर-
 दितसमन्तविद्याप्रामात्रिविक्रमदेवविरचितप्राकृतार्थ-
 रणहृत्तो प्रथमाध्यायस्य प्रथमपादः समाप्तः ।

सिद्धिलोकाच्च । सिद्धिरिह प्रस्तुता प्राकृतशास्त्र
सवन्निनी गृह्यते । सा च लोकाद्भवति । यस्मात्
कल्लवर्णान्या शेषाभ्यामैकारोकाराभ्यामनुक्तञ्जना
राभ्या द्विवचनाच्च विरहित प्रयागा लोके दृश्यते तस्मा
त्सिद्धिलोकादिति ज्ञेयम् । चकाराद्वक्ष्यमाणलक्षणञ्च ।

End

तक्षेधोल्ल । 'तक्षू तनूङ्गणे' इत्यस्य चारु इत्या
देश म्यात् । चारुडि, चारुदि । शेषाश्च धात्वादेशा
भायकर्मगोधात्वादेशा प्रत्ययाश्च सर्वे प्राकृततदवग
न्त्या ।

नगाक्षरीमहामन्त्राणादिस्त्रोक्तगमितम् ।

इम प्रबन्ध विबुध पठन् वारिमन्त्रिण मुपात् ॥

Colophon

इति श्रीमदखिलविद्यापरिवाग्दक्षिणामूर्तिमहादेवप्रसाद
लब्धविद्युत्प्रेतमीमांसाशब्दतर्कमाहिरसायमोमचरक
रिपज्ञेश्वरभट्टापाध्यायतनयकाण्डुभट्टापाध्यायशिष्येण
सत्ताम्बिकागर्भशुक्तिमुक्तामणिना सर्वविद्वत्कविसमन्त
दक्षिणामूर्तिमहादेवकिङ्करेण लक्ष्मावरेण विरचिताया
पद्मापाचन्द्रिकायामपञ्चशतविभाग । समाप्ता प्रन् ।

741 8 H 37

पद्मापाचन्द्रिका — लक्ष्मीधरकृता

Paper 32 Foli 6 X 6½ inches 17 lines
in a page Devanāgarī script Old Good
Good writing

Contains the Subanta and Tinsanta
portions incomplete

742 39 C 2

पद्मापाचन्द्रिकणम् — रामसरस्वतीकृतम्

Paper 14 Foli 8½ X 8½ inches 14

lines in a page Devanāgarī script Old
Good Good writing

This is a treatise on grammar of Prāk
ṛta dialect of six kinds as dealt with in
the Prākṛtasūtras of Valmīki The author
Bālasarasvatī was the son of Kṛṣṇa and
grandson of Bhairava of Yelabāci family
The following Telugu works also are
known to have been written by the author
(1) Bālasarasvatīyamu (2) Kaumudī
nāṭakamu, (3) Bāhaṭamu (4) Can
drīkaparinīyamamu (5) Vāmanapurāṇamu
(6) Bhramaraṅgītaprabandhamamu and (7)
Yādavaraghavapandavīyamamu The first
of these works is a commentary on the
Andhrasābdacintāmanī of Nannayabha
ṭṭa The author states therein that his
real name was Venkaṭakṛṣṇa and the
name Bālasarasvatī was only the title
borne by him He also states that he and
his ancestors were inhabitants of the
village Eḍappallī donated by Aḷiya Rāma
rāya son of Tīrumalā Rāya of Vijaya
nagar (1550 A D) (Vide No 248 of the
Descriptive Catalogue of Telugu MSS
in the Government Oriental MSS
Library Madras) He mentions Trivik
rama and Hemacandra As he quotes
Rāmacandraśrīrāma's Siddhāntacandrikā
he must have belonged to a later period

Complete

Beginning

चतुर्मुक्तमुपमात्रमुपरीहितगणि ।

वाता वनमिदं स्म तन्मे वास्तव्यं नरा ॥१॥

वर्मिणः पुग दम्भदम्भित जगत्प्रप ।

740

9 E 75

पद्मभाषाचन्द्रिका—लक्ष्मीधरकृत

Paper 117 Foll 12 × 3½ inches 10 lines in a page Telugu script Old Much injured Clear writing

A treatise on Prākṛta grammar dealing with the six varieties of Prākṛta dialects namely Māharāṣṭrī, Māgadhī, Śauraseni Paisācī, Cūlikāpaisācī and Apabhraṃsa. The author in the course of treatise incidentally comments upon Vālmīkīśūtras and Trivikrama's Vṛtti thereon. The author Lakṣmīdhara was the son of Yājñesvarbhāṭṭa and Sarvām bikā and grandson of Timmaśasomayājñin of Carakurī family. He was the native of a village situated on the bank of Kṛṣṇa river. His elder brother and preceptor was Koṇḍubhaṭṭopādhyāya Lakṣmīdhara is known to have written the following works 1 Prasannarāghavavyākhyā Timmabhaṭṭapāliya (1580 A D), 2 Gītagōvinda- vyākhyā Śrutarāñjanī (1580 A D), 3 Anar- garāghavavyākhyā Iṣṭārthakalpavallī. In the last work he states that he became samnyāsīn with the name Rāmānanda under Kṛṣṇānandayati. It is said that each of the 9 syllables of a mantra (Da kṣiṇāmūrti mantra ?) is included in cer- tain stanzas of the work. The printed editions of this work read some extra stanzas in the beginning

Complete

Beginning

भेदाभाषां विद्वान्मन्त्रिणे लोकमाश्रित ।

कल्याणयवीक्षाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥
वीतस्र कुणिअसराइरहसाणीसासणुण्ण ठिडा
पुत्र दिठ्ठमहोम्बवण समिअसेअवु एक्क-यळे ।
आळोळामळह्माकुण्डळपडाकिम्मीरकुप्पा सअ
ळच्छीए यणमण्डळं हवउ दे इट्ठराणु मुह ॥
वित्तन्धं कृतस्मराजिरमसनि आसतुन स्पृहा
पूर्वं दृष्टमशेषेन जमितस्वेदाम्बवेरुस्यले ।
आलोळामळहारपुण्डलप्रमाकिम्मीरकूर्पासक
लक्ष्म्या स्तनमण्डल भवतु ते इष्टार्थदानोन्मुखम् ॥
वेहि वेहि अ त्थणे ह्थेहि मण्डलुम्मज्जाए ।
घेत्तूण चुवमाणो अहर णे पाउ कामओ देओ ॥
द्वाम्पा द्वाम्पा च स्तनौ हस्ताभ्यामण्डयुगमपार्या ।
गृहीत्वा चुम्बमान. अधर नः पातु कामदो देनः ॥
कुणिअहरधनुदभगे जणअमुआसतरुमळिगीमिसे ।
चिट्ठउ विहरउ सते रड्डुगाइ मह मणो णिच ॥
कृतहरधनुमेद्रे जनकसुतात्वान्तरुमळिनीमिरे ।
तिष्ठतु विहरतु शान्ते खुनाये मम मनो नियम् ॥
लक्ष्मीवराख्यविदुषा पद्मभाषाचन्द्रिकानवा ।
विद्वत्कविचकोराणा प्रीतये निपतेधुना ॥
वामदेवी जननी येषा वाल्मीकिर्मन्त्रसूत्रकृत् ।
भाषाप्रयोगा ज्ञेयास्ते पद्मभाषाचन्द्रिकाध्वना ॥
अधेदानीं परिभाषाया स्वल्प प्रिनियोगध कथ्यते—
भाषा द्विधा संस्कृता च प्राकृता चेति मेदत. ।
कौमारपाणिनीयादिसंस्कृता संस्कृता मता ॥
इय तु देवतादीना मुनीना नापत्य च ।
विप्रप्रणिरदृष्टमन्त्रिणश्चुकिनामपि ॥
अङ्गिना च विद्यादीनामनीचाना प्रयुज्यते ।
प्रकृते. संस्कृतायास्तु विकृति प्राकृती मता ॥
पङ्क्तिषा मा प्राकृती च शौरसेनी च मागधी ।
पेशाची चूडित पेशाचरवभश इति क्रमात् ॥

(d) MISCELLANEOUS

743 22 A 36

अथर्वणकारिणः

Palm leaf 6 Foll 18 × 1½ inches
8 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

A brief work written in Sanskrit on
Telugu grammar by an anonymous
author. It is written in verse. The first
page of the MS mentions the title of the
work as Atharvanakarikalū. The work
is different from the Atharvanakarika also
called Vikrtivēka attributed to Atharva
nacārya (vide R No 405 of the Cata-
logue of Telugu MSS in the Govern-
ment Oriental MSS Library Madras)
and from the Trilingasabdanusasana of
the same author. If the word Puṣyapada
in the last stanza of this work is
taken to denote Akalanāhadeva the author
of Karnaṭkasabdanusasana our author
may be fixed in the last part of the 17th
century A.D. (vide Viresalingam Pantu-
lus Āndhrakavulacaritramu page 260,
part I 1917).

Complete

Beginning

अध्यामहादसा मू सवस्यति निगद्यत ।
तदनुकस्य कायस्य वना भवति पाणिनि ॥

वर्णलोपागमस्यैके सर्वस्मिन्स्तद्ववे पद ।
भिन्नत्वयुक्तरणस्य लोपादेशागमास्तथा ॥
तद्वन सस्फुती ये स्युसादेशायास्तदन्यत ।
वर्णस्य व्यनयश्च कुत्रचित्कप्रिसमत ॥
प्राकृते तद्ववे चापि चजौ दन्तभवौ स्मृतौ ।
अहेयमन्यदेशीय वत्तदेव प्रयुज्यते ॥
स खण्ड. प्रमान्ध्र स्याद्वैकृतेऽत्र कदापि च ।
तृतीये प्रथमे वर्ण पर एव हि दृश्यत ॥
विन्दुवैकृतमप्येऽत्र नान्यवर्ण परे तु स ।
सयुक्ते सस्फुताये स्यात्सर्वमान्ध्रपद लघु ॥
भवेदाद्यसमासेऽपि उभयोर्वत्पद तथा ।
परेऽपि च तथात्व स्यात्कचिन्नैर न रेकयो ॥

End

भाषेयममिता तत्र देश्या विप्रस्वभावयुक् ।
तच्चित्रना तु द्रष्टव्या पूज्यपादमुभाषिते ॥

744 30 J 26

आन्ध्रशब्दचिन्तामणि - नन्दयभट्टकृत, सट्टिजि

Palm leaf 14 Foll 17 × 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

The Āndhrasabdacintāmaṇi is a treatise
on Telugu grammar. The work is
written in Sanskrit and contains 90
stanzas in āryā metre divided into 274

काव्यानि यदुपज्ञानि तस्मै वाल्मीकये नमः ॥२॥
 वाल्मीकिं सूत्रकारं च वृत्तिकारं त्रिविक्रमम् ।
 वन्दामहे महाचार्यान् हेमचन्द्रादिकानपि ॥ ३ ॥
 तातपादं गुरुं देवं तान्महाकविनायकान् । -
 कृष्णदेवानमम्यामि ब्रह्मविद्यागुरुन्सताम् ॥ ४ ॥
 यलकूचिकृष्णदेवप्रथममुतां भैरवस्य यः पौत्रः ।
 बालसरस्वत्यायः षड्भाषाविवरणं समातनुते ॥५॥
 प्रागर्वागुपरि प्रभूतरविराड्बृन्दानुहायस्वदा-
 ग्गालो बालसरस्वतीकविमहोपाध्यायमश्वारकः ।

सगृह्य प्रथमगमानमुगमाह्वयविक्रमादीनिदं -
 बालानुग्रहकाम्यया रचयति प्रख्याप्यता सज्जनैः ॥६॥
 सिद्धिलोकाच्च । प्राकृतभाषासिद्धिः लोकव्यवहृत्-
 ज्ञेया स्यात् । चकाराल्लक्षणञ्च । परस्मैपदात्मने-
 पदनिष्पन्नाभावादिर्लोकव्यवहारगम्यः । त्रिविधा प्राकृ-
 तभाषा—देश्या, तद्गवा, तत्समा चेति । ताप्रत्य-
 तम्बरः, आम्बरस्य अम्बर इत्यादयो देश्याः शब्दाः ।
 तत्समा संस्कृतसमा—अहो हे हि अहहेत्यादयः ।
 तद्गवा संस्कृतज्ञा । सा च सकलभाषानिदानात् संस्कृ-
 तात् सिद्धावस्थया साध्यावस्थया च जायमानत्वात्
 सिद्धा साध्या चेति द्विविधा । तत्स्वरूपं यथास्थानं
 दर्शयिष्यामः । अनुक्तमन्यथाशब्दानुशासनवत् । अया-
 काङ्क्षणीयं । यदनुक्तमपि पाणिनीयशास्त्रानुसारेण

ज्ञेयं स्यात् । अत एवात्रापि प्रत्याहारादिव्यवहारः ।
 अत्र चत्वारिंशदक्षराण्येव व्यवहर्थाणि । यथा—
 ऐकारोकारश्चक्रत्वर्णशषक्षकारा न स्युः ।

End :

प्राकृतं षड्विधं चापि भारत्या बालभाषितम् ।
 भाषाणां प्राकृतादीनां वाल्मीकिर्मूलसूत्रकृतम् ॥
 विनाभिज्ञानमेतेषां दुर्ज्ञेयं नाटकादिकम् ।
 अनुग्रहेण बालेषु सर्वं संकुचितं मया ॥

ननु प्राकृतभाषानुपादेया, अपभ्रंशत्वात् गावी-
 गोण्यादिशब्दवत् । उपादाने म्लेच्छत्वप्रसङ्गः ।
 शिथानिचद्विरलदेशभाषात्वमपभ्रंशत्वम्, हम्मति-
 रम्मत्यादीनां विरलदेशभाषात्वेऽपिशिथनिबद्धत्वाच्चा-
 पभ्रंशत्वम् । नात्रविषयशृङ्गा किणादिशब्दानां शिष्टा-
 निबद्धत्वेऽपि नापभ्रंशत्वम् । प्राकृतं त्वपभ्रंशः, अतो
 न ग्राह्यमिति चेन्न । भगवता वाल्मीकिना निबद्धलक्षणं
 सर्वदेशप्रसिद्ध्यामिश्रकोपकारि प्राकृतं नापभ्रंशः
 संस्कृततुल्यमेव । अन्यथा नाटकेऽप्यपभ्रंशस्यानु-
 पादेयत्वप्रसङ्गः ।

Colophon

इति श्रीसकलसुकविमहोपाध्यायमश्वारकबालसरस्व-
 तीकृते षड्भाषाविवरणे सर्वं सपूर्णम् ।

End :

सू० क्रीवममा आमहद्वत् ॥

नपुसकसमाः क्रीवतुल्याः स्युः । अन्दमु । चन्दमु ।
गुरमु ।

सू० स्त्रीवत्स्युः स्त्रीसमा ।

स्त्रीलिङ्गतुल्या भवन्ति । गोड । मेड । बावि ।
मोवि ॥

सू० समास्तु समाः ॥

समास्तु प्रकृतद्वयतुल्या भवन्ति । सीत । खुकुल-
मु । जयिडु । जडकारमु ॥

Colophon ·

इयान्ध्रशब्दचिन्तामणिवृत्तौ तृतीयोऽजन्तपरिच्छेदः ॥

745 29. M 22.

आन्ध्रशब्दचिन्तामणिव्याख्या—अहोवल-
पण्डितकृता

Palm-leaf 137 Foll 16 X 1½ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Very much injured Legible writing

This is a commentary on the Āndhra
śabdacintāmaṇi of Nannayabhaṭṭa, by
Ahobalapandita disciple of Pōluri Madha
vayajyan. The author belonged to Pra-
bhanyana family and is said to have borne
the titles Abhinava Nannayabhaṭṭa and
Abhinavasabdānusāsana. The commen-
tary is called Kavisirobhūṣaṇa in the
colophon but generally known as Ahobala-
paṇḍitīyaṃ.

Wants beginning in the 1st pariccheda
and breaks off in the 5th pariccheda with
gaps in the middle

Beginning

..... धेतुनीलयोरेकत्वाङ्गीकारात् दोषः ।

ककारस्य क्षत्रियजाति, आचार्यस्य विप्रजातिरिति
यद्यपि जात्योरेक्य न, त अपि पर्याययोगोऽपि न दोषा
येत्याचार्याशयः । पर्याययोगो नातीव दोष इत्युक्ते ।
नकारादिक्रमेण गणनाया वकारस्य साध्यसिद्धत्वेन
अरिचक्रशोधनमपि कृतमाचार्येण । आचार्यताराया
अनूपाधया अक्षरताराया रोहिण्याश्च गणनिरोधः,
आदित्यनरयोयोगे गण मध्यममुच्यते इत्युक्ते ।
तद्देवादित्यगणत्वं रोहिण्याः नृगणत्वमनूपाधया
प्रसिद्धम् ।

* * * * *

Colophon

इति श्रीरामचरणाविन्दमिलिन्दान्त करणेन श्रीत्पो-
ल्लरिमाधवयज्वचन्द्रसमुज्ज्वलत्कृपाकटाक्षासादितमाधु-
पाण्डित्याभरणेन प्रमज्जनपंशाच्चिराकाशशङ्केन निर-
न्तराराधितविचक्षणशशङ्केन अभिनवनक्षत्रमष्टाचार्येण
अहोवलपत्याचार्येण विगचिनायामान्ध्रशब्दचिन्तामणि-
व्याकरणव्याख्याया कविशिरोभूषणाख्याया प्रथमः
सङ्गापरिच्छेदः ।

End

जेयं तु ज्ञेयं शिष्टप्रयोगत इत्युक्त भाष्यादिनापि ।
लिङ्गमशित्य लोकाश्रयत्वात्लिङ्गस्येयादिना प्रयोगानु-
सारित्व बहुधा प्रतिपादितमिति नव्यमतीव शुभम् ।

हसीय वसतादन्तर्वाणहसमुमानसे ।
सेयं कविशिरोभूया दूषणारे. प्रमादत ॥
तुष्टो ..... घमत्कृपाया-

नेतन्मशीपवचनैरपि दुष्टवार्तः ।

इष्टो भवेद्वि मुनयः . . वासे
लंके पिता निजशिशोर्वचनैर्गार्थः ॥

sūtras or rules. The author Nannaya-bhatta is considered as the first among the Telugu authors and poets. From the Āndhrakavulacaritramu by Rao Bahadur K. Viresalingam Pantulu, it is understood that the author belonged to Mudgala-Gotra and Vengināti family and was the court Pandit of the Cālukya King Rājārājendra (1022-1063 A.D.) He is also known to have written the following other works: (1) Āndhramahābhāratamu, (2) Rāghavābhīyudayamu and (3) Candikāvilāsamu. The Āndhrasabdacintāmanī has become so popular in the country as to attract many authors to write on it commentaries such as Bālasarasvatīyamu, Vāsudevavṛtti, Ahobalapanditīyamu, Nṛsimhapanditīyamu. In the MS. the rules are followed by a vṛtti in Sanskrit by an anonymous author. The work is divided into five chapters, namely: (1) Samjñā-*pariccheda*, (2) Sandhipariccheda, (3) Ajantapariccheda, (4) Halantapariccheda and (5) Kriyāpariccheda. The author opines that the Telugu language is originated from Prākṛta which is derived from Sanskrit and designates Sanskrit as Ādiprākṛti. The work has been described in No. 1238 of the Descriptive Catalogue of Telugu MSS. in the Government Oriental MSS. Library, Madras and the Telugu note added therein states that the authorship of Nannayabhatta is not fully believable as the rules found herein are inconsistent with those of the Bhāratabhāṣyāṅkāra-namu of the same author. Bālasarasvatī,

in his commentary on the work, mentions the author with the title *Bhāṣāvāganu-sāsana-cārya*.

Contains *paricchedas* 1—3 only.

Beginning :

नत्वा सरस्वती देवीं प्रपन्नानालोक्य भूरिशः ।
आन्ध्रलक्षणसूत्राणां वृत्तिरेषा विरच्यते ॥

सू० विश्वश्रेयः काव्यम् ॥

कवयने वर्णयतीति कविः । तस्य कर्म काव्यम् ।
पङ्कजादिवत् योगरूढत्वात् । रसोल्लसितशब्दार्थवट-
नार्थकमेव, न कर्ममात्रम् । तत्काव्यं कीर्त्यादिसमस्त-
श्रेय साधनं भवति । साध्योपलक्षणया अव्यभिचारेण
कार्यनिष्पादकत्वं ध्वनितम् ॥

सू० तददोषो परिष्कृतौ च वार्थौ ॥

दोषरहितौ गुणलंकारसामग्रीसहितौ च शब्दार्थौ
तत्काव्यम् ॥

सू० सा वाग्वा रसवृत्तिः ॥

चर्च्यमाणता प्राप्तस्य शृङ्गारादेः व्यापाररूपा वा
सैव काव्योचिता वाग्भवति ॥

सू० साध्यो हि रसो यथातथ कविभिः ॥

कविभिर्व्यास्यमात्रं यथास्मीयं वा शृङ्गारादिरसः
साध्यो हि । हीति प्रसिद्धौ ॥

सू०

स्वस्थान्वेषभाषामिमताः सन्तो रसप्रलुब्धधियः ।
लोके बहुमन्यन्ते वैकृतकाव्यानि चान्यदपहाय ॥

रससाधनैरुपवर्णाः कवयः स्वदेशीये ये वेषभाषे
तयोपरिमानिनः सन्तः अन्यदेशभाषामयं काव्यं
परिगृह्य लोके वैकृतकाव्यानि च बहुमन्यन्ते ।
चकारात् संस्कृतकाव्यानि बहुभ्रमणपूर्वकं कुर्वन्त्येव ।

2. PROSODY

747.

23. G. 45.

Beginning :

नृसिंहवृत्तमाला—विरूपाक्षयज्वकुता

Palm-leaf. 41 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 7 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Good writing.

The last leaf is much broken.

A work on prosody giving the characteristics with illustrations of various metres in Sanskrit. The illustrations are written in praise of God Nṛsiṃha and hence the work seems to have been called Nṛsiṃhavyāṭamālā. The author Virūpākṣasayajvan was the son of Rāmacandrādharin of Maudgalyagotra of Gaṅgama village. He is the same as the author of the Candrālokhavyākhyā Śārada-sarvarī (Vide No. 5221 of the Descriptive Catalogue of Sanskrit MSS. in the Tanjore Palace Library, Vol. IX). The author mentions herein Śrinātha's Vṛttaratnākaraṇavyākhyā and Dāmodara's Vāṇibhūṣaṇa (written earlier than 1676 A.D.). The work deals with the following subjects Samavṛtta, Viśamavṛtta, Mātrā-chandra, Āndhrabhāṣāchandas, Prastāra and Varnaphalādī in 600 verses.

Complete

वन्दे वन्दारूपा मन्दां शैलनन्दिनीसुनुम् ।
नि.संदेहश्छन्दोवृन्दे यद्वन्दनेन मन्दोऽपि ॥
गतौ मन्दाकन्ता सितश्शनपङ्क्तौ शिखरिणी
नितम्बे पृथ्वी सा नयेनरुचि द्युग्मविपुला ।
कचे स्त्रिविषयच्छस्त्राटिकमणिमाला करतले
महेन्द्राचारार्ध्या मम वसतु वक्षेत्रे विधिवधूः ॥
मयसतजमनगणा भूजलशुचिपवनखेनशशिनाकाः ।
गुरुलघुभेदोनयुतो भावादायन्तमक्षरं जयति ॥
मौद्गल्यगोत्रः पुरि चंगमाया श्रीरामचन्द्रोऽभवदध्वरीन्द्रः ।
तस्यात्मजः श्रीनरसिंहवृत्तमाला विरूपाक्षमुधीर्विधत्ते ॥
उक्तात्युक्ता मध्या ततः प्रणिष्टा च मुप्रतिष्टा च ।
गायत्र्युष्णिगानुष्टुप् बृहती पङ्क्ति ततश्चिष्टुप् ॥
जगती ततोऽतिजगती शक्यतिशकरी तथाष्टिश्च ।
अन्यष्टिर्न्यतिभृती प्रकृतिस्तथा कृतिर्विकृतिः ॥

• • • • •

उक्ताया श्रीवृत्तं गौरी स्वा श्रीरिति श्रीमनु ।
गङ्गा कन्या लक्ष्मीः धीते इति श्रीद्वितीयायाम् ।
नारीं मृगीं च मय्यच्छन्दानि रमणं च नरहरे वक्ष्यि ।
कन्या सह तरणिजया मन्मथनामप्रतिष्ठायाम् ॥

Colophon •

इति श्रीमौद्गल्यरामचन्द्राचार्यनन्दनविरूपाक्ष-
यज्वकुताया नरसिंहवृत्तमालाया समष्ट्याधिकारः ।

मत्प्राणवन्धो कर्णेकसिन्धौ

श्रीरामचन्द्रे प्रहितायचन्द्रे ।

लग्ना कृतिः सेयमशेषकाल

लोके वगिष्टा लभता प्रतिष्ठाम् ॥

श्रीरामाय समस्तदैवतशिखारत्नाय ते मङ्गलं

वोरावोवच्छिदापटिप्रमहिताख्याकाय ते मङ्गलम् ।

पागतीनसमस्तमद्गुणगणाधाय ते मङ्गलं

धोरायोदृतचन्द्रशेखरधनुःसाराय ते मङ्गलम् ॥

दुष्टेन्द्रारिसमूहनीरदमहा . . . . लं

पुष्टारभ्यनुजन्मपङ्कजमुहुरजाताय ते मङ्गलम् ।

इष्टायप्रदचानुरी . . . . सीताय ते मङ्गल

शिष्टानुग्रहकाम्यया द . . . . मङ्गलम् ॥

Colophon :

इति . . . . श्रीमत्पोल्लरिमात्रयञ्चवपण्डिता-
एण्डलसमुच्चलत्कृपासारसंयुक्षितकटाक्षासादित . . .
राकाशशङ्केन निरन्तराराधितविचक्षणशशङ्केन अभि-
नयशब्दानुशासननिष्ठाभिधानयता अहोबलपति . . .
. . . . व्याख्याया कविशिरोभूषणान्वयाया पद्यमः
क्रियापरिच्छेदः समाप्तः ।

746. 26. G. 28.

त्रिन्विङ्गशब्दानुशासनम् — अथर्वणाचार्यकृतम्

Palm leaf 4 Foll. 17½ × 1½ inches
8 lines in a page, Telugu script. Old.
Much injured Good writing

This is a metrical work in Sanskrit on
Telugu grammar by Atharvanācārya who
is said to have borne the title Catuṣṣaṣṭi-
kaladharya. The title Śābdaśūśāna
seems to have been borrowed by this
author from ancient writers like Patrañjali
Śākaśāstra, Hemachandra, Akahankadeva

and others. This work is generally
spoken as one of the two works on
grammar written by Atharvanācārya,
the other being the Vikativiveka or
Atharvanakārikā. But Rao Bahadur
K. Viresalingam Pantulu denies the
authorship of Atharvanācārya in respect
of the Vikativiveka. As the author
mentions Hemachandra, the work may be
assigned to a period later than the 12th
century A.D. The work is divided into
ten chapters

Complete.

Beginning .

. . . . . विख्यातधोमयोः ।
. . . . . चतुर्विंशति वरः ॥
करोमि शब्दं शब्दानां त्रिलिङ्गानां सल . . ।
नानाविधप्रयोगाद्यं ज्ञात्वा विविधकृत्कृतान् ॥
आन्त्रप्रसङ्गकृतमपवादमिहैः साधु विचारितान् ।
करोम्यापर्यणं शब्दं सर्वलक्षणवक्षितम् ॥
ज्ञात्वा बहूनि बहुदु . . . . ।
. . . . . द्वादशमुनिभिः कथितं सान्प्रत्यक्षणम् ॥
अथ वक्ष्यामि सूत्राणि प्रयोगानुमेरेण वै ।
गमादि प्रातिपदिक नामेति च निगद्यते ॥
कनिविन्यादयः सर्वे धातयः . . ।
. . . . . क्रिया. स्युः संज्ञा ज्ञेया सुवेधरः ।
अक्रमादिस्वराः प्राणाः कादयः प्रणिनो हलः ।
प्राणाः सप्त स्वरूपेण विश्रुता. प्राणिनः परे ॥

End .

शब्दानामृषोषार्थं समग्रः कृतमेव हि ।
एवं धातोः प्रत्ययान्तु कर्तव्यः मानुष्यवकः ॥

Colophon :

इति चतुर्विंशत्युपसंयमं गानापर्यवधिने त्रिन्विङ्ग-
शब्दानुशासने दशमः पाण्डः ।

Colophon

सत्प्रतीत्यै श्रीनिवासेन कृतं प्रस्तारशेखरे ।
वर्णप्रस्तावकमुनादध्याय प्रथमाऽभवत् ॥

End

आद्यात्स्वरादेकसंख्या सप्तभिर्वर्णैश्चक्रमात् ।
स्वरोषान्यान्तया वृद्धा सैका चादिष्टमादिशत् ॥ १२ ॥
सप्तस्वैको विप्रिक्तश्चेयथाहं प्राक्स्वरा भवेत् ।
क्षिप्रश्चेत्सप्तमागाध्वौ लघ्वे त्वेकेन याजयेत् ॥ १४ ॥
तस्मिन्विचिके तद्वीया क्षिप्रे स्याच्छ्लेष ईगित ।
नाङ्गे उन्दोऽर्थे एक स्यादित्य नष्ट समुद्धरेत् ॥ १५ ॥
सप्त चउन्द स्वेव नन लक्ष्माण्युदमन्स्वरविभेदा ।
तदुपरि षष्टिसहस्राण्यपि सप्त शानानि नयतिपि नय च ॥
केचल विनिमयेन निश्चिता

स्थूलदृष्टिपयगाचरा स्वरा ।
कालतो विनिमयेन निष्पद्येत्
कालकण्ठविषयापि विभ्रमेत् ॥ १७ ॥

Colophon

सत्प्रतीत्यै श्रीनिवासेन कृते प्रस्तारशेखरे ।
स्वरप्रस्तारानामाय पद्याऽध्यायश्च सङ्गत ॥ १८ ॥
श्रीनिवासे प्रतस्तार ग्रन्थ प्रस्तारशेखरम् ।
पश्यन्त्वाचन्द्रमस्तां सविस्तां बुभुक्षमा ॥ १९ ॥

749

9 J 13

प्राकृतउन्द.सूत्रम्

Paper 13S Foll 9 X 5½ inches 12 lines in 1 page Devanāgarī script Old Slightly injured Good writing

This is a metrical exposition of Prākṛta metres written in Prākṛta language. The author's name is not known. The verses given in illustrations are mostly the

author's own. The work strictly follows the rules of Pingala *alias* Pingalanāga who is said to have written first works on prosody. His Chandassūtra on Sanskrit metres has been described in the Vol I—Vedic of the Des Catalogue of Sanskrit MSS in the Adyar Library 1942 and was printed and published with Halāyudha's commentary by the Asiatic Society of Bengal in 1874. But his Sūtras on Prākṛta metres are not available anywhere. Pingala has nothing to do with the work under description except that his rules are followed by the author. Though the work is written in verse it is designated as Prakṛtachandas sūtra in literary works because it occupies the place of original sūtras of Pingala. As regards the date of the work the following facts may be taken in to consideration. The name of Hammir the great Rajaput king is mentioned in the work. His reign commenced in 1302 A.D. and extended over 60 years. The name of Candesvara the minister of Harasimhadeva is mentioned in the work. Candesvara is known to have written many works on Dharmasastra and in one of them *namely* Vāḍaratnā kara he gives the date of composition as Saka year 1236 corresponding to 1314 A.D. (Vide No. 1390 of the India Office Library Catalogue). Therefore the work may be assigned to the last part of the 14th Century A.D. as earliest. The work is divided into two parts the first dealing with Mātravṛtta and the second Varṇa

End :

वाक् तस्य भवति वक्ष्या फलति च सर्वकामधेनुरिव ।
नरसिंहवृत्तमाला कण्ठे यस्य . . . कटाक्षाणाम् ॥
श्रीहरिचरणयोगादादरणीया कृतिर्मयेयं स्यात् ।
न खलु गुण . . . . . ॥
प्रभुभिः शतैर्विगचिता श्लोकाना वृत्तमालिका हि मया ।
आचन्द्रतारकमियं . . . . . ॥

Colophon :

इति श्रीमौद्गल्यरामचन्द्राध्वरीन्द्रनन्दनश्रीविरूपा-
क्षयज्वकृता नृसिंहवृत्तमालि . . . ।

श्रीनृसिंहवृत्तमालिकासंपूर्णा ।

748. 19. L. 50.

प्रस्तारशेखरः— श्रीनिवासकृतः

Palm-leaf. 10 Foll 15 × 1½ inches. 6 lines in a page Grantha script. Old. Slightly injured. Good writing.

This is a metrical treatise on Sanskrit metres by Śrinivāsa son of Lakṣmī and Venkata. The author belonged to Kausīkagotra and Vājasaneyasākha of the Śuklayajus. He is also known to have written the following other works— (1) Sumanorañjana, (2) Śrinivāsacampū, (3) Vaijayantī, (4) Vṛttamanikosa, (5) Sa prakāratārāvalī, (6) Hariharastuti and (7) Lokoktisatakadvaya. Of these Nos. 1 to 4 are described under Nos 3856, 4161, 5048 and 5088 respectively in the Descriptive Catalogue of Sanskrit MSS in the Tanjore Library; Nos. 4 to 6 are printed and published in the Vāni Vilāsa

Press, Srirangam and No. 7 is kept in MS. by Pandit K. Ramachandra Sarma of the Adyar Library. The Prastārasekhara specially deals with the science of prosody explaining its development by the way of calculation of mātrās and varnas by permutation and combination. This kind of calculation is technically called Prastāra in the science of Sanskrit prosody. The work is divided into following six chapters—(1) Varṇaprastāra, (2) Mātrāprastāra, (3) Anuṣṭupprastāra, (4) Āryāprastāra, (5) S'abda-prastāra and (6) Svaraprastāra.

The MS. contains chapters 1 to 6 complete. .

Beginning :

अथ यो हि त्रिकालज्ञः प्रस्तारास्तपसा न्यधुः ।
अल्पधीः किं विधास्येऽहं हृदिस्थो बक्ति मे हरिः ॥ १ ॥
अमृतं सिन्धुमधनजं दत्तं येनैव भुञ्जते देवाः ।
प्रस्ताराध्विमथनजं स मम हृदिस्थो ददातु विद्वद्वधः ॥
लक्ष्मीवेङ्कटनाम्नोस्तनय सन् श्रीनिवासाख्यः ।
विप्रो वाजसनेयो ग्रन्थं प्रन्तारशेखरं कुरुते ॥ ३ ॥
अयं ग्रन्थो विजयता नाम्ना प्रस्तारशेखरः ।
प्रस्तारकौशलं सर्वं यदतो नास्तिरिच्यते ॥ ४ ॥
वर्णानां मात्राणां छन्दः प्रस्तारये तदीयगणैः ।
विषमानुष्टुमार्थो शब्दान् प्रस्तारये स्वरार्थापि ॥ ५ ॥
उक्तात्युक्ता मध्या तथा प्रतिष्ठा च सुप्रतिष्ठा च ।
गायत्र्युष्णिगनुष्टुब् वृहती षड्भक्तिस्तथा त्रिष्टुप् ॥ ६ ॥
जगती पुनरतिजगती शक्यैतिशक्ये तथैवाष्टिः ।
अस्यष्टिर्धृतिरष्टिरीथ च कृति प्रकृतिराकृतिर्विकृति ॥
संस्कृतिरतिकृतिरुत्कृतिरिति षड्विंशतिविधं स्मृतं छन्दः ।
सावत्कं छन्दः स्यात्पादो यावद्विरक्षुरैवेदितः ॥ ८ ॥

End

फुल्ल कमलवन पवन समीरणो लघु मन्द वहति ।
भ्रमरकुल दिक्षु विदिक्षु भ्रमति । किंच वने झरार
पतित । यत कोकिलगण पिकनिकरो विरहिगणाना
मुखे समुखे अतिविरस यत्र स्यात् तथा गैति
कूजतीत्यर्थ । यत्र च आनन्दिता युवना । उलसित
रससान्मना यस्मिन्नेवविव सरसनलिनीदलकृतशयन
कुसुमसमय आगतो वने सिसिररिउ शिशिरर्तु पल्ल
प्रयावृत्त । अत एव वसन्तसमयारम्भदिवसा दार्वा
जाता इति ॥ २१० ॥

751

11 D 23

वाणीभूषणम्—दामोदरमिश्रकृतम्

Paper 18 Foll 10½ X 4½ inches 11
lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

A metrical treatise dealing with Prakṛta
metres by Damodaramisra of Dirghayosa
family The work is written in Sanskrit
and gives Sanskrit illustrations for the
metres dealt with As Haribhaskara
mentions this work in his Vṛttaratnakara
vyakhya which is dated Sam 1733
1676 A D it is presumed that the author
Damodaramisra must have lived before
1676 A D (Vide India Office Library
Catalogue No 1091 page 303 part II)
The work has been printed in the Nirṇaya
sagar Press Bombay in 1895 and the
edition contains the following colophon
इति मणिलिप्ययाषुलाङ्गुलतयामादरमिश्रमिचितराणी
भूषण समाप्तम् । From this it is understood
that the author belonged to Mithila
country The work is divided into two

adhyāyas namely Mātravṛtta and Varna
vṛtta

The MS is almost complete

Beginning

राजत्पुञ्जराजकृति विमलोदयदुक्कलायलि
आजङ्गागिकणामणि प्रविलसन्मुक्तामणिप्रामणि ।
पादाम्भोजभुजङ्गकृति रणन्मञ्जीरमञ्जुगुति
श्रेयो व शिवशैलराजमुतयार्दशदभिन्न वपु ॥
दोर्वयोपकुलोद्भूतो दामोदर इति श्रुत ।
उन्दसा लक्षण तेन सोदाहरणमुच्यते ॥ २ ॥

सन्तीह यद्यपि महान्विसप्रणीत

प्रत्यास्तमापि मम वालिशताविलास

सपूर्णशारदनिधाबुदय प्रपन्ने

किं नाम नाभ्युदयमञ्चति तारकापि ॥ ३ ॥

अलसधिय प्राङ्गनमवि मुविष्य केचिद्वन्तीह ।

कृतिरेषा मम तेषामातनुतामीषदपि तोषम् ॥ ४ ॥

सयोगपूर्व सत्रिसर्गक च दोर्वन्वरे सगतमन्तग वा ।

विद्यादनुस्वारसमन्वित च गुर्वक्षरवक्रमिह द्विमात्रम् ॥ ५ ॥

सयुक्तपूर्वोऽपि लघु कचित्स्या

द्वर्णस्तु प्रदादिगता निभाषा ।

१ आ कचित्प्राकृतके लघु स्त

ईही तत्र त्रिन्दुयुते पठित्वा ॥ ६ ॥

मठडङ्गेति गणा स्यु पदपञ्चचतुस्त्रियुग्ममात्राणाम् ।

तेषा त्रयादशाष्टकपञ्चत्रिंशद्विप्रमेदा स्यु ॥ ७ ॥

प्रथमगुणधरे लघु दत्त्वा शेष समानमितरेण ।

उद्धृत गुरु लघु वा प्रस्ताव सप्तैषु यावत् ॥ ८ ॥

Colophon

इति आशमोदमिचितन वाणीभूषणे मात्रावृत्त नाम
प्रथमाऽध्याय ।

End

५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥

vitta. There are two different editions of this work. The first edition was printed in the Nirnayāsāgar Press, Bombay in 1894 with the title Prākṛtapīṅgalasūtra with the commentary by Lakṣmīnātha-bhāṭṭa. The second edition was published by the Asiatic Society, of Bengal in 1902 with the title Prākṛtapīṅgalam with the commentaries by Viśvanātha, Vamsīdhara, Kṛṣṇa, and Yādavendra. The MS. contains also a commentary on the work in each page up and down the text. The MS. breaks off in the 210th verse of the 2nd chapter.

Beginning

जो विविहमत्तसाअरपार पतो वि विमळमइहेळं ।
पढम भासतरंडो णाओसो पिगळो जअइ ॥
दीहो संजुत्तपरो विदुजुओ पाडिओअचळणं ते ।
स गुरुवकदुमत्तो अण्णो ल्हु होइ सुद्ध एकअळो ॥

जहा—

माईरुएहेओ हिण्णो जिण्णो अ बुद्धओ देओ ।
ससु काम्ती सा गोरी गहिळत्तण कुणइ ॥

End

जहा—

जं फुल्लकमलवण वइइ लहु पवण भमइ भनरकुल
दिसि विदिस ।
झत्तार पलइ वण रवइ कोइलगण विरहिगणमुह-
अइविस ।
आणदिअजुअजणउलसु रहसमण सरसणलिणीदलकि-
अमअणा ।
पल्लइ मिसिरिउ दिवसदिहर भउ वुमुममअ अव-
अरिअण्णा ॥ २१० ॥

750.

9. J. 13.

माकृतछन्दःसूत्रव्याख्या

Paper. 138 Foll 8 X 5½ inches 12 lines in page. Devanāgarī script. Old Slightly injured. Good writing

This is a commentary on the Prākṛta-chandassūtra described under last number. The author's name is not mentioned. This commentary is different from those of Viśvanātha, Vamsīdhara, Kṛṣṇa, Yādava and Lakṣmīnātha which are available in print.

Breaks off in the 210th verse in the 2nd chapter.

Beginning .

गरुडवधनारूपगुरुबुद्धिमाहात्म्यान्तरेण स पिङ्गलो-
जयति । स कः ? यो णाओ ज्ञातः अर्थात् गरुडेन ।
णाओ इति ज्ञो ण इति णः । पिङ्गलान्ना शेषनागोऽयं
ब्राह्मणरूपस्तिष्ठतीति ज्ञातः । कीदृशः ? विविधमात्रा-
सामरं प्राप्तः । प्रथमं भाषातरेण्डः प्रस्तारं कर्तुं देहीति
वाणी नौर्यस्य । पाराजिन्दी तरण्डो नौरिति हारा-
वली । सस्कृते आदिरुविर्गल्मीकिः । प्राकृते शालि-
वाहनः । भाषाकाव्ये पिङ्गलः । अत एव प्रथमपदो-
पादानम् । विः पक्षी । प्रकरणात् गरुडः । तस्य
विमला या मतिस्तस्या हेला अनादरो यथा भवतीति
मदनः । मया हेला यथा भवतीति रविकरः । विविधा
मात्रा धन यस्य सागरस्येत्यन्ये । प्रसिद्धं च लोके—
यथा किल गरुडेन पिङ्गलानागो भोक्तुं धृतः । स च
ब्राह्मणवेषधारी अहं कविः, मम कवित्वकौशलं पश्येति
यदेकत्र लिखामि न तदन्यत्रेति यथेकाकारमङ्क पश्यसि
तदा मा खादित्यसीत्युक्तम् । तेनानुमतः पञ्चविंश-
त्यक्षरप्रस्तारं कृत्वा समुद्रतीरपर्यन्तं वञ्चित्वा जलं
प्रविवेशेति । आर्या छन्दः ।

prakarana, (4) Padmāvatiṭprakarana, (5) Savayāṭprakarana and (6) Galitaparakaraṇa. It is also said that the number of Mātrā vṛttas is 78 with 288 subdivisions. The second pariccheda was written by his father Lakṣmīnātha. The date of composition of the first pariccheda as given by the author is Sam 1675=1619 A.D. A complete copy containing the two paricchedas is available in the Library of the Asiatic Society of Bengal and it is described under No 4752 of the Descriptive Catalogue of the Library Vol VI, 1931. From the concluding verses of the 2nd pariccheda as given below, it is understood that Candrasekhara left the work incomplete and his father completed it by complementing the 2nd pariccheda in his son's name in Sam 1676=1620 A.D. viz.

याते दिवं सुतनये विनयोपपत्ते

श्रीचन्द्रशेखरकवौ किल तत्प्रबन्धः ।

विच्छेदभाष गुवि तद्वचसेन सार्धं

पूर्णाकृतश्च स हि जीवनहेतवेऽस्य ॥

श्रीवृत्तमौक्तिकमिदं लक्ष्मीनाथेन पूरितं यत्नात् ।

जीयादाचन्द्रार्क जीयातुर्जीवलोकस्य ॥

रसमुनिरसचन्द्रैर्भाविते वैश्वमेऽब्दे

सितदलकलितेऽस्मिन् कार्तिके पौर्णमास्याम् ।

वतिविमलमति श्रीचन्द्रमौलिविजेने

रुचिरतरमर्ध्वं मौक्तिक वृत्तपूर्वम् ॥

The author Candrasekhara refers to a work called Udāharapamañjarī written by his father Lakṣmīnātha, who may be identified with the author of the commentary on the Prākṛtachandassūtra described under No 1780 of the Des

Cat of the Govt Oriental MSS. Library, Madras and printed and published in the Nirnayasagar Press, Bombay, in 1894. It is stated therein that Lakṣmīnātha wrote the commentary in Sam. 1657=1600 A.D.

The author calls the work as Vārtika to Pingala's Prākṛtachandassūtra Candrasekhara is known to have written another work on prosody called Pingala-bhāvodyota, a commentary on Pingalachandassūtra on Sanskrit metres (vide No. 1537 of the Descriptive Catalogue of the Asiatic Society of Bengal, Vol. II, 1923). He mentions therein a work called Pingalārthapradīpa written by his father Lakṣmīnāthabhaṭṭa in 1600 A.D. which gives the following genealogy of the author : (1) Rāmacandrabhaṭṭa, (2) his son Nārāyanabhaṭṭa, (3) his son Rāyabhaṭṭa, (4) his son Lakṣmīnāthabhaṭṭa, (5) his son Candrasekharabhaṭṭa (vide No 5077 of the Descriptive Catalogue of Sanskrit MSS in the Tanjore Palace Library, Vol IX)

Contains the 1st pariccheda only

Beginning

युष्मान्पातु चिरतनं किमपि तत्सत्यं चिदेकात्मकं

प्रात यत्र चराचरात्मकमिदं वाक्चेतसोर्गत्परम् ।

यस्माद्विभ्रमुदेति भाति च यतो यस्मिन्पुनर्लीयते

यद्विदुः श्रुतिशान्तदान्तमनसामानन्दकन्दं महः ॥

अमुष्मिन्मे दर्वीकरकलितदुर्बोधपिपमे

मतिरुन्दःशास्त्रे यदपि चरितुं नास्ति विपुत्रा ।

तथाप्याराध्यश्रीपितृवराणसेवामुमतिना

सदीयामिर्गामिर्गिरिचितपये गम्यत इह ॥ २ ॥

श्रीलक्ष्मीनाथमहस्य पितुर्नत्वा पदाम्बुजम् ।

कर्णद्विजवरगणत्रितयनगणमिह रचय ललितमधि
कुसुमगणं नारीगणनगणललितशरकुसुमसुकनककुसु-
मवरकृतरसनम् । नागाधिपनिगदितमिति च परिसु-
खितसकलकविनृकुलमतिरुचिर शास्त्ररमलमिह कलय
कमलमुखि सुखितविवुधजनहृदयम् ॥

यथा—

गोवर्धनगिरिधरमुपचितदितिसुतपरमहृदयमदशमन-
करं . . . . .

752.

20 f. 28.

वृत्तद्युमणिः—यशवन्तकृतः

Palm leaf, 2 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches 8
lines in a page. Grantha script. Old
Injured. Good writing.

A brief work on Sanskrit metres written
in verse by Yasavanta son of Gangādhara
of Visnavrddha family.

Contains a very small portion in the
beginning.

Beginning

स्वीयजनप्रत्यहृध्वान्तद्युमणिर्दयोदपरिपूर्णः ।
रिपुचयखण्डनचण्डः करितुण्डो भवतु भक्तमन्याय ॥
शिवयोः सुधाहरिद्रादीक्षिततोः सारभृजगतिपत्रोः ।
त्रिभुवनविग्रध्वंसी करिकल्पः कश्चिदरुणिमा जयति ॥
अधरस्त्वमेव वा शुनदी हासः कलिन्दजा दृष्टि ।
तव स स्मेरकटाक्षः लपयतु मामम्ब तीर्थराजोऽन्य ॥

* * * *

छन्दःपारावाराद्विचिन्वतो वृत्तमौक्तिकश्रेणीः ।
श्रीमतिपङ्कलनागप्रमुखाचार्यान् मुदा हृदा वन्दे ॥
यद्यपि सन्ति बुधाप्रथमप्रथितप्रन्थाः सहस्रशो जगति ।
मद्वालिशतालीला तथापि काचिचिरतनी स्फुरति ॥

पार्वणपीयूषाशानुदिते नो याति किं भग्न्युदयम् ।
कीरः किं वा ताक्ष्यभ्रमिमुद्रीक्ष्य स्वका गतिं त्यजति ॥
विविधप्रन्यविचारापटवः सन्तीह सालसाः केचित् ।
सचमत्कृतिकृतितस्त एव सन्तः सदा मुदं यान्तु ॥
श्रीविष्णुवृद्धमुनिकुलावतंसो जगत्पुटारयशाः ।
अपरार्धचन्द्रचूडो नाम्ना गङ्गाधरः क्षितौ ख्यातः ॥
तत्तनुजो यशवन्तः श्रीपतिपादाभ्युज्ज्वलोलम्बः ।
वृत्तद्युमणिस्तेन क्रियतेऽसौ लक्ष्यलक्षमयुतः ॥
अच्छन्दः सच्छन्दो वाज्यमखिलं द्विधा विधातव्यम् ।
गद्यादिकमच्छन्दः सच्छन्दः स्पष्टीर्यतेऽत्र मया ॥

End .

घातकरस्तु धकारो निखिलविनाशो नकारतो ह्येव ।
धनधान्यक्षपकर्ता धकार इह रो रजा तति तनुते ॥
तनुसक्षयं वकारः कुरुते भो राजतो महाभीतिम् ।
तस्मादनिष्टफलदानष्टौ वर्णास्त्यजेद्वकारादीन् ॥

753.

40 E. 39.

वृत्तमौक्तिकम्—चन्द्रशेखरकृतम्

Paper 31 Foll. $8\frac{1}{2} \times 5$ inches 12
lines in a page Devanāgarī script. Old.
Slightly injured Good writing.

This is a Sanskrit work on prosody
dealing with Prākṛta metres by Candra-
sekharā son of Laksmīnātha. The work
is based on the Prākṛtachandassūtra
of Pingala. The illustrations for the
metres are given in Sanskrit. The work
is divided into two parts, *namely* Mātrā-
pariccheda and Varnapariccheda. Can-
drasekhara's work represents only the
first part which is again subdivided into
six prakaranas, *namely* (1) Gāthāprakara-
na, - (2) Saṭpadaprakaraṇa, (3) Raddā-

754

20 I 25

वृत्तरत्नाकरः—वेदार्थभट्टकृतः

Palm leaf 5 Foll 18 X 1½ inches 8 lines in a page Telugu script Old Injured Good writing

This is the well known manual of prosody in 6 adhyāyas by Kēdārabhaṭṭa son of Pabbeka of Kāśyapa family. Pabbeka's name is variously spelt as Pabveka Prabveka, Prabbheka etc in various MSS. He is also described as well versed in Śaiva Siddhanta and Vedic texts. The author gives the following names connected with the tradition of the science of prosody: Śiva, Subrahmanya, Sanatkumāra, Bṛhaspati, Indra, Adiseśa, Pingala and his disciples. The topics dealt with in 6 adhyāyas are as follow: (1) Paribhāṣā, (2) Mātrāvṛtta, (3) Śrīmaṣṭī (4) Ardhasamavṛtta (5) Viśamavṛtta and Śaṭpratyāya. The total number of metres dealt with in this work is said 136. As the work has been quoted by Mallinātha who is believed to have lived in the early part of the 15th century Kēdārabhaṭṭa must have flourished before that date.

Complete

Beginning

वृत्तरत्नाकरं नाम प्राच्यना मुखसिद्धये ॥
विद्वज्जालिभिर्गार्वायुषदुक्तं लौकिकं द्विधा ।
मात्रावर्णविभेदेन उन्मत्तदिह कथ्यते ॥
षडध्यायनिबद्धस्य उन्मत्तोऽस्य परिस्फुटम् ।
प्रमाणमपि विज्ञेय षट्त्रिंशदधिकं शतम् ॥
म्यस्तत्रज्ञैर्गर्गान्तरेभिर्दशभिर्भूतैः ।
समस्तं वाङ्मयं व्यासत्रेणैक्यमिव विन्युता ॥

End

सर्वस्य दिगुर्गङ्गानां सद्भिर्ध्या प्रकीर्तितम् ।
वृत्तस्याङ्गुली व्यासिमिव बुधोत्तयाङ्गुलम् ॥
प्रन्तारो नष्टमुदिष्टमेकद्वयादिलग्नक्रिया ।
सर्वव्यापनमव्ययं पठेते प्रत्यया स्मृताः ॥
शास्त्राक्षिप्तोऽर्थात्तदुल्लेखनाभ्यनिलेन्दव ।
षट्त्रिंशतिर्वृत्तमन्वया उन्मत्तमभिधीयते ॥
प्रस्तवत्रया गणा द्वाष्टावगा मयनभा शुभा ।
सस्तत्रैकस्तत्रैकं सोत्तरोऽष्टमपद ॥

Colophon

इति श्रीमद्वृत्तरत्नाकरे षष्ठोऽध्यायः ।

The two extra leaves are added at the end and they enumerate the metres dealt with in the 2nd adhyāya of the work.

755

19 \ 6

वृत्तरत्नाकरः—वेदार्थभट्टकृतः

श्रीचन्द्रशेखरकविस्तनुते वृत्तमौक्तिकम् ॥ ३ ॥

श्रीमतिपिङ्गलनामोक्तच्छन्दःशास्त्रमहोदधिः ।

पितृप्रसादादभवन्मम गोपदसनिभः ॥ ४ ॥

अलसाः प्राकृते केचिद्भवन्ति सुधियः क्वचित् ।

तत्संतोषाय भवतु वार्तिकं वृत्तमौक्तिकम् ॥ ५ ॥

यो नानाविधमात्राप्रस्तारात्सामरं प्राप्य ।

गरुडमवश्यदत्तुलः स हि नागः पिङ्गलो जयति ॥

दीर्घः संयुक्तपरः पादान्तो वा विसर्गविन्दुयुतः ।

स गुरुर्वक्रो द्विकलो लघुरन्यः शुद्ध एककलः ॥

यथा—

गौरीवरं भस्मविभूषिताङ्गमिन्दुप्रभामासितभालदेशम् ।

गङ्गातरङ्गावलिभासमानमूर्धानमानन्दितमानमामि ॥

रेफहकारव्यञ्जनसंयोगात्पूर्वसंस्थितस्य भवेत् ।

वैकल्पिकं लघुत्व वर्णस्योदाहरन्ति विद्वांसः ॥

यथा—

जयति प्रदीपितकामो मम मानसहृदिनिमज्जनान्धियम् ।

यस्य गलगारलक्ष्मणान्धालिन्य मेऽन्तरस्थितं लग्नम् ॥

यद्यपि दीर्घं वर्णं जिह्वा लघुं पठति सोऽपि लघुः ।

वर्णास्त्वविरितं पठितान् द्वित्रानेकं विजानीत ॥ ११ ॥

अरे रे कथय वार्ता दूति तस्यातिचित्रा

मम सविधमुपेत्येत्येव कृष्णः कदा नु ।

इति चटु कथयन्त्या रात्रिकामा तदानी-

मतिगडगडदेहः केशवोऽप्याविरासीत् ॥

कनस्तुला यद्वत् हि सहते परमाणुत्रैपम्यम् ।

ध्रुवतुला न हि तद्वच्छन्दोमङ्गेन वैपम्यम् ॥ १३ ॥

लक्षणत्रिकं का कथं पण्डितसंसत्सु योऽबुधः पठति ।

हस्ताम्रप्रवद्गोः कृत्तं शीर्षं न जानाति ॥ १४ ॥

रममाणयेदहनेः पश्चाम्या चैव संगिता मात्राः ।

येषां ते प्रमाराष्टददनेत्येव संज्ञकाः प्रोक्ताः ॥१५॥

त्रयोदश ठभेदाः स्युष्टौ भेदाष्टकारजाः ।

इस्य भेदाः पञ्च इत्यत्र त्रयं जस्य द्वयं स्युतम् ॥१६॥

End :

अथोद्भूतकम् । सुधपूर्वकमेव ङगणयुगलेन रहितपदमुद्भूतकम् ॥ २८ ॥

उदाहरणमाकरद्वोद्भूतम् । ऊर्ध्वं वा ॥ २९ ॥

एवं गलितकादीनि वृत्तान्युक्तानि कानिचित् ।

लक्षणाणि लक्ष्यमालक्ष्य शेषाणि निजबुद्धितः ॥

निजबुद्धित इत्यनेनैतदुक्तं भवति । श्रीकालिदासादिप्रहाकविप्रतिबद्धसेतुबन्धादिमहाकाव्येषु निबद्धानि गलितकोद्भूतकादीनि लक्ष्यमालक्ष्यैव यथास्मत्तातचरणैरुदाहरणमन्तर्या स्वबुद्ध्या लक्षितानि, तथैव शेषाण्यपि लक्षयितव्यानि सुबुद्धिभिरन्यास्ता विस्तरेणेत्युपरम्यत इति शिष्यम् ॥

इति गलितकप्रकरणं षष्ठम् ॥

रन्प्रसूयाधसंख्यात मात्राच्छन्द इहोदितम् ।

सप्रभेदवमुद्भूतशतद्वयमुदीरितम् ॥ ३१ ॥

सोदाहरणमेतावदस्मिन्वर्ण्ये मयोदितम् ।

प्रस्तारसंख्यया तेषां भाषणे पिङ्गलः क्षमः ॥३२॥

श्रीचन्द्रशेखरकृते रुचिरतरे वृत्तिमौक्तिकेऽमुष्मिन् ।

मात्रावृत्तविधायकखण्डः संपूर्णतामगमत् ॥ ३३ ॥

बाणमुनितर्कचन्द्रैरीणितेऽन्द्रे वृत्तमौक्तिकं रुचिम् ।

माघे वल्लभपक्षे पद्मन्या चन्द्रशेखरस्थके ॥ ३४ ॥

Colophon :

इत्यलंकारचक्रनूडामणिच्छन्दः शास्त्रपरमाचार्यसरलोपनिषद्ग्रन्थार्णवकर्णधारश्रीलक्ष्मीनाथभट्टात्मजकविशेखरचन्द्रशेखरभट्टनिर्गचितं श्रीवृत्तमौक्तिकं पिङ्गलवार्तिकं मात्रावृत्तान्तः प्रथमः परिच्छेदः ।

समाप्तश्चायं वार्तिके पूर्वपाठः ।

760

24 A. 15.

inches 9 lines in a page. Telugu script. Old Slightly injured. Good writing. Complete.

वृत्तरत्नाकरः—केदारभट्टकृतः

Palm-leaf. 12 Foll. 7 × 1½ inches 10 lines in a page Grantha script. Old Slightly injured Good writing Complete.

The Name of the former owner of the MS —Balarāmasāstri.

761.

29. A: 8.

वृत्तरत्नाकरः—केदारभट्टकृतः

Palm leaf 11 Foll (1-11). 16 × 1½ inches. 4 lines in a page Telugu script. Old Much injured Good writing.

Wooden boards are added to both sides.

Complete

The name of the author's father is spelt as Prabbheka

762

29. A. 8

वृत्तरत्नाकरः—केदारभट्टकृतः

Palm leaf 7 Foll (89-95), 16 × 1½ inches 7 lines in a page Telugu script. Old Injured Good writing

Wooden boards are added to both sides.

Complete

The name of the author's father is spelt as Pabbeka

763

30 L 9

वृत्तरत्नाकरः—केदारभट्टकृतः

Palm-leaf 5 Foll (20 to 24). 17 × 1½

764.

20. I. 30.

वृत्तरत्नाकरव्याख्या चन्द्रिका—प्रभावल्लभकृता

Palm-leaf 38 Foll 12½ × 1½ inches. 8 lines in a page Grantha script. Old, Injured. Good writing

A commentary on the Vrttaratnākara of Kedārabhaṭṭa by Prabhāvallaba son of Vināyaka who is mentioned with the title Vādīndra. The commentary is called Candrikā The author belonged to Bhāradvājagotra and was a devotee of Sūrya. The commentary begins each adhyaya with a stanza in praise of Sūrya

Wants the beginning, otherwise complete.

Beginning

... सामानाधिकरण्यायोगात् लक्ष्यं च तदुक्षण-
मिति सामानाधिकरण्यविवक्षया स्वग्रन्थे लक्षणमात्रं
स्यैव लक्ष्यरूपस्वरूपने शिष्यबुद्धिसौकर्यं कृतम् । पूर्ण-
ग्रन्थवैलक्षण्यमपि सूचितम् । वृत्तरत्नाकर इति ग्रन्थनाम-
धेयम् । वृत्तानां रत्नाकर इति स्वग्रन्थस्य रत्नाकरस्य-
निरूपणेन तद्वृत्तानां रत्नत्वनिरूपणादेकदेशविमर्ति-
रूपकम् । यदा वृत्तरत्नानां वृत्तश्रेष्ठानामाकर इत्यर्थः ।
ततश्च तत्तच्छब्दोद्देशेन कानिचिदेव वृत्तानि श्रुति-
मुखानि प्रदर्शयन्ति इति सूचितम् । नामपदं च प्रसिद्धा-
वप्य ... संप्रदायाभिन्नहर्तृत्वेऽपि संप्रदायानि-
रिक्तमूलनपरिकिचिदर्थसम्पन्नाशङ्का म्यग्रन्थानामगणहेतु-
परिहर्तुं विषयादिप्रतिपादनाय च विद्वत्प्रातिभिनि-
चतुर्थश्लोकः ।

ning gives the following list of authors and works on lexicography: Vyālinighaṇṭu. Visvaprakāśa, Anuktaṃ. Sarana, Inanighaṇṭu, Dhanapālanighaṇṭu, Haima, Tārāpālī, Viśva, Vaijayantī, Halāyudha, Dhanañjaya, Nānārtharatnamālā, Trīkāṇḍaśeṣa, Amaraseṣa, Ratnamālā, Ratnakosa, Rabhasa, Subhūtiṭikā, Abhidhānaratnamālā, Rudranighaṇṭu, Cūḍāmani, Bhallaṇighaṇṭu, Nāmamālikā, Kesava, Śāśvata, Bhōjanighaṇṭu. Gopālanighaṇṭu, Yādava, Ajaya, Bhāguri, S'ubhāṅga, Jaya, Dharaṇī, Utpalī, Sajjananighaṇṭu. After the list it reads the following verses :

अमरो वैजयन्ती च विश्वश्चाध धनंजयः ।
विश्वप्रकाशिका व्यालिरनुक्तः सर्णोऽजयः ॥
इनो हेमस्तरपालो धनपालो हलायुधः ।
नानार्थरत्नमाला स्याद्रत्नकोशः सुभूतिकः ॥
त्रिकाण्डशेषोऽप्यमरशेषः स्याद्रत्नमालिका ।
भागुरिश्च शुभाङ्गश्च धरण्युत्पलिनी जयः ॥
केशवः शाश्वतो भोजो गोपालो यादवः स्मृतः ।
अभिधानरत्नमाला रुद्रश्चूडामणिस्तथा ।
नाममाला भट्टजस्तु रभसो वैजयन्तिका ॥

756. 20. 1. 26.

वृत्तरत्नाकरः—केदारभट्टकृतः

Palm-leaf. 5 Foll. 17½ × 1½ inches.
7 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Good writing.
Complete.

The date of copying: Friday, the first day of the bright fortnight of Māgha month in Saumya year.

757. 20. 1. 27.

वृत्तरत्नाकरः—केदारभट्टकृतः

Palm-leaf. 5 Foll. 15 × 1½ inches.
9 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.
Complete.
Name of the copyist—Bāvanārya.

758. 20. 1. 30.

वृत्तरत्नाकरः—केदारभट्टकृतः

Palm-leaf. 7 Foll. 12¾ × 1½ inches.
8 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Legible writing.

Complete.

The following stanza is added at the end :

“आलानं जयकुञ्जरस्य हृदयां सेतुर्विपद्धारिधेः
पूर्वादिः करवालचण्डमहत्सो लीलोपधानं श्रियः ।
संप्रामावृतसागरप्रमथनक्रीडाविधौ मन्दरो
राजन् राजति विश्ववैरिवनितावैधव्यदस्ते भुजः ॥”

759. 23. B. 11.

वृत्तरत्नाकरः—केदारभट्टकृतः

Palm-leaf. 10 Foll. 13½ × 1½ inches.
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Good. Good writing.
Complete.

The following stanza is added at the beginning :

“ज्ञानानन्दमयं देवं निर्मलस्फटिकाकृतिम् ।
आधारं सर्वविद्यानां हृदयविमुपास्महे ॥”

inches 7 lines in a page Telugu script
Old Injured Good writing
Complete

The following additional stanza is found
in the beginning

“नवरात्रिनिभिन्नदनुजेन्द्रमुजान्तम् ।
अधश्चार्धं च कण्ठस्य नरकण्ठीव भजे ॥”

769 29 A 8

वृत्तरत्नाकरव्याख्या धीशोधिनी—श्रीनाथकृता

Palm leaf 50 Foll (17 71) 16 × 1½
inches 6 lines in a page Telugu script
Old Much injured Illegible writing

Wooden boards are added to both
sides

Complete

The following additional stanza is found
in the beginning

नवरात्रिनिभिन्न + नरकण्ठीव भजे ॥

770 30 L 9

वृत्तरत्नाकरव्याख्या धीशोधिनी—श्रीनाथकृता

Palm leaf 19 Foll 17 × 14 inches
9 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

Complete

771 33 I 27

वृत्तरत्नाकरव्याख्या धीशोधिनी—श्रीनाथकृता

Palm leaf 50 Foll 15½ × 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Injured Clear writing

Complete

The following additional stanza is
found in the beginning

नखगलविनिभिन्न + नरकण्ठीव भजे ॥

772 24 N 45

वृत्तरत्नाकरव्याख्या मणिनिधिः—नारायण
पुरोहितकृतः

Palm leaf 18 Foll 14½ × 1½ inches
11 lines in a page Grantha script Old
Good Good writing

A commentary on Kedarabhaṭṭa's
Vṛttaratnakara by Narayanapurohita son
of Nrsimhajayan The commentary is
called Maninidhi in this MS and printed
editions But some MSS call it Mani
manjari (Vide the next No and the
Trivandrum MS described under No
1323 of the Descriptive Catalogue of
Sanskrit MSS in the Palace Library Vol
VI) This is also called Matimanjari
in the Madras Govt Oriental Library
MS (Vide 1792 of the Descriptive
Catalogue of Sanskrit MSS in that
Library Vol III)

Breaks off in the 3rd adhyāya

Beginning

सुखमतानसिद्धयं नौमि ब्रह्माच्युताचिन्तम् ।

गौरीविनायकापत शरर लाङ्गशरम् ॥

मणिनिधिराख्यानप्राग्भम् ।

शेनाम्बोऽस्मिन् देव शुद्धमङ्गलप्रदम् ।

वाचि भूतिप्रद साक्षाद्देव मन्त्रैरुच्यते ॥

वृत्तिसिद्धयन्त पुत्रा नारायणपुत्राणि ।

वृत्तरत्नाकरव्याख्या धीशोधिनी यः शान्ति ॥

End :

एवमार्यावृत्ते प्रस्तारो दर्शितः । एवमन्येष्वपि मात्रावृत्तेषु तत्तल्लक्षणाविरोधेन प्रस्तारक्रम ऊहनीयः । एषु तु मात्रावृत्तेषु परान्तिकाचारुहासिनीवक्त्रविपुला-प्रभेदमात्रासमकादिपूक्तादिवर्णच्छन्दःस्विव चत्वारोऽपि पादास्तुल्यलक्षणाः । तेष्वेकैकपादमात्रप्रस्ताग्णेनैव प्रधानभेदान् समवत उच्यते पश्चात्तेषामन्योन्यमिश्रणेनान्येऽपि प्रकारभेदा उन्नेतुं शक्यन्त इति बोध्यम् । पाद इति ।

भारद्वाजकुलाब्धिकौस्तुभमणेरद्वैतवियागुरो-

वर्दीन्द्रस्य विनायकार्यमुमतेः सूनुः प्रभावलुभः ।

नत्वा नाथमनूस्सारथिमिति श्रीवृत्तरत्नाकर-

व्याख्या बुद्धिविशुद्धये व्यरचयत्संक्षेपतश्चन्द्रिकाम् ॥

765 24. A. 15.

वृत्तरत्नाकरव्याख्या धीशोधिनी—श्रीनाथकृता

Palm-leaf. 115 Foll. $7 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

This is a good commentary on Kedāra-bhatta's Vrttaratnākara by Śrinātha son of Govindabhaṭṭa. The commentary is called Dhīśodhinī.

Complete.

Beginning :

प्रणम्याखिल्लोकेशं पूर्वाचार्यानुसारिणा ।

गोविन्दभट्टविदुषः श्रीनाथाख्येन सूनुना ॥

मिताक्षरं प्रमृतार्थं छन्दःशास्त्रं प्रशस्तिमत् ।

व्याख्यायते स्वधीशुद्धये वृत्तरत्नाकराभिधम् ॥

तत्रादौ छोकैर्लिभिराचार्यः प्रारिप्सितग्रन्थाविन्न परिसमाप्तिहेतुभूतानेकसंपत्तिद्वयेऽभिज्ञता देवता प्रणम्य

विशिष्टजनपरिग्रहाय स्वाभिजात्यवृत्तिः संकीर्त्य श्रोतृ-जनसमाधानायाभिधेयं प्रयोजनपुरःसरं प्रतिजानीते--सुखेति ।

End :

अर्थस्तावदयम्—एते पूर्वोक्ताः षड् विधयः प्रस्तारादयः प्रथयाः प्रमाणानि मताः संमताः पिङ्गलादीनामाचार्याणामिति ।

Colophon :

इति श्रीमता कविशार्दूलेन श्रीनाथेन विरचितायां धीशोधिन्याख्याया वृत्तरत्नाकरव्याख्यायां षष्ठोऽध्यायः ।

Then 5 extra leaves are added and they contain a few lines of the Sūryasata-kavyākhyā which will be described in the Stotra Vol. of the Catalogue.

766. 8. F. 58.

वृत्तरत्नाकरव्याख्या धीशोधिनी—श्रीनाथकृता

Paper. 26 Foll. $8 \times 6\frac{1}{2}$ inches. 25 lines in a page. Telugu script. Old. Slightly injured. Good writing.

Breaks off in the 5th adhyāya.

767. 9. F. 82.

वृत्तरत्नाकरव्याख्या धीशोधिनी—श्रीनाथकृता

Paper. 6 Foll. $8\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ inches, 31 lines in a page. Grantha script Old. Injured. Legible writing.

Bound in book form.

Breaks off in the 2nd adhyāya.

768 28. A. 1.

वृत्तरत्नाकरव्याख्या धीशोधिनी—श्रीनाथकृता

Palm-leaf. 35 Foll. (30-64). $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$

inches 7 lines in a page Telugu script
Old Injured Good writing

Complete

The following additional stanza is found
in the beginning

“नवराप्रविनिभिन्ननुजेन्द्रभुजान्तम् ।
अप्रश्नाध्वै च कण्ठस्य नरकण्ठीव भजे ॥”

769 29 A 8

वृत्तरत्नाकरव्याख्या धीशोधिनी—श्रीनाथकृता

Palm leaf 55 Foll (17 71) 16 × 1½
inches 6 lines in a page Telugu script
Old Much injured Illegible writing

Wooden boards are added to both
sides

Complete

The following additional stanza is found
in the beginning

नवराप्रविनिभिन्न + नरकण्ठीव भजे ॥

770 30 L 9

वृत्तरत्नाकरव्याख्या धीशोधिनी—श्रीनाथकृता

Palm leaf 19 Foll 17 × 14 inches
9 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

Complete

771 33 I 27

वृत्तरत्नाकरव्याख्या धीशोधिनी—श्रीनाथकृता

Palm leaf 50 Foll 15½ × 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Injured Clear writing

Complete

The following additional stanza is
found in the beginning

नखगप्रविनिभिन्न + नरकण्ठीव भजे ॥

772 24 N 45

वृत्तरत्नाकरव्याख्या मणिनिधिः—नारायण
पुरोहितकृतः

Palm leaf 18 Foll 14½ × 1½ inches
11 lines in a page Grantha script Old
Good Good writing

A commentary on Kedarabhāṭṭa's
Vṛttaratnakara by Nārāyaṇapurohita son
of Nṛsiṃhayaṇa. The commentary is
called Maṇinidhi in this MS and printed
editions. But some MSS call it Maṇi
manjari (Vide the next No and the
Trivandrum MS described under No
1323 of the Descriptive Catalogue of
Sanskrit MSS in the Palace Library Vol
VI). This is also called Maṇimanjari
in the Madras Govt. Oriental Library
MS (Vide 1792 of the Descriptive
Catalogue of Sanskrit MSS in that
Library Vol III).

Breaks off in the 3rd adhyāya

Beginning

सुखमतानसिद्धयै नीमि ब्रह्माच्युताचितम् ।

गौरीविनायकोपेत शरर लङ्काग्रम् ॥

मणिनिधिव्याख्यानप्राग्भम् ।

श्वेताम्बोविस्मृत देव शुद्धस्फटिकविग्रहम् ।

वाचि भूतिप्रद साक्षाद्वन्दे गन्धर्वसन्ध्याम् ॥

नृसिंहयन्त्रेन पुरा नारायणपुराणित ।

वृत्तरत्नाकरव्याख्या व्याख्याति ययामति ॥

अ॥ प्रारम्भितस्य ग्रन्थस्याविघ्नपरिसमाप्तिप्रच
यगमनाऽभिष्टदेवतानमस्कार करोति—सुखसतानेति ।
सुखस्य सोम्यस्य सतान अविच्छेद । यद्वा
ओभन मतान प्रचयगमनम्, अविच्छेदेन लोकेऽस्य
ग्रन्थस्य प्रचार इति यावत् । तस्य सिद्धयर्
ब्रह्माच्युताचित कमलजकमलाकान्तपूजितम् । गौरीवि
नायकोपेत गिरिजा गजास्पसनाऽऽलङ्कार लोकस्य
भुवनस्य शरर सुखकर शरर ग्रमु नीमि स्तौमि ।
गौरीमास्यपुनोपेतमिति पाठे अगजगजाननपडानन
समेतमित्यर्थः ॥ १ ॥

Find

खरशरविरतिर्नौ रौ प्रभा ॥ १० ॥ २० ॥
अभिनवतामरस नजजाय ॥ १२ ॥ २१ ॥
नयुगयुगयुक् च गौरी मता ॥ १२ ॥ २२ ॥
भवति मनसि मे भगद्भक्ता ।
हिमगिरितनया शरीरप्रभा ॥ १२ ॥ २० ॥
प्रचलितहसकुल स्फुटमीन
मलयभुवा मरुता परिधूतम् ।
मधुसमये स तदा नरराज
स्त्वभिनवतामरस सर आयात् ॥ १२ ॥ २१ ॥
बलमिदुपलनीलदेहप्रभा
श्रुतिगणमुखद्विजेन्द्रस्तुता ।
गजमुखशिखिवाहनाभ्या नवा
वितरतु भवता तु गौरी सुखम् ॥ १२ ॥ २२ ॥

An extra leaf at the beginning contains
the Narayanastaksaramantra

773

26 L 32

वृत्तरत्नाकरव्याख्या मणिमञ्जरी — नारायण-
पुरोहितः

Palm leaf ० Foll 17 X 1 inches 5

lines in a page Grantha script Old
Injured Legible writing

Same work as the Manimadhū described
in the last number The colophon
found in this MS calls the commentary
Manimamajari, but it is the same as
that called Manimadhū in the previous No
and printed books

Contains the 6th adhyāya only

End

प्रस्तारभूमया यद्यथै तर्हि तदन्तर्गले सप्ताध्वभू-
मय इत्यर्थः । तत्फलपन परस्परमसमेलनम् । वृत्तस्या
ङ्गुलिकी वृत्तिमध कुर्यात् गङ्गुलम् । वृत्तस्य विन्यासे
गुरोर्लोभोश्चान्तराले आङ्गुलिकी वृत्तिमेलनार्थं कुर्यात् ।
तदाङ्गुलीनामभेद । तत्रा अध्वदेकोन इत्यर्थः ।

प्रस्तारो नष्टमुद्रिष्टमेकद्वयादिलग्निक्रिया ।

सख्यानमध्वयोगध पडेते प्रत्यया मताः ॥

मध्यान्ताद्यखिलस्थगा जसममा सूर्यान्तिलेन्दुक्षमा
देवा स्फीतरुगन्यदेशगमनप्रख्यातिकीर्तिप्रदा ।
मध्यान्ताद्यखिलस्थला रतयना यद्भवन्मुजाम्भोदिवो
वृत्तादौ मृत्तिशून्यतोत्तमसमृद्ध्यायूषि त तन्वते ॥
मो भूमिस्त्रिगुरु शुभ वितनुत भ पूर्वगुधन्द्रमा
कीर्ति योऽभ्युदय पय प्रथमलो न स्वधिरागुल्लिख ।
वायु सोऽन्तर्गुरुर्विदेशगमन शून्य नमस्तोऽन्तर्गो
राऽग्निर्मध्वलघुमृति दिनमणिर्मध्वेगुरुर्जो हजम् ॥

Colophon

इति वृत्तरत्नाकरव्याख्याया मणिमञ्जर्या षष्ठोऽध्याय ।

Then reads the following stanzas

यदीया मन्दिरापना भव किमवलबलम् ।
वक्षिता कर्त्रपादानरुमाधिर्गणक्रिया ॥
रावणेन रणे शक्ति क्रुद्धेनाशीविषोपमा ।
मुक्ताशूरस्थभीतस्य लक्ष्मणस्य ममज सा ॥

पत्रीभूतपयोदकाशिहविवो कौ रक्षणीयश्छर
 पद्दूरे शमभीतिरहविषणा वागफगयत्पदे ।
 यत्स्मरशिक्षिप्रदध्वपुषौ पूरब्जभूसोदरौ
 गासूतायितगोपतीरभितगुर्योगोपट त भजे ॥
 चक्रे तच्छत्रुमित्रे त्रिपुरविजयिन स्यन्दनस्तत्पदाङ्क
 द्वैतीयाक्रान्धुजाक्षी शरधगपि स गौस्तद्विजाताधिनाथ ।
 काण्डास्तत्रातत्राताननकुहरचरा ज्या च तन्मस्तचक्री
 यस्यासीत्सोऽवनान शिशिरकरवरोऽज्ञासिमौर्मिदेश ॥

774 10 B 7

वृत्तरत्नाकरव्याख्या मृतसंजीविनी—भास्कर
 रायकृता

Paper 72 Foll 10½ X 5 inches 8
 lines in a page Devanagari script Old
 Injured Good writing

A critical commentary on Kedara
 bhāṣa's Vṛttaratnākara by Bhāskararaya,
 the well known writer on Tantric religion
 From his Nityasodasikarnavakyakhya
 called Setubandha it is understood that he
 was also called Bhasurānandanatha and the
 son of Konamamba and Gambhiraraya
 dikṣita He was the pupil of Nṛsiṃha
 guru and Śivādatta He gives herein the
 date of composition of the work as 1627
 Śaka = 1705 A D His other work Pin
 galacchandassutrayakhya Bhasvarāja is
 said to have been completed in Sam
 1793--1737 A D The Indra Office
 Library has among its collection, a MS
 of the Bhāṣavaraja which is said to have
 been copied in the same year as 1737 A D
 (Vide Nos 565 and 566 of the Indra
 Office Library Catalogue part I) He

refers to his other two works on prosody
 named Chandahkaustubha and Chando
 bhaskara Though this work is meant to
 be a commentary on the Vṛttaratnākara
 it often gives interpretations to many of the
 utras of the Pīngalachandas The author
 incidentally mentions two other com
 mentators on the Vṛttaratnākara namely
 Sulhana and Haribhāskara and in disput
 able points he maintains Sulhana's
 view after condemning Haribhāskara's
 criticism on Sulhana Thus among the
 three commentators on the Vṛttaratnākara
 the chronological order is thus (1) Sul
 hana (2) Haribhāskara (3) Bhāskararaya
 Haribhāskara gives the date of his work
 Vṛttaratnākara vyākhyā Setu as Sam
 1733--1676 A D The author is said to
 have borne the surname Bharati

Complete

Beginning

यागपराऽन्तर्गता लघुगपि द्वाव सटा गुरुताम् ।
 यदनुपहजयन्निघ्ना पिङ्गलनागा मङ्गल ददताम् ॥
 वृत्तगङ्गासम्बन्धाख्या सम्बन्धजनतापणाम् ।
 मृतसंजीविनाप्रख्या प्रख्यापयति भास्कर ॥
 वृत्तगङ्गासम्बन्धाख्या भूषण्य मन्त्रि ययपि
 तथापि मृतजाविन्या कला नाहन्ति पाठशाम् ॥

प्रारम्भिनस्य प्रबन्धस्याभिन्नमाह्वयं स्वतद्वन।
 प्रणमत् स्वप्रबन्धनामान्कीर्तयति—मुख्येयादिपद्ययय ।
 मुख ब्रह्मानन्द , मतान पुत्रपौत्रादि, तथा मिद्विगम ,
 तदप्रमिति कश्चित् । तस्मत्, शास्त्रे तस्या
 कामनाया अनुपयोगात् । अन मुख्यमतानयारुनाथया
 मिद्विगमो यस्मात् त शस्त्रमिगम्य । क्रियापिदपय

मिति परे । मुष्टु खमाकाशो येभ्यस्तेषा वर्णानां
संतानं समूहो ग्रन्थः, तत्समाख्या इत्यपरे ।
निर्विघ्नपरिसमाप्तिजं सुखं तस्य संतानः परंपरेत्येके ।

End :

अत एव एकोनत्वमुक्तं, प्रथमभेदे लघ्वभावेनोद्दिष्टा-
भावात् । भूत्यागं विनैव लेखनं तु विसंध्यध्वयोग
उच्यते । वंशेऽभूदिति छन्दःप्रतिपादकम् ।

छन्दस्तेष्वं परिच्छिद्यो बुधो भुवि न लभ्यते ।
अन्ततो मत्कृतेरस्या मार्गज्ञोऽप्यतिदुर्लभः ॥
श्रमेण यावतो तीर्णो वृत्तरत्नकरो मया ।
तावतोऽपि परिज्ञाता भगवान् परमेश्वरः ॥
कौस्तुभे खण्डितोऽप्येव मित्रशरणागौवात् ।
पुन संजीवितस्तम्भान्मृतसंजीविनी कृतिः ॥
छादयन्तु खलाः कामं मृतसंजीविनीमिमाम् ।
तथाप्युपायतः कोऽपि गृह्णीयान्माहुरितर्या ॥
सिते सहस्रजदिने मुनिपक्षतुभूमिते ।
शकेऽब्दे पार्थिवे पूर्णा काशीराट् तेन तुष्यतु ॥

Colophon .

इति श्रीमत्पद्मवक्त्रप्रमाणपागावारपारीणधुरंधरछन्दो
ऽद्वैतसाम्राज्यधुरीणसकलतन्त्रार्णववत्सेतुश्रीमद्रमभीर -
रायभागीतीक्ष्णिताम्रजभारत्युपाख्यभास्करारम्यप्रणीता -
या वृत्तरत्नाकरव्याख्याया मृतसंजीविन्याख्याया प्रत्य
याभिधानोऽध्यायः षष्ठः । समाप्तोऽयं ग्रन्थः ।

775. 20 l. 29.

वृत्तरत्नाकरव्याख्या ललिता—कनकसभापति-
कृता

Palm-leaf. 14 Foll. 18 × 1½ inches.
8 lines in a page. Telugu script Old.
Injured. Good writing.

A brief commentary on Kedārabhaṭṭa's
Vittaratnākara by Kanakasabhapati son
of Timmanāṣaka.

Complete :

Beginning :

यदाज्ञावशतो विश्वं वृद्धमेति च याति च ।
तं महः परमं बन्दे विघ्नविध्वंसकारणम् ॥
हेमसंमदधीशेन तिम्रनायकसूनुना ।
वृत्तरत्नाकरव्याख्या क्रियते ललिताह्वया ॥

सुखसंतानेन्यादिना सुखबुद्धयश्च्यन्तेन ह्योक्तप्रयेण
एतत्प्रकरणकारणेष्टदेवतानमस्कारं कृत्वा पद्मेकसूनुना
केदारनाम्ना मया वृत्तरत्नाकरं नामैतत्प्रकरणं विरच्यत
इति निर्दिशति ।

End :

अनेन द्विगुणीकरणेन किं प्रयोजनमित्याशङ्क्याह-
वृत्तस्येति । विन्यस्यमानवृत्तस्याधोऽङ्गुलिप्रमाणा
व्याप्तिं कुर्यात् । अत्राङ्गुलिप्रमाणव्याप्त्याष्टौ वृत्तानि
विन्यस्यान्तरेऽन्तरालेष्वङ्गुलिप्रमाणविधयः सप्त वि-
न्यस्यन्ते । तत्र एवं द्विगुणीकरणेन प्रयोजनमस्त्ये
वेत्यर्थः ।

Colophon .

इति श्रीकनकसभापतिविरचिताया वृत्तरत्नाकरव्या-
ख्याया ललिताह्वयाया षष्ठोऽध्यायः ॥

The date of copying Monday, the 30th
day of Phālguna month in the year
Saumya.

776. 29. A 8.

वृत्तरत्नाकरव्याख्या ललिता—कनकसभापति-
कृता

Palm-leaf. 17 Foll. 16 × 1½ inches. 7

lines in a page. Telugu script. Old. Much injured. Illegible writing.

Complete.

777. 40. A. 43.

वृत्तरत्नाकरव्याख्या मुकुविहृदयानन्दिनी—

मुल्हणकृता

Paper. 28 Foll $9\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ inches. 13 lines in a page Devanāgarī script. Old Injured. Good writing.

A commentary on Kedārabhatta's Vṛttaratnākara by Sulhaṇa son of Bhāskara and grandson of Bālāditya of Ātreya family. As the commentary is said to have been criticised by Haribhāskara in his Vṛttaratnākara-vyākhyā Setu, 1676 A.D. the date of this commentary must be earlier than 1650 A.D. He states that he has written certain work on prosody besides this; but does not mention its name. He also quotes a stanza for example wherein a king named Vindhya-varman is mentioned. The commentary is called Sukavihṛdayānandī.

Complete.

Beginning.

श्रीकण्ठप्रभया युतं रचिरया प्रोद्भासितं गङ्गाया

नानावक्त्रविराजितं शशिस्तलापीडोच्छ्रयाऽकृतम् ।

आर्योपेतमुपस्थिताखिलगणसङ्गजित सर्वदा

छन्दःशास्त्रमिवेश्वरस्य जयति त्रैलोक्यवन्द्यं वपुः ॥

कृत्यात्रेयस्य गोत्रे समजनि तु पुरा दाक्षिणात्याप्रणीयो

बालादित्याभिधानो ननु मुकुविहृदयास्करस्तस्य सूनुः ।

तत्पुत्र. मुल्हणाख्यः मुखउल्लिख्यं वृत्तरत्नाकरव्या-

च्छन्दोदोहति स चक्रे कविवरहृदयानन्दिनीनामधेयम् ॥

शास्त्रारम्भे शास्त्रकार इष्टदेवतानमस्कारपूर्वकं
छन्दःशास्त्रसंबन्धप्रयोजनं श्लोकरूपेणाह—मुखमंता-
नमिद्वयर्थ + मुखमुद्वये । वेदानामर्थो. वेदार्थाः । शिवो
देवता येषां तानि ईवानि, तानि च तानि शास्त्राणि ।
वेदार्थाश्च शैवशास्त्राणि च जानातीति वेदार्थज्ञप्रशा-
स्त्रज्ञः यः पञ्चैको नाम द्विजोऽभूत्, तस्य केदारनामा
शिवचरणाराधनपरः पुत्रोऽस्मि । तेन केदारणेन वक्ष्य
माणलक्षणं छन्दः क्रियते ।

End :

सोमं कश्यं पिबतीति वक्ष्यपः, तस्य वंशे पञ्चैक-
नामा विप्रोऽभूत् । यद्यपि कश्यशब्देन मुनेर्च्यते,
तथाप्यत्र सोम उच्यते । सुरापानस्य ब्राह्मणानवि-
कृतत्वात् । अन्वयार्थेन क्रतुयाजित्यमुक्तं स्यात् । शिव-
स्यैते शैवाः, तेषां सिद्धान्तानां वेत्ता । विद विचारणे
इत्येतस्य रूपम् । विद ज्ञाने इत्यस्य तु सेदकत्वात् ।
यो हि विचारयति सोऽनश्यं वेत्ति । न ह्यविदितं विचार-
यितुं शक्यते । विशेषेण प्रपश्यति स्वर्गापवर्गादिक
मिति विप्रः । विमलमतिः भतिस्वच्छमतिः । शैवस्य
शैवशास्त्रस्यावबोधे । तस्य पुत्रः केदारनामा शिवस्य
चरणयुगाराधने एकाग्रं तद्गीर्णं चित्तं यस्य स तथा,
तेन । अभिराम प्रकृतेन विस्तृतं वृत्तरत्नाकराख्यं छन्दः ।

Colophon :

इति मुल्हणविगचिताया मुकुविहृदयानन्दिन्या वृत्त-
रत्नाकरच्छन्दोवृत्ताध्यायः पष्ठः ।

778.

8 D. 70

वृत्तरत्नाकरव्याख्या—नारायणभट्टकृता

Paper. 59 Foll. $9\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$ inches. 13 lines in a page. Devanāgarī script. Old Good. Good writing

Bound in book form

A commentary on Kedarabhaṭṭa's Vṛttaratnakara by Narayanabhaṭṭa, son of Ramesvarabhaṭṭa son of Govindabhaṭṭa son of Cāṅgadevabhaṭṭa son of Nāganaṭṭabhaṭṭa of Visvamitra family. There are reasons to think that the famous writers—Hemalakrabhaṭṭa and Nīlakanthabhaṭṭa also belonged to the family of this author. In the last stanza read before the last colophon the work is said to have been composed in Vikrama Śaka 1616=1559 A D at Kasi. But according to the reading of the same stanza found in the India Office Library Catalogue No 1094 and in the printed edition the work was composed in Vikrama Śaka 1602=1545 A D.

Complete but wants the introductory stanzas in the beginning

Beginning

विशिष्टशिष्टाचारमूलभूत 'स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवा'
इत्यादिवदिकलिङ्गकल्पितश्रुतिप्रमाणकमिशिष्टदेवतानम-
स्कारजनितनिर्विघ्नास्त्विदनामकीर्तनपूर्वक स्वग्रन्थप्र-
गन्तर्वरगततांता सूचयन् सप्रयाजन वक्तव्यसामान्य-
ज्ञानपूर्वक विशेषजिज्ञासुप्रवृत्तिसिद्धयर्थं सामान्यतः
प्रतिजानीते सुखेयादिद्वारावयेण । ब्रह्माद्युताभ्या
विधातुविष्णुभ्यामर्चितं पूजितम् ।

End

केचित्तु तृजन्तेन समाप्त इत्याहुः, तन्न । तृतेन योगे
न लाक्षावयेति कर्षनिषेधादिति सर्वं मनोहरम् ।

भट्टश्रीनारायणराजसमजनि विबुधश्चाङ्गदेवाख्यभट्ट
प्रासादासौ तन्तुज गुरुपतिनिरत भट्टगाविन्दसङ्गम् ।
विधामित्रान्त्रयायाम्बुधिबिधुरधिकं वर्धत तत्तन्तुजा
विद्यान्धौ लब्धपारं प्रथितपृथुयशा भट्टरामेश्वराख्य ॥

नारायणेन मुधिया काश्या निरसता सता ।

वृत्तरत्नाम्ने टीका तद्वृत्ता रचिताश्रिता ॥

ग्रन्थेऽस्मिन्गुणगणसत्त्वमुच्यते चेत्

स्व कृत्य गुणगणयन्न मन्यत क ।

तत्सन्त गिरसि कृताञ्जलिस्तु याचे

शोध्य तत्सदसदिहोदित मया यत् ॥

वेदभूयुतशके द्विषपद्भू (१६१६)

समिते सितकार्तिकष्टे ।

ग्रन्थपूर्तिसुकृतं किल कुर्मो

ज्ञानकीरमणपूजनपुष्पम् ॥

Colophon

इति वृत्तरत्नाकाटीकासमाप्तम् ।

The Scribe adds

सवत् १७४० श्रावणशुद्धदि १४ शुके अष्टम

नवानगवये वास्तव्यश्रीगिरिनारायणज्ञातीयभट्टश्रीवि

द्याधामुतभागीसङ्केन लिखितेय स्वार्थं वा परोप

कारथयिति । पुत्रनाथजी तथा रामचन्द्र तथा हरि-

राम तथा श्रीनाथ तथा श्रीकृष्णसङ्गानां पठनार्थम् ।

यादृश पुस्तके ह्य तादृशं लिखितं मया ।

यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दाया न जायते ॥

779

20 I 28

वृत्तरत्नाकरव्याख्या

Palm leaf 14 Foll 14½ × ½ inches

7 lines in a page Grantha script Old
Much injured Good writing

This is an anonymous commentary on

Kedarabhaṭṭa's Vṛttaratnakara

Breaks off in the third adhyaya

Beginning

भासश्चित्तापोषविधुसनाविचक्षणम् ।

विप्राप्त्यकार्मास्वन्तं विध्यस्सेनमहं भजे ॥

प्रारम्भितप्रन्थस्य निर्विघ्नपरिममात्यर्थमिष्टदेवतानम-
स्काराकार्यं मङ्गलमाचरता पञ्चैकमूनुना कंदारनाम्ना
मया वृत्तरत्नाकरं नामैतत्प्रकरणं विच्यत इति मुख-
संतानमित्यादिना मुखबुद्धय इत्यन्तेन श्लोकव्येणाह ।
तृतीयश्लोके लक्ष्यलक्षणमयुतमित्युक्तम् । अर्थः—
पूर्वशास्त्रेषु लक्षणमात्रमुक्तम् । लक्ष्यं तु प्रन्यान्तरे
दृश्यम् ।

End :

नगणौ भगणौ भगणगणौ द्वगविलम्बितम् ।
नगणद्वयभगणद्वयगणाः । स्फुटम् । सप्तमे पादावसाने
यतिः । नगणद्वयगणद्वय प्रमुद्रितपदना । नगण-
यगणनगणयगणाः कुसुमरिचित्रा । जगणसगणजगण-
सगणाः जलोद्भवगतिः । षष्ठे यतिः । जगणसगण-
त्रयेर्जगती । षष्ठे यतिः ।

780

33 1. 27.

वृत्तरत्नार्णवः—वृत्तसिंहभागवतकृतः

Palm leaf. 29 Foil (6 34) 15½ × 1½
inches 6 lines in a page. Telugu script
Old. Much injured. Good writing

This is a treatise on Sanskrit metres
by Nṛsiṃhabhāṣayāta of Vepattur village
He was the son of Virama and Cena
Venkatasuri and a disciple of Rāmananda
yogin. The author states that he summa-
rizes herein the science of prosody in 6
adhyāyas which was taught by Pingala
and other authors in 12,000 granthas
The work is divided into six adhyāyas
namely 1 Saṃjñadhikāra, 2 Matrāvṛtta,
3 Samavṛtta, 4 and 5 Ardhāsāmavṛtta,
and 6 Satpratyaṣa

Complete; but with lacunae in the
middle

Beginning :

श्रीगमानन्दयोगीन्द्रवर्णाम्बुरुहद्वयम् ।
वन्दे यच्छिष्यवृन्देभ्यः पुरुषार्थप्रदायकम् ॥
यथा मुत्राम्बुधिनिर्दयं भवति श्रीहरेर्मुखे ।
तथा रुमिहचितवृत्तगणैर्योऽप्ययम् ॥
मात्रार्णविभागेन यदुक्तं लौकिकं द्विधा ।
पिङ्गलादिभिर्गचार्यैर्दृष्टंस्तदिह कथ्यते ॥
द्वादशसहस्रपरिमितप्रन्थोक्तं पिङ्गलादिमुनिभिर्मेत ।
छन्दःशास्त्रं वक्ष्ये मुखशोभायेह तत् पठ्यार्थम् ॥
एतैर्मयरसमर्ज्ञैस्तमजनसंज्ञैर्गणैश्च लघुना च ।
गुरुणा च बाह्मयमिदं व्यास श्रीविष्णुनेत्रजगदन्विजम् ॥
तदुक्तं वृत्तरत्नाकरे—

म्यस्तजगन्नीलान्तैर्भिरक्षरैः ।

समस्त बाह्मयं व्यासं त्रैलोक्यमिव विष्णुना ॥

त्रिगुर्भगणः प्रोक्तो यगणस्त्वेकलः स्मृतः ।

मध्यमे रगणश्चान्यगुरुः सगण उच्यते ॥

End

तत्तच्छन्दोज्ञातवृत्तसख्या द्विगुणिता यदि ।

एकोना भूमय इति प्रोक्ताः प्रस्तावकर्मणि ॥

सम्येव द्विगुणकोना सद्भिर्वा प्रकीर्तिताः ।

वृत्तस्याङ्गुलिर्ज्ञायासिमयं कुर्वत्ततो गुरुः ॥

प्रस्तारो नष्टमुद्दिष्टमेकद्वयादिलग्नक्रिया ।

मन्वा चैवाध्वयोगश्च प्रत्ययाः षडुदीरिता ॥

इति ।

श्रीहरिप्रीतिकामेन वृत्तरत्नार्णवो मया ।

कृतः सोऽयं हरेर्भूयान्मुदे क्षीगम्बुधिर्यया ॥

इति श्रीरामानन्दपूज्यपादशिष्यचैत्रयैरुत्तसूरिवा-
रमसनीगर्भाविर्गकोदुराट्पूज्यश्रीनृसिंहभागवतविर-
चिते वृत्तरत्नार्णवे पटप्रत्ययो नाम षष्ठोऽध्यायः ।

पण्णेत्राचलशैलाञ्जनेत्रवेदाग्निभाधियै ।

षड्विंशच्छन्दसो जातवृत्तसंख्या मया कृता ॥

781

9 D 51

वृत्तरत्नावलि:—कालिदासकृता

Paper 10 Foll 8 X 4½ inches 9 lines in a page Devanagari script Old Good Good writing

This is a work on prosody containing 71 stanzas written in praise of Sarasvatī each stanza being composed in different metre so as to illustrate various metres in Sanskrit and containing the name of that metre illustrated. Besides this the work does not give any rules or characteristics of the metres. Therefore, the work appropriately deserves to be mentioned among the stotra works. However, as the intention of the author was mainly to deal with the metres by the way of giving illustrations it is mentioned among the prosodic works. As regards the authorship of the work all the MSS assign the work to one Kalidasa. But some of the Tanjore MSS ascribe the work to Venkaṭeśa son of Anadhanaśaraśvatī of Ātreya family while others to Kalidasa. The Vṛttaratnavaliṅgīyā by an anonymous author (vide No 787) also states that the author of the text was Venkaṭeśa. In order to harmonize these two conflicting statements we may presume that the natural and real name of the author was Venkaṭeśa and his title name was Kālidāsa. There are two editions of the work one published at Madras and the

other at Mysore. In both the editions the author's name is mentioned as Kalidasa.

Beginning

पङ्क्तिच्छन्दसि मत्तावृत्तम्—

मा भूत्सङ्गो जननि जनेस्तेमैत्ता येथा मतिरिह वितै ।
भाग्योदरैर्मवतु विहारो भक्तैः सार्व तव कृपया मे ॥१॥

चम्पकमाला—

भूमसगर्वानातनुपे त्व देवि कनिष्ठानप्यतिभक्षया ।
भावयतन्ते मूर्तिमुदारा चम्पकमालानिन्दकवाहान् ॥

त्रिष्टुप् श्रीवृत्तम् -

भाति नगामप्रतिनिविशाभे हाङ्गरी ते जननि कुचाग्रे ।
श्रीवैदेन्दो हतति सरोजे कान्तिमुपेता सततविक्रामा ॥

यति —

वञ्चितमश्रे कपटसैमी वामदृशा च क्षुभितविवेकम् ।
निर्भयभाव कलपतु नित्य देवि कटाश्वस्तत्र कमलश्री ॥

End

आर्या—

आर्याकृतिविजगता गुरुगैकेन तदाधिकेन सहिताया ।
वामदेवि जयमि सा त्वया साम्ना भवति सत्तमार्थगीति ॥

दण्डकवृत्तम्—

ननिररुहप्रणोदो भवेत्सप्य

सर्वजनो यदयता सतत गाहते ।

समधिक्करूपशोभोज्ज्वला सन्ति

वामाङ्का सपदधातिपक्षेभ्यः ॥ ७२ ॥

Colophon

इति श्रीकालिदानविगचिता वृत्तरत्नावलि संपूणा ॥

782 19. N. 13.

वृत्तरत्नावलि:—कालिदासकृता

Palm-leaf. 12 Foll. $7\frac{3}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches
6 lines in a page, Grantha script. Old.
Injured. Good writing
Complete; without colophon.

783 22. K. 17.

वृत्तरत्नावलि:—कालिदासकृता

Palm-leaf 3 Foll 15×1 inches
4 lines in a page. Telugu script Old
Injured Good writing
Breaks off in the 17th stanza

784 39. B. 4.

वृत्तरत्नावलि:—कालिदासकृता

Paper 31 Foll $13\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2}$ inches 14
lines in a page English script. Old
Good Good writing
Complete with colophon attributing
the authorship to Kalidāsa

This seems to be a transcript made
from the MS described above under
No 781

785 40 A 36.

वृत्तरत्नावलि:—कालिदासकृता

Paper 11 Foll $8\frac{3}{4} \times 4\frac{1}{4}$ inches 8
lines in a page Devanāgarī script Old
Injured Good writing

Complete with colophon attributing
the authorship to Kalidāsa

786 40 B. 71.

वृत्तरत्नावलि:—कालिदासकृता

Paper 10 Foll. 8×4 inches 7 lines
in a page. Devanāgarī script. Old.
Good. Good writing.

Complete with colophon attributing
the authorship to Kālidāsa

787. 54. A. 33.

वृत्तरत्नावलिन्याख्या

Paper. 40 Foll $8\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ inches. 14
lines in a page Devanāgarī script. New.
Good. Good writing.

This is a transcript made in 1942 from
a MS available in the Tanjore Palace
Library

A commentary on the Vṛttaratnāvalī of
Kālidāsa, described under the previous Nos
The commentator's name is not known

Beginning

श्रेयःप्राप्तिनिमित्तानि सेवितानि मनीषिभिः ।

श्रीरामगुरुपादाब्जराजसि कलयामहे ॥

गुरोरपि च देवस्य नान्तर प्रादुरागमाः ।

तस्मात्तयोश्च चरण शरणं सततं वृणै ॥

देवता विष्णुरद्राद्या नास्माकं दृष्टिगोचराः ।

सर्वदेवमयः साक्षाच्छ्रीगुरुः श्रेयसेऽस्तु मे ॥

श्रीमान् दन्तिमुखो देवः श्रेयासि विदधानु वः ।

यत्प्रसादेन निर्विघ्नं सिध्यन्ति कृतिना क्रियाः ॥

इह खलु कविकुलतिलकः पण्डितवर्यो वैकुण्ठेश. प्रा-
रिप्सितानन्तसप्रदायाविच्छेदलक्षणफलहेतुभूतस्य मङ्ग-
लस्य शिष्टाचारपरिप्रातस्त्वान् आशीर्नेमस्त्वया वस्तु
निर्देशो वापि तन्मुखमित्युक्तस्य ग्रन्थारम्भलक्षणत्वात्

समस्तमङ्गलात्मकं श्रीशब्दमादौ प्रयुञ्जानः प्रायमिक-
माशीर्वादरूपं मङ्गलं निष्पन्नाति—श्रीमानिति ! दन्ति-
मुखो गजाननः । देवः क्रीडाचनेकपुष्कलः । श्रीमान्
अणिमाद्यैश्वर्यसंपन्नः । वो गुप्ताकं श्रेयांसि विदधातु ।
यत्प्रसादेन कृतिना क्रियाः निर्विघ्नं निष्प्रत्यूहं सिध्यन्ति
फलन्ति स देवः श्रेयांसि विदधातिविति ।

अवधानसरस्वत्याः सूनुनात्रिकुलेन्दुना ।

क्रियते वैकटेशेन वृत्तरत्नावलिर्नवा ॥

* * * *

मा भूत्सङ्गो जननि जनैस्तेर्मत्ता येषा मतिरिह वित्तैः ।
भाम्योदारैर्भवतु विहारो भक्तैः सार्धं तव कृपया मे ॥
हे जननि जनयित्रि येषा मतिः शेमुषी वित्तैर्धनैः मत्ता
भ्रान्तेति यावत्, तैः संगमो मा भूत् ।

End :

युगान्तजाम्भसि जगतीं निमज्जतीं

यथोत्तरेत्सकुतुकमादिसूक्तः ।

त्वमुद्धराधिकरुचिराकृतिस्तथा

भवाम्बुधौ निमग्नमन्त्र माम् ॥

हे अम्ब आदिसूक्तः आदिवराहमूर्तिर्भगवान् युगान्ते
प्रलये निमज्जतीं जगतीं भुवं यथा सकुतुकमुद्धरेत्
लक्ष्य यथास्थानं भिवेशयेत् तथा अधिकरुचिराकृतिः
सुन्दरमूर्तिरित्यर्थः, तस्मिन् भवाम्बुधौ मग्नं मामुद्धर ।
ससारान्वेष्टव्यं तद्वासनाविद्यामुच्छ्रिय नित्यशुद्धबुद्ध-
मुक्तस्वरूपं प्रापयेत्यर्थः । रुचिरा वृत्तम् । जमो सजो
..... लक्षणम् । अमीषा त्रयाणां समस्तत्वेऽपि
मत्तादिवृत्तवदाशपादादौ गणानामनुक्तत्वात् पृथगत्र
कथनमिति ज्ञेयम् ।

..... मुक्ता जनतामुक्तबुद्धयः ।

वाचि भूतिसमृद्धवर्धं स्तोत्रं पठत सादराः ।

सक्षेपतः कृता व्याख्या वृत्तरत्नावलेर्मया ।

इयं शुभा हि मनोहरा

मरकतराजिभासुरा ।

कराम्बुजा कदम्बकोरका

कलावती कलयतु काङ्क्षितानि नः ॥

Colophon :

इति वृत्तरत्नावलीव्याख्या समाप्ता ।

मो भूमिस्त्रिपुरः श्रियं वितनुते भः पूर्वगुह्यन्द्रमाः
कीर्तिं योऽभ्युदयं पयः प्रथमलो नः स्वस्तिरत्युत्तलः ।

वायुः सोऽन्यस्यगुरुर्विदेशगमनं शून्यं नमस्तोऽन्यलो
रोऽग्निर्मध्यलघुर्मृति दिनमणिर्मध्यगुरुजौ रुजम् ॥

मो भूमिः श्रियमादधाति य जलं वह्नि र वह्निर्मृति
सो वायुश्चिद्रदेशगमनं तं व्योम शून्यं फलम् ॥

जः सूर्यो रुजमादधाति विपुलां मेन्दुर्यशो निर्मलं
नो नाक्तः सुखमादधाति तदिदं प्राहर्गणाना पृथक् ॥

788. 42. A. 127,

वृत्तलक्षणम्—श्रीनाथकृतम्

Palm-leaf, 3 Foll. 12 X 3½ inches,
8 lines in a page. Bengali script. Old,
Slightly injured. Illegible writing.

An independent work on Sanskrit
metres by Śrīnātha. The exact title of
the work is not mentioned in the MS.
The work is different from Śrīnātha's
commentary on the Vṛttaratnākara

Incomplete

Beginning

श्रीनाथनामा धरणीसुरोऽहं

श्रीनाथपादाब्जयुगं स्मरामि ।

श्रीमन्सुरचैरलिनी यतोऽभूत्

श्रीदं मुनीन्द्रैः परिवन्दनीयम् ॥

यशपि धीरवृन्दानां छन्दोप्रन्था अनेकधा ।
सन्ति तत्रापि हर्षाय सतामेक करोम्यहम् ॥
अयुक्त चेद्वदिष्यामि प्रमादेनेह वा भ्रमात् ।
वचने तदयावन्त सशाषयन्तु तद् बुधा ॥
दीर्घं विसर्गसमिश्रं सयुक्ताय तत्राक्षरम् ।
त्रिन्दुयुक्तं गुरु ज्ञेयं विरूपेण पदान्तगम् ॥

End

सूर्यांशे कविभिस्तु तन्निगदितं शार्दूलविक्रीडितम् ।

789

30 E 40

श्रुतबोधः—कालिदासकृतः

Palm leaf 4 Foll 16½ × 1½ inches
6 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

The MS contains also another copy
of the work which will be described
separately in No 792

This is an elementary work on prosody
The work is attributed to one Kālidasa
who is mentioned in the colophon with
the title Kavicakravartin

Complete

Beginning

छन्दसा लक्षणं येन श्रुतमात्रेण धुष्यते ।
तमहं सप्रवक्ष्यामि श्रुतगोचरविस्तरम् ॥ १ ॥
सयुक्ताय दीर्घं सानुस्वारं विसर्गसमिश्रम् ।
विज्ञेयमक्षरं गुरु पादान्तस्थं विरूपेण ॥ २ ॥
यस्यां पादे प्रथमे द्वादश मात्रास्तृतीयेऽपि ।
अष्टादश द्वितीये चतुर्थके पञ्चदश सार्धा ॥ ३ ॥
आर्यापूर्वार्धसमं द्वितीयमपि भवति यत्र ह्रस्वगते ।
छन्दोविदस्तदानीं गीतिं ताममृतवाणि भाषन्ते ॥ ४ ॥

End

चत्वारो यत्र वणा प्रथममलवव धप्रक सप्तमाऽपि
द्वौ तद्वत् षाडशाश्चो मृगमन्तिलकेषोऽशान्त्यौत गन्त्यौ ।
रम्यास्तम्भोरुकान्ते मुनिमुनिमुनिभिर्दृश्यते चेद्विरामो
बाले वन्द्यं कवीन्द्रं सुतनुनिगदितां स्रग्धरा सा प्रसिद्धा ॥
मो भूमिस्त्रिगुरु श्रियं य उदकं पुत्रं दद्यादादितो
रो मन्थे लघुरग्निरन्तमनिला देशाटनं साऽन्वगु ।
ता व्यामान्तलघुवनापहरणं जोऽर्को रुजं मन्थगु
र्भन्धन्द्रो यश उज्ज्वलं मुखगुरूनीं नाकमायुस्त्रिजल ॥

Colophon

इति कविचक्रवर्तिकालिदासविरचितं श्रुतबोधः
सर्णं ।

790

19 C 61

श्रुतबोधः—कालिदासकृतः

Palm leaf 3 Foll 15½ × 1½ inches
8 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing
Complete

The following stanza is read at the end
instead of मो भूमि etc as given in the
last No

मथ्यान्तायस्त्रिजलं जसभमा सूर्यानिष्ठेन्दुक्षमा-
देवास्ते तु रुगन्पदेशगमनप्रख्यातकीर्तिश्रिय ।
तद्वत्सुल्लवो गणा रतयना वाय्वम्बरापोदिवो
वृत्तादी मृतिशून्यकोसमसमृद्धयायूषि त तन्वत ॥

Colophon

श्रुतबोधः सर्णं ।

791.

19 N 13

श्रुतबोधः—कालिदासकृतः

Palm leaf 3 Foll 7½ × 1½ inches

6 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.
Wants the beginning and end.

792. 30. E. 40.

श्रुतबोधः—कालिदासकृतः

Palm-leaf. 4 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
5 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.
Breaks off in the 24th stanza.

793. 33. 1. 27.

श्रुतबोधः—कालिदासकृतः

Palm-leaf. 3 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Good writing.
Wants the beginning; otherwise complete.

794. 35. B. 152

श्रुतबोधव्याख्या ज्योत्स्ना—माधवकृता

Paper. 9 Foll. $7\frac{3}{4} \times 3\frac{1}{2}$ inches. 14
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Injured. Good writing.

This is a short commentary on Kālidāsa's Śrutabodha. The commentary is called Jyotsnā in the introductory verse while Jñānataranginī in the colophon. The author Mādhava was the son of Govinda. The author is said to have been an expert in mathematics.

Complete.

Beginning.

लम्बोदरपदद्वन्द्वं गीर्वाणगणं वृजितम् ।
श्रीसिद्धिद्युद्धिदं वन्दे प्रत्यहं पान्तभास्करम् ॥
गोविन्दतातपदपद्मयुगं प्रणम्य
श्रीमाधवो गणितशास्त्रविचारदक्षः ।
ज्योत्स्नाभिधा लघुपदा श्रुतबोधटीकां
छन्दोऽनभिज्ञशिशुसंघहिता तनोति ॥

तत्र तावत्कविः कालिदासाख्योऽभीष्टदेवतास्मरणरूपं मङ्गलं मनस्वेव कृत्वा छन्दोप्रधान्तरापेक्षयास्मिन्ग्रन्थे विशेषं सूचयन् कर्तव्यं छन्दोप्रन्थमनुष्ठुभा प्रतिजानीते—छन्दसामिति । स्पष्टार्थमपि पद्यं व्याख्यायते । अहं श्रुतबोधं श्रुतबोधायं छन्दोप्रन्थं संप्रवक्ष्यामि ग्रन्थयिष्यामि । अविस्तरं विस्तररहितमतिसंक्षिप्तमित्यर्थः ।

End :

अथ विशयक्षराकृतिजातेऽंकोप्रसिद्धयभावात् तामुपेक्ष्यैव एकविंशत्यक्षरायाः प्रकृतेः सप्तवृत्तीयं लक्षणमाह—चत्वार इति । हे मृगमदमुदिते यत्र छन्दोजातौ प्रथमपादौ चत्वारो वर्णा अलघवो गुण एव स्युः । तथा पदसु सप्तस्वपि द्वौ षष्ठे षष्ठो वर्णः, सप्तमे सप्तमो वर्ण इत्यर्थः । तद्वत् तथा षोडशस्याद्यौ प्रथमौ द्वौ वर्णा चतुर्दशपञ्चदशौ, तथा षोडशान्त्यौ सप्तदशाष्टादशौ वर्णा, तथान्त्यौ पादान्तमनौ द्वौ विशैकविंशौ एते द्वादशवर्णा अलघवो गुरुवक्षेत् प्रयुज्यन्ते, अर्धादन्त्ये वर्णा लघव एव प्रयोक्तव्याः, तदा हे रम्भास्त्वम्भोरुज्ञान्ते मुनिमुनिमुनिभिस्त्रिवारं सप्तमिश्वाक्षरैर्विरामो यत्किञ्च दृश्यते तदा हे बाले मुदति सेयं छन्दोजातिः वन्द्यैः कवीन्द्रेर्नात्ना स्रग्धरेर्ति प्रसिद्धा निगदिता कथितेत्यर्थः । मृगमदमुदिते मृगमदः कस्तूरिका तदङ्गरागेण मुदिते

सतुष्टे । रम्मा कदली तस्याः स्तम्भौ तद्वदूक यस्याः
सा चासौ कान्ता मुन्दरीति सञ्चोधनम् ।

Colophon .

इति श्रीकालिदासकविरचिते श्रुतबोधे ज्ञानतरङ्गिणी
टीका समाप्ता ।

The scribe adds :

संपत् अष्टादशवर्षे पूर्णे वर्षे मधुमाससितपूर्णिमाया
वरपत्न्यासिपुरोहितापनामकरामनाथात्मजविश्वनाथेनेयं
लिखिता ज्ञानतरङ्गिणी स्वार्थं परोपकारार्थं च । लेख-
कपाटकयोरभिप्रमस्तु । श्रीभगवतीशंकरप्रसादादस्मद्-
गृहे चिरं तिष्ठतु ।

Fol 1 contains some miscellaneous
verses on prosody taken from various
works such as Vṛttaratnākara, Vṛtta-
ratnāvalī.

Then the following lines are written on
Gomūtrikābandha.

गोमूत्रिकाबन्धोऽयम्,

वर्णानामेकरूपत्वं यत्रैकान्तरमर्थयोः ।

गोमूत्रिकेति तं प्राहुर्दुष्कं तद्विदो विदुः ॥

इति लक्षणात् ।

स	स
क्ष	क्ष
रा	रा
हि	हि
स्थो	स्थो
म	सं
रा	रा
ध	ध
गो	गो
ना	ना
वा	वा
न	न
यं	य
रो	रो
सु	सु
ना	ना

नासुरोऽयं न वा नागो धरासस्थो हि राक्षसः ।

नासुरोऽयं न वा नागो धरासस्थो हि राक्षसः ॥

6 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing
Wants the beginning and end

792 30 E 40

श्रुतबोधः—कालिदासकृतः

Palm leaf 4 Foll $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
5 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing
Breaks off in the 24th stanza

793 33 I 27

श्रुतबोधः—कालिदासकृतः

Palm leaf 3 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing
Wants the beginning otherwise complete

794 35 B 152

श्रुतबोधव्याख्या ज्योत्स्ना—माधवकृता

Paper 9 Foll $7\frac{1}{2} \times 3\frac{1}{2}$ inches 14
lines in a page Devanagari script Old
Injured Good writing

This is a short commentary on Kalidasa's *Śrutabodha*. The commentary is called *Jyotsna* in the introductory verse while *Jñanataranginī* in the colophon. The author Madhava was the son of Govinda. The author is said to have been an expert in mathematics.

Complete

Beginning

लम्बोदरपदद्वन्द्व गीर्वाणगणंजितम् ।

श्रीसिद्धिबुद्धि वन्दे प्रत्यूहध्वान्तभास्करम् ॥

गोविन्दतातपदपद्मयुग प्रणम्य

श्रीमाधवो गणितशास्त्रविचारदक्ष ।

ज्योत्स्नाभिधा लघुपदा श्रुतबोधटीका

छन्दाऽनभिज्ञशिशुसुतहिता तनोति ॥

तत्र तावत्कवि कालिदासाख्याऽभीष्टदेवतास्मरणरूप मङ्गल मनस्वेव कृत्वा छन्दाप्रत्यान्तरापेक्षयास्मिन्प्रन्थे विशेष सूचयन् कर्तव्य छन्दोप्रन्थमनुशुभा प्रतिजानीते—छन्दसामिति । स्पष्टार्थमपि पद्यव्याख्यायते । अहं श्रुतबोध श्रुतबोधव्याख्य छन्दोप्रन्थ सप्रवक्ष्यामि प्रन्थयिष्यामि । अविस्तर विस्तररहितमतिशक्तिसमित्यर्थः ।

End

अथ विशयक्षराकृतिजातेर्लोकप्रसिद्धमभावात् तामुपेक्ष्येव एकविंशत्यक्षराया प्रकृते समष्टतीय लक्षणमाह—चत्वार इति । हे मृगमदमुदिते यत्र छन्दो जातौ प्रथमपादादौ चत्वारो वर्णा अलघवा गुरव एव स्युः । तथा षट्सु सप्तस्वपि द्वौ षष्ठे षष्ठो वर्णः, सप्तमे सप्तमो वर्ण इत्यर्थः । तद्वत् तथा षडंशस्याद्यौ प्रथमौ द्वौ वर्णा चतुर्दशपञ्चदशौ, तथा षडंशान्त्यौ सप्तदशाष्टदशौ वर्णा, तथान्त्यौ पादान्तमनौ द्वौ विशैकविशौ एतद्वादशवर्णा अलघवा गुरवश्चेत् प्रयुज्यन्ते, अर्थादन्ये वर्णा लघव एव प्रयोक्तव्याः, तदा हे रम्भास्तम्भारुहान्ते मुनिमुनिमुनिभिर्निवार सप्तभिर्धाक्षरैर्विरामा यतिश्च दृश्यते तदा हे बाले मुदति सेय छन्दाजाति वन्द्यै कवीन्द्रे नान्ना स्तुष्येति प्रसिद्धा निगदिता कथितेत्यर्थः । मृगमदमुदिते मृगमद कस्तूरिका तदङ्गरागेण मुदिते

सनुष्टे । रम्मा कदली तस्याः स्तम्भौ तद्वदूख यस्याः
सा चासौ कान्ता मुन्दरीति संबोधनम् ।

Colophon

इति श्रीकालिदासकविरचिते श्रुतबोधे ज्ञानतरङ्गिणी
टीका समाप्ता ।

The scribe adds :

संवत् अष्टादशउषे पूर्ण वर्षे मधुमाससितपूर्णिमाया
वरपत्तनासिपुरोहितोपनामकरामनायात्मजविश्वनाथेनेयं
लिखिता ज्ञानतरङ्गिणी स्वार्थं परोपकारार्थं च । लेख-
कपाटकयोरभिन्नमस्तु । श्रीभवानीशकरप्रसादादस्मद्-
गृहे चिरं तिष्ठतु ।

Fol 1 contains some miscellaneous
verses on prosody taken from various
works such as Vṛttaratnākara, Vṛtta-
ratnāvalī.

Then the following lines are written on
Gomūtrikābandha

गोमूत्रिकाबन्धोऽयम् ,

वर्णानामेकस्यपत्वं यत्रैकान्तरमवयोः ।

गोमूत्रिकेति तं प्राहुर्दुष्कर तद्विदो विदुः ॥

इति लक्षणात् ।

स	स
क्ष	क्ष
रा	रा
रि	हि
स्यो	स्यो
म	सं
रा	रा
य	य
गो	गो
ना	ना
वा	वा
न	न
य	य
रो	रो
सु	सु
ना	ना

नामुरोऽय न वा नागो धरासस्यो हि राक्षसः ।

नामुरोऽय न वा नागो धरासस्यो हि राक्षसः ॥

3 LEXICOGRAPHY

795

8 D 34

अभिधानचिन्तामणिः—हेमचन्द्राचार्यकृतः.

Paper 6 Foll 9 $\frac{1}{2}$ X 4 $\frac{1}{2}$ inches 11 lines in a page Devanagari script Old Good Good writing

Bound in book form

This is a vocabulary of synonyms written by the famous Jaina author Hemacandracharya, pupil of Devacandra. He flourished in the court of Kamapāla Caulukya of Anhilvara between 1143 and 1172 A D (Vide page 202 of An Advanced History of India by R C Majumdar, 1946). He is said to have born in 1088 and lived till 1175 A D. The work is also called Namamāla. Hemacandra was the author of several works on lexicography including the Anekarthasamgraha, Ni ghanṭusesa and Desināmamāla. His life has been fully described in the Prabhāvākacariṭ. The work is divided into the following six Kāṇḍas 1. Devādhīdevakāṇḍa, 2. Devakāṇḍa, 3. Martya kāṇḍa, 4. Bhūmikāṇḍa, 5. Narakikāṇḍa and 6. Sāmānyakāṇḍa. The work has been published with the author's own commentary in the Yasovijaya Jaina granthamālā, Bhavnagar and another critical edition of the text alone was published at St. Petersburg, in 1847.

The MS contains the first kāṇḍa complete and the second kāṇḍa incomplete

Beginning

प्रणिपत्यार्हतं सिद्धसाङ्गशब्दानुशासनं ।
रूढियौगिरुमिश्राणां नास्ति माला तनोम्यहम् ॥
व्युत्पत्तिरहिता शब्दा रूढा आखण्डलादयः ।
योगोऽन्वयः स तु गुणक्रियासम्बन्धसम्भवः ॥ २ ॥
गुणतो नीलकण्ठाद्या क्रियातः सृष्टृसन्निभा ।
स्वस्वामित्वादिसम्बन्धस्तत्राहुर्नामतद्वताम् ॥ ३ ॥
स्वात्पालधनमुद्नेतृपतिमत्वर्थकादयः ।
भूषाखो भूषणो भूषणभूनेता भूपतिस्तथा ॥ ४ ॥
भूमाश्चेति कविरूढ्या ज्ञेयोदाहरणावली ।
जन्यात् कृत्कर्तृसदृसृष्टृविधानृकरसूत्रमा ॥ ५ ॥

End

समाधिस्तु तदेवार्थमात्रभासनरूपकम् ।
एव योगो यमाद्यङ्गैरष्टमि समतोऽष्टधा ॥ ८९ ॥
श्व श्रेयस शुभशिवे कल्याण श्रौचसीयस श्रेयः ।
क्षेम भावुरुभविक्कुशलमङ्गलमद्रमद्रशस्तानि ॥ ८६ ॥

Colophon

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायामभिधानचिन्तामणौ
नाममालाया देवाधिदेवकाण्डः प्रथमः ।
सर्गत्रिविष्टपं चोदियौ सुविस्तारविपताविपौ नारुः ।
* * * * *
तेषा यान विमानोऽन्वयः वीर्यपमृत सुधा ॥ ३ ॥

अमुरा नागास्तडित सुपर्णका बहुयोऽनिला स्तनिता ।
उदधिद्वीपदिशो दश भवनायी . . . . . ॥

796 24 L 29

अभिधानरत्नमाला—इलायुधभट्टकृतः

Palm leaf, 37 Foll 17 X 1½ inches
6 lines in a page Grantha script Old
Much injured Illegible writing

This is a vocabulary of synonyms and
homonyms written by Halayudhabhatta
The work is divided into 5 chapters,
viz 1 Svargakanda, 2 Bhūmikānda, 3
Patalakanda 4 Samanvakanda and 5
Anekarthakanda The author is believed
to be identical with those of the Pingala
vyākhyā and the Havarahasya He is
said to have lived in the 10th century
A D There are two printed editions of
the work one was printed in 1861 at
Leipzig under the editorship of TH
Aufrecht and the other in 1940 at Madras
in the Madras University Kannada Series
No 6 under the editorship of H Sesha
Ayyangar together with a Kannada
commentary

Wants two lines in the beginning
otherwise complete

Beginning

मगुरिगापाकितादिशब्देभ्य ।

अभिधानरत्नमाला कविकुलभूषणा मुद्रियते ॥

स स्वर्गं नुरसदन त्रिदिशावासत्रिविष्टप त्रिदिवम् ।

द्यौर्गौरमत्यमवन नाक स्यादूर्ध्वं चक्रकक्ष ॥

End

अथानन्तरकल्याणसप्रश्रयादिषु कथ्यते ।

अथो इति तथा प्रोक्तो नामान्युपगमादिषु ॥

सदा सना च नियत्वे स्वस्ति स्थानमङ्गलादिषु ।

इति हेतुप्रकाशदिसमाप्तिषु निगद्यते ॥

Colophon

इति इलायुधविरचिताभिधानरत्नमालाग्रन्थानन्तरार्थे
काण्डे समाप्त ॥

797 22 C 37

अपरखण्डनम्—श्रीहर्षकृतम्

Palm leaf 5 folios 17½ X 1½ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

The Foll are numbered 85 to 89 The
folio No 88 is broken into two pieces

The author attempts to find fault with
the Namalinganūsāsana of Amarasimha
stating that it fails to mention many words
and even errs in certain respects The
author is mentioned in the colophon as one
Śrīharsa apparently different from the
famous author of the *Naisadhiyacarita* The
author quotes in support of his criticism
the following works and authors Parvāy
ratnamālā by Mahesvaramisra Paryāy
nava by Nilakanthamisra Sabdasabdar
thamanjūsā by Hamīramisra Manjari by
Sudarsanabhaṭṭācārya Mucukundabhā
ṣyavarāna by Mahendracārya Sarada
tilakabhāṣyavarāna by Sanghabhaṭṭācar
ya who is mentioned as the teacher of the
author Sabarabhāṣyavyākhyā by Gada
dhara Balabhaṭṭācārya by Mahesvaradik
ṣita Śābdacintamani by Parthasarathī
misra who is mentioned as the father of

the author, S'abdaratna by Vajrakhadga bhattācārya, S'abdarūpamāmāsā, Nānārthacandrikā and Nānārthasikhāmani. It is also interesting to note that almost all of the above mentioned works and authors are referred to in the S'abdalingārthacandrikavyākhyā Drstāntasiddhāñjana and its commentary S'arad, which will be noticed further in this volume. In the Drstāntasiddhāñjana, its author Kallola-bhattācārya mentions one S'rīharsa as the author of a poem called Naisadha and a pupil of his grandfather Sujanabhattācārya. Perhaps our author may be identical with the same S'rīharsa. The work may be assigned to the 18th century.

A D

Complete

Beginning

अतिचित्रमिदं हि चिन्त्यतां विबुधैरप्यबुवादिजल्पितम् ।
रसवन्ति भवन्ति तद्यथाभरसिहस्य कृतिप्रदर्शनम् ॥
तदिहैव विविच्यतेऽखिल शतशस्त्वेवमिति प्रबोधयेत् ।
रसिकाः सरवास्तमालसदृश्य ते सदयं पिबन्तु भोः ॥

यथा—समाहृत्येत्याद्यमशयः । विपुलसंकुल
प्राचीनग्रन्थशब्दवर्गं रूपभेदादिपूर्वकं बहुलनमियाव-
ल्लिङ्गविशिष्टत्वेन ग्रन्थरचना क्रियत इति । एतद्रीत्यात्र
न प्रतिपादितमितिदं न सम्यक् । यथा वा—हय
उच्चैःश्रवाः सूतो मातलिर्नन्दनं वनमियत्र 'हय उच्चैः
श्रवा नीला शुभ्राङ्गी चक्राहनः । सूतोऽस्य मातलिधिष्ठो
देवसारथिरिष्यपि । वनं च चन्दनं देवक्रानन नन्द
नात्मकम् । देवोद्यानमियादिपर्यावरणमालारचितमस्ति
नामवाङ्मय हयानीनाम् । किंच मातलिर्माकलिस्तीव्रः
सारथिस्तु हयंकयः इति रभतः । एवमेव तत्र तत्र कोशेषु

वर्तते । तत्त्वेकमेव नाम रचितमिति बहुलपावनामता
नास्तीत्यस्य निर्वन्धस्य भङ्गः । न च संक्षिप्तपदेन
तद्वेषपरिहार इति वाच्यम्, तदपेक्षया विशेषपरि-
ष्काराभावादश्रद्धेत्यवप्रसक्तेः ।

End

अत एव शब्दशब्दार्थमञ्जूषाया च हेम जाम्बूनद-
पदे पुसि चाहुर्विशेषका इति । एवमक्षमसारमधुघष-
कादीना यथायोग्यं योजनीयं सूक्ष्मधीमिरित्युपस्थते ।
एवममरनिबन्धनस्याशास्त्रीयत्वमिति सिद्धान्तितम् ।

Colophon

इत्थं विपक्षविबुधमस्तकन्यस्तसत्पदा ।

श्रीहर्षेण कृतं सन्तः पठन्त्वमरखण्डनम् ॥

798

24. E. 42

अमरशेषः

Palm-leaf. 2 Foll. (1 2) 13½×1½ inches
12 lines in a page Telugu script Old
Good condition Good writing

As the name itself indicates, the Amara-
sesa is a supplement to the Nāmalīngā-
nusāsana of Amarasimha. The author's
name is not known. This work may not
be confounded with the Trīkandasesa of
Purusottama. The second stanza as
given below has been quoted by Govinda-
rāja in his commentary on the Rāmāyana.

Apparently wants the beginning, other-
wise complete

Beginning

व्याघ्रप्रदयो वनमृगाः श्वापदाः परिकीर्तिताः ।

गन्धर्वनगरं प्रोक्तमिन्द्रजाल महर्षिभिः ॥ १ ॥

राकामध्यगतश्चन्द्र सूर्य इत्यभिधीयते ।
 परीत तु दिवा प्रोक्त विपरीत तु शरीरे ॥ २ ॥
 भोजन परिवेष्टि स्यात्कल्माष कृष्णपाण्डरः ।
 यायावरास्तप सिद्धा वानप्रस्थाः प्रकीर्तिता ॥ ३ ॥
 कृत्तिका बहुला प्रोक्ता पक्षस्तु बहुलोऽसितः ।
 शुक्रो मधुर्भायो स्याद्रोहिणस्तु कटुः स्मृत ॥ ४ ॥
 वदन्ति श्वेतकाकीपमनुकृत्य त्रिंशदिनम् ।
 अणुमानं षण्डकं षण्ड आशीर्दष्टाभिधीयते ॥ ५ ॥
 अमता मत्तपद्माति या स्त्री सा मत्तकाशिनी ।
 समेति वृज्यते सद्गिरास्थानं षण्डप तथा ॥ ६ ॥
 भाष्मः साहसिक प्रोक्तो भाष्मो दुष्करकर्मकृत् ॥
 प्रस्कन्न पातितो ज्ञेयो जितकाशी जयावह ॥ ७ ॥
 End

बह्वन्नपानो यो देशः स ज्ञेयाऽगस्तिदक्षिण ।
 गह्वर गिरिकुञ्जेषु दम्भेऽपि च निगद्यते ॥ ४६ ॥
 अरण्यानां सचरणं ते वनं पादचारणम् ॥ ४६ ॥

Colophon

इयमर्शेषः समाप्तः ।

799

28 J 4

आख्यातचन्द्रिका—भट्टमल्लकृता

Palm leaf 7 Foll 12½ × 1½ inches
 6 lines in a page Telugu script Old
 Injured Good writing

This is a lexicon enumerating verbs in different groups of synonyms. The author was one Bhattamalla about whom nothing is known definitely. As Mallinatha of the 14th century A D quotes him, he must be placed before the 14th century A D. The work has been printed and published in the Chowkhamba Sanskrit Series No 82

It consists of three Kandas each kanda being divided into several Vargas or chapters. The first kanda contains 5 Vargas, viz 1 Bhāvavikāravarga 2 Buddhivarga, 3 Antahkaranavarga, 4 Vacanakriyavarga and 5 Dhvanikriyavarga. The second kanda also contains 5 Vargas, viz—1 Manusyavarga 2 Brāhmaṇavarga 3 Ksatriyavarga, 4 Vaisya Varga and 5 S'ūdravarga. The third kanda contains 4 Vargas, viz 1 Prakīrnakavarga, 2 Sanadvarga 3 Nanarthavarga and 4 Ātmanepadāparasmaipadavarga. The work is the same as that described under Nos. 4587 and 4588 of the Des Cat of Sanskrit MSS in the collections of the Asiatic Society of Bengal Vol VI. It is said that the work consists of 700 verses.

The MS contains the first kanda only

Beginning

य शिवो नामरूपाभ्या या देवी सर्वमङ्गला ।
 तयोऽस्मरणात्पुसा सर्वतो जयमङ्गलम् ॥
 आलम्बे निखिलालम्ब लम्बादरपदाम्बुजम्
 पदालम्बावलम्बेन लभतेऽलं बुधं ध्रियम् ॥
 वाणि कल्याणि कल्याणश्रेणिनिश्रेणिसस्तेव ।
 मदीयसनावेद्या विहरेष्टार्थदायिनी ॥
 भूवार्पादिप्रकृतये पुरुषत्रयमूर्तये ।
 सदाख्यातपदावाप्त्यै परस्मा आत्मने नमः ॥
 संपूज्य गुरुपादान्जे भट्टमल्लेन तन्यते ।
 व्युत्पत्तिस्तुना प्रचारार्थमेकाख्यातपदवति ॥
 सत्तायामस्ति भवति विद्यते चाथ जन्मनि ।
 उत्पद्यते जायते च प्ररोहस्युद्भवयपि ॥
 विवर्तते सम्भवति सिद्धौ सिध्यति राध्यति ।
 निपद्यते च राघ्नाति साध्नोति फलताति षट् ॥

End

द्वे आत्मनोऽपि भूषादे शिङ्के गीते तु गायति ।
उपवीणयतीत्येतदुपगाने हि वीणया ॥

इति ध्वनिक्रियावर्गः ।

अत्र भावविकाराणां धियाभिच्छादिकर्मणाम् ।
वाचा तत्सगतानां च पर्याया प्राय ईरिता ॥

Colophon

इत्याख्यातचन्द्रिकाया प्रथमः काण्डः ।

After the colophon the following verse is written

“सहस्राधिपति सूर्य कर्कटस्य निशाकर ।
मेघवृश्चिकयोर्मौमः कन्यामिथुनयोर्बुध ॥”

The former owner of the MS —Venka-
tarāyasāstri Two extra leaves added
at the end contain a few lines from the
Trikaṇḍasēsa

800

39 E 6

उणादिकोशः—महादेवकृतः

Paper 55 Foll 8½ × 6½ inches 14
lines in a page Devanāgarī script New
Good Good writing

Transcribed from a MS available in
the Bhandarkar Oriental Institute, Poona

The work recites the words formed by
adding the Unādi affixes as per Unādi
rules of Panini school and gives the
meaning of those words The author was
Mahādeva who had the surname Vedāntin
and is generally mentioned as Vedānti
Mahādeva. Though the present work
does not give any more information about
the author his other work namely

Samkhya-sūtravṛttisāra describes the
author as the pupil of Svayamprakāśa
tirtha (Vide the colophon of the work
इति स्वयंप्रकाशतीर्थाङ्घ्रिलब्धवेदान्तिसत्पदेन महादे-
वेनोन्नीते सारव्यवृत्तिसारे प्रथमोऽध्याय — See Sām-
khyasūtravṛtti, edited by Dr R Garbe and
published for the Bibliotheca Indica, Cal-
cutta, 1888) The author in his another
work namely Visnusahasranāmātika states
that it was composed in Sam 1750 =
1664 A D (Vide the catalogue of the
Sanskrit MSS in the Ragnunath Temple
Library, Jammu, by M A Stein, page
197) But R Garbe in his introduction
to the edition of the Samkhya-sūtravṛtti
mentioned above fixes the author in 1600
A D approximately

Complete in 5 pādas

Beginning

विश्वरूपेण ना कारस्त्रिषु कारकशिल्पिनो ।
वायुर्वाते गुदे पायू रक्षके जायुरोषधे ॥
स्यात्पित्तशब्दयोर्मायु स्वादू रूच्येऽथ सज्जने ।
साधुर्द्वौ त्रिषु श्रेष्ठे स्यादाशु तद्वति च त्रिषु ॥
ना ब्रीहौ पाटले हास्तुर्दन्ते राहुर्विधुतुदे ।
वज्रसाया स्त्रिया ज्ञातु कायु स्त्री विकृतौ ध्वने ॥
वासुर्हरावधायुर्नायुषि काष्ठे तु दारु वा ।
सानु शृङ्गे बुधे मार्गे वाय्याया वह्नुधे धने ॥
पर्वते समभूभागे स्त्रिया जानूरुपर्वणि ।
शोभने त्रिषु चारु स्यात्प्रियोक्तौ चादुरस्त्रियाम् ॥

End

सिंह कण्ठीरवे राशौ सत्तमे चोत्तर स्थित ।
सिंहो क्षुद्रवृहत्पयोः स्याद्वासाके राहुनात्मि ।

व्याघ्रः स्वात्पुंसि शार्दूले रक्तौ रण्डकरञ्जयोः ॥
 श्रेष्ठे नराशुत्तरस्थः कण्टकार्या च योषिति ।
 घोरे हरेऽन्ववद्भौमे क्षमा पृथिव्यामथ त्रयः ॥
 आद्ये बहुत्वे ग्रहणिग्रहण्यौ तु रुगन्तरे ।
 आद्ये प्रधाने प्रथमश्चरमः पश्चिमेऽन्तिमे ॥
 मङ्गला सितदूर्वायामुभायां पुंसि भूमिजे ।
 नपुंसकं तु कल्याणे सैवार्थे रक्षणेऽपि च ॥

Colophon

इत्युणादिकोशे निजविनोदाभिधे वेदान्तिमहादेव-
 विरचिते पञ्चमः पदः संपूर्णः ।

801. 23. I. 14.

एकाक्षररत्नमाला—माधवकृता

Palm-leaf. 6 Foll. 16 X 1½ inches.
 7 lines in a page. Grantha script. Old.
 Injured. Good writing,

Gives various meanings of each of
 letters of the alphabet in Sanskrit. The
 work is attributed to Mādhava, son of
 Māyana of Bhāradvājagotra and the
 famous minister of king Harihara II of
 the Vijayanagar Empire in the 14th
 century A.D. The work is the same
 as described under R. No 2280 (a) of
 the Triennial Catalogue of Sanskrit MSS
 in the Government Oriental MSS. Libra-
 ry, Madras.

Contains the Svarakāṇḍa and Vyañjana-
 kāṇḍa

Beginning

वेदविष्णुमहेशानकमठेऽम्बिकेज्ययोः ।
 अन्तःपुरे भूषणे च चरणे कारणे रणे ॥
 अकारः कथितो धीरैरजिरे गौर्वेऽपि च ।

आकारः सर्वगे भावे परितापे विधौ घटे ॥
 ईषदर्थे विस्मये च संतोषामर्षयोरपि ।
 सुखे नया तथा सीम्नि चिरविस्मृतसंस्मृतौ ॥
 लघुवस्तुनि च प्रोक्तः सल्लिख्येऽप्योरपि ।
 इकारः कुसुमाब्जे च हारे चन्द्रमसः करे ॥
 तथा करेणुक्षयान्ते महीभृत्कुहरेऽपि च ।
 मुनङ्गणरत्नाचिन्त्यप्रतोऽर्थे निरूप्यते ॥
 ईकारः सायके सपे सरसीरुहकेसरे ।
 शरुचापे हरौ वाणीकमलारचनास्वपि ॥
 शोणीभृत्कुहरे पद्मदले निगदितो युधेः ।
 उकारः क्षत्रिये शंभौ परमौलौ हरौ शुचौ ॥

Colophon :

इति हरिहरायामात्यस्य कृतौ नानार्थरत्नमालायामेका-
 क्षरकाण्डे स्वरकाण्डं संपूर्णम् ।

End :

..... आ हा संज्ञाधने व्ययम् ।
 अहहेत्यद्भुते खेदे कथ्यते नामशासने ।
 क्षमे दुर्विषहे राधे विशेषे च निगद्यते ॥
 क्षा स्त्रिया च . . . या क्षं स्यादक्षे नपुंसके ।
 क्षेत्रे निर्भर्त्सने चैव क्षोऽव्यय मङ्गुवाचकम् ॥

Colophon

इति हरिहरायामात्यस्य माधवस्य कृतौ एकाक्षररत्न
 मालया व्यञ्जनकाण्डं संपूर्णम् ।

802 33 I. 9.

एकाक्षररत्नमाला—हरिहरायकृता

Palm-leaf. 5 Foll. 17 X 1½ inches. 8
 lines in a page. Grantha script. Old
 Injured. Legible writing. The leaves
 are half-broken.

Same work as the above with different colophon and slightly different readings. The authorship herein is attributed to King Harihara II (14th century A.D.) under whom Madhava was the minister.

Contains the Svarakāṇḍa and Vyañjana-kāṇḍa.

Beginning

अकारो ब्रह्मणि शिवे वासुदेवे च कञ्चुके ।
अन्वित्राया च योगे च कारणे भरणे रणे ॥
अन्तःपुरे भूषणे च चरणे चाङ्गणेऽप्ययो ।
अकारः कथितो धीरैः कमठे गौरवेऽपि च ॥
आकारः सर्वगे भागे शरे तुङ्गे मदे घटे ।
ईषदर्थेऽपि सतोषे विस्मयामर्षयोर्विधौ ॥

Colophon of the Svarakāṇḍa

इति हरिहरायमहारायचक्रेश्वरकृतनिवण्टो स्वर-
काण्डः प्रथमः ।

End

अहहस्यद्वये खेदे कथ्यते नामशासने ।
क्षमे दुर्विषहे रोषे विशेषे च निगद्यते ॥

* * * *

क्षेत्रे च निर्भरे चैव द्विविधं क्ष वाचकं भवेत् ॥

No colophon is found for this chapter (व्यञ्जनकाण्डः).

The last page reads the following verses

..... स्फुटवानामात्रपरतिरभूजेतुमहितान्
प्रतस्ये स्वात् सैन्यैर्द्विदरथमुखैर्मैवि चिरात् ।
निहयारिन् सर्वा .....
..... रो जनविनुत्कीर्तिर्निवृत्ते ॥
अमोर्षैः कुर्वन्निवृत्तिरनिवहाना कण्ठता-
नसप्राप्तश्चित्र सपदि नृपति प्रस , . .

..... धरणिस्तलादेत्यमुदित
शशास क्षमामेकं सत्तुल्यवत्तुल्यातमहिमा ॥
अयमासृष्टपासृष्टस्वयमेवासृष्टशोभनास्वाङ्गः ।
शय ..... वने ॥
आमामधिगम्यासाया कृत्वा त्वं गतो महाराज ।
आभिमुख्येऽरोतीन्हत्वादात् पक्षिणा यथेष्टं त्वाम् ॥
इनिमतनु .....
..... स्थितो विमाति ।
इसदृशवसनो विलासहासै-
रिपतिरुणामणिभूषणैरिहोऽन्याम् ॥
अयमीभिर्निहतारिः स्वयमी ..... ।
..... जनानामीभिर्वितुतपशाभाति हीसमो नृपतिः ॥
..... नृङ्मन्त्रतन्त्रैर्विहितैः कहो मामेमे चमेमावितामक्षि ..... ।
..... स्वान्ते सदानन्दपदं लभन्ते ॥

803

36 A 2

कल्पद्रुः—केशवदैवज्ञकृतः

Paper 433 Foll 8 X 6½ inches
14 lines in a page Grantha script New
Good Clear writing

Bound in 2 Volumes

This is a lexicon of synonymous nouns in three main kāṇḍas namely Bhumi, Bhuvah and Svah each kāṇḍa containing different sub kāṇḍas. The 1st contains 18 sub kāṇḍas 2nd five and 3rd four. From the internal evidence the work is known to have been written in Kali year 4762 corresponding to 1660 A.D. (Vide stanza 83, page 414 of the printed edition.) The work has been printed and published in the Gaekwad's Oriental Series No 42. The author mentions the following authors

whose works were consulted in writing this work. They are Katya, Vācaspati, Vyādi, Bhāguri, Amara, Mangala Sāhasānka, Mahesa, and Hemacandra. In the Tanjore Library MSS the author is called Kesava-daivajña and the work is named Nāma kalpadru. (Vide No 4739 to 4741, Vol. IX).

Complete

Beginning

गुरुं श्रीदक्षिणामूर्ति विभु विश्वेश्वर परम् ।
सर्वज्ञ तमनायन्त रात्रिदिवसुपास्महे ॥
काव्यवाचस्पतिव्याडिभाग्यमरमङ्गलः ।
साहसङ्गमहेशाया विजयन्ते जिगन्तिमा ॥
समालोच्य मतान्येषा कल्पद्रुखिलार्थदः ।
क्रियते केशवनायं नामप्रकृतिबोधन ॥

* * * *

विनायकः पृथिव्यङ्गो गच्छिधातुश्च तुन्दिलः ।
द्विमातुरः स्वाद्विरस्वो विप्रो लम्बोदरार्थकः ॥

End

वचन खलतिकादि बहुयौत्पत्तिपूर्वकम् ।
स्त्रीपुंनपुसकाना तु सहोक्तौ परलिङ्गता ॥
कृतः कर्तर्यसज्ञाया कृत्याः कर्तरि कर्मणि ।
अणायन्तास्तेन रक्ताथर्थे नानार्थभेदकाः ॥
षट्सज्ञकास्त्रिषु समा युष्मदस्मत्त्रिङ्ययम् ।
परविरोधे शेषे तु द्वेय शिष्टप्रयोगतः ।
कल्पद्रौ केशवकृते कलिने नामसफट्टेः ।
छयादीना सर्वलिङ्गाना प्रमाण्डः सिद्धिमागतः ॥
इतीह शब्दकल्पद्रुम्य(?)सिकेशवनिर्मितः ।
भूर्भुवःत्वस्त्रिभिः काण्डैः संप्राप्तः सिद्धिसुसमाम् ॥
Colophon .
इति छयादिसर्वलिङ्गकाण्डः ।

इति केशवकृतो भूर्भुवःस्वराख्यपर्यायस्कन्धाः
संपूर्णाः ।

The scribe of the original MS. adds .
शार्वर्धन्दे तुलामासे प्रथमाया खेदिने ।

The name of the scribe of the present MS Tiru Tātadesikatātāchariar of Villiyambakam, Chingleput Dt., Madras

804.

21. A 1

क्रियानिघण्टुः—वीरपाण्ड्यकृतः

Palm-leaf 4 Foll 13½ × 1½ inches
9 lines in a page. Telugu script. Old
Good Good writing

Enumerates in 101 stanzas Sanskrit verbs of synonymous nature. The authorship is attributed to the King Virapāṇḍya, one of the Pandya Kings of South India in the 14th century A.D. The work has been printed in Telugu character and published by Dharmādhikārī Chakravartī Ayyangar of Mysore

Complete.

Beginning

धातुप्रयोगपर्यायाः शब्दशास्त्रनिरूपिताः ।
केचित्पाण्ड्यक्षितोशेन वक्ष्यन्ते शिक्षितु शिशून् ॥
विद्यतेऽस्ति भवत्यत्र स्यादस्तु स्ताद्वैदपि ।
भूपाङ्गस्तु नयताद्विजता शिर्षाद्विजते ॥ १ ॥

End

धृत्वा जरित्वा वृश्चित्वा क्षुत्वा वृत्वा निवृत्त च ।
तर्णित्वाथ क्षणित्वा च प्रक्षित्येत्यादि चोक्तताम् ॥

Colophon .

इति श्रीवीरपाण्ड्यविरचिते क्रियापदपर्यायः क्रिया-
निघण्टुरयं समाप्तः ।

805. 21. A. 3. . Beginning :

क्रियानिघण्टुः—वीरपाण्ड्यकृतः

Palm-leaf. 4 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 7 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Clear writing.

Complete.

The name of the scribe : Bucci Vāmana son of Kolācala Ānandasūri.

806. 29. H. 11.

क्रियानिघण्टुः—वीरपाण्ड्यकृतः

Palm-leaf. 6 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 5 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Clear writing.

Complete.

An extra leaf added at the end gives an index of the sūtras beginning with the word उत्तर in the Grhyasūtras of Āpa-stamba.

807. 28 A. 25

क्रियानिघण्टुः

Palm leaf. 5 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 8 lines in a page Telugu script. Old Slightly injured. Good writing.

This is a lexicon of Sanskrit verbs arranged into different groups according to their meaning. The author's name is not known. This work also has been printed and published by Dharmādhikārī Chakravartī Ayyangar of Mysore in Telugu character, 1905.

Complete without colophon.

भवत्यर्थे भवत्यस्ति आपते विद्यते तथा ।
संपद्यते निष्पद्यते निष्पद्यत उदद्यति ॥
उत्पद्यतेऽप्युदयति उदेत्युदयतीति च ।
अङ्कुरत्यङ्कुरति चोद्विद्यते कन्दलत्यपि ॥
एधते वर्धते नन्दत्यप्युत्तिष्ठति बुध्यते ।
ब्रवीति वक्ति वदति भणयाख्याति शंसति ॥
आचष्टे वष्टि गदति द्रष्टे लपति भाषते ।
व्याहरत्यभिघत्तेऽभिघातीरयतीत्यपि ॥
उच्चारयत्यामनति कथयत्याह जल्पति ।
ईद्रेण्यति स्तौति स्तुते स्तौति प्रशंसति ॥

End :

कर्मत्यास्फालयति घट्टयत्यथ सीव्यति ।
वयति व्यञ्जते दोग्धि जुहोति जुषते मुदा ॥

808. 24. M. 11.

क्रियानिघण्टुः

Palm-leaf. 6 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1$ inches 6 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing

The first leaf is broken in the left half. Same work as the above.

Complete without colophon.

The following additional stanza is found at the end.

एवं क्रियास्वरूपाणि लिखितानि ततस्ततः ।
आलोक्य तानि सर्वाणि लिखितानि ततस्ततः ॥

809 21. K. 22.

त्रिकाण्डशेषः—पुरुषोत्तमदेवकृतः

Palm-leaf. 73. Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.

7 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

As the name itself implies the work is a supplement to the Namalingānusāsana of Amarasimha by Purusottamadeva. The author seems to have been identical with that of the Bhasavrtti. He is said to have flourished in the court of Lakṣmanasena, 1119 A.D. The author says that some words were omitted in the Namalingānusāsana as they were not in use in Amarasimha's time and he included those words in this work as he found them in common use in his time. The arrangement of the chapters and sub divisions of them is the same as found in the Namalingānusāsana. The work is also called rarely as Amaraseśa and Sesamara.

Beginning

जयन्ति सन्तः कुशलं प्रजानां
नमा मुनीन्द्राय सुरा स्मृता स्थ ।
स्तुतासि वाग्देवि दयस्व मातः
विषेहि विघ्नाधिपमङ्गलानि ॥ १ ॥
अलौकिकत्वादमर स्वकाशः
न यानि नामानि समुल्लिखेत् ।
विलोक्य तैरप्यधुना प्रचारः
मय प्रयत्नः पुरुषोत्तमस्य ॥ २ ॥
वर्गक्रमस्तथा नामलिङ्गयोस्तूपदेशता ।
परिभाषादिकं सर्वमन्त्राप्यमरकोशवत् ॥ ३ ॥
स्वलौका देवतानां स्यादवरोह फलोदयः ।
मन्दर सैरिम शक्रभवन ख दिव नभ ॥ ४ ॥
स्वाहाभुजस्तु यमुला पूजिताश्च चिरायुषः ।
शौभा निल्म्पा युसदः स्वर्गिणश्च नभः सद्यः ॥ ५ ॥

End

मण्डलं शलभं भृतातरु कलशकन्दलौ ।
मृणालामलकौ दाडिमश्च ड्यन्ता स्त्रियामिमै ॥
करणे ल्युट् त्रिषु यथा तस्य व्याख्यानमित्यदः ।
सूत्रकृद्वाप्यकृत्काशावनुमान इतीच्छति ॥
इति लिङ्गादिसमहवर्गः ॥
दृष्टप्रयागा ये शब्दाः प्रायस्त इह कीर्तिताः ।
अप्रयुक्तास्तु पाणिन्यादिभिर्दृष्टान्युपेक्षिताः ॥

Colophon

इति श्रीपुरुषोत्तमदेवविरचितस्त्रिकाण्डशेषाभिधानः
काशः समाप्तः ।

The scribe adds

यादृशं पुस्तकं दृष्टं तादृशं लिखितं मया ।
अथवा सुनन्दं वा मम दोषो न विद्यते ॥

The name of the scribe

मातृभूतेश्वरेण लिखितं अमरत्रिकाण्डशेषः कोशः ।
अमरशेषः ।

A fly leaf at the end contains the first
4 stanzas of the Haravali.

810 21 K 16

त्रिकाण्डशेषः—पुरुषोत्तमदेवकृतः

Palm leaf 11 foll (77-87) 13½ × 1½
inches 8 lines in a page Grantha script
Old Much injured Good writing

Breaks off in the 2nd Kanda

811 29 A 30

त्रिकाण्डशेषः—पुरुषोत्तमदेवकृतः

Palm leaf 44 Foll 16½ × 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Old

Much injured Good writing Many leaves are broken

The work is called S'esāmara in the colophons

Breaks off in the last chapter

The former owner of the MS — Vatsam Vasudeva parabrahmasastry

812 20 K 41

दृष्टान्तसिद्धाञ्जनव्याख्या शरत्—चकोरभट्टा-
चार्यकृता

Palm leaf 12 Foll 17 X 1½ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

The Foll are numbered 145 to 156

This is a commentary on Kallola bhatta's Drstantasiddhāñjana which itself is a commentary on Sujana bhatta's Śabdalingārthacandrikā. The commentary was written by Cakora bhatta acarya son of Mukundana rāya nabhatta acarya and grandson of Kallola bhatta acarya son of Kesari bhatta acarya. Numerous names of authors and works which are mentioned in Amara khaṇḍana are cited in this work. A work called Viśeṣapada varidhi is said to have been written by his father Mukundana rāya. Hama rama sra, the author of the Sabda sabdartha manjusā is mentioned as the pupil of Śitikantha. Sujana bhatta the author of the Śabda lingārthacandrikā is mentioned as the pupil of Divākarabhatta who wrote Sarvārthasāikhāmaṇi.

Complete in three kandas

श्रीजगज्जननीं गौरीमम्बाम्बुजलोचनाम् ।
चन्द्रार्धशेखरा बाला नमामि गुरुभूजिताम् ॥
सर्वसहाया गी. सर्वसहकृतस्य मार्गम् ।
सुजन सुजनाधार वन्दे वन्दारुनन्दकम् ॥
श्रीमत्पण्डितकेसरीश्वरमतिप्राबल्यपाण्डित्यक
तत्पुत्र सकलागमन्तगमिताम्बामन्त्रमाहात्म्यम् ।
श्रीसाम्बापरमूर्तिमन्तमधुना विद्वत्कल्लोलाख्यम्
वन्दे मत्प्रपितामह कुलधन मद्विद्या तोषितम् ॥
पुन पुनस्त पितर सुभूजित
समस्तविद्याखिलसारसमग्रम् ।
कविप्रकाश करुणारसाकर
मुकुन्दनारायणभट्टमीडे ॥
विद्वच्चकोरवरनाम विधाय मोदा
द्विद्यानिधि सकलसुन्दरवाक्यजालम् ।
दृष्ट्वैव ना मुदमवाप पितामहो यो
वन्दे तमेव पुनरेव महानुभावम् ॥
तेनैव चोदित इह प्रकट करिष्ये
सिद्धाञ्जनाचितपदावलिमूलकन्दे ।
मूले समस्तवरनाममतानुसार
कुर्वे शरत्सकलकोशपदाभिरामम् ॥
उभयानन्दसधानशरदानन्दभाष्यवेत् ।
कक्षकोरकवीन्द्रेण विना भूखण्डमण्डले ॥
पितामहेन ये अष्टदा लीलया परिशीलिता ।
तत्तदन्यपदाकाश कुर्वेऽह तदनुज्ञया ॥
ननु शक्य इत्यत्र प्रथमतोऽर्थप्रकटन किमिति न
कृतगमिति शङ्क्यमिति चेन्न । उत्तरकोशविवरणा-
त्तदर्थस्फूर्तेर्द्वितीयाथप्रतिपादनाभावाच्चेति भाव । मेधे
पुष्कलाख्यपुत्रे । तदुक्तम्—
पुष्कलावतीको नाम विद्येते मेघनाथको ।
तत्र पुष्कलमेघस्य सारस्वतविरोचनी ॥
पुष्कलाक्षध धर्मश्च बलाहकविमर्दनी ।

आवर्तकस्य च तथा चत्वारो लोकविश्रुताः ॥
जीमूतश्चण्डवेगश्च वारुणश्च जगद्धन ॥

इत्यादि ।

End

तदुक्त भागवतपुराणे नदीगणनाप्रस्तावे—चर्मण्वती
च वैदेही कोकिला जम्बुकन्यका । इत्यादिना ।
पिप्पलो नाम नद्यो स्याद्वैदेही शम्भरा पुरा । इति
पर्यायार्णवे । लिङ्गादीन्यादिशब्देन शब्दविकारादय
इति यथायोग मन्तव्यम् । इत्येव प्रकारेणेति
सबन्ध ।

Colophon

इति श्रीमदनन्तसान्तसरस्वतीसारमिलासपरशिवा-
वतारमरसाप्रेसरसर्वाखर्वदुर्गवर्गितसूरिवरप्रणतिभास-
मानचरणयुगलविराजितसमस्तविद्याप्रविलसच्चतुरवचन-
मनोहरश्रीमद्विद्वत्कल्लोलभट्टाचार्यपौत्रेण श्रीमन्मुकुन्द-
नारायणभट्टाचार्यपुत्रेण विद्वच्चोरभट्टाचार्येण विरचि-
ताया शब्दलिङ्गार्थचन्द्रिकाव्याख्यानदृष्टान्तसिद्धाञ्जन-
व्याख्याया शरदाख्याया तृतीय काण्ड. सपूर्ण ।

813 54 A 38

दृष्टान्तसिद्धाञ्जनव्याख्या शरत्—चकोरभट्टा-
चार्यकृता

Paper 28 Foll 8½ × 6½ inches 15
lines in a page Devanagari script New
Good Good writing

This is a transcript of the palm leaf
MS mentioned in the last number

Complete in three kandas

814 21 M 25

द्विरूपकोशः—श्रीहर्षकृतः

Palm leaf 19 Foll 13½ × 1½ inches

5 lines in a page Grantha script Old.
Good Good writing

The fly leaf at the beginning gives the
name of the work as Dvirūpakosa

A lexicon of selected synonymous
words with two or more forms, by Sri-
harsa son of Srihira The author is
believed to be identical with that of the
Naisadhiyacarita Though the title is men-
tioned as Dvirūpakosa the work actually
deals with the words having three or
more alternative forms The work has
been printed in Telugu character at
Mysore with slightly different readings
This is different from the Dvirupakosa of
Purusottamadeva printed in Bombay and
Benares The work consists of 222
verses

Complete

Beginning

प्रबोवमावातुमशब्दिकानां

रूपामवाप्तु च कयीधराणाम् ।

द्विरूपकोशो रचितो विचार्य

बहुप्रपञ्चसिद्धतशब्दभेदान् ॥ १ ॥

ज्ञात्वा च पूर्वप्रचुरप्रयोगान्

प्रामाणिकोदाहरणानि मत्वा ।

रूपादिभेदेषु निरक्षणेषु

विचक्षणो निश्चिनुयात्सुशब्दान् ॥ २ ॥

द्विलिङ्गना प्रययहलजभेदान्

सपञ्चकङ्किचिचतु प्रकागन् ।

भूम्पेकवाचित्वमपीह वाचा

श्रीहर्षसूरिविततोति कोशे ॥ ३ ॥

कचिन्मात्राकृतो भेदः कचिदर्णकृतोऽपि च ।

क्वचिद्विभक्तिभेदैश्च शब्दानां ह्यदिन कचित् ॥ ४ ॥

Much injured. Good writing. Many leaves are broken.

The work is called S'esāmara in the colophons

Breaks off in the last chapter.

The former owner of the MS — Vatsam Vāsudeva parābrahmasāstrī

812- 20 K. 41.

दृष्टान्तसिद्धाञ्जनव्याख्या शरत्—चकोरभट्टा-
चार्यकृता

Palm-leaf. 12 Foll. 17 × 1½ inches.
7 lines in a page Telugu script. Old.
Injured Good writing

The Foll are numbered 145 to 156.

This is a commentary on Kallola-
bhata's Distāntasiddhāñjana which itself
is a commentary on Sujanabhata's
S'abdalingārthacandrikā. The commen-
tary was written by Cakorabhatacārya,
son of Mukundanārāyanabhatacārya and
grandson of Kallolabhatacārya, son of
Kesaribhatacārya. Numerous names of
authors and works which are mentioned in
Amarakhandana are cited in this work. A
work called Visasapadavāridhi is said
to have been written by his father
Mukundanārāyana. Hamvīramisra, the
author of the Sabdasabdārthamañjūsā is
mentioned as the pupil of S'itikantha
Sujanabhata, the author of the S'abda-
lingārthacandrikā is mentioned as the
pupil of Divākarabhata who wrote Sar-
vārthasikhamāni

Complete in three Kāndas

श्रीजगज्जननीं गौरीमम्बामम्बुजलोचनाम् ।
चन्द्रार्धशेखरा बाला नमामि गुरुजिताम् ॥
सर्वसहाया गीःसर्वसहकृत्स्नमार्गकम् ।
सुजनं सुजनाधारं वन्दे वन्दारुनन्दकम् ॥
श्रीमत्पण्डितकेसरीश्वरमतिप्राक्कल्पणण्डित्यक्तं
तत्पुत्रं सकलागमान्तगमिताम्बामन्त्रमाहात्म्यकम् ।
श्रीसाम्बापरमूर्तिमन्तमधुना विद्वत्कलोलाल्यक्तं
वन्दे मत्प्रपितामहं कुलधनं मदिषया तोषितम् ॥
पुनः पुनस्तं पितरं सुपूजितं
समस्तविद्याखिलसारसंग्रहम् ।
कविप्रकाश करुणारसाकरं
मुकुन्दनारायणभट्टमीडे ॥
विद्वच्चकोरवरनाम विधाय मोदा-
द्विगानिधिं सकलसुन्दरवाक्यजालम् ।
दृष्ट्वैव मा मुदमवाप पितामहो यो
वन्दे तमेव पुनरेव महानुभावम् ॥
तैनैव चोदित इह प्रकटं करिष्ये
सिद्धाञ्जनाचितपदावल्लिमुखन्दे ।
मूले समस्तवरनाममतानुसार
कुर्वे शरत्समलकोशपदाभिरामम् ॥
उभयानन्दसधानशरदानन्दमागमवेत् ।
कथकोरकवीन्द्रेण विना भूखण्डमण्डले ॥
पितामहेन ये अग्रा लीलया परिशीलिताः ।
तत्तदन्यपदाकाश कुर्वेऽहं तदनुज्ञया ॥
ननु शंकर इत्यत्र प्रथमतोऽर्थप्रकटन किमिति न
कृतवानिति शङ्क्यमिति चेन्न । उत्तरकोशविवरणा-
त्तदर्थस्फूर्तेर्द्वितीयाथप्रतिपादनाभावाच्चेति भावः । मेघे
पुष्कलाख्यपुत्रे । तदुक्तम्—
पुष्कलावर्तकौ नाम विद्येते मेवनायकौ ।
तत्र पुष्कलमेघस्य सारस्वतविरोचनौ ॥
पुष्कलाक्षध्व धर्मध्व बलाहकविमर्दनौ ।

आवर्तकस्य च तथा चत्वारो लोकरिधुताः ॥

जीमूतशण्डवेगश्च वाम्बश्च जगद्गनः ॥

इत्यादि ।

End

तदुक्तं भाग्यतपुगणे नदीगणनाप्रस्तावे—चर्मण्वती
च वैदेही कोकिला जम्बुसन्ध्या । इत्यादिना ।
पिप्पशो नाम नद्यो स्याद्वैदेही शम्भरा पुरा । इति
पर्यायार्णवे । लिङ्गादीयादिशब्देन शब्दविकारादय
इति यथायोग मन्तव्यम् । इत्येव प्रकारेणेति
संनन्धः ।

Colophon

इति श्रीमदनन्तवान्तमरस्वतीसागरिलासपरशिवा-
यतारमरसाग्रेसरसर्वाविन्दुर्गर्भदूरितमृरिवरप्रणतिमान-
मानचरणशुगटत्रिगजितममस्तनिराप्रविलम्बतुरवचन-
मनोहरश्रीमद्विद्वत्कण्टोलमष्टाचार्यपौत्रेण श्रीमन्मुकुन्द-
नारायणमष्टाचार्यपुत्रेण विद्वत्कोरमष्टाचार्येण विरचि-
ताया शब्दलिङ्गार्थचन्द्रिकायाव्याप्तदृष्टान्तसिद्धाञ्जन-
व्याख्याया शरदाव्याया तृतीयः काण्डः सङ्पूर्णः ।

813 54 A 38

दृष्टान्तसिद्धाञ्जनव्याख्या शरत्—चकोरमष्टा-
चार्यकृता

Paper 28 Foll 8½ X 6½ inches 15
lines in a page Devanāgarī script New
Good Good writing

This is a transcript of the palm leaf
MS mentioned in the list number

Complete in three Kāṇḍas

814 21 VI 25

द्विरूपकोशः—श्रीहर्षकृतः

Palm leaf 19 Foll 13½ X 1½ inches

5 lines in a page Grantha script. Old.
Good Good writing.

The fly leaf at the beginning gives the
name of the work as *Dvirūpakōśa*

A lexicon of selected synonymous
words with two or more forms, by Śrī-
harsa son of Śrīhira The author is
believed to be identical with that of the
Naisadhīyacarita Though the title is men-
tioned as *Dvirūpakōśa* the work actually
deals with the words having three or
more alternative forms The work has
been printed in Telugu character at
Mysore with slightly different readings
This is different from the *Dvirūpakōśa* of
Puruṣottamadevā printed in Bombay and
Benares The work consists of 222
verses

Complete

Beginning

प्रनोपमायातुमशाब्दिकाना

कृपामनाप्तु च करोध्वगाम् ।

द्विरूपकोशो रचिनो विचार्य

बहुप्रसन्नस्थितशब्दभेदान् ॥ १ ॥

ज्ञात्वा च पूर्वप्रचुरप्रयोगान्

प्रामाणिकोदाहरणानि मन्या ।

रूपादिभेदेषु विद्वत्क्षणे

विचक्षणो निधितुयात्मुदाहृताम् ॥ २ ॥

द्वित्रिङ्गना प्रत्ययहलजभेदान्

सप्तमद्वित्रिचतु प्रसागन् ।

भूम्पेराचिन्मनीन् वाचा

श्रीहर्षसुर्गविननेति कोशो ॥ ३ ॥

एचिन्मात्राकृतो भेदः एचिद्वर्गकृतोऽपि च ।

एचिद्विभक्तिभेदश्च शब्दानां रुचिर्न एचिन् ॥ ४ ॥

विद्यादगारमागारमपगामापगामपि ।

817.

21. M. 31.

अरातिमारातिमथ श्रमः श्रामः प्रकीर्तितः ॥ ५ ॥

भवेदमर्ष आमर्षः अङ्कुरोऽङ्कुर एव च ।

अन्तरिक्षं चान्तरीक्षमगस्त्योऽगस्तिरित्यपि ॥ ६ ॥

End :

शैवालं शैवलं चापि शैवालः शैवलस्तथा ।

शिवालं चेति रूपाणि पञ्चधा परिकथ्यते ॥२२२॥

इत्थं सत्कविराजराजिमकुटालंकारहीरायित-

श्रीहर्षा(हीरा)त्मभवेन नैषधमहाकाव्योज्ज्वलन्मूर्तिना ।

उद्धृतप्रतिवादिमस्तकतटीविन्यस्तवामाङ्घ्रिणा

श्रीहर्षेण कृतो द्विरूपविलसत्कोशः सता श्रेयसे ॥

Colophon -

इति द्विरूपकोशः समाप्तः ।

815.

20 O. 22.

द्विरूपकोशः—श्रीहर्षकृतः

Palm-leaf. 10 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches

8 lines in a page Grantha script. Old.

Injured Good writing

Complete

Reads the following colophon

इति श्रीहर्षद्विरूपकोशः समाप्तः ।

816

21. M. 26.

द्विरूपकोशः—श्रीहर्षकृतः

Palm-leaf 14 Foll 14×1 inches. 5 lines in a page Telugu script. Old. Much injured

Complete

श्रीहीरात्मभवेन is the reading found in the last stanza here The four introductory verses are written in the last page of the MS.

द्विरूपकोशः—श्रीहर्षकृतः

Palm-leaf. 7 Foll $12 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

Breaks off in the 80th verse.

The fly-leaf at the beginning repeats the first 3 verses in Telugu script.

818

24 K. 31.

द्विरूपकोशः—श्रीहर्षकृतः

Palm-leaf 12 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

Complete.

The fly-leaf at the end gives some selected nouns with their declension

819.

29. J. 34.

द्विरूपकोशः—श्रीहर्षकृतः

Palm-leaf. 3 Foll (48-50) $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old Slightly injured. Clear writing.

Breaks off in the 41st verse

820.

29. M. 9.

द्विरूपकोशः—श्रीहर्षकृतः

Palm-leaf. 6 Foll $18 \times 1\frac{1}{2}$ inches 8 lines in a page. Telugu script. Old. Slightly injured Good writing

Complete.

821

28 B. 8

lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing
Similar to the above (anonymous)

Incomplete

Beginning

राजा धनपती चन्द्रे यक्षे क्षत्रियशत्रयो ॥ वि ॥

अज पिनाह विष्णो कर्म शत्रे रे ॥ ज ॥

अना विधिजो विष्णुगज शम्भुम्भु म ।

अजत्रिपार्षिणो ब्रीहिरजो गमपिामह ॥ घ ॥

End

अङ्क स्थानेऽन्तिके मन्तो रूपका-मर्यादम्भु ।

सूत्र तु सूचने ग्रन्थभेदे तन्तु यन्त्रयो ।

यात्रा तु याचनोपायगतौ द्वाचर्चनोन्मय ।

उदर जम्ब युद्धे . . . ।

823

28 A 77

नानार्थमञ्जरी—रायकृता

Palm leaf 54 Foll 15 X 1½ inches
7 lines in a page Grantha script New
Good Good writing

A lexicon of homonyms by Rāghava about whom nothing is known The author refers to various authors and works on lexicography which were consulted in writing the work It is curious to note that the two names viz Varjayanti and Vāḍava are distinctly mentioned as if they were two distinct works while the Varjayanti is generally held to have been written by Vāḍava alias Vāḍavaprakāśa

Complete

822

24 E 42

नानार्थनिगण्डसंग्रहः

Palm leaf 17 Foll 17½ X 1½ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

This is a collection of verses found in various lexicons of homonyms At the end of each verse some letters are given to indicate the works from which the verses were taken, viz वि for विश्वनाथकाश, के for केशवनिगण्ड, ह for हल्लसुधकोश and so on The author's name is not given

Wants the beginning and end

Beginning

फटक वडये सानो राजधानीनिगण्डयो ।

सामुद्रयणे दन्तमण्डने दन्तिनामपि ॥ वि ॥

तिमिरे कृष्णार्णे तु मेचक वाच्यमङ्गवेत् ।

लम्पाको लम्पटे देशे विपाक फटमूर्खयो ॥ वि ॥

विपाक वीर्यते स्वादो परिणामे च दृग्मती ॥ वि ॥

विपाक पचने स्वेदेऽप्यमर्चमरुतेऽपि च ॥ क ॥

End

स्वप्न सुप्तस्य विज्ञान अशनि परिविशुनो ॥ ह ॥

ननु प्रभानुनयने स्तर्क सन्धनेऽपि च ॥ शा ॥

नियन्धन तु समर्गे हलो मयनऽपि च ।

कौतुके वासुामे च लघ्वेऽभिगानमुच्यते ॥ ए ॥

मानमूर्ख . . . ।

नानार्थनिगण्डसंग्रहः

Palm-leaf 11 Foll 13½ X 1½ inches 12

विश्वादीनि समाह्वय बालानां ज्ञानसिद्धये ।
 कविना राववेणाद्य कृता नानार्थमञ्जरी ॥
 विश्वप्रकाशो गोपालः शेषकारो धनंजयः ।
 शब्दार्णवो वैजयन्ती सूर्यो रुद्रश्च यादवः ॥
 प्रतापो भागुरिदण्डी रासभश्च हलायुधः ।
 सुभूतिर्हरिविष्णू च वररुच्यमरोत्पलाः ॥
 अजयः शाश्वतश्चैत उच्यन्ते पण्डितैः पुरा ।
 ओ प्रभेऽङ्गीकृते रोपे प्रौढे ब्रह्मणि चाव्ययम् ॥
 अः स्याद्ब्रह्मणि विष्ण्वीशकूर्माङ्गणरणेषु च ।
 गीर्खेऽन्तः पुरे हेतौ भूषणेऽङ्गवामेज्ययोः ॥
 आः प्रगृह्यः स्मृतौ वाक्ये परितपे पितामहे ।
 घटे भावे च आस्तु स्यादव्ययं कोपपीडयोः ॥
 आढीषदर्थेऽभिप्रासी सीमार्थे धातुयोगजे ।
 इर्वितर्के स्मरे हारे फणरत्नधृतौ पुमान् ॥
 अत्र करेणुक्षयान्ते गुहाया शशितेजसि ।

End :

प्रत्यक्षेऽधिकृतेऽध्यक्षो गवाक्षे जालके कपौ ।
 रक्ताक्षी स्याद्वर्षमेदे ताम्रनेत्रस्त्रियामपि ॥
 इति त्र्यक्षरक्षान्ताः ।
 छायावृक्षो नमेरी स्यान्महिषाक्षस्तु गुग्गुलौ ।
 दिव्यचक्षुर्ज्योतिषिके पार्थात्मज्ञानिनोरपि ॥
 कमलाक्षः पद्मवीजे विष्णावपि पुमान् भवेत् ।
 मल्लिकाक्षः पक्षिभेदे नीलाक्षेन्द्रायुधे पुमान् ॥
 इति चतुरक्षरक्षान्ताः ॥ ९८७ ॥

Colophon :

इति राघवीये नानार्थमञ्जर्यामेवं वर्गाः परिसमाप्ताः ॥
 या राघवकृता श्रेष्ठमातृकामार्गसंयुता ।
 सैकाक्षरादिसंयुक्ता पूर्णा नानार्थमञ्जरी ॥

There are 2 fly leaves added at the beginning. The first leaf gives some astronomical accounts on the lunar eclipse

occurred in the year S'ukla. The second leaf contains a stanza from the Saundaryalahari.

824.

33. I. 24.

नानार्थमञ्जरी—राघवकृता

Palm-leaf. 38 Foll. 16½ × 1½ inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Slightly injured. Good writing.

Wants two Stanzas at the end; otherwise complete.

The fly-leaf in the beginning contains the following stray stanzas :

श्रीमत्प्रस्तरसन्नसौधकलशाकूपारगर्भोद्भवो
 भूक्षिन्मान्यवलाधिराग्निजममापूर्वादिमस्तस्थितः ।
 कुर्वन्कूटकलोकराण्मृधनिगारम्मे स्वयं भूषितां
 कारुण्याकरचन्द्रमाः सुमनसः प्रह्लादयन्नेधते ॥
 श्रीमन्मयापविधायिसद्गणवृतः प्राक्कूटकारीधर-
 स्वर्भानुपथनात्तमञ्जुलयशःश्लाघ्यप्रसादोत्करैः ।
 सत्तामावुकवार्मिचित्तकुसुदान्यामोदयन्भ्राजते
 कारुण्याकरपूर्णिमेन्दुरपरः क्षोणीतलाभाङ्गणे ॥

825.

28. A. 76.

नानार्थरत्नमाला—इरुगप्पदण्डनाथकृता

Palm-leaf. 70 Foll. 14½ × 1½ inches. 7 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

This is a lexicon on homonyms in six kāṇḍas namely: 1. Ekākṣarakāṇḍa, 2. Dvyaṁṣarakāṇḍa, 3. Tryakṣarakāṇḍa, 4. Caturakṣarakāṇḍa, 5. Samkīrṇakāṇḍa and 6. Avyayakāṇḍa. The author Irugappa was the Daṇḍanātha or minister of Harihara II

of Vijayanagar (1377 to 1404 A.D.) The author is believed to have been a Jaina and a pupil of Puṣpasena. From inscriptional evidences it is known that Irugappa erected a pillar in a Jaina temple at Vijayanagar in 1385 A.D. It is also said that Irugappa built a mantapa in the Vardhamāna-temple at Tirupparuttikunram and in one of the pillars of the mantapa the figure of Irugappa is carved. Therefore it is clear that our author lived in the latter half of the 14th Century A.D. Some of the MSS. of this work ascribe the authorship to Bhāskara. Perhaps it may be held that Bhāskara actually wrote the work and dedicated it to the minister Irugappa. Irugappa's name is variously mentioned in the MSS. as Nirupamadanda-nātha or Nigamadanda-nātha. The work is also called Jagad-upakārini in the colophons.

Complete.

Beginning :

यत्पादाम्बुरहच्छाया देवचूडामणीयते ।
यस्य ज्ञानादयोऽनन्ताः स देवः श्रेयसेऽस्तु नः ॥
विविधग्रन्थसदमैविमर्शविमयीकृताम् ।
यस्य चेतः सग्व्यया विद्यासमुत्कुपयते ॥
सोऽयं प्रभाति नानार्थरत्नमाला गुणोज्ज्वलाम् ।
श्रीमन्निगमदण्डेशो नात्यल्पा नातिविस्तराम् ॥
काण्डेश्वनुभिरेकद्वित्रिचतुर्वर्णवर्णितैः ।
संकीर्णाव्ययकाण्डाम्यामिति पङ्क्तिरनुकृतात् ॥
कथ्यन्ते केऽपि नानार्थाः शब्दाः . . .
भर्मा सट्टिङ्गनिर्दिष्टभेदाद् द्वेधा भवन्ति हि ।
सट्टिङ्गाम्नु तथा धृत्या त्रिधा पुमि नपुमके ॥

स्त्रीपुंसयोः स्त्रीचपुंसोः स्त्रीनपुंसकयोस्त्रियु ।
शब्दान्पुसः त्रियः स्त्रीवानामलिङ्गात्रिलिङ्गकान् ॥
प्रायः क्रमात्प्रवक्ष्यामि कान्तादीन् दृष्टरादिषु ।
रूपभेदात्साहचर्यात्कण्ठोक्या वापि भावयेत् ॥
लिङ्गान्यथा . . . पठं धृतेण नान्वयि ।
त्रिधिविति त्रिषु लिङ्गेषु द्वेयं द्वन्द्वे द्वयोरिति ॥
लिङ्गान्तरनिषेधोऽत्र शेषलिङ्गनिधायकः ।

Colophon :

इति जगदुपकारिण्यामिरुगप्पदण्डाधिनाथगचितायाम् ।
द्व्यक्षरपदकाण्डोऽयं पूर्णो नानार्थरत्नमालायाम् ॥
द्व्यक्षरकाण्डः समाप्तः ।

End .

अन्तरेणाथ समुद्धिः कृपाभेदेऽप्यहो वत ।
समन्ततः सर्वतोऽर्थे शोभनान्तमुखान्तयोः ॥
स्याद्वा विकल्पोपमयोरेवार्थे च समुच्चयेः ।

Colophon :

इत्यव्ययनानार्थोऽयं संपूर्णः ।
इति श्रीमन्निगमदण्डेशकृता नानार्थरत्नमाला संपूर्णा ॥

826

22. H. 14.

नानार्थरत्नमाला—रुगप्पदण्डनाथकृता

Palm-leaf. 5 Foll. 12½ × 1½ inches.
6 lines in a page. Grantha script. Very
old. Much injured. Clear writing

Contains the 1st Kāṇḍa only without
the preliminary stanzas.

827.

22. H. 15.

नानार्थरत्नमाला—रुगप्पदण्डनाथकृता

Palm-leaf. 6 Foll. 13½ × 1 inches.

4 lines in a page Telugu script Old
Injured Illegible writing

Contains the 1st Kanda only without
the preliminary stanzas The author's
name is mentioned as Nirupapadadanda
dhinatha in the colophon

828 24 L 19

नानार्थरत्नमाला—इरुगप्पदण्डनाथकृता

Palm leaf 58 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Breaks off in the 5th Kanda

829 28 B 14

नानार्थरत्नमाला—इरुगप्पदण्डनाथकृता

Palm leaf 44 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing
Incomplete

830 24 D 28

नानार्थरत्नमाला—भास्करकृता

Palm leaf 12 Foll $14\frac{1}{2} \times 1$ inches
5 lines in a page Grantha script Old
Injured Clear writing

Same work as that of Irugappadanda
natha described in previous numbers
But the author's name is mentioned here
as Bhaskara (Vide the remarks on No 825)

Breaks off in the 2nd Kanda

831 26 C 4

नानार्थरत्नमाला—भास्करकृता

Palm leaf 4 Foll $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches

8 lines in a page Grantha script Old
Good writing

Contains the first Kanda only

832 26 E 27

नानार्थरत्नमाला—भास्करकृता

Palm leaf 61 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing Wooden
boards are added to both sides

Complete

833 28 B 15

नानार्थरत्नमाला—भास्करकृता

Palm leaf 21 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Contains the third Kanda only

The former owner of the MS—Sri
dhara Venkata Nrsimha

834 28 B 16

नानार्थरत्नमाला—भास्करकृता

Palm leaf 37 Foll $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Clear writing

Contains the first two Kandas

835 28 B 25

नानार्थरत्नमाला—भास्करकृता

Palm leaf 4 Foll $12\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Contains a portion of the द्वयक्षरकाण्ड.

836

39 B 5

ननार्थशब्दरत्नम् — कालिदासकृतम्

Paper 62 Foll 12½ X 8½ inches 20 lines in a page English script Old Good Good writing

This is a lexicon of homonyms by an author named Kalidasa. The work consists of three chapters, the first containing 254 verses the second 183 verses and the third 166 verses. On the whole the work contains 603 verses.

Complete in 3 chapters.

Beginning

तमेव शिरसा वन्दे पुण्येतरफलादिके ।
कीर्त्य स्वमोक्षचन्धादौ सत्यवामसितासितम् ॥
अधुना पाणिने शक्तिचन्द्रसूर्येन्द्रनिर्मित ।
शास्त्रे निर्णीतशब्दानां प्रकृत्यर्थो विवर्ण्यते ॥
तत्राप्येकादिधात्वर्थवाचकत्वे नियन्त्रिते ।
महामाध्यादिवल्गाक प्रहातु न हि शस्यते ॥
अतो येनैतदखिलमायासातिशय विना ।
ज्ञायते सुष्ठु सर्वार्थशब्दरत्नं प्रदर्श्यते ॥
वर्गान्तस्यादिवर्णान्तपदगुम्भनसुन्दरम् ।
निबन्धनत्रयाङ्कं तत् कण्ठे कुर्वन्तु पण्डिता ॥
प्रकृतेरेव सर्वत्र सर्वलिङ्गत्वमुन्नयेत् ।
नोदेगस्तत्र कर्तव्यस्तुधौ भूमिदशनात् ॥
ओं ब्रह्मशम्भुविष्णुवन्दसूर्यचन्द्रादिकं तथा ।
अनन्तगजवाल्मीकिनहृदय्यादिके मन्त्रम् ॥

End

पक्ष पार्श्वप्रियश्चाब्धिशुक्राङ्गाराक्षिमुर्तिषु ।
पक्ष सुपर्ण . . . साक्षपक्षशठिन्पकान्तिषु ॥

आचक्षा विस्तरेऽनूरो परमात्मनि वाचके ।
विरागिणि गणे नेयपरिचारप्रभाकरे ॥

Colophon

इति श्रीकालिदासमहाकविविरचिते नानार्थशब्दरत्ने
कादिशान्तवर्णाद्यन्तवच्छन्दप्रकरणे एकैकवात्वरम-
णीये तृतीयनिबन्धनं संपूर्णम् ॥

837.

39 B 6

नानार्थशब्दरत्नव्याख्या तरला—

नितुलकविकृता

Paper 37 Foll 12½ X 8½ inches 20 lines in a page English script Old Good Good writing

This is a commentary on the Nanārtha sabdaratna of Kalidasakavi mentioned in last number. The commentary is called Tarala. The commentator Nicula is said to have been as a friend of the author of the text. It is also said that the commentary was written under the instance of the King Bhōja. It is curious to note that the three names viz King Bhoja, Kalidasa and Niculakavi are mentioned in respect of this work. However, it is not certain how far the reference of these three names will help in attributing the authorship to the famous Kalidāsa for the text and Niculakavi for the commentary. Perhaps these names may be taken as to have been mentioned on mere fancy.

Complete

Beginning

कलये कण्ठितपटल निटिगक्ष निगमपटलपदुमान्तर ।

कटक कटकीकृतविषतटक विकटाभिरामजटिल तम् ॥
स्वमित्रकालिदासोक्तशब्दरत्नार्थजृम्भिताम् ।
तग्लाख्या लसद्वाख्यानाख्यास्ये तन्मतानुगाम् ॥

अथ कविरादौ जगदीश्वराभिवन्दनलक्षणमङ्गल
माचरति—तमिति । त प्रसिद्धम् । एवकारेणा
नन्यशरण्यत्व व्यज्यते । अत एव प्रकृतवटनमिति
सर्वत्र प्रमाणम् । शिर शब्देन लौल्यता चाल्यते ।
सन्ध्यामभागसितासितमियर्थ । एव चेकाङ्गीभूत
पार्वतीपरमेश्वरात्मकपरमशिवमूर्ति वन्दत इति याजना ।
अधुना प्रकृते । अयमर्थ — पाणिन्यादिमहात्मपञ्च
कनिर्मितवैयाकरणशास्त्रनिर्णीतशब्दस्वतन्त्रादिप्रकृत्यर्थ
मात्रविवरण क्रियत इति । तदुक्त रहस्ये—

स्वतन्त्रधातुतद्द्वन्द्वसमतासगतात्मिका ।
प्रकृतिस्तत्र विज्ञेया स कौमारे त्वय विधि ॥ इति ॥

End

वस निवासे । इब् हरणे । एभ्य अदा इचि राहि
प्रति अहि रह वह । मै शब्दे निपूर्वादूहप्रत्यय ।
निगूह । सिङ् शातने सिह । पा पाने उकारालाप ।
क्ष पक्ष । वृद् वरणे वक्ष । चड याचने । आङ्
पूवात् आचक्षा ।

Colophon

इति श्रीमन्महाराजशिरामणिश्रीभाजमहाराजप्रवाधि
तनितुल्यकवियोगिचन्द्रनिर्मिताया महाकविकालिदास
कृतनानार्थशब्दरत्नाशरत्नदीपिकाया तरलाख्याया सव
तृतीय निबन्धनम् ।

838 39 I 16

नानार्थसमग्रः—अजयपालकृतः

Paper 50 Foll 8 X 6½ inches 15
lines in a page Devanagari script New
Good Good writing

This is an old lexicon of homonyms by
Ajayapala As the work is quoted by
Vardhamana in his Ganaratnamahodadhi
(about 1140 A D) the author Ajayapala
must be earlier than 1140 A D The
work has been published in the Madras
University Sanskrit Series No 10 in 1937
In that edition the editor has fixed
the work between 1075 and 1140 A D
The work consists of about 750 verses
Complete

Beginning

जयन्ति शास्तु पदपङ्कजाङ्कुरा

नखा शरच्चन्द्रमरीचिकामला ।

विनम्रदेवासुरमौलिषु श्रिय

वहन्ति ये प्रस्फुटमालतीस्रज ॥

वीक्ष्य पूर्वकविप्रन्थानकारायादिभि पदै ।

क्रमादजयपालेन कृतो नानार्थसमग्र ॥

सर्वत्रादावनेकार्थ प्रथमान्ताऽत्र दर्शित ।

वर्तमान सप्तम्यन्ते सप्तम्यन्तैरभेदित ॥

त्रिष्वेव बहुवचन कृत न चतुरादिषु ।

विना लिङ्ग विशेषेण नेवात्र पुनरुक्ता ॥

End

क्षत्ता शूद्रात् क्षत्रियाजे प्रतीहारे च सारथौ ।

क्षणस्तु व्यापृते ज्ञेये मुहूर्तोत्सवपवसु ॥

क्षेत्र दहे कलत्रे च केदारे सिद्धधामनि ।

क्षयाऽपचये रागात्तमेहेषु राजयक्ष्मणि ॥

क्षेमस्तु कुशले दृष्ट तथा लब्धार्थरक्षणे ।

क्षुल्लं क्षत्रजे काले कण्टकण्डूयेने क्षुति ॥

इति क्षकार ।

Colophon

इयजयपालकृतो नानार्थसमग्र समाप्त ।

839. 21. C 69

नानार्थार्णवसंक्षेपः—केशवस्वामिकृतः

Palm-leaf 141 Foll 14½ × 1½ inches
9 lines in a page. Malayālam script Old
Gōḍod. Clear writing

The work gives homonymous words with their different meanings and genders in six kāndas, the first kānda dealing with the words of one syllable, the second with those of two syllables and so on. Each kānda is again divided into five adhyāyas namely, (1) Strīlingādhyāya, (2) Puṁlingādhyāya, (3) Napuṁsakalingādhyāya, (4) Vācyalingādhyāya and (5) Nānālingādhyāya. For the sake of convenience of reference, the words are arranged in each adhyāya in alphabetical order. The MS. contains only a fragment of the work. But it has been completely printed and published in the Trivandrum Sanskrit Series No. 23. From the introductory verses it is known that the author Kēśavasvāmin belonged to Śrīvatsagotra and was a Sāmavedin. He was an inhabitant of a village Rājendracola. His patron was Rājārāja Cola son of Kulottunga Cola who is said to have been a staunch Śaivite and patron of Pāṇḍupata religion. It is well known that Śrī Ramanuja (1017 to 1137 A.D.) was summoned by Kulottunga to appear before his court to accept Śiva's supremacy over Viṣṇu which was denied by him. This Kulottunga was no other than Kulottunga I (1070 to 1120 A.D.) His son Rājārāja was the Viceroy in Vengi from 1084 to 1089 (Vide *The*

Cholas by K. A. Nilakantasastrī, page 31 Vol II, part 1). It is said that Kulottunga's son invited Śrī-Rāmānuja to Srīraṅgam when the Ācārya was living at Melkote in his old age. Therefore, there are ample evidences to place our author in the beginning of the 12th Century A.D. Kēśavasvāmin's father was Kṛṣṇa puradeva who is mentioned as Drāvida and Vātsyāyana. Bhavaskanda was his preceptor. The work is also called Rājārājīya after the patron's name.

Contains the Kāndas 4 complete and 5 and 6 incomplete copied in disorder.

Beginning

अथ प्रस्तुते काण्डे नाम्ना चतुरचामिदम् ।
तत्रापि तावत्त्रैलिङ्गशब्दाध्यायः प्रदर्श्यते ॥
अक्षमाळा द्विधा विद्यादहन्वया तथापि च ।
जपसंख्यापरिच्छिद्ये रुद्राक्षस्फटिकादिभिः ॥
सूत्रस्यूतैः कृते चापि बलपेऽयं निबोधत ।
अजमोदा यशानीति प्रसिद्धे भेषजान्तरे ॥
शल्मलैरपि निर्वासितान्तशय्या श्मशानके ।
तथैव भूमिशय्यायामथो अपचितिः क्षये ॥

End -

हिरण्यकशिपुः पुति प्रह्लादपतिरिति स्मृतः ।
हिरण्यचित्रितकुये पुनः स्यात्पुनपुनरुम् ॥
हिरण्यम तु यत्किञ्चित्कशिप्वन्तथा स्मृतम् ।
तत्राप्यत्रिं चाध्यायः काण्डे चापि द्यूयते ॥

Colophon

इति षडक्षरकाण्डे नानालिङ्गाध्यायः ।
समाप्तं चैतत् षडक्षरकाण्डम् ।
समाप्तश्चायं नानार्थार्णवसंक्षेपः ।

इति द्रमिडवात्स्यायनभट्टकृष्णपुरदेवसूतोभयस्कन्द-
शिष्यस्य/ केशवस्वामिनः कृतो नानार्थाण्यसंक्षेपे
गजराजीयमज्ञे पडश्वरकाण्ड. समाप्तः ।

The scribe adds -

“रक्षन्तु वं शिक्षितपाशुपाल्या
वाल्यादृता बर्हिशिखातप्तनाः ।
प्राणाः श्रिय प्रस्तुतवेणुगीता
गीतादृताः शीलितगोपकन्याः ॥”

840. 10. K. 14.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिद्धकृतम्

Paper. 320 Foll. 14 X 6 inches. 14
lines in a page. Devanāgarī script Old.
Good. Good writing.

The folios are arranged into three
groups each group containing one Kānda.
The first group contains 79 Foll. the
second 160 Foll. and the third 81 Foll.
The MS. contains also Bhānujī's Sudhā
copied up and down the text in each
page

This is the well known lexicon con-
taining synonyms and homonyms in three
kāṇḍas by Amarasimha. Each kāṇḍa is
divided into different Vargas. The first
kāṇḍa contains 12 Vargas, the second 10
Vargas and the third 5 Vargas. The whole
work consists of about 1550 verses. The
author states in the preamble that he
has summarized several lexicons in this
work. Amarasimha is generally believed
to have been a Buddhist. (Vide page
413 of the *History of Sanskrit Literature*
by A. B. Keith, 1928.) Kṣīrasrāmin and

Sarvānanda definitely mention Amara-
simha as a Buddhist. It is said that the
work Nāmalingānusāsana was translated
into Chinese language before the 6th cen-
tury A.D. The exact date of Amarasimha
still remains uncertain. But most of
scholars fix him in the 5th century A.D.
as a contemporary of Kālidāsa

The MS. contains the work complete

Beginning

यस्य ज्ञानदयासिन्धोरगाधस्यानवा गुणाः ।
सेव्यतामक्षयो धीराः स श्रिये चामृताय च ॥
समाह्वयान्यतन्त्राणि सक्षिप्तैः प्रतिसंस्कृतैः ।
संपूर्णमुच्यते वर्गेर्नामलिङ्गानुशासनम् ॥
प्रायशो रूपभेदेन साहचर्याच्च कुत्रचित् ।
स्त्रीपुंनपुंसक ज्ञेयं तद्विशेषविधेः क्वचित् ॥
भेदाख्यानाय न द्वन्द्वो नेरुशेषो न संकरः ।
कृतोऽत्र भिन्नलिङ्गानामनुकाना क्रमादृते ॥
त्रिलिङ्गया त्रिविधं पदं मिथुने तु द्वयोरिति ।
निषिद्धलिङ्ग शेषार्थं त्वन्तायादि न पूर्वभाक् ॥
स्वरश्चयं स्वर्गनाकत्रिदिग्निदिग्गालयाः ।
सुरलोको द्यौर्दिवौ द्वे क्षिपा ऋधे त्रिविधपम् ॥

End -

कृतः कर्तृपेसंज्ञाया कृत्याः कर्तोरि कर्मणि ।
अणायन्तास्तेन रक्तार्थं नानार्थभेदकाः ॥
पट्मंझकास्त्रिपु समा युग्मद्वयसिद्धययम् ।
पर विरोधे शेषं तु ज्ञेयं शिष्टप्रयोगतः ॥

Colophon

इति लिङ्गादिप्रमहः ।

इयमरसिद्धकृतो नामलिङ्गानुशासने ।
काण्डस्तृतीयः सामान्य साङ्ग एव सप्तविनः ॥

Date of copying :

शके. १७३६ भूषणामसवत्सरे पौषकृष्णप्रतिपत् .

841. 10. K. 15.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Paper. 177 Foll. $11\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ inches. 14 lines in a page. Devanāgarī script. Old Good. Good writing.

The folios are arranged in three sets and in each set they have been given separate numbers

Complete.

842. 20. D. 30.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 8 Foll. (2-9) $17\frac{1}{2} \times 1$ inches. 5 lines in a page Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the Svargavarga only in the first kāṇḍa without beginning.

The fly-leaf gives the name of Kumāratātāchārya son of Kṛṣṇatātācārya probably the former owner of the MS.

843. 20. D. 31.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्
(आन्ध्रटीकासहितम्)

Palm-leaf. 8 Foll. $16 \times 1\frac{1}{2}$ inches 8 lines in a page Telugu script. Old. Slightly injured. Good writing.

Accompanied by Telugu meaning (anonymous)

Contains portions of the 1st and 2nd Vargas of the 3rd Kāṇḍa.

Two extra leaves are added at the end and they contain a few lines of the Purusaśūktabhāṣya (anonymous.)

844. 20. D. 41.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 8 Foll. $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches 7 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Illegible writing.

Contains the 3rd Kāṇḍa only breaking off in the 2nd Varga.

The fly-leaf at the beginning reads the following verse in praise of Sri-Vedānta-desika :

“नौमि श्रीमन्तमन्तमुखमुखरहमप्रीवहेपोर्मिवोप-
प्रक्षुभ्यदैरिद्विद्वत्पणितमकुटीराजिनीराजिताङ्गिम ।
प्रातस्याम्भोजपाटीगलितमधुश्रीमाधुग्रीधुर्षवाणी-
श्रेणीमध्यप्रचारं फणिधरणिधरावीशवण्टावतारम् ॥”

845 21 R. 10

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 84 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches 8 lines in a page. Grantha script. Old Injured. Good writing.

Breaks off in the Sūdravarga in the second Kāṇḍa.

846. 22. L. 26

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्
(द्राविडटीकासहितम्)

Palm-leaf 36 Foll. $18\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.

8 lines in a page Grantha and Tamil
Old Injured Good writing
Accompanied by Tamil meaning (anonymous)

Contains the 1st Kanda only

The fly leaf gives the name of the former owner of the MS — Vijayarāghava chariari son of Ramaswami Ayyangar of Parasur

847. 22 L 47

नामलिङ्गानुशासनम् — अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 20 Foll $16\frac{1}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches
7 lines in a page Grantha script Old Injured Good writing

Contains the 1st Kanda almost complete

The fly leaf at the beginning contains the name Rāmanuja probably of the former owner of the MS and reads the following verse

ज्ञानानन्दमय देव निर्मलस्फटिकाकृतिम् ।

आ गार सर्वविद्याना हयग्रीवमुपास्महे ॥

848. 22 M 12

नामलिङ्गानुशासनम् — अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 16 Foll $17\frac{1}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches
5 lines in a page Grantha script Old Injured Good writing

The leaves are numbered 1 to 20 but leaves Nos 4 7 12 and 13 are missing

Contains the 1st Kanda only with gaps in the middle

849

23 A 7

नामलिङ्गानुशासनम् — अमरसिंहकृतम्
(आन्ध्रदीकासहितम्)

Palm leaf 24 Foll $16 \times 1\frac{3}{4}$ inches
7 lines in a page Telugu script Old Injured Good writing

Accompanied by a Telugu gloss From the following stanza found at the end the Telugu gloss seems to have been added by Narayana, son of Buccana of Timmaya family in Gautamagotra The gloss is called Narāyaṇyam

Contains the Avyayvarga only in the third Kaṇḍa

The following stanza is found at the end

“ श्रीमत्सिम्हप्रवशोदधिरजनिपतिर्नन्दपुर्यन्ववाय
श्रीमदुच्चलधीमद्विधुधवरगुणावासभूम्यात्मजोऽयम् ।
श्रीमान्नायायणाल्यो गुणमणिवसतिर्गोतमादात्तमोत्र
सम्यग्बुद्धा विशिष्यामरहरिवचन स्वीयनामाङ्कमेच्छत् ॥

850

24 E 19

नामलिङ्गानुशासनम् — अमरसिंहकृतम्
(आन्ध्रदीकासहितम्)

Palm leaf 127 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{8}$ inches
5 lines in a page Telugu script Old Good Good writing

Wooden boards are added to both sides Some blank leaves are added at the beginning and end

Accompanied by Telugu meaning (anonymous)

Contains the third Kanda only

The date of copying and the name of the scribe: The third day of the dark fortnight of the Kārtika month in the year Nandana. Copied by Nāranappa son of Guntūru S'vanambhāga Subbanna.

The scribe adds the following stanzas at the end -

सरभसरवेगभ्रष्टवर्णादिदोषो
यदि भवति न वाच्यः पुस्तके हस्तदोषः ।
सकलमनुपलं स्यात् स्रुपप्राहकाप
करकृतमपरावं क्षन्तुमर्हन्ति सन्तः ॥
विन्दुदुर्लिपिसर्गव्रीहिका-
शृङ्गपङ्क्तिपदभेददूषणम् ।
हस्तवेगजमबुद्धिपूर्वकं
क्षन्तुमर्हथ समीक्ष्य सज्जनाः ॥
उदकानलप्रेम्भो मूषकेभ्यस्तथैव च ।
कष्टेन लिखितं ग्रन्थं यत्नेन परिपालयेत् ॥
यादृशं पुस्तकं दृष्टं तादृशं लिखितं मया ।
अबद्धं वा सुबद्धं वा मम दोषो न विद्यते ॥

851. 24 E 22.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्
(आन्ध्रटीकासहितम्)

Palm-leaf 63 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

Wooden boards are added to both sides

Accompanied by Telugu meaning (anonymous)

Contains the first Kāṇḍa only.

Two blank leaves are added at the end

852 24. E. 31

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्
(आन्ध्रटीकासहितम्)

Palm-leaf. 154 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Good. Good writing

Wooden boards are added to both sides

Accompanied by Telugu meaning (anonymous).

Contains the second Kāṇḍa only

The date of copying Sunday, the 10th of black fortnight of Āsāḍha month of the year Nandana

The name of the scribe Nāranappa son of Guntūru S'vanambhāga Subbanna

The scribe adds at the end the same stanzas as given in No 850 above.

Eight blank leaves are added at the end

853. 24 E 32

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf 55 Foll. $15 \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Good Good writing

Wooden boards are added to both sides.

Contains the second Kāṇḍa complete and the third Kāṇḍa incomplete breaking off in the Nānārthavarga

854 24 E 40

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 21 Foll 15 X 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

Contains the 1st Kanda only complete

The following verses are added at the end

“कवेरमरसिंहस्य कृतिरेषा सुनिर्मला ।
आचन्द्रतारक नाम नामलिङ्गानुशासनम् ॥
अमरे प्रथमे काण्डे वर्गा द्वादशसंख्यका ।
अर्धोनाशीतिसहितद्विदशतश्लोकसंख्यका ॥”

I our blank leaves are added at the end

855 24 N 22

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 8 Foll 11½ X 1½ inches
6 lines in a page Grantha script Old
Good Good writing

Breaks off in the Digvarga of the first kāṇḍa

856 25 B 23

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्
(द्राविडदीक्षासहितम्)

Palm leaf 13 Foll 17½ X 1½ inches
9 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Injured Good writing

Accompanied by Tamil meaning
(anonymous)

Contains the Aṅgavarga only in the
third kāṇḍa

Two extra leaves are added at the
beginning and they contain the following
stanzas

वदन्ति विश्व कवयः स्म नधर
पश्यन्ति चाध्यात्मविदो विपश्चित ।
तथापि मुह्यन्ति तत्राज मायया
सुविस्मित क्रयमिदं नतोऽस्मि तम् ॥
य खानुभावमखिलश्रुतिसारमेक
मध्यात्मदीपनतितीर्यता तमोऽन्धम् ।
ससारिणा करुणयाह पुरातिगुह्य
त व्याससूनुमुपयामि गुरु मुनीनाम् ॥
जैनो यादवभास्करौ प्रविदितौ बौद्धाग्रणी शंकरा
वेदान्तार्थकदर्थनेन जगतो जाग्रयमी वञ्चने ।
त्रीनेतान् शिरसि प्रहर्तुमनिश दण्डास्त्रयो वैभवा
हस्ते यस्य समिन्धते त जयति श्रीमान् यतीना पति ॥
ताराविष्णू रथत्विदखगहृदयरमास्कन्दसमुद्रय क
क स्यद्वातुत्रय दुग्धिसरुणपठित पुत्र तत्त्वावबोध ।
चत्वारस्तद्धितान्ता क नु खलु विगतैकैकवर्णस्वभावा
सूत्र किं पाणिनीय विलसति न नहस्रोक्तिभिर्भास्करेऽपि ॥
ज्ञाते तत्पुरुषेऽपि तत्पुरुषपति त्व नाम शैवाग्रणी
रन्य कोपि समाश्रयेदिह बहुवाही बहुब्रीहिभान् ।
श्रीरामेश्वर कर्मधारयमुरीबुर्जन्कविर्भास्कर-
स्तन्मादेनपि कर्म धारयति न हन्द्वेऽपि न हन्द्वति ॥

The fly leaf at the end reads the
following

यमज्ञानमत्ताना भक्तिप्रययोर्या साधनत्व शास्त्र
मिदं तात्पराविरुद्ध च । साधनानुपानयाम्य त्रैविणि
यजन्म । अत्रैवगिरिजन्म . . . द्वारा
जन्मान्तरे साधनानुपानयाम्यजन्मशक्तिद्वारा साध
नानुपान पण्डितशक्तिमिति शास्त्रोपमरणि । साध
यनिष्ठानां पदप्रयार्थनिष्ठारूपाकारज्ञानमुपेन ईदृश्य

लक्षणम्यस्याविमोक्तनरूपमतिनातिः सिद्धोपायनि-
ष्टया । शास्त्रोक्तवर्णधर्मानुष्ठानपरागा प्रैरगिरुजन्मना
स्वरूपादिगोचर . . . . . त्वं गृहस्थाना ब्राह्मं
मन्त्र्यामिना स्मृतमिनादिप्रमाणानुमारेण स्वार्थप्रवृत्ति-
कलीभूतपुण्यदोषादिप्राप्तिरूपावगमनिप्राप्तिरेव संभा-
विता । तेषामेव वर्णोत्कर्षा . . . . . श्रममोक्षेच्छूनां
मदाचार्यकटाक्षपात्रभूताना म्यस्वरूपावगमभूतपा-
तन्त्र्यानुगुणं स्वारादिपर्यन्तमपैरगिरु जन्मैरापे
क्षितम् । न त्वहंकारहेतुभूतं माधनानुष्ठान . .
. . . . . प्रत्यन्तनिष्पातानां तात्पर्यनिष्ठाना निन्कर्षः ।

त्वं यादृशोऽसि कमलाभपि तादृशी ते
दारास्त्वन्ति युवयोर्न तु भेदगन्धः ।
मायाविमलपुत्रतीतनुमेकमेव
त्वा मातरं च पितरं च युवानमाहुः ॥
अनन्याधीनरत्याणमन्यमङ्गलकारणम् ।
जगन्निदानमद्वन्द्वं द्वन्द्वं वन्दामहे मरुः ॥

857. 25. C. 27.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 20 Foll. 12 × 1 inches.
6 lines in a page. Grantha script Old
Slightly injured Illegible writing.

Breaks off in the Simhādhwarga in the
2nd Kānda

858 25. C. 43.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

(द्राचिडटीकासहितम्)

Palm-leaf. 22 Foll. 17 × 1½ inches.
9 lines in a page. Grantha and Tamil
scripts Old Injured Clear writing.

Accompanied by Tamil meaning (anno-
nymous)

Contains the first Kānda only.

The fly-leaf at the beginning states that
the MS. was made gift by Annāsāstri to
Chinna Subbu on Wednesday the 23rd
of the month of Āṣā in the year Khara.

The Date of the MS. is given as the
16th day of the month of Āṣā in the
year Pramāthi.

The fly-leaf at the end reads the
following verses:

कुशामने दरिद्रः स्वात्पापाणे व्याधिर्येव च ।
धरण्या दुःखमभूतिः पटुर्वै चित्तविभ्रमः ॥
तृणामने यशोहानिः सौभाग्यं दारुकासने ।
वस्त्रामने व्याधिनाशः कम्पले दुःखमोचनम् ॥
कृष्यामने ज्ञानसिद्धिमोक्षप्रीत्याव्रचर्मणि ।
प्राच्या दिशि मुखे वटपमग्रेष्या व्याधिर्येव च ॥
दक्षिणे . . . . . नरुते मणं ध्रुवम् ।
पश्चिमे त्वर्गलाभः स्वादायक्या कपेणं तथा ।
उत्तरे शान्तिरं चैव ऐशान्ये मोक्षसंभवः ॥

859 25 D 5

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf 30 Foll. 19½ × 1½ inches
6 lines in a page Grantha script. Old
Very much injured Clear writing

Breaks off in the Vanausadhwarga in
the second Kānda

860 25 D. 25

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 54 Foll. 14½ × 1½ inches
8 lines in a page. Old Injured Good
writing.

Contains the second Kāṇḍa complete and third Kāṇḍa incomplete.

The former owner of the MS. and the date of copying: Rangaswami, son of Seṣadri Ayyangar of Malayankulam Village. 25th day of the Vaikāṣi month in the year Pramoda.

One extra leaf added at the end reads a few stanzas from Śrīharṣa's Naiṣadhīya-carita.

861. 25. E. 10.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिद्धकृतम्

Palm-leaf. 12 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1$ inches. 6 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains a fragment of the 1st Kāṇḍa.

862. 25. I. 11.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिद्धकृतम्
(द्राविडटीकासहितम्)

Palm-leaf. 21 Foll. $14 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6 lines in a page. Grantha and Tamil. Old. Injured. Good writing.

Accompanied by Tamil meaning (anonymous).

Contains the first Kāṇḍa incomplete.

863. 25. L. 12.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिद्धकृतम्

Palm-leaf. 69 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 5 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Breaks off in the second Kāṇḍa.

The former owners of the MS.: Raṅga-nātha and Rāmasvami.

864. 26. C. 10.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिद्धकृतम्

Palm-leaf. 51 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6 lines in a page. Grantha script. Old. Much injured. Good writing.

Contains the second Kāṇḍa only.

865. 26. G. I.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिद्धकृतम्

Palm-leaf. 31 Foll. $15\frac{1}{2} \times 1$ inches. 5 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the first Kāṇḍa complete.

The fly-leaf at the beginning mentions the names of Kṛṣṇaṣṭya and Vijaya-rāghavāchāriar probably as the former owners of the MS.

866. 26. I. 18.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिद्धकृतम्

Palm-leaf. 11 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the first Kāṇḍa incomplete.

Six extra leaves added at the end read the following verses from various lexicons.

• • दूतान्यमुख्येऽपि परोऽरिपरमात्मनोः ।
धान्यादेर्वीथ्यातिरा • • • • • ॥
तन्त्रं स्वराश्चिन्तायामावापः पञ्चिन्तनम् ।

शास्त्रोषधान्तमुख्येषु . . . . ॥
 मन्त्रजिह्वं सप्तजिह्वं स्तुतजिह्वो हन्यवाहन. ।
 चपलः पारदे शैप्रवे दुर्विनीतेऽनवस्थिते ॥
 पक्षः पार्श्वतरो साध्यसहायबलिभित्तिषु ।
 विश्वावसोस्तु बृहती तुम्बुगेस्तु कलावती ॥
 महतो नारदस्य स्यात् सरस्वत्यास्तु कच्छपी ।
 स्थापत्येऽधिपती तक्षिण धनपतिः सचिवेऽपि च ॥
 कलाशिलपे वित्तवृद्धौ चन्द्रांशे कलशे कलौ ।
 गणस्त्वावृत्तिशब्दादिज्यास . . तन्तुषु ॥
 ऋग्वे तु मण्योऽवकाशे तादर्थ्येऽवसरेऽवधौ ।
 छाया त्वनातपे कान्तौ प्रतिबिम्बाकजाययोः ॥
 वणिङ्मूलधने पा . . . भाण्ड भूषावभूषयोः ।
 इलावृत सौमेरवं मुमेगे परतो हि तत् ॥
 प्रियको रोमभिर्युक्तो मृदुश्च मसृणर्धने ।
 रत्नरु. कम्बलमृगे कम्बलेऽपि प्रकीर्तितः ॥
 द्वन्द्व युग हिमोष्णादि मिथुन कलहेऽपि च ।
 कण्ठजो रोचमानस्तु स्वामिसौभाग्यवर्धने ॥
 पङ्क्तिकृतानामाधान नमिनोर्मननाकृति ।
 अतिवैगसमायुक्ता गतिरुर्मिरुदाहता ॥
 अपरः पश्चिम पाद (इति गजप्रकरणे १)
 श्रीवृक्षको वक्षसि चेद्रोमावर्तं मुखेऽपि च ॥
 वेणौ दुमाङ्गे रोमाब्जे क्षुद्रशत्रौ च कण्ठरुः ।
 दरोऽस्त्री शङ्खभीगतेऽश्वलपार्थं त्वय्येषेऽपि च ॥
 त्रिवक्षो वीरक्षो हार प्रार्हाणक्ष ऋध्रते ।
 तीर्थ जलावतारे च मन्त्राद्यशदशस्त्वपि ॥
 समयानिकपाशब्दैः सामीप्येऽप्यव्यये मती ।
 ऊर्मिरुत्कटिकोऽहोऽहोऽहो लहरी तथा ॥
 तिर्यग्दन्तप्रहारस्तु गज. परिणतो मतः ।
 पादरुमयुत प्रोक्त यानमङ्कुशवारणम् ॥
 पथांसमुपसपन्नार्ति सौहित्यमुच्यते ।
 पश्यतो यो हस्य स चोर. पश्यतोऽहः ॥

आवैशिकः प्राधुणिक आगन्तुरतिथिस्तु सः ।
 गणस्त्वावृत्तिशब्दादिज्यासन्धाक्षततन्तुषु ॥
 प्रकृतिः पञ्चभूतेषु प्रधाने मूलकारणे ।
 . शिष्टं वर्तुलाकारं करिका नखरेखिका ॥
 सारसो मैथुनी कामी गोवर्धः पुष्कराह्वये ।
 अजातशत्रुः शल्यारिर्धर्मपुत्रो युधिष्ठिरे ॥
 केवलः कृतस्साकल्पे केवलं चावधारणे ।
 भूमिका रचनाया स्यान्मूर्त्यन्तरपरिग्रहे ॥
 स्वेच्छापट्टच्छास्वच्छन्दस्वेरिताश्चेरिताः समाः ।
 अङ्क समीप उत्सङ्गे चिह्ने स्थानापराधयो ॥

867

27 F 46

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 27 Foll 1½ X 1¼ inches
 5 lines in a page Grantha script Old
 Injured. Illegible writing

Contains a fragment of the first and
 second Kāndas

Reads the following stanzas in the
 beginning

“शुक्लाम्बरधरं त्रिभु + सर्वविघ्नोपशान्तये ।
 वागर्थाविव संपृक्तौ + पार्वतीपरमेश्वरौ ॥
 ज्ञातस्तेन समस्तशास्त्रविषयस्तस्याप्यनन्वा मति
 शब्दज्ञानमहादधेरुपतत तेनैव दृष्ट पुनः ।
 काय कर्तुमल मनोहरमसौ शब्दैर्जनाना प्रियं
 येनैवामरकोश एष पठित शास्त्रादिसारो वरः ॥”

The fly-leaf at the end reads the
 following stanza

“हरो भाति कुचद्वयं तव शिखे मध्य वपुस्ते वच
 केशा नासिकमौक्तिकं च वदनं गोमावली लोचन ।
 गङ्गावद्वज्रवुम्भवद्वग्नवद्वज्रद्वेयवद्वेयव-
 जम्बूवज्रवन्दिन्दुवज्रजवज्रजम्बूवज्रजालवत् ॥”

868. 28. B. 9.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 85 Foll. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
7 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

Foll. Nos. 1, 27 and 65 are missing.

Wants the beginning in the first Kāṇḍa and goes on up to the end of the third Kāṇḍa with some gaps in the middle.

869. 28. B. 10.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 106 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1$ inches.
7 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Illegible writing. Each stanza is written in a separate line.

Breaks off in the third Kāṇḍa.

Contains the following stanza in the beginning :

“वागर्थाविव संपृक्ती + पार्वतीपरमेश्वरी ॥”

870. 28. B. 11.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 76 Foll. $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches.
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Clear writing.

Foll. Nos. 1, 2, 68 and 69 are missing.

Wants beginning in the first Kāṇḍa and breaks off in the third Kāṇḍa.

871. 28. B. 12.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 98 Foll. $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches.

6 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Illegible writing.

Wooden boards are added to both sides.
Complete.

872. 28. B. 13.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 100 Foll. $16 \times 1\frac{1}{2}$ inches.
6 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

Complete.

The following stanzas are added in the beginning :

“शुक्लान्वरधरं विष्णुं + सर्वविघ्नोपशान्तये ॥
वागर्थाविव संपृक्ती + पार्वतीपरमेश्वरी ॥
ज्ञानानन्दमयं देवं + हृदयप्रियमुपास्महे ॥”

The last-leaf gives the total number of verses of the work thus :

1st Kāṇḍa = 313 .

2nd „ = 760

3rd „ = 492

Total 1565

The former owner of the MS.—Chellam son of Subrahmanya.

The name of the scribe : Rāmacandra.

The date of copying : Uttarāśāḍha.
25th day of Tai month in the year Nala.

Reads the following stanza at the end :

“मणिप्रियपुण्ड्रेशय साम्राज्यनियामिने ।

आर्याभ्याप्राणनाथाय मनादेवाय ते नमः ॥”

873 28. B 18

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 50 Foll $15\frac{1}{2} \times 1$ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

Wants the beginning in the first Kāṇḍa
and breaks off in the Ksatriyavarga in
the second Kāṇḍa

874 28 B 19

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf 47 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

Wooden boards are added to both sides
Breaks off in the Manusyavarga in the
second Kāṇḍa

875 28 B 20

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 74 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
5 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Contains the second Kāṇḍa complete
Two extra leaves at the end repeat a
few stanzas of the second Kāṇḍa

876. 28 B 21

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf 54 Foll $19 \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Much injured Good writing

The first leaf is half-broken

Almost complete

The former owner of the MS—Rāja
gopālācārya

The fly leaf at the end reads the follow-
ing stanzas

“श्रीमत्पराङ्मुखशयतीन्द्रमानिवास-

श्रीरङ्गनाथशठकोपमुखमुनीन्द्रै ।

मप्रेक्षित करुणया परिपूर्णबोध

श्रीमत्पराङ्मुखशयतीन्द्रगुरुं भजाम् ॥

श्रीरङ्गनाथशठकोपयतीन्द्रपाद-

पङ्केहप्रवणचित्तमुदारबोधम् ।

श्रीवीरराघवयतीन्द्रदशवलम्ब

श्रीमच्छठारियतिवर्गगुरु भजाम् ॥”

877 28 B 22

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 68 Foll $16 \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Contains the Kandas 1 and 2 complete
The following stanza is added in the
beginning

“वागर्थाविव सपुक्तौ + पावतीपरमेश्वरौ ॥”

878 28 B 26

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 55 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Wants beginning in the Vanausadhi-
varga and breaks off in the Manusyavarga
in the second Kāṇḍa

879. 28 B. 27.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 44 Foll. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Good writing.

Contains the first Kānda complete.

880. 28. B. 28.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf 145 Foll. $7\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page Malayālam script. Old.
Injured. Good writing.

Contains the Kāndas 1 to 3 complete

881. 28. B 30

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 17 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
6 lines in a page Grantha script. Old.
Slightly injured. Good. Good writing.

Breaks off in the Simhādivarga in the
second Kānda.

882 28 B 31

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf 20 Foll $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches.
10 lines in a page. Telugu script. Old
Injured Good writing

Wants beginning in the Nāṭyavarga in
the first Kānda and goes on up to the end
of the third Kānda

883. 28 B 32.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 33 Foll $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.

7 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Illegible writing.

Contains the third Kānda complete
The last leaf contains the following
stanzas.

“ निक्षिप्तदुष्टनटुपाठतृणादिनुस्यै
व्याख्यातुसूक्तिपरिशोधितमातृहर्षम् ।

आस्वादयन्त्वमरसिंहवचोऽभिधानं

हैयङ्गवीनमनघा रसिका यथेष्टम् ॥

प्रबोधिनी दीक्षिताया टीका वेङ्गललिङ्गिनी ।

बालप्रबोधिनी वन्द्यवटी क्षीरतरङ्गिणी ॥

टीकापट्टविनिष्णातोस्तेऽत्र जानन्ति मे ध्रमम् ।

कवेरमरसिंहस्य कृतिरेपातिनिर्मला ।

आचन्द्रतारकस्थात्र नामलिङ्गानुशासनम् ॥

ज्ञातस्तेन समस्तशास्त्रविषयस्तस्याप्यनल्पा मतिः

शब्दज्ञानमहोदधेरुपतटं तेनापि दृष्टं पुनः ।

काव्यं कर्तुमलं मनोहरमसौ शको जनानां प्रियो

येनैवामरकोश एष पठितः शास्त्रातिसारो वरः ॥

या कुन्देन्दुतुषारहारधवलया शुभ्रवस्त्रावृता

या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना ।

या ब्रह्माच्युतशंकरप्रभृतिभिर्देवैः सदा पूजिता

सामा पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाड्यापहा ॥ ”

884. 28. B. 33.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

• Palm-leaf. 23 Foll. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
6 lines in a page. Telugu script Old.
Injured. Good writing.

Contains the third Kānda complete
except the last three lines.

885 28. B 34.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf 21 Foll. $18 \times 1\frac{1}{2}$ inches.

7 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing
Contains the third kanda incomplete
An extra leaf at the end repeats a
portion of the Avyayaṅga

886 28 B 35

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 12 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches
7 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing
Contains the Vargas Vyoma to Dhi
Narakā to Vari in the first Kanda, Bhumi
to Śaila and Brahma (incomplete) in
the Second Kanda

887 28 B 37

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 150 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches
5 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing
Complete
The former owner of the MS —Nāgu
who allowed one Subrahmanyadikṣita
to read the MS
The date of copying 13th day of
Vaiśākṣī month in the year Vikṛti

888 28 B 38

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 18 Foll $12\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches
13 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing
Contains the third kanda complete

889 28 B 40

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 23 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{8}$ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Contains the third Kanda only in
complete

The name of the former owner of the
MS —Viśveśvarudu

890 28 B 42

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 24 Foll $17\frac{1}{2} \times 1$ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Good Good writing

Contains the second Kanda incomplete
The names of the former owners of the
MS —Narayanacharya and Śrinivasa

891 28 B 43

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 25 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{8}$ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Injured Clear writing

Contains the first Kanda incomplete

892 28 B 44

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 27 Foll 12×1 inches
5 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing
Contains the first kanda complete

A fly-leaf at the beginning mentions the name of the former owner of the MS: Visvesvarudu. Another leaf at the end contains a domestic private account of the owner.

893. 28. B. 45.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 19 Foll. $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 5 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Good writing.

Contains the first Kāṇḍa incomplete.

The name of the former owner of the MS.—S'rīnivāsa.

894 28. B. 47.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 24 Foll. 15×1 inches. 5 lines in a page. Grantha script. Old. Much injured. Good writing.

Contains the first Kāṇḍa complete.

The fly-leaf at the beginning contains the following stanzas :

“शुक्लाम्बरधरं विष्णुं + सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

ज्ञातस्तेन समस्तशस्त्रविषयस्तस्याप्यनलपा मतिः

शब्दज्ञानमहोदधेरुपतटं तेनैव दृष्टं पुनः ।

काव्यं कर्तुमलं मनोहरमसौ शब्दैर्जनानां प्रियै-

येनैवामरकोश एष पठितः शास्त्रातिसारो वरः ॥

वामर्थाविव संपृक्तौ + पार्वतीपद्मेश्वरौ ॥”

895. 28. B. 48.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 33 Foll. 12×1 inches.

5 lines in a page. Telugu script. Old. Much injured. Clear writing.

Contains the second Kāṇḍa incomplete.

The fly-leaf at the end contains a stanza from the Sivānandalaharī.

The name of the former owner of the MS: Visvesvarudu.

896. 28. B. 50.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 33 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1$ inches. 4 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Clear writing.

Breaks off in the first Kāṇḍa.

The name of the former owner of the MS.—Paramesvaran.

897. 28. C. 1.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्
(आन्ध्रटीकासहितम्)

Palm-leaf. 14 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 9 lines in a page. Telugu script. Old. Slightly injured. Good writing.

Accompanied by Telugu meaning (anonymous).

Contains the second Kāṇḍa incomplete.

898. 28. C. 2.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्
(आन्ध्रटीकासहितम्)

Palm-leaf. 46 Foll. $13 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 9 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Good writing.

Accompanied by Telugu gloss called Amarapancikā written by Venkatesopā dhyaya

Contains the first Kanda complete
Adds the following stanza in the beginning

“वागयविव सृक्तो + पार्वतीपरमेश्वरी ॥”

899

28 C 3

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्
(द्राविडटीकासहितम्)

Palm leaf 48 Foll $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Injured Good writing

Accompanied by Tamil gloss written by Vaidjanatha which begins with the following stanzas in Sanskrit

बाल्युत्पादनार्थाय वैद्यनाथेन यज्वना ।
क्रियतेऽमरकोशस्य व्याख्या द्राविडभाषया ॥
पदवाक्यप्रमाणानां पारम्यं पूर्वसूचिभि ।
निर्णयं लिख्यते योऽर्थः स एवात्र विलिख्यते ॥

Breaks off in the Bhogivarga in the first Kanda

The fly leaf at the beginning reads the following stanza

“ज्ञातमन्तेन समस्तज्ञानं + ग्राह्यातिसारां वर ॥”

900

28 C 4

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्
(द्राविडटीकासहितम्)

Palm leaf 40 Foll $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches

6 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Injured Clear writing

Accompanied by Tamil meaning
(anonymous)

Wants the beginning otherwise the first Kanda is complete

The name of the scribe Vedantacaru
of Vajapeyapuram

The date of copying 3rd day of Āni
month in the year Vikṛti

901

28 C 5

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्
(द्राविडटीकासहितम्)

Palm leaf 79 Foll $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
6 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Much injured Clear writing

Accompanied by Tamil meaning (anonymous)

Contains the third Kanda almost complete

902

28 C 7

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्
(आन्ध्रटीकासहितम्)

Palm leaf 126 Foll $14\frac{1}{2} \times 1$ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Injured Illegible writing

Accompanied by Telugu meaning
(anonymous)

Breaks off in the Vaisyavarga in the second Kanda

The name of the scribe Naranappayya

903

28 C 8

नामलिङ्गानुशासनम् — अमरसिंहकृतम्
(बालप्रबोधिकाटीकासहितम्)

Palm leaf 7 Foll 16½ × 1½ inches
9 lines in a page Grantha script Old
Injured Good writing

Accompanied by the Telugu gloss
called Balaprobodhika written by Tiru
venkatapa son of Cina Timmadiksita
and grandson of Tirumalaguru who was
the son of Venkatesvara *alias* Annama
carya of Talappakka family The author
belonged to Bharadvajagotra and Rgveda
sakha Cina Tamma the author's father
is said to have lived in the village Nandi
vara The author seems to have written
another gloss in Telugu and Sanskrit
by the name Gurubalaprobodhika which
will be noticed in further No 934

Contains the first varga of the first
Kanda incomplete

Begins with the following verses

शुक्लाम्बरधर विष्णु शशिवर्ण चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदन ध्यायेत्सर्वविघ्नप्राप्तगन्तये ॥

श्रीवेङ्कटेशेन सरोजजलात्

सेय सरोजालयलालनीया ।

इतीव नित्य हृदयारविन्दे

निवेशिता मा कमलालया यात् ॥

आसीदासेतुनीहारगिरिविख्यातनामवान् ।

तालपाकाक्षमाचार्यो वेङ्कटेश्वरश्चित् ॥

ततोऽभवत्तिरुमङ्गुलुहसमानधी ।

मारद्वाजान्वयपथ पारावारकलान्विधि ॥

तस्मादभून्नन्दिवरखराहारनिमणि ।

दीक्षितश्चित्रतिम्माख्या मुक्ताच्छत्रद्वयाङ्कित ।

तदात्मजन्मा तिरुवेङ्कटपाख्या बुधाप्रणी ।

ऋग्वेदसरसीहसो हसा मित्रसरोरुहाम् ॥

आलोक्य दीक्षितायादिटीका बालप्रबोधिकाम् ।

टीकामरसिंहस्य रचयत्यान्ध्रभाषया ॥

904

28 C 9

नामलिङ्गानुशासनम् — अमरसिंहकृतम्
(आन्ध्रटीकासहितम्)

Palm leaf 14 Foll 16½ × 1½ inches
9 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Accompanied by Telugu meaning
(anonymous)

Breaks off in the Kalavarga in the first
Kanda

905

28 C 13

नामलिङ्गानुशासनम् — अमरसिंहकृतम्
(द्राविडटीकासहितम्)

Palm leaf 43 Foll 16½ × 1½ inches
7 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Injured Clear writing

Accompanied by Tamil meaning (ano-
nymous)

Wants the beginning and end in the
first Kanda

906

29 A 12

नामलिङ्गानुशासनम् — अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 17 Foll 17 × 1 inches 6
lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Contains the first Kāṇḍa only.
Six blank leaves are added at the end.
Then a leaf is added and it contains
a few stanzas from the Meghadūta of
Kālidāsa.

The fly-leaf at the end reads the follow-
ing stanza .

“रात्रिर्गमिष्यति भविष्यति सुप्रभातं
भास्वानुदेयति हसिष्यति पङ्कजग्रीः ।
इत्थं विचिन्तयति कोशगते द्विरेफे
हा हन्त हन्त नलिनी गज उज्जहार ॥”

907. 29. B. 10.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 36 Foll. $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
5 lines in a page. Telugu script. Old
Injured. Good writing

Foll. 11. 22 and 23 are missing.

Breaks off in the Vanausadhivarga
in the second Kāṇḍa with gaps in the
middle.

908. 29. B. 28.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf 51 Foll $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
6 lines in a page Telugu script. Old.
Injured Good writing

Contains up to the end of Brahma-
varga in the second Kāṇḍa

909 29. B. 30.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf 19 Foll $15\frac{1}{2} \times 1$ inches. 4

lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Good writing.

Contains a fragment of the 1st and 2nd
Kāṇḍas

910. 29. D. 14.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 95 Foll. 18×1 inches. 6
lines in a page. Grantha script. Old.
Injured Good writing.

Complete.

The fly-leaf at the end contains a few
stanzas from the Samkseparāmāyana.

911. 29. F. 13.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 59 Foll. $14 \times 1\frac{1}{2}$ inches 9
lines in a page. Grantha script. Old.
Good. Good writing.

Wooden boards are added to both sides.

Complete

Date of copying etc विजयनामस-ध्रावणमास-
कृष्णदशमीशुक्रवारार्द्रावशत्रे वेङ्कटार्येण लिखितम् ।

912. 29. I 27

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf 39 Foll. $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page Grantha script. Old
Slightly injured. Clear writing.

Contains the second Kāṇḍa only.

913. 29. K. 2.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm-leaf. 117 Foll 12×1 inches.

6 lines in a page Telugu script Old
Injured Illegible writing

Wooden boards are added to both sides
Complete

The date of copying Margasīrsa month
of the year Sūklā

The name of the scribe Mokṣaṇḍa
Subbavadhani

914 29 N 21

नामलिङ्गानुशासनम्—अपरसिंहकृतम्

Palm leaf 88 Foll 15½ × 1 inches
6 lines in a page Grantha script Old
Much injured Good Writing
Complete

915 30 L 7

नामलिङ्गानुशासनम्—अपरसिंहकृतम्

(आन्ध्रटीकासहितम्)

Palm leaf 56 Foll 16½ × 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing
Accompanied by Telugu meaning
(anonymous)

The MS reads many additional verses
in the text

Contains the second and the third
Kandas incomplete

The date of copying Sunday the
10th of Phalguna month in the year
Prajotpatti

The name of the scribe Koṭūri
Lingayya

916 30 M 8

नामलिङ्गानुशासनम्—अपरसिंहकृतम्

Palm leaf 24 Foll 16½ × 1½ inches 5
lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing

Each verse is written in a separate line

Contains the first Kanda incomplete

The fly leaf at the beginning reads the
following stanza—

“जिनस्य लोकत्रयवन्दितस्य

प्रक्षालयत्पादसरोजयुग्मम् ।

नवप्रभादिव्यसरित्प्रवाहै

ससारपङ्क्तयि गाढलग्नम् ॥

नम श्रीशान्तिनाथाय कर्मारतिविनाशिने ।

पञ्चमश्चक्रिणा यस्तु कामस्तस्मै जिनेशिने ॥”

The name of the former owner of
the MS Ayyanappan, the first son of
Bhupalanayinar

917 33 A 5

नामलिङ्गानुशासनम्—अपरसिंहकृतम्

Palm leaf 93 Foll 15 × 1½ inches
6 lines in a page Oriya script Old
Good Good writing

Wooden boards are added to both sides
Complete

918 40 D 33

नामलिङ्गानुशासनम्—अपरसिंहकृतम्

Paper 91 Foll 10½ × 5 inches 9 lines
in a page Devanagari script Old Good
Good writing

Complete

919. 42. B. 34.

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Paper. 40 Foll. 17 × 3½ inches. 5 lines in a page. Bengālī script. Old. Injured. Good writing.

Wants the first leaf in the beginning and breaks off in the Manuṣyavarga in the second Kāṇḍa.

920. 24. D. 10.

नामलिङ्गानुशासनदीका अमरपञ्चिका (द्राविड)

—वैकटेश्वरकृता

Palm-leaf. 157 Foll. 13½ × 1½ inches. 8 lines in a page. Grantha and Tamil scripts. Old. Injured. Good writing.

This is a brief gloss in Tamil on Amarasimha's Nāmaṅgānuśāsana by Venkaṭeśvara of Ātreya-gotra son of Lingappasūri. The author first divides the verses into separate words and then gives the Tamil meaning of them in prose order. He also occasionally adds Sanskrit explanation for certain words. The gloss is called Amarapañcikā. The work has been described in Nos. 1707 and 1708 of the Descriptive Catalogue of Sanskrit MSS. in the Madras Government Oriental MSS Library, Vol. III, wherein the extract of Tamil meaning is given.

Complete in three Kāṇḍas.

Beginning.

श्रीशैलवैकटेशानावानम्य शिवकेशयो ।

षालकानन्दजननीं करोम्यमरपञ्चिकाम् ॥

यस्य, ज्ञानदयासिन्धोः, अगाधस्य, अनवाः, गुणाः, सेव्यताम्, अक्षयः, धीराः, सः, श्रियै, च, अपृताय, च । हे धीराः पुष्पाभिः ज्ञानदयासिन्धोः अगाधस्य यस्यानवाः गुणाः सन्ति अक्षयः सः श्रियै च अपृताय च सेव्यताम् । Then Tamil meaning is given. समाह्वय, अन्यतन्त्राणि, संक्षिप्तैः, प्रतिसंस्कृतैः, संपूर्णम्, उच्यते, वर्गैः, नाम-लिङ्गानुशासनम् । मया अन्यतन्त्राणि समाह्वय संपूर्ण संक्षिप्तैः प्रतिसंस्कृतैः वर्गैः उपलक्षितं नामलिङ्गानु-शासनम् उच्यते । Then Tamil meaning is given.

End :

षट्संज्ञकाः षकारनकारान्तसंख्याशब्दाः ङितिप्रत्य-यान्ताश्च त्रिषु लिङ्गेषु समाः तुल्याः । यथा-षट् स्त्रियः, षट् जनाः, षट् कुलानि । पञ्च स्त्रियः, पञ्च जनाः, पञ्च कुलानि । कति स्त्रियः, कति जनाः, कति कुलानि । पुष्पदस्मतिङ्चयम् । पुष्पदः, अस्मद्, तिङ्, अव्यय त्रिषु समम् । यथा त्वं प्रिया, त्व नाथ, त्वं मित्रम् । अहं प्रिया, अहं नाथः, अह मित्रम् । इयं पचति, अयं पचति, इदं पचति । उर्ध्वं शाला, उर्ध्वगिरिः, उर्ध्वगृहम् । परं विरोधे । लिङ्गलक्षणयोर्विरोधे सति पर लक्षणं प्रवर्तते । यथा—मानुषः, मानुषी ; अमरः, अमरी इत्यत्र कषणभसरोपान्ता यद्यदन्ता अमी इति पुंस्त्वे प्राप्ते द्विचतुःषट्पदोरगा इति स्त्रीपुंस-लिङ्गतैव भवति । शेषं तु ज्ञेयं शिष्टप्रयोगतः । शिष्ट-प्रयोगादवसेयम् । यथा निलिम्पा युसदो देवा इति गङ्गाधरादयः । द्वयोर्बीडः, कथं त्रिषु इत्यते ।

Colophon :

इति श्रीमदत्रेयवैकटेश्वरभट्टारकविरचितायाममरको-
शपञ्चिकाया लिङ्गादिसंप्रहवर्गः समाप्तः ॥

अमरसिंहकृतौ अमरसिंहकविप्रबन्धे नामलिङ्गानु-
शासने नामलिङ्गशास्त्रे तृतीयकाण्डः सामान्यः पूर्व-
काण्डसाधारणः साङ्गः विशेष्यनिघ्नवर्गाद्यवयवसहितः
एवं समर्थितः समाख्यातः ।

इयममरपञ्चिका मे

भाषारूपपि तोषयेद्विदुषः ।

मूक्तवनोदिनी वा

वाणी बालस्य सवितारम् ॥

Complete.

इति श्रीलिङ्गप्पसूरितनूजश्रीमदात्रेयवेङ्कटेश्वरभट्टारक-
विरचिता अमरपञ्चिका समाप्ता ।

The Date of copying—28th day of
Mārgasīra month in the year Raudri.

The name of the scribe—Rāmapāna.

921. 20. P 4.

नामलिङ्गानुशासनटीका अमरपञ्चिका (द्राविड)

—वेंकटेश्वरकृता

Palm-leaf. 122 Foll 18 × 1½ inches.
8 lines in a page. Grantha and Tamil
scripts. Old. Slightly injured. Good
writing.

Contains the Kāndas 1 to 3 complete

The colophons found at the end of the
second Kānda and of the first three vargas
of the third Kānda attribute the author-
ship for the gloss to Rāmacandrasāstrin of
Ātrejagotra while the gloss is the same
as that of Venkaṭesvara

The date of copying—Caitra month in
the year Phalgu

The name of the former owner of the
MS.—Vaidyalingamudali.

The last leaf reads the following verses :

“वैद्यं पानरतं नट कुपठितं स्वाध्यायहीनं द्विजं
युद्धे कापुरुषं हयं गतरयं मूर्खं परिव्राजकम् ।
राजानं च कुमन्त्रिभिः परिवृतं देशं च सोपद्रवं
भार्यायौवनमर्विता पररता मुञ्चन्ति शीघ्रं बुधाः ॥
निर्विद्याना ब्राह्मणाना गुरुक्ति-
निर्वीर्याणा क्षत्रियाणा प्रतापः ।
नीरूपाणा कामिनीना विलासो
हास्यारम्भं कस्य वा नो विधत्ते ॥”

922. 24. L. 34.

नामलिङ्गानुशासनटीका अमरपञ्चिका (द्राविड)

—वेंकटेश्वरकृता

Palm-leaf 132 Foll. 17 × 1½ inches.
9 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Slightly injured Good
writing

Complete

Reads the following verses at the end :

इयममरपञ्चिका मे भाषारूपपि तोषयेद्विदुषः ।

मूक्तवनोदिनी वागाद्या बालस्य पितरं वा ॥

प्रौढैराद्रियतामल्पा कृतिर्बालप्रबोधिका ।

कण्टकाविद्ध . . . प्रासिकैरिव सूचिका ॥

आनन्दकृष्टी मे नन्द्यादित्यनपदसंश्लेः ।

स्वयत्तजैरिवालार्पः शुभस्य शुक्चालिका ॥

The name of the scribe . Taṭṭai Srin-
vāsa son of Rangācārya.

923 24. M. 3.

नामलिङ्गानुशासनटीका अमरपञ्चिका (द्राविड)

—वेंकटेश्वरकृता

Palm-leaf 120 Foll 16½ × 1½ inches

8 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Injured Good writing
Complete in three Kandas
The last 30 leaves are much broken
The fly leaf at the beginning reads the
following stanza

“मित्र स्वच्छतया रिपु नयबलेलुक्थ धनैश्वर
कार्येण द्विजमादरेण युवति प्रम्णा प्रकुर्याद्विशम् ।
अत्युप स्तुतिभिर्गुरु प्रणतिभिर्मूर्ख क मभिर्गुरु
विद्याभी रसिक रसेन सकल शीलेन कुर्याद्विशम् ॥”

924 27 C 32

नामलिङ्गानुशासनटीका अपरपञ्चिका (द्राविड)
—वैकटेश्वरकृता

Palm leaf 190 Foll $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
5 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Good Good writing

Complete in three Kandas

This seems to be a transcript made
from the MS described under the next
number

The scribe salutes one Masilamani
Lokaprakasa Devasikhamaniguru

925. 27 C 33

नामलिङ्गानुशासनटीका अपरपञ्चिका (द्राविड)
—वैकटेश्वरकृता

Palm leaf 133 Foll 15×1 inches
8 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Injured Good writing

Wooden boards are added to both
sides

Complete in three Kandas

The scribe salutes one Masilamani
Lokaprakasa Devasikhamaniguru

This MS seems to be the original of
the transcript described in last number

926 28 B 41

नामलिङ्गानुशासनटीका अपरपञ्चिका (द्राविड)
—वैकटेश्वरकृता

Palm leaf 51 Foll $17\frac{1}{2} \times 1$ inches
5 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Injured Clear writing

Contains the first Kanda only complete

The date of copying 12th day of the
month of Kumbha in the year Krodhana

The name of the scribe—Sambamurti
of Vallada

927 28 C 10

नामलिङ्गानुशासनटीका अपरपञ्चिका (द्राविड)
—वैकटेश्वरकृता

Palm leaf 41 Foll $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
10 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Slightly injured Good
writing

Folios 1, 5, 11 and 18 are missing

Breaks off in the second Kanda

928 34 A 15

नामलिङ्गानुशासनटीका अपरपञ्चिका (द्राविड)
—वैकटेश्वरकृता

Palm leaf 136 Foll $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Slightly injured Good
writing

From the following colophon, the author is known to have belonged to Āśvalāyanaśūtra of the Rgveda.

Reads the following colophon :

इति श्रीमदात्रेयाश्वलायनसूत्रिलिङ्गार्थतनूजश्रीवैकटे
श्वरभट्टारकविरचितामरपञ्चिका संपूर्णा ।

इयममरपञ्चिका मे भाषारूपेण तोषयेद्विदुषः ।

मृकत्वनोदिनी वागाद्या बालस्य वितरौ वा ॥

929. 28. C. 6.

नामलिङ्गानुशासनटीका अमरपञ्चिका (द्राविड)

—सीतारामकृता

Palm-leaf. 56 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 9 lines in a page. Grantha and Tamil scripts. Old. Slightly injured. Good writing.

A gloss in Tamil written by Sitārāma of Bhāradvājagotra. This is different from the Amarapañcīkā of Venkaṭeśvara.

Begins in the course of the Vanaśudhivarga and goes on up to the end of the third Kāṇḍa.

Reads the following colophon :

इति श्रीमद्भारद्वाजसीतारामरचितायामरपञ्चिकाया
लिङ्गादिसंग्रहवर्गः ।

Copied in 1895

930. 22 T. 7.

नामलिङ्गानुशासनटीका (द्राविड)

Palm-leaf. 118 Foll. 18×2 inches. 10 lines in a page. Grantha and Tamil script. Old. Slightly injured. Good writing.

Wooden boards are added to both sides.

The gloss is anonymous and different from those of Venkaṭeśvara and Sitārāma described above.

Complete.

931. 28 B. 7.

नामलिङ्गानुशासनटीका (द्राविड)

Palm-leaf. 100 Foll. $12 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 9 lines in a page. Grantha and Tamil scripts. Old. Injured. Good writing. Wooden boards are added to both sides.

Foll. bearing the numbers 1, 4, 42 to 48 are missing.

The gloss is anonymous.

Contains the second Kāṇḍa without the beginning and end.

The fly-leaf at the end states that the former owner of the MS was one Kṛṣṇamācārya.

932. 28. B. 23.

नामलिङ्गानुशासनटीका (द्राविड)

Palm-leaf. 13 Foll. $16 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6 lines in a page. Grantha and Tamil scripts. Old. Good. Good writing.

Tamil meaning by an unknown author.

Contains a small portion of the first varga in the first Kāṇḍa.

The following 2 stanzas are added at the beginning.

“वागर्थाविव संपृक्तौ + पार्वतीपरमेश्वरौ ।

ज्ञानानन्दमयं देवं + हयग्रीवमुपास्महे ॥”

933

28 C 12

नामलिङ्गानुशासनटीका (द्राविड)

Palm leaf 24 Foll 16 X 1½ inches
6 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Much injured Good writing
Anonymous gloss in Tamil
Contains the third Kanda incomplete

934

28 B 49

नामलिङ्गानुशासनटीका गुरुबालप्रबोधिका
(आन्ध्र)—तिरुवैकटपकृता •

Palm leaf 143 Foll 15 X 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing
This is a Telugu gloss on the Nama
linganusasana of Amarasimha The gloss
is called Gurubalaprabodhika evidently to
distinguish it from the author's other
work called Balaprabodhika mentioned in
No 903 ante The author Tiruvenkatapa
belonged to Bharadvājagotra and was the
son of Cīna Tīrnamāksita and grandson
of Tirumālaguru who was the son of
Venkaṭeśvara also known by the name
Talappākkam Āṇamacārya This gloss
occasionally gives the meaning in Sanskrit
also for the words while the Balapra-
bodhika gives the same in Telugu only
The author summarizes herein the other
commentaries on the Nāmalīṅgānusasana
such as Sudha Amarapadivṛtti Tīkā
sarvasya etc There are two editions of
the work printed in the Sarasvatimudra
kṣarasāla Nellore in 1895 and in the

Girvanabhāsaratnakara Press Bhuvana
giri in 1884

Contains the first Kanda complete
Begins with the following stanza in
Sanskrit

श्रीवक्त्राद्विनिलय कमलाकामुक पुमान् ।
अमङ्गुराविभूतिस्ते तरङ्गयन्तु मङ्गलम् ॥

The scribe adds The MS of the
Gurubālaprabodhika was copied by Jangṇa
Lingayya for Nṛsimhopadhyaṣa on Wed-
nesday of the month of Mārgasīra in the
year Bhava

935

23 A. 3

नामलिङ्गानुशासनटीका गुरुबालप्रबोधिका
(आन्ध्र)—तिरुवैकटपकृता

Palm leaf 77 Foll 15½ X 1½ inches
8 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing
Wants the first line in the beginning
and breaks off in the Sahdadivarga in
the 1st Kanda

936

28 B 46

नामलिङ्गानुशासनटीका गुरुबालप्रबोधिका
(आन्ध्र)—तिरुवैकटपकृता

Palm leaf 238 Foll 15½ X 1½ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Injured Illegible writing
Wants the first leaf in the beginning of
the first Kāṇḍa and breaks off in the
Manuṣyavarga in the second Kāṇḍa

937. 28. B. 36.

नामलिङ्गानुशासनटीका (आन्ध्र)

Palm-leaf. 48 Foll. 15 × 1½ inches.
7 lines in a page. Telugu script. Old.
Much injured. Good writing.

This is an anonymous gloss in Telugu.
Contains the first Kāṇḍa.

The former owner of the MS.: Viśva-
nāthān to whom the MS. was presented by
one Ponnusvāmī-Vādhyār and Pañjukūṭṭi.

The fly-leaf at the end reads the follow-
ing stanza :

“सप्तकारविभक्तिरम्यतनुमान् सप्तस्वरद्वीपवान्
नानारूपमवाप्य रत्ननिलयो देवर्ष्यनेकाग्रयः ।
कल्पेन्दुदयवर्धमानविभवश्छन्दोनेदीपूरितः
स्तोभोत्तुङ्गतरङ्गवानवतु वः सामागमाम्भोनिधिः॥”

938. 21. Q. 7.

नामलिङ्गानुशासनटीका अमरपञ्चिका (केरल)

—वासुदेवकृता

Palm-leaf. 107 Foll. 12½ × 1¾ inches.
11 lines in a page. Malayālam script.
Old Good. Good writing.

Wooden boards are added to both
sides.

This is a Malayālam gloss on the Nāma-
liṅgānūsāna of Amarasimha. The intro-
ductory verses of the text have been
commented upon in Sanskrit while the
rest in Malayālam. The gloss has been
described in Nos. 2053 to 2057 in
the Descriptive Catalogue of Sanskrit
MSS. in the Trivandrum Palace Library
without specifying the author's name. In

the India Office Library Catalogue (Nos.
5153 and 5154. Vol. II, 1935) the author
of the gloss is mentioned as Nārāyaṇa,
probably on the strength of the stanza
3 found in the beginning. But the
stanza found after the last colophon says
that the work was written by Vāsudeva
on the 1695581st day of the Kaliyuga
corresponding to about 1541 A.D. The
word व्यलिखत् found in the stanza would
mean only the authorship. It may be
mentioned here that Mr. K. Madhava-
krishna Sarma agrees with me on the
intrepretation of the word व्यलिखत् (vide his
notes on MSS. page 27 of the Brahnavidyā,
Vol. V, Part 1, 1941). This gloss is said
to have been printed at Kottayam in 1856.

Beginning :

केशादयो यं न परामृशन्ति
यो वा विभर्तीश्वरशब्दमेकः ।
पुरातनानां गुरवे गुरुणा
तस्मै नमो नामविभूषणाय ॥ १ ॥
आयुधनुर्वेदनिघण्टुसागरं
वास्तुप्रहाश्वादिगजादिशासनम् ।
स्मृतीः पुराणान्यखिलाः सहस्रशः
समीक्ष्य वक्ष्येऽमरकोशपञ्चिकाम् ॥ २ ॥
को मर्यादमरकोशं तु विवरीतुं क्षमो सुवि ।
को वाञ्छिमथनं कर्तुं शक्नो नारायणादृते ॥ ३ ॥
तत्र ये स्वेन विवृता ये च व्यक्तार्थवाचिनः ।
तेषां निरर्थका व्याख्या व्याक्रियन्तेऽत्र दुर्गमाः ॥ ४ ॥
शास्त्रारम्भे गुरुमभिष्टौति—

यस्य ज्ञानदयासिन्धोरग्राधस्यानवा गुणाः ।
सेव्यतामक्षयो धीराः स धियै चामृताय च ॥

गुरुत्वाद्देवतानामोक्तवान् । यस्येति । वायुर्देवस्य
यकारस्यादौ निर्देशः शीघ्रसमाख्यः । यस्य हेति ।
भूमिगणस्य गुरुत्वात्कस्य चादौ निर्देशः स्वर्यादि-
मिद्वयः । ज्ञानदयासिन्धोरिति विशेषणद्वयं फलद्वय-
विवक्षया । अयमर्थः—मोक्षे धीज्ञानमन्यत्र विज्ञानं
शिल्पशास्त्रयोः इति वक्ष्यति । वररुचिध्व—प्रवृत्तम-
पवर्गमां ज्ञानमित्युच्यते बुधैः । विज्ञानमन्यच्छास्त्रेषु
कलामु च परिश्रमः ॥ इति । ज्ञानसिन्धुत्वात् अमृ-
ताय सेव्यताम् । दयासिन्धुत्वाच्च श्रिपे मुक्तये सेव्यता-
मिति ।

End.

परं विरोधे प्रवापविरोधे . . . . शिष्टप्रयोगतः ।

Colophon

इति विशेष्यनिघ्नलिङ्गप्रकरणम् ।

. . . तौ नामलिङ्गानुशासने तृतीयकाण्ड . . .
कोशपञ्चिका ।

शशधरवसुत्राणप्रणरन्ध्रभूमेऽः

परिमितिमुपयाते वासराणा समूहे ।

इह कलियुगभाजा वासुदेवो द्विजन्म

व्याल्लिखदमरकोशप्रन्धतात्पर्यमाम् ॥

लोकोपकाराय कृता महात्मना

केनापि संभाषकोशपञ्चिका ।

आचन्द्रताराक्रमणं मुद्रिता

स्थेया धगण्या मुमनोहरा मताम् ॥

मुनपालनकर्मठकर्मणि

क्षपितदानवनायककर्मणि ।

मम हरो विषया वृषभर्मणि

स्थितिभियादम्बिकोदयनर्मणि ॥

939.

26. G. 3.

नामलिङ्गानुशासनटीका अमरपञ्चिका (किरल)

—वासुदेवकृता

Palm-leaf. 187 Foll. $11\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page. Malayalam script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Wooden boards are added to both sides.

Breaks off towards the end of the third
Kānda.

940.

21. R 9

नामलिङ्गानुशासनटीका (कर्नाटक)—

विट्ठलकृता

Palm-leaf. 136 Foll. $12\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
6 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Illegible writing.

Gives Kannada meaning of the words
found in the Nāmalīṅgānusāsana of
Amarasimha. The author's name is
Viṭṭhala who is mentioned with the title
Vidagdhaśūdamani.

Begins in the Brahmaparga of the
second Kānda and breaks off in the third
Kānda.

Reads the following colophon at the
end of the second Kānda

विट्ठलकृतामिना विट्ठलेन विनिर्मिते ।

व्याख्यानोऽमरकोशस्य द्वितीयः काण्ड उम्भिनः ॥

941

11. D. 122

नामलिङ्गानुशासनटीका (कर्नाटक)

Paper. 25 Foll. $8\frac{1}{2} \times 6$ inches. 16

lines in a page Devanagari script Old
Injured Good writing

Another gloss giving kannada meaning of the words found in the Namalinganuśāsana of Amarasimha. The author's name is not known

Contains the first varga of the third Kanda

942 28 N 5

नामलिङ्गानुशासनटीका अमरपञ्चिका (द्राविड)
—वेङ्कटेश्वरकृता

Palm leaf 75 Foll 18 X 1½ inches
10 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Injured Good writing

Same gloss as that described above
under No 920

Breaks off in the 3rd Kanda

The name of the former owner of the
MS Subrahmanya

943 11 D 120

नामलिङ्गानुशासनटीका (मराठी)

Paper 23 Foll 9 X 4½ inches 10 lines
in a page Devanagari script Old
Injured Good writing

Gives Marathi meaning of the words
found in the Namalinganusāsana of
Amarasimha. The author's name is not
known

Contains the first Kanda only complete

944 38 E 1

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या त्रिकाण्डविवेका—
रामनाथविद्यावाचस्पतिकृता

Paper 915 Foll 8½ X 6½ inches 15
lines in a page Devanagari script New
Good Good writing

Transcribed in 1935 from the MS
of the India Office Library London
described in No 952 of the Catalogue of
Sanskrit MSS of that Library Part
II London 1889

Bound in four parts

This is a commentary on the Nama-
linganusāsana of Amarasimha by Rama-
natha Vidyavacaspati who seems to have
been a recent author

The MS is imperfect and does not con-
tain the introductory verses of the 1st
kanda and breaks off in the third Kanda
The India Office Library possesses
another MS with the introductory verses
as given below

“ब्रजशिशुच्छ(वृ)न्दवयस्यसततमुपास्य विरिञ्चादे ।
वेदाविदितरहस्य गिरिशनमस्य नमस्तमाम ॥
नि शेषतन्त्रसार वारवार विचाय चिन्वान ।
अमरटीका विद्यावाचस्पतिर्विदधे ॥
भाषावृत्तिमनुन्यास रक्षित भागवृत्तिकाम् ।
भाष्य धातुप्रदीप च तटीका वर्णदेशनाम् ॥
उपाधायस्य सवस्व सुभूति देवनन्दनम् ।
कलिङ्गहृच्चन्द्रादीन् सवीक्ष्याधुनिकास्तथा ॥
जुमरीय सुपन्न च वोपदेवायमेव च ।
कानन्त्र तस्य टीका च पञ्चिका परिशिष्टकम् ॥
सारस्वत तद्विस्तार घघमानस्य तद्विस्तम् ।

दुर्गोच्चलागुणादि च पुरुषोत्तमदेशनाम् ॥
उत्पत्तिनीशब्दार्णवसंसारवर्तनाममालाख्यान् ।
भागुरिवरुचिशाश्वतत्रोपालितरन्तिदेवहरकोशान् ॥
अमरहलायुधमोवर्धनरभसपालकृतकोशान् ।
रुद्रामरदत्ताजयगङ्गाधरधरणिर्कोशांश्च ॥
हारावल्याभिवानं त्रिकाण्डशेषं च रत्नमाला च ।
अपि विश्वरूपरत्नकोशविक्रमादित्यनामलिङ्गानि ॥
मौदिनिकरकृतकोशं विश्वप्रकाशकोशं च ।
वाग्भटमाधववाचस्पतिवर्मभ्याडितारपालाख्यानम् ॥
काल्याणनरामचन्द्रगोमिरचितानि लिङ्गशास्त्राणि ।
भारतपुराणशास्त्राण्यासांकाशास्त्राण्येव ? ॥ ”

(Vide Catalogue No 963 of the India Office Library). From the above verses it is known that the author has consulted a good number of lexicons in writing this work.

The colophon at the end of the Manusyavarga calls the work *Trikāndarahasyaprakāśa* while another colophon at the end of the second Kāṇḍa calls it *Trikāndarahasya*.

Beginning as found in this MS

यस्मेत्यादि । हे धीराः पण्डिताः यस्य गुणा
ऐश्वर्यादयोऽनन्ता निष्पन्नाः स विष्णुः श्रिये त्रिर्ग-
संपर्ये च अमृताय मोक्षाय च सेव्यतामाराधयताम् ।
युष्माभिरिति प्रकरणात् । धर्मशास्त्रिन एव सेवितु
शक्नुवन्तीति तानेव संघायति । गुण्यन्तेऽभ्यस्यन्ते
इति गुणाः । गुण आत्मन्त्रणे घञ् । लेडनो च इति
कर्मणि घञ् । अथवा यस्य किं भूतम्य ? ज्ञानदया-
सिन्धोः ; ज्ञानं यथार्थबोधः, दया काल्पयम्, ज्ञानं च
दया च ताभ्या तयोर्वा सिन्धुरिव समुद्र इव । सिन्धु-
शब्दोऽत्र विपुलावारत्वादुपचरितः । पुनः किंभूतम्य ?
अगाधस्य अपरिच्छिन्नमहत्त्वस्य ।

Colophon .

इति रामनाथविद्यावाचस्पतिकृतौ त्रिकाण्डविवेके
प्रथमकाण्डविवेकः ।

End :

सेवित इति । गोभिरिव श्रुतत्वात् ; गोस्पदो देशः
ग्रामसंनिहितः । मान गोखुरश्चर्च, यथा गोस्पदपूरं वृष्टो-
देवः । पारस्करादित्वात् सुट् ; एवं च सुषमादित्वात् ।
गोस्पदं गोपदश्चरे गवा च गतिगोचरे इति मे . ।
प्रतिप्रमुख स्थानमात्रं च कृत्यं कार्यम् । आस्पदं
पदकृत्ययोः इति विश्वमेदिन्यौ । त्रिविविति दान्त-
पर्यन्तम् ।

945.

21. Q. 6.

नामलिङ्गातुशासनवृहद्वृत्तिः सुबोधिनी—
जातवेददीक्षितकृता

Palm-leaf. 139 Foll. 11 X 1½ inches.
7 lines in a page. Malayālam script. Old
Injured. Good writing.

This is a commentary on the *Nāma-lingānusāsana* of Amarasimha by Jāta-vedadīkṣita, son of Devanabhaṭṭopādhyāya who is said to have written a commentary by name *Vivaraṇa* on Śabarasvāmī's *Pūrvamīmāṃsāsūtrabhāṣya*. Devanabhaṭṭa's *Vivaraṇa* mentioned above is not available anywhere. But a work called *Mīmāṃsābhāṣyavivaraṇa-vyakhyā* is available in the Madras Govt. Oriental MSS Library (Vide R. No. 3948a). Perhaps that work may be a commentary on Devanabhaṭṭa's *Vivaraṇa*. Devanabhaṭṭa is well known as the son of Kesavabhaṭṭa and the author of the

Smṛticandrika which according to Prof. Kane must have been composed before 1225 A.D. (Vide page 346, Vol I of the *History of Dharmasāstra* by Prof. Kane, Poona, 1930) Jāta-veda mentions the names of Nācīrāja, Vaijayanti and Kṣīra-vāmin. Therefore our author Jāta-veda may be fixed in the last part of the 12th century. A.D.

Contains from the Simhādīvarga to the Brahmanavarga in the second Kānda.

Beginning

अधुना स्वायेतरवनवर्तिमृगकीटपक्षिपतङ्गोपाङ्ग-
नान्ना वर्गमुपक्रमते । अत्रादौ सर्वमृगश्रेष्ठस्य सिंहस्य
नामान्याह—सिंहो मृगेन्द्रः पञ्चास्यो हर्यक्षः केसरी
हरिः । इत्यादिकम् । हिनस्तीति सिंहः । मृगेषु श्रेष्ठ-
बलत्वान्मृगेन्द्रः । विस्तृतास्पत्वात् पञ्चास्यः । ननु
कथं पञ्चशब्दो विस्तृतार्थः ? संख्याविशेषार्थत्वात् ।
उच्यते—पचि विस्तारवचन इति धातुः । तस्ये-
दित्वान्नुमागमः । कर्मणि पक्षे घञो बाधकः कप्रत्ययो
विहितः । तेन पञ्चशब्दो विस्तृतार्थोऽप्यस्ति । अतो
विस्तृतास्पत्वात् पञ्चास्य इत्युक्तम् । हरिणी कपिले
अक्षिणी यस्य स हर्यक्षः । हरिर्ना कपिले त्रिषु ।
हरत्याकर्षति विपक्षजातमिति हरिः । शार्दूलद्वीपिनी
व्याघ्रे । वर्तते इति शेषः । शृणाति हिनस्ति बलीव-
र्दादिकमिति शार्दूलः । शृ हिंसायाम् । वार्युपान्त-
वर्तितटात्मजद्वीपनिवासित्वात् द्वीपी । हननावसरे
व्याजिघ्रतीति व्याघ्रः । तरक्षुस्तु मृगादनः । एते
वृकशब्दाभिलष्यस्वारण्यशुनो नामनी । वृकोऽर्पाति
क्षीरस्वामिनाम् नामाभिधानात् ।

एक मृगं मृगी सूते पञ्च सूते वृकी वृकान् ।

अतारो विलय यान्ति हन्यमाना कथंचन ॥

इति पुराणे परेषु दृष्टप्राणिषु बहुविधेषु सत्स्वपि
मृगाणां दृष्टान्ततपामिधानान्मृगादन इति नाम्नो वृका-
र्थत्वमिति प्रसिद्धम् । तर्हि मार्ग क्षिणाति कृण्वतीति
तरक्षुः । मार्गरोधकत्वं च वृकस्य दृष्टमिति वृकभेद-
स्तरक्षुरित्युच्यते । न तु व्याघ्रविशेषः ।

End

जन्याः स्निग्धा वरस्य ये । वरस्य ये स्निग्धा-
विवाहोत्सवे वरेण सहागतास्ते जन्या इत्युच्यन्ते ।
जनीं वधू विवाहात्पूर्वं कन्यावरणेन वरं प्राप-
यन्तीति जन्याः । सुहृदः समवेतान्मन्त्रवतो वरान्
वृणुयादिति गृह्यकारैरुक्तम् । तत्र वरानिति पदं
कन्यावरणकर्तृत्वेन तेषु प्रवृत्तमिति तद्वाच्यकारै-
रुक्तम् । तेन तेषां जनिप्रापकत्वं प्रसिद्धम् ।
सञ्ज्ञाया जन्या इति सूत्रेण निपातनात् जन्या इति
साधुः ।

Colophon.

इति मीमांसाभाष्यविवरणकृद्याज्ञिकदेवणभट्टोपा-
ध्यायात्मजजातवेदीक्षितकृताया सुबोधिन्याख्यायाम्
मरकोशशृङ्खलवृत्तौ ब्रह्मवर्गीकृतनामलिङ्गविवेचनम् ।

946

29. M 16

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या 'अमरपदनिवृत्तिः—
लिङ्गयमूरिकृता

Palm-leaf 117 Foll 16½ × 1½ inches,
9 lines in a page Telugu script Old.
Slightly injured Good writing

A commentary on the Nāmalingānu-
sāsana of Amarasimha by Lingayasūri
son of Vangala Kāmayabhattopādhyāya.
The commentary is called Amarapadavi-
vṛti or Amarakosapadavivṛti The author

is also called by the name *Lingābhata* and the commentary by the name *Lingābhātīya*. There is a Telugu version of this commentary which also is called *Lingābhātīya*. *Lingayasūri* seems to have been earlier than *Mallinātha* (1400 A.D.) as the work is quoted by the latter in his *Vaiśyavamsasudhākara* noticed by Dr. V. Raghavan on page 446 of the *New Indian Antiquary*, Vol. II, 1939

Breaks off in the *Vaiśyavarga* in the second *Kāṇḍa*.

Beginning.

शिवं गुरुं विधातारं तत्पत्नीस्तत्सुतान् गुरुन् ।
नत्वा समस्तप्रयूहशान्तये मङ्गलाय च ॥
पदवाच्यप्रमाणैः क्षीरस्वाम्यादिसूरिभिः ।
कृतान् प्रन्थान् समालोक्य बालानां सुखमुदये ॥
यत्कृतं सुरसिंहेन नामलिङ्गानुशासनम् ।
तत्रस्यायाः पदावल्या विवृतिर्वक्ष्यते मया ॥

यस्येति । हे धीराः विद्वांसः यस्य गुणा अनवा-
निर्मलाः स देवः श्रियै चामृताय च लक्ष्म्यै च मोक्षाय
च सेव्यताम् आराध्यताम् । मुक्तिमुक्तिफलवात्या
इत्यर्थः । किंविशिष्टः सः ? ज्ञानं च दया च तयोः
सिन्धुः तस्य, ज्ञानदयासिन्धोः । अगाधस्य विषय-
लिप्सारहितस्य । क्रिविधः ? अक्षयः क्षयरहितः ।
श्रेयोऽयं समुद्रपक्षेऽप्यहनीयः । अस्य विष्णोः क्षयो
निवासः अक्षयः ॥ समाहृत्येति । अन्यतन्त्राणि निव-
पदन्तराणि समाहृत्य एकीकृत्य सक्षिप्तैः संकुचितैः
प्रतिसंस्कृतेः पर्यायपदैः वर्गैः सजातीयसमूहैः सजा-
तीयानां पदानां साङ्गोपाङ्गशब्दसमूहैश्च नाम्ना वृक्षादि-
पर्यायाणां लिङ्गानां स्त्रीपुंनपुंसकलिङ्गानामनुशासन-
शिक्षा सधूर्णं पर्यायापरित्यागेनोच्यते ।

Colophon on Fol. 43

इति वङ्गलकामयभट्टोपाध्यायसूरिसुतलिङ्गयसूरिवि-
चितायाममरकोशपदविवृतौ वारिवर्गः ।

End.

कङ्कः । प्रियाण्यङ्गान्यस्य प्रियङ्गुः । प्रियङ्गवा-
ख्यग्रान्यनामनी । न तस्यति न क्षीयते अतसिः ।
तसु उपक्षये ।

The date of copying. Wednesday,
12th day of the dark fortnight of
Phālguna month in the year Prabhava.

947. 22. C. 31.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अमरपदविवृतिः—
लिङ्गयमूरिकृता

Palm leaf. 169 Foll. 16 × 1½ inches
7 lines in a page Telugu script. Old.
Much injured.. Clear writing.

Wooden boards are added to both sides.
Contains fragments of the first and
second *Kāṇḍa*.

948 22 C. 32.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अमरपदविवृति —
लिङ्गयमूरिकृता

Palm-leaf 119 Foll. 15½ × ½ inches.
6 lines in a page. Telugu script Old
Injured Good writing

Contains the third *Kāṇḍa* only complete
Reads the following end

लिङ्गादिसमूहवर्गे शेषमनुक्तं लिङ्गशेषं शिष्टप्रयोगतो
वृद्धव्यवहारतो शेषम् । यथा—अयं पतिः । इयं पत्नी ।
वेदाः प्रमाणमित्यादि । इति सर्वमनन्तरम् ।

Colophon :

इति श्रीवज्रवक्त्रात्म्यमहाप्रज्ञापारमितासूत्रलिङ्गयस्मृति-
निर्वाणमहाकोशपदविर्तनं लिङ्गादिसंस्कृतवर्णोक्तलिङ्ग-
विवेचनं समाप्तम् ।

कवेरममिहस्य कृतिरेषा मुनिर्मता ।

आचरन्तस्तर्कं नास्ति नास्तिङ्गानुशासनम् ॥

वर्णशृङ्गपदवाच्यममासा-

द्विन्दुमध्यविरुद्धो ननुवा च ।

तेनैवैव कर्मोपपन्नोपा-

स्तान् श्रमन्तु वरशास्त्रविविद्धाः ॥

पादशं पुनरुक्तं दृष्टं तादृशं लिखितं मया ।

अथदं वा मुच्यते वा मम दोषो न विद्यते ॥

Then reads the following extra stanza :

“भाषाशास्त्रमुच्यतेवाणिम . . . त्रितीयेनै-

नेनेकादश्यानिगृह्य निवर्तं दन्तावलिधानम् ।

आपश्यन् प्रमदायने मरुतुके मान्निपुशासनप-

धमच्छायेकस्मिन्निपापद्वयं धसे धरित्रीमुखः॥”

949

22. C. 33.

8 lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Contains the first Kāṇḍa breaking off
in the Digvarga.

951.

22. C. 35.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अपरपदविरुद्धिः—

लिङ्गयस्मृतिरुक्ता

Palm-leaf. 11 Foll. 14½ × 1½ inches.
10 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured Clear writing.

Contains the second Kāṇḍa incomplete.

The first-leaf contains a few lines
from the beginning of the first Kāṇḍa.

952.

22. C. 36.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अपरपदविरुद्धिः—

लिङ्गयस्मृतिरुक्ता

Palm-leaf. 5 Foll. 14½ × 1½ inches.
10 lines in a page. Grantha script. Old.

The fly-leaf at the beginning contains the following stanza :

“ श्रीरामचन्द्रः श्रितपारिजातः
समस्तकल्याणगुणैकराशिः ।
सीतामुखाम्भोरुहचञ्चरीको
निरन्तरं मङ्गलमातनोतु ॥ ”

954 24. L. 28

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अमरपदविट्तिः—
लिङ्गयसूरिकृता

Palm-leaf. 73 Foll. $16 \times 1\frac{1}{2}$ inches.
7 lines in a page Grantha script. Old
Injured Good writing.

Contains the first Kānda complete
The scribe adds

सर्वजिन्नामसंवत्सरे मरुतमासे षोडशदिने भानुवासे
दक्षिणद्वारकाया दक्षिणविशिखाया श्रीनिवासाचार्येण
लिखितम् ।

The fly-leaf at the beginning reads the following verse

“ नमश्चम्पकनाथाय नमश्चम्पकमालिने ।
नमश्चम्पकवासाय चम्पकेशाय ते नमः ॥ ”

955. 26 B 7.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अमरपदविट्तिः—
लिङ्गयसूरिकृता

Palm leaf 60 Foll. $12\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
9 lines in a page Telugu script. Old
Injured Good writing

956. 29. C. 22.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अमरपदविट्तिः—
लिङ्गयसूरिकृता

Palm-leaf. 33 Foll. $18\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
9 lines in a page Grantha script. Old
Slightly injured.

Contains the first Kānda complete.

The former owner of the MS : Ayyā-
sāstri.

957. 29. D. 7.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अमरपदविट्तिः—
लिङ्गयसूरिकृता

Palm leaf. 42 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Contains the first Kānda complete

The name of the former owner of the
MS. S'rīnivāsan.

958 30 D 32.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अमरपदविट्तिः—
लिङ्गयसूरिकृता

Palm-leaf 156 Foll $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

Contains the second and third Kāndās
complete

The former owner of the MS Phulla
Sūryanārāyana

The scribe adds

“ पार्थिवार्धे नभोमाससितकामदिने ददौ ।
सीतागमप्रभोलिङ्गामहीय केशवद्विजः ॥ ”

959. 30. J. 14.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अमरपदविट्तिः—
लिङ्गयमूरिकृता

Palm-leaf. 100 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Good writing.

Contains the Kāndas second and third complete.

The date of copying. Monday, 13th day
of the bright fortnight of the month of
Pusya in the year Virodhikrt.

The former owner of the MS.: Vāvilola
Appayāsāstrulu.

960. 30. L. 33.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अमरपदविट्तिः—
लिङ्गयमूरिकृता

Palm-leaf. 42 Foll. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
7 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Good writing.

Contains the first Kānda incomplete.

The fly-leaf at the beginning contains
the following stanzas

“विषद्वङ्गासिक्तमौलिः स देवः पातु नः सदा ।
यत्प्रसादानुसारेण यान्ति मुक्तिं तपोवताः ॥
पार्वतीशमुतं वन्दे विघ्नारण्यसमुच्छिदम् ।
आस्तुवाहनविभन्तं स्कन्दाप्रजगजाननम् ॥
पयोधिकन्याधिपतिं कोपमस्मीकृतामुरम् ।
ब्रह्मेन्द्रार्चितपादाब्जं तं वन्देऽहं कृपानिधिम् ॥
सरस्वती प्रमत्रास्तु मन्मुखे वरदा सदा ।
कुन्देन्दुधवला कान्त्या काशराशिनिभानना ॥
शुभ्राद्रिथीगुरुः पायान्मन्दाना ज्ञानकृच्छुभः ।

तर्कसागरधौतश्च विद्वान्मां शरणागतम् ॥
विष्णुपादसमुत्पत्ता सदा क्षान्ताय निर्मला ।
नमज्जनावहारी च खेचरानन्दकारिणी ॥
नमस्करोमि पार्वत्यै सदाहं भूतिवृद्धये ।
शिवार्घभागरिण्यै विद्यायै च फलाप्तये ॥”

961. 34. F. 31.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अमरपदविट्तिः—
लिङ्गयमूरिकृता

Palm-leaf. 134 Foll. $14 \times 1\frac{1}{2}$ inches.
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Much injured. Good writing.

Contains the second Kānda complete.

The date of copying: 5th day of the
bright fortnight of Mārgasīra month
in the year Raudri.

The former owner of the MS.: Bhāra-
tam Venktappa.

962. 33. K. 4.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अमरपदविट्तिः—
लिङ्गयमूरिकृता

Palm-leaf. 62 Foll. $12 \times 1\frac{1}{2}$ inches.
9 lines in a page. Grantha script. Old.
Much injured. Good writing.

Contains the first Kānda complete.

963. 22. C. 40.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या अमरपदपारिजातः
—महिनाथकृतः

Palm-leaf. 170 Foll. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
7 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Good writing.

Wooden boards are added to both sides

A Commentary on the Namalingānu sāsana of Amarasimha by Mallinātha of Srivatsagotra In the introductory verses 6 and 7 the author mentions himself as the son of Naganātha grandson of Tripūrari and greatgrandson of Nrsimha In stanza 8 he mentions with reverence two Nrhariis belonging to the Kutsa and Kausika gotras In stanza 10 and in the colophon he mentions himself as the son of Balamanna Nrsimhasāri The MS available in the Madras Govt Oriental MSS Library omits the introductory verses 6 and 7 which mention the author as the son of Naganatha and contains the verse 10 and the colophon which mention the author as the son of Nrsimha (Vide D No 1696 of the Des Cat of Sans MSS Vol III)

Complete in three kandas

Beginning

वन्देऽहं वन्दनीयानां वन्द्या वाचामधीश्वरीम् ।
 कामिताशेषकल्याणकलनाकल्पवल्किणाम् ॥
 आकण्ठपौरुषमता वारणता विप्रवारणेनैव ।
 प्रथिता विभ्रदशेषत्रिदशापास्य परं महं सेवे ॥१॥
 नवजलजविराजमानवज्रं
 गगननयभवं मासुराम् ।
 मृगमदतिलकोज्ज्वलल्लालम्
 कलये वाग्धिदेवता भगानीम् ॥ २ ॥
 भ्रमद्भ्रमरविभ्रमभ्रमरिकावतु भ्रमर्ग
 भयकरभवापगापतिनिमग्नसतारिका ।
 कनक्तनककुण्डला सकलकामसन्निधिनी
 सुधाकरकलाधरा धवलरूपिणी धेनुवाक् ॥३॥

चिकुरभरविराजत्कान्तिकासाररने
 विगतनहुन्नेखातुङ्गभङ्गऽम्बिकाया ।
 शरदलदरुणाम्भोजातमाकर्षयन् व
 कलयतु करिराजो युग्मनेत्रं करेण ॥ ४ ॥
 फनक्तनककङ्कणाखणमणीविदूरावली
 विलोकनसमुत्थितातुलकुतूह उत्रासकम् ।
 श्लोक करसरोरुहापरि गत हसन्ती मुहु
 विलास्य पदवेख्णीं दिशतु धेनुवागीश्वरी ॥ ५ ॥
 वैविचविद्यापाध्यायो नृसिंहो यत्पितामह ।
 श्रुतिपता त्रिपुरारिस्तु पद्दर्शनेकवल्कलम् ॥ ६ ॥
 तमेवेश्वरवास्तव्यं विद्वद्विबुधमानितम् ।
 श्रीनागनाथसुधियं नमामि जनकं मम ॥ ७ ॥
 वन्दे श्रीनृहरी विश्वविख्यातो कुत्ससौशिकौ ।
 अयतीषा दयापूर्णो नरनारायणाविव ॥ ८ ॥
 षण्मिमतविततपद्माधवाविभूतमुधासदायाद ।
 अमरपदपारिजाता वितरति मुमनमनाविनोदार्णम् ॥
 नानाविद्यामृताम्भोनिधिगणगिञ्जनादृष्टिपूर्वोपमन्यु
 प्रत्यर्थिप्रोदविद्वत्परिवरनिकरक्रीडदुश्चम्युगेन्द्र ॥

(उक्तानुक्तदुरुक्तचिन्तनफला टीका) सुभूते परा
 मालाभ्यामरभायवार्तिकसुखान् ग्रन्थान् बहूनादरात् ।
 व्याचक्षेऽमरसिंहनामकमहं श्रीवत्सभाश्राद्धवो
 बोध्यबुद्धिर्नृसिंहसूरितनय श्रीमल्लिनाथ मुदा ॥
 इह खलु निखिलफणिपतिविततमतकमलनिलयकवल्
 नकलशतनय कपिवरकरटिनिकरसिंह सुरसिंह प्रक
 त्यमाननिबन्धनरत्नपरिपन्निनिरन्तरान्तरायतिमिरपट
 लनियतमिहिरसमानामभिनवाविक्रतदेवतापासनामनेन
 निबध्नाति—यस्पेति ।

यस्य ज्ञानदयासिन्धा + स श्रियै चामृताय च ॥
 तत्र देवताया परममहत्त्वख्यापनाय समुद्रत्वमारो
 पितम् । तत्कथम् ? यस्यागाधस्य मन्दगिरिमूल

कषणेनान्यकलुषितस्य ज्ञानदयासिन्धोः क्षीरसिन्धो-
रिति यावत् । ज्ञानदययोः सिन्धुः ज्ञानदयासिन्धुरित्या-
धाराधेयभावसंबन्धेन समस्तवस्तुविषयकानुभवस्य दुः-
खनिम्नस्तकलजगदुद्धारकदयायाश्चाधारभूतसिन्धोः । गु-
णाः अलङ्घ्यत्वादिगुणाः अनवाः तद्वचनिकर
लङ्घितत्वादितोपेणादूषिताः । अक्षयः कलदासुत-
करतलामलकितः सः । शंखानां शिवः । वैष्णवानां
विष्णुः । जैनानां जिनः । बौद्धानां बुद्ध इति तत्तदधि
देवतापूर्वसिन्धुः । हे धीराः हे विद्वांसः श्रियं चाभू-
ताय च । नारायणनाम्नालङ्घ्यविषयसर्वजनविषयभूत
श्रवणतयोः भवद्भिः सेव्यताम् । त्रिवर्गसंपत्तेः मोक्षस्य
चाराध्यतामित्यर्थः ।

End :

विप्रतिपेधे परलिङ्गं ग्राह्यम् । ब्रह्मः । व्यहः ।
अदन्तैर्द्विगुरेकार्थ इति स्त्रीलिङ्गं न भवति । पुण्याहम् ।
मुदिनाहम् । अहोह इति पुलिङ्गं न भवति । शेषं तु
ज्ञेयं शिष्टप्रयोगतः । उक्तशेषलिङ्गानि शिष्टप्रयोगात्
बोद्धव्यानि । तथोक्तम्—

यक्ता वाचस्पतिर्यत्र श्रोता शक्तस्तथापि तौ ।

अष्टपारायणस्यान्तं न गतौ तत्र के वयम् ॥

Colophon .

इति श्रीवत्सनरसिंहसूरिसुतमहिनाथमुखीविरचि-
तेऽमरपदपारिजाते लिङ्गादिसंप्रहर्गः ।

श्रीवत्सान्वयमान्येन महिनाथेन निर्मिते ।

व्याख्यानेऽमरसिंहस्य तृतीयः काण्ड उन्मत्तः ॥

वामं वामाङ्कभूपामवरमधुमुखा पुष्टिराजे . . .

रत्नैरापूर्णकुम्भं मम दिशसि यदि त्वं गृहाणेयवादीत् ।

नेत्थेयं ता ब्रुवाणे जठरफणिपतेर्दर्शमत्रेण तस्मिन्

केशोभासमयूरगतवतिसदशे सान्त्वयन्तुः पुनातु ॥

पद्मानि बोधयन्तुः काव्यानि कुरुते कविः ।

समीग्मो नमस्वास्तु सन्तः स्वदत्त तद्रूपान् ॥

कवेरमरसिंहस्य कृतिरेषा सुनिर्मला ।

आचन्द्रतारकं स्थेयान्नमलिङ्गानुशासनम् ॥

प्रागल्भ्यं प्रकटीकृतं पदकलाकूपारपाणीगधी-

दर्पन्धैर्बुधसिन्धुरैरपरकृद्वावार्थजाल्यन्धकैः ।

तैः किं नो जगतीतले विधिवचोलीलः सुधीर्विदि को

जानीते नितरां स एव तदनु श्रीमहिनाथः स्वयम् ॥

Then 13 leaves are added and they give Telugu meaning of some Sanskrit words selected from the Nāmalingānusā-
sana. At the end 13 blank leaves are added.

964

30. H. 1.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या—बोम्मगण्टि

आप्पयाचार्यकृता

Palm-leaf. 162 Foll. 16½ X 1½ inches.
5 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

A commentary on the Nāmalingānu-
sāśana of Amarasimha by Appayācārya
of Bommaganti family. He was a
protege of the King Kumāra Singabhū-
pāla of Recarla family. Dr. M. Krishna-
machariar identifies this King with
Singabhūpāla II (1400 A.D.) the son of
Ananta alias Anapota and grandson of
Singabhūpāla I. (Vide page 770 of the
History of Classical Sanskrit Literature,
Madras, 1937.) The author says that the
work was revised by his patron Kumāra
Singabhūpāla. Two MSS. of the work
in good condition are available in the
Madras Government Oriental MSS. Library
and they have been described in R.

Nos. 1170 and 4557 of the Catalogue of the MSS. in that Library.

Contains the third Kānda up to the end of the Nānārthavarga.

Beginning :

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

सर्वज्ञं सर्वगतं भजत सदा शैलजार्जसंकीर्णम् ।

नानार्थप्रदमव्ययमनेकलिङ्गेः प्रकाशितस्फूर्तिम् ॥

एवं काण्डद्वयेन तत्तच्छब्देन प्रतिनियतार्थान् नामान्यनु-
शिष्य संप्रति काण्डान्तरमारभमाणः प्रेक्षावत्प्रवृत्ति-
सिद्धये वक्ष्यमाणैः संगृह्य दर्शयति—

विशेष्यनिघ्नैः संकीर्णैर्नानार्थैर्व्यथैरपि ।

लिङ्गादिः संप्रतिहैवेन सामान्ये वर्गसंश्रयाः ॥

सरललोकसाधारणार्थनिरूपणादस्य काण्डस्य सा-
मान्यत्वम् । तथाहि—वक्ष्यमाणाः सुकृतिप्रपञ्चतयः
शब्दाः प्रागुक्तमनुव्यादिविशेषणतया साधारणाः, संकी-
र्णवर्गीयाः कर्मादयो नरमुरादिसाधारणा एव । नाकरो-
कादिशब्दाश्च तत्तदर्थवाचकत्वेन । आडादीन्यप्यव्ययानि
प्रागुक्तार्थानामेवावश्यमधिगन्नादिप्रतिपादकत्वेन । ख्रि-
यामीदुदित्यादयस्तु पूर्वोक्तशब्दानां लिङ्गप्रतिपादकत्वे-
नेति द्रष्टव्यम् । तत्र गुणकर्मादिभिरवच्छेद्यं यद्वस्तु
तद्विशेष्यम् । तल्लिङ्गवचनायत्ते लिङ्गवचने येषां
पदानां तानि विशेष्यनिघ्नानि । इह सक्तीर्णशब्देन
यानि नामानि पूर्वस्मिन् काण्डेऽपि ये साक्षादसंगतानि
नाप्यस्मिन् काण्डे विशेष्यनिघ्नत्वादितत्तदुपाधिर्व्युत्पन्नं
प्रथमतयादिवर्गैर्व्यसगतानि विप्रकीर्णरूपाणि ता-
न्युच्यन्ते । यानि पदान्यनेकार्थवाचकानि तानि नाना-
र्थानि ।

End .

किंच नानार्थवर्गादावाचार्येण प्रतिज्ञातम् । केचि-

दनेकार्थाः कान्तादिवर्गेष्वेव कथ्यन्ते । भूरिप्रयो-
गास्तु पर्यायकाण्डे कान्तादिवर्गेषु चेति । न
चाज्ञादयः पर्यायेषु प्रतिपादिताः । नापि कान्तादि-
वर्गेषु क्रीडीकृत्य पठिताः । तथाचाव्ययवर्गान्त-
रिषया एव नानार्थवर्गसमाप्तिस्तत्रैवेति सर्वं कल्याणम् ।

Colophon :

इति नानार्थवर्गः ।

व्याचष्टामरसिंहोक्ते नामलिङ्गानुशासने ।

बोम्मगण्ड्यप्पयाचार्यो वर्गं नानार्थगुम्भितम् ॥

इह यत्पक्षमज्ञानादालस्याद्यदुपैक्षितम् ।

प्रमादादन्यथोक्तं यत्तद्विद्वद्विर्विशोध्यताम् ॥

व्याख्यातं गौतमीये कणभुगमिमनं चापि शास्त्रं समस्तं
येन व्याकारिभार्यं फणिपतिगदितं कैयटीं वीक्ष्य टीकां
ज्ञात्वा यज्ञयोगं शरमुनिमतं व्याकृतं द्विप्रमेद
व्याकर्ता व्यासवाचा स जयति मुनेन बोम्मगण्ड्यप्पयार्यः ॥
उद्देशक्रमानुरोधेन पूर्ववर्गान्तं एवापक्षितान्यव्ययान्याह ।

965

34. F. 34.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या—बोम्मगण्ड्य

अप्ययाचार्यकृता

Palm leaf 156 Foll. 19½ × 1½ inches. 7
lines in a page Telugu script Old.
Much injured. Illegible writing

Wooden boards are added to both
sides.

Wants the first leaf; otherwise the
third Kānda is complete.

Reads the following end :

इत्यमरसिंहकृते नामलिङ्गानुशासने ।

तृतीयकाण्डः सामान्यः साङ्ग एव समर्थितः ॥

निगदव्याख्यातमेतत् ।

..... कपिलव्यासादिरूप बुधो
 जैमिन्यादिसप्तमिहमूर्तिरवधि स्मार्तक्रियावेदिनाम् ।
 व्याचष्टामरसिंहनामरचित ग्रन्थ निवण्टुत्तम
 कृत्स्न बालविबोधनार्थमप्ययसुधी . . . ॥
 . . . . .
 . . . विद्वद्विस्तद्विशोध्यताम् ॥
 लिङ्गादिसप्तमे श्लोकाश्चत्वारिंशदिहाष्टका ।
 जाग्रदप्रसङ्गसिंहीये नामलिङ्गानुशासने ॥
 निवण्टुभि किमपरैः पर न क्लेशकारिभि ।
 रेचलेवशसभूत . . . . . ॥
 . . . व्याख्येयमाज्ञया शिङ्गभूपतेः ।
 आदृता त्यक्तात्मवर्षाकल्पमनुवर्तताम् ॥
 कुमारशिङ्गभूपेन शब्दनिष्णातबुद्धिना ।
 सशोधिताया व्याख्याया किमन्यैः शोधकान्तरे ॥
 कुमारशिङ्गभू . . . . .
 . . . . . ॥
 काव्यालङ्कारसमीक्षितान्यशब्दविशारद ।
 कुमारशिङ्गभूपाल एक एवास्ति नापर ॥
 अभिधानकोशजात सव्याख्यान सुशीलित यैर्नो ।
 एते दुर्मानप्रस्ता नास्य ग्रन्थस्य शोधनेऽधिकृता ॥
 ये शुष्कतर्क . . . . .
 ये शब्दलक्षणज्ञानमात्रगर्हितबुद्धय ॥
 लक्ष्यान्वा कल्हायन्ते तेभ्यो विरचिताऽञ्जलि ।
 मानराक्षपदाम्नायुस्मृतिप्रख्यातसविदा ॥
 बोम्मगण्ड्यप्ययायेण सट्श कोऽस्ति भूतले ।
 . . . . . मादतशुद्धपदाम् ॥
 श्रीबोम्मगण्ड्यप्यपदश्रुतमार्थमिष्टे
 सभावित बुधवर द्विजराजमीडे ॥
 कणभुक्पिलाहीशर्जमिनिव्यासगौतमा ।
 बोम्मगण्ड्यप्यया . . . . . ॥
 . . . . .
 . . . बाउमोधार्थ ध्यातुर्म स्वप्रतीतित ॥

Vide for the end without gaps R Nos
 1170 and 4557 of the Triennial Cata-
 logue of the Sanskrit MSS in the Madras
 Govt Oriental MSS Library

966

38 I 4

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या पदचन्द्रिका— बृहस्पतिकृता

Paper 960 Foli 8½ X 6½ inches 14
 lines in a page Devanagari script New
 Good Good writing
 Bound in four volumes

Transcribed in 1935 from a MS
 belonging to the Madras Government
 Oriental MSS Library

This is one of the valuable commen-
 taries on the Namalinganusasan of
 Amarasimha by Brihaspati who is popu-
 larly known by the name Rāyamukṣa
 which is only his title awarded by his
 patron The commentary is called Pāda-
 candrika Another MS of this work is
 available in the India Office Library and
 it reads some noteworthy verses in the
 introduction as given below

“श्रीपदसंख्येयपदद्वयपद्मभृङ्गा-
 दङ्गापयोऽन्वहमिगाहनहीनपद्मात् ।
 मायाप्रतिमहनिर्गन्तसत्प्रतिज्ञा
 श्लोचिन्दनामग्नराजकानुकारात् ॥
 भर्तृवतागणशिरोमणिता गताया
 सीमन्तिनीगणशरीरपि वन्दिताया ।
 दानवतौघविधिसाधितकीर्तिसीमो
 मातृश्व शीलवृत्तनीलमुपायिद्वया ॥

योभूयस्य च योपिद्रुतगुणा भूयो रमा निरुता
 धत्ते य. कविचक्रतिपदमप्याचार्यमयश्च यः ।
 राडापामपि गात्रनिर्मलकुलचउत्रं कुलीनाग्रणी
 यः प्रापत्प्रगतः परं हरिपदद्वन्द्वारिन्दे च यः ॥
 ज्योतिष्मन्मणिपुञ्जग्नर्हचि हारं ज्वलत्कुण्डले
 रत्नौघच्छुरिता दशाङ्गुलिजुष. शोचिन्मतीरुर्मिका ।
 यः प्राप्य द्विदोषनिष्ठमकलहानैरिन्देन्नुपा-
 च्छत्रे तस्तुरगैश्च रायमुकुटाभिर्यामभिख्यावतीम् ॥
 यत्पुत्रा नृपमन्त्रिमूलमणयो विश्रामरामादयः
 ख्याता दिग्जयितामपीह जयिनो लोके कवीन्द्राश्च ये ।
 ब्रह्माण्डामरपादपादिसहित चेऽदुस्तुलाग्रहं
 तत्तद्रम्यविशेषनिर्मितिकृतः कृत्स्नेषु शास्त्रेषु ते ॥
 पुण्या पण्डितसार्वभौमपदवीं गौडाग्रनीयासवा
 यः प्राप्त. प्रथितो बृहस्पतिरिति क्षमाद्यैरुवाचस्पतिः ।
 कोशस्यामरनिर्मितस्य विविधव्याख्यानदीक्षागुरु-
 सानन्दं पदचन्द्रिका स कुरुते टीकामिमा कीर्तये ॥
 इयं षोडशटीकार्यसारमादाय निर्मिता ।
 अतोऽभिलिखिनोऽर्थोऽस्या न हेयः सहसा बुधैः ॥”

(Vide Nos 954 and 955 in the Catalogue of the India office Library. Vol II, London, 1889).

MM. Haraprasādasāstri on the evidence of the above mentioned verses and tradition writes some remarks on the author which are briefly given below.

Bṛhaspati was a Brāhmaṇa belonging to Śrīvatsagotra and a native of a village of Mahinta in Bengal and therefore he is also called Mahintāpaniya He was one of the prominent figures in Bengal in the beginning of the 15th century. He was patronized by one of the Sultāns of Bengal and wrote also a Smṛti work called Smṛtiratnahara He was given

the titles of Kavīcakravartin, Rājapāndita, Ācāryavarya, Pandita-Sārvabhauma, Kavipandita cūdāmanī and Rāya mukutāmanī. His father was Govinda and his mother was Nīlamukhāyī; his wife was Rāmā who was dead at the time of writing the commentary. He had many sons two of whom were named Viśrāma and Rāma. In this commentary he has embodied the substance of 16 previous commentaries (Vide page 77 of the Preface to the Des Cat. of Sans. MSS. in the collections of the Asiatic Society of Bengal, Vol VI, Calcutta, 1931). It is said that the work was composed in Śaka 1353 corresponding to 1431 A D as stated by the author himself (Vide No 956 in the Catalogue of the India Office Library. Part II. London, 1889) The author quotes the following authors and works Trikāṇḍī, Uṭapalanī, Sabdārṇava, Ratnamālā, Kaumudī, Trikāṇḍasā-ṣa, Bhāgavrtti, Samkṣiptabhārata, Ūsma-viveka, Amaramālā, Unādivṛtti by Govardhana, Rūparatnākara, Hanprabodha, Jāmbavatīvijaya, Kṣīrasvāmin, Subhūti, Rājadeva Maitreya, Vidyāsila, Dāmodara, Vopālita, Sarvānanda, Samsārāvarta, Sarvadhara, Rantideva, Māphara, Rudra, Sarvajña Nārāyaṇa, Bhūma, Somānanda, Tārapāla, Kalinga and Yogesvara

Beginning .

अभ्यास्ते यः सर्वं ध्रुव ईश्वर इत्यगोचरो वचसः ।

अहमिति सविद्विषयः पुरुषः स परः पुरातनो जयति॥

अभीष्टदेवतानमन्काराद्युपनतमष्ट हि विशापरनामक-
 साध्यप्रतिबन्धकार्यमतिरोधानद्वारा प्रारिप्सितं परि-

समापयतीति प्रामाणिकं मतम् । अतो निष्प्रत्यूह-
प्रारिगितपरिसमाप्तिहेतुविशिष्टदेवतासंकीर्तनात् वि-
शिष्टादृष्टमुत्पिपादयिष्यन्त्यकारः प्रथमं नमस्काराश्लोक
निबन्धन—यस्य ज्ञानदयासिन्धोरिति ।

यस्य ज्ञानदयासिन्धोरगाधस्यानघा गुणा ।

सेव्यतामक्षयो धीराः स श्रिये चामृताय च ॥

हे धीराः स भगवान् सेव्यतामाराध्यताम् । धैर्य-
शालिन एव सेवितुं शक्नुवन्तीति तानेव संबोधयति ।
प्रकृतत्वान् सूक्ष्ममतिभिः हितेच्छुभिः । स कः ; यस्य
गुणा भग्नोर्मर्षादादयः, - अणिमादयो वा अनवा-
निष्वापाः रागाद्यसंश्लिता इति यावत् । यद्वा—
अनघा ह्या । तयाच धरणिः—“अनघोऽपाप
हृद्योः” इति । गुण्यन्ते भान्यन्त इति गुणाः ।
गुण आमन्त्रणे । कर्मणि घञ् । यस्यैवभूतस्य ।
ज्ञानदयासिन्धोरिति ज्ञानं समस्तप्रियायगोध । इष्ट
स्वार्थमनपेक्ष्य परदुःखदानेच्छा दया । तयोरम्बु-
तुल्ययोः सिन्धोरिव सिन्धोरिति रूपकम् । ज्ञान च
दया च ते ज्ञानदये । ताभ्या सिन्धुरिव सिन्धु ।
प्रकृत्यादित्वात्तृतीया । तृतीयेति योगविभागात्समाप्त
इति सर्वधरादयः । सिन्धुशब्दोऽत्र विपुलावर्त्तत्वा
दुपचरितः । सिन्धुसाम्यमाह—अगाधस्यानघच्छिन्न
महिम्न अन्यैर्गन्धिगतपारत्वात्परिच्छेदगाम्भीर्यस्य
वा । स किभूत । परहितापादनेषु नास्ति क्षयो विरामो
पस्येत्यक्षयः । मरणादिराहिल्याद्वा । फलादेविना नैव
प्रेक्षावत्प्रवृत्तिरित्याह—श्रिये चेत्यादि । श्रीरत्र त्रियर्गं
सपत्ति । तत्प्राप्तये । त्रिपार्थोपपदस्य चेत्यादिना
चतुर्थी ।

Colophon of the first Kāṇḍa found on
page 480

इति महन्तापनीयकविचक्रवर्तिराजपण्डितश्रीरायमुद्र-
मणिमृताया टीकायामगरसिंहस्य प्रथमः काण्डः ।

Colophon of the second Kāṇḍa found
on page 1041

इति महन्तापनीयकविचक्रवर्तिराजपण्डितसर्वभौ-
मकविपण्डितचूडामणिमहाचार्यरायमुद्रमणिश्रीमद्वृह-
स्पतिकृतायाममरकोशपञ्चिकाया पदचन्द्रिकाया शूद्र
प्रधानवर्गे भूमादिकाण्डो नाम द्वितीय काण्डः
समाप्तः ।

End

एव प्रातर्जीविक इत्यादि आपन्नजीविकेत्यादि
लिङ्गत्रयमुदाहार्यम् । अल समर्थं जीविकायै । अर्थो
जीविका । स्त्रीस्त्रीनयोरप्युदाहार्यम् । तद्वितार्थं द्विगुः ।
तद्वितार्थयोः द्विगु सोऽपि परोपगो वाच्यलिङ्ग
इत्यर्थः । पञ्चसु कपालेषु सस्कृता पञ्चकपाला
शङ्कुनी । पञ्चकपाल सूफ । पञ्चरुपाल व्यञ्जनम् ।
तस्मिन्तार्थ इत्यादिना समाप्ते सस्कृत भक्षा इत्यण् ।
तस्य द्विगोलुगनपत्ये इति लुकि रूपभेदाभावात् ।
एकः । एका । एकम् । द्वे । द्वौ । त्रयः । तिस्रः ।
त्रीणि । चत्वारः । चतस्रः । चत्वारि । बहवः ।
बहूनि . . . । सख्यासर्वनामतदन्तकाः । अर्थो
न्यासः । बहुव्रीहिरिह द्विमात्रमुनेयः ।

गुणद्वयत्रितययोगोपाधिभिः परगामिनः ।
कृताः कर्तर्यसंज्ञाया कृत्वाः कर्तरि कर्मणि ॥
अगाधन्तास्तेन रक्तार्थं नानार्थभेदकाः ।
कतिपयान्तास्त्रिषु समा युष्मदस्मत्तिङ्गव्याप् ।
परं विरोधे शेष तु ज्ञेयं शिष्टप्रयोगतः ॥

Colophon

इत्यमरमिहकृतौ नामउद्गातुशासने उद्गादिसं-
ग्रहवर्गः समाप्तः ।

967. 10 K 14.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या व्याख्यासुधा—

भानुजिदीक्षितकृता

Paper. 320 Foll 14 X 6 inches 14 lines in a page Devanāgarī script Old Good Good writing

The MS contains also the text copied in the centre of the pages The folios in each Kānda are given separate numbers

This commentary on Amarasimha's Namalingānusāsana is by Bhanujidiksita, son of the famous grammarian Bhaṭṭojidiksita The commentary refers to a large number of authorities and criticizes Brhaspati's commentary in many places The author Bhanujidiksita is also called Rāmasrama evidently in his later life as an ascetic and was patronized by the King Kīrtisimha of Vaghela family The author is believed to have lived at the end of the 16th and the beginning of the 17th centuries A D The commentary has been printed and published by the Nirnayasagara Press, Bombay in 1905

Beginning

वल्लुवीवल्लुम नत्वा गिर मञ्जोजिदीक्षितम् ।

आमरे त्रिदधे व्याख्या मुनिवपमतानुगाम ॥

प्रारिप्सितप्रवृत्त्यापनुत्तये कृत मङ्गल शिष्यशिक्षार्थमादौ निबन्ध—यस्येति । हे अनवा भवद्वि स वीरः सेव्यताम् । न अथ पाप येषां ते अनवा निष्पापाः, सुकृतिन इति यावत् । सुकृतिन एव त सेवितु प्रभवन्तीति त एव सर्वोध्यन्ते । 'धर्मेण पापमपनुदति, इति श्रुते । धिय राति ददाति । रा दाने अस्मात् किप् चेति किप् । धीरा ज्ञानप्रदो गुरुः ।

अनेन तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्, इति श्रुत्यर्थ उपदिष्टः । प्रयोजनमनुद्दिश्य न मन्दोऽपि प्रवर्तते इति गुरुसेवायाः फलमाह—श्रिये चामृताय चेति । चद्वय मुमयो प्राधान्यद्योतनाय । मुक्तिमुक्तिप्राप्तिर्गुरुसेवातो भवति ।

Colophon of the first Kanda.

इति श्रीवघ्नेश्वरशोद्धवश्रीमहीधरविषयाधिपश्रीकीर्ति-
सिंहदेवाज्ञया श्रीभट्टोजिदीक्षितात्मजश्रीभानुजिदीक्षित
विरचितायामारटीकाया व्याख्यासुधाया प्रथमकाण्डः
सपूर्णतामगात् ।

Colophon of the second Kanda

इति श्रीवघ्नेश्वरशोद्धवश्रीमहीधरविषयाधिपश्रीमहा-
राजकुमारश्रीकीर्तिसिंहदेवाज्ञया श्रीभट्टोजिदीक्षितात्मज
श्रीभानुजिदीक्षितविरचितायामारटीकाया व्याख्यासुधा-
या द्वितीयकाण्डः सपूर्णतामगात् ।

End

शेषमिहानुक्त शिष्टानां प्रयोगाज्ज्ञातव्यम् । यथा
वालनी तितउ पुमान् इत्युक्तम् । इह तितउ परि-
पवन भवति इति भाष्यप्रयोगात् नपुसकमपि बोध्यम् ।
तथा ताटङ्कस्ते इत्याचार्यप्रयोगात् ताटङ्कशब्दस्य
पुम्स्त्वम् । यथा वा कलिका कोरक पुमान् इती
होक्तम् । कोरकाणीति भाष्यप्रयोगाच्चपुमकत्वमपि ।
यत्तु गोधा पाटा इत्युदाहृतान् मुकुटः, तन्न,
डवाबूडन्तमित्युक्तत्वेन शेषत्वाभावात्

Colophon

इति तृतीयकाण्डः सपूर्णतामगात् ।

The scribe adds

शके १७३६ भवनामसवत्सरे पौषकृष्णप्रति
पयामिदं पुस्तक समाप्तम् ।

968. 29. M. 2

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या व्याख्यासुधा—

भानुजिदीक्षितकृता

Palm-leaf 148 Foll. $16 \times 1\frac{1}{2}$ inches
11 lines in a page Telugu script. Old
Good writing.

Contains the second and third Kāndas
complete.

Reads the following colophon

इति पदवाक्यप्रमाणज्ञमज्ञेजिदीक्षितात्मजभानु-
जिदीक्षितविरचितायामरकोशव्याख्याया सुधाख्याया
तृतीयकाण्डविवरणं संपूर्णम् ॥

969. 21. O 14.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या टीकासर्वस्वम्—

सर्वानन्दकृतम्

Palm-leaf 261 Foll $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
8 lines in a page. Telugu script Old.
Injured Good writing

Wooden boards are added to both
sides

This is a commentary on the Nā-
malīngānusāśana of Amarasimha by
Śrīrānanda of Vandighaṭi family The
commentary is called Tikāsarvasva
MM. Haraprasāda Śāstri says that Śrīrā-
nanda belonging to the family of Vandi-
ghaṭi was connected with the family
of Banerji of Bengal (Vide M. Seshi-
giriśāstri's Report on the search of
MSS. for the Govt. of Madras in 1893-94,
No 2, pages 24 and 335) The author
has clearly said in commentary on the

verse 21 of the Kālavarga that the com-
mentary was composed in the Śāka year,
1082 corresponding to 1160 A.D (Vide
also footnote 3, p 272, of the New
Indian Antiquary No 5, Vol II, 1939.)

The author quotes a good number of
authors and works and a list of them has
been given in M Seshagiri Sastri's Report
mentioned above.

Complete in three Kāndas

Beginning .

वर्हिणवर्हापीडः सुषिपरो बालवल्ग्वो गोष्ठे ।

मेदुरमुदिरश्यामलहचिरव्यादेष्ट गोविन्द ॥

मुदेऽसौ धीराणा न गुणलवगर्वान्मम परि-

श्रमः किंच स्वार्थस्तदिह विबुधाः क्षन्तुमुचितम् ।

इतो ये सासूया अवृजुमतयो नूतनतया

खलास्तेऽमी हेया गुणिषु पुनरप्यञ्जलिष्वम् ॥

अथ टीकासर्वस्वं दशटीकावित्करोत्यमरकोशे ।

श्रीमत्सर्वानन्दो वन्दिघटीयामातिहर पुत्रः ॥

यद्यपि सन्न्यतिगुणिनः श्रमस्तथाप्यत्र मम हि मौख्यात् ।

छलितं रीति पिकथेद्वाग्यामं यातु किं काकः ॥

तत्रादौ भगवतः सेवाया परोपदेशेन प्रारम्भित-
प्रत्यहशमनाय धर्ममर्जयन्नाह—वस्येत्यादि । हे धीराः
सेव्यतामित्यनेन धर्मशालिन एव सेवितुं शक्नुवन्तीति
तान् सनोधयति । यस्यान्वा गुणाः रागादिपाप-
रहिताः । तथाचाज्यकोशः—अद्यशब्दो भवेत्पापे
दुःस्वयसनयोरपीति ।

End

शेषं तु ज्ञेयं शिष्टप्रयोगतः । यदत्र ग्रन्थे लिङ्गं
नोक्तं नाम च नोक्तं तत्पूर्वाचार्याणां महाकरीना च
प्रयोगादवसेयम् । यथा—'अन्यन्ताङ्ग्यन्त गावरायं
तथादन्तम्' इति स्त्रीत्वानुशासनमस्यात्येयन्यद्गोद-

व्यम् । नामानुशासनं यथा निलम्पा युसदो देवा
इत्यादि गङ्गाधरादीनाम् ।

श्रीणि ध्याकरणान्यधीत्य सकल साहय्यमालोक्य च
प्रज्ञाव्यापकभाषितानि हृदये न्यस्याकृतैर्दं सह ।
प्राज्ञेनानु सनातनेन बहुश प्रयश्चरं शोभितं
जिज्ञासा यदि शब्दवर्त्मनि तदा चैतत्समालोच्यताम् ॥

Colophon

इति वन्दिघटीयसर्वानन्दकृतौ टीकासर्वस्वम् लिङ्गा-
दिप्रसङ्गवर्गः । संपूर्णं च टीकासर्वस्वम् ।

Then reads the following verses -

“सन्ति कूपाः स्फुरद्रूपाः परितः सरितः शुभाः ।
तथापि चातकस्त्यैकः फल्दो जलदोदयः ॥
गतिश्चन्द्रश्चकोराणां चातकानां बलाहकः ।
वासुदेवो भवार्तानामस्माकं तु भवान् गतिः ॥
केशा हि यस्य केशाभा हुंकारादिविनाशिनः ।
ललिता गतयो दद्युः श वोऽञ्जान्वुनगौकतः ॥”

Three extra leaves added at the end contain in Nandināgarī script a fragment of the same commentary on the Ayyajavarga. The fly leaf at the beginning gives the name of the former owner of the MS. as Nañjayya.

970. 8 H. 18

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या टीकासर्वस्वम्—
सर्वानन्दकृतम्

Paper. 120 Foll. 12½ × 8 inches. 30 lines in a page. Telugu script. Old. Injured. Good writing

Foll 54 and 88 are left blank. Some folios are written on one side only
Bound in book form

Breaks off in the Manusyavarga of the second Kānda

Reads the following additional stanza in the beginning

प्रत्यूहपर्वततटीवप्रक्रीडाधुरंधरम् ।
वन्देऽन्तरायकटलीभञ्जनं कुञ्जराननम् ॥

971. 21. G. 1.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या टीकासर्वस्वम्—
सर्वानन्दकृतम्

Palm-leaf 19 Foll. 14½ × 1½ inches
7 lines in a page Telugu script. Old Injured. Good writing

Contains the Vaisya and S'ūdra vargas in disorder.

972 21. G. 2.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या टीकासर्वस्वम्—
सर्वानन्दकृतम्

Palm-leaf. 82 Foll. 15½ × 2½ inches.
14 lines in a page Grantha script. Old Injured. Good writing

Contains the first Kānda incomplete
Reads the following additional stanza in the beginning

प्रत्यूहपर्वततटी + कुञ्जराननम् ॥

973. 21. G. 3

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या टीकासर्वस्वम्—
सर्वानन्दकृतम्

Palm-leaf. 171 Foll. 16½ × 1½ inches.
8 lines in a page Telugu script Old Injured. Good writing

• Wooden boards are added to both sides
Breaks off in the Manusya-varga of the
second Kāṇḍa.

974. 24. K. 8.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या टीकासर्वस्वम्—
सर्वानन्दकृतम्

Palm leaf 28 Foll 15 × 1½ inches
5 lines in a page Grantha script. Old
Much injured Illegible writing.

Wooden boards are added to both
sides

Contains the first Kāṇḍa incomplete

975. 27. I. 12

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या टीकासर्वस्वम्—
सर्वानन्दकृतम्

Palm-leaf. 15 Foll 16½ × 1½ inches
7 lines in a page Grantha script Old.
Injured Good writing

Contains a fragment of the 1st Kāṇḍa

976. 39 F. 5

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या टीकासर्वस्वम्—
सर्वानन्दकृतम्

Paper 247 Foll. 8½ × 6½ inches 15
lines in a page Devanāgarī script New
Good Good writing

This is a transcript made in 1927 from
the MS described above under No 972

Contains the first Kāṇḍa incomplete

977

40. D. 34

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या शिशुबोधिनी—
महेश्वरकृता

Paper 55 Foll. 9½ × 4¼ inches 10
lines in a page Devanāgarī script. Old
Good Good writing

This is a commentary on the Nāma-
lingānusāśana of Amarasimha by Mahes-
vara, son of Rāmacandrabhaṭṭa with
surname Sukathāṇekara of Visvāmītra-
gotra The commentary is called Śiśu-
bodhinī The author seems to have
been a Śākta Probably this Mahesvara
may be identical with Mahesvara, the
author of the Paryāyaratnamālā described
under No 1735 in the Descriptive Cata-
logue of Sanskrit MSS in the Govern-
ment Oriental MSS Library, Madras, Vol
III, 1906 This commentary is said to
have been revised and enlarged by Raghu-
nāthasāstrin and printed with the title
Amaraviveka in Śaka 1770=1848 A D at
Poona and subsequently at Nirṇayasāgar
Press, Bombay in 1886 A.D

Contains the third Kāṇḍa only.

Beginning

ब्रह्मप्रीतेशमौलिः तत्त्वचिद्विबुधेन कर्मविताशुबुधेन ।
हृदि येनालंकृतं तमीडे शान्तादुर्गापद्मेन्दुबिम्बम् ॥

इत्यौपच्छन्दसिकेन वृत्तेन मङ्गलं विधाय तृतीय-
काण्डे व्याख्यास्यामः । तत्रादायमसिंहः सामान्य-
नामहेतुशोचताय वर्गसंकेतान् प्रतिजानीते विशेष्यमिद्री-
रिति । सामान्ये साधारणत्वात् सामान्यनाम्नि वक्ष्य-
माणेऽत्र काण्डे पञ्च वर्गाः कथ्यन्त इति शेषः ।

कैः कृत्वा । विशेष्यनिर्गः विशेष्याधीनः विशेषण-
शब्दैः सुकृत्यादिभिः । यथा देवदत्तो विशेष्यं, सुकृती
विशेषणम् । संकीर्णैः परस्परविजातीयार्थैः कर्मपा-
रायणादिभिः । नानार्थैः नाकलोकादिभिः । नानार्थो
यथा नाकशब्दोऽस्त्येकोऽपि त्रिदिवाकाशयोः प्रती-
यते । अय्यैराडादिभिः । लिङ्गादिसंग्रहैः स्त्रियामी-
द्विरामैकाजिन्यादिभिः । आदिना नामसंग्रहैश्च लङ्का शे-
फालिनेत्यादिभिः । ते च वर्गाः स्वतन्त्रा नैत्याह—
वर्गाः संग्रह आश्रयो येषां तादृशाः ।

End :

परिमिति । विरोधे विप्रतिपेधे सति परं लिङ्गलक्षणं
प्रवर्तते । यथा 'मानुषशब्दस्य कषणममरोपान्ता इत्य-
नेन प्रामुक्तेन पुंस्त्व एव प्राप्ति सति द्विचतुःषड्पदे-
त्यनेनोत्तराश्रितेन स्त्रीत्वं पुंस्त्वं च प्राप्तम् । तेन
मानुषी 'मानुष इति भवति । शेषमिति । शेषमत्रा-
नुक्तम् अभिवानादिकं शिष्टानां शब्दशास्त्रनिपुणानां
व्यासादीनां प्रयोगतो ज्ञेयं बोद्धव्यमिति । इति वाच्य-
लिङ्गसंग्रहः । उक्तमुपसंहरति—इतीति । इत्येवंप्रका-
रेणामरसिंहस्य कृतौ नामलिङ्गप्रतिपादके शास्त्रे सामा-
न्यनामा तृतीयोऽयं काण्डः प्रस्तावो वर्गममूढां वा
समर्पितः कृतः समाप्त इत्यर्थः ॥

आलस्यादत्र मौढ्यादा यदशुद्धं बभूव तत् ।

परोपकारशालित्वाच्छुद्धं कुर्वन्तु पण्डिताः ॥

यद्वक्त्रचन्द्रं प्रपिबन्धकोरव-

द्वोभोति नेत्रत्रिक ईश्वरस्य हि ।

यस्याः पदञ्जे त्रिलसन्ति निर्जगः

स्वान्तालया ता ललिता भजेमहि ॥

विश्वामित्रजंशकुम्भजलवौ श्रीगमचन्द्राह्व-

ध्वन्दः प्रादुरभूततः समुद्रभूजात्मा महादीश्वरः ।

तस्मादागिरभूदिव च शिशुबोधिण्याव्ययटीकेत्यतो

मा भूद दुर्घटमधमाधनभूदेषा हि देवी मुदा ॥

टीका । महेश्वरद्वयमादिर्यस्य ; स चासावीश्वरश्चेति
महेश्वर इत्यर्थः ।

Colophon :

इति श्रीशान्तादुर्गाख्यकुलदैवतपदपूजन्मुकठाने
करोपनामकरामचन्द्रभट्टसुतमहेश्वरकृतायां शिशुबोधि-
न्याममरकोशटीकायां सामान्याव्यस्तुतीयः काण्डः
समाप्तः ॥

The scribe adds :

शके १७३९ श्रीमुखनाममंवलसरे चैत्रशुद्ध ८
तदिने गरुडोपनाम्ना ज्यम्बकमटात्मजेन महिपतिना
लिखितम् ।

978.

38. E. 2.

नामलिङ्गानुशासनव्याख्या कौमुदी—नयना-
नन्दशर्मकृता

Paper. 417 Foll. 8 X 6 inches. 14
lines in a page. Devanāgarī script New
Good. Good writing.

Transcribed in 1936 from a Bengali
MS. of the India Office Library, London
The MS. has been carelessly copied.

The Kaumudī is a commentary on the
Nāmalīngānusāśana of Amarasimha by
Nayanānandasarman T. Aufrecht says
in his Catalogus Catalogorum, (p 26. Part
I) that the commentary was commenced
by Nayanānandasarman and completed by
his pupil Rāmacandrasarman The
author quotes the following authors and
works Subhūti, Sarvānanda, Śrīpati-
datta, Vidyādhara, Rāmānātha, Kṛṣṇa-
dāsa, Gadāsīmha, Vasantarāja, Sarva-
dhara, Sarmakṣiptabhārata, Hariprabodha,

Kapphanabhyudaya, Janakiharana Vai
jayanti, Āscarvamanjari, etc

Breaks off in the 1st varga of the 3rd
Kanda

Beginning

विचार्य सर्वशास्त्राणि नयनानन्ददर्शना ।

यत्नादमरकोशस्य कौमुदी परितन्यते ॥

कस्येति । हे धीरा स्वे विष्णु सं यताम् ।
स्वेकारो वासुदेवे स्यात् इति कोशः । यस्य सिन्धो
गुणा सत्त्वादय अनवा ह्यया । स्वेऽनघोऽपाप
ह्ययो इति विश्व । गुण्यन्ते स्वेऽभ्यस्यन्ते इति
गुणा । गुण आम्नन्ने चुगदिस्रान्तत्वात् कर्मणि ।
स्वेन यस्य किं भूतस्य सिन्धो ज्ञानदयोपलक्षि-
तस्य विशेषणे तृतीया । ज्ञान ददातीति ज्ञानदा ।
कुर्वन्मी ज्ञानदया सहिता इति समासे ज्ञानदे तत्तृती-
यान्त पदम् । स्वेऽगाधस्य स्वेऽपरिमितमहिम्न
स्वेऽत एवानरत्वात् स्वेऽक्षय विनाशशून्य । ननु
प्रयोजनमनुद्दिश्य न मन्दोऽपि प्रवर्तते । सेयन किमर्थं
तदुच्यतामिषाह । श्रिये अमृताय च । श्री त्रिवर्ग
संपत्ति । स्वेस्य त मोक्ष । तथा च

लक्ष्मीसरस्वतीधीत्रियगसपद्भिभूतिशामासु ।

उपकरणेष्वरचनाप्रियामु च श्रीरिति प्रथिता ॥

इति व्याडि ।

End

नृगेति । एत जगद्युजश-दनाच्या । आदिना
गताधाय । स्वेदति । एते स्वेदजशन्दाच्या ।
आदिना मशकादय । पक्षीति । एते अण्डजशन्द्
याच्या । आदिना मन्स्यादय । प्राणीति । एतै
प्राय प्राणिनः कस्यन्त इति सु० । अन्यत्र तु न
दृश्यते । उद्भिद इति । एते उद्भिच्छब्दवाच्या ।
आदिना अंशपादय । उद्भिदप्रायमाह—उद्भिदिति ।

त्रय एतदादिषु कामचारात् क्रीवनिर्देशः । सुन्देति ।

पथ मनोरमे । स्त्रिया सुन्दरी सुन्द . . . . .

. . . . .

Colophon

इति श्रीनयनानन्दगर्मकृतायाममरकोशकौमुद्या प्रा
णिवर्गविवेक समाप्तः ।

979

30 N 33

नामलिङ्गानुशासनम्—अमरसिंहकृतम्

Palm leaf 23 Foll 17 X 1 inches 5
lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Clear writing

Contains the first Kāṇḍa only complete

980

9 E 68

नामसंग्रहमाला—अप्पयदीक्षितकृता

Paper 34 Foll 11½ X 4½ inches 13
lines in a page Devanagari script Old
Injured Illegible writing

The Namasamgrahamāla is a lexical
work dealing with synonyms by the
famous Appayadikṣita of the 17th century
AD In the introductory verse the
author says that the work is intended
to strengthen the statements made
in his other work Nāmasamgraha
In this connection he quotes many
works and authors including the follow-
ing Kesava (1120 AD), Yadvaprakāśa
(1050 AD), Nāmamālā (1125
AD), Śabdaratnākara by Vāminabhaṭṭa
bāna (1450 AD) Viśvaṇṣa (1111
AD) Cakravartin a commentator on

the Raghuvamśa, Rābhāsa; Paryāyamañjarī by Harivāramisra and Amarasēsa. Rāmāvatārasarman referring to the work Śābdaratnākara of Vāmanabhaṭṭabāna in the introduction to the edition of the Kalpadru in the Gaekwad's Oriental Series No. 42 observes thus. "It is probably the same as quoted by Appayadiksita in his Nāmasamgrahamālā. But Vāmanabhaṭṭabāna is perhaps a later author of the last century (i.e. 19th century A.D.)" Evidently he has failed to fix Vāmanabhaṭṭabāna in the 15th century A.D. The Nāmasamgrahamālā gives us many notable facts. It proves that the word Pallava is the name of the Kāñcī or Tondīramanḍala also and not only of the Kings known by that name. Kuṭṭilā is one of the names of the river Gaṅgā. In these connections he quotes passages from various Purāṇas. The MS. contains also the text of Nāmasamgraha in about 250 verses mixed with the commentary. Total No of granthas contained in the work is said to be 1200

Complete

Beginning .

व्यवहाराय बालानां रचिते नामसंग्रहे ।
नाम्ना नातिप्रसिद्धानां लिख्यते वृद्धसंमतिः ॥
यस्मिन्नर्थान्तरोक्त्या च तन्नामोक्त्या च संग्रहः ।
तं हित्वा संमतिश्लोकः सोऽन्यथापूर्वं लिख्यते ॥
अयमाद्यो नामसंग्रहश्लोकः—
अथ केषांचिदर्थानां व्यवहारोपयोगिनाम् ।
अभिधानानि कतिचित्संगृह्यन्ते यथाश्रुतम् ॥

कतिचित्—एकं द्वे त्रीणि चत्वारि वा कचिन्कचि-
दधिकान्यपि ।

वसुन्धरा रत्नगर्भा मध्ये तस्याः सुवसुन्धः ।

जम्बूद्वीपः कुमारोऽसी वेष्टितो लवणाब्धिना ॥

काश्यपी भूतशायी च रत्नगर्भा वसुन्धरेयमिवान-
रत्नमाला । जम्बूद्वीपः कुमारश्च यत्रैते भारतादयः । इति
वैजयन्ती । द्वयोरपि कुमारः स्याद्वाले स्त्रीपुंसयोः
पुमान् । जम्बूद्वीपे कुमारी तु कन्यायां सा स्त्रियामसौ ।
इति केशवकोशश्च । जम्बूद्वीपं समावृणु लक्ष्ययोजन-
विस्तृतः । मंत्रेण वलयाकारं श्रितः क्षारोदविचर्हिः ।
इति श्रीविष्णुपुराणम् ।

यत्र प्रजानां स्थानानि वासस्य रमणस्य च ।

वर्षाणि भारतादीनि नगोक्तानि मनीषिभिः ॥

वर्षोऽस्त्री भारताद्यद्वृष्टिषु प्रावृषि स्त्रियः । इति
वैजयन्ती । यस्तन्त्युषन्त्यो वर्षेषु प्रजायेषु चतुर्विधाः ।
वृषिरित्येष रमणे वर्षत्वं तेषु तेषु तत् । इति मत्स्य-
पुराणम् । भारतम्, किंपुरुषम्, हरिवर्षम्, इलावृतम्,
भद्राश्वम्, केतुपालम्, रम्यरुम्, हिरण्यम्, उत्तर-
कुर्ष्वर्षं चेति नव वर्षाणि ।

End

अभ्युज्जस्याह्वयाः सत्रे निधिमेद्रे वृद्धिङ्गकाः ।
माक्षिके षण्डलिङ्गाः स्युस्त्रीलिङ्गास्ते मताः स्त्रियाम् ॥
अर्थास्तावदिहानन्ताः स्थावरा जङ्गमाश्च ये ।
एकैकस्याप्यभिख्यानामियत्ता नावधार्यते ॥
स एव देवस्ता वेति यस्य निःश्वसितान्यम् ।
केषांचित्त्वभिधाः काश्चिद्वाल्लङ्घाय दर्शिताः ॥
पद्ममन्दारपुष्पोद्यप्रथिता सगुणा सिता ।
नामसंग्रहमालेवं धार्या सौरमदायिनी ॥

Colophon .

इति श्रीमदप्पयदीक्षितविरचिता नामसंग्रहमाला
समाप्ता । ग्रन्थसंख्या । १२०० ॥

The last two additional folios contain some miscellaneous passages selected from various lexicons. The passages begin thus:

“घ्राणं घोणा विधूर्णिका । नर्कं नकुटिकशिङ्घिनी ।
सूकाधोभागः असिकः । तदधश्चिबुकम् ।
कण्ठमणिः कालकः । दोर्मूलं भुजकोटरः ।
खण्डिकः कक्षा । प्रकोष्ठः कलाविका ।
नखः कामाङ्कुशो महाराजकरभूः मुजाकण्ठकः ।
प्रसारिताङ्गुलौ पाणौ चपेटः प्रतलस्तरः ॥”

and end thus:

“अलकः स्यात्कर्कशरः खं खरश्चूर्णकुन्तलः ।
स तु फाले भ्रमरकः कुरलो भ्रमसालकः ।

श्रोत्रं शब्दाधिष्ठानपैञ्चूषमहानादध्वनिप्रहाः । पालि-
स्तु कर्णलतिका । शङ्खो फालत्र . . . . रे ।”

The front page of the first folio contains the following lines:

“वापेय . . तिमज्जरी नहि भुवो भागे तडिद्वहरी
न व्योम्नि स्फुरदिन्दुविम्बकलिका न . . . ।
अघोदित्वरश्मि . . दरुणप्रख्यानित्वातेव मे
मूर्तेव प्रतिविम्बितेव हृदि सा . . संक्षयते ॥
दातव्यं यदि भव्यं सव्यं वा सव्यमस्तु मे चरणम् ।
तव देव्यहं दवीयान् यदि तदिह स्यादपास्य किं शरणम् ॥
रघुनाथ कथं ते भुवि प्रधन्ते त्वदर्चनाविधुराः ।
गीरपि रमयति तेषां कथमिव सहसा जगन्ति धीराणाम् ॥
दातव्यं यदि किं न देयमिह ते भूदेव विदावते
स्तोतव्यं यदि किं न वा स्तुतिपदं वस्तु स्वतो धीमताम् ।
प्राप्तव्यं यदि सर्वलोकविदितं ह्युच्चैः पदं यद्विदितं
कर्तव्यं सुजना . . कृते किं वा न भूमौ सताम् ॥”

981. C.5.1.1.S;S;11.

नामसंग्रहमात्रा—अप्ययदीक्षितकृता

Paper. Foll. 8½ X 6½ inches. 14 lines in a page. Devanāgarī script. New. Good. Good writing.

This is a transcript made from the MS. described in the last number.

Complete.

982. 24. M. 8.

निघण्टुसमयः—धनेजयकृतः

Palm-leaf. 8 Foll. 16 X 1½ inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Nighaṇṭusāmaya is a lexicon of synonyms and homonyms by Dhanamjaya. The MS. contains two Paricchedas, the first containing 200 verses and the second 50 verses. The first Pariccheda alone has been printed at Benares in 1865 A.D. with the title Dhanamjayakosa. The work is also called Nāmamālā. The second half of the stanza प्रमाणमकलङ्कस्य etc. found at the end of the first chapter is read in the printed edition as द्विसेधानं कवेः काव्यं रत्नत्रयमपश्चिमम्. Thus it is evident that our author has also written the Dvisandhānakāvya, published in the Kāvya-mālā Series No. 49, Bombay 1895. The author Dhanamjaya in that poem describes himself as the son of Śrī-devī and Vāsudeva and the pupil of Dasa-ratha as per commentary thereon. The author is believed to have lived between

750 and 800 A D (Vide page 181 Vol II of the Journal of Andhra Historical Society 1927) The author mentions three works *namely* Akalanka's Pramāna sāstra Pāṇyapada's Sasanasastra (Vyākaraṇa) and his Kāvya (Dvandvānandhana Kāvya) as three gems among the literary works According to the MS in the Tanjore Palace Library the work consists of three chapters *namely* Sabdasamkīrṇa (1st and 2nd) and Sabdaviṣṭina (3rd)

Contains 2 chapters

Beginning of the first Pariccheda

नमामि परं ज्यातिरवाहमनसगोचरम् ।
उन्मूलयत्यविद्यां यत् सिद्धानुन्मीलयत्यपि ॥
द्वयं द्वितयमुभयं यमलं युगलं युगम् ।
युग्मं द्वन्द्वं यमं द्वैतं पादया पातु जैनया ॥
ऋषिर्यतिर्मुनिर्भिक्षुस्तापसः सशितो व्रती ।
तपस्वी सयमी योगी वर्णा साधुश्च पातु व ॥
दीक्षित माघशिष्यश्च तपन्तेवासिन विदुः ।
कृतान्तागमसिद्धान्ताग्रन्था शास्त्रमतं परम् ॥
भूमिर्भू पृथिवी पृथ्वी चारु मेदिनी मही ।
धरा वसुधरा धात्री क्षमा विश्वभारविनि ॥

End of the first Pariccheda

वर्यं कल्याणमधुरं वरं श्रेष्ठं च पेशलम् ।
भावुकं भविकं भव्यं सौभाग्यं शुभं तथा ॥
वक्ता वाचस्पतिर्यत्र श्राता शक्रस्तथापि तौ ।
शब्दपारायणस्यान्तं न गतौ तत्र के वयम् ॥
तथापि किञ्चित्कस्मैचित् प्रतिबुद्धाय सूचितम् ।
वाग्देविकं यदुक्तं तैर्मागं सह याति किम् ॥
प्रमाणमलङ्कारस्य पूज्यपादस्य लक्षणम् ।
धनजयकवे काव्यं रत्नत्रयमप्रथमम् ॥

Colophon

इति धनजये समगन्तसकीर्णप्ररूपणं प्रथमं परिच्छेदं समाप्तम् ।

Beginning of the second Pariccheda

गम्भीरं रुचिरं चित्रं विस्तीर्णं प्रदायकम् ।
शब्दमनाकं प्रयक्ष्यामि कवीनां च हिताय वै ॥
बह्विपनाकिनौ शम्भू निनावर्हत्तं गतौ ।
देवसूर्यौ विवस्वन्तौ विष्णुश्चैव वृषाक्षपा ॥
वेङ्कटविन्दुर्गोविन्दोऽवन्तौ शेषशार्ङ्गिणी ।
जौमतौ मेघकुलकीलौ पञ्चैव्यौ दक्षवारीदौ ॥

End of the second Pariccheda

परमात्मा जिने सिद्धे परमेश्वरहृदादिषु ।
सिद्धिसिद्धे निपयायामहत्सिद्धिश्चिन्तामपि ॥
जाते जगति वाल्मीकौ शब्दं कविरिति स्थितम् ।
कवी इति ततोऽप्यासे कवयश्चेति दण्डिनि ॥
कवयः कवयश्चेति बहुत्वदूरमागतम् ।
विनिवृत्तं चिरादेतत्कवी जातं धनजये ॥
प्रज्ञासिधारया (कव्यं चिरं नामाथधारिणि ।
शब्दाः सुखं वसन्तं वयं यथा शेषे धनजये ॥)

Colophon

इति धनजये द्वितीयं परिच्छेदम् ।
इति धनजयनिष्पन्नं समाप्तम् ।

The scribe adds

सरस्वतीपूजादिने समाप्तम् ॥

983

25 E 4

निघण्टुसमयः—धनजयकृत

Palm leaf 28 Foll 15½ × 1½ inches
6 lines in a page Grantha and Tamil
scripts Old Much injured Good
writing

Tamil meaning is added to some selected words

985

24 E 42.

Contains the first Pariccheda (without beginning) and a few lines in the second Pariccheda

984

28 C 43

निघण्टुसारः

Palm leaf. 9 Foll $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches 7 lines in a page Telugu script Old Injured Legible writing

The folios bear the numbers 20 to 28 From this it is presumed that these leaves have been separated from a MS containing more leaves Foll 25 and 27 are much injured

This is a fragment of the summary of the Pañcāsannighaṇṭusāra which is a compilation of about 50 lexicons by different authors (Vide the next number). Telugu meaning is given for selected words

Wants the beginning and end

Beginning

मारो मन्मथशात्रवो । विद्युषो सुरपण्डितो । दाय
सूर्यप्रिया कान्तिः । रतिः क्रीडाकामपत्न्यो । गुणो
प्रधाने रूपाद्रो मौर्व्या सुदे वृकोदरे । क्षमा भूमिति-
तिश्रयोः । सखो रमिक समो । महिषी राज्ञी ।
वृषो धर्म मृषके च शुभ्रे च वृषमे वृषः ।

End

माषपिष्टः सप्तभारिः कल्पिता पर्पटी स्मृता ।
म्वचर्यः सर्वपात्रादिमरीचिचन्पणं कृत ॥
पूर्णो गुडादिसभारि मुधाकठ इति स्मृत ।
गङ्गासागरमेव वायुगो वापिशायिनी ॥
चमा तु तृणशुद्धिका ।

पञ्चाशन्निघण्टुसारः—विदग्धचूडामणिकृतः

Palm leaf 17 Foll $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches 10 lines in a page Telugu script Old Good Good writing

This is a metrical compilation of about 50 works on lexicography written by different authors The colophon mentions the author by the name of Vidagdhacūdāmaṇi which, however, seems to be only a title and not the real name of the author The chapters of the work mostly correspond to those of the Nāmalinganusāsana of Amara sinha The MS contains only the first two Kāndas, but the work is believed to consist of 3 Kāndas The subdivisions of the two chapters contained in the MS are as follow 1 Svargādhyāya, 2 Dignādhyāya, 3 Kālādhyāya, 4 Mani-
sādhyāya, 5 Śabdādhyāya, 6 Nāṭvā
dhyaya, 7 Sarpādhyāya, 8 Vāryādhyāya, (The 1st kānda ends with these 8 adhyā-
yas) 9 Vasudhādhyāya, 10 Purādhyāya, 11 Acalādhyāya, 12. Vipinādhyāya, 13. Mṛgādhyāya, 14 Viprādhyāya, 15 S'udrādhyāya (The second Kānda breaks off in this adhyāya) To some words Telugu meaning also is added

Incomplete

Beginning

वन्दामहे महेन्द्रादिवृन्दारजनमन्दितम् ।
अनिदपूर्वगोर्वयमात्र दत्तगुरु वयम् ॥
मन्दिरः सैरिक स्वर्गभारोह फणोदयः ।
निन्दिष्याः स्वर्णिगः सैन्द्रा दिविजा सुसरो मुधाः ।

विधात्मा विश्वेताश्च प्रणदः सर्वतोमुखः ।

प्रजासृष्टप्रजो नाभिज शंभुः कः सनातनः ।

मरीचिरङ्गिरा दक्षः पुलस्त्यः पुलहो भृगुः ।

कतुरत्रिर्वसिष्ठश्च नम ब्रह्माण इयमौ ।

स्युः सभूतिः स्मृतिः प्रीतिः क्षमा च ख्यातिमन्मती ।

अनसूयारुन्धती च तेषा शक्त्य ईरिताः ।

अनिर्दूष्यगीर्णैर्द आगमोऽनुश्रवा अपि ।

ऋक् च साम च ऋक्सामं तथैव्यनुपमियपि ।

अरिष्टनेमिस्त्रिभुक्त कालरुष्ठः पुनरसु ।

वासुस्थानन्तशपनो हरिः कमलोदगः ॥

Colophon .

इति विदग्धचूडामणिकृतपञ्चाशन्निघण्टुसारे प्रथम-

काण्डः ।

End .

सादोऽसन्नता खेदः क्रीडन तु विनोदनम् ।

सहितं सहितं युक्तं सञ्चतं संयुतं युतम् ॥

संस्कारं समवेतं च प्राहुरन्यतमन्वयम् ।

प्रायानामङ्गवैमुख्यं दाक्षिण्यमिति कथ्यते ॥

An extra leaf added at the end contains the following verses in praise of S'iva

“उद्यम्योद्यम्य गम्यस्वमहिमनिभृतोद्भूतशीताशुपोतो-

द्विधत्तस्यःसमुद्यद्रसपृषतधुताशेषभूपाहिशेषम् ।

नियप्रत्यप्रमयद्रुतमुरगवरव्याप्रवादादियोगि

स्तुत्यव्ययस्तनृत्तं जगति पशुपतेः सुन्दरेशस्य जीवान् ॥

दयादयानवया मुदमुरगफणारत्ननिर्वर्तनिय

त्प्रचोतचोतितयोवल्यविलयिताशेषोदधान्धकागम् ।

निस्तन्दस्तब्धविस्तारिततरपुटदक्षसर्वगीर्वाणमेश

हस्तन्यस्तब्धहस्तप्रमथकृतहरावर्तेन नतेन न. ॥

भूधृद्रुष्टप्रभूष्टप्रमथकृतहतातोद्यभियद्रुहान्त

नियद्विधैभ्रव्येध्वनिचक्रितसुराप्रणयनागौपवाहम् ।

अथ्यात्क्रत्यादहव्याग्रनमुनिजनहृत्पङ्कजोऽसमाख-
दृत्तं नृत्तं प्रवृत्तं दिवसणरिणतौ धूर्जटेरुर्जितं नः ॥ ”

986

28 C 43

पञ्चाशन्निघण्टुसारः—विदग्धचूडामणिकृतः

Palm-leaf. 9 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Much injured. Good writing. -

Breaks off in the 2nd Kānda.

Copied in disorder; beginning is found
on Fol 3b

987.

28. F. 25

पञ्चाशन्निघण्टुसारः—विदग्धचूडामणिकृतः

Palm-leaf. 5 Foll. $13 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 13
lines in a page. Telugu script Old.
Slightly injured. Good writing

Incomplete.

Begins with the following different
verses

वन्दारुजनमन्दारमिन्दिरानन्दरुन्दलम् ।

इन्द्रीवरदलश्याममिन्दुविम्बमुखं सुमः ॥

लक्ष्मीसरस्वतीधीत्रिवर्गसपदिभूतिशोभाम् ।

उपकरणवेषरचनाविधियु च श्रीरिति प्रयिता ॥

अमृतं दितिजे सोक्षे यक्षसोपेऽमररूपे ।

मन्दिरः सरिक स्वर्गश्चावरोह फलोदयः ॥

988

9 F. 49

पदसंग्रहः

Paper 2 Foll (36 and 37) $9 \times 7\frac{3}{4}$
inches 19 lines in a page Telugu script
Old Good. Good writing

Gives in verse-some selected words arranged into several groups according to their final letters

Beginning

மதுலிங்கோடுஹி பூஷாதுராபாதுமரஹு: ।
 அநுபூதா ஹாராந்தா: ச்யுதாந்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தா. (?) ॥
 கமலாந்தாஸ்தாஸ்தா: ப்ராஸ்தா: கிமிதம் தபா ।
 மான்தா: சூரண சூரண சேதி ணாந்தா: கஜந சூரணா ॥

End

அதிகாரணே ஸ்யுதபுத்தயோ யதா—ராஜானோஸ்யா தீய-
 ந்தே இதி ராஜதானி । டக்ஷ । பஹு । விஸ்தி ।
 த்ரிஸ்தி । சத்வாரிஸ்தி । பஜாஸ்தி । பஹி । சஸ்தி ।
 அஸ்தி । நவதி । கதம் । ப்ராஸ்தா: சல்யாபாசகானி
 நிய்யவஹு: சநாந்தானி । கதஸ்தா: கதமாந்வாசித்வே
 நிய்யேகவசநாந்தா: ।

Then the scribe adds

“யாத்ஷ புஸ்தக சீவ தாத்ஷ லிஸ்தி மயா ।
 அந்ந வா சூயத்ந வா மம தோஷோ ந விஸ்தே ॥”

989

27. F. 32

புடசம்஘:

Palm Leaf 3 Foll 16½ X 1½ inches
 7 lines in a page Grantha and Tamil
 scripts Old Injured Clear writing

Gives the Tamil meaning of some of
 the words selected from the Nāmalin-
 gānusāsana and other lexicons The
 author's name is not known

Beginning

காந்தி-ரத்தி, பௌமாஸி-பௌமாஸி
 கப, பூ: அபாஸி, உபாஸி-கிஸ்தி

கதகருப்பெயர்; மாந்தி-மாந்தி மாதம்,
 பௌ: கத மாதம்; மாத: மாத; காலுந பவ
 குனி; சேத்ர-கித்தி, வசாஸு-வைகாசி;
 ஜ்யேஷ்ட-ஆனி; அபா: ஆ; ப்ரா: ஆனி;
 மாதப-பாட்டாசி; இ-ஐப்பசி; கர்: கர், த
 திகை.

End

தூ: அசுவிதீ தேவர்கள், துநய: அகனி,
 வாஹ: படபாகனி; ஜால்-அகனிசிகை; ம
 சிதம்-பஸ்மம்; தவ காட்டுகதி; மமவர்தி
 யமன்

An extra leaf at the end contains a
 few verses found in the Naisadhiyacarita

990

28 G 6

பாயிசந்த்ரம்—தனஞயமதோசாயிசந்த்ரம்

Palm-leaf 32 Foll 16½ X 1½ inches
 7 lines in a page Telugu script Old
 Injured Legible writing

The folios are numbered from 157 to
 188 The folio No 166 is broken

This is a lexicon of synonyms by
 Dhanamjayasabhaṭṭa The work con-
 sists of three sargas, viz Ūrdhvaloka,
 Madhyamaloka and Pātālaloka The
 author describes himself as well-versed
 in the Śābdendusekhara probably the
 same work as written by Nāgesabhaṭṭa
 Therefore the author must be later than
 Nāgesa and different from the famous
 Dhanamjaya, the author of the Ni-
 ghantusamāya

Complete

Beginning

कलासे शैलाम कर्णारसपूर्णाचित्तरुमनायम् ।
प्रणमामि मूलरुन्द गौरीयुतजामभागमरुणाङ्गम् ॥
श्रीमद्वनजयकरिविबुधाप्रणय
सस्तुयमानबुधपुगवमङ्गलार्थे ।
शब्देन्दुशेखरकृतिप्रविलासमान
कीर्तिर्विपक्षपरमस्तकदत्तपाद ॥
सोऽय समस्तजगदन्तरचिन्त्यमान
शब्दानुशासनविविचित्रपदाभिरामम् ।
सर्गत्रयानुरचित सरसानुमाय

निर्माति दुर्मतिविमोहकशब्दरत्नम् ॥
यच्छब्दश्रवणादेव विद्वानपि विमुह्यति ।
तैरेव कुर्वे पर्यायशब्दरत्न मनाहरम् ॥
आ सन्त सर्वशब्दानुशासनेर्निर्विशेषकै ।
सुखेनैतच्छब्दरत्न कण्ठे कुर्वन्तु कामत ॥
ऊर्ध्वमध्यमपातालवस्तुपर्यायभासुरा ।
प्राचुर्येणात्र भण्यन्ते त्रय सर्गा मितामिता ॥
ऊर्ध्वं लखमानन्दमनन्त सर्वग पृथु ।
पुष्कर दुष्कर निष्क नम ख नभस नभम् ॥
भग नित्य च नीरूप मूलस्थान च शाश्वतम् ।
ब्राह्मी रन्ध्रा च सपूर्ण विषद्वि खगमङ्गलम् ॥
नाकाऽम्बर विष्णुतीर्थ निर्मोक काञ्चुकाऽपि च ।
कयुर नभम साम व्यामन पिञ्जमस्त्रियाम् ॥

End

रक्ते तु हल्क रक्तसध्यक कमठ तथा ।
एषा कन्दे तु शाश्वर शाश्वर च प्रकीर्तितम् ॥
कुम्भिनौ वारिणी च कुम्भिका चापि तुम्बिका ।
नलिन्या त्रिसिना प्राक्ता कुमुदिन्या कुमुद्वती ॥
पङ्के महोत्पल जात कमल नलिन तथा ।
सहस्रपत्र राजीव शतपत्र कुशेशयम् ॥
वितप्रसूनतोयात्थ पुष्कर सरसीरहम् ।

पद्ममूलादीना समूह षण्डमस्त्रियाम् ॥
पद्मपत्रे तु नि शङ्क ब्राह्म्या वध च वर्तुलम् ।
इत्यादिजलनाशत्वात्पतित्व समुजयेत् ।
वक्ष्यमाणे विशयाणामन्त कुत्र प्रदृश्यते ॥

Colophon

इति श्रीमज्जगदेकपण्डितसार्वभौमद्विषत्किराजि
शिरामणिसराजितपादपीठाप्रतमस्तविशायनजयेन धन
जयभट्टाचार्येण विरचिते पर्यायशब्दरत्ने पाताळलोक
सर्गस्तृतीय समाप्त ।

991

54 A 37

पर्यायशब्दरत्नम्—धनजयभट्टाचार्यकृतम्

Paper 72 Foll 8 X 6½ inches 14
lines in a page Devanagari script New
Good Good writing

Transcribed from the MS noticed in
the last number
Complete

992

9 F 63

माकृतपदकांश

Paper 115 Foll 8 X 6 inches 26
lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

This is a vocabulary giving Prākṛta
equivalent words to some of the selected
Sanskrit words found in general use

Incomplete

Beginning

व्यामश्रयि वाससि । विषम आतप विममश्रात्र
वा । कविरीश्वर वद ईसरा, कइसग । उच्छाह ।

gathakosa (a collection of 600 Gāthas) MM Haraprasadasastri places the author in the period between 1159 to 1350 A D He also opines that the author's father Pranakara was the ruler of the Northern provinces of the Udisya kings of the Ganga dynasty and that the author Medinikara founded a city after his name which city is still an important town in Bengal well known by the name Medinipura (Vide his preface to the Des Cat of Sans MSS in the collections of the Asiatic Society of Bengal page 138 Vol VI Calcutta 1931) The work is mentioned in the colophon by the name Anekarthakosa and in the body of the work as Nanarthasamgraha The author remarks in the following passage the Visvaprahasa of Mahesvara (1111 A D) as a work full of defects *viz* “अपि बहुदोष विश्वप्रकाशकोश च सुविचार्य”. The work has been printed at Benares

Complete

Beginning

अभिपदनकर्म कुर्मो ह्यवदन सवदेवोत्तमम् ।
यत्पदपरागसङ्गादपरागाजनि जनावलिध्वजम् ॥
पूर्वाचार्यकृतीर्षीक्ष्य शब्दशास्त्र निरूप्य च ।
नाना प्रशब्दकोशोऽयं लिङ्गभेदेन कथ्यते ॥
प्रायशो रूपभेदेन प्रशेषगवशात्कचित् ।
स्त्रीपुनपुसकं ज्ञेयं विशेषोक्तेश्च कुत्रचित् ॥
त्रिलिङ्गया त्रिविवति पदं मिथुनं तु द्वयारिति ।
निषिद्धलिङ्गं शेषार्थं त्वन्तायादि न पूर्वभाक् ॥
रूपाद्वयं लिङ्गमुक्तं लिपिभ्रान्तिच्छिदे क्वचित् ।
विशेषान्निरेऽनुक्तेऽपि विज्ञेया वाच्यलिङ्गता ॥

गुणे शुक्रादिकद्वया पुंसि स्युस्तद्वति त्रिषु ।
तीक्ष्णायाश्च गुणे स्त्रीषु गुणिलिङ्गास्तु तद्वति ॥
स्त्रीषुपुंसारपि स्त्रीत्वं काप्यल्पत्वविवक्षया ।
जातिवाचकशब्दान् मपि तत्स्त्रीविवक्षया ॥
उद्भिदं प्रसवे स्त्रीवे हरीतः फलं स्त्रियाम् ।
पुष्पे जातिप्रभृतयः स्वलिङ्गा व्रीहयः फले ॥
प्राङ् नानार्थानि तल्लिङ्गं द्वयोर्द्वन्द्वं न चैकता ।
अन्तर्गच्छन्ति लिङ्गकये सप्तमी न विशेषणे ॥
स्त्रीवे न पुंसके पुंसि स्त्रिया यापिति च द्वयोः ।
त्रिषु चेत्यादि यद्वप तल्लिङ्गस्यैव कारणम् ॥
नानार्थं प्रथमान्तोऽत्र सर्वत्रादौ प्रदर्शितः ।
सप्तम्यन्ताभिधेयेषु वर्तमाना विनिश्चितः ॥
एकद्वित्रिचतुः पञ्चषड्गुणानुक्रमात्कृतम् ।
स्वरकायादिराद्यन्तप्रगैर्नानाः सप्तम् ॥
नानाः प्रकाशपुस्तकभारार्जुनदुःखानये कृतिनः ।
मेदिनिरुक्तकाशो विशुद्धलिङ्गोऽभिहित्यतामेकः ॥

कैरुम्—

को ब्रह्मणि समीरात्नयमदक्षेपु भास्करे ।
कामप्रणयौ चक्रिणि च पतत्रे पार्थिवे तत्रा ॥

End

हवि —

अहहेत्यद्भुते खेदे पल्लिशप्ररूपया ।
सबावनेऽपि चाताहा परिप्रश्नविचारयो ॥
इत्यव्ययानेकार्थसप्तमवर्गः ॥

उत्पत्तिनीशब्दार्णवसंसारगतनाममालाख्यानम् ।
भागुरिरररचिशश्वतमापाठितान्तिदेवहरकोशान् ॥
अमरशुभाङ्गहलायुग्माववरभसगलकृतकोशान् ।
रुद्रामरदत्तानयगङ्गावरधारणिकोशाश्च ॥
हारायल्लभमान त्रिराण्डडोषं च रत्नमाला च ।
अपि बहुदोष विश्वप्रकाशकोश च सुविचार्य ॥

कान्यायनवामनचन्द्रगोमिरचितानि लिङ्गशास्त्राणि ।
पाणिनिपदानुशासनपुराणकाव्यादिक च सुनिरूप्य ॥
षट्शतगाथाकोशप्रणयनविख्यातकौशलेनायम् ।
मेदिनीरूपेण कोश प्राणकरसूनुना रचित ॥

Colophon

मेदिनीकरकृतानेकार्थकोश समाप्त ।

995

30 K 10

विश्वकोशः—विश्वरुचिकृतः

Palm leaf 51 Foll $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches
5 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

This is a lexicon of homonymous words
by Visvakavi This is different from the
Visvaprasakasa of Mahesvara For the
complete copy of the work see D No
1744 of the Madras Govt Oriental MSS
Library Catalogue, Vol III

Wants 50 verses in the beginning, other
wise complete

Beginning

पुरमेदे च कारण्डे कान्तारस्य प्रवेशने ॥ ११ ॥
विप्राया च नदीमेदे नागदुष्टया विपक्षके ।
दीर्घयष्ट्यप्रनर्तकया तस्याश्चैव पदानुगे ॥ १२ ॥
बुल्मापी च नदीमेदे योनिमूले गुदेऽपि च ।
अमेध्यपरिचारिण्या पिशाचप्रस्तवीरुधे ॥ १३ ॥
पयोष्णी च नदीमेदे स्तनमूले पयोधरे ।
गजपुत्र्या च . . . मे च सगीसृपभुजान्तरे ॥ १४ ॥

End

न बाणो न नाथा न विद्याविनाथो
न भद्रो न नागो न वा भानुमित्र ।

मुहूर्त समर्था भवन्त्युपयोग्या
प्रवक्तु ममाग्रे कुतोऽन्ये तु तुल्या ॥
नानार्थ प्रथमान्तोऽत्र सर्वत्रादौ प्रदर्शित ।
सप्तम्यन्तेषु सिद्धयर्थ आरुगोपदवेदिना ॥
श्रीमद्विश्वरुचिर्विरिञ्चिवदनश्रेष्ठासनाधिष्ठिता

वाणीवाणिजसर्वसूत्रजन्ति याकर्णमाकर्ण्य तम् ।
आलोड्यालोड्य कोश सकलबुधजनारख्यानानन्दकन्द
चक्रे चक्रगदाधराङ्घ्रिकृपया विश्वरुचिश्चाभिधम् ॥

Colophon

विश्वकोशः संपूर्ण ।

996

35 C 6

विश्वप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Paper 87 Foll $10\frac{3}{4} \times 4\frac{3}{4}$ inches 9
lines in a page Devanagari script Old
Good Good writing

Fol 60 is missing

This is a lexicon of synonyms and
homonyms by Mahesvara The words
are herein arranged into different groups
according to the final letters and each
group is subdivided according to the
number of syllables contained The author
gives a list of his ancestors thus
Haricandra was the first He was the
doctor of the King Sahasānka and wrote
a commentary on the Carakasamhitā
S'rikṛṣṇa was born in this family who
also was a famous doctor of the King
of Gādhīpura S'rikṛṣṇa's son was
Dāmodara well-versed in all śāstras includ-
ing medical science His son was Mahānāga
who was a great scholar His brother's
son was Kesava who wrote many works

in various branches of literature. His son was S'ribrahman. Our author Mahesvara was the son of S'ribrahman. In giving the genealogy as mentioned above M. Seshagiri Sastrī apparently takes the name Kṛṣṇa found in stanza 10 in the introduction as a synonym to Kesava mentioned in stanza 9. (Vide his Report on Search for MSS in 1893-94 No 2 page 46) Mahesvara says himself as the author of the Sāhasāṅkacarita evidently different from those of S'riharsa and Padmagupta and as proficient in medicine. He states that he consulted the works of the following authors in writing the work - Patañjali, Kātyāyana, Sāhasāṅka, Vācaspati, Vyādi, Viśvarūpa, Amara, Mangala, Subhāṅga, Vopālita and Bhāguri. According to the stanza found at the end, the work was written in Śāka 1033=1111 A D. Medinikara in his Medinikosa remarks this work as full of defects (Vide, "अपि बहुशो विषयकाशकोश च सुविचार्य ।") The work consists of two paricchedas the first pariccheda dealing with synonymous words and the second with homonymous words.

The MS. Contains also his the Sabda /bhedaprakāśa at the end

Complete in 2 paricchedas

Beginning

स्तुवीमहि महामोहकेशातद्भूमिभरम् ।

त्रेयातुकिनामज्ञ सर्वज्ञ दुःखहर्त्रे ॥ १ ॥

कलायिलामान्मकान्दयिन्दु

मुद्राविन्निरे हृदयारविन्दे ।

या कल्पयन्तीरमते कवीना

देवी नमम्यामि मरुस्वर्गी ताम् ॥ २ ॥

कवीन्द्रकुमुदानन्दकन्दोयमसुधाकम् ।

वाचस्पतिमतिस्पर्धिशेमुषीचन्द्रिकोज्ज्वलम् ॥ ३ ॥

क्षुभ्यत्क्षीराधिवरुल्लोलमालोल्लासियशःश्रियम् ।

गुरुं वन्दे जगद्गन्धं गुणरत्नैकरोहणम् ॥ ४ ॥

श्रीसाहसार्कटपतेरनवयविय-

वैयान्तरङ्गपदपद्मतिमेव विभ्रत् ।

यश्चन्द्रचारुचरितो हरिचन्द्रनामा

स्वव्याख्यया चरकतन्त्रमलं चकार ॥ ५ ॥

आसीदसीमवसुधाविपवन्दनीये

तत्पान्वये सरुलवैद्यकुलावतंस ।

शकस्य दत्त इव गाधिपुगाधिपस्य

श्रीकृष्ण इयमलकीर्तिततावितान ॥ ६ ॥

सरुलपसमिलदनल्पविरुलपजल्प-

कल्पानलाकुलितवादिसहस्रसिन्धुः ।

तर्कत्रयश्रितयमस्तनयस्तदीयो

दामोदरः समभयद्विपजा वरेण्यः ॥ ७ ॥

तस्याभवत्सुखदारावाचो

वाचस्पतिः श्रीरुलनाविळासी ।

सद्वैद्यविद्यानलिनीदलेन

श्रीमल्लहणः सत्सुमुद्रावरेन्दुः ॥ ८ ॥

यद्वातुजः सकलवैद्यरुतन्त्रज्ञ

गताकरश्रियमनाप्य च केशोऽभूत् ।

कीर्तिनिकेतनमनिर्यपदप्रमाण

वाक्यप्रपञ्चरचनाचतुर्गणनश्री ॥ ९ ॥

कृष्णस्य तस्य च मुत. स्मितपुण्ड-

रीरुषण्डानपत्रपरभागयश.पताक' ।

श्रीब्रह्म इत्यधिकलात्ममुखारविन्द्र

मोलाग्रमलासितरसार्द्रमरुत्वीरुः ॥ १० ॥

तस्यात्मजः सरसकैवल्यान्तरीर्तिः

श्रीमान्महेश्वर इति प्रथित. कवीन्द्रः ।

निःशेषवाङ्मन्यमार्गपारट्ठा

शब्दागमाम्युत्कृष्टाङ्गश्रियभूय ॥ ११ ॥

यः साहमाङ्गचरितादिमहाप्रबन्ध-
निर्माणैपुण्यगुणगणगौरवश्रीः ।
यो वैद्यकत्रयसंगो जसरीजबन्धुः
बन्धुः सतां च कविकैरवकुड्मलेन्दुः ॥ १२ ॥
इयं कृतिस्तस्य महेश्वरस्य
वैद्यसिन्धोः पुरुषोत्तमानाम् ।
देदीप्यतां हृत्कमलेषु नित्य-
माकल्पमाकल्पितकौस्तुभश्रीः ॥ १३ ॥
लब्धः कथंचिदभिजातसुवर्णकार-
लीलेन कोशजतरत्नसुशब्दरत्नैः ।
विश्वप्रकाश इति काञ्चनबन्धशोभा
विभ्रन्मयात्र घटितो मुखमण्ड एषः ॥ १४ ॥
फणोश्चरोदीरितशब्दकोश-
रत्नाकरालोडनलालितानाम् ।
सेव्यः कथं नैष सुवर्णशैलो
विश्वप्रकाशो विबुधाधिपानाम् ॥ १५ ॥
भोगीन्द्रकात्यायनसाहसाङ्ग-
वाचस्पतिश्याङिपुर, सराणाम् ।
सविश्वरूपामरमङ्गलानां
शुभमङ्गवोपालितभागुरीणाम् ॥ १६ ॥
कोशावकाशात्प्रकटप्रभाव-
समावितनर्घगुणः स एषः ।
सपादयन्नेष्यति वाञ्छितार्थान्
कथं न चिन्तामणितां कवीनाम् ॥ १७ ॥
आमित्रशैलचरमाचलमेखलादि-
कैलासभूमिवलपाद्यदिहास्ति किञ्चित् ।
एकत्रसंभृतममोचरशब्दरत्न-
मालोक्यता तदखिलं मुधियः कवीन्द्राः ॥ १८ ॥
यद्यस्ति वाङ्मयमहागर्वमन्थनेच्छा
प्राप्तुं पद फणिपतेर्यदि कौतुक वः ।

विश्वप्रकाशमनिशं तमिमं निपेय्य
संभाष्यता परमशाब्दिकशेखरश्रीः ॥ १९ ॥
मता पुस्तकसंभारभारमोक्षः कृतो मया ।
नामानुशासनमिदं संपूर्णं तन्वताद्वतम् ॥ २० ॥
एकद्वित्रिचतुःपञ्चषड्गुणानुक्रमोज्ज्वलैः ।
कान्तादिवर्गेननार्थसंप्रहोऽयं वितन्यते ॥ २१ ॥
नानार्थः प्रथमान्तोऽत्र सर्वत्रादौ प्रदर्शितः ।
रासम्पन्तेषु शब्देषु वर्तमानः सुनिश्चितः ॥ २२ ॥
दृष्टान्तेन सह कापि सप्तम्याधार एव च ।
स्पृष्टानि लिङ्गभेदाश्च काप्यत्र पुनरुक्तता ॥ २३ ॥
को ब्रह्मात्मनिलोकेषु शमने, सर्वनाम्न च ।
पात्रके च मयूरे च सुखशीर्षजलेषुकम् ॥ २४ ॥

End : (Foll. 87a.)

हो हो चैवविधौ ज्ञेयो संबुद्धाद्भानयोरपि ।
सह साकलयसादृश्ययौगपद्यसमृद्धिषु ॥
विद्यमाने च संबन्धे सहशब्दः प्रकीर्तितः ।
अहो विमर्शे शोके च करुणार्थविषादयोः ॥
आहो उताहो द्वावेतौ परिप्रश्नविचारयोः ।
अहह्यद्भुते खेदे हीही विस्मयहास्ययोः ॥
अहह स्यादनुशये पक्किशप्रहर्षयोः ।
अहशब्दो नियोगार्थे क्षेपार्थेऽपि निबध्यते ।

॥ हः ॥

महक्षु शोभे भूशार्थेऽपि तत्त्वार्थेऽपि कचिन्मतम् ॥

इत्यव्ययानेकार्थवर्गः ।

यद्यपूर्वतया किञ्चिन्नात्र प्रतिभाति च ।
तत्तदन्विष्यता सद्भिर्नामपारायणादिषु ॥
एतत्कवीन्द्रैरथ पण्डितैश्चैः
प्रयोगसंबोधफलद्वयाद्यैः ।

येनाम कण्ठाभरणं कृतं तं
सर्वज्ञता स्वप्रणयीकृतव ॥

स्वरप्रचारैः परिकल्पिताभिः

शब्दार्थसंयोजकताप्रयोगिः ।

व्याख्याभिरप्रातमुदा प्रमोद-

माधातुमत्रैष परिध्रमो नः ॥

एता कृति कृतधियः कृतकृत्यभाव-

मापादयन्तु सद्यं मदयन्तु चेतः ।

नित्यं महेश्वरकवेः परिभावयन्तः

सन्तः परोन्नतिरता हि भवन्ति लोके ॥

रामानल्योमरूपैः शतकालेऽभिलक्षिते ।

कोश विश्वप्रकाशाख्यं निरमाच्छ्रीमहेश्वरः ॥

Colophon

इति श्रीसकलदैवराजश्रीमन्महेश्वरकृतौ विश्वप्रका-
शाभिधाने परिच्छेदो द्वितीयः समाप्तः ।

997. 9. F. 93

विश्वप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Paper. 122 Foll 10 × 4½ inches. 10
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Injured. Good writing.

Wants 20 verses in the beginning of the
1st pariccheda and breaks off in the
last portion of the 2nd pariccheda

998. 11 D 31

विश्वप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Paper. 14 Foll 10½ × 4¾ inches 10
lines in a page Devanāgarī script Old
Good Clear writing

Breaks off in the 1st Chapter

999. 20 F 67.

विश्वप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Palm leaf. 74 Foll. 16½ × 1½ inches.

7 lines in a page Telugu script. Old.
Injured. Good writing.

Wooden boards are added to both sides

Wants the first two leaves in the first
pariccheda and breaks off in the last
portion of the second pariccheda

A wooden board added in the front side
gives the names of some lexicons

1000 20 G. 16

विश्वप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Palm-leaf. 83 Foll. 15½ × 1½ inches.
9 lines in a page Grantha script. New.
Good Good writing.

Complete in two paricchedas

At the end of the Anekārthapariccheda
the following colophon is read “इति
सरुलदैवराजचक्रमुक्ताशेखरस्य कविराजपरमेश्वरस्य
गयः(?) समाप्तः ।” The author is called
Paramesvara in the colophon

Begins with the following stanza

विज्ञेश्वर विज्ञान्त्यै वाणीं वाचः प्रवृत्तये ।

गुरुन् गूढार्थमानाय प्रणमामि निरन्तरम् ॥

and omits the first 18 stanzas quoted in
the above No 996

After finishing the Avjaya portion some
stanzas are added beginning with

इति विश्वप्रकाशाख्यः समाप्तः सद्विरीरितः ।

सदसख्यकिरणो शब्दानामनुशासिनी ॥

उपसर्गविशेषस्तु नानार्थाद्युपयोगिनः ।

ते परस्परसर्गाद्वातुसंमर्गतः क्वचित् ॥

and ending with

इत्यन्योन्यस्य ससर्गाद्वातुसंमर्गतः क्वचित् ।

पृथग्पथा विशेषेऽर्थस्तथा कविमिरिष्यताम् ॥
इति विश्वप्रकाशः समाप्तः ।

The scribe adds:

प्रज्ञोत्पत्तिसंवत्सरे ऋटकमासे चतुर्दश्यां भानुवासे
आर्द्रांशक्षेत्रे अस्मिन् शुभदिने विश्वप्रकाशाख्यो ग्रन्थः
श्रीमुञ्जराभेण लेखनं कृत्वा समाप्तिं कृतः ।

1001. 20. G. 69.

विश्वप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Palm-leaf. 82 Foll. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches.
8 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Clear writing.

Wants the beginning and breaks off in
the Ayyayavarga.

1002. 24. L. 32.

विश्वप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Palm-leaf. 86 Foll. 15×1 inches.
6 lines in a page. Grantha script. Old.
Injured. Good writing.

Complete in 2 paricchēdas.

This MS. reads दण्डवृक्षः instead of
यङ्गावृक्षः in stanza 9 quoted in No. 996
and describes Kevaya as the brother of
Malhana mentioned in stanza 8 instead of
Malhana's nephew

Five blank leaves are added at the
beginning.

1004. 35. B. 149.

विश्वप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Paper. 65 Foll. (15-79). $10\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ inches.
11 lines in a page. Devanāgarī script.
Old. Good. Good writing.

Wants the first 14 leaves; otherwise
complete.

1005. 41. A. 23.

विश्वप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Paper. 87 Foll. 11×5 inches. 13
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Slightly injured. Good writing.

Breaks off in the last portion of the 2nd
chapter.

The owner of the MS.—Govindadasa-
putra.

1006. 24. C. 17.

वैजयन्ती—पादवप्रकाशकृता .

may be divided into two main sections namely Paryāya or synonymous and Nanārtha or homonymous the former representing 1 to 5 Kāndas and the latter 6 to 8 Kāndas as mentioned above. The author is identified with the famous philosopher of the 11th century A.D. from whom Sri Rāmānuja is said to have learnt the principles of advaitism first. The author was a native of Kāñcī. Two more works are ascribed to him namely Yatidharmasamuccaya and Chandoviciti-bhāṣya which are available in Libraries Bhagavadgītābhāṣya and Brahmasūtra-bhāṣya also are said to have been written by the author; but copies of these works are not available anywhere. The Varja-yantī has been quoted by many authors including the famous Appayadīkṣita in his Yādavābhyaṁdayavyākhyā and Nāmasam-grahamālā. The work was printed and published by G. Oppert at Madras in 1893

The MS. wants the first three lines in the beginning; otherwise complete.

The first three lines are given below from the printed book

“ओंकारार्थं तत्त्वाय वाच्यवाचकशक्तये ।
ब्रह्मसंज्ञाय पूर्वेण गुरुणा गुरवे नमः ॥
प्रकाश्याष्टविधं लिङ्गं निलिङ्गं वचनानि च ।”

Beginning as found in the MS.

वैजयन्तीति विज्ञातं क्रियते नामशासनम् ।
स्त्रीपुंनपुंसकं लिङ्गं क्रियते तच्च पञ्चधा ॥
मूत्रा नृपण्डः षण्ढस्त्री त्रिलिङ्गं वाच्यलिङ्गकम् ॥
समाप्तलिङ्गाद्विधितः साहचर्यात्पृथक्कृतैः ।

लिङ्गं वियात्प्रयोगाच्च त्रिन् सर्वत्रापि च स्त्रियाम् ॥
यत्प्रवृत्तं समांसस्य लिङ्गं तत् स्यात् समासिनाम् ।
विशेषविधितः कापि लिङ्गं तत्राप्ययं क्रमः ॥

End:

संख्यायः स्याद्वह्व्रीहेर्यथानेका वधूरिति ।
विरोधे पूर्वदौर्बल्यं लोकतः शेषमुजयेत् ॥
सर्वे जनाः सहस्रास्या युगपद्वक्तुमुद्यताः ।
न कलामपि भारस्या ब्रूयुर्वर्षशतरपि ॥
इति जनसंघश्रुजिताङ्घ्रिः

प्रथितपशा भुवि यादवप्रकाशः ।
व्यरचयदभिवानशास्त्रमेतत्
सह वचनैः सह लिङ्गसंग्रहेण ॥

एता कृतामष्टभिरुक्तकाण्डै-
भूतस्वरूपैरिव नाममालाम् ॥
धत्ता विशाला हृदये मुरारिः
स्वा वैजयन्तीमिव वैजयन्तीम् ।
एवं सूक्ष्मन्यायनिर्णीतशब्दैः
सर्वार्थानां व्यञ्जकोऽसौ निबद्धः ॥

संवितीना भूषणं सत्कवीना
प्राप्तः पार वैजयन्तीनिघण्टुः ॥

Colophon

इति भगवता विदितनिखिलनिगमनिचपरहस्य-
विद्येन दिनमणिसमतेजसा सकलतत्त्वप्रकाशेन यादव-
प्रकाशेन विरचिताया वैजयन्त्या शेषकाण्डे लिङ्ग-
संग्रहाध्यायः ।

ग्रन्थसख्या पञ्चशताधिकानि त्रीणि सहस्राणि
माषा विना ।

अक्षरं यत्परिभ्रष्टं मात्राहीनं तु यद्ववेत् ।
क्षन्तुमर्हन्ति विद्वांसः कस्य नास्ति व्यतिक्रमः ॥
चिन्तुसंलिपिचित्रवीचिकाशृङ्गभङ्गपदहीनदूषणम् ।
हस्तवेगजमनुसिद्धिपूर्वं क्षन्तुमर्हति समीक्ष्य सज्जनः ॥

1007. 26. C. 4.

वैजयन्ती—यादवप्रकाशकृता

Palm-leaf. 3 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the Dvyaksarakāṇḍa, incomplete.

1008. 28. C. 11.

वैजयन्ती—यादवप्रकाशकृता

Palm-leaf. 50 Foll. $18 \times 1\frac{1}{2}$ inches. 6 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the Bhūmikāṇḍa and Dvyakṣarakāṇḍa in disorder.

1009. 33. I. 9.

वैजयन्ती—यादवप्रकाशकृता

Palm-leaf. 36 Foll. 16×1 inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Injured. Good writing.

Contains the Kāṇḍas 6 to 8 (Nānārtha portion) only.

The following stanza is found at the end.

“मन्थाः स्युर्गालकाण्डे निजगुरगणिता

मान्यभाषा द्वितीये

रङ्गे सा श्रीस्तृतीये नवरसहिताः

स्युर्ध्वं च काण्डे ।

ख्याताः श्रीमुन्दरान्धे तनुनगणिता

नालधामा च षष्ठे

नागी भोगी परस्मिन् दसुखर

इति स्यात्सप्तमस्तानि संख्या ॥”

1010. 33. J. 15.

वैजयन्ती—यादवप्रकाशकृता

Palm-leaf. 49 Foll. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. 8 lines in a page. Grantha script. Old. Good. Good writing.

Contains the Kāṇḍas 6 to 8 (Nānārtha portion) only.

The fly-leaf added at the end gives the contents of the work.

1011. 35. C. 6.

शब्दभेदप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Paper. 13 Foll. (87—99). $10\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ inches. 9 lines in a page. Devanāgarī script. Old. Good. Good writing.

Like the Dvirūpakosa of Śrīharṣa, this work also deals with spelling of words. The work has two chapters. The first chapter enumerates the words spelt differently in respect of a, ā, i, ī etc. with the meaning unchanged. The second chapter points out what words should be pronounced with Va, what words with ba, what words with Sa, what words with ṣa and what words with sa as there is confusion in pronouncing these words in Bengal. The work is a supplement to the Visvaprakāśa of the author. The MS. under notice reads first the Visvaprakāśa on Foll. 1 to 87, and the supplement on further folios (87-99). The colophon given below clearly shows that the work was written by Mahesvara himself as a supplement to his Visvaprakāśa. The work is the same

as described in Nos. 5054 and 5055 of the Descriptive Catalogue of the Palace Library Tanjore, Vol. IX and in Nos. 1757 and 1758 of the Descriptive Catalogue of the Government Oriental MSS. Library Madras Vol. III. The attribution of the authorship to S'riharsa and Bhattojīdīksita respectively in the above mentioned catalogues is apparently wrong. This is different from Purusottamadeva's S'abdabhedaprakāśa printed as a pamphlet in the Nirṇaya-sagara Press, Bombay, though some of the verses found therein agree with those found in the first chapter of the work. 'That edition contains' only 50 verses while the first chapter of this work contains 133 verses. As for the date of the author it is said that his Viśva-prakāśa was completed in 1033 S'aka corresponding to 1111 A.D. Therefore, this work also must have been written about the same time. The author says that he was the author of the Sāhasāṅka-carita and a few works in prose and poetry.

Complete in two chapters

प्रबोधमाधानुमशाब्दिकाना

रूपामुपेयापि सता कवीनाम् ।

कृतो मया रूपमवाप्य शब्द-

भेदप्रकाशोऽखिलवाङ्मयाब्धेः ॥ १ ॥

प्रायो भवेद्यः प्रचुरप्रयोगः

प्रामाणिकोदाहरणप्रतीतः ।

रूपादिभेदेषु निलक्षणेषु

विचक्षणो निधिनुरासमेव ॥ २ ॥

कचिन्मात्राकृतो भेदः कचिद्वर्णकृतोऽपि च ।

कचिदर्थान्तोऽप्येखाच्छब्दाना रुदितः कचित् ॥ ३ ॥

जागर्ति यस्यैव मनःसरोजे

स एव शब्दार्थविवर्तनेशः ।

निजप्रयोगार्पितकामचारः

परप्रयोगप्रसर्गलक्ष ॥ ४ ॥

विश्वादागरमागारमपगामापगामपि ।

अरातिमारातिमथो ध्रमः श्रामश्च कीर्तितः ॥ ५ ॥

भवेदमर्ष आमापोऽप्यङ्कुरोऽङ्कुर एव च ।

अन्तरीक्षमन्तरिक्षमगस्त्योऽगस्तिरित्यपि ॥ ६ ॥

अदरूप आदरूपोऽवश्योऽवश्याय इत्यपि ।

प्रतिशयायः प्रतिशयावो भाङ्कुरो भाङ्कुरोऽपि च ॥ ७ ॥

जम्बूकं जम्बुकं प्राहुः शम्बूकमपि शम्बूकम् ।

जानुका स्याज्जतूकापि ममुरः स्यान्मसूरवत् ॥ ८ ॥

वास्तुकं चापि वास्तुकं देवकी देवकीति च ।

ज्योतिषं ज्योतिषं चापि धीवनं धेवनं तथा ॥ ९ ॥

End of the first chapter.

किंनाराधमुखौ भिन्नाभिन्नौ देव्यामुरादिवत् ।

रिष्टारिष्टे अप्यभिन्नार्थे भिन्नार्थे च कचिन्मते ॥ १३० ॥

वाल्मी वाल्मीकिमित्रोक्ता सत्रच्छत्रपतत्रिणः ।

संस्कृतेत्यादिसंयोगिशब्देऽप्यनुपयोगिषु ॥ १३१ ॥

इदं तुल्याक्षरद्वन्द्वं स्यात्किञ्चिद्भेदकं कचित् ।

यमकादावपीत्येषा चिन्तास्माभिरुपेक्षिता ॥ १३२ ॥

तथा ह्यपश्यदद्वाक्षीदित्यत्रापि क्रियापदम् ।

अपः पयस्तनूकुर्वदित्यत्र च पदद्वयम् ॥ १३३ ॥

Colophon .

इति शब्दभेदनिर्देशः समाप्तः ।

Beginning of the second chapter :

Foll 92.

अथौष्ठपदन्तयौष्ठपञ्चकारभेदः ।

वृन्दारकम्रजवराटकवन्दिवृन्द
वन्दारुर्वरिवदरी विटपान्वितं च ।
विद्वद्गणे वरणवृंहणवोधवेध-
वन्धूकवन्धुविधिराश्च वन्ध वृद्धान् ॥
वेलालौ वहुलवाहुलकान्वलीकं
वोल विलं वलनवालकवालुकाश्च ।
वेहद्वहद्वहलवाहनवाहुवधु
वस्तं वलि वनवलाहकवङ्कवीथी ॥

End :

वडिशं ताडिकं ताडं क्रोडं नीडं च पाटलम् ।
तत्त्वं वाणिज्यमधुरं रसनं विश्वमर्गलम् ॥
नपुंसकत्वेऽप्येतच्च मालावत्परिकीर्तितम् ।
पद्मवाः परा मुरा शाला सेना च्छाया निशापि च ॥
स्त्रीत्वेऽपि वनवच्चैतत्पान्नादीवदशोच्यते ।
आस्थानं नगरं स्थानं स्थलं च पटलं पुरम् ॥
इति लिङ्गरूपभेदः ।

श्रीसाहसङ्कचरितप्रमुखासु गद्य-
पद्यप्रबन्धरचनासु वितन्वतैव ।

व्युत्पत्तिमुज्ज्वलतमा परमा च शक्ति-
मुल्लासिता जगति येन सरस्वतीयम् ॥

निःशेषवैद्यकमतान्बुधिरादृशा

शब्दापर्याप्त्युत्तरादरविः कवीन्द्रः ।

यज्ञानमहेश्वर इमा निरमातप्रकाम-

गालोच्यता सुकृतिनस्तदसावनर्था ॥

नामपारायणोणादिनिरुक्तैकैर्विकल्पितः ।

शब्दैर्धर्णविधिश्चान्तः सदर्भो द्वेष साधुभिः ॥

कर्तुं चेतश्चमत्कारं सता हर्तुं विपर्ययम् ।

संशयं च निराकर्तुमयमस्मत्परिश्रमः ॥

छन्दोऽनुप्रासयमरुल्लेखचित्रेषु निर्णयः ।

एवैवास्त्योपयोगश्च कवितुर्ज्ञातुरेव च ॥

Colophon :

इति श्रीसरलवैद्यराजचक्रमुक्ताशेखरस्य गद्यपद्य-
विद्यानिधेः श्रीमहेश्वरस्य कृतौ विश्वप्रकाशे शब्दभेद-
प्रकाशः परिसमाप्तः ।

लिखितं विश्वानन्दजनेनेदम् ।

1012. 9. E. 75.

शब्दभेदप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Paper. 6 Foll. 12½ × 4 inches. 10
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Injured. Good writing.

Contains the first chapter only.

1013. 9. F. 49.

शब्दभेदप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Paper. 4 Foll. 9 × 7½ inches. 19
lines in a page. Telugu script. Old.
Good. Good writing.

Contains the first chapter only.

1014. 35. B. 4.

शब्दभेदप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Paper. 5 Foll. 11 × 5½ inches. 16
lines in a page. Devanāgarī script. Old.
Good. Good writing.

Contains the first chapter only with
the following colophon .

इति शब्दप्रभेदकः ।

1015. 35 B 149.

शब्दभेदप्रकाशः—महेश्वरकृतः

Paper. 12 Foll. (79 to 90). 10½ × 4½

inches 11 lines in a page Devanagari
script Old Good Good writing
Complete in two paricchadas

1016 54 A 42

शब्दभेदप्रकाश — महेश्वरकृत

Paper 11 Foll $8\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ inches 14 lines
in 1 page Devanagari script New
Good Good writing

This is a transcript made from the
MS described above in No 1012

Contains the first chapter only

1017 20 K 41

शब्दलिङ्गार्थचन्द्रिका — सुजनभट्टकृत

Palm leaf 23 Foll $17 \times 1\frac{1}{2}$ inches
7 lines in a page Telugu script Old
Injured Good writing

The Folia are numbered 90 to 112

This is a lexicon of Nanartha words or
homonyms by Sujanabhatta The work
consists of three kandas the first dealing
with the words having only one gender
the second with two genders and the
third with all the three genders The
author mentions in one of the introductory
verses his other work *namely* Nanartha
padapeṭikā copy of which is available in
the Madras Government Oriental MS
Library (Vide D No 1716 Vol III)
In the colophon the author states in a
bombastic style that he was honoured by
all the Pandits and unrivalled in
literary debates and the work is an
epitome of various lexicons The work
has been mentioned in the Sabdārtha

kalpataru by Mamidi Venkata dated 1821
(Vide D No 1767 Vol III of the Madras
Government Oriental MSS Library
Catalogue) The work has a commentary
called Drstantasiddhanjana by Kallola
bhatta the grandson of Sujanabhatta
(Vide the number 1019) From the
references found therein it may be
believed that the work under notice
must have been written in the 18th
century A D In one of the references
Sujanabhatta is mentioned as the pupil of
Divakarabhatta

Complete in three kandas

Beginning

देदीप्यमानौ देव्यास्तु देयास्ता चरणौ शुभम् ।
कञ्जकिञ्चलस्तुष्ठाभमञ्जुमञ्जीरचितौ ॥
सरस्वतीसे तत् साऽह सन्धग्विचाय च ।
सरस्वतीविलासाय ससृजद्यत्सुमानसम् ॥
सोऽय श्रीमुजनस्तस्या लास्यमभ्याम इयते ।
पश्यन्तु लास्यसर्वस्वसारसग्रहे भय ॥
साऽय कगति सद्गन्तानागेच्यानुचेतसाम् ।
अज्ञानग्रन्थिभेदार्थ शब्दलिङ्गार्थचन्द्रिकाम् ॥
एकलिङ्गेर्लिङ्गश्च त्रिलिङ्गश्च करोत्ययम् ।
शब्दे काण्डेहिमि पूर्णा शब्दलिङ्गार्थचन्द्रिकाम् ॥
केचिन्नानार्थानाह कचित्त्रिङ्गविनिधितान् ।
साऽयमागमतऽताऽय शब्दलिङ्गार्थचन्द्रिकाम् ॥
यद्यत्युक्ता विचित्राकि सरुत्थानामपि प्रिया ।
तेनेव लीला चान्ता नानार्थपटपटिका ॥
तथापि शब्दलिङ्गार्थचन्द्रिका शब्दवारिधौ ।
ममलिङ्गार्थमत्स्यार्थ मञ्जता महता मुदे ॥
शङ्कुस्तु शङ्खे चैव भेदे जम्बवान्तरे ।
भूते परशिशानले सत्याभेदे च कीलके ॥
कीलक पशुन्यार्थ दादि . . . ।

End

तुम्बीभेदे गवाक्षी स्याद्गवाक्षा तु ख्रिया स्मृता ॥
वातायने गवाक्षोऽस्त्री वानरे पुंसि कथ्यते ।
वेदेही पिप्पला सीता विदेहीयस्त्रिलिङ्गकः ॥

Colophon •

इति श्रीमदनवचविद्याहयाखण्डपाण्डित्यमण्डितप-
ण्डितमण्डलविकटपटुतरकिरीटपटलतटपटुघटितमरक-
तमुखमणिमणघटनसदीप्यमानारुणचरणनखेन शश्व-
दमन्दानन्दसदोहकन्दलीकृतद्वयारविन्दसभेन समस्त-
विपक्षपक्षदक्षप्रशस्तमस्तकविन्वस्तवामपादेन सकल-
दर्शनाप्रतिद्वन्द्ववादेन सर्वदानन्दितस्वजनेन श्रीसुजनेन
विरचिताया निखिलकोशसाररूपविरचितायामखिलसर-
ससान्द्रिताया शब्दलिङ्गार्थचन्द्रिकाया सर्वलिङ्गकाण्डः
सपूर्णः ।

सुजनेन कृतः श्रीमत्तृतीयः काण्ड ईदृशः ।
समर्पितः शंकराय भक्तदत्तपद्मभानवे ॥

1018 54. A 38

शब्दलिङ्गार्थचन्द्रिका—सुजनभट्टकृता

Paper. 54 Foll 8½ X 6½ inches 15
lines in a page Devanāgarī script New.
Good Good writing

This is a transcript made from the
palm leaf MS described in the last
number

Complete in three kāṇḍas

1019 20 K 41

शब्दलिङ्गार्थचन्द्रिकाव्याख्या ह्यण्त-
सिद्धाञ्जनम्—शब्दोल्लभट्टाचार्यकृतम्

Palm leaf 32 Foll 17 X 1½ inches

7 lines in a page. Telugu script Old
Injured Good writing

The folios are numbered 113 to 144

This is a commentary on Sujana-
bhatta's 'S'abdalingārthacandrikā' men-
tioned in the last number. The com-
mentator Kallolabhattācārya was the son
of Kesaribhattācārya and grandson and
pupil of Sujanabhatta the author of the
text The commentary is called Drṣṭānta-
siddhāñjana He quotes a good number
of authors and works He quotes a verse
as to have been taken from a work called
Naisadha written by one Sriharsa, a pupil
of Sujanabhatta The verse quoted is
not tracable in the well known Naisa-
dhiyacanta of Sriharsa Therefore Sri-
harsa quoted by our author must be
different from the well known author and
most probably he must be the same as the
author of the Amarakhaṇḍana (No 797) of
this volume, who also quotes the same
works and authors as quoted in this work.

Complete in three kāṇḍas

Beginning

श्रीसर्वमङ्गला देवी प्रितपालनतत्पराम् ।
आश्रये वाक्सहायार्थमर्या कुलदेयताम् ॥
समस्तविद्यासारज्ञं साधुषण्डितप्रजितम् ।
संनम्रशिरसा वन्दे सुजनं भरिषामहम् ॥
सर्वविद्यासु सास्य ज्ञात्वा तन्मुखपद्मजात् ।
तदाज्ञाकज्जेनाह सम्पन्नपश्यामि चन्द्रिकाय् ॥
करिष्ये शब्दलिङ्गार्थचन्द्रिकातत्त्वशोधनम् ।
ह्यण्तसिद्धाञ्जन मद्रपाव्यान् विजगदर्थकम् ॥
येऽप्राप्तुर्ज्ञानं विज्ञाताः शब्दार्थाः ज्ञतज्ञान्तिवद् ।
तेषामेव करिष्यामि शोधनं विदुषा मुदे ॥

पुराणादि-रुदृष्टान्तपूर्वक रचयाम्यहम् ।

तत्रैव तत्कवेर्ग्रन्थे ग्रन्थनादिदृष्टा पते ॥

अथ भगवान् श्रीमत्सुजनभट्टकवि मङ्गलादीनि
मङ्गलमध्यानि मङ्गलान्तानि शास्त्राणि प्ररन्ते इति
शासनानुसारादिप्रदेवतानमस्कारूपमङ्गलमादौ निव
धाति—देदीप्यमानाविति । दे-या महाशक्ते पार्व-
त्या रञ्जितौ प्रकाशितौ मग्स्वव्यादिषू, नयादिरु-
मालोचनीयम् ।

End

तदुक्त तीर्थयात्रायाम्—वराह नाम तीर्थं तु निर्मित
विश्वरुमणा । इति । वृक्षे दैत्ये तत्सामान्ये तुम्बीभेदे
कम्बूक्ष्यामित्यर्थः । कम्बूक्ष्या तु गवाक्षा च गागवागा
च कथ्यते । इति पर्गायणवे । श्रीमातृलिङ्गादिर्वैचि-
त्र्येण चमत्कारकारिणीति यावत् ।

Colophon

इति श्रीमच्छरदिन्दुसुन्दरेन्दुशेखराविन्दासनमु-
कुन्दपुरदरादिबृन्दारकबृन्दवन्दितचरणारविन्दामन्द-
स्यन्दमानमरन्दविन्दुसोहपरिपूर्णद्वन्द्वारविन्देन सकल-
विद्यानिदानजगदेकपण्डितश्रीमत्सुजनभट्टाचार्यपौत्रेण
विद्वत्कल्लोलभट्टाचार्येण विरचिताया शब्दलिङ्गार्थ-
चन्द्रिकाव्याख्याया दृष्टान्तसिद्धाञ्जनाख्याया तृतीय
काण्ड समाप्तः ।

1020 54 A 38

शब्दलिङ्गार्थचन्द्रिकाव्याख्या दृष्टान्तसिद्धाञ्ज-
नम्—कल्लोलभट्टाचार्यकृतम्

Paper 78 Foll 8½ X 6½ inches 15
lines in a page Devanagari script New
Good Good writing

This is a transcript made from the

palm leaf MS mentioned in the last
number

Complete in three Kandas

1021 30 L 43

शब्दशब्दार्थमञ्जूषा—ठवीरमिश्रकृता

Palm leaf 29 Foll 15 X 1½ inches
6 lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing

This is a lexicon in three chapters
written by Hanviraṃisra The colophons
describe the author as a Viṣaṣaiva and do
not say anything more about the author
As the work has been mentioned in the
Amarakhandana of Sriharsa and the
Drstantasiddhanjanajakhyā Sara* of
Cakrabhaṭṭa it should be a recent work
The work deals with the names of Devas
Manuṣyas and Tiryagjantus in three
chapters respectively A copy of the work
is also available in the Madras Govt
Oriental MSS Library and has been
described in D No of the Vol III of
the Descriptive Catalogue of Sanskrit
MSS of that Library

Complete in three chapters

Beginning

यन्मायामहिमाभासादिद जगदाभास्यम् ।

तमादिपुरष वन्दे सवातीस मनाहरम् ॥

अधुना देवतानुप्यतियवच्छदार्थजृम्भिताम् ।

रम्यापवरकप्राप्तत्रिनयानिमनाहराम् ॥

नानार्थमविकाराऽप्यप्यपदभामुराम् ।

शब्दशब्दार्थमञ्जूषामूर्ती रचयाम्यहम् ॥

अनन्तशब्दजन्मप्रतीकविमलतने ।

विना हवीरमिश्रोत्तिष्ठवं किं तारकं भवेत् ॥
तस्मादनन्तशब्दाद्विविचित्रार्थपदार्थजान् ।
प्रतिभाजालभेदेन गृह्यामीहातिलीलया ॥
प्रथमं पुरुषाज्जाता ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
यक्षरक्षोविभेदेन देवा द्वेधा बभूवतुः (?) ॥
तत्र यक्षा बहुविधा विद्याधरमुखा यथा-
विद्याधरो यक्ष इति प्रथमं द्विविधास्ततः ॥
सिद्धः साध्यः किनरश्च गन्धर्वो गुह्यकस्तथा ।
अप्सराः पद्मगायाश्च बहुभेदा इतीरिताः ॥
तत्र विद्याधरो नाम प्रधानपुरुषः स्मृतः ।
तत्प्रधाना वृन्ददेवा आदित्यप्रमुखा यथा ॥

End :

पारावते परिक्षीणे माणिक्याधारकेऽपि च ।
अनन्तत्वात्पदार्थानां पर्यापाणामसंख्यया ॥
उक्ता एवालमित्यूहाः शाम्यते शब्दवारिधौ ।

Colophon :

इति श्रीमदनेकाखण्डजगदण्डमण्डलपीलुद्वयप्रदेश-
विशेषाशेषमहिममहाभुववितासमानप्रभावविकाससै-
लासत्रिलामपरशिशमकलयोगिशरण्यचरणरुमलमंस-
रणनाससंज्ञातजगदेकनिर्द्भुशानिःमहायममस्तविद्या-
विलामनिवासमानसमाममानरुविह्वीरमिश्रविगचिताया
शब्दशब्दार्थमञ्जूषाया त्रिवेजन्तुविचारो नाम सर्व
तृतीयापपरकः समाप्तः ।

1022 30. K. 22.

शब्दशब्दार्थमञ्जूषायाः टीका—

मुरारिमिश्ररुता

Palm leaf. 16 Foll. 13½ X 1½ inches.
6 lines in a page. Telugu script. Old.
Injured. Good writing.

This is a commentary on the S'abda-
sabdārthamañjūsā of Hamvīramisra des-
cribed in last number. The author Murā-
misra, was the pupil of Manimisra. The
commentary is called Dhaukā. The author
mentions many authors and works on
lexicography and the following few may
be mentioned among them : Cakorabhaṭṭa,
Phālākṣa, Gadibhaṭṭa, Pulakāksabhaṭṭa,
Mahendra, Bādarāyaṇi, Haradatta, Go-
bhila, Govardhana. Āgamālaya, Ratna-
kosa, S'abdaratna, Paryāyapadavāridhi,
S'abdacintāmaṇi, Nānārthacintāmaṇi,
Dhyanmañjarī and Paryāyacintāmaṇi.

Complete in three chapters.

Beginning :

भजे भगवतीभावमायुकाम्लानभावकम् ।
शृङ्गारपीलकं मौनि दक्षिणामूर्तिमुत्पन्नम् ॥
अचिन्त्यविभयानन्दकटोलायसविभ्रमम् ।
मदुक्तं मणिमिश्राख्यं प्रणमामि जगद्गुरुम् ॥
यः समस्तस्तराशिमन्धनामृतविभ्रनः ।
मुगमिमिश्रनामायं कविगण्डय लीलया ॥
शब्दशब्दार्थमञ्जूषां बन्धितार्थगलन्तिकाम् ।
टीकाभिधानव्याख्यानादिशदार्थो करोति ह ॥

अथ कविगणो मङ्गलनामहरति—यदिति । यस्य
जगद्भास्वस्य मायामहिमामासात् अविद्याप्रज्ञाविशेष-
प्रतिभानादिदं परिदश्यमानं जगदलमामाति । एवं
च यदनुप्रादादिदं विभातीति निगमितार्थः । अत एव
सर्वातीति व्यापकं मनोहरमादिपुण्यं यन्द इति
योजना । प्रस्तुतं मन्त्रगति-अनुनेति । निबन्धम्याय
गितिर्गितार्थमन्त्रापवरकप्रपेय तत्तत्प्रतिपरिवृत्ति-
त्रैलोक्यव्यवहारानुगुणानिप्रवहार इति स्वशक्ति
प्रपद्यति अनन्त इति ।

End

1024

19 E 4

विद ज्ञाने । बुद्धियागात् । जिवमिन्द्रिय यस्य ।
जयतीति । रम्य भा कान्ति । हस्तीति । वायारमि
मुखत्वात् । कन दल्पत इति दल विशरणे । सपति
प्रसर्पतीति । विषम्य धा । जालति जामातीति ।
कुण्टत्रच्छेन इति । कणसाह्व्यात् । दर्वी मृति
कगतीति । दर्वी पात्रान्तरे पित्ते मृतौ मत्स्यान्तरेऽपि
च इति शाश्वत । जिघ्र वुट्टिल गच्छतीति वक्रतया
वा । पन्ने गत्रौ गच्छताति । महानस मणिखले
रात्रौ यन् इत्तान्त इति विश्वमेदिना । मिले शेत इति ।
अनन्तत्वान्निगदति । अनुक्तत्वादिति । उपरमत इति ।

Colophon

इति श्रामज्जगदाश्वरमहाप्रभासभावितसमस्तत्रिया
मिनादप्रथीणप्रणताशयविरुद्धकविप्रचारसर्वतन्त्रनि स
हायसहिताविहारमुरारिमिश्रविरचिताया शब्दशब्दार्थम
ञ्जुपाप्रकाशिकाया दौकाख्याया सर्व तृतीयापवरक-
निरूपणम् ॥

The scribe adds

अक्षयनामसवत्सर आषाढ व ३ गु जक्काले
तिरुवरङ्गच्यगारिकुमारु बुचिरामुदुराजु श्रीकाटगिरि
वैक्यगारिकि शब्दशब्दार्थमञ्जुपाप्रकाशिकाया ब्रासेनु ।

The former owner of the MS Vavilola
Venkates varasastri

1023 30 L 43

शब्दशब्दार्थमञ्जुपाप्रकाशिका दौका—

मुरारिमिश्रकृता

Palm leaf Foll 15 X 1½ inches 6
lines in a page Telugu script Old
Slightly injured Good writing
Complete in three chapters

सरस्वतीविनास—सरिट्टल्लभमिश्रकृतः

Palm leaf 6 Foll 17 X 1½ inches 6
lines in a page Telugu script Old
Injured Clear writing

The last leaf is broken

This is a lexicon called Sarasvativilasa
written by Saridvallabha misra It gives
different alternative forms of some selected
words Its scope is directed not only in
giving two alternative forms but also in
giving three or four forms of certain words
The work is divided into three chapters
namely Antadikathana Dirghadikathana
and Galitagalitadikathana In a stanza
found at the end of the work the author
describes himself as a descendant of
Samkaramisra's family

A MS in good condition has been
described under No 1776 of the Des
Cat of Sanskrit MSS in the Government
Oriental MSS Library Madras Vol II:

Complete in three Chapters

Beginning

नत्वा लोकेज्ञानं मत्वा महता मतं सवहुमानम् ।
धृत्वा हृदि गौरीशं हृत्वा वरशब्दजालमुनेशम् ॥
शर्वेशमानतां सप्तसर्वजितमानसम् ।
सरस्वतीविलासं सत्तुर्वै सारसमानसम् ॥
केचिदमेदं निबन्धान् केचित्केचिद्वदन्ति निर्गन्ता ।
अन्तादिभिरयमुच्चैरेकानेकार्थशब्दपास्तुल्यम् ॥
अन्तादिरम्यमाय दीप्तादिविचित्रितं तु परमुच्यते ।
तदन्तर्गतमतिरम्यं गलितगलितदिग्गजानां ॥
अध्यायत्रयसं मश्रुत्वा व पूज्यस्त्वयं तनु ।
तत्पुत्रे कलनाथ पूज्यते विदुषासमै ॥

विरिञ्चिविरिञ्चो मरीचिमरीचो

1025,

19. I. 37.

बलारिवलारो विडौजो विडौजाः ।

अगस्तिस्वगस्त्यः सृगाली सृगालः

स्वयंभुः स्वयंभूर्जलौको जलौकाः ॥

नगरी नगरं रचना रचनं

जतुका जतुकं युगली युगलम् ।

नलिनी नलिनं खुरली खुरलं

शलली शललं कलशी कलशम् ॥

Colophon of the 1st adhyaya :

इति श्रीमदनवचविद्याह्वयाद्भुतचर्यवर्यधुर्येण सकल-
कलाकलापकलितकलाधरकुलाचार्येण सरिद्धलभ-
श्रेण विरचिते सकलमनोविलासके सरस्वतीविलासे
अन्तादिकथनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥

Colophon of the 2nd adhyāya :

इति श्रीमदनवच + दीर्घादिकथनं नाम द्वितीयो-
ऽध्यायः ।

End :

पट्टणं पत्तनं चैव पाट्टणं पात्तनं तथा ।

विदूरजं विदुरजं वैदूर्यं च विदूरजम् ॥

इदं शंकरमिश्रविश्रुतलसद्वंशार्पवारा (निधौ

श्रीसौन्दर्यवरेण्यचन्द्रसदृशः) सोऽयं सरिद्धलभः ।

चके शक्रगुरुगवदरचनाचक्रकम्नुक्रमाद्
व्याकर्णखिलसारभारभरितं ग्रन्थं बुधानां गुदे ॥

Colophon .

इति श्रीमदनवचविद्याह्वयाद्भुतचर्यवर्यधुर्येण सकल-
(कलाकलापकलितकलाधरकुलाचार्येण) सरिद्धलभ-
मिश्रेण विरचिते सकलमनोविलासके सरस्वतीविलासे
नलितागलितदिकथनं नाम तृतीयोऽध्यायः समाप्तः ।

The scribe adds :

भाद्रपदबहुलद्वितीयाशुधवारम् ।

हारवलिः—पुरुषोत्तमदेवकृता

Palm-leaf. 22 Foll. $12\frac{1}{2} \times \frac{1}{4}$ inches. 5
lines in a page. Grantha script. New.
Slightly injured. Clear writing.

This is a lexical work in 270 verses
dealing with synonymous and homony-
mous words by Puruṣottamadeva. The
work contains 2 parts. The first part
deals with synonymous words and the
second homonymous words. The king
Dhrtisimha is mentioned as the patron of
the author. It is said that one Janame-
jaya was his assistant in writing the work.
It is also mentioned that the author
consulted Utpalini, Sabdārnavā, Samsā-
rāvarta written by Vyādi, Vācaspati and
Vikramāditya. The work is said to have
been composed in 12 years. The author
may lived in the end of the 12th century
A.D. The work has been printed in
Benares and Bombay.

Complete.

Beginning :

भुगणपतिविमुक्तस्वच्छनिर्मोकवल्ली-

विलसितमनुकुर्वन्त्यस्य गङ्गाप्रवाहः ।

शिरसि सरसभास्वन्मालतीदामलक्ष्मीं

घटयति हिमगौः सोऽस्तु वः साध्यसिद्धये ॥

कल्पावसानसमये स्थितये कवीनां

देहान्तरं किमपि या सृजति प्रसन्ना ।

यस्याः प्रसादपरमाणुरपि प्रतिष्ठा-

मभ्येति कामपि नमामि सरस्वतीं ताम् ॥

निर्मत्सराः सुकृतिनः खलु ये विविच्य

कर्णे गुणस्य कणमप्यवतंसयन्ति ।

येषा मनो न रमते परदोषयादे
ते केचिदेव विरला भुवि संचरन्ति ॥
मुक्तामयातिमधुरा मसृणापदात-
च्छायाभिरामतरलामसद्गुणश्रीः ।
साध्वी सता भजतु कण्ठमसौ प्रियेव
हारावली विरचिता पुरुषोत्तमेन ॥
किं नैव सन्ति मुविषामभिमानकोशाः
किन्तु प्रसिद्धविषय्यपहारभाजः ।
गोश्रीषु बादपरमोहकलामु केषां
हारावली न विदधाति विदग्धमानम् ॥
एकं तमेव गणयन्ति पत्रं विदग्धा
वाचा विदग्धमनि मज्जति यस्य लोभः ।
गोश्रीषु वः परमशाब्दिकदुर्गमासु
दुर्वोचशब्दगतसंशयमुच्छिनत्ति ॥
आध्यायशब्दतः श्लोकैर्धरातलिमात्ततः ।
शब्दाः पादैर्विशोद्धयाः प्राग्नेकार्थतस्ततः ॥
विषमनयनशंकू चन्द्रमौलिर्मंगली
वृषभगतिगणेशी रेहिहाणो वृषाङ्कः ।
त्रिपुरदहनशालिस्थानुखद्वारिहिण्डि-
प्रियतमशितिकण्ठा भर्ग्यकल्माषकण्ठौ ॥
शतधामा चतुष्पाणिवृष्णिगर्भो गदाप्रजः ।
गदी कौस्तुभवक्षाश्च पाञ्चजन्यपरोऽच्युतः ॥

End.

निम्नेऽपि हिङ्गुनिर्यासो मेलानन्दोऽपि वारिदम् ।
लेखिया कर्णिकापि स्यात्कठिन्यामपि वर्णिका ॥
पटलेऽपि कासमर्दो दिष्ट दैवेऽपि कीर्तितम् ।
दाडिमेऽपि च हिण्डीरं वशो वेणौ कुलेऽपि च ॥
काव्यादीनामनन्तत्वाच्छब्दादीना विशेषतः ।
क कदा केन किं दृष्टमिति को वेदितुं क्षमः ॥
अतः शब्द क दृष्टोऽयमर्थतथापि कीदृशः ।

इति काव्यमन्त्रीकं स्यान्मातृसर्पमलिनात्मनाम् ॥
शब्दार्णव उत्पलितो संसारवर्त इत्यपि ।
कोशा वाचस्पतिर्याडिक्कामादित्यनिर्माताः ॥
आधाय सारमेतेषामन्येषा च विशेषतः ।
हारावली निर्मितेऽयं मया द्वादशवत्सरैः ॥
उपास्य सर्वज्ञमनन्तमीशं
भूत्वातिथिः श्रीधृतिर्निर्वाचाम
हारावली द्वादशमासमानं-
विनिर्मितेयं पुरुषोत्तमेन ।
नानाकाव्यपुराणनाटककाकोशेतिहासस्मृति-
ज्योतिःशास्त्रगजाधमानवभिषकोशान्प्रयत्नादियम् ।
दृष्टान्यानि च शाब्दिकैः सह कृता हारावली यत्ततः
कर्तव्योऽन्न न सशय मुपनसः शब्दार्थलिङ्गेष्वपि ॥
मुषिया जनमेजयेन यत्ना-
द्वृत्तिसिंहेन समं निरूपितेयम् ।
विदितो बहुदधमिः कवीन्द्रै
भुवि कोशानुमतः श्रमो मदीयः ॥
हित्वा महाशाब्दिकताभिमान
मातृसर्पमन्यत्र मुहुर्निधाय ।
हारावली यः प्रकरोति कण्ठे
विदग्धगोश्रीषु पर स माति ॥
Colophon
इति श्रीशाब्दिकमहामहोपाध्यायपुरुषोत्तमदेवप्रणीता
हारावली वर्षवसिता ॥

1026.

8. I 25

हारावलिः—पुरुषोत्तमदेवकृता

Paper. 16 Foll 8½ X 6½ inches 14
lines in a page Devanāgarī script. New.
Good Good writing.
Incomplete.

4. SUPPLEMENT

1027. 34. K. 23.

महाभाष्यव्याख्या प्रदीपः—कैयटकृतः

Palm-leaf. 21 Foli 15 × 1½ inches.
8 lines in a page Grantha script. Old
Very much injured. Good writing.

Same work as that described under
No 69 of this volume

Contains a fragment of the first adhyā-
ya, the leaves are in disorder.

1028 23. K. 8

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या मौढपनोरमा—

भट्टोजिदीक्षितकृता

Palm-leaf 79 Foli. 15½ × 1½ inches
7 lines in a page Grantha script Old
Slightly injured Good writing.

Wooden boards are added to both sides
of the MS

Same work as that described under
No 243 of this volume

Contains fragments of the Taddhita
and Tinanta portions

1029. 23. K 8

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तच्चवोधिनी—

ज्ञानेन्द्रसरस्वतीकृता

Palm-leaf 43 Foli 15½ × 1½ inches 7

lines in a page Grantha script Old.
Slightly injured. Good writing.

Wooden boards are added to both sides
of the MS.

Same work as that described under No
282 of this volume.

Contains fragments of the Taddhita and
Tinanta portions.

1030. 34. J. 21.

सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या तच्चवोधिनी—

ज्ञानेन्द्रसरस्वतीकृता

Palm-leaf. 12 Foli 11½ × 1½ inches.
11 lines in a page. Grantha script. Old.
Slightly injured. Good writing

Contains a small portion of the Uta-
rārdha.

1031. 23 K 8

तर्कचन्द्रिका—(पौनि) श्रीकृष्णभट्टकृता

Palm-leaf. 72 Foli. 15½ × 1½ inches
7 lines in a page. Grantha script. Old
Good Good writing.

Wooden boards are added to both sides
of the MS.

Same work as that described under No
457 of this volume

Incomplete

1032. 19 N 18

परिभाषेन्दुशेखरव्याख्या चित्रभा—

ब्रह्मानन्दसरस्वतीकृता

Palm leaf 37 Foll 16 X 1½ inches 8 lines in a page Grantha script Old Injured Good writing

Same work as that described under No 518 of this volume

Begins in the 9th Paribhasa and breaks off in the 26th Paribhasa

1033. 34 K 23

पाणिनीयवादनक्षत्रमाला—अण्वदीक्षितकृता

Palm leaf 65 Foll 15 X 1½ inches 8 lines in a page Grantha script Old Very much injured Good writing

Same work as that described under No 525 of this volume

Contains a fragment the leaves are in disorder

1034. 34 K 27

व्याकरणक्रोडपत्रम्

Palm leaf 8 Foll 14 X 14 inches 9 lines in a page Grantha script Old Injured Good writing

A discussion on the Sūtra आद्यं शतकम्पेड् वलादे (7 2 35)

Incomplete

1035. 38 G 15

स्फोटसिद्धि — षण्डनमिश्रकृता परमेश्वरकृत

व्याख्यासहिता

Paper 370 Foll 8½ X 6½ inches 14

lines in a page Devanāgarī script New Good Good writing

The *Sphotasiddhi* of Mandanamisra is a well known treatise in verse and prose defending the Doctrine of Sphota of Vayakaranaś which was unfavourably criticized by Kumārīlabhaṭṭa in his *Mīmāṃśaslokaṭīkā*. The object of the author in writing the work is to prove that the Doctrine of Sphota should be accepted by the philosophers of Mīmāṃśa school as it is imperative to maintain the verbal authority or *Śābdapramāṇya*. The author of the work is identical with those of the *Brahmasiddhi* *Vidhiviveka* *Bhāṣanaviveka* and *Vibhramaviveka*. Mandanamisra is believed to have lived in the beginning of the 8th century A.D. *Vide* for a critical study on Mandanamisra the introduction to the *Brahmasiddhi* edited by late MM S. Kuppuswami Sastri and published in the Madras Govt Oriental MSS Series No 4, 1937.

Paramesvara's Commentary on the *Sphotasiddhi* mentioned above is called *Gopālīkā* after the name of the Goddess worshipped at Vedaranya in Kunnamkulam Taluk in Cochin State. The Commentator Paramesvara is said to have hailed from the family of Payyur Bhaṭṭaṭṭar in which family the works of Mandanamisra have been preserved, well expounded and firmly established. The author is said to have been the son of Kṣi and the Commentator on the *Tattvabindu* of Vācaspatiṃśra, the *Nītatattvavibhāṣa* of Cidānanda and the *Vibhramaviveka* of

Mandanamisra. He was a disciple of Bhavadāsa his paternal uncle. He has been fixed towards the beginning of the 15th century A.D. For further particulars about the commentator and his family attention may be drawn to the pages 87 to 92 of the Introduction to the Tattva-bindu with commentary edited by Mr. V. A. Ramaswami Sastri in the Annamalai University Series No 3, 1936 and the Introduction to the Meghasandesā of Kālidāsa with the commentary Sumanoramanī, published by the University MSS. Library, Trivandrum, 1946. *Vide* also Dr. C. Kunhan Rāja's note on Pūrṇa sarasvatī published on pages 142 to 148 of the Poona Orientalist Vol. IX. Nos. 3-4; 1944, and his note on the Sumanoramanī published on pages 5 to 7 of the Adyar Library Bulletin, Vol. IX. part I; 1945

Complete.

Beginning :

अभिवन्द्य महादेवं महादेवीं गणेश्वरम् ।
कृतिर्मण्डनमिश्राणां स्फोटसिद्धिर्विविच्यते ॥

प्रकरणमारभामाणां विघ्नपरितमाप्यादिसिद्धये गुण-
संज्ञीतेनलक्षणया स्तुत्या कायवाङ्मनःप्रवृत्तालक्षणया
प्रणया च विशिष्टदेवता पूजयति—

योगदान्तैकदृश्यात्मा यो गदान्तकरो नृणाम् ।

सत्त्वावस्थाणवे तस्मै सत्त्वावस्थाणवे नमः ॥

इति । तस्मै स्थाणवे नमः । कस्मै ? योगदान्तै-
कदृश्यात्मा यो भवति । योगात् दान्त उपरत
एको दृश्यस्यात्मा यः सः । योगः संयोगः परामर्शः ।
एकः केवलः । दक्षिः दृष्टा पुरुषः । दक्षिस्वरूपस्य

पुरुषस्य कर्मविषयतामापन्नं दृश्यं, तस्यात्मा स्वरूपम् ।
तदेवं दृश्यात्मन ईश्वरसंयोगादुपरतत्वं वदता सप्ता-
दु खहेतुराहित्यं दर्शितम् ।

End :

नन्वेवं स्फोटसिद्धिः पूर्वाचार्यैः कृता । सैन च त्व-
यापि कृता । किमनया प्रयोजनम् ? अत आह—

सान्द्राविद्यातिमिषटलच्छादितान्तर्दशो ये

दृष्टिं मन्दो वरमुनिमते कुर्वते सावमानम् ।

तेभ्योऽविद्यातिमिरपरलोल्लेखिनी सहितेयं

स्पष्टन्यायैर्वदितसुमतिर्दर्शिता स्फोटसिद्धिः ॥

सान्द्राया घनाया अविद्याया विद्याप्रागभावेन
विपर्ययज्ञानेन . . . . . स्पष्टन्यायैरित्यादिना ।
पूर्वाधेन तत्रत्यः पूर्वाधो विवृत इति प्रतिज्ञात सर्वमवि-
कलमेव प्रतिष्ठितम् ।

. Colophon :

इति स्फोटसिद्धिव्याख्याया गोपालिकाख्याया सप्त-
विंशः श्लोकः समाप्तः ।

तत्त्वविन्दोः कृता येन व्याख्या तत्त्वविभायना ।

तेनेय रचिता व्याख्या नाम्ना गोपालिका स्मृता ॥

शब्दानां पालक ह्येतदस्या मूलं निबन्धनम् ।

एषा व्याख्येयशब्दानामुपादानं च पालिका ॥

नन्दगोपसुता देवी वेदाङ्गपनिवासिनी ।

मात्रा गोपालिका नाम्ना सेवितास्मदपेक्षया ॥

तत्प्रस्तादादिय व्याख्या मया विरचिता किल ।

इति गोपालिकासंज्ञामस्या व्याचक्षते बुधाः ॥

मण्डनाचार्यकृतयो योग्यतिष्ठन्त कृत्स्नगः ।

तद्दृश्येन मयाप्येषा रचिताऽऽद्य देवताम् ॥

ब्रह्मविष्णुमहेशानरूपिणी विश्वमात्मम् ।

कृतिं पितृमानस्य भद्रदातमनन्तरम् ॥

गुरुनन्दाश्च रचिता व्याख्येयं क्षम्यता बुधैः ।

SUPPLEMENT

यन्न्यूनमतिरिक्तं च दुरुक्तं चेह किंचन ॥
 परमेश्वर एवास्याः कर्ता साक्षान्निरञ्जनः ।
 नायं जनस्तु तन्नामा साञ्जनो मन्दचेतनः ॥
 यथोक्तं भट्टपादैः—
 यदीयशक्त्यनाविष्टं जगत्स्पन्दितुमक्षमम् ।
 युक्तिभिस्तमपह्नातुं कः शक्तः परमेश्वरम् ॥
 इति ॥

1036. C.5.1.1; S.S 10.

लिङ्गनिर्णयः

Paper. 15 Foll. $8\frac{1}{4} \times 6\frac{1}{4}$ inches. 14
 lines in a page. Devanāgarī script. New.
 Good. Illegible writing

This is a transcript made from the MS.
 described under No 412 of this Volume.

The author's name is not known.

Complete.

1037. 26, G. 3.

नानार्थनिघण्टुसंग्रहः

Palm-leaf. 9 Foll $11\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{4}$ inches 11

lines in a page. Malayālam script. Old.
 Slightly injured Good writing.

Wooden boards are added to both sides
 of the MS.

Similar to the work described under No
 821 of this volume.

Beginning.

विमुः सर्वगतं पत्यौ चन्द्रे रविकुचेरयोः । या ।
 अवदातः सितो गौरो विशदश्वेतपाण्डराः । या ।
 छाया त्वनातपे कान्तौ प्रतिबिम्बार्कजाययोः । वि ।
 गौरादित्ये बलीवर्दे ऋतुभेदविभेदयोः ॥
 स्त्री तु स्यादिशि भारत्या भूमौ च सुरभावपि ॥

End.

हालः स्यात् सातवाहनः इयमरः ।
 तत्तद्वयो भूमिका स्यात् इति वै ।
 उपनायकचरितरणेन पताका ।
 उक्तं च—
 दूरात्मबन्धि यद् वृत्त प्रधानस्योपकारकम् ।
 प्रासङ्गिकं च विद्वद्भिः सा पताकेति कथ्यते ॥
 प्रधानभूतस्य रामस्य वृत्ते सु-

APPENDIX I

INDEX OF WORKS NOTICED

	PAGE		PAGE
Atharvapakārikā	297	Kalpādrū	332
Adasomāditisūtrārthavicāra	141	Kavīkalpadruma	150
Amṭkārikā	141, 142	Kākatāliyanāyavicāra	150
Anityatāvādapatra	143	Kātantravṛttiprakāśa	264
Anekamanyapadārthasūtravicāra	143, 144	Kātantrasūtra	253, 264
Abhidhānacintāmaṇi	326	Kāraṇanirūpaṇa	151
Abhidhānaratnamālā	327	Kāraṇavāda	152
Amarakhaṇḍana	327	Kāraṇasamgraha	152
Amaraśeṣa	328	Kāraṇakollāsa	276
Ārīhāvatsūtravicāra	144 to 146	Kāśīkāvṛtti	6 to 9
Avāhityasādhutvavicāra	146	Kāśīkāvṛttivyākhyā Padamañjarī	10 to 13
Aṣṭādhyāyī	1 to 4	Kaumudisāraśamgraha	123
with Vārtika	4, 5	Kṛyānighaṇṭu	333, 334
Aṣṭādhyāyīpradīpa Śābdabhūṣana	5	Kṛyāmālā	153 to 155
Asiddhapanbhāṣārthavicāra	147	Gajasūtravādārtha	155 to 157
Asiddhāvatsūtravicāra	148, 149	Gapapāṭha	127
Ākhyātacandrikā	329	Jumarakaumudī	284
Āndhraśābdacintāmaṇi with Vṛtti	297	Taddhūtapratyayamālā	157
Āndhraśābdacintāmaṇivyākhyā	299	Taddhūttādhikāraṅkrama	158
Uṇādikosha	330	Taraptamapaughasūtravicāra	159
Uṇādīparīṣṭa	283	Tarkacandrikā	159, 414
with Vṛtti	283	Tārāvahī	160
Uṇādisūtra	124, 125	Trīkāṇḍaśeṣa	334, 335
with Vṛtti	125, 126	Trībhūgaśābdānusāśana	300
Uṇādisūtravṛtti	283	Durghaṭavṛtti	161
Upasargavṛtti	272	Dṛṣṭāntasiddhāntjanavākyā • Śarat	336, 337
Ekākṣararatnamālā	331	Dvīrūpakosha	337, 338

Note.—The Appendices I and II give the titles and names in the order of Sanskrit alphabet while the Appendix III gives them in the order of English alphabet

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS.

	PAGE		PAGE
Dhātupāṭha	128 to 131	Nīpatāvyayopasargavṛtti with Ṭikā	163
Dhāturūpāvali	161, 162	Nṛsimhavṛttamālā	301
Nānārthanighaṇṭusamgraha	339, 417	Pañcāśannighaṇṭusāra	392, 393
Nānārthamañjarī	339, 340	Padamañjarīvyākhyā Mañjarīmakaranda	13
Nānārtharatnamālā	340 to 342	Padamālā	165
Nānārthas'abdaratna	343	Padasamgraha	393, 394
Nānārthas'abdaratnavyākhyā		Paramalaghumañjūsā	166, 167
Tarālā	343	Paribhāṣāpaddhati	167
Nānārthasamgraha	344	Paribhāṣāpāṭha	168, 169
Nānārthārṇavasaṁksepa	345	Paribhāṣāpradīpārcis	170
Nāmaliṅgānuśāsana	346 to 358, 360 to 363, 388	Paribhāṣābhāskara	170, 171
with Bālaprabodhikā	360	Paribhāṣāratna	171
with Tamil Ṭikā	347, 350 to 352, 359, 360	Paribhāṣārthaprakāśikā	173
with Telugu Ṭikā	347 to 349, 358 to 360, 362	Paribhāṣārthasamgraha	173, 175
Nāmaliṅgānuśāsanaṭīkā		Paribhāṣārthasamgrahavyākhyā	
Tamil	366, 367	Candrikā	175, 177
Telugu	368	Sārabodhinī	178
Kaṇṇaḍa	369	Paribhāṣāvṛtti	178 to 180
Marāṭhī	370	Paribhāṣāvṛttivyākhyā	180
Amarapañcīkā Tamil	363 to 366, 370	Paribhāṣāvṛttisamgraha	182
Gurubālaprabodhikā Telugu	367	Paribhāṣāvṛtṣekhara	182 to 184
Amarapañcīkā Malayālam	368, 369	Paribhāṣāśekhavyākhyā	189, 191
Nāmaliṅgānuśāsanaśāradavṛtti		Gadā	184, 186, 187
Subodhinī	371	Candrikā	187
Nāmaliṅgānuśāsnavyākhyā	378, 379	Citprabhā	187, 415
Amarapadapārīṣā	376	Tripathagā	188, 189
Amarapadavivṛti	372 to 376	Sarvamaṅgalā	190, 191
Kaumudī	387	Paryāya's'abdaratna	394, 395
Ṭikāsarvasva	384 to 386	Pāṇiniyavādanakṣatramālā	192, 193, 415
Trīkāṇḍaviveka	370	Prakriyākaumudī	42, 44
Padacandrikā	380	Prakriyākaumudivyākhyā	
Vyākhyāśudhā	383, 384	Prakāśa	48, 52
Subodhinī	386	Prakriyāśudhā	53
Nāmasamgrahamālā	388, 390	Prasāda	44, 46 to 48
Nāmitusūtrārthavicāra	162, 163	Prakriyāśīpa	284
Nighaṇṭusamaya	390, 391	Prakriyāsamgraha	271
Nighaṇṭusāra	392	Prakriyāsarvasva	54 to 56
		Prakriyāsāra	267, 268
		Prabodhacandrikā	193

APPENDIX I

	PAGE		PAGE
Prayogasaṃgraha	194, 195	Yanluksaṃgrahas'lokaṇyākhyā	199, 201
Prayogasaṃgrahavyākhyā Prayoga mukha	195	Yathoddesakāryakālāparibhaṣārtha- vācāra	201
Prastāraśekhara	302	Rapratyābhāramāṇa	201, 202
Prākrtaśchandassūtra	303	Rūpāvatāra	57
Prākṛtaśchandassūtravyākhyā	304	Rūpāvatāraṇyākhyā Prakṛtyākālpavallari	59
Prākṛtapadakośa	395	Laghumañjūṣā	202
Prākṛtaprakāśa	285	Laghuśabdenduśekharaṭippaṇa	108
Prākṛtaprakāśavṛtti	287	Laghuśabdenduśekharaṭikā	105, 108
Manoramā	285, 286	Jyotsnā	102 to 104
Prākṛtaṇṇakāśavyākhyā	289	Laghuśabdenduśekharaṇyākhyā	104
Prākṛtamañjarī	287 to 289	Candrakalā	106, 107
Prākṛtarūpāvatāra	289	Bhāvabodhinī	107
Prākṛtasūtra (Vālmiki)	290, 291	Laghusiddhāntakaumudī	60 to 62
(Hemacandra)	293	Lingamṛgaya	139, 417
Prākṛtasūtravṛtti	291 to 293	Lingamṛnayaḥbhūṣaṇa	139 to 141
Prātīpadīkārtiśasūtrārthavācāra	196	Lingānūṣāsana	136
Prāudhamanorāmāvyākhyā Laghu		(Lingaprabodha)	138, 139
śābdaratna	84 to 88	Lingānūṣāsana with Vyākhyā	137
Phīṣūtra	132	Lingānūṣāsanaṇvṛtti	136
Phīṣūtravṛtti	133	Varṇavibhāga	203
Bālabodha	197	Vardhamānasamgraha	268
Bālabodhinī	197, 198	Vakyaṇadīya	204, 205
Maṇipravālakakośa	396	Vākyaṇadīyavyākhyā	
Madhyasiddhāntakaumudī	56, 57	Paddhati	206, 207
Mahābhāṣya	14 to 19	Prakāśa	208 to 211
Mahābhāṣyapradīpaprakāśa	23	Vaṇibhūṣaṇa	305
Mahābhāṣyapradīpavyākhyā		Vidvanmukhabhūṣaṇa	212
Uddyota	23 to 26	Vibhaktiārthakārikā	213
Uddyotana	26, 27	Viśvakokośa	398
Mahābhāṣyapradīpasphūrti	28 to 30	Viśvaparakāśa	398, 401, 402
Mahābhāṣyavyākhyā		Vṛttadyumaṇi	306
Pradīpa	19 to 23, 414	Vṛttamauktika	306
Pradīpikā	30	Vṛttaratnākara	309 to 311
Siddhāntaratnaprakāśa	31	Vṛttaratnākaraṇyākhyā	317, 318
Mādhavīyadhātuvṛtti	133 to 136	Candrikā	311
Medinī	396	Dhīśodhinī	312, 313
Mukhabhūṣaṇa	199	Maṇinidhi	313
Mugdhabodha	274, 275	Maṇimañjarī	314

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS.

	PAGE		PAGE
Mṛtasamjivani	315	S'ābdikacintāmaṇ	38, 40
Lalitā	316	S'rutabodha	323, 324
Sukavihrdayānandini	317	S'rutabodhavyākhyā Jyotsnā	324
Vṛttaratnāṇava	319	Ṣaḍbhāṣācandrikā	294, 295
Vṛttaratnāvali	320, 321	Ṣaḍbhāṣāvivarāṇa	295
Vṛttaratnāvalivyākhyā	321	Samkṣiptasāra with Vṛtti	278 to 280
Vṛttalakṣaṇa	322	Samkṣiptasāraṭīkā	280, 281
Vṛttidīpikā	213, 214	Samkṣiptasāraṭīkāvyākhyā. Kaumudī	281
Vaijayanti	402, 404	Samkṣiptasāravvyākhyā Sārārtha-	
Varyākaraṇabhūṣaṇa	214 to 216	dīpikā	282, 283
Varyākaraṇabhūṣaṇasāra	216 to 218	Samāsakusumāvali	235, 236
Varyākaraṇabhūṣaṇasāravvyākhyā		Samāsacakra	236 to 242
Darpaṇa	218	Samāsanirūpaṇa	243
Varyākaraṇamattonmajjana	219	Samāsapaṭala	243
Vyākaraṇakroḍapatra	219 to 225, 415	Samāsasamgha	244
Vyākaraṇadīpavyākhyā Prabhā	225	Sarasvatīkaṇṭhābharaṇa	276
Vyākaraṇapraves'aka	226, 227	Sarasvatīkaṇṭhābharanavyākhyā	
Saktisphuṭa	228	Hṛdayabhāṣi	277
S'ābdakaumudivyākhyā	62	Sarasvatīvilāsa	411
S'ābdakaustubha	31 to 35	Sādhutvādinirvacana	244
S'ābdakaustubhaṭīkā		Sārasvatadhātupāṭha	260
Bhāva-pradīpa	35 to 37	Sārasvataprakriyā	252, 254 to 258
Viṣamī	37	Sārasvataprakriyāvyākhyā	
S'ābdatāṇḍāva	228	Mandanabhāṣya	258
S'ābdabhedaparakāṣa	404, 406, 407	Sārasvatasūtrapāṭha	261
S'ābdamañjari	229 to 232	Sārasvatāsūtravyākhyā Siddhānta-	
S'ābdamālā	232	Candrikā	262, 263
S'ābdalingārthacandrikā	407, 408	Siddhāntakaumudī	63 to 77
S'ābdalingārthacandrikāvyākhyā		Siddhāntakaumudītippaṇa Pañktiprakāśa	122
Drṣṭāntasiddhāntajana	408, 409	Siddhāntakaumudivyākhyā	
S'ābdas'ābdārthamañjūṣā	409	Tattvabodhini	88 to 95, 414
S'ābdas'ābdārthamañjūṣāvyākhyā		Praudhāmanoramā	78 to 84, 414
Dhaukā	410, 411	Bālamānoramā	115 to 117
S'ābdasāmśkāra	233	Bṛhacchābdenus'ekkhara	97
S'ābdānus'āsana	269	Mitavādinī	120
S'ābdānus'āsanaavyākhyā		Laghus'ābdenus'ekkhara	97, 99 to 102
Amoghavṛtti	270	Vilāsa	109
S'ābdacandrikā	273	Siddhāntaratnākara	112 to 115
S'ābdasiddhānta	234	Sukhabodhini	117, 119

APPENDIX I

	PAGE		PAGE
Sudbākara	120 to 122	Śphoṭacandrikā	246
Subodhini	95, 97	Śphoṭavāda	247, 248
Sumanoramā	110, 111	Śphoṭasiddhi	248, 415
Siddhāntakaumudisaṃgraha	77	Hayavaraṭasūtravicāra	248
Siddhāntasudhānidhi	40	Halantyasūtrārthavicāra	249
Sulopacarcā	245	Halāyāpsūtrārthavicāra	249
Sūtraprakāśa	40	Hārāvali	412, 413
Stbānivatśūtravicāra	246	Hrasvanadyāpa itī sūtrārthavicāra	250

APPENDIX II •

INDEX OF AUTHORS

	PAGE		PAGE
Ajayapāla	344	Kaiyaṣa	19 to 23, 414
Atharvanācārya	300	Kondubhaṭṭa	214 to 218
Anubhūtiśvarūpācārya	252, 254 to 258	Kramadiśvara	278 to 280, 283
Annambhaṭṭa	26 27	Kṣirasvāmin	163
Appayadiksita	192, 193, 388, 390, 415	Gangādharaḍikṣita	225
Appayācārya (Bommakaṇṭi)	378, 379	Gaṇapatiśāstrin	157
Appāduksita <i>alias</i> Appāsudhi	40, 171, 178	Gaṇeśabhasak	232
Abhayacandra	271	Gopālakṛṣṇaśāstrin	38, 40
Abhirāmaṣṭyālamkāra	281	Gopālācakraṣartan	282, 283
Amaracandra	151	Goyicandra	280, 281
Amarasimha	346 to 363, 388	Cakoraḥhaṭṭācārya	336, 337
Ahobalapāṇḍita	299	Candraśekhara	306
Irugappa Daṇḍanātha	340 to 342	Jayakṛṣṇa	95, 97
Udayamkara	102 to 104, 143, 144, 170	Jayāditya	6 to 9
Kanakasabhāpati	316	Jātavedaḍikṣita	371
Karmadhara	264	Jñānendrasarasvatī	88 to 95, 414
Kāṇḍahara	228	Tāṇḍakabrahmañānandasarasvatī	224, 225
Kallolabhaṭṭācārya	408, 409	Tirumalayajvan	110, 111
Kātyāyana	4, 5	Tiruveṇkaṭapa	367
Kālidāsa	320, 321, 323 324, 343	Tilaka	163
Kṛṣṇa (Śeṣa)	48, 52	Tṛivikrama	291 to 293
Kṛṣṇamācārya	245	Damodaramiśra	305
Kṛṣṇamiśra	35 to 37, 258	Durgasimha	126
Kṛṣṇaśāstrin	120 to 122	Dhanamjaya	390, 391
Kṛṣṇasudhi	143, 150	Dhanamjayabhaṭṭācārya	394, 395
Kedārabhaṭṭa	309 to 311	Dharmakṛti	57
Keśavadaivajña	332	Dharmasūri	173
Keśavasvāmin	345	Nannayabhaṭṭa	297

APPENDIX II

	PAGE		PAGE
Nayanānandaśāṣṭan	387	Mandanamiśra	415
Nāgeśa 23 to 26, 97, 99 to 102, 166, 167, 182 to 184, 202, 247, 248		Mannudeva	104
Nārāyaṇa (Govindapura)	5	Mallinātha	376
Nārāyaṇa (Daṇḍanātha)	277	Mahādeva (Vedāntin)	330
Nārāyaṇa (son of Viṣṇubhadra)	249	Maheśvara (son of Rāmacandra)	386
Nārāyanapurohita	313, 314	Maheśvara (son of Śrī Brahman) 398, 401, 402, 404, 406, 407	
Nārāyanabhaṭṭa (son of Rāmeśvara)	317	Māṅkiyadeva	126
Nārāyanabhaṭṭa (son of Brahmadatta) 54 to 56		Mādhava (son of Govinda)	324
Niculakavi	343	Mādhava (son of Māyaṇa)	331
Nilakaṭṭhaviśāyapeyī (son of Vara deśvara)	117, 119	Mādhavasarasvatī	53
Nṛsiṃha (son of Annadāśrī)	59	Murārimīśra	410, 411
Nṛsiṃhabhāgavata (son of Venkaṭasūri)	319	Meghavijaya	273
Patañjali	14 to 19	Medinikara	396
Paramēśvara (son of Ṛṣi)	415	Yadunandana	284
Pāṇini 1 to 5, 127 to 131, 136		Yasāvanta	306
Pṛthivīśvara	137	Yādavaprakāśa	402, 404
Puruṣottamadeva	334, 335, 412, 413	Raṅganāthadikṣita	13
Pradyumnācārya	284	Rāghava	339, 340
Prabhāvallabha	311	Rāghavendrācārya	188, 189
Pravartṥakopādhyāya	28	Rāmakṛṣṇabhaṭṭa (son of Tirumala bhaṭṭa)	112 to 115
Bālasarasvatī	295	Ramacandra (Pāṭhaka)	201, 202
Bālasūri	197, 198	Ramacandrācārya	42, 44
Bṛhaspati (Rāyamakuṇḍa)	380	Rāmācandrāśrama	262, 263
Baijaladeva	193	Rāmanāthaviśvāśāspati	370
Brahmānandasarasvatī	187, 415	Rāmapāṇiāda	287
Bhaṭṭamallā	329	Rāmabhadradikṣita	180
Bhaṭṭojidikṣita 31 to 35, 63 to 84, 136, 219, 414		Rāmasūri	139 to 141
Bharatasena	276	Lakṣmīdhara (son of Yajñeśvara)	294, 295
Bhartṥhari	30, 204, 205	Lakṣmīnṛsiṃha	109
Bhānujīdikṣita	383, 384	Liṅgayasūri	372 to 376
Dhāmaha	285, 286	Varadarāja	56, 57, 60 to 62
Bhāskara	342	Vararuci	194, 195, 243, 285
Bhāskararāja	315	Vāmana	6 to 9
Bhairavamīśra	106, 107, 189	Vālmiki	290, 291
Bhojadeva	276	Vāsudeva	363, 369
Māṅgaleśvara	235, 236	Vāsudevādikṣita	115 to 117
		Vijāhala (son of Nṛsiṃha)	44, 46 to 49

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS.

	PAGE		PAGE
Vitṭhala (Vidagdhacūḍāmaṇi)	369	S'rikṣṇabhaṭṭa (Mauni)	152, 159, 213,
Vidagdhacūḍāmaṇi	392, 393		214, 246 414
Virūpākṣayajñan (son of Rāmacandrā-		S'rinātha	312, 313, 322
dhvarin)	301	S'rinivāsa (Vājasaneyin)	302
Viśvakavi	398	S'rīharṣa	327, 337, 338
Viśvanāthabhaṭṭa	187	S'vetavanavāsīn	125, 126
Viśveśvara (pupil of Lakṣmīdhara)	40	Saridvallabhamisra	411
Virapāṇḍya	333, 334	Sarvānanda (Vandyagaṭi)	384 to 386
Vṛṣabhaddeva	206, 207	Sarveśvara	28 to 30
Veṅkatarāṅga	138, 139	Sāyaṇa	133 to 136
Veṅkaṭācārya (son of Appayācārya)	155, 156	Śuṅharāja	289
Veṅkaṭādrībhaṭṭa (Prayāga)	212	Siṅṭarāma	366
Veṅkaṭeśvara (son of Liṅgappa)	363 to	Siradeva	179, 180
	365, 370	Sujanabhaṭṭa	407, 408
Vedāntācārya	123	Sūlhaṇa	317
Vaidyanātha (Pāyaguṇḍa)	184, 186, 187	Setumādhavācārya	107
Vaidyanāthasāstrin (son of Ratnagiri-		Svayamprakāśānanda (pupil of	
dikṣita)	62, 173, 175	Advaitānanda)	175, 177
Vopadeva	150, 274, 275	Haṁviramīśra	409
S'ankarabhaṭṭa	105, 191	Haradatta	10 to 13
Sāntanu	132	Haridīkṣita	84 to 88
Saraṇadeva	161	Harivallabha	218
Sarvavarman	263, 264	Harīhararāya	331
Sākaṭāyana	269	Harṣakṛti	260
S'ivādāsacakravartin	283	Harsavardhana	137
Sivaramendrasarasvati	31	Halāyudha	327
S'esas'arman (Kāśī Sesaśāstrin)	190, 191	Hemacandra	293, 326
S'esādrisudhi	170, 171	Helārāja	208 to 211

APPENDIX III

GENERAL INDEX

	PAGE		PAGE
ABBANAYAJVAN	110, 111	Akbar	48
Abhayacandrasiddhāntasūri	271	Ākhyātacandrīkā	329, 330
Abhidhānacintāmanī	326	Ālagrāmam	272
Abhidhānaratnamālā	310, 327	Ālambikārasarvasvavyākhyā	289
Abhidharmakośa	205	Allahabad	182, 202
Abhinavaśabdānusāsana	299, 300	Allāla	71
Abhirāmavidyālambikā	281, 282	Ālokaśiddhāntjana	26
Ābhoga	109	Amalāuanda	109
Ācāryavarya	381	Amaracandra	151
Acyuta	54	Amaradatta	371
Acyutakṛṣṇānanda	176	Amarakhandana	327, 328, 336, 408, 409
Acyutapīśāraṇi	226, 227	Amarakośapadavivṛti	372
Adasomādītisūtrārthavicāra	141	Amarakośodghoṣṭana	164
Ādenna (Ravinūtula)	29	Amaramālā	381
Ādhārabbhaṭṭa	79	Amarapadapārijāta	377, 378
Ādinātha	265, 266	Amarapadavivṛti	367, 372
Ādityavarman	292	Amarapañcīkā	359, 363
Advaitacintāmaṇi	214	Amaras'eṣa	328, 329, 335, 389
Advaitānandasarasvatī	176	Amarasīmha	150, 232, 310 to 327, 328,
Āgamālaya	410		333, 335, 346 to 363, 367 to 374, 377
Agnikunāra	10		to 380, 382 to 384, 386 to 388, 392,
Āhitāgmiṣṭha	199		399, 400
Anmedabad	168	Amaravīka	386
Ahobalādhvarin	65, 114	Ambalapuzha	54
Ahobalapāṇḍita	299	Ambilālagrāmam	225
Ahobalapāṇḍityamu	293	Amoghavarṣa (Rāṣṭrakūṣa)	269, 270
Ajayapāla	310, 344, 371	Amoghavivṛti	269, 270
Akalāṅkādeva	297, 300, 391	Amṛtataraṅgi	164

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS

	PAGE		PAGE
Anabhā	48, 50	Ārambhasiddhi	167
Anahillapuri	273	Arhanandin	292
Ānandajñāna	253	Arthavatsūtravicāra	144 to 146
Ānandarāyamakhin	115, 180, 181	Āryabhaṭṭa	125
Anandasūri (Kolācala)	334	Āś'cāryamañjari	388
Ananta	2, 378	Asiddhavatsūtravicāra	148, 149
Anantācārya (S'eṣa)	42, 45, 46	Asṭādhyāyī	1 to 6, 15, 32, 38 to 40, 42,
(Kodiyālam)	230		54, 63, 74, 78, 124, 127, 128, 169,
Anantālvār	62		170, 174, 179, 201, 222, 277
Anantanārāyaṇaśāstrin	38	Atharvaṇācārya	297, 300
Anapota	378	Atharvaṇakārikā	297, 300
Anargharāghavavyākhyā Istārtha		Aucityavicāracarcā	208
kalpavalli	294	Aufrecht, T	102, 137, 143, 164, 167, 170,
Āndhrakavulacaritramu	297, 298		176, 184, 185, 260, 327, 387
Āndhramahābhāratamu	298	Autthāsanika	280, 281
Āndhras'abdacintāmani	295, 297 to 299	Āvadhūtasarasvatī	320
vyākhyā	299	Avahītyasādhutvaicāra	146
Anekamanyapadārthasūtravicāra	143, 144	Avanti	106, 205
Anekārthakośa	397, 398	Avimuktācārya	45
Anekārthasamgraha	326	Ayodhyā	36
Anhilvara	326	Ayyanappan	362
Aniṭkārikā	73, 141, 142	Ayyanāṇayinnār	272
Anityatāvādapatra	143	Ayyāśāstrī	375
Annadātrīsūri (Kaleya)	59, 60	Ayyāvayyāṅgar	230
Annamācārya (Tālapākkaṁ)	360, 367	Azhakiyamaṇavālaṅgiyar	62
Annambhaṭṭa	26, 27		
Annapūrṇāmbā	115	BĀDARĀYANI	410
Annāśāstrin	351	Bāhaṭamu	295
Aṇṇayācārya	155, 156	Barjaladeva	193, 194
Anubhūtiśvarūpācārya	252 to 259, 261	Baḷi	204, 206
Aparājita	10	Bālabhāgavata	327
Āpastamba	334	Balabhārata	278
Apisālī	232	Bālabodha	197
Appādikṣita alias Appāsudhi	40 to 42,	Bālabodhini	197, 198, 273
	171, 172, 178	Bālāditya	317
Appayācārya	378 to 380	Bālaṅgiyā	4
Appayāḥkṣita	40 to 42, 77, 117, 118, 172,	Bālakaumudī	140
	178, 192, 193, 236, 388 to 390, 403, 415	Bālākṣṇa (Payagaṇḍa)	104, 185
Appayāśāstrulu	376	Bālākṣṇa (son of Viś'vanātha)	225

APPENDIX III

	PAGE		PAGE
Bālaṃanoramā	78, 115	Bhāṣyārāja	315
Bālaṃbhaṭṭa (Payagūṇḍa)	184, 185	Bhāṣyatattvaivēka	117
Bālāprabodhikā	360	Bhaṭṭamalla	329
Bālārāma	34 35, 82, 93, 311	Bhaṭṭikāvya	199
Bālasarasvatī	295, 296	Bhaṭṭojidiksita	23, 31, 33, 37, 43, 45,
Bālasarasvatīyamu	295, 298	56, 60, 63, 64 to 83, 85, 86, 88, 95, 97,	
Bālasāstrin	6	109, 112, 115, 117, 120, 121, 123, 133,	
Bālasūri	197, 198	136, 141, 146, 152, 155, 156, 174, 201,	
Bāṇa	137	214, 219, 223, 228, 233, 250, 275, 283,	
Bangalore	293	384, 405, 414	
Belvalkar, S K	260	Bhavadāsa	416
Benares	6, 205, 253, 337, 397, 412	Bhavadēvamīśra	106, 107, 189, 190
Bhagavadgītābhāṣya	403	Bhāṇānandīprakāśikā	174
ṭippaṇi	254	Bhavanātha	265, 266
Bhāgavata	337	Bhāṇānāivēka	415
Bhāgavrtti	182, 370, 381	Bhavanī	29
Bhāguri	310, 333, 399, 400	Bhavaskanda	345
Bhairava (Yelakūci)	295, 296	Bhavanagar	326
Bhairavamīśra	106, 107, 132, 189, 190	Bhāṇi, Joshi	142
Bhaktapurī	130	Bhīma	381
Bhallaṇighaṇṭu	310	Bhīmasena	81, 85, 128, 129
Bhāma	292	Bhojadeva	45, 68, 71, 252, 276, 277, 343, 344
Bhāmaha	285, 286	Bhōṇighaṇṭu	310
Bhāṇujidiksita	84, 86, 208 383, 384	Bhojavyākaraṇa	252
Bharadvājabhaṭṭa	137	Bhramaragitaprabandhamu	295
Bhāratabhāṣāvyākaraṇamu	298	Bhudhara	265
Bharatamallika	276	Bhūpālānṛyinar	362
Bharatamīśra	248	Bhūtīrāja	209 to 211
Bhāraṇi	278	Bhuvanagiri	367
Bhartṭhari	19, 30 to 32, 36, 45, 204,	Bodhāṇasautasūtra	115
	205, 211, 247	Bombay	152 288 292, 304, 305, 307, 337,
Bhartsu	208	383 386, 390, 405, 412	
Bhāṣāvanuśāsanacārya	298	Bopadeva	213
Bhāṣāvṛtti	335, 370	Brahmadatta	54
Bhāskara	341, 342	Brahmānandasarasvatī	415
(Ātreya)	317	Brahmasiddhi	415
(Bhaṭṭa)	350	Brahmasūtrabhāṣya	403
Bhāskararāya	315, 316	Brahmasūtravṛtti	26
Bhūsurānandanātha	315	Bṛhacchhabdaratna	85

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS

	PAGE		PAGE
Bṛhadarṇyakopānīśad	39	Cochin	226, 227, 415
Bṛhaspati (Rāyamakūja)	380, 383	Cokl anātha	158
CAKORABHAṬṬĀCĀRYA	336, 337, 409, 410	Colebrooke	185
Cakrapāni	117	Coliyappa	216
Cakravartin	388	Conjeevaram	157
Calcutta	254, 330, 397	Cowell, E B	285
Cambay	259	Cūdāmaṇi	310
Caṇḍeśvara	303	DĀMODARA	381, 398, 399
Caṇḍikāvilāsamu	298	Dāmodaramiśra	301, 305
Candra	137, 142, 150, 204, 206, 232	Dāśaratha	390
Candragomin	252, 371	Daulataraya	106
Candrakalā	107	Delhi	260
Candrakīrti	260, 261	Deśīkadāsa	95
Candrālokaṇyakhya Śāradas'arvari	301	Deśīnāmamālā	326
Candraprabha	273	Devabhṭṭa (Dehāvah)	79, 80
Candraśekhara	306 to 308	Devacandra	293, 326
Candrāvatī	193	Devagiri	274
Candravyākaraṇa	142, 252	Devāji	1
Candrika	176	Devaṇabhaṭṭa	273, 371, 372
Caṇḍrikāparinayamu	295	Devanandin	370
Cangadevabhṭṭa	318	Devanārāja	54, 55
Cangama	301	Devanātha	265 to 267
Carakasambhita	398 to 400	Devapuri	4
Carudevasastrin	205	Devas'ānikara Joshi	258
Caturvargacintamani	274	Devasūri	260
Caturvedadiksita	13, 14	Devayasas	206 to 208
Catussastikalanirṇaya	300	Devīdatta	35, 36
Chakravarti Ayyangar		Devohar	274
(Dharmādhikāri)	333, 334	Dhanamjaya	310 390, 391, 394
Chandalykaustubha	315	Dhanamjayabhṭṭacarya	394, 395
Chandobhāskara	315	Dhanamjayakośa	390
Chandovicitibhaṣya	403	Dhanuṣpalanighanṭu	310
Chingleput	333	Dhanes'vara	274
Chinna Subha	351	Dhārā	276
Cidananda	415	Dharaṇi	310, 371
Cidrupas'rama	225 226	Dharmakīrti	57
Citprabha	188	Dharmas'as'trasamgraha	185
Citraratnakara	238	Dharmas'lokacaturdasī	48

APPENDIX III

	PAGE		PAGE
Dharmasūri (Pandita)	173	Gṛadadharabhaṭṭa	91, 202
Dharmas'varabhaṭṭa	196	Gadadharaguru	225
Dhātucandrodaya	117	Gadasimha	387
Dhātuparājaya	161	Gadhipura	398, 399
Dhātupaṭha	127 to 131, 133, 150	Gadibhaṭṭa	410
Dhātupradīpa	161, 370	Gajasūtravādartha	155 to 157
Dhātupratyayapañcīkā	57, 58, 131	Gambhīrarayadiśita	315, 316
Dhaturatnavali	62	Gaṇapāṭha	127, 128
Dhāturūpāvali	161, 162	Gaṇapatis'astrin, MM	157, 219
Dhaturvrtti	134, 164, 179	Ganaratnamāhodadhi	277, 344
Dhīś'odhini	312	Gaṇavrtti	164
Dhṛṭisimha	412, 413	Gaṇesa (Daśaputra)	44, 77
Dhvanimāñjarī	410	(Kherada)	185
Didhītyyākhyā	26, 174	Ganes'abhisak	232, 233
Dīgviṣayamahākāvya	273	Gangādāsa	48, 50
Dīpīma	71	Gangadhara	371
Dīvākaraḥhaṭṭa	336, 407	(son of Kṛṇa)	89
Dṛṣṭāntasiddhāntajana	328, 336, 407	Gangadharadiśita	225, 226
Vyākhyā Ś'arat	336, 337, 409	Gangādharasudhi	34
Durbala	203	Garbe, R Dr	330
Durgā	104	Garudapurāṇa	263
Durgasimha 45, 124, 126, 142, 161, 264, 371		Gaudapādakārikabhāṣyaṭīkā	253
Durgasimhavrtti	265	Gaurāṅgamallika	276
Durghatavrtti	117, 161	Gitagovindavyākhyā Ś'rutirāṅjanī	279
Dvādaśāhayājñin	62, 117	Gobhila	410
Dvāraka	232	Gonaḥhasāra	271
Dvīpapakṣa	337, 338, 404	Gopālacākravartin	282, 283
Dvīsandhanakāvya	390	Gopalacarya	45
		Gopaladeva	104
EDAPPALLI	295	Gopaladesika (Vaṇḍipuram)	66
Eggeling, J	283	Gopalakṛṣṇa	42
Ekākṣararatnamālā	331	Gopālakṛṣṇas'astrin	39, 39, 41
Ekoti	180	Gopalanigbaṭṭu	310
Emberumānār Jiyar	62	Gopālasarasvatī	44
		Gopālikā	415, 416
FRANKE, DR	137	Gopinātha	266
		Govardhana	371, 381, 410
GADĀ	184	Govardhanabhaṭṭa (Mauni)	88, 95, 152,
Gadādharma	327		213, 214, 246, 247
Gadādharī (Son of Trilocana)	265		

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS

	PAGE		PAGE
Govardhanadhārin	48	Harililā	274
Govinda (Daśaputra)	43, 402	Hariprabodha	381, 387
(Bhaṭṭa)	258	Harivallabha	218
(father of Mādhava)	324	Harivaiṣṇava	246
(father of Bṛhaspati)	380, 381	Harivṛṣabha	205, 206, 208
Govindabhaṭṭa (son of Cāṅgadeva)	318	Harsakīrti	260, 271
(father of Śrinātha)	312	Harṣavardhana	137
Govindācārya	253	Harṣakṣa	204, 206
Govindadāsa	185	Hastagiriṇātha	70, 93
Govindapuram	5	Hayavarṣṭasūtravācāra	248
Govindarāja	328	Helārāja	134, 208 to 211
Goyicandra	280 to 282	Hemacandra	167, 252, 272, 273, 293,
Gūḍhārthabhāvaṇi	48		295, 296, 300, 310, 333
Gurubālaprabodhikā	360	Hemādri	294
Gurumūrti	97	Hemaharisaṅga	167, 168
Guruvāyūr	54	Hemasūbha	250
		Hirādhara	193, 194
HAIMAKAUMUDĪ	273	Hrasvanadyāpa iti sūtrārthavācāra	250, 251
Haimavyākaraṇa	167	Husen Shah	265
Halantyaśūtravācāra	249		
Halāyudha	303, 310, 327, 339, 371	INANIGHAṆTU	310
Halāyāpsūtravācāra	249	Indu	232
Hamir	303	Indugrāma	125
Hanviraṁśa	327, 336, 389, 409, 410	Iṅgappa (Daṇḍanātha)	340 to 342
Haradatta	10 to 13, 40, 78, 132, 201, 249, 410	Īśvarasūri	149
Haraprasāda Śastry, MM.	252, 269, 275,	Īśvarasāmin	164
	276, 280, 282, 381, 384, 397		
Harasūbhadeva	303	JAGADUPAKĀRIṆĪ	341
Hārāvali	355, 371, 412, 413	Jagannāthapaṇḍita	48
Haribhāskara	305, 315, 317	Jagannāthāśrama	48
Haribhaṭṭa	232, 233	Jainendra	150, 232
Haricandra	399	Jainendravācāraṇa	252
Haridiksita	6, 23, 25, 84 to 88, 97, 106,	Jaiyāṭa	19, 20
	117, 173, 203, 247	Jāmbavatīvijaya	381
Harihara II	331, 332, 340	Jammu	170, 330
Hariharakhāṇ	276	Jānaki	96, 159, 160, 246, 247
Hariharastuti	302	Jānakīharaṇa	388
Hariharendra	31	Jānakīparīṭaya	62
Harikārikā	204	Janamejaya	412, 413

APPENDIX III

	PAGE		PAGE
Jātavedadikṣita	371, 372	Kamalākaraḥṭṭa	318
Jayāditya	6 to 10, 78, 278	Kāmapāla	326
Jayakośa	310	Kāmayabhaṭṭa	372, 374
Jayakṣṇabhaṭṭa	88, 95, 96, 152, 159, 213	Kamparāja	133 to 135
Jayāpīḍa	6, 7	Kamsavadha	287, 481
Jayasūruha	182, 203	Kanakasabhāpati	316
Jayasūmṭhakalpadrūma	182	Kāñci	389, 403
Jeypur	203	Kane, Prof	372
Jinasena	292	Kanauj	137
Jñānatarāṅgī	324	Kapphaṭṭabhyudaya	388
Jñānendrasarasvatī	88 to 95, 117, 119, 414	Kāraṇatūṭipāṇa	151
Jumarakaumudī	284	Kāraṇavāda	152
Jumarananda	252, 278, 279, 281	Kāraṇasaṅgraha	152
Jumaraṇyākaraṇa	252, 278, 370	Kāraṇakollāsa	276
Jyotiṛatna	282	Karikāvalī	275
Jyotiṣasāroddhāra	260	Karmadhara	263 to 265, 267
Jyotsnā	143, 324	Karmavipāka	67
KAIVALYENDRA	117	Karnāṭakaśabdānuśāsana	297
Kaiyaṭa	15 to 17, 19 to 21, 26, 28, 30, 32, 36, 63, 78, 134, 143, 155, 156, 201, 208, 234, 249, 278, 414	Karpūramanjanīvyākhyā	289, 290
Kākatālianyāyavicāra	150	Kāśakṛtsna	150, 232
Kākojī	181	Kāśī	48, 318
Kalā	203	Kāśīkā	184 to 186
Kalādhara	228	Kāśīkāvṛtti	6 to 9, 45, 78, 142
Kālajñānadīpikā	43, 46, 47	Kāśīkāvṛttivyākhyā Padamañjarī	10 to 13
Kālanīṭṭayadīpikāvīvaraṇa	45	Kashmir	263
Kālāpavyākharana	252, 263, 267	Kastūrī Ayyan (Komal)	119
Kalbaṇa	208	Kātantramāntraprakāśa	265, 267
Kālidāsa	239, 278, 308, 320, 321, 323 to 325, 343, 346, 416	Kātantrasūtrāṇi	263, 264
Kalīṅga	370, 381	Kātantravistara	268
Kalivṛṇambana	117	Kātantravṛtti	264
Kaṭṭolabhaṭṭācārja	328, 336, 337, 407 to 409	Kātantravṛttiprakāśa	263, 264
Kalpadru	332, 333, 389	Kātantravyākharana	252, 370
Kalpataru	109	Kātyāyana	4, 2, 15, 55, 64, 124, 131, 159, 170, 204, 219, 234, 263, 264, 285, 288, 333, 371, 399, 400
Kalyāṇa	48, 51	Kaumāraṇyākaraṇa	252, 263
Kāmākṣī	117, 119	Kaumudī	381
		Kaumudīnāṭakamu	295
		Kaumudīśaraṇaṅgraha	123, 124

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS

	PAGE		PAGE
Kavacakravartin	381	(Llakūci)	295, 296
Kavicandra	282	(father of Mahādeva)	- 185
Kavikalpadruma	150	Kṛṣṇadāsa	387
Kavikāvya-kālpānā	164	Kṛṣṇadeva	104
Kavipradīpācūdāmaṇi	381	Kṛṣṇadevarāya	278
Kavirahasya	327	Kṛṣṇamācārya, M Dr	265, 378
Kavīśirobhūṣaṇa	299, 300	Kṛṣṇamācārya, R V	161, 245
Kāvyapradīpavyākhyā Prabhā	184	Kṛṣṇamācārya, V	247, 296
Kāvyaprakāśavyākhyā Udāharaṇa		Kṛṣṇamīśra	35 to 37, 268
candrika	184	Kṛṣṇamitra	203
Kedārabhaṭṭa	309 to 313, 315 to 318	Kṛṣṇanandayati	294
Keith, A B	346	Kṛṣṇapandita	113
Kesaribhattācārva	408	Kṛṣṇapuradeva	345
Kesava	20	Kṛṣṇarāja	190
(nephew of Mahādeva)	398, 399	Kṛṣṇasāstrin	120 to 122
Kesavabhaṭṭa	371	Kṛṣṇasudhi	143, 160
Kesavabhīṣak	150, 274, 275	Kṛṣṇasvāmin	66
Kesavadaivajña	310, 332, 333, 388	Kṛṣṇatātācārya	347
Kesavamīśra	149	Kṛṣṇavilāsa-kāvya	287
Kesavanighaṇṭu	339	Kṛṣṇayyar	352
Kesavasvāmin	271, 345, 346	Kṛṣṇsimha	383
Kirātārjunīya	173	Kṛṣṇendra	208
Kṛṣṇamāmbā	315	Kṛṣṇasvāmin	45, 133, 163 to 165, 272,
Kondubhaṭṭa (son of Raṅgoṇi			346, 372, 373, 381
bhaṭṭa)	214 to 218	Kṣīratarāṅgini	164
Koṇḍubhaṭṭopādhyāya (Carkūri)	63, 106,	Kulottungacola	345
	109, 219, 294, 295	Kumārāgiri	202
Koṇḍubhaṭṭamahopādhyāya (Mahi		Kumārāpāla	273, 293
dhara family)	109	Kumārasīṅgabhūpāla	378
Koṭṭayam	368	Kumārātātācārya	347
Koyampuri	130	Kumārīlabhatta	415
Kramadīvara	252, 278 to 281, 283	Kuñcika	203
Kṛṣṇagopanakāvya	48	Kunhan Rāja, C Dr	287, 416
Kṛṣṇamālā	153 to 155	Kunnamkulam	415
Kṛṣṇanighantu	333, 334	Kuppusāmi S'āstrī, S MM	415
Kṛpāvijaya Kavi	273, 274	Kūrmācala	218
Kṛṣṇa	304	Kuṭūhalavṛtti	115
(Patañjardhana)	89	Kuvalayanandavyākhyā	
(S'esa)	42, 45, 46, 48, 49, 51, 52, 63	Alamkāracandrikā	184

APPENDIX III

	PAGE		PAGE	
LAGHUMANJŪSĀ	97, 166, 202, 319, 248	Līṅgānusāsana	127, 136, 137	
Laghumañjūsāvyākhyā Kalā	184	(Lingaprabodha)	138, 139	
Laghūpasargavṛtti	273	Līṅgānusāsanaṣṛtti	136	
Laghuśabdakaustubha	117	Līṅgayya (Janga)	367	
Laghuśabdaratna	81, 82, 85 to 88, 97, 159, 189	(Kodūrī)	362	
Laghuśabdendusekhara	97, 98, 106, 107,	Līṅgayyasūri	372 to 376	
	143, 159, 183, 184, 189	Lokanāthamallika	276	
Laghuśabdendusekharatīkā	102, 105, 108	Lokesākara	262	
	Viśamī	Lokoktiśātakadvaya	302	
Laghuśabdendusekharatīppana	108	London	370	
Laghuśabdendusekharavyākhyā	104, 189	Lunādīsamgrahas'loka	165	
	Bhāṣabodhinī			
	Candrakalā	MĀDHAVA (son of Māyapa)	40, 78, 135,	
	Cidasthūmālā		201, 331, 371	
Laghusiddhāntakaumudī	60 to 62	(son of Govinda)	324	
Laghuviśbhaktyarthanirṇaya	152	Mādhavakṛṣṇasarma, K	53, 368	
Lahore	205, 206	Mādhavasarasvatī	53, 54	
Lakṣmana	201, 202, 208	Mādhavayajvan (Polūrī)	299, 300	
Lakṣmaṇamīśra	189, 190	Mādhavendrasarasvatī	213	
Lakṣmaṇapura	35, 36	Mādhavīyadhātuvṛtti	133 to 136	
Lakṣmaṇasena	335	Mādhvasiddhāntabhāṣyajāna	214	
Lakṣmī (mother of Trivikrama)	292	Madhyasiddhāntakaumudī	56, 57, 60	
(mother of Śrīnivāsa)	302	Madras	58, 178, 187, 193, 199, 205, 208,	
(Pāyaguṇḍa)	185		209, 228, 248, 271, 295, 297, 298, 307,	
Lakṣmīdhara (father of Bhaṭṭoji)	32, 33, 63		320, 327, 331, 333, 378, 384, 403, 405, 411	
(Carakūrī)	294, 295	Māgha	278	
(father of Karmadhara)	264, 267	Mahābhāṣya	14 to 18, 20, 21, 31, 63, 98,	
(teacher of Viśveśvara)	40		114, 142, 143, 150, 159, 169, 173, 183,	
Lakṣmīnatha (father of Candrasekhara)			188, 190, 202, 204, 205, 212, 215, 216,	
	306 to 308		228, 234	
Lakṣmīnāthabhaṭṭa	304	Mahābhāṣyapradīpaprakāśa	28	
Lakṣmīpati	99	Mahābhāṣyapradīpasphūrti	28, 30, 110	
Lakṣmīpatiśāstrin	34	Mahābhāṣyapradīpavyākhyā	24 to 26	
Leipzig	327		Uddyota	23, 97
Lilāvati	117		Uddyotana	26 to 28
Līṅgabhaṭṭa	373	Mahābhāṣyavidyānmukhabhūṣaṇa	212	
Līṅgabhaṭṭīya	373	Mahābhāṣyavyākhyā Pradīpikā	30	
Līṅganirṇaya	417		Pradīpa	15, 16, 19, 20 to
Līṅganirṇayabhūṣaṇa	139, 140			26, 29, 208, 414

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS

	PAGE		PAGE
Siddhāntaratnaprakāśa	31	Mañjarīmakaranda	14
Mahādeva (Paṭṭavardhana)	2	Mañjūsā	85, 98, 203
(teacher of Appādiksita)	42	Mannudeva	104, 185
(son of Raghunātha)	95	Manoramā	29, 285
(son of Kṛṣṇa)	185, 186	Manusmṛti	149
(King)	274	Mārtāṇḍacintāmaṇi	81
(Vedāntin)	330, 331	Māsīlāmaṇi	365
Mahādevadiksita	115	Maṭhara	381
Mahāgnisarvasva	115	Mātrbhūtes'vara	335
Mahendrācārya	327, 410	Mātrdaṭṭa	55
Mahes'a	333	Medini	396, 397, 399
Mahes'vara	397 to 400, 404 to 407	Medinikara	371, 396 to 398
(son of Rāmacandra)	386, 387	Medinipura	397
(teacher of Kaiyata)	19	Megha	265
Mahes'varadiksita	327	Meghasamdes'a	239, 416
Māhes'varasūtra	253	Meghavijaya	273, 274
Mahidāsa	257	Melkote	345
Mahinta	381	Mīmāṃsābhāṣyavivaraṇavyākhyā	371
Mahintāpaniya	381, 382	Mīmāṃsās'lokaavṛtika	415
Maitreya	381	Mitāksarā	104
Maitreyarakṣita	133	Mitāksarāvyākhyā Bālabhaṭṭi	
Majumdar, R. C.	326	alias Lakṣmī	184, 185
Malabar	54	Mitavṛttiyarthasamgraha	170
Malhana	398, 399	Mithilā	264
Malikārjuna (Evaṭūri)	237	Mucukundabhāṣyavivaraṇa	327
Mallinatha	175, 292, 329, 373, 376 to 378	Mudgala	185
Malwa	276	Mugdhabodha	53, 252, 274 to 276
Mammaṭa	204	Mukhabhūṣaṇa	199
Mandanācārya	259	Muktāphala	274
Mandanamis'ra	248, 415, 416	Muktāpida	208
Mangala	333, 399 400	Muktilinga	251
Mangales'vara	235, 236	Mukundanārāyaṇabhaṭṭacārya	336, 337
Māṇikyadeva	126, 127	Murārī	201, 278
Mānikkāmbā	45, 47	Murāris'ra	410, 411
Maṇimañjarī	313	Murārīvijaya	48
Manuśis'ra	410	Mysore	190, 320, 333, 334, 337
Maṇinidhi	313, 314	Nāciraṭṭa	372
Maṇipravālakos'a	396	Nāga	357
Mañjarī	327		

APPENDIX III

	PAGE		PAGE
Nāganātha	377, 378	Nāmapārāyana	164, 406
Nāganāthabhaṭṭa	318	Nāmasaṃgraha	388, 389
Nāgapuri	260, 261	Nāmasaṃgrahamālā	388 to 390, 403
Nāges'a	16, 19, 21, 23 to 37, 45, 85, 97	Nāmitisūtrārthavicāra	162, 163
to 102, 104 to 108, 124, 132, 143, 166,		Nampillai piyar	62
167, 169, 171, 174, 179, 182 to 186, 188		Nānābhaṭṭa	258
to 191, 201 to 204		Nānāpāṭhaka	102, 143
Nāges'varas'āstrin	3, 4	Nānārthaçandrikā	328
Naisadha	408	Nānārthacintāmanī	410
Naiṣadhiyacarita	175, 327, 337, 352, 394,	Nānārthamañjari	339, 340
	408	Nānārthanigbhaptusaṃgraha	339, 417
Nallādiksita	13, 14	Nānārthapadapeṭikā	407
Nallore	120	Nānārtharatnamālā	310, 331, 340 to 342
Nāmakalpādrū	333	Nānārthārnnavasatmkṣepa	345, 346
Nāmaṅgānuśāsana	154, 327, 328, 333,	Nānārthasabdaratna	343, 344
346 to 363, 368 to 371, 377 to 380, 382		vyākhyā Tārālā	343, 344
to 384, 386 to 388, 392, 394		Nānārthasaṃgraha	344, 397
Nāmaṅgānuśāsanaḥṛdaya		Nānārthasāṅghāmanī	328
Subodhini	371, 372	Nandivara	360
Nāmaṅgānuśāsanaṭīkā		Nañjaya	385
(Tamil)	366, 367	Nannayabhaṭṭa	295, 297 to 299
(Telugu)	368	Narahaṛisomayājin	1
(Kannada)	369	Nāraṇabhaṭṭa (Kañjānagara)	22
(Marāṭhi)	370	Nāranappa	349
Amarapañcīkā (Tamil)	370	Nāraṇappayya	359
„ (Malayālam)	368, 369	Narasimha	4
Gurubālaprabodhikā	367	Narasimhabhaṭṭa	34, 99
Amarapañcīkā	363 to 366	Narasimhacārya (Sesa)	42
Nāmaṅgānuśāsanaḥvyākhyā	378, 379	Narasimhārāya	180, 181
Amarapadapārijāta	376 to 377	Nārāyana	368
Amarapadavivṛti	372 to 376	(Govindapuram)	5, 6
Kaumudī	387, 388	(son of Buccaṇa)	249, 348
Mugdhabodhini	276	(son of Rūpadhara)	48
Padacandrikā	380 to 382	Nārāyaṇabhaṭṭa	
Sisubodhini	386, 387	(son of Rāmacandra)	307
Tikāsarvasva	384 to 386	(son of Rāmesvara)	317, 318
Trikāṇḍavivēka	370	(Abhinava)	299
Vyākhyāsudhā	383, 384	(Daṇḍanātha)	277, 278
Nāmamalā	310, 326, 388, 390	Nārāyaṇabhaṭṭatṛi	54 to 56, 226, 227, 287

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS

	PAGE		PAGE
Siddhāntaratnaprakāśa	31	Mañjarimakaranda	14
Mahādeva (Pattavardhana)	2	Mañjūsā	85, 98, 203
(teacher of Appādiksita)	42	Mannudeva	104, 185
(son of Raghunātha)	95	Manoramā	29, 285
(son of Kṛṣṇa)	185, 186	Manusmṛti	149
(King)	274	Mārtāṇḍacinātman	81
(Vedāntin)	330, 331	Māsīlāmaṇi	365
Mahādevadiksita	115	Māṭhara	381
Mahāgnisarvasva	115	Mātrbhūtes'vara	335
Mahendrācārya	327, 410	Mātrdaṭṭa	55
Maheśa	333	Medini	396, 397, 399
Maheś'vara	397 to 400, 404 to 407	Medinikara	371, 396 to 398
(son of Rāmacandra)	386, 387	Medinipura	397
(teacher of Kayata)	19	Megha	265
Maheśvaradiksita	327	Meghasamdeśa	239, 416
Māheśvarasūtra	253	Meghavijaya	273, 274
Mahidāsa	257	Meikote	345
Mahinta	381	Mīmāṃsābhāṣyavivaraṇavyākhyā	371
Mahintāpaniya	381, 382	Mīmāṃsāslokaśārtika	415
Maitreya	381	Mitākṣarā	104
Maitreyaraksita	133	Mitākṣarāvyākhyā Bālabhaṭṭi	
Majumdar, R C	326	alias Lakṣmī	184, 185
Malabar	54	Mitavṛttyarthasamgrāha	170
Malhana	398, 399	Mithilā	264
Mallikārjuna (Evaṭūri)	237	Mucukundabhāṣyavivaraṇa	327
Mallinātha	175, 292, 329, 373, 376 to 378	Mudgala	185
Malwa	276	Mugdhabodha	53, 252, 274 to 276
Nammaṭa	204	Mukhabhūṣana	199
Maṇḍanācārya	259	Muktāphala	274
Maṇḍanamisra	248, 415, 416	Muktāpida	208
Mangala	333, 399, 400	Muktulinga	251
Mangales'vara	235, 236	Mukundanarāyaṇabhaṭṭācārya	336, 337
Mānikyadeva	126, 127	Murāri	201, 278
Māṇikkāmbā	45, 47	Murārimisra	410, 411
Manomañjari	313	Murārivijaya	48
Maṇimīśra	410	Mysore	190, 320, 333, 334, 337
Maṇimūḍhi	313, 314	NĀCIRĀJA	372
Manipravālakosā	396	Nāga	357
Mañjui	327		

APPENDIX III

	PAGE		PAGE
Nāganātha	377, 378	Nāmapārāyana	164, 406
Nāganāthabhaṭṭa	318	Nāmasaṃgraha	388, 389
Nāgapuri	260, 261	Nāmasaṃgrahamālā	388 to 390, 403
Nāgeśa 16, 19, 21, 23 to 37, 45, 85, 97 to 102, 104 to 108, 124, 132, 143, 166, 167, 169, 171, 174, 179, 182 to 186, 188 to 191, 201 to 204		Nāmitisūtrārthavicāra	162, 163
Nāgeśvaraśāstrin	3, 4	Nampillai jiyar	62
Naisadha	408	Nānābhaṭṭa	258
Naiśadhiyacarita 175, 327, 337, 352, 394, 408		Nānāpāṭhaka	102, 143
Nallādikṣita	13, 14	Nānārthacandrikā	328
Nallore	120	Nānārthacintāmaṇi	410
Nāmakaḷpadru	333	Nānārthamañjarī	339, 340
Nāmahṃgānuśāśana 154, 327, 328, 333, 346 to 363, 368 to 371, 377 to 380, 382 to 384, 386 to 388, 392, 394		Nānārthanigbhaṭṭasamgraha	339, 417
Nāmahṃgānuśāśanaabrhadvytti		Nānārthapadapeṭikā	407
Subodhini	371, 372	Nānārtharatnamālā 310, 331, 340 to 342	
Nāmahṃgānuśāśanaṭīkā		Nānārthārnavasamkṣepa	345, 346
(Tamil)	366, 367	Nānārthasābdaratna	343, 344
(Telugu)	368	vyākhyā Taraḷā	343, 344
(Kannada)	369	Nānārthasamgraha	344, 397
(Marāṭhi)	370	Nānārthasākhāmaṇi	328
Amarapaṭricikā (Tamil)	370	Nandivara	360
„ (Malayālam)	368, 369	Nañjaya	385
Gurubālaprabodhikā	367	Nannayabhaṭṭa	295, 297 to 299
Amarapaṭricikā	363 to 366	Naraharisomayājīn	1
Nāmahṃgānuśāśana vyākhyā	378 379	Nāraṇabhaṭṭa (Kañjānagara)	22
Amarapadapārijāta	376 to 377	Nāraṇappa	349
Amarapadavivṛti	372 to 376	Nāraṇappaya	359
Kaumudi	387, 388	Narasimha	4
Mugdhabodhini	276	Narasimhabhaṭṭa	34, 99
Padacandrikā	380 to 382	Narasimhācārya (Śeśa)	42
Sisubodhini	386, 387	Narasimbarāya	180, 181
Tikāśarvasva	384 to 386	Narāyaṇa	368
Trihṃgadvāṇīka	370	(Govindapuram)	5, 6
Vyākhyāsudhā	383, 384	(son of Buccaṇa)	249, 348
Nāmamālā	310, 326, 388, 390	(son of Rūpadhara)	48
		Nārāyaṇabhaṭṭa	
		(son of Rāmacandra)	307
		(son of Rāmeśvara)	317, 318
		(Abhinava)	299
		(Daṇḍanātha)	277, 278
		Nārāyaṇabhaṭṭatṛi	54 to 56, 226, 227, 287

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS.

	PAGE		PAGE
Nārāyaṇadikṣīta	13, 14, 62	Nṛsiṃhasomayājīn	65, 114
Nārāyaṇācārya	357	Nṛsiṃhasūri (Bollabunni)	377
Nārāyaṇaji joshi	256	Nṛsiṃhavarṇitamālā	301
Nārāyaṇapurohita	313, 314	Nṛsiṃhayaajvan	313
Nārāyaṇendra	109	Nṛsiṃhopādhyāya	367
Nārāyaṇīya	54	Nyāyadīpāvalivyākhyā Candrikā	253
Nārāyaṇiyamu	348	Nyāyamakarandasaṃgraha	253
Narendrapuri	253, 259	Nyāyamañjūṣā	167, 168
Narendrasena	273		
Narmadā	2	OPPERT, G.	403
Narottama	48		
Nathurāma	151	PABBEKA	309
Nayanānanda Śarman	387, 388	Paṇveka	309
Nellore	367	Padacandrikā	48, 380 to 382
Niculakavi	343, 344	Padamālā	165
Nigamadandanātha	341	Padamañjari	14, 132
Nighaṇṭusamaya	390, 391, 394	Padasaṃgraha	393, 394
Nighaṇṭusāra	392	Padmagupta	399
Nighaṇṭusēṣa	326	Padmākaraḥṭṭa	257
Nighaṇṭuvṛtti	164	Padmanābha	92, 173, 252
Nilakaṇṭha (Vyāsa)	188, 189	Pādukāsahasra	231
Nilakaṇṭhabhaṭṭa	318	Pañcāśannighaṇṭusāra	392, 393
Nilakaṇṭha joshi	258	Pañcāstikāya	273
Nilakaṇṭhamiśra	327	Pañcīkā	117
Nilakaṇṭha Śāstri, K A	345	Pañditasārvabhauma	381
Nilakaṇṭha vājapeyin	117 to 119	Pāṇini	5, 6, 15, 32, 36, 38, 40, 42, 45,
Nilamukhāyī	380, 381		47, 53, 54, 56, 57, 61, 63, 64, 72, 112,
Nipātīśvayayopasargavṛtti	163 to 165, 292		115, 118, 121, 124, 127 to 131, 133,
Nirukta	80		136, 137, 143, 144, 148, 150, 155, 157,
Nirupamadandanātha	341, 342		158, 166, 169, 170, 173, 178, 179, 181,
Nityāṣoḍaśīkārṇava vyākhyā Setubandha	315		182, 192, 195, 201, 204, 212, 214, 216,
Nittattatīśvirbhāva	415		217, 219, 221, 222, 224 to 228, 232,
Nṅhari	377		234, 235, 249, 250, 253, 271, 277
Nṛsiṃha	97, 337	Pāṇinimatadarpaṇa	53
(son of Annadātr)	59, 60	Pāṇinipradīpa	117, 119
(Seṣa)	43, 45 to 48, 51, 52	Pāṇinīśūtraprakāśa	41, 42
Nṛsiṃhabhāgavāta (Vepattūr)	319	Paṇṇiyalīnigānusāsanaṇṭti	140
Nṛsiṃhaguru	315	Pāṇṇiyavīkṣā	127
Nṛsiṃhapāṇḍitīyamu	298	Pāṇṇīyavādanakṣatramālā	192, 415

APPENDIX III

	PAGE		PAGE
Pañjukuṭṭi	38	170, 176 to 178, 201, 204, 206, 214,	
Paññānāḍu	157	219, 234, 249, 300, 399, 400	
Parakālayatī	72, 73	Patna	193
Paramalaghumañjūṣā	97, 166, 167, 203	Patrapuñja	48
Parameśvara (Kavirāja)	401	Patrapura	151
Parameśvara (son of Rṣi)	415, 417	Periyaperumāl jiyar	62
Parāṅkuśa	72	Peterson, P. Prof	259, 273
Parāṅkuśarāmānuja Jiyar	62	Phālākṣa	410
Paribhāṣābhāṣakara	170	Phanagrāma	158
Paribhāṣāpaddhati	167, 168	Phīṣūtra	132
Paribhāṣāpāṭha	168, 169	Phīṣūtravṛtti	133
Paribhāṣāpradīpārcis	143, 170	Piṅgala	303, 306, 307, 311, 315, 319
Paribhāṣāratna	171, 172, 178	Piṅgalabhāvodyota	307
Paribhāṣārthaprakāśikā	173	Piṅgalachandassūtravyākhyā	
Paribhāṣārthasaṁgraha	62, 172 to 175	Bhāṣyārāja	315
vyākhyā Candrikā	175, 176	Piṅgalārthapradīpa	307
Sārabodhinī	172, 178	Piṅgalavyākhyā	327
Paribhāṣāvṛtti	179 to 182	Ponnusvāmivādhyaṛ	368
Paribhāṣāvṛttisaṁgraha	182	Poona	164, 372
Paribhāṣāvṛttivyākhyā	62, 180	Prabhākara vardhana	137
Paribhāṣeṇḍuśekhara	97, 106, 169, 171,	Prabhāvākacārita	326
174, 179, 182 to 184		Prabhāvallabha	311, 312
Paribhāṣeṇḍuśekhavyākhyā	189, 191	Prabbheka	309, 311, 312
Candrikā	187	Prabhveka	309
Cūṭprabhā	187, 415	Prabodhacandrikā	193, 194
Gadā	184	Pradīpavivaraṇa	117
Sarvamaṅgalā	190, 191	Pradīpikā	205
Tripatnagā	188, 189	Pradīpodyotaṭippaṇa Chāyā	184
Paribhāṣopanyāsa	174	Pradyumnācārya	284
Pārīṭāharaṇacampū	48	Prakriyādīpa	284
Pārthasārathimūṣra	327	Prakriyākālpavallī	59, 60
Paryāyacināmaṇi	410	Prakriyākaumudī	42 to 47, 51, 63, 78, 271
Paryāyamañjarī	389	Prakriyākaumudīvyākhyā	46 to 48
Paryāyapadavāridhi	410	Prakāśa	48, 52, 63
Paryāyaratnamālā	327, 386	Prakriyāsudhā	53, 54
Paryāyārṇava	327	Prasāda	42 to 48, 53, 117
Paryāyāśabdaratna	394, 395	Prakriyāsaṁgraha	271
Patañjali	14 to 18, 23, 30 to 32, 40, 41,	Prakriyāśāra	267, 268
45, 46, 64, 98, 109, 115, 147, 166, 169,		Prakriyāśarvasva	54 to 56

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS.

	PAGE		PAGE
Prākṛtacandrikā	48	Puruṣottamadeva	328, 334, 335, 337,
Prākṛtachandassūtra	303, 306, 307	\	371, 405, 412, 413
Prākṛtachandassūtravyākhyā	304	Pūrvamīmāṃsāsūtra	115
Prākṛtapadakośa	395	Pūrvamīmāṃsāsūtrabhāṣya	371
Prākṛtapadgalasūtra	304	Purvottaramīmāṃsāvāda-	
Prākṛtaprakāśa	285 to 289	nakṣatramālā	192, 193
Prākṛtaprakāśavṛtti	287	Puṣpasena	341
Prākṛtaprakāśavyākhyā	289		
Prākṛtamāñjarī	285, 287 to 289	RABHASA	310, 371, 389
Prākṛtarūpāvatāra	289, 290	Rāghava	339, 340
Prākṛtasūtra	289 to 291,	Rāghavābhyaṅga	298
	293, 295, 296	Rāghavācārya (Nadādūr)	240
Prākṛtasūtravṛtti	291 to 293	Rāghavan, V., Dr	373
Manoramā	285, 286	Rāghavārya	95
Pramāṇamālānibandhana	253	Rāghavasomayājīn	26, 28
Prameyamāṇīkākā	273	Rāghavendracāryā	188, 189
Pramuktulingam	158	Rāghavendrasarasvatī	45, 46
Prāpakara	396, 398	Rāghaviya	287, 340
Prasannarāghavavyākhyā	294	Raghudeva	381
Prastāraśekhara	302, 303	Raghunātha (son of Devanātha)	265, 266
Prāṭupadīkārtihasūtrārthavicāra	196	Raghunāthabhaṭṭa	
Praudhamanoramā	78, 84 to 88, 115, 123,	(son of Govinda)	88, 95, 96, 152, 159,
	159, 174, 183, 250		213, 214, 246, 247
Praudhamanoramāvyākhyā		Raghunāthadīkṣita	1
Laghuśābdaratna	84 to 88	Raghunāthajī	256
Pravartakopādhyāya	117	Raghunāthajoshi	142
Praveśaka	227	Raghunātha Śāstrin	386
Prayāga	189, 190	Raghupati	45
Prayogasamgraha	194, 195, 236, 243	Raghuvamśa	389
Prayogasamgrahavyākhyā		Rājamrgāṅka	277
Prayogamukha	195, 196	Rājapandita	381
Pṛthivīdhara	265	Rājapura	1
Pṛthivīśvara	137	Rājaraṅgacola	345
Pūjyapāda	297, 391	Rājaraṅgajendra	298
Pulakāṅkṣabhaṭṭa	410	Rājaraṅgiya	345, 346
Puṣṭijarāja	261	Rājataranginī	208
Puṣṭyarāja	15, 203	Rājendra Cola	345
Pūrnasarasvatī	416	Rājendralāl Mitra	276
Puruṣasūktabhāṣya	347	Rakṣita	370

APPENDIX III

	PAGE		PAGE
Ramā	381	(Tonḍaraḍippodī)	62
Rāma	35, 381	Rāmapāṇi āda	285
Ramabhadraḍḥavarin	38	Rāmarāma	203, 247
Rāmaḥradikṣita	62, 109, 158, 174, 180 to 182	Rāmarāya (Alīya)	295
Rāmabhaṭṭa (son of Viṭṭhala)	184	Rāmasevaka	35, 36
Rāmacandra	196, 225, 226, 229, 274	Rāmāśrama	84, 86, 383
Rāmācandra (Pāṭhaka)	201, 202	Rāmasūri	139 to 141
Rāmacandraḥaṭṭa	307	Rāmaswāmī	45
Rāmacandrācārya	42 to 46, 48, 49, 53, 78	Rāmaswāmī Ayyaṅgār (Pārāsūr)	348
Rāmacandrāḍḥavarin	117 to 119	Rāmaswāmī Sāstri, V. A.	416
Rāmacandrasarasvatī	117	Rāmaswāmī Yajvan	129
Rāmacandra Sarman		Rāmavarman	23, 97, 98, 182, 202, 289
(pupil of Nayanānanda)	387	Rāmāvatāraśarman	389
Rāmacandra Sarma, K.	287, 302	Rāmāyana	34, 290, 328
Rāmacandra Sastrin (Ātreya)	364	Rāmāyana vyākhyā Vidyānāraṇya	38, 39
Rāmacandrāśrama	262, 263, 295	Rāmeśvarabhaṭṭa (Son of Govinda)	318
Rāmācārya	47, 154	Rāmudurāju (Bucci)	411
Rāmadeva	133	Rāṅgācārya	26
Rāmākṣa (Maunī family)	95	Rāṅgācārya (Mudumbai)	66
Rāmākṣanabhaṭṭa	100, 112 to 115, 117	Rāṅgācārya, Prof. M.	58
Rāmālīṅgāśastrin	236	Rāṅgācārya (Taṭṭai)	364
Rāmālāl kapur	205, 206	Rāṅgānāḍḥadikṣita	13, 14
Rāmāmbā	109	Rāṅgārājadhavarin	192
Rāmānanda	294	Rāṅgaswāmī	238
Rāmānandayogin	319	(son of Seṣāḍri Ayyaṅgār)	352
Rāmānātha	387	Rāṅgajubhaṭṭa	63, 214 to 217
Rāmānāthapura	35	Rāntideva	371, 381
Rāmānāthasvayāvācāspati	370, 371	Rāpratyāhāraḥḥadina	184
Rāmanṇa	364	Rāpratyāhāramāṇḍana	201, 202
Rāmānuja (Śrī)	345, 403	Rārasvatī	278, 279
Rāmānuja (Suddhasattva)	62	Rāragiridikṣita	62, 63, 174
Rāmānujācārya		Rāraṅkara	182
(Anṇan)	62	Rāraṅkosa	117, 310, 371, 410
(Appan)	62	Rāraṅmālā	310, 371, 381
(Kandāḍi)	93	Rāraṅaricayayamār	272
Rāmānuja piyar (Aḍḍhya)	62	Rāraṅekḥara	167
(Uḥḥakṣara)	62	Rāraṅaraparikṣā	77
(Siriya)	62	Rāraṅetajoshi	259
		Rājamaḥṭṭe	380, 382

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS.

	PAGE		PAGE
Rāyaṇabhata	307	S'abdārthakalpataru	407
Rudrakumāra	10	S'abdas'abdārthamañjūṣā	327, 328, 336, 409, 410
Rudraṅghaṇṭu	310, 371, 381		
Rudrasaṁhā	254, 267	vyākhyā Dhaukā	410, 411
Rūpadhara	48	S'abdasamśkāra	233
Rūpamālā	124	S'abdasiddhānta	234
Rūpanagara	1	S'abdatāṇḍava	228
Rūparatnākara	381	S'abdendusekhara	85, 98, 100, 101, 202, 203, 394, 395
Rūpavatāra	55, 57, 59, 131	S'abdendusekharavyākhyā	107
Rūpavatāravayākhyā	59, 60	Jyotsnā	103, 104
S'ĀBARABHĀṢYAVYĀKHYĀ	327	S'ābdakacintāmaṇi	38 to 41
Sabarasaṁhā	137	S'ābdikaṛakṣā	117
S'abdabhedaprakāśa	404 to 407	Sābhāraṇjanasaṭaka	117
S'abdabhūṣaṇa	5	Ṣaḍbhāṣācandrikā	294, 295
S'abdacandrikā	273, 274	Ṣaḍbhāṣāvivarāṇa	295, 296
S'abdacintāmaṇi	327, 410	Sādhutvādinirvacana	244
S'ābdakaumudī	62, 117, 158	Sāhaṇi	115, 180, 181
S'ābdakaumudīvyākhyā	63, 174	Saharājapura	181
S'ābdakaustubha	31 to 35, 64, 82, 174, 215 to 217, 219, 228	Sāhasāṅka	333, 398, 399
S'ābdakaustubhajikā	Bhāvaṇīpāṭha	Sāhasāṅkacarita	399, 400, 405, 406
	Prabhā	Sāhu Sālem	260
	Viṣṇu	Saint Petersburg	326
S'ābdalīṅgārthacandrikā	336, 407, 408	Śajjaraṅghaṇṭu	310
S'ābdalīṅgārthacandrikāvyākhyā		Sākaṭāyana	55, 113, 124, 125, 150, 232, 233, 252, 269 to 271, 300
Dīpāntasiddhāntajana	328, 408, 409	S'aktisphuṭa	228
S'ābdamālā	232	Sālagrāmaṇḍar	62
S'ābdamañjari	6, 229 to 232	Sāhāṣhana	263
S'ābdānusāśana	252, 269, 273, 291	Samāśacakra	236 to 242
S'ābdānusāśanaṣṭi	270, 271	Samāśacūḍāmaṇi	241, 242
S'ābdānusāśanavyākhyā	270	Samāśakusumāvali	235, 236
S'ābdaprabhā	208	Samāśanirūpaṇa	243
S'ābdaratna	6, 85, 106, 144, 328, 410	Samāśapaṭala	243, 244
S'ābdaratnākara	388, 389	Samāśasamāgha	244
S'ābdaratnavyākhyā	Bhāvaṇīpāṭha	Sambamūrti (Naliḍḍa)	198, 365
S'ābdarāja	381, 412, 413	Sāmbamūrtirāmu	241
S'ābdarūpamīmāṁsā	328	Sāmbhu	104
		Sāṅgamāṇḍu	134, 135

APPENDIX III

	PAGE		PAGE
Samgraha	204, 205	Sarasvativilasa	411, 412
Samkara	137, 316	Sarfoṇi	115
Samkarabhaṭṭa	105, 191	Sarvavallabhamiśra	411, 412
Samkaramiśra	411	Sarvadarśanakaumudī	53
Sāmkhyasūtravṛtti	330	Sarvadarśanasamgraha	106
Sāmkṛtyāyana (Rāhula)	205	Sarvadhara	381, 387
Samkṣiptabhārata	381, 387	Sarvajñanārāyaṇa	381
Samkṣiptasāra	252, 278 to 281, 283	Sarvalakṣaṇā	137
with Vṛtti	278 to 280	Sarvambikā	291, 295
Samkṣiptasāratīkā	280 to 282	Sarvānanda	346, 370, 381 384 to 387
Samkṣiptasāratīkavakyahyā		Sarvarakṣita	161
Kaumudī	281, 282	Sarvārthasāikhāmanī	336
Samkṣiptasāratīppaṇa	282	Sarvasva	117
Samkṣiptasāravakyahyā		Sārvavarman	252, 263, 264, 267
Sāratthadīpikā	282, 283	Sarves'varajayvan	28 to 30, 110, 111
Samsārāṇarta	381, 412, 413	Sās'vata	310, 371
Samudrabandhayajvan	289, 290	Satavāhana	252
Saṅgama	133, 134	Sa'ṭhakopa	154
Saṅghabhaṭṭācārya	327	Sa'ṭhakoparāmānujajīyar	62
Sāntanaṇācārya	132	Sa'ṭhārī	169
Sāntanu	132, 133	Sattidevi	23, 24, 97 to 99, 167, 182, 183, 202
Saprakarātārāvalī	302	Saṭṣaṭagāthākośa	396, 398
Sāradatīlakabhāṣyavivarāṇa	327	Satyabhamāparīṇaya	48
Sāradīyanamamālā	260	Satyabhāmaṇḍalasa	48
Sāraṇadeva	161, 310	Saubhava	204, 206
Sarasvatabhāṣyatikā		Sūndaryalahari	340
Padaṇḍrikā	253	Sayaṇa	129, 133 to 136
Sarasvatadhātupāṭha	260, 261	Sesa	42
Sārasvatamaṇḍana	259	Sesaabhaṭṭa	198
Sārasvataprakṛiyā	252 to 259, 261, 370	Sesādrī Aṇḍgār (Majājāmkulam)	352
vākyāḥ Maṇḍanabhaṣya	258	Sesādrīsudhī	170, 171
Sarasvatasūtra	253, 262	Seṣakṛpā	48
Sārasvatasūtrapāṭha	261	Sesāmara	335, 336
Sārasvatasūtravākyāḥ		Seṣaṇḍa	190, 191
Siddhāntacandrikā	262, 263	Sesasāstrin (Kāśī)	190
Sārasvatavajākaraṇa	252	Sesādhānī	74
Sarasvatīkaṇḍhābharaṇa	276 to 278	Sesavija	129
vākyāḥ Hṛdayahārī	277, 278	Seshagiri Sāstri M	384, 399
Sarasvatīmakhin	111		

APPENDIX III

	PAGE		PAGE
(Taṭṭal)	364	Subrahmaṇyadikṣita	357
(Vājasaneyin)	302, 303	Subrahmaṇyasomayājulu	236
S'rīnivāsacampū	302	Sudarsanabhaṭṭācārya	327
S'rīnivāsācārya	230, 375	Sudhā	367
(Vādhyār)	72	Sudhisṛṅgāravārtika	167
(Sāṭhamarṣaṇa)	155, 156	S'ūdrācāras'īromani	48
(Cakravartī)	117	Sujanabhaṭṭa	328, 336, 407, 408
(Kavitārkikāsīmha)	94	Sukaviṇḍayānandini	317
S'rīnivāsadikṣita	124, 132	Sukhabodhini	118, 119
S'rīnivāsārāghavācārya	74	Sulhana	315, 317
S'rīnivāsārāmānuja jiyar	62	Sumanoranā	112, 152
S'rīnivāsātātācārya	155, 156	Sumanoramani	416
(Velāṅkuppam)	230	Sumanoraṇjana	302
S'rīnivāsayaṇvan	230	Sumitrā	265, 266
S'rīpati	265	Sundarapanta Gaṇesa	196
S'rīpatidatta	387	Sundararāja	138, 139
S'rīrāma	22	Sundareś'varasāstrin	175
S'rīraṅgam	302, 345	Sundares'arayaṇan	117, 119
S'rīraṅagarāja (Cheyyur)	64	Supadmaṇyākaraṇa	252, 370
S'rīvardhana	137	Sūryanārāyaṇa (Phulla)	375
S'rivira	292	Sūryanārāyaṇasāstrin	74
S'rūgaberapura	23, 97, 182, 202	Suśeṇamiśra	265
S'rutabodha	323, 324	Sūtraprakāśa	40, 172
S'rutabodhavṛtti	260	Svarasiddhāntacandrikā	124, 132
S'rutabodhavyākhyā Jyotsnā	324	Svayāṃprakāśānanda	175 to 177
Stein, M.A.	330	Svayāṃprakāśatīrtha	330
Sthānūvatsūtravicāra	246	S'vetavanavāsin	125, 126
Subbarāma	402		
Subbarāyācārya	107	TADDHITĀDHIMĀRAKRAMA	158
Subbarāyan	154	Taddhitaṇpratyayamālā	157
Subbāvadhāni (Jājula)	139	Tattvārthopaniṣadvyākhyā Vanamālā	176
(Mohakauṇḍa)	362	Tanjore	5, 6, 14, 58, 62, 109, 115, 117,
Subhagiri	212		158, 180, 193, 405
Subhādga	310, 399, 400	Tapoguccha	260, 261
Subhāṣitāvali	208	Tārakabrahmānandasarasvatī	187, 224, 225
Subhūti	310, 370, 381, 387	Tārakānanda	122
Suoodhini	96, 159, 247	Taralā	343
Subrahmaṇya	370	Tārāpāla	371, 381
(Kavīśvara)	230, 237	Tārāpāni	310

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS

	PAGE		PAGE
Tārāp'ḍa	208	Trikāṇḍarahasya	371
Taraptamapaughasūtravicāra	158, 159	Trikāṇḍarahasyaprahāṣa	371
Tārāvali	160	Trikāṇḍaśeṣa	310, 328, 334, 335, 371, 381
Tarkabhāṣā	149	Trikāṇḍī	381
Tarkacandrīkā	96, 152, 159, 160, 246, 414	Trilīṅgasabdānusāsana	297, 300
Tarkadīpikā	109	Trilocanācārya	265
Tarkasāṅgraha	26, 253, 254	Tripāṭhi, T. M.	253, 254
Tātadesīkatātācārya (Tiru)	333	Tripurāri	377
Tattvabindu	415, 416	Trivadi	107
Tattvabodhini	117, 118	Trivandrum	126, 161, 226, 416
Tattvabodhinī	117	Trivikrama	290 to 296
Tattvadiipikā	262	Trivikramasūtra	291
Tattvavivekadīpanayākyā	26	Trivikramavṛtti	290
Tikāsarvasva	367, 370, 384 to 385	Tryambakayaajan	181
Tilaka	163 to 165	Tukkoji	115
Timma (Sāluva)	278		
Timmabhūpālīya	294	UDĀHARANAMAṆJARI	307, 308
Timmadikṣita (Cina)	360	Udayatīkara	102 to 104, 143, 144, 170
Timmanāyaka	316	Udayana	170
Timmayasomayājñ (Carkūri)	294	Udayaprabhadeva	167
Tiñantasīromayā	58, 59, 131	Uddyota	16, 19, 21
Tindivanam	272	Udumbarahara	48
Tirumalabhaṭṭa	112, 114	Ujvalaḍḍatta	371
Tirumalācārya	26, 28	Umā	185
Tirumalaguru	360	Uṇadīkoṣa	330 to 331
Tirumalarāya	295	Unadimṛṇḍipikā	158
Tirumalayajan	110, 111	Uṇadīparīśiṣṭa	283
Tirunārāyanapuram Jiyar	62	with Vṛtti	283
Tirupparutthikunram	341	Unādisūtra	124, 127
Tiruvārāṅgayya	411	Unādisūtravṛtti	55, 124, 127, 283, 284, 381
Tiruveṅkatapa (Bhāradvāja)	360, 367	Upādhyā, A. N.	292
Tiruveṅkaṭācārya (Hastigiri)	100	Upasargavṛtti	272, 276
Tiruveṅkaṭarāmānujajiyar	62	Upendrayati	110, 111, 173
Tiruvīṣaṇallore	180	Uṣāharapacampū	48
Tiruvattiyur	221	Uṣāniruddha	287
Toḍaramall	48	Ūsmaviveka	381
Travādi	1	Utpalini	310, 371, 382, 412, 413
Travencore	54	Utprabhādīya	218
Tribhāṣyaratna	67	Uttaramerūr	125

APPENDIX III

	PAGE		PAGE
VĀCASPATI	333, 371, 399, 400, 412, 413	Vāmanabhaṭṭabāṇa	388, 389
Vācasprtimisra	415	Vāmanapurānamu	295
Vādinātha	265	Vāmanendrasvāmin	88, 89
Vādinādracakraśīdāmaṇi	252, 278, 279	Vānśīdhara	304
Vāgbhaṭa	371	Vānśīadana	282
Vaidyaliṅgamudali	364	Vānamāmala: Ayyaśāgar	230
Vaidyanātha	180, 359	Vandimisra	189, 190
(Pāyagunḍa)	104, 184 to 187,	Vāpibhūṣaṇa	301, 305
	203, 219	Varāḍācārya	22
(Pullūr)	180	Varādarāja	56, 57, 60 to 62
(Tatsat)	184	Varadeśvarayajvan	117 to 119
Vaidyanāthadikṣita	62, 63, 169, 172 to	Vārarucaṇarīśiṣṭa	267
	175, 178	Vararuci	45, 61, 115, 137, 194 to 196,
Vaidyanāthasūri	38		243, 244, 264, 285 to 289, 371
Vaijaleśva	193	Vardhamāna	133, 265 to 270, 344, 370
Vaijayanti	302	Vardhamānasamgraha	268
(Kośa)	310, 339, 372,	Vardhamānasāra	268
	388, 402 to 404	Vardhamānavyākaraṇa	268
Vaiṣṇavaśiddhāntadipikā	43, 47	Varādeśanā	370
Vaiśyavānśāśudhākara	373	Varṇavibhāga	203
Vaiyākaraṇabhūṣaṇa	63, 109, 214 to 216	Vasantarāja	387
Vaiyākaraṇabhūṣaṇasāra	63, 106, 109,	Vasubandhu	205
	189, 217 to 219	Vāsudeva	368, 369
vyākhyā Darpana	218	(bhaṭa)	151
Vaiyākaraṇatmonmajjana	117, 214, 219	(father of Dhanamjaya)	390
Vaiyākaraṇatattvapraśāsa	41	Vāsudevadikṣita	115 to 117
Vajrahadgabbhaṭṭācārya	328	Vāsudevaparabrahmaśāstri	336
Vajraśankasāstrin	174	Vāsudevaśāstri (Abhayaṃkara)	390
Vākyapadiya	15, 30, 83, 204 to 206	Vāsudevavṛtti	298
	208, 217	Vasurāta	204
Vākyapadiyaśikā	208	Vaṭabhadra	142
Vākyapadiyavyākhyā Paddhati	206, 207	Vaṭāranya	186
Prakāśa	208 to 211	Vedāntabhūṣaṇa	117, 214
Vallabha (Uṭprabāditya)	218	Vedāntācāriu (Vājapeyapuram)	359
Vallabhadeśva	208	Vedāntācārya	123
Vālmīki	289 to 291, 295, 296	Vedāntadeśika	133, 231, 243, 347
Vālmīkīsūtra	294	Vedāntanyāyabhūṣaṇa	176
Vāmana	6, 8 to 10, 13, 78	Vedāntarāmānujāyār	62
(Bucci)	334	Vedāraṇya	415

DESCRIPTIVE CATALOGUE OF SANSKRIT MSS.

	PAGE		PAGE
Veṅḡ	345	Veṅkaṭeś'varas'āstrī (Vāvilola)	48, 411
Veṅḡs'āstrin	171	Veṅkayya (Koṭṭagū)	411
Veṇi	186	Vibhaktyarthakāṅkā	212
Veṅkaṭa	99	Vibhramaviveka	415
(Māmiḍi)	407	Vidagdhaśūḍāmaṇi	392, 393
(Vājasaneyin)	302	Vidhiviveka	415
Veṅkaṭabhaṭṭa	114	Vidvanmatonmajjanī	217
Veṅkaṭācalam	119	Vidvanmukhabhūṣaṇa	212
Veṅkaṭācalavādhyār	221	Vidyābhūṣaṇa	284
Venkaṭācārī	230	Vidyādhara	387
Veṅkaṭācārya (Sāṭhamarṣaṇa)	154 to 156	Vidyādharaṇyā	214, 215
Veṅkaṭādhvarin	111	Vidyānanda	265, 267
Veṅkaṭādrībhaṭṭa	112	Vidyānīdhi	137
(Prayāga)	212	Vidyānīśa	274
Veṅkaṭaśiṣṇa	93	Vidyāśāgara	117
(Bālasarasvatī)	295	Vidyāśāila	381
Veṅkaṭanāṭha (Śrī)	243	Vidyāśāstrī	274
Veṅkaṭappa (Keladi)	214, 215	Vidyendravana	53, 54
(Bharatam)	376	Vijaya	265
Veṅkaṭarāmas'āstrin (Bahurūtam)	99	Vijayanagar	133, 278, 295, 341
Veṅkaṭaraṅgacārya (Caṇḍamārutam)	70, 100	Vijayaraghunāṭhabhūpāla	38, 39
Veṅkaṭaraṅga	138, 139	Vijayaprabhāsūri	273, 274
Veṅkaṭārya	361	Vijayarāghavācārya	348, 352
(Ātreya)	195	Vijānātaraṅgiṇī	265
Veṅkaṭasubbas'āstrin	197	Vikramāditya	193, 371, 412, 413
Veṅkaṭasubrahmanya	41	Vikṭiviveka	297, 300
Veṅkaṭāsūri (Cena)	319	Villiyambākam	333
Veṅkaṭāvadhānī (Vāvilola)	76	Vimalasarasvatī	124
Veṅkaṭayajvan (father of Sarveśvara)	29	Vināyaka	121
(father of Tirumala)	110 to 112	(Vāḍindra)	311, 312
Veṅkaṭeśa (Śrī Vedāntadeśika)	71	Vindhyavarman	317
(Śrīvatsa)	128, 217	Vinodamañjarī	218
(son of Avadhāna		Vīrama	319
sarasvatī)	320, 321	Vīranāṭha	265, 266
Veṅkaṭeśvara (Annamācārya)	360, 367	Vīrapāḍya	334, 334
(son of Liṅḡappa)	363 to 366	Vīrarāghavācārya	157
(guru of Nilakaytha)	117, 119	Vīrasena (Chauhūga)	193
Veṅkaṭeśopādhyāya	359	Vīravara	48, 50
Veṅkaṭeśvaradīkṣita	41, 172	Vīreśalīṅgam Pantulu	297, 298, 300

APPENDIX III

	PAGE		PAGE
Vireśvara (Sesa)	26, 48	Vṛttalakṣaṇa	322
(son of Bhaṭṭoj)	84 to 86	Vṛttamaṇikośa	302
Vitrūpākṣayaśan	301	Vṛttamauktika	306 to 308
Viśālākṣi	41	Vṛttaratnākara	309 to 319, 322,
Viśeṣapadaśāridhi	336		236, 325
Viśvabhadrā	249	Vṛttaratnākaraṇyākhyā	305, 317, 318
Viśvaguṇa	206, 207	Candrikā	311, 312
Viśvasahasraṇāmāṅgikā	330	Dhīśodhini	312, 313
Viśvavilāsa	287	Lalitā	316
Viśvāma	381	Maṇimañjarī	314
Viśvakavi	398	Maṇimadhī	313
Viśvakōśa	310, 371, 398	Mṛtasamjivani	315
Viśvanātha	304	Sukavibhṛdayānandini	317
Viśvanāthan	368	Vṛttaratnāṅgava	319
Viśvanāthabhaṭṭa	187	Vṛttaratnāvali	320, 321, 325
Viśvanāthasūri	225, 226	Vṛttaratnāvaliṇyākhyā	320, 321, 322
Viśvanāthatarkapañcāna	93, 274	Vṛttavidyut	292
Viśvapati	34	Vṛttidipikā	152, 213, 214, 246
Viśvaprakāśa	310, 339, 371, 388, 397 to	Vyādi	137, 169, 204, 333, 371, 399, 400,
	402, 404, 405		412, 413
Viśvarūpa	371, 399, 400	Vyādīnighantu	310
Viśveśvara (pupil of Lakṣmīdhara)	40	Vyāghrabhūti	142
(son of Venkaṭācala)	221	Vyākaranādarśa	282
Viśveśvaradikṣita	41, 42	Vyākaranadīpavyākhyā Prabhā	225
(son of Mahādeva)	115	Vyākaranakrodapatra	67, 132, 219 to
Viśveśvaraśastri	293		225, 415
Viśveśvaravijaya	117, 119	Vyākaraṇapraśeśaka	226, 227
Viśveśvarudu	357, 358	Vyutpattivāda	33, 91
Viṭṭhala (Sesa)	42, 45 to 48, 53, 117		
(Daśaputra)	44, 77	YĀDAVA	310, 339
(Vidagdhaśūdamāṇi)	369	Yādavābhīyudavyayākhyā	403
Viṭṭhalabhaṭṭa (Tatsat)	184	Yādavaprakāśa	339, 350, 388, 402 to 404
Vivādaratnākara	303	Yādavarāghavapāṇḍaviyamu	295
Vivaraṇa	371	Yādavendra	304
Vopadeva	113, 150, 252, 253, 274 to	Yadunandana	284
	276, 370	Yajñārāmadikṣita	174, 180, 182
Vopālita	371, 381, 399, 400	Yajñāśāstrin	130
Vṛsabhadeva	206, 207	Yajñeśvara	107
Vṛttadyumaṇi	306	Yajñeśvarabhaṭṭa (Carakūri)	294, 295

DESCRIPTIVE GATALOGUE OF SANSKRIT MSS

	PAGE		PAGE
Yanlugantasīromani	48	Yathoddes'akāryakālaparibhāsārtha	
Yanluksamgrahasloka	199	vicāra	201
vyākhyā	201	Yatidharmasamuccaya	403
Yas'avanta	305	Yatindrapravanajuyar	62
Yas'odhara	264, 267	Yogacintāmani	260
Yas'ovarman	208	Yogesvara	381

ADDENDA AND CORREGENDA

PAGE	COLUMN	LINE	
6	1	6	Add—" He was the paternal uncle of Vāsudevadīksita, 18th century A.D. (Vide page 187, Vol 33 of the Indian Antiquary)" "
14	1	3	Add—" It is understood that the author wrote a commentary on Bhaṭṭojī's Siddhāntakaumudī by the name Pūrṇimā (Vide his Chandovicītiṣṭi, page 256, Vol I of the Des. Cat. of Sanskrit MSS. in the Adyar Library.)"
107	2	2 from the bottom	Read व्याख्याया.
109	2	14	Read Tarkadīpikā
136	1	2 from the bottom	Read दीक्षित.
164	2	4 from the bottom	Read नैव च नैव च.
202	2	20	Add नागेशकृता.
219	1	17	Read Vol. VI.
258	2	24	Read भाष्यम् .
273	2	25	Read No 14.
294	1	2	Read षड्भाषा.
314	1	2 from the bottom	Read पुरोहितकृता.